

Explicarea sensurilor Nobilului Coran în limba română

**Centrul Ruwad At-Tarjama
„Pionierii Traducerii”**

Explicarea sensurilor
Nobilului Coran
în limba română

Centrul Ruwad At-Tarjama
„Pionierii Traducerii”

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

٢٠٢٤ (ج) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٦ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
بيان معاني القرآن الكريم - روماني (بدون نص). / جمعية خدمة
المحتوى الإسلامي باللغات - ط ١ - الرياض، ١٤٤٦ هـ
(٤٣٧ ص) ؛ ... سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/٨٥١٢

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٧٤-٤٣-٣

الطبعة الأولى

١٤٤٦ هـ

للتحقق من التحديثات

2024-11-26 (V1.0.1)

للتواصل: info@quranenc.com

نحو توفير تفاسير وتراجم موثوقة لمعاني القرآن بلغات العالم

Prefață

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Ce este Nobilul Coran?

Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah, Domnul și Creatorul, tuturor lumilor, pe care El l-a revelat ultimului Său profet și mesager - Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pentru a le face cunoscut oamenilor scopul suprem al creării lor, pentru a-i îndruma pe aceștia spre ceea ce le aduce fericirea, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și pentru a-i feri de chinul veșnic de după moarte. Coranul este ultima Scriptură Divină revelată, venită să confirme Scripturile anterioare și să abroge Legile acestora.

Nobilul Coran este un semn divin și un miracol veșnic, care indică profeția mesagerului lui Allah - Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Allah i-a provocat pe oameni și djinni să aducă un Coran asemenea lui sau măcar cât un verset din acesta, însă ei au eșuat în această încercare.

De mai bine de 1400 de ani de la revelarea sa, el nu a fost atins de nicio formă de denaturare sau preschimbare și va rămâne astfel, protejat, în limba autentică în care a fost revelat, limba arabă. Allah Preaslăvitul și Preaînaltul Însuși și-a asumat protejarea acestuia, până la sfârșitul timpului.

Nobilul Coran este sursa de bază a Islamului și prima constituție care a venit să organizeze viața omului și să o guverneze în toate vremurile și locurile. El cheamă la adorarea exclusivă a Singurului și Unicului Dumnezeu Creatorul și prezintă cele pe care omul trebuie să le cunoască cu privire la Domnul său și la religia sa, începuturile Universului și fazele creării omului. Totodată, el înștiințează despre evenimente necunoscute care s-au petrecut în trecut sau care se vor petrece în viitor, precum și despre istorisirile Profeților anteriori (Pacea lui Allah fie asupra lor) și cum Allah i-a făcut pe ei izbânditori, în vreme ce vrăjmașii lor au fost nimiciți. De asemenea, Coranul cuprinde

bazele și principiile actelor de adorare, a tranzacțiilor și a conduitei, chemând la un caracter ales și avertizând cu privire la ceea ce este reprobabil din punct de vedere moral. De asemenea, înștiințează despre destinația din Viața de Apoi, Raiul, lăcașul dreptcredincioșilor sau Focul, destinat asupritorilor și necredincioșilor.

În virtutea importanței acestei Scripturi mărețe, pe care Allah a revelat-o în limba arabă pură și a poruncit ca ea să le fie făcută cunoscută tuturor oamenilor, suntem încântați, dragi cititori, să vă oferim traducerea sensurilor și semnificațiilor acesteia în limba dumneavoastră maternă, pentru a vă facilita înțelegerea și răspândirea acesteia. În acest sens, echipa de lucru a depus toate eforturile necesare pentru a înțelege și a traduce semnificațiile Coranului, având totodată certitudinea că, oricât de exactă ar fi traducerea, ea nu va reuși niciodată să cuprindă în mod deplin semnificațiile mărețe existente în miraculosul text al Nobilului Coran, care este mai presus de orice acțiune umană. Astfel, pe acela care dorește să înțeleagă și mai mult din adevărul adus de Nobilul Coranul, îl sfătuim să încerce să învețe limba arabă autentică în care acesta a fost revelat.

Ne rugăm ca pacea lui Allah să fie asupra Mesagerilor Săi și Îl lăudăm pe Domnul tuturor lumilor.

Enciclopedia Nobilul Coran

Prin codul QR aflat aici, puteți accesa Traducerea sensurilor

Nobilului Coran în limba dvs.

* Așteptăm cu drag sugestiile și comentariile dumneavoastră în sensul îmbunătățirii acestei traduceri, prin intermediul fereastrei de note și comentarii alăturate fiecărui verset de pe site-ul Enciclopedia Nobilului Coran

(www.quranenc.com)

De asemenea, ne puteți contacta pe adresa de e-mail:

info@quranenc.com

Surat (1) Al-Fatiha^(*)

1. În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],
2. [Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah, Stăpânitorul lumilor,
3. Cel Milostiv, Îndurător,
4. Suveranul Zilei Judecății.
5. Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,
6. Călăuzește-ne pe noi către Calea cea Dreaptă⁽¹⁾,
7. Calea celor asupra căroră Tu ai revărsat Îndurarea Ta, nu a celor pe care Tu Te-ai mâniat, și nici a celor care au rătăcit.

(*) Deschizătoarea.

(1) Islamul.

Surat (2) Al-Baqarah^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Alif, Lam, Mim⁽¹⁾
2. Aceasta este Cartea⁽²⁾ despre care nu există nicio îndoială; Ea este Călăuză pentru cei pioși [care au frică de Allah și Îl iubesc, efectuând fapte bune],
3. Care cred în cele nevăzute și îndeplinesc Rugăciunea și fac milostenie din ceea ce le-am dăruit Noi,
4. Și care cred în ceea ce ți-a fost revelat ție [o, Mohammed] și în ceea ce a fost revelat înaintea ta și care cred în Viața de Apoi.
5. Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt învingători.
6. Cu adevărat, pentru cei care nu cred e totuna de-i previi sau nu-i previi; ei tot nu cred⁽³⁾
7. Allah a zăvorât inimile și urechile lor, iar peste ochii lor este un văl. Și ei vor avea [parte de] o pedeapsă mare.
8. Și printre oameni sunt unii care spun: „Noi credem în Allah și în Ziua de Apoi”, dar ei nu sunt credincioși.
9. Ei [se gândesc] să-L înșele pe Allah și pe cei care cred, dar nu se înșeală decât pe ei înșiși, și nu își dau seama.
10. În inimile lor este o boală⁽⁴⁾, iar Allah le va spori boala și vor avea parte de o pedeapsă dureroasă pentru că ei obișnuiau să mintă.
11. Iar dacă li se spune: „Nu faceți stricăciune pe pământ!”, ei zic: „Dar noi suntem făcători de bine”.
12. Cu adevărat, ei sunt cei făcători de stricăciune, dar nu-și dau seama.
13. Iar atunci când li se spune: „Credeți, așa cum au crezut oamenii!”, ei zic: „Să credem precum au crezut cei fără de minte?”. Cu adevărat ei sunt cei fără de minte, dar nu știu!

(*) Vaca.

(1) Acestea se află printre cele 14 litere de deschidere ce apar în diverse combinații la începutul a 29 de capitole din Coran. Deși s-au făcut multe speculații cu privire la semnificația lor, de fapt Allah nu a revelat nimănui înțelesul lor.

(2) Cartea este deseori folosită cu sensul de Coran.

(3) Sunt avuți în vedere ipocriții.

(4) „Boala” menționată aici include îndoială, ipocrizie, aroganță și necredință

14. Iar atunci când se întâlnesc cu cei care au crezut, ei spun: „Noi credem.”, însă când rămân singuri cu Șeitani⁽⁵⁾ lor, spun: „Noi suntem cu voi, doar ne batem joc.”.
15. [Dar] Allah îi ridiculizează și le prelungește fărădelegea [în timp ce] ei rătăcesc în neștire.
16. Aceia sunt cei care au schimbat calea cea dreaptă cu rătăcirea, dar negoțul lor nu le-a adus câștig și ei nu au fost călăuziți.
17. Exemplul lor este precum al celui care a aprins un foc, dar când a luminat ceea ce se afla în jurul lui, Allah le-a luat lumina⁽⁶⁾ și i-a lăsat în întuneric, iar ei nu mai văd nimic.
18. [Ei sunt] surzi, muți, orbi și nu se întorc [la Calea cea Dreaptă].
19. Sau [sunt] precum o ploaie puternică ce cade din cer însoțită de întuneric, tunet și fulger. Ei își pun degetele în urechi din pricina trăsnetelor, de frica morții, dar Allah îi împresoară pe necredincioși.
20. Fulgerul aproape că le răpește văzul. De fiecare dată când le luminează [calea], ei înaintează, dar când se lasă întunericul, se opresc. Iar dacă Allah ar fi Vrut, le-ar fi luat auzul și văzul. Cu adevărat Allah este peste toate cu Putere.
21. O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți frică [de El].
22. [Cel] care a făcut Pământul un pat⁽⁷⁾ și Cerul o zidire și a pogorât din Cer ploaie și a scos prin ea fructe drept hrană pentru voi. Așadar, nu-i faceți lui Allah parteneri în timp ce voi știți [toate acestea]!
23. Iar dacă vă îndoiiți de cele pe care i le-am revelat robului Nostru [Mohammed], aduceți o Sură asemănătoare și chemați-vă martorii [susținătorii] cei în afară de Allah, dacă sunteți sinceri!
24. Și dacă nu o faceți - și nu o veți putea face - atunci feriți-vă de Focul care mistuie oamenii și pietrele, pregătit pentru necredincioși!
25. Și spune-le celor care cred și fac fapte bune că ei vor avea Grădini [în Paradis] pe sub care curg râuri! De câte ori vor primi din ele un rod, ca hrană, vor zice: „Acestea sunt cele pe care le-am primit și mai înainte!”, căci li s-au dat [lor și altele] asemănătoare cu ele. Și ei vor avea în ele soții curate și în ele veșnic vor fi sălășluidori.
26. Cu adevărat Allah nu se sfiește să dea ca exemplu un fânțar sau ceva deasupra lui⁽⁸⁾. Iar cei care au crezut știu că este adevărul de la Domnul lor. Cât despre cei

(5) „Căpeteniile lor”, dar și „semenii lor întru rău”.

(6) Cineva aprinde focul pentru o singură persoană, iar lumina se revărsă asupra tuturor.

(7) Loc de odihnă stabil.

(8) Literar „deasupra lui” adică mult mai mic.

care nu cred, ei spun: „Ce a vrut Allah cu acest exemplu?”. Prin el, îi rătăcește pe mulți și îi călăuzește pe mulți, dar nu îi rătăcește decât numai pe cei nelegiuți.

27. Care încalcă legământul cu Allah, după încheierea lui, și despart ceea ce Allah a Poruncit să fie împreună și fac stricăciune pe Pământ. Ei sunt cei care pierd.
28. Cum de nu credeți în Allah când ați fost fără viață și El v-a dat viață, apoi El vă va face să muriți, apoi vă va învia și apoi la El vă veți întoarce.
29. El este Acela care a creat pentru voi toate câte sunt pe Pământ, apoi S-a înălțat la Cer [Allah se află deasupra creației] și a făcut cele șapte Ceruri și El este Știutorul tuturor lucrurilor.
30. Și [spune, o, Mohammed] atunci când Stăpânul tău le-a zis Îngerilor: „Cu adevărat voi pune pe Pământ un succesor [khalifa]”, ei i-au răspuns: „Vei pune pe cineva care să facă stricăciune pe el și să pricinuiască vărsare de sânge, când noi îți aducem Slavă Ție și pe Tine Te adorăm cu sfințenie?” Și [Allah] a zis: „Eu Știu ceea ce voi nu știți.”
31. Și l-a învățat pe Adam numele tuturor lucrurilor. Apoi le-a arătat Îngerilor și le-a zis: „Vestiți-Mi Mie numele acestora, dacă voi sunteți sinceri!”
32. Ei au răspuns: „Mărire Ție! Noi nu știm decât despre ceea ce Tu ne-ai învățat, căci Tu ești Al-Alim [Atoateștiutorul], Al-Hakim [Înțeleptul]”.
33. El a spus: „O, Adam, vestește-le numele lor!” Și după ce le-a vestit numele lor, El a spus: „Nu v-am spus că Eu le Știu pe cele nevăzute din Ceruri și de pe Pământ? Și Eu Știu ceea ce dezvăluieți și ceea ce ascundeți?”
34. Și [spune] atunci când le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam!” Și s-au prosternat, cu excepția lui Iblis⁽⁹⁾, care s-a împotrivit, a fost arogant și a devenit unul dintre ncredincioși.
35. Și Noi am spus: „O, Adam, sălășluiește tu împreună cu soața ta în Paradis! Măncați din el pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedrepti!”
36. Dar Șeitan i-a ademenit [să mănânce] din el și i-a scos pe ei de unde se aflau⁽¹⁰⁾. Și le-am zis lor: „Coborâți și dușmani vă veți fi unul altuia [diavolul vouă și voi lui]! Și veți avea pe Pământ un sălaș și provizii pentru un timp!”
37. Apoi Adam a primit de la Domnul său cuvinte⁽¹¹⁾ și El i-a acceptat căința. Cu adevărat El este At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].

(9) Nume propriu al diavolului, conducătorul lor, unul dintre djinni.

(10) Din condiția în care se aflau.

(11) Allah l-a învățat pe Adam cuvinte cu care să se roage pentru a se căi.

38. Noi am zis: „Coborâți [din Rai] cu toții și când va veni la voi o Călăuzire⁽¹²⁾ de la Mine, cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea [motive de] temeri și nici nu se vor întrista.
39. Iar aceia care nu cred și nu acceptă semnele Noastre, aceia vor fi părtașii Focului și în el se vor afla veșnic.”
40. O, voi Fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am făcut și țineți-vă legământul făcut Mie, iar Eu îmi voi ține legământul făcut vouă și aveți frică [doar] față de Mine.
41. Credeți în ceea ce v-am trimis, confirmând ceea ce voi aveți [deja] și nu fiți primii care nu cred în el. Și nu vindeți semnele Mele pentru un preț mic și aveți frică [doar] față de Mine!
42. Și nu amestecați adevărul cu minciuna și nu ascundeți adevărul, când voi [il] știți!
43. Efectuați Rugăciunea, oferiți Zakat⁽¹³⁾ și plecați-vă împreună cu cei care se pleacă!
44. Voi le porunciți oamenilor dreptatea, dar uitați de voi înșivă, cu toate că voi citiți Scriptura? Voi nu pricepeți?!
45. Și căutați ajutor prin răbdare și Rugăciune! Într-adevăr ea este grea, însă nu pentru cei care I se supun [lui Allah].
46. Care cred că Îl vor întâlni pe Domnul lor și care cred că la El se vor întoarce.
47. O, voi, Fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am făcut și că Eu v-am preferat înaintea lumilor [popoarelor].
48. Și fiți cu frică de o Zi în care niciun suflet nu va putea face nimic pentru alt suflet și nu se va primi nicio mijlocire de la el, nici nu se va lua de la el schimb și nici nu vor putea fi ele ajutate!
49. [Și aduceți-vă aminte] când Noi v-am salvat [pe strămoșii voștri] de poporul lui Faraon, care v-a supus la chinuri groaznice, omorându-vă copiii [nou-născuți] și cruțând viața femeilor voastre! În aceasta a fost o mare încercare de la Domnul vostru.
50. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am despărțit marea pentru voi și v-am salvat pe voi și am înecat neamul lui Faraon, în timp ce voi priveați.
51. Și [aduceți-vă aminte] când Ne-am înțeles cu Moise pentru patruzeci de nopți⁽¹⁴⁾, iar voi ați ales vițelul [pentru a-l adora], în lipsa lui [Moise] și ați fost voi nelegiuți.

(12) Un Trimis al meu pentru a vă transmite credința în Allah și a vă călăuzi pe Calea cea Dreaptă.

(13) O plată anuală făcută pentru beneficiul comunității musulmane (vezi 9:60) obligatorie pentru musulmanii înstăriți. Rugăciunea și Zakat-ul fac parte din stâlpii Islamului.

(14) Să-i pogoare Allah Tora.

52. Apoi v-am iertat pe voi, după aceea, poate că veți fi mulțumitori.
53. Și [aduceți-vă aminte] când Noi i-am dat lui Moise Scriptura și Legea⁽¹⁵⁾ pentru ca voi să fiți călăuziți.
54. Și [aduceți-vă aminte] când Moise i-a spus poporului său: „O, neam al meu, cu adevărat ați fost nedrepti cu voi înșivă prin adorarea vițelului. Deci cereți iertare Creatorului vostru și răpuneți-vă unii pe alții [pe cei vinovați dintre voi]. Aceasta este mai bine pentru voi la Creatorul vostru, iar El v-a acceptat căința, căci El este At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].”
55. Și [aduceți-vă aminte] când ați spus: „O, Moise! Nu te vom crede până când nu-L vom vedea pe Allah deslușit. Și trăsnetul v-a ucis în timp ce voi priveați.
56. Apoi v-am înviat după ce ați murit, poate că veți fi mulțumitori.
57. Și am făcut să vă umbrească nori și v-am trimis mana și prepelițe [spunând:] „Mâncăți din bunătățile pe care vi le-am dăruit!” Iar ei nu au fost nedrepti cu Noi, ci [doar] față de ei înșiși.
58. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am spus: „Intrați în această cetate [Ierusalim] și mâncați [din bunătățile ei] oriunde veți dori și intrați pe poartă cu smerenie și spuneți: „Ușurează-ne nouă greutățile [păcatele]”, iar Noi vă vom ierta păcatele și le vom înmulți [răsplata] celor care fac bine.”
59. Dar cei nedrepti au schimbat [cuvintele] cu altele decât cele care li s-au poruncit și am trimis asupra celor care au fost nedrepti, pedeapsă din Cer, pentru că ei au fost nelegiuți.
60. Și [aduceți-vă aminte] când Moise a cerut apă pentru poporul său și i-am spus: „Lovește stânca cu toiagul tău!” Și au țâșnit din ea douăsprezece izvoare și fiecare popor și-a cunoscut locul său de băut. „Mâncăți și beți din proviziile lui Allah și nu faceți rău pe Pământ!”
61. Și [aduceți-vă aminte] când ați spus voi: „O, Moise! Nu vom putea îndura un singur fel de mâncare! Roagă-te la Domnul tău să scoată pentru noi din ceea ce dă pământul, din [roadele lui]: ierburi verzi, castraveți, usturoi, linte și ceapă!” A zis el: „Vreți să schimbați ce este mai bun cu ceea ce este mai rău? Mergeți în [orice altă] cetate și veți avea ceea ce ați cerut!” Și a căzut asupra lor umilință și sărăcie și s-au întors însoțiți de mânia lui Allah. Aceasta pentru că ei nu au crezut [în mod repetat] în semnele lui Allah și i-au ucis pe Profeți pe nedrept. Aceasta pentru că ei nu au ascultat și nu au respectat [în mod repetat] legile.

(15) Diferențierea dintre adevăr și minciună. „Scriptura și Legea” se referă la Tora.

62. Cu adevărat, cei care au crezut și cei care erau evrei sau creștini sau sabeeni [înainte de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)], cei care au crezut în Allah și în Ziua Judecării și au făcut bine, vor avea răsplata lor de la Domnul lor și nu se vor teme și nici nu se vor mâhni⁽¹⁶⁾.
63. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am încheiat legământul cu voi [O, Fii ai lui Israel, pentru ca voi să dați ascultare Torei] și am ridicat deasupra voastră muntele [spunând]: „Țineți ceea ce v-am dat cu tărie și amintiți-vă ceea ce este într-aceea, poate că veți fi cu frică.”
64. Apoi v-ați îndepărtat după aceea și dacă nu ar fi fost Binecuvântarea lui Allah și Îndurarea Lui asupra voastră, ați fi fost printre cei pierduți.
65. Și voi ați știut ce au pățit aceia dintre voi care au nerespectat Sabatul și le-am spus: „Fiți maimuțe disprețuite!”
66. Și am făcut-o o pedeapsă pentru cei din vremea lor și pentru cei de după ei și o lecție pentru cei ce au frică de Allah.
67. Și [aduceți-vă aminte] când Moise i-a spus poporului său: „Cu adevărat, Allah vă poruncește să sacrificați o vacă!” Și ei au răspuns: „Ne iei în derâdere?” Iar el le-a răspuns: „Caut refugiu la Allah pentru a nu fi dintre cei ignoranți!”
68. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede cum să fie!” [Moise] a răspuns: „[Allah] spune „Să fie o vacă nici prea bătrână, nici prea tânără, ci de vârstă mijlocie” și faceți ce vi se poruncește!”
69. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede culoarea ei!” A răspuns: „El spune „Să fie o vacă de culoare galben strălucitor, plăcută la privire.””
70. Ei au spus: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate care să fie ea, căci pentru noi vacile sunt la fel. Și cu adevărat dacă Allah va Voi, vom fi călăuziți!”
71. El a spus: „El zice „Să nu fie o vacă ce ară pământul și adapă semănăturile, ci una sănătoasă, fără nicio pată pe ea.”” Ei au spus: „Acum ai adus adevărul!” Și au sacrificat-o, dar puțin a lipsit să nu o facă.
72. Și [aduceți-vă aminte] când ați omorât un suflet și v-ați învinuit unii pe alții, dar Allah a scos la iveală ceea ce voi țineți ascuns!
73. Și Noi am spus: „Loviți-l pe el [pe cel omorât] cu o bucată din ea!”⁽¹⁷⁾ Așa Allah îi va readuce la viață pe cei morți și El vă arată semnele Sale, poate că astfel o să pricepeți.

(16) Allah nu va accepta nicio altă religie după venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum este menționat în 3:85.

(17) Din vacă. Apoi Allah l-a readus la viață pe om, care le-a spus cine l-a omorât.

74. După aceea inimile voastre s-au întărit asemenea pietrelor și poate și mai tare. Pentru că, într-adevăr, sunt pietre din care fănesc râuri, iar altele se despică și iese din ele apă și sunt altele ce se prăbușesc de frica lui Allah. Iar Allah Știe ceea ce faceți voi.
75. Sperați voi [o, credincioșilor] ca ei să creadă cu voi, când o parte dintre ei au auzit Cuvântul lui Allah [Tora] și apoi l-au răstălmăcit, după ce l-au priceput, cu buna lor știință?
76. Și când se întâlnesc cu cei care cred, ei spun: „Noi credem!” Dar când rămân numai între ei, spun: „Voi le vorbiți despre ceea ce Allah v-a revelat pentru ca ei să se certe cu voi pentru aceasta dinaintea Domnului vostru?” Oare voi nu pricepeți?
77. Nu știu ei că Allah Știe atât ceea ce ei ascund, cât și ceea ce ei rostesc cu glas tare?
78. Și printre ei sunt neînvățați care nu cunosc Scriptura, ci au doar năluciri, și ei doar bănuiesc.
79. Dar vai⁽¹⁸⁾ acelora care scriu Scriptura cu mâinile lor și apoi spun „Aceasta este de la Allah!”, pentru a obține un preț mic! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce câștigă!
80. Iar ei spun: „Nu ne va atinge Focul decât câteva zile numărate!” Spune-le: „Aveți un legământ cu Allah? Pentru că Allah nu Își va încălca niciodată legământul! Sau voi spuneți despre Allah ceea ce nu știți?”
81. Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și pe care i-a împresurat păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.
82. Dar cei care cred și fac fapte bune vor fi oaspeții Raiului și vor rămâne în el pentru totdeauna.
83. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am făcut legământ cu Fiii lui Israel: „Să nu-L adorați decât pe Allah și cu părinții voștri să vă purtați bine, la fel și cu rudele, cu orfanii și cu sărmanii! Și vorbiți-le oamenilor în mod frumos, îndepliniți Rugăciunea și oferiți Dania anuală obligatorie!” Apoi voi ați renunțat, cu excepția unora dintre voi, și v-ați abătut.
84. Și [aduceți-vă aminte] când Noi am făcut legământ cu voi [spunând] „Să nu vărsați sângele vostru și să nu vă alungați unii pe alții din casele voastre.” Atunci ați încuviințat aceasta și voi puteți fi martori.
85. Apoi voi înșivă v-ați omorât unul pe celălalt și ați alungat o parte dintre voi din casele lor, intrajutorându-vă împotriva lor în păcate și dușmănie. Iar dacă ei au

(18) Moarte și distrugere.

venit captivi la voi, i-ați răscumpărat, deși alungarea lor v-a fost interzisă. Oare voi credeți numai într-o parte a Scripturii și respingeți o altă parte? Atunci care va fi răsplata acelora dintre voi care fac aceasta, decât rușinea în această viață și supunerea lor la cele mai cumplite chinuri în Ziua Învierii? Allah nu este fără băgare de seamă la ceea ce faceți voi.

86. Ei sunt cei care au preferat Viața lumească în locul Vieții de Apoi, iar pedeapsa lor nu le va fi ușurată și nici nu vor fi ajutați.
87. Și, cu adevărat, Noi i-am dăruit lui Moise Scriptura [Tora] și am trimis după el și alți Mesageri. Și i-am dăruit lui Iisus, fiul Mariei, dovezi clare și l-am întărit pe el cu Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil]. Însă de fiecare dată când a venit la voi [o, Fii ai lui Israel,] un Mesager cu ceea ce nu le plăcea sufletelor voastre, ați devenit aroganți? Și pe o parte dintre Mesageri i-ați învinuit de minciună, iar pe o altă parte i-ați omorât.
88. Și ei au spus: „Inimile noastre sunt învăluite.”⁽¹⁹⁾ Dar [de fapt] Allah i-a blestemat pentru necredința lor și ei doar puțin cred.
89. Și când a venit la ei o Carte [Coranul] de la Allah, confirmând-o pe cea pe care o aveau ei - deși înainte se rugau pentru o victorie împotriva celor care nu credeau -, dar [atunci] când le-a venit ceea ce ei știau, nu au crezut; astfel că blestemul lui Allah va fi asupra celor care nu cred!
90. Pe nimica toată și-au vândut sufletele lor - tăgăduind ceea ce Allah a pogorât, cu pizmă pentru ceea ce pogoară Allah cu Harul Lui acelora dintre robii Săi pe care El îi Voiește. Și au avut ei parte de mânie peste mânie. Iar necredincioșii au parte de chinuri umilitoare.
91. Și când li se spune lor: „Credeți în ceea ce a trimis Allah!”, ei spun: „Noi credem [doar] în ceea ce ne-a fost trimis nouă!” Și ei nu cred în ceea ce a venit mai apoi, deși este Adevărul ce confirmă ceea ce ei știau! Spune: „Și de ce i-ați omorât pe Profeții lui Allah de mai înainte, dacă ați fost [cu adevărat] dreptcredincioși?”
92. Și într-adevăr Moise v-a adus dovezi clare, dar după aceea voi ați ales vițelul [în adorare] și ați fost nelegiuți.
93. Și [aduceți-vă aminte] când am încheiat legământul cu voi și am ridicat deasupra voastră muntele [spunând]: „Țineți ceea ce v-am dat, cu tărie, și ascultați!” Ei au răspuns: „Am auzit, dar nu ne supunem!” Și au fost adăpate inimile lor cu vițelul pentru necredința lor. Spune: „Ce lucru josnic vă poruncește credința voastră, dacă voi sunteți credincioși!”

(19) Acoperite sau închise și nu pot primi Cuvintele lui Allah.

94. Spune [o, Mohammed]: „Dacă casa din Viața de Apoi la Allah este numai pentru voi și nu și pentru alți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă sunteți cinstiți!”
95. Dar ei nu și-o vor dori niciodată, din pricina celor săvârșite cu mâinile lor. Iar Allah este Știutor al nelegiuților.
96. Și cu siguranță îi vei găsi pe ei cei mai lacomi de viață dintre oameni - și mai mult chiar decât păgânii [politeiștii]. Fiecare dintre ei ar vrea să i se dea să trăiască o mie de ani, dar nu se va găsi izbăvitor de chinuri pentru el, nici de va trăi atât de mult, căci Allah Vede ce fac ei.
97. Spune: „Cine este dușmanul lui Gavriil?” - cel care ți-a pogorât [Coranul] în inima ta [o, Mohammed], cu Îngăduința lui Allah, confirmând ceea ce era înaintea lui, drept călăuzire și bunăvestire pentru credincioși.
98. Cel care este dușmanul lui Allah, al Îngerilor și al Mesagerilor Săi, al lui Gavriil și al lui Mihail - atunci cu adevărat [să știe că], Allah este dușmanul necredincioșilor!
99. Ți-am revelat ție Versete [care sunt] dovezi clare și nu le-ar nega nimeni decât cei nelegiuți.
100. Nu este [adevărat] că de fiecare dată când ei au făcut un legământ o parte dintre ei s-au lepădat? Dar [de fapt], cei mai mulți dintre ei nu cred.
101. Și când a venit la ei un Mesager al lui Allah, confirmând ceea ce ei aveau, o parte dintre cei care aveau Scriptura au aruncat Cartea lui Allah [Tora] în spatele lor, ca și cum ei nu ar fi știut [ceea ce conținea],
102. Și ei au urmat [de fapt] ceea ce șeitani au născocit în timpul împărăției lui Solomon. Dar nu a fost Solomon cel necredincios, ci șeitani au fost necredincioși. Ei i-au învățat pe oameni vrăjitoria și ceea ce le-a fost trimis celor doi Îngeri din Babel, Harut și Marut. Dar ei [cei doi Îngeri] nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem o ispită, deci nu fi necredincios!”⁽²⁰⁾ Și au învățat de la ei doi [chiar și] cum să dezbine un bărbat și soția lui. Însă ei nu puteau să facă rău nimănui, fără permisiunea lui Allah. Ei [oamenii] au învățat ceea ce le aduce rău și nu le folosește și totuși [Fiii lui Israel] au știut că cei care vor dobândi aceasta nu vor avea parte în Viața de Apoi. Ce lucru de nimic au dobândit în schimbul vinderii sufletelor lor! Dacă ei ar fi știut!
103. Dacă ei ar fi crezut și ar fi fost cu frică de Allah, atunci ar fi primit răsplată mai bună de la Allah. O, de-ar fi știut!

(20) Ei îi avertizau pe oameni să nu folosească în mod greșit ceea ce îi învățau.

104. O, voi, cei care ați crezut, nu spuneți „Ra’i-na”, ci spuneți „Undurna”⁽²¹⁾ și fiți ascultători, căci pentru necredincioși osândă dureroasă va fi!
105. Nu vor cei care nu cred dintre oamenii Scripturii [evreii și creștinii], nici politeiștii, să se pogoare asupra voastră binele de la Domnul vostru, dar Allah alege pentru Îndurarea Sa pe cine Dorește El, căci Allah este Stăpânul Harului nemărginit.
106. Noi nu anulăm un Verset sau îl facem uitat, decât pentru a aduce altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu știi că Allah este cu Putere peste toate?
107. Nu ai știut că a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului și că nu aveți, alt ocrotitor și sprijinitor în afară de Allah?
108. Sau vreți să-i cereți Mesagerului vostru, așa cum i s-a cerut lui Moise mai înainte? Și cel care schimbă credința cu necredință, acela se abate de la drumul cel drept.
109. Mulți din neamul Scripturii și-ar dori să vă facă din nou necredincioși, după ce ați crezut, din pricina invidiei din sufletele lor, după ce li s-a arătat adevărul. Iertați și nu luați în seamă, până ce va veni Allah cu Porunca Sa. Cu adevărat Allah este cu Putere peste toate!
110. Efectuați Rugăciunea și oferiți Zakah [caritatea anuală obligatorie], căci binele pe care vi-l dăruiți vouă înșivă, îl veți găsi la Allah. Cu adevărat Allah Vede bine ceea ce faceți.
111. Și au spus: „Nu vor intra în Rai decât cei care sunt evrei sau creștini!” Acestea sunt doar dorințele lor. Răspunde-le: „Aduceți dovada voastră dacă aveți dreptate!”
112. Ba nu! Cel care s-a supus lui Allah și face bine, va avea răsplata sa de la Domnul lui! Ei nu vor avea motive de a se teme și nici nu vor fi mârniți!
113. Evreii spun: „Creștinii nu au niciun temei!” Și creștinii spun: „Evreii nu au niciun temei!” deși ei citesc Scriptura⁽²²⁾. Astfel spun și cei care nu au știință [politeiștii], asemenea vorbelor lor. Dar Allah va judeca în Ziua Învierii în cele asupra cărora au păreri diferite.
114. Și cine este mai nedrept decât acela care a oprit ca în moscheile lui Allah să se rostească Numele Lui și s-a luptat să le distrugă? Aceștia nu se cuvine să intre în ele decât cu frică. Ei vor avea în această lume parte de rușine și în Lumea de Apoi o pedeapsă mare.

(21) Cuvântul „Ra’i-na” înseamnă în limba arabă „ia-ne pe noi în considerare”, cu alte cuvinte „acordă-ne timp pentru a te auzi și ascultă-ne”. Evreii obișnuiau să folosească același cuvânt cu înțelesul unei insulte. Astfel că li s-a ordonat credincioșilor să evite acest cuvânt și să folosească în loc cuvântul „Undurna” (așteaptă-ne, pentru ca noi să înțelegem).

(22) Evreii citesc Tora care îl vestea pe Iisus, iar creștinii citesc Evanghelia care confirma mesajul lui Moise.

115. Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul și ori încotro vă veți întoarce, acolo este Fața lui Allah. Cu adevărat Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit], 'Alim [Atoateștiutor]
116. Ei au spus: „Allah și-a luat un fiu.” Slavă Lui! Dimpotrivă, ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Toate Îi sunt ascultătoare Lui,
117. Făcătorul Cerurilor și al Pământului. Atunci când hotărăște un lucru, El doar spune: „Fii” și acesta este!
118. Cei care nu știu spun: „De ce nu vorbește Allah cu noi sau de ne-ar trimite vreun semn?” Așa au spus și cei de dinaintea lor, cuvinte semănând cu ale lor. Inimile lor seamănă. Noi am adus semne limpezi pentru cei care vor să creadă neclintit.
119. Cu adevărat Noi te-am trimis [o, Mohammed,] cu Adevărul, ca bun vestitor și prevenitor, dar tu nu vei fi întrebat despre oaspeții Iadului.
120. Evreii și creștinii nu te vor accepta până când nu le vei urma credința lor. Spune: „Călăuzirea lui Allah este [singura] Călăuzire adevărată!” Dacă le vei urma dorințele, după Știința pe care ai primit-o, nu vei avea nici ocrotitor, nici ajutor la Allah!
121. Aceia cărora le-am dat Cartea o vor recita așa cum trebuie să fie recitată. Ei sunt cei care cred în ea, iar cei care nu cred în ea, aceia sunt pierzători.
122. O, Fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele pe care vi l-am făcut și că Eu v-am preferat înaintea lumilor!
123. Și fiți cu frică de o Zi în care niciun suflet nu va putea face nimic pentru alt suflet, nu se va lua de la el compensație, și nici nu se va primi nicio mijlocire de la el, și nici nu va putea fi el ajutat!
124. Și [luați aminte] când Avraam a fost încercat de Domnul său cu cuvinte [porunci] și le-a împlinit. [Allah] a spus: „Eu te voi face conducător peste oameni.” [Avraam] a întrebat: „Și pe urmașii mei?” [Allah] i-a răspuns: „Legământul Meu nu-i privește pe cei nelegiuiți!”
125. Și [spune] când am făcut Noi Casa [Ka'bah] un loc de revenire pentru oameni și un refugiu. Și luați [o, credincioșilor] locul lui Avraam drept loc de Rugăciune. Și am încheiat un legământ cu Avraam și Ismail [spunând]: „Curățați Casa Mea pentru cei care fac tauaf⁽²³⁾ și pentru cei care se retrag pioși în ea și pentru cei care fac Rugăciunea și se prosternează!”
126. Și [spune] când Avraam a spus: „Doamne, fă-l un oraș al păcii și hrănește poporul lui cu roade, pe aceia dintre ei care cred în Allah și în Ziua Judecății!”

(23) O formă de adorare specifică reprezentând înconjurarea Kabei.

[Allah] a Spus: „Iar cel care nu va crede, va avea parte de bucurie pentru puțin timp⁽²⁴⁾, apoi îl voi supune la chinurile Iadului și ce soartă cumplită va avea!”

127. Și [spune] când Avraam a ridicat temeliiile Casei și Ismail [spunând]: „Doamne, primește [acest lucru] de la noi! Cu adevărat Tu ești As-Sami‘ [Cel care Aude totul], Al-‘Alim [Atoateștiutor].
128. Doamne, fă-ne pe noi musulmani [supuși Ție] și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană [supusă Ție]! Și arată-ne ritualurile [de la Hajj și Umrah] și ne iartă pre noi. Cu adevărat Tu ești At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!
129. Doamne, trimite-le lor un Mesager dintre ei, care să le recite Versetele Tale și să îi învețe Cartea și Înțelepciunea și să îi purifice pe ei. Cu adevărat, Tu ești Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept]!”
130. Și cine este împotriva religiei lui Avraam, în afară de cel care se nesocotește pe sine însuși? Noi l-am ales pe el în această lume și, cu adevărat, el se va afla în Lumea de Apoi printre cei drepti.
131. Când i-a zis Domnul său: „Supune-te!”, el a răspuns: „M-am supus [acceptând Islamul] Stăpânului lumilor!”
132. Și Avraam și-a îndemnat fiii [să facă la fel], și asemenea și Iacob, [spunând]: „O, fiii mei, cu adevărat Allah a ales pentru voi această religie, așadar, să nu muriți altfel decât musulmani!”
133. Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când și-a întrebat fiii: „Pe cine veți adora după moartea mea?” Ei au răspuns: „Îl vom adora pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avraam, Ismail și Isaac, pe Domnul cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși [musulmani].”
134. Acest neam a trecut. El va avea ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit, iar voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei.
135. Și au spus: „Fiți evrei sau creștini și sunteți pe calea cea bună” Spune: „Dimpotrivă, noi urmăm religia lui Avraam, cel întru dreptate și care nu a fost dintre politeiști!”
136. Spuneți [o, credincioșilor]: „Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce i-a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Urmașilor [al-Asbat]⁽²⁵⁾ și în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Iisus și în ceea ce le-a fost dat Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nicio deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!”

(24) În timpul vieții.

(25) Cele douăsprezece triburi ale lui Israel descendente de la Iacob.

137. Dacă ei cred în ceea ce credeți voi, atunci ei vor fi pe calea cea bună călăuziți, dar dacă ei se vor abate, vor fi într-o disensiune, iar Allah te va ajuta împotriva lor, căci El este As-Sami‘ [Cel care Aude totul], Al-‘Alim [Atoateștiutorul]
138. [Și spuneți: „Aceasta este] religia lui Allah! Și cine este mai bun decât Allah în rânduirea religiei? Noi Lui Îi suntem slujitori.”
139. Spune [o, Mohammed]: „Vă certați cu noi în legătură cu Allah când El este Domnul nostru și Domnul vostru? Faptele noastre sunt ale noastre, iar faptele voastre sunt ale voastre. Noi numai Lui Îi suntem devotați.”
140. Sau vreți să spuneți că Avraam, Ismail, Isaac, Iacob și urmașii lor au fost evrei sau creștini? Spune: „Voi sunteți mai știutori sau Allah? Și cine este mai nelegiuit decât acela care ascunde mărturia⁽²⁶⁾ ce o are de la Allah?” Și Allah nu este neștiutor a ceea ce faceți voi.
141. Acest neam a trecut. El va avea ceea ce și-a agonisit, iar voi veți avea ceea ce v-ați agonisit, iar voi nu veți fi întrebați pentru ceea ce au făcut ei.
142. Oamenii nechibzuiți vor spune: „Ce i-a îndepărtat de la Qibla⁽²⁷⁾ lor pe care o avuseseră mai înainte⁽²⁸⁾?” Spune: „Ale lui Allah sunt Răsăritul și Apusul. El îl călăuzește pe acela pe care Voiește El pe calea cea dreaptă.”
143. Astfel Noi am făcut din voi o comunitate moderată [dreaptă], pentru ca voi să fiți martori în legătură cu oamenii și pentru ca Profetul să fie martor în legătură cu voi. Și nu am schimbat Qibla pe care ai avut-o decât pentru a-l ști pe cel care-l urmează pe Profet și pe cel care se întoarce pe călcâiele sale. Cu adevărat, va fi lucru greu, mai puțin pentru cei pe care i-a călăuzit Allah. Iar Allah nu va lăsa niciodată să fie în deșert credința voastră [rugăciunile voastre anterioare]. Cu adevărat Allah este față de oameni Ar-Ra’uf [Cel plin de compasiune], Ar-Rahim [Îndurător].
144. Într-adevăr Noi am văzut îndreptarea feței tale [o, Mohammed] către Cer și, cu siguranță, te vom îndrepta către o Qibla care îți va plăcea. Așadar, îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram⁽²⁹⁾. Și oriunde ați fi [credincioșilor] îndreptați-vă fețele voastre către ea [în Rugăciune]! Iar cei cărora le-a fost dată Scriptura [evreilor și creștinilor] știu că acesta este adevărul de la Domnul lor. Și Allah nu este neștiutor a ceea ce fac ei.

(26) Mărturiile din Scripturile anterioare ce confirmă religia lui Allah (Islamul) și venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(27) Direcția înspre care se îndreaptă musulmanii în timpul Rugăciunii.

(28) Înainte de porunca din v. 144 care îi cerea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și celor care îl urmau să se îndrepte pentru Rugăciune înspre Ka’bah (Mecca), ei se îndreptau înspre Ierusalim, către nord. Concluziile acestei schimbări sunt menționate în Versetele ce urmează.

(29) Moscheea cea Sfântă din Mecca, unde se află Ka’bah.

145. Dacă tu ai aduce celor cărora li s-a dat Scriptura toate semnele, ei nu ar urma Qibla ta și nici tu nu ai urma Qibla lor. Și nici nu ar urma unii Qibla altora. Iar dacă tu ai urma dorințele lor, după știința ce ai primit-o, atunci tu ai fi dintre nelegiuți.
146. Cei cărora le-am dat Scriptura, îl cunosc [pe Mohammed] așa cum își cunosc fiii. Dar cu adevărat o parte dintre ei ascund adevărul, cu toate că îl cunosc.
147. Adevărul este de la Domnul tău. Deci nu fi dintre aceia care se îndoiesc!
148. Fiecare [în religie] are o direcție înspre care se îndreaptă [în Rugăciune]. Voi însă întreceți-vă la faptele bune. Oriunde v-ați afla, Allah vă va aduce pe toți [la judecată], căci Allah este peste toate cu Putere.
149. Și de oriunde ai pleca [pentru Rugăciune, o, Mohammed,] îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram. Cu adevărat, este Adevărul de la Domnul tău și Allah nu este neștiutor a ceea ce voi faceți.
150. Și de oriunde ai pleca [pentru Rugăciune], îndreaptă-ți fața către al-Masjid al-Haram. Oriunde v-ați afla, îndreptați-vă fețele către ea, pentru ca oamenii să nu aibă un motiv împotriva voastră, cu excepția celor care sunt nelegiuți. Și nu vă temeți de ei, ci temeți-vă numai de Mine, pentru ca Eu să Îmi împlinesc Harul Meu asupra voastră și poate că veți fi bine călăuziți,
151. Așa cum Noi v-am trimis un Mesager dintre voi, care să vă citească Versetele Noastre, să vă purifice și să vă învețe Cartea și Înțelepciunea⁽³⁰⁾ și să vă învețe ceea ce nu știați!
152. Pomeniți-Mă pe Mine și o să vă pomenesc și Eu! Și fiți recunoscători față de Mine și nu fiți fără credință față de Mine!
153. O, voi, cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și Rugăciune. Cu adevărat Allah este cu cei răbdători!
154. Nu spuneți despre cei care sunt uciși pe calea lui Allah: „Ei sunt morți.” Dimpotrivă ei sunt vii, dar voi nu vă dați seama!
155. Și, cu siguranță, vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, pierderea bunurilor, vieților și a roadelor, dar binevestește celor răbdători,
156. Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: „Cu adevărat noi suntem ai lui Allah și la El ne vom întoarce.”
157. Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea și Îndurarea Domnului lor și aceia sunt cei călăuziți.

(30) Înțelepciunea transmisă de către profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este Sunnah (Tradițiile) lui.

- 158.** Cu adevărat As-Safa și Al-Marua⁽³¹⁾ sunt dintre rânduielile lui Allah. Iar cel care face Hajj [Pelerinajul mare] la Casă sau Umrah [Pelerinajul mic] - nu comite niciun păcat dacă merge între ele⁽³²⁾. Iar acela care de bunăvoie face bine - atunci cu adevărat, Allah este Șakir [Mulțumitor], ‘Alim [Atoateștiutor].
- 159.** Cu adevărat, cei care ascund semnele limpezi și Călăuzirea, pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut clare în Scriptură, vor fi blestemați de Allah și blestemați de cei care blestemă⁽³³⁾,
- 160.** Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă și dezvăluie [adevărul]. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt At-Tauwab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
- 161.** Cu adevărat, cei care nu cred și mor necredincioși - peste aceia se va abate blestemul lui Allah, al Îngerilor și al tuturor oamenilor,
- 162.** Și vor rămâne veșnic în el [în Iad]. Pedeapsa nu le va fi ușurată, și nici nu vor fi păsuiți.
- 163.** Și Domnul vostru este un Domn Unic. Nu există altă divinitate în afară de El, Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
- 164.** Cu adevărat, în facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce le folosește oamenilor, în apa trimisă de Allah din Cer, cu care a înviat Pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și norilor supuși dintre Cer și Pământ sunt semne pentru niște oameni care pricep.
- 165.** Dar printre oameni sunt unii care Îi fac semeni lui Allah, iubindu-i așa cum Îl iubesc pe Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă cei care sunt nelegiuți s-ar gândi [la aceasta], când vor vedea pedeapsa, [ar fi siguri] că toată Puterea este a lui Allah și că Allah este aspru la pedeapsă!
- 166.** Atunci când cei care sunt urmați se vor lepăda de aceia care urmează și vor vedea [cu toții] pedeapsa și se vor rupe legăturile între ei,
- 167.** Cei care i-au urmat vor spune: „O, de-ar fi pentru noi întoarcere [la viața lumească] pentru ca noi să ne lepădăm de ei, așa cum ei s-au lepădat de noi.” Astfel le va arăta Allah faptele lor ca regrete [revărsate] asupra lor. Dar ei nu vor mai putea ieși afară din Foc!
- 168.** O, oameni, mâncați din ceea ce se află pe Pământ și este îngăduit și bun și nu urmați pașii lui Șeitan. Cu adevărat el vă este dușman mărturisit.

(31) Locuri destinate ritualurilor de Hajj și Umrah.

(32) Unii dintre credincioși s-au temut că aceasta ar putea fi o practică păgână, astfel, Allah confirmă că Sa`i (parcurerea distanței dintre acestea) face parte din ritualurile religiei Sale.

(33) Dintre Îngeri și credincioși.

169. El vă poruncește numai răul și ticăloșia și să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.
170. Iar atunci când li se spune: „Urmați ceea ce a trimis Allah!”, ei spun: „Dimpotrivă noi urmăm ce au urmat și părinții noștri.” Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu au fost călăuziți?
171. Exemplul celor care nu cred este precum cel care strigă la ceea ce nu aude decât o chemare și o strigare - [pentru că ei sunt] surzi, muți, orbi - și ei nu pricep!
172. O, voi cei care credeți! Măncați din bunătățile pe care Noi vi le-am dăruit și fiți recunoscători lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!
173. El v-a oprit vouă doar mortăciunea⁽³⁴⁾, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost menit altcuiva decât lui Allah. Dar cel care este forțat, fără să poftască și fără să întrecă măsura, acela nu va avea păcat. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
174. Cu adevărat, cei care ascund ceea ce a pogorât Allah din Scriptură și obțin prin aceasta un preț de nimic, nu înghit în burțile lor decât Focul. Și Allah nu le va Vorbi în Ziua Învierii și nu-i va purifica. Și ei vor primi o pedeapsă dureroasă.
175. Aceștia sunt cei care au schimbat Calea cea Dreaptă cu rătăcirea și iertarea cu pedeapsa. Și cât vor avea de îndurat în Foc!
176. Și aceasta pentru că Allah a pogorât Cartea cu Adevărul. Cu adevărat, cei care sunt în neînțelegere asupra Cărții se află departe, în dezbinare.
177. Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele înspre Răsărit sau înspre Apus, ci cuvioșia [adevărată] se află în cei care cred în Allah și în Ziua Judecății, în Îngeri, în Carte și în Profeți, care dau din averea lor, în pofida iubirii pentru ea, rudelor, orfanilor, sârmanilor, călătorului, celui care cere [ajutor] și pentru eliberarea sclavilor, în cei care îndeplinesc Rugăciunea și dau Zakat, care își țin legământul atunci când s-au legat, în cei care sunt răbdători la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei drepiți, aceștia sunt cei evlavioși!
178. O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul pentru cei uciși: liber pentru liber, sclav pentru sclav, femeie pentru femeie. Dar cel care îl iartă pe ucigașul fratelui său [de la a fi ucis], ar trebui să primească o plată potrivită și să fie tratat cu bunăvoință [din partea lui]. Aceasta este o ușurare de la Domnul vostru și o Îndurare. Iar cel care încalcă legea după aceea va avea parte de pedeapsă dureroasă.
179. Și aveți în talion [salvarea de] viață, o, voi cei dăruțiți cu minte, poate că o să deveniți dreptcredincioși!

(34) Animalele care nu au fost sacrificate sau vâdate în mod special pentru mâncare.

180. Vi s-a prescris vouă atunci când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere, [să facă] testamentul în favoarea părinților săi și a rudelor celor mai apropiate, așa cum este acceptabil, ca o datorie pentru cei care sunt dreptcredincioși.⁽³⁵⁾
181. Însă acela care-l schimbă [testamentul] după ce l-a auzit - păcatul este numai al acelora care îl schimbă. Cu adevărat, Allah este Sami' [Cel care Aude totul], 'Alim [Atoateștiutor].
182. Iar cine se teme că un testator s-a îndepărtat de lege sau a săvârșit un păcat și face împăcare între ei, acela nu va avea niciun păcat. Cu adevărat, Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
183. O, voi cei care credeți, v-a fost poruncit vouă Postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră, poate că veți fi dintre cei dreptcredincioși!
184. [Postul] pentru puține zile⁽³⁶⁾. Dar cel dintre voi care este bolnav sau călătorește, [va posti] un număr egal de alte zile. Aceia care sunt în stare [să postească, dar cu greutate] să dea în compensare hrană pentru un sărman. Iar cei care de bunăvoie vor da și mai mult, binele va fi pentru ei. Dar să postiți este mai bine pentru voi, dacă voi ați pricepe!
185. Luna Ramadan [este aceea] în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept și Îndreptar. Și oricare dintre voi care vede [luna nouă la începutul] lunii, să o țină ca Post, iar cel care este bolnav sau călătorește, [să postească] un număr egal de alte zile. Allah vă dorește ușurarea, nu împovărarea, și să împliniți acest număr [de zile de Post] și să-L preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe calea cea bună. Poate că veți fi recunoscători!
186. Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă [prin ascultare] și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
187. Vi s-a permis în noaptea Postului relațiile intime cu soțiile voastre. Ele vă sunt vouă veșmânt, iar voi le sunteți veșmânt lor. Allah Știa că voi vă vicleniți⁽³⁷⁾, dar El v-a acceptat căința și v-a iertat. Acum puteți avea relații intime cu ele și căutați să împliniți ceea ce v-a prescris Allah! Mâncați și beți până când puteți

(35) Această lege a fost abrogată de revelarea din Surat an-Nisa' care stipulează împărțirea obligatorie pentru părinți și rude apropiate. Cei care, conform legii, nu moștenesc, pot fi menționați în testament. A se vedea 4:11-12.

(36) Zilele lunii Ramadan.

(37) Înainte de această revelație, relațiile intime nu erau permise în nopțile ce precedau zilele de post. Unii nu reușeau să-și înfrâneze această dorință, dar ei nu îl puteau păcăli pe Allah.

să deosebiți firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! Apoi țineți Postul până când vine noaptea [apusul Soarelui] și să nu aveți relații intime cu ele în timp ce stați retrași în moschei! Acestea sunt limitele lui Allah și nu vă apropiați de ele. Astfel, Allah face clare Versetele Sale oamenilor. Poate că ei vor fi cu frică!

- 188.** Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe conducători [pe judecători oferindu-le mită], [pentru ca ei să vă ajute] ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.
- 189.** Te vor întreba [o, Mohammed] despre lunile noi. Spune: „Ele măsoară timpul pentru oameni și pentru Hajj [pelerinaj].” Cuvioșenia nu este să intrați în case prin spatele lor, ci cuvioșenia este a aceluia care are frică de Allah. Și intrați în case prin ușile lor! Și fiți cu frică de Allah, poate că voi veți izbândi!
- 190.** Luptați pe calea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră, dar nu încălcați legea. Cu adevărat Allah nu îi iubește pe cei care încălcă legea.
- 191.** Omorâți-i unde-i prindeți și alungați-i de acolo de unde v-au alungat! Iar fitnah⁽³⁸⁾ e mai rea decât omorul. Dar nu luptați împotriva lor în al-Masjid al-Haram, decât dacă ei se luptă cu voi în ea. Iar dacă ei luptă împotriva voastră, omorâți-i. Aceasta este răsplată necredincioșilor.
- 192.** Dacă, însă, ei se opresc, atunci Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
- 193.** Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi fitnah și [până când] credința va fi numai în Allah! Dar dacă ei se opresc, atunci nu mai există agresiune [asalt], decât împotriva celor nelegiuți.
- 194.** Luna cea sacră este pentru luna cea sacră⁽³⁹⁾ și în toate lunile sfinte se aplică talionul. Așadar, celui care v-a atacat răspundeți-i întocmai așa cum v-a atacat el! Și fiți cu frică de Allah! Și să știți că Allah este cu cei care se tem de El!
- 195.** Dăruți pe calea lui Allah și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini pradă pieirii! Și faceți bine, căci Allah îi Iubește pe binefăcători!
- 196.** Împliniți Hajj-ul și ‘Umrah pentru Allah, dar dacă sunteți împiedicați, aduceți ca ofrandă ce animale de sacrificat puteți. Și nu vă tundeți capetele voastre înainte ca ofranda să ajungă la locul său de înjunghiere. Cel dintre voi care este bolnav sau are o suferință la cap [și trebuie să se tundă], trebuie să se răscumpere printr-un post sau printr-o pomană⁽⁴⁰⁾ sau printr-o jertfă⁽⁴¹⁾. Dacă v-ați regăsit liniștea, oricine dorește să îndeplinească ‘Umrah [în timpul lunilor de Hajj⁽⁴²⁾],

(38) Necredința și impunerea ei asupra altora.

(39) Lunile sacre sunt Dhul-Qa’dah, Dhul-Hija, Muharam și Rajab.

(40) Să hrănească șase persoane nevoiașe.

(41) Să sacrifice o oaie sau o capră.

(42) Lunile sunt Shauual, Dhul-Qa’dah și Dhul-Hijjah.

urmată de Hajj, [sa aducă] o jertfă pe care o poate obține ușor din animalele de sacrificat. Cel care nu are mijloace [nu își permite un astfel de animal] trebuie să postească trei zile în Hajj și încă șapte, după ce v-ați întors [acasă]. Astfel sunt zece zile [complete]. Aceasta este prescris pentru cel a cărui familie nu este în împrejurimile Moscheii Al-Haram. Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este aspru în pedeapsă!

197. Pelerinajul are loc în lunile cunoscute, astfel că celui care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului relațiile intime, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți, Allah îl Știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este frica de Allah! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte!
198. Nu este un păcat pentru voi să căutați un câștig⁽⁴³⁾ de la Domnul vostru [în timpul Hajj-ului]. Dar când plecați de pe Arafat, pomeniți-L pe Allah la Al Maș'ar al-Haram⁽⁴⁴⁾. Și pomeniți-L pe El, așa cum El v-a călăuzit bine, pentru că, cu adevărat, înainte ați fost dintre cei rătăciți!
199. Apoi plecați din locul din care [toți] oamenii pleacă și cereți iertare de la Allah. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!
200. Și dacă ați îndeplinit ritualurile voastre, pomeniți-L pe Allah, așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar și mai mult. Dar sunt printre oameni unii care spun: „Doamne, dă-ne nouă [bine] în lumea aceasta!”, însă aceștia nu vor avea parte în Lumea de Apoi.
201. Și printre ei sunt unii care spun: „Doamne, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi și apără-ne pe noi de chinurile Focului!”
202. Aceia vor avea parte de ceea ce au agonisit, căci Allah este grabnic la socoteală.
203. Pomeniți-L pe Allah în zile [specifice] numărate. Iar cel care își grăbește [plecarea] în două zile - nu are niciun păcat, iar cel care o va amâna, nu are niciun păcat - pentru cel care are frică de Allah. Și fiți cu frică de Allah și să știți că la El vă veți aduna!
204. Printre oameni este cel ale căror vorbe îi plac în această lume și care Îl ia pe Allah drept martor pentru ceea ce este în inima sa, în vreme ce el este cel mai înverșunat la gâlceavă.
205. Și de îndată ce pleacă, străbate pământul, căutând să semene stricăciune și să distrugă lanurile și animalele. Allah însă nu iubește stricăciunea!

(43) Profit din comerț sau afaceri.

(44) În Al-Muzdalifa.

206. Iar dacă i se spune: „Fii cu frică de Allah”, mândria îl împinge la păcat. Însă Iadul va fi de ajuns pentru el și ce loc rău de odihnă este acesta!
207. Și printre oameni este acela care se vinde pe sine căutând Mulțumirea lui Allah. Și Allah este Milostiv cu robii [Săi].
208. O, voi, cei care credeți! Intrați în Islam pe deplin și nu urmați pașii lui Șeitan. Cu adevărat el vă este dușman învederat!
209. Iar dacă vă veți mai abate, după ce v-au venit dovezile cele limpezi, atunci să știți că Allah este Aziz [Atotputernic], Hakim [Înțelept]!
210. Ei așteaptă ca Allah să vină la ei în umbre de Nori și Îngerii [la fel], și ca soarta să le fie hotărâtă [atunci]? Și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
211. Întrebă-i pe Fiii lui Israel cât de multe dovezi limpezi le-am trimis Noi. Dar cel care schimbă binefacerea lui Allah [pentru necredință], după ce ea a venit la el, atunci, cu adevărat, Allah este aspru la pedeapsă.
212. Frumoasă le este necredincioșilor viața acestei lumi și-i iau în derâdere pe cei care cred. Însă cei care se tem de Allah sunt mai presus decât ei în Ziua Învierii. Și Allah împarte Harul Său celor pe care El îi vrea, fără măsură.
213. Oamenii au avut o singură religie [înainte de rătăcirea lor]; apoi Allah i-a trimis pe Profeți, drept vestitori și prevenitori, și a trimis împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a judeca între oameni acolo unde ei aveau dispute. Și s-au certat asupra ei doar cei care au primit-o - după ce le-au fost aduse dovezi limpezi - din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit pe cei care au crezut către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au certat, prin Permisieuna Sa. Iar Allah călăuzește pe cine Voiește pe calea cea dreaptă.
214. Sau credeți că veți intra în Rai înainte de a se fi abătut asupra voastră [încercări] asemenea celor care s-au abătut asupra celorla dinaintea voastră? Ei au fost loviți de sărăcie și nenorociri și au fost zgâlțâiți până într-atât încât a zis Trimisul [lor] și cei care au crezut împreună cu el: „Când vine Ajutorul lui Allah?” Cu siguranță, Ajutorul lui Allah este aproape!
215. Te întreabă [o, Mohammed] ce să cheltuiască. Spune-le: „Ceea ce cheltuiți voi din bunuri trebuie să fie pentru părinți, pentru rude, pentru orfani, sărmani și călători. Și orice bine pe care îl faceți - cu adevărat, Allah este ‘Alim [Atoatecunoscător] cu privire la el.”
216. V-a fost prescrisă lupta, chiar dacă ea vă este neplăcută. Dar se poate ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah Știe, în vreme ce voi nu știți.

217. Te întreabă despre luna cea sfântă și lupta în timpul ei. Spune: „Lupta într-însa e mare [păcat], dar împiedicarea de la calea lui Allah, necredința în El și [împiedicarea accesului la] Moscheea Al-Haram, precum și alungarea neamului său din ea sunt [un rău] mai mare înaintea lui Allah. Iar fitnah [necredința și impunerea ei celorlalți] este mai gravă decât omorul.” Și ei vor continua să lupte împotriva voastră până când veți lăsa credința voastră, dacă le va fi cu puțință. Iar acela dintre voi care își va lăsa credința și va muri în necredință, faptele lui vor fi în zadar în această lume, cât și în Lumea de Apoi și aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor rămâne veșnic.
218. Cu adevărat cei care au crezut și cei care au emigrat și s-au luptat pe calea lui Allah, să nădăjduiască în Mila lui Allah, căci Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
219. Ei te întreabă [o, Mohammed] despre vin⁽⁴⁵⁾ și despre jocurile de noroc. Spune: „În ele este mare păcat și [totuși] sunt și unele beneficii pentru oameni, dar păcatul este mai mare decât folosul.” Și te întreabă ce trebuie să cheltuiască [pentru milostenie]. Spune: „Ceea ce vă prisosește!” Astfel, Allah vă face clare Versetele Sale; poate că voi o să cugetați
220. La această lume și asupra Lumii de Apoi. Și ei te întreabă despre orfani. Spune: „A-i ajuta este cel mai bine, iar dacă vă amestecați treburile împreună, atunci sunt frații voștri.” Și Allah Știe să-l deosebească pe cel nelegiuit de cel care face bine. Și dacă ar Vrea Allah, ar putea să vă copleșească cu greutatea. Cu adevărat Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
221. Nu vă însurați cu politeiste înainte ca ele să creadă⁽⁴⁶⁾. Pentru că o sclavă credincioasă este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place. Și nu-i căsătoriți pe cei politeiști [cu femeile voastre] înainte ca ei să creadă, căci un sclav credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia [vă] cheamă la Foc, dar Allah cheamă la Rai și la iertare, prin Grația Sa. El le arată limpede Versetele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.
222. Te întreabă despre menstruație. Spune: „Acesta este un rău, așadar stați departe de soțiile voastre⁽⁴⁷⁾ în timpul menstruației. Și nu vă apropiați de ele până când nu vor fi pure. Iar atunci când se vor fi purificate⁽⁴⁸⁾, atunci mergeți la ele așa cum v-a Poruncit Allah. Cu adevărat Allah îi Iubește pe cei care se căiesc și îi Iubește pe cei care se purifică.

(45) Cuvântul „khamr” (vin) include toate băuturile alcoolice și drogurile. Interzicerea finală este dată în 5:90-91.

(46) Și să Îl adore numai pe Unicul Dumnezeu.

(47) Abțineți-vă de la relațiile intime.

(48) Prin efectuarea unei băi complete (ghusl).

223. Soțiile voastre sunt ogor pentru voi, așadar veniți la ogorul vostru cum doriți, și pregătiți [fapte bune] pentru sufletele voastre mai înainte. Și fiți cu teamă de Allah și să știți că Îl veți întâlni! Și dă-le vești bune credincioșilor!
224. Și nu folosiți [jurămintele voastre în] Numele lui Allah ca un motiv pentru a vă sustrage de la a fi pioși și cu teamă de Allah și a aduce pace între oameni. Și Allah este As-Sami [Cel care Aude totul], Al-Alim [Atoateștiutorul].
225. Allah nu vă cere socoteală pentru vorbe neintenționate din jurămintele voastre, ci El vă cere socoteală pentru ceea ce inimile voastre au dobândit. Și Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Halim [Îngăduitor].
226. Pentru cei care jură să nu mai aibă relații intime cu soțiile lor este [stabilit] un timp de așteptare de patru luni. Dar dacă ei se răzgândesc, atunci, cu adevărat, Allah este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
227. Însă dacă au hotărât divorțul, atunci, cu adevărat, Allah este As-Sami' [Cel care Aude] și Al-Alim [Atoateștiutor].
228. Femeile divorțate trebuie să aștepte⁽⁴⁹⁾ trei menstruații și nu le este îngăduit să ascundă ce a făcut Allah în pântecele lor, dacă ele cred în Allah și în Ziua Judecării. Iar soții lor sunt mai îndreptățiți să le aducă înapoi [în acest timp], dacă vor să se împace⁽⁵⁰⁾. Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință⁽⁵¹⁾. Dar bărbații [soții] au o treaptă peste ele [în responsabilitate și autoritate]. Și Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
229. Divorțul este [permis] de două ori, după care, fie să o țină în bună înțelegere, fie să o lase liberă, cu bunătate. Și nu vă este permis să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit lor, decât dacă ambele părți se tem că nu vor putea să respecte poruncile lui Allah⁽⁵²⁾. Iar dacă vă temeți că nu veți putea respecta poruncile lui Allah, atunci nu este niciun păcat ca ea să se răscumpere. Acestea sunt poruncile lui Allah și nu le încălcați! Cei care încalcă poruncile lui Allah sunt nelegiuiți!
230. Dacă [soțul] divorțează de ea [a treia oară], ea nu-i mai este permisă lui după aceasta decât după ce ea se căsătorește cu un alt bărbat⁽⁵³⁾. Iar dacă acesta divorțează de ea [sau moare], nu mai este niciun păcat pentru ea să se întoarcă unul la celălalt⁽⁵⁴⁾, dacă ei cred că pot să respecte poruncile lui Allah. Acestea sunt poruncile lui Allah, pe care Le face clare pentru oamenii ce pricep.

(49) Să nu se căsătorească.

(50) Soțul o poate întoarce la el în timpul perioadei de iddah [așteptare], din primul și al doilea divorț, fără a încheia un contract nou de căsătorie.

(51) Soția are anumite drepturi asupra soțului ei, la fel cum și soțul are drepturi asupra ei.

(52) Să se comporte potrivit unul cu celălalt.

(53) Cu intenția unei căsătorii permanente și nu pentru a se putea întoarce la soțul anterior.

(54) Să se căsătorească.

- 231.** Iar dacă divorțați de femei și ele aproape împlinesc timpul lor, atunci, fie luați-le înapoi cu bunătațe, fie dați-le drumul cu bunătațe. Dar nu le luați înapoi pentru a le face rău sau pentru a dobândi un folos necuvenit. Cel care face aceasta își pricinuieste un rău lui însuși. Și nu luați Versetele lui Allah în derâdere și aduceți-vă aminte de Harul lui Allah asupra voastră atunci când v-a revelat Cartea [Coranul] și Înțelepciunea [Sunnah Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] prin care v-a instruit! Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Știutorul tuturor lucrurilor.
- 232.** Iar dacă divorțați de femei⁽⁵⁵⁾ și ele împlinesc timpul lor, nu le împiedicați să se întoarcă la soții lor [foștii], dacă ambele părți se înțeleg după cuviință. Aceasta le este povățuit acelora dintre voi care cred în Allah și în Ziua de Apoi. Acest lucru este mai potrivit și mai curat pentru voi, și Allah Știe, iar voi nu știți.
- 233.** Mamele [divorțate] îi pot alăpta pe copiii lor doi ani încheiați, pentru cei care doresc să se îplinească timpul alăptării, iar tatălui îi revine datoria de a le asigura întreținerea și îmbrăcăminte după cuviință. Nici unui suflet nu i se impune decât atât cât îi stă în putință. Nici mamei nu i se poate face rău prin intermediul copilul ei și, de asemenea, nici tatălui. Asemenea și pentru moștenitor [moștenitorul tatălui]. Iar dacă amândoi [părinții] se învoiesc la înțarcare, după ce se sfătuiesc, nu vor avea păcat. Iar dacă doriți să luați o doică pentru copiii voștri, atunci nu veți avea niciun păcat, cu condiția să plătiți ceea ce aveți de dat, după cuviință. Și să fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Basir [Atoatevăzător] a ceea ce faceți!
- 234.** Aceia dintre voi care mor și lasă după ei soții, ele trebuie să aștepte⁽⁵⁶⁾ patru luni și zece [zile]. După ce au împlinit timpul lor, nu mai e niciun păcat pentru voi pentru ceea ce fac ele cu sine, după cuviință⁽⁵⁷⁾. Și Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți.
- 235.** Voi nu aveți nicio vină, dacă [în acest timp] le dați de înțeles [indirect] femeilor că le cereți în căsătorie sau doar dacă aveți acest gând. Allah Știe că voi vă gândiți la ele. Dar nu le faceți promisiuni într-ascuns, în afară de a le spune vorbe cuviincioase. Și nu mărturisiți intenția căsătoriei înainte de trecerea timpului stabilit! Și să știți că Allah Știe ce se află în sufletele voastre și fiți prevăzători față de El, iar Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Halim [Bland].

(55) Pentru prima sau a doua oară.

(56) Să se abțină de la căsătorie.

(57) Ele se pot recăsători dacă doresc.

- 236.** Nu este niciun păcat pentru voi dacă divorțați de femei înainte de a le atinge⁽⁵⁸⁾ sau înainte de a le stabili zestrea⁽⁵⁹⁾. Dar dăruți-le lor [drept cadou] - cel înstărit după puțința sa, iar cel sărac după puțința sa - anumite bunuri, de care ele să se bucure, după cuviință! Aceasta este o datorie pentru cei care fac bine.
- 237.** Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge, dar după ce le-ați hotărât zestrea, atunci [dați-le] jumătate din ce ați stabilit, cu excepția situației în care ele renunță la aceasta sau cel în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță. Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați binele dintre voi, cu adevărat Allah este Basir [Atoatevăzător] a tot ceea ce voi faceți!
- 238.** Efectuați Rugăciunile [obligatorii] cu sârguință, [în special] Rugăciunea de la mijloc [Asr]! Și stați în picioare dinaintea lui Allah, cu supunere!
- 239.** De vă temeți [de ceva, atunci rugați-vă] mergând pe jos sau călare, dar când sunteți iarăși în siguranță, pomeniți-L pe Allah [în Rugăciune], așa cum El v-a învățat ceea ce voi nu știți.
- 240.** Aceia dintre voi care mor și lasă după ei soții [să lase] o îndemnare pentru soțiile lor: întreținerea pentru un an, fără scoaterea din casă. Dacă ele pleacă [de bunăvoie], voi nu aveți niciun păcat pentru ceea ce fac ele cu ele însele, după cuviință⁽⁶⁰⁾. Allah este Al-Aziz [Atotputernic], Al-Hakim [Înțelept].
- 241.** Celor divorțate să le fie dăruite provizii după cuviință. Aceasta este o obligație pentru cei dreptcredincioși.
- 242.** Astfel Allah face clare Versetele Sale, pentru ca voi să pricepeți!
- 243.** Nu i-ai văzut pe aceia care și-au părăsit casele cu miile de teama morții? Allah le-a spus: „Muriți!”, dar apoi i-a readus la viață. Allah este Mărinimos cu oamenii, dar cei mai mulți sunt nerecunoscători.
- 244.** Așadar, luptați pe calea lui Allah și să știți că Allah este As-Sami [Cel care Aude totul], Al-Alim [Atoateștiutorul].
- 245.** Cine este acela care Îi dă lui Allah un împrumut bun pentru ca El să îl înmulțească [în Viața de Apoi] de mai multe ori? Allah este Cel care micșorează sau mărește [Darul Său] și la El vă veți întoarce.
- 246.** Nu ai văzut tu adunarea Fiilor lui Israel, când după [timpul lui] Moise i-au spus unuia dintre Profeții lor: „Trimite-ne un rege și noi vom lupta pe calea lui Allah”? El le-a zis: „S-ar putea să nu luptați voi, după ce vi s-a poruncit lupta?” I-au

(58) Căsătoria nu a fost consumată.

(59) Darul de nuntă obligatoriu (mahr).

(60) Această directivă a fost abrogată de cele revelate în 2:234 și 4:12.

răspuns: „De ce să nu luptăm noi pe calea lui Allah, când noi am fost alungați din casele noastre și de lângă copiii noștri?” Dar când le-a fost poruncită lupta, ei au întors spatele, în afară de puțini dintre ei. Însă Allah îi Știe bine pe cei nelegiuți!

- 247.** Și le-a zis Profetul lor: „Cu adevărat Allah vi l-a trimis vouă pe Talut ca rege!” Au răspuns: „Cum să conducă el peste noi, când noi suntem mai vrednici de domnie decât el? Și el nu a fost dăruit nici cu bogăție din belșug.” El le-a zis: „Cu adevărat Allah l-a ales pe el peste voi și i-a dăruit știință și putere fizică din abundență!” Iar Allah dă stăpânirea Lui cui Voiește El, căci Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor].
- 248.** Și Profetul lor le-a zis: „Cu adevărat un semn al stăpânirii sale este faptul că va veni la voi cu chivotul în care se află liniște de la Domnul vostru și rămășițe lăsate de neamul lui Moise și neamul lui Harun [Aaron], purtat de Îngeri. În aceasta este un semn pentru voi, dacă sunteți credincioși!”
- 249.** Și când Talut a plecat cu soldații lui, el a zis: „Cu adevărat, Allah vă va încerca cu un râu, iar cel care va bea din el nu va mai fi de partea mea, iar cel care nu va gusta din el va fi de partea mea, cu excepția celor care vor bea o sorbitură cu căușul palmei lor.” Dar ei au băut din el, cu excepția a puțini dintre ei. Apoi după ce l-au trecut împreună cu cei care au crezut cu el, ei au spus: „Astăzi nu avem putere față de Jalut [Goliat] și de soldații săi!” Dar cei care erau convinși că Îl vor întâlni pe Allah au spus: „De câte ori o armată mai puțin numeroasă a învins o armată mai mare cu Voia lui Allah, căci Allah este cu cei răbdători.”
- 250.** Și când au ieșit înaintea lui Jalut și a soldaților săi, ei au spus: „Doamne, revarsă asupra noastră răbdare, întărește picioarele noastre și ajută-ne pe noi să înfrângem acest popor de necredincioși!”
- 251.** Și i-au înfrânt cu permisiunea lui Allah, iar Dauud [David] l-a omorât pe Jalut și Allah i-a dăruit [lui Dauud] cârmuirea și înțelepciunea [Profeția] și l-a învățat ceea ce a dorit El. Și dacă Allah nu i-ar ține pe oameni în frâu, unul prin altul, pământul ar fi corupt. Dar Allah este Darnic cu toate lumile!
- 252.** Acestea sunt Versetele lui Allah pe care Noi ți le recităm [o, Mohammed] într-un adevăr. Și cu adevărat tu ești unul dintre Mesageri!
- 253.** Dintre acești Mesageri - Noi i-am pus pe unii înaintea altora. Unora dintre ei Allah le-a Vorbî [Moise] și pe alții i-a ridicat mai sus cu câteva trepte. I-am dat lui Iisus, fiul Mariei, dovezi clare și l-am întărit pe el prin Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil]. Și de-ar fi Voit Allah, cei de după ei [de după Profeți] nu s-ar fi războit

unul cu celălalt în urma dovezilor clare pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat, și unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei nu au crezut. Și de-ar fi Voit Allah, ei nu s-ar fi războit unul cu celălalt, dar Allah Face ceea ce Voiește El.

- 254.** O, voi cei care credeți! Dați [milostenie] din ceea ce v-am dăruit Noi înainte de a veni o Zi în care nu va mai fi de folos nici negoț [posibilitate de răscumpărare], nici legătură de prietenie și nici mijlocire! Iar necredincioșii sunt nelegiuți!
- 255.** Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Veșnicul]! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le Știe pe cele de dinaintea lor și pe cele de după ei⁽⁶¹⁾. Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară de ceea ce El Voiește. Scaunul⁽⁶²⁾ Lui se întinde peste Ceruri și peste Pământ și păzirea lor nu-I este grea. El este Al-Aliy [Preaînaltul], Al-Azim [Mărețul]!
- 256.** Nu există silire la credință! Deosebirea dintre calea cea dreaptă și rătăcire este deslușită, iar cel care se leapădă de Taghut⁽⁶³⁾ și crede în Allah s-a prins de cea mai trainică toartă [Islamul], care nu se sparge niciodată. Și Allah este Sami [Cel Care Aude totul], Alim [Atoateștiutor].
- 257.** Allah este Ocrotitorul celor care cred; El îi scoate din întuneric la Lumină, dar cei care nu cred au ca și ocrotitori Taghuții, care-i scot de la Lumină la întuneric⁽⁶⁴⁾. Aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor rămâne veșnic.
- 258.** Oare nu l-ai văzut pe acela care s-a certat cu Avraam în legătură cu existența Domnului său, după ce Allah i-a dat stăpânirea? Atunci când a zis Avraam: „Domnul meu este Cel care Dă viață și la viață.” El a spus: „Și eu pot să dau viață și să iau viața!” Atunci Avraam a spus: „Allah Face ca Soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!” Iar necredinciosul a rămas descumpănit [de uimire], căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.
- 259.** Sau ca acela care a trecut pe lângă o cetate în ruine și a întrebat: „Cum o va readuce Allah la viață după moartea ei?” Allah l-a lăsat atunci pe el fără viață o sută de ani, apoi l-a înviat și i-a zis: „Cât ai stat tu [așa]?” I-a răspuns: „Am rămas o zi sau o parte dintr-o zi.” El i-a spus: „Dimpotrivă ai stat o sută de ani

(61) Știința lui Allah cuprinde toate aspectele creației Sale în trecut, prezent și viitor.

(62) În arabă al-Kursi - considerat a fi locul unde sunt Tălpile lui Allah. A nu se confunda cu al-Arș (Tronul), ce este înfinit mai mareț decât al-Kursi.

(63) Obiectele false de adorare precum idoli, spirite, oameni.

(64) Lumina adevărului este una singură, în timp ce întunericul necredinței, îndoielii și greșelilor este numeros.

și uită-te la mâncarea ta și băutura ta! Nu s-au stricat! Și uită-te la asinul tău! Și te Vom face pe tine un semn pentru oameni. Uită-te la aceste oase [ale asinului] cum le îmbinăm și apoi le îmbrăcăm cu carne!” Și când i s-a arătat lui deslușit aceasta, a zis: „Eu știu că Allah este peste toate Atotputernic!”

- 260.** Și [adu-ți aminte când] Avraam a spus: „Doamne, arată-mi cum îi readuci la viață pe cei morți?” [Allah] i-a Răspuns: „Tot nu crezi?” El a spus: „Ba da! Dar numai să se liniștească inima mea!” [Allah] i-a Spus atunci: „Ia patru păsări și taie-le mărunț. Apoi [după ce le-ai tăiat] pune pe fiecare munte o bucată din ele, apoi cheamă-le și ele vor veni la tine în grabă. Și să știi că Allah este Aziz [Atotputernic], Hakim [Înțelept]!”
- 261.** Pilda celor care dau [din] averea lor pe calea lui Allah este ca un grăunte care face șapte spice și în fiecare spic sunt o sută de grăunțe. Iar Allah Înmulțește [răsplata] celui care Voiește El. Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit] Alim [Atoateștiutor].
- 262.** Cei care dau [din] averea lor pe calea lui Allah și apoi nu se laudă și nici nu necăjesc [pe cel căruia i-au oferit], aceia au răsplată de la Domnul lor și teamă pentru ei nu va fi și nici nu vor cunoaște ei măhnirea.
- 263.** O vorbă cuviincioasă și de iertare este mai bună decât o milostenie după care urmează necăjirea. Iar Allah este Ghani [Înstărit Îndeajuns], Halim [Blând].
- 264.** O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire, precum cel care cheltuiește din averea lui de ochii lumii, fără să creadă în Allah și în Ziua Judecății. Exemplul lui este precum al unei stânci acoperite de praf peste care vine o ploaie abundentă și o lasă goală. Ei nu au niciun folos din ceea ce au dobândit. Allah nu-i călăuzește pe cei necredincioși.
- 265.** Și exemplul celor care cheltuiesc [din] averea lor căutând Mulțumirea lui Allah și răsplată, este precum exemplul unei grădini de pe o colină peste care vine o ploaie abundentă și dă roade de două ori mai multe. Și [chiar] dacă nu vine peste ea ploaie, atunci [îi este suficientă] doar o rouă. Allah Vede tot ceea ce voi făptuiți.
- 266.** Dorește vreunul dintre voi să aibă o grădină de curmali și viță de vie pe sub care să curgă pâraie, cu tot felul de roade în ea? În vreme ce îl ajunge pe el bătrânețea și are copii mici și ea să fie lovită de o vijelie cu foc și mistuită. Astfel vă arată Allah Versetele [Sale], poate că voi o să cugetați.
- 267.** O, voi, cei care credeți! Faceți milostenie din lucrurile bune pe care le-ați dobândit și din cele pe care le-am făcut să crească pentru voi din pământ. Și nu vă întoarceți înspre lucrurile rele ca să faceți din ele milostenie, când nici voi

înșivă nu le-ați primi decât dacă ați fi cu ochii închiși! Și să știți că Allah este Ghani [Înstărit Îndeajuns], Hamid [Demn de Laudă]!

- 268.** Șeitan vă amenință cu sărăcia și vă poruncește lucruri urâte, în timp ce Allah vă promite Iertare și Mărinimie. Și Allah este Uasi [Cel cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor].
- 269.** El oferă înțelepciune cui Dorește El, iar cel care a fost dăruit cu înțelepciune, a fost dăruit cu un mare bine. Dar nu își vor aminti decât cei ageri la minte.
- 270.** Și ceea ce dați ca milostenie și jurămintele prin care vă legați – cu adevărat Allah le Știe. Iar cei nelegiuți nu vor avea pe nimeni ca sprijinitori.
- 271.** Dacă mărturișiți milosteniile făcute, ele sunt binefaceri, dar dacă nu le faceți cunoscute și le dați săracilor, atunci va fi și mai bine pentru voi și [ele] vă vor ispăși o parte dintre păcatele voastre, căci Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.
- 272.** Nu este responsabilitatea ta [o, Mohammed,] călăuzirea lor, căci Allah călăuzește pe cine Voiește El. Și orice bunuri dați este pentru sufletele voastre și voi nu dați decât căutând Mulțumirea lui Allah. Și pentru toate bunurile⁽⁶⁵⁾ pe care le dăruți veți fi răsplătiți și voi nu veți fi nedreptățiți.
- 273.** [Milostenia este] pentru cei nevoiași, care sunt restricționați pe Calea lui Allah și care nu pot umbla prin lume [pentru comerț]! Cel neștiutor i-ar putea considera a fi înstăriți din cauza pioșeniei lor, dar îi vei cunoaște după semnul lor. Ei nu cer deloc de la oameni. Și orice bine pe care îl dăruți – cu adevărat Allah îl Știe, căci El este Alim [Atoateștiutor].
- 274.** Cei care dăruiesc din bunurile lor [pe Calea lui Allah] noaptea și ziua, în secret și public, vor avea răsplata lor la Domnul lor. Și ei nu se vor teme și nici nu vor fi necăjiți.
- 275.** Cei care mănâncă din dobândă nu vor putea sta în picioare [în Ziua Învierii] decât așa cum stă unul bătut îngrozitor de Șeitan [și lovit de nebunie]. Și aceasta pentru că ei spun: „Comerțul este precum camăta.” Dar Allah a permis comerțul, însă a interzis dobânda. Cei care primesc o avertizare de la Domnul lor și se opresc, au [iertare] pentru ceea ce au făcut în trecut și lucrul lor este la Allah, dar cei care continuă vor fi oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.
- 276.** Allah distruge camăta și sporește milosteniile. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos!

(65) Avere, proprietate, resurse, timp, efort, etc.

- 277.** Cu adevărat cei care cred și fac fapte bune, îndeplinesc Rugăciunea și oferă Zakatul, vor avea răsplata lor de la Domnul lor și nu se vor teme și nici nu vor fi necăjiți.
- 278.** O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de dobândă ce v-a mai rămas, dacă sunteți credincioși!
- 279.** Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Mesagerului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri. Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți!
- 280.** Iar celui care este strâmtorat să i se dea o amânare până îi va fi ușor. Dar dacă o faceți [din partea voastră] milostenie e și mai bine pentru voi, dacă voi ați ști!
- 281.** Și fiți cu frică de Ziua în care vă veți întoarce la Allah, atunci când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit, iar ei nu vor fi nedreptățiți.
- 282.** O, voi, cei care credeți! Dacă voi contractați o datorie pentru un anumit timp, atunci să o scrieți! Și un scrib să scrie cu dreptate între voi. Scribul nu are voie să refuze a scrie, așa cum l-a învățat Allah. Așadar, el trebuie să scrie așa cum îi dictează datornicul. Și să fie cu frică de Allah, Stăpânul său, și să nu micșoreze [valoarea datoriei] cu nimic! Dar dacă datornicul este fără judecată sau slab sau nu poate dicta el, atunci să dicteze tutorele său, cu dreptate. Și luați drept martori doi dintre bărbații voștri, iar dacă nu sunt doi bărbați, [luați] un bărbat și două femei, dintre aceia pe care îi acceptați ca martori, astfel încât, dacă va greși una dintre ele, să-și amintească una celeilalte! Martorii nu au voie să se împotrivească, dacă sunt chemați. Și să nu vă fie greu să însemnați datoria, mică sau mare, împreună cu termenul ei! Așa este mai drept pentru voi față de Allah și o dovadă mai puternică și cu mai multe șanse de a preveni îndoiala dintre voi, cu excepția unei tranzacții imediate pe care o conveniți între voi. Atunci nu este niciun păcat dacă nu o scrieți, dar luați martori, atunci când încheiați un contract între voi! Dar să nu fie păgubit niciun scrib sau martor, căci de veți face [aceasta] înseamnă că ticăloșia este în voi! Și fiți cu frică de Allah și Allah vă învață, căci Allah Știe toate lucrurile.
- 283.** Și dacă sunteți într-o călătorie și nu găsiți un scrib, atunci un zălog primit [este de ajuns]. Iar dacă aveți încredere unul în altul, atunci să înapoieze lucrul întrebuițat cel căruia i s-a încredințat și să se teamă de Allah, Domnul său! Să nu ascundeți mărturia; cel care ascunde are o inimă păcătoasă și Allah este Alim [Atoateștiutor] al celor pe care voi le făptuiți!
- 284.** Ale lui Allah sunt toate din Ceruri și de pe Pământ. Și dacă arătați sau ascundeți ceea ce este în sufletele voastre, Allah vă va cere socoteală pentru acest lucru.

Apoi El îl va Ierta pe cel care El va Voi și îl va chinui pe cel care El va Voi. Allah este cu Putere peste toate!

- 285.** Mesagerul a crezut în ceea ce i-a fost pogorât de la Domnul său, de asemenea și dreptcredincioșii. Fiecare dintre ei a crezut în Allah, în Îngerii Lui, în Scripturile Lui și în Mesagerii Lui [spunând]: „Noi nu facem nicio deosebire între vreunul dintre Mesagerii Săi. Și ei au spus: „Noi auzim și ne supunem! [Căutăm] Iertarea Ta, Doamne, și la Tine este întoarcerea!”
- 286.** Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El va avea ca răsplată ceea ce a dobândit [în urma faptelor bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [drept urmare a faptelor rele]. „Doamne, nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu greutate, așa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura. Și fii Îngăduitor cu noi, Iartă-ne și fii Milostiv! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra necredincioșilor!”⁽⁶⁶⁾

(66) Allah încheie această sură cu instrucțiuni pentru robii Săi despre cum să I se roage Lui, la fel cum i-a învățat în Surat al-Fatihah cum să Îl preamărească și să se roage pentru călăuzire.

Surat (3) Al 'Imran^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim.⁽¹⁾
2. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Hayy [Cel Viu], Al-Qayum [Cel Veșnic]!
3. El ți-a pogorât [o, Mohammed] Cartea cu Adevărul, confirmându-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia,
4. Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și El a pogorât Îndreptarul [Coranul]. Cu adevărat, cei care nu cred în Versetele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este Aziz [Atotputernic] și Dătător de pedeapsă!
5. Cu adevărat, lui Allah nu-I este nimic ascuns, nici de pe Pământ, nici în Cer.
6. El este Cel care vă formează în utere așa cum Voiește El. Nu există altă divinitate în afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul].
7. El este Cel care ți-a pogorât Cartea [o, Mohammed]. În ea sunt Versete clare - ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite⁽²⁾. Cei în ale căror inimi se află rătăcire [de la adevăr] vor urma ce este nedeslușit, căutând vrajbă și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea lor [cea adevărată] decât Allah. Iar cei care sunt înrădăcinați în știință spun: „Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!”. Dar nu cugetă astfel decât cei dărușiți cu judecată,
8. [Care spun] „Doamne! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă Îndurarea Ta, căci Tu ești Al-Uahab [Cel Darnic]!
9. Doamne! Tu îi vei aduna pe oameni într-o Zi despre care nu există nicio îndoială. Cu adevărat, Allah nu-și încalcă Promisiunea!”
10. Cu adevărat, acelora care nu cred, niciodată nu le vor fi de ajutor nici averile lor și nici copiii lor la Allah. Aceștia vor fi vreascuri pentru Foc.
11. [Aceștia sunt] asemenea poporului lui Faraon și a celor de dinaintea lui. Ei au negat semnele Noastre, iar Allah i-a nimicit pentru păcatele lor. Și Allah este aspru în pedeapsă.

(*) Familia lui Imran.

(1) A se vedea nota 2:1.

(2) Cele care sunt precizate într-un mod deschis la mai multe interpretări sau al căror înțeles este cunoscut doar de către Allah, precum literele de deschidere de la anumite capitole.

12. Spune-le celor care nu cred: „Veți fi biruiți [curând] și veți fi adunați spre Iad și ce loc de odihnă groaznic veți avea!”
13. Ați avut deja un semn în cele două armate ce s-au întâlnit [în Bătălia de la Badr]: o armată care lupta pe calea lui Allah și o alta a necredincioșilor, [pe] care i-au văzut de două ori mai mulți decât ei, cu proprii lor ochi⁽³⁾. Dar Allah îl întărește cu Ajutorul Său pe cine Dorește El! În aceasta este o pildă pentru cei care au ochi să vadă!
14. Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele râvnite - femeile, copiii, multe grămezi de aur și argint, caii de rasă aleasă, animalele și ogoarele. Acestea sunt plăcerea vieții pământești, dar la Allah este buna întoarcere [Paradisul].
15. Spune: „Să vă vestesc [ceva] mai bun decât acestea? Aceia care sunt cu frică au de la Domnul lor grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea veșnic sălaș, și soții curate și mulțumirea lui Allah, căci Allah este Basir [Cel care îi Vede Bine] pe robii Săi,”
16. Care zic: „Doamne, cu adevărat noi credem, așadar iartă-ne păcatele noastre și ferește-ne pe noi de chinurile Focului!”
17. [Aceștia sunt] cei răbdători, cei sinceri, cei ascultători, cei care dau milostenie, și cei care cer iertare înainte de revărsatul zorilor.
18. Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El și [la fel și] Îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: Nu există altă divinitate afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul].
19. Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah este Islamul și nu au fost deosebiri între cei cărora le-a fost dată Scriptura decât după ce a ajuns la ei știința, din cauza pizmei lor. Iar cel care nu crede în Versetele lui Allah [să știe că], cu adevărat Allah este grabnic la socoteală!
20. Dacă ei ți se împotrivesc, spune-le: „M-am supus lui Allah [am acceptat Islamul] și [la fel și] cei care mă urmează!” Și spune-le celor care au primit Scriptura și celor fără de știință⁽⁴⁾: „V-ați supus lui Allah?” Și dacă s-au supus [acceptând Islamul], aceștia sunt bine călăuziți, dar dacă ei nu doresc, atunci responsabilitatea ta este doar transmiterea [Mesaajului]. Și Allah este Basir [Cel care îi Vede Bine] pe robii Săi.
21. Cei care nu cred în semnele lui Allah și-i omoară pe Profeți pe nedrept și-i omoară pe aceia dintre oameni care poruncesc dreptatea - acelora vestește-le o pedeapsă dureroasă.

(3) Credincioșii au văzut că necredincioșii erau de două ori numărul lor înainte de Bătălia de la Badr, dar de fapt aceștia erau de trei ori mai numeroși.

(4) Păgânii care nu au primit nicio Scriptură.

22. Aceia sunt cei ale căror fapte sunt lipsite de valoare în această viață cât și în Viața de Apoi și ei nu vor avea sprijinitori!
23. Oare nu i-ai văzut [o, Mohammed] pe aceia cărora li s-a dat o parte din Scriptură? Ei sunt chemați la Scriptura lui Allah pentru a judeca între ei, dar unii dintre ei întorc spatele și nu acceptă.
24. Aceasta pentru că ei spun: „Focul nu ne va atinge decât numai [câteva] zile numărate!” Și [aceasta pentru că] i-a înșelat în credința lor ceea ce ei au născocit.
25. Deci cum va fi, când Noi îi vom aduna, într-o Zi în legătură cu care nu este nicio îndoială? Și fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit și când ei nu vor fi nedreptăți!
26. Spune: „O, Allah, Stăpân al Stăpânirii! Tu dai stăpânirea aceluia care Voiești și iei stăpânirea de la cel care Voiești. Tu îl cinstești pe cel care Voiești și îl umilești pe cel care Voiești. În Mâna⁽⁵⁾ Ta se află [tot] binele. Cu adevărat, Tu ești Qadir [Cel cu Putere peste toate].
27. Tu faci să intre noaptea în zi, și Tu faci să intre ziua în noapte; Tu faci să se ivească viul din mort și faci să se ivească mortul din viu. Și Tu îl dăruiești [cu cele necesare traiului] pe cel care Dorești Tu, fără a ține socoteală [fără limită].
28. Dreptcredincioșii să nu-i ia pe necredincioși drept aliați în locul dreptcredincioșilor. Cel care face aceasta nu va mai avea legătură cu Allah, cu excepția situației în care căutați o pavază să vă feriți de ei. Dar Allah vă avertizează asupra [pedepsei] Lui și la Allah este întoarcerea [finală].
29. Spune: „Dacă țineți ascuns ceea ce se află în piepturile voastre sau le faceți cunoscute, Allah le știe. El știe tot ce se află în Ceruri și tot ceea ce se află pe Pământ. Și Allah este Qadir [Cel cu Putere peste toate].
30. În ziua în care fiecare suflet va vedea [în față] binele ce l-a făcut și răul ce l-a făcut, își va dori ca între el și acesta [răul] să fie o mare distanță. Allah vă avertizează asupra [pedepsei] Lui. Allah este Ra'uf [Iertător] cu robii [Săi].
31. Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă pe mine și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele. Și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!”
32. Spune: „Ascultați-L pe Allah și pe Mesager [profetul Mohammed], dar dacă vă întoarceți spatele, atunci cu adevărat Allah nu-i iubește pe necredincioși!”

(5) Allah spune în Coran că El are anumite atribute precum Auz, Văz, Mâini, Față, Milă, a se mânia, a veni, a cuprinde, a fi Înălțat deasupra Tronului etc, dar El se disociază de limitările atributelor umane sau de imaginația umană. Credința islamică corectă cere credința în existența acestor Atribute deoarece Allah le-a descris fără a le da un înțeles alegoric sau fără a explica cum ar putea fi o anumită calitate (deși aceasta este cunoscută doar de Allah) și fără a le compara cu creația sau fără a nega că El ar putea avea o asemenea calitate. Atributele Lui I se cuvin numai Lui, Unicul și „Nu este nimic asemenea Lui”. (42:11).

33. Cu adevărat, Allah i-a ales pe Adam, Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran⁽⁶⁾ peste toate lumile -
34. Ca descendenți unii din alții. Allah este Sami [Cel care Aude Totul], Alim [Atoateștiutor].
35. [Spune, o, Mohammed] când soția lui Imran a spus: „Doamne, Îți făgăduiesc Ție ceea ce se află în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine. Tu ești As-Sami [Cel care Aude Totul], Al-Alim [Atoateștiutorul]. ”
36. Dar când a născut, a spus: „Doamne, am născut o copilă.” Dar Allah știa bine ceea ce născuse ea și un băiat nu este precum o copilă. „Eu i-am pus numele Maria și caut refugiu la Tine pentru ea și pentru descendenții ei, împotriva lui șeitan cel izgonit!”
37. Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere și i-a încredințat-o lui Zaharia⁽⁷⁾. De fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, vedea lângă ea mâncare. El a întrebat-o: „O, Maria, de unde ai aceasta?” Iar ea îi răspundea: „Ea este de la Allah. Cu adevărat, Allah îl hrănește pe cel pe care El voiește, fără socoteală!”
38. Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, spunând: „Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine un copil bun, căci Tu ești Sami [Cel care Aude] ruga.”
39. Atunci, l-au chemat Îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în Al-Mihrab [loc destinat rugăciunii], [spunându-i]: „Cu adevărat, Allah ți-l vestește pe Yahya, care va adevăra un Cuvânt⁽⁸⁾ al lui Allah și [care va fi] un bărbat nobil, neprihănit, un Profet dintre cei evlavioși”.
40. El a spus: „Doamne, cum să am eu un băiat, când m-au ajuns bătrânețile, iar soția mea nu mai poate face copii?” Iar [Allah] i-a răspuns: „Așa este Allah; El Face ceea ce Voiește!”
41. El a spus: „Doamne, dă-mi mie un semn.” El i-a răspuns: „Semnul tău va fi că nu vei putea vorbi cu oamenii, timp de trei zile, decât prin semne! Și pomenește-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!”.
42. Și [spune] când Îngerii au spus: „O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut pură și te-a ales peste femeile lumilor!
43. O, Maria! Fii cu ascultare față de Domnul tău, prosternează-te și pleacă-te, rugându-te împreună cu cei ce se pleacă [în rugăciune]!”

(6) Imran este tatăl Fecioarei Maria, mama lui Iisus.

(7) Tatăl lui Ioan Botezătorul (în arabă Yahya).

(8) Referindu-se la profetul Iisus (pacea fie asupra sa), care a fost conceput doar prin Porunca lui Allah – cuvântul „Fii”.

44. Acestea sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le revelăm ție [o, Mohammed]. Tu nu ai fost lângă ei, când ei au aruncat calemurile lor⁽⁹⁾ [pentru a hotărâi] care dintre ei să o aibă în grijă pe Maria și nu ai fost lângă ei nici când ei au dezbătut.
45. Și [spune] când Îngerii au spus: „O, Maria! Allah îți vestește un Cuvânt⁽¹⁰⁾ din partea Lui: numele lui va fi Mesia, Iisus, fiul Mariei, măreț în această lume precum și în lumea de Apoi și unul dintre cei mai apropiați [de Allah].
46. El le va vorbi oamenilor din pruncie și când va fi un bărbat adult⁽¹¹⁾ și va fi dintre cei dreptcredincioși”.
47. Ea a spus: „Doamne, cum să am un copil fără să mă fi atins un bărbat?” [Îngerul] i-a răspuns: „Așa este Allah; El face ceea ce voiește.” Când El hotărăște un lucru, El Spune doar „Fii” și el este de îndată!
48. Și El îl va învăța scrierea și înțelepciunea⁽¹²⁾, Tora și Evanghelia.
49. Și trimis la fiii lui Israel [le va spune]: „Cu adevărat, eu vin la voi cu semne de la Domnul vostru. Eu plămădesc pentru voi din lut un chip de pasăre și suflu asupra sa și se va transforma într-o pasăre vie, cu Voia lui Allah. Și-i voi vindeca pe orb și pe lepros, și-i voi învia pe morți, cu Voia lui Allah. Eu vă voi vesti ceea ce mâncați și ceea ce păstrați în casele voastre. În aceasta este un semn pentru voi, dacă voi sunteți credincioși!
50. Și [eu am venit] pentru a întări ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi permite o parte din cele ce v-au fost interzise. Și eu am venit la voi cu un Semn de la Domnul vostru, deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
51. Cu adevărat, Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru, așadar, adorați-L pe El! Aceasta este Calea cea dreaptă!”
52. Dar când Iisus a simțit necredința lor, le-a zis: „Cine sunt sprijinatorii mei [în chemarea] la Allah?” Apostolii au răspuns: „Noi suntem sprijinatorii [religiei] lui Allah! Noi credem în Allah și mărturisim că suntem supuși [lui Allah] musulmani!
53. Doamne, noi credem în ceea ce Tu ai pogorât și-l urmăim pe Mesager [Iisus], deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie [cu privire la adevăr]”.
54. Și ei [necredincioșii] au plănuir, dar și Allah a plănuir. Și Allah este Cel mai bun dintre plănuitori!
55. [Spune] când Allah a spus: „O, Iisus! Eu te voi înălța la Mine, te voi mântui de cei care nu cred și îi voi pune pe cei care te-au urmat [în adorarea lui Allah

(9) Au tras la sorți.

(10) A se vedea nota 3:39.

(11) 30-50 de ani.

(12) Învățăturile profeților.

Unicul] deasupra celor care nu cred până în Ziua Învierii. Apoi la Mine va fi întoarcerea voastră și Eu voi judeca asupra celor în care voi nu vă înțelegeți.

56. Cât despre cei care nu au crezut, pe ei îi voi supune la o pedeapsă severă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.”
57. Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, El le va da răsplata meritată și Allah nu-i iubește pe cei nelegiuți!
58. Acestea ți le recităm ție [o, Mohammed] din versete [noastre] și Mesajul⁽¹³⁾ clar [și înțelept]
59. Cu adevărat, exemplul lui Iisus la Allah este asemenea celui al lui Adam. El l-a creat din lut, apoi El i-a spus: „Fii” și el a fost.
60. Adevărul este de la Domnul tău, așadar nu fi dintre aceia care se îndoiesc!
61. Acelora care se contrazic cu tine [o, Mohammed], în privința lui [Iisus], după ce ai primit știința, spune-le: „Veniți, să-i chemăm pe fii noștri și pe fii voștri, pe femeile noastre și pe femeile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, apoi să ne rugăm [împreună] și să chemăm blestemul lui Allah asupra celor [dintre noi] care mint.”
62. Cu adevărat, aceasta este povestea cea adevărată. Și nu există altă divinitate în afară de Allah. Și cu adevărat Allah este Al-Aziz [Puternic], Al-Hakim [Înțelept].
63. Iar dacă ei întorc spatele, atunci cu adevărat Allah este Alim [Atoateștiutor] cu cei care seamănă stricăciune!
64. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii, veniți la un cuvânt comun între noi și voi - că nu-L vom adora decât pe Allah și că nu-I vom face asociați, și că nu ne vom lua unii pe alții drept dumnezei în locul lui Allah.” Dar dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-[le]: „Mărturișiți [cel puțin] că noi suntem musulmani [supuși lui Allah]”.
65. O, voi oameni ai Scripturii, de ce vă contraziceți asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?
66. Voi sunteți aceia care ați avut dispute asupra lucrurilor despre care ați avut știință, dar de ce stârniți dispute asupra lucrurilor despre care nu aveți știință? Și Allah Știe, în vreme ce voi nu știți!
67. Avraam nu a fost nici evreu, nici creștin, ci a fost credincios adevărat și musulman [supus lui Allah]. Și el nu a fost dintre politeiști⁽¹⁴⁾.
68. Cu adevărat, cei mai vrednici de Avraam dintre oameni sunt cei care l-au urmat pe el [în supunerea față de Allah] și pe acest Profet [Mohammed] și cei care cred [în acest mesaj]. Iar Allah este Ocrotitorul credincioșilor.

(13) Coranul.

(14) Cei care îi fac asociați lui Allah.

69. O parte dintre oamenii Scripturii ar fi vrut să vă pricinuiască rătăcirea, dar ei nu-și pricinuiesc decât lor înșiși rătăcire și nu își dau seama.
70. O, oameni ai Scripturii, de ce nu credeți în versetele lui Allah, când voi sunteți martori [că ele sunt adevărate]?
71. O, oameni ai Scripturii, de ce amestecați adevărul cu falsitatea și ascundeți adevărul deși voi îl cunoașteți?
72. Și o parte dintre oamenii Scripturii [evreii] [își] spun [unii altora]: „Credeți în ceea ce le-a fost revelat credincioșilor la începutul zilei și lepădați-vă de aceasta la sfârșitul ei; poate că ei se vor întoarce [la vechea lor religie],
73. [Oamenii Cărți spun semenilor lor:] Și nu aveți încredere decât în cei care vă urmează religia voastră.” Spune: „Cu adevărat, [Adevărata] Călăuzire este Călăuzirea lui Allah. [Vă este teamă] ca nu cumva unii să primească [știința] așa cum vi s-a dat vouă sau că aceștia ar putea să aducă vorba împotriva voastră la Domnul vostru?”. Spune[-le] lor: „Cu adevărat Harul este în Mâna lui Allah; El îl dăruiește aceluia care Voiește El. Allah este Uasi [Cel Cu Har Nemărginit], Alim [Atoateștiutor]
74. Allah alege pentru Îndurarea Sa pe acela care Voiește El, căci Allah este Cel cu Har nemărginit.
75. Printre oamenii Scripturii sunt unii [evreii] care, dacă le-ai încredința o cantitate mare [de avere], ți-o vor returna, dar printre ei sunt și alții care, dacă le-ai încredința o [singură] monedă de argint, nu ți-o vor returna decât dacă tu insiști fără încetare. Pentru că ei zic: „Noi nu avem îndatoriri față de acești neînvățați.”⁽¹⁵⁾ Și ei spun minciuni împotriva lui Allah deși aceștia cunosc adevărul.
76. Dimpotrivă, cei care-și țin făgăduința și au frică de Allah, [aceia trebuie să știe că] Allah îi iubește pe cei care se tem de El.
77. Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele lor pe un preț de nimic nu vor avea parte în Viața de Apoi. Și Allah nu le va Vorbi lor, nici nu-Și va îndrepta Privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va purifica. Și vor avea ei parte de o pedeapsă dureroasă.
78. Cu adevărat, printre ei sunt unii [evreii] care modifică Scriptura [Tora] cu limbile lor, pentru ca voi să credeți că [aceasta] este din Scriptură, însă aceasta nu este din Scriptură și ei spun: „Aceasta este de la Allah”, dar nu este de la Allah. Ei spun minciuni împotriva lui Allah deși aceștia cunosc adevărul.
79. Nu i se cuvine unui om căruia Allah i-a dăruit Scriptura⁽¹⁶⁾, autoritatea și Profeția să le spună apoi oamenilor: „Fiți adoratorii mei și nu ai lui Allah”, ci [se cuvine

(15) Evreii nu considerau mințirea sau înșelarea unui politeist sau a unui ne-evreu a fi păcate.

(16) Sau în cazul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) „Cartea” (Coranul).

să spună]: „Fiți supuși Domnului [și învățători pioși], întrucât voi ați învățat [pe alții] Scriptura și ați învățat și voi [din ea]”.

80. Și nici nu v-ar putea porunci să-i luați pe Îngeri și pe Profeți drept Domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost musulmani [supuși ai lui Allah]?
81. Și [aduceți-vă aminte, o, Oamenii ai Cărții] când Allah a încheiat un legământ cu Profeții, [spunându-le]: „Vă dau vouă Scriptura și Înțelepciunea. Apoi, dacă va veni la voi un Mesager pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!” [Allah] a spus: „Consimțiți voi și acceptați această învoială cu Mine?” Ei au răspuns: „Consimțim!” Atunci a zis Allah: „Atunci mărturișiți, iar Eu Mă aflu împreună cu voi printre cei care mărturisesc!”
82. Și oricine va respinge după aceasta - aceia sunt nelegiuîți.
83. Doresc ei o altă religie decât Religia lui Allah, din moment ce Lui I s-au supus toate din Ceruri și de pe Pământ, de voie ori de nevoie și la El se întorc.
84. Spune, [o, Mohammed]: „Noi credem în Allah, în ceea ce ne-a pogorât nouă și în ceea ce i-a fost pogorât lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Descendenților [al-Asbat], precum și în ce i-a fost pogorât lui Moise, lui Iisus și tuturor Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nicio deosebire între ei și noi suntem musulmani [Îi suntem supuși Lui]”.
85. Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.
86. Cum să călăuzească Allah un popor care a refuzat credința, după ce a crezut și după ce a mărturisit că Mesagerul este adevărat și după ce i-au venit semnele limpezi? Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuîți!
87. Răsplata acestora este blestemul lui Allah, al Îngerilor și al tuturor oamenilor!
88. În veci vor rămâne în el [în Iad], iar pedeapsa lor nu va fi ușurată și nici răgaz nu li se va da,
89. Cu excepția celor care se căiesc după aceea și se îndreaptă. Cu adevărat Allah este Al-Ghafur [Iertător], Al-Rahim [Îndurător].
90. Cu adevărat aceluia care nu mai cred după ce [mai înainte] crezuseră, iar apoi sporesc necredința lor - căința lor nu le va fi primită și aceia sunt cei răătăciți.
91. Cu adevărat, cei care nu cred și mor necredincioși - nu se va primi niciodată de la vreunul dintre ei nici chiar întregul pământ în aur, chiar dacă ei ar voi să se răscumpere cu el. Aceia vor avea parte de pedeapsă dureroasă și ei nu vor avea pe nimeni să-i ajute.

92. Nu veți primi răsplata bună⁽¹⁷⁾ până când nu veți face daruri din ceea ce vă este drag. Și Allah Știe tot ceea ce voi dăruiați.
93. Toate mâncărurile le-au fost permise Fiilor lui Israel, în afară de ceea ce Israel [Iacob] însuși și-a oprit, înainte ca Tora să fi fost trimisă. Spune-le [o, Mohammed]: „Aduceți Tora și citiți-o, dacă ceea ce spuneți voi este adevărat!”
94. Și cei care, după toate acestea, născocesc minciuni despre Allah, ei sunt cu adevărat nelegiuți.
95. Spune: „Allah a spus Adevărul! Urmați, așadar, religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost dintre politești.”⁽¹⁸⁾
96. Cu adevărat, Cea dintâi Casă [pentru adorarea lui Allah] ridicată pentru oameni este aceea din Bakka [Mecca], cea binecuvântată și călăuzire pentru toate lumile.
97. În ea sunt semne limpezi, [precum] locul unde a stat Avraam, iar acela care intră în ea este în siguranță. Și este o datorie a oamenilor față de Allah [să împlinească] Pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele necesare. Cât despre cei care nu cred [refuză], Allah nu are nevoie de aceste lumi⁽¹⁹⁾.
98. Spune: „O, oameni ai Scripturii, de ce nu credeți în Versetele lui Allah în timp ce Allah este Martor la ceea ce faceți!”
99. Spune: „O, oameni ai Scripturii, de ce îi abateți pe cei care cred de la calea lui Allah dorind a o face să pară greșită în timp ce voi sunteți martori [la adevăr]?” Iar Allah Știe ceea ce faceți voi.”
100. O, voi cei care credeți! Dacă voi urmați o parte dintre aceia cărora li s-a dăruit Scriptura, aceasta v-ar face să întoarceți spatele după ce ați crezut, făcându-vă din nou necredincioși!
101. Și cum ați putea voi să nu credeți când vi se recită Versetele lui Allah și printre voi se află Mesagerul Lui? Iar cel care se va ține neclintit de Allah⁽²⁰⁾, va fi călăuzit pe un drum drept.
102. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și nu muriți decât ca musulmani!
103. Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia⁽²¹⁾ lui Allah și nu vă scindați! Și aduceți-vă aminte de Îndurarea lui Allah pentru voi, când ați fost dușmani [înainte de Islam]

(17) Un alt înțeles este „Nu veți obține evlavia adevărată”.

(18) A se vedea nota 3:67.

(19) El nu are nevoie de adorarea robilor Săi, ei sunt cei care au nevoie de El.

(20) Respectând Poruncile Lui, având încredere în El.

(21) Referindu-se fie la Legământul Lui, fie la Coran.

iar El a făcut pace între inimile voastre [la primirea Islamului] și ați devenit, prin Harul Lui, frați. Și ați fost pe marginea prăpastiei Focului, iar El v-a salvat de la el. Așa vă face Allah clare Versetele Sale, pentru ca voi să fiți bine călăuziți.

104. Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept și să interzică ceea ce este nedrept⁽²²⁾! Aceștia sunt cei care izbândesc.
105. Și nu fiți asemenea celor care s-au scindat și au avut neînțelegeri după ce le-au venit dovezile clare! Aceștia vor avea parte de o pedeapsă cumplită!
106. În acea Zi⁽²³⁾ [unele] chipuri se vor lumina, iar [alte] chipuri se vor întuneca. Acelora cu chipurile întunecate [li se va spune]: „V-ați lepădat de credință, după ce ați fost credincioși? Gustați atunci pedeapsa pentru necredința voastră!”.
107. Cât despre cei cu chipurile luminoase, ei se vor afla sub Îndurarea lui Allah [Paradis]. În ea vor sălășlui în veci.
108. Acestea sunt Versetele lui Allah. Noi ți le recităm ție [o, Mohammed], într-un adevăr și Allah nu voiește nedreptățirea lumilor.
109. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și la Allah se întorc toate lucrurile.
110. Sunteți cea mai bună comunitate care s-a făcut [drept exemplu] pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și interziceți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii ar fi crezut, ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.
111. Ei nu vă vor face rău decât numai puțin [cu vorba]. Iar dacă se vor lupta cu voi, vă vor întoarce spatele [fugind] și nu vor fi ajutați [de nimeni].
112. Ei sunt umiliți [de Allah], oriunde se află, în afară de [situația în care] vor fi ajutați de un legământ cu Allah sau de un legământ cu oamenii [musulmanii]. Ei și-au atras mânia lui Allah și umilința cade asupra lor și aceasta pentru că nu au crezut în Versetele lui Allah și i-au omorât pe Profeți pe nedrept. Aceasta pentru că nu au ascultat și s-au răzvrătit [împotriva lui Allah].
113. Dar nu toți sunt la fel. Se află printre oamenii Scripturii o comunitate⁽²⁴⁾ dreaptă, care recită Versetele lui Allah în timp de noapte și se prosternază [rugându-se].
114. Ei cred în Allah și în Ziua de Apoi, poruncesc ceea ce este drept și interzic ceea ce este nedrept și se grăbesc la faptele bune; aceștia sunt printre cei dreptcredincioși.

(22) Conform legilor lui Allah.

(23) Ziua Judecării.

(24) Dintre cei care au acceptat Islamul.

115. Și orice bine pe care îl fac - acesta nu le poate fi negat. Și Allah îi Știe bine pe cei dreptcredincioși.
116. Cu adevărat, cei care nu au crezut - nici averile lor, nici copiii lor nu le vor fi de niciun folos la Allah. Aceștia sunt oaspeții Focului și în el vor sălășlui veșnic.
117. Exemplul a ceea ce cheltuiesc ei în această viață seamănă cu un vânt care aduce frig tăios, ce se abate peste culturile unor oameni, care au fost nedreptți cu ei înșiși [au păcătuțit] și le distruge. Iar Allah nu i-a nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit
118. O, voi cei care credeți, nu luați prieteni de încredere dintre cei ce nu sunt ai voștri [credincioși], căci ei nu vor înceta să vă prejudicieze. Ei vă doresc greutate. Ura se ivește din gurile lor, dar ceea ce ascund piepturile lor este și mai mare. Noi v-am arătat vouă semnele limpezi, dacă voi puteți pricepe.
119. Iată că voi îi iubiți pe ei, dar ei nu vă iubesc pe voi, în vreme ce voi credeți în toată Scriptura [revelată înainte de Coran și nealterată]. Iar când se întâlnesc cu voi, ei spun: „Noi credem”, dar când rămân singuri, își mușcă vârfulurile degetelor de ciudă împotriva voastră. Spune: „Pieriți cu ciuda voastră. Cu adevărat, Allah Știe prea bine ce se află în piepturi.
120. Dacă voi aveți parte de ceva bun, ei sunt mâhniți, dar dacă vi se întâmplă ceva rău, ei se bucură de aceasta. Însă dacă veți fi cu răbdare și vă veți teme de Allah, viclenia lor nu vă va pricinui nimic rău. Cu adevărat, Allah cuprinde cu Știința Sa ceea ce fac ei.
121. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed] când ai plecat dimineața de la familia ta, pentru a stabili credincioșilor locurile de luptă [la Uhud]! Allah este Sami [Cel care Aude Totul], Alim [Atotcunoscător] -
122. [Adu-ți aminte, o, Mohammed] când două armate de-ale voastre erau pe punctul a-și pierde curajul, dar Allah a fost Ocrotitorul lor; pe Allah trebuie să se bazeze credincioșii!
123. Allah v-a făcut învingători la Badr⁽²⁵⁾ când voi erăți slabi [puțini la număr]. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!
124. [Și adu-ți aminte], când tu le-ai spus credincioșilor: „Nu este suficient pentru voi ca Domnul vostru să vă ajute cu trei mii de Îngeri pogoarăți?”
125. Ba da! Dacă aveți răbdare și frică de Allah, atunci când [dușmanii] se năpustesc asupra voastră, Domnul vostru vă va susține cu cinci mii de Îngeri înzestrați cu semne.
126. Și Allah nu a făcut-o decât [un semn de] veste bună și pentru ca inimile voastre să se liniștească prin aceasta. Victoria nu poate veni decât de la Allah Al-'Aziz [Puternicul], Al-Hakim [Înțeleptul];

(25) Bătălia de la Badr din anul 2 D.H (624), prima confruntare dintre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu păgânii din Mecca, în care musulmanii, deși în număr mic și slab înarmați au ieșit victorioși.

127. Pentru a nimici o parte dintre necredincioși sau pentru a-i supune prin umilire, astfel încât să se întoarcă dezamăgiți.
128. Nu decizi tu [o, Mohammed, ci Allah,] dacă El, fie primește căința lor, fie că îi pedepsește, pentru că ei sunt într-adevăr nelegiuți.
129. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ; El iartă pe cine Voiește și pedepsește pe cine Voiește. Căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
130. O, voi cei care credeți, nu luați camătă dublată și înmulțită fără măsură, ci fiți cu frică de Allah, ca să izbândiți!
131. Și fiți cu teamă de Focul cel pregătit pentru necredincioși!
132. Și fiți supuși față de Allah și față de Mesager, ca să fiți iertați!
133. Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre o grădină [Rai] întinsă cât Cerurile și Pământul, pregătită pentru cei evlavioși
134. Care cheltuiesc [pentru Allah] atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care iartă oamenilor, căci Allah îi Iubește pe cei care împlinesc fapte bune;
135. Și pe cei care, dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepti cu propriile lor suflete, își aduc aminte de Allah și Îi cer iertare pentru păcatele lor - și cine poate ierta păcatele decât Allah? - și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc.
136. Răsplata acestora va fi iertarea Domnului lor și Grădini pe sub care curg râuri [în Paradis] și în ele vor avea sălaş veșnic. Și ce minunată este răsplata pentru cei care fac bine!
137. Înainte de voi, au fost situații asemănătoare [ca ale voastre], așa că umblați prin lume și vedeți care-i sfârșitul mincinoșilor!
138. Aceasta [Coranul] este deslușire pentru oameni, călăuzire și îndemn pentru cei cu frică de Allah.
139. Nu fiți slabi și nici întristați, căci voi veți fi cei biruitori, dacă sunteți credincioși!
140. Dacă v-a atins o rană, și ceilalți oameni [adversarii voștri] au primit răni asemenea ei. Astfel schimbăm Noi aceste zile [de condiții diferite] între oameni, pentru ca Allah să-i cunoască pe cei care cred și să aleagă dintre voi martiri. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuți!
141. Și pentru ca Allah să-i purifice pe credincioși [prin încercări] și să-i pedepsească pe cei necredincioși.
142. Sau ați crezut voi că veți intra în Rai fără ca Allah să-i vădească pe cei dintre voi care au luptat pentru El și să-i vădească pe cei care au fost statornici?

143. Bineînțeles, voi v-ați dorit moartea [martiriu] înainte de a o întâlni și ați văzut-o acum [înaintea voastră] în timp ce ați privit [la ea cu ochii voștri]⁽²⁶⁾.
144. Și Mohammed nu este decât un Mesager. [Alți] Mesageri au mai fost înainte de el. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre [în necredință]? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu l-ar aduce nicio stricăciune lui Allah. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori.
145. Niciun suflet nu poate muri fără de Voia lui Allah, după sorocul scris. Cel care vrea răsplata în această lume, Noi i-o vom da în ea, iar cel care vrea răsplata în Lumea de Apoi, Noi i-o vom da în ea și Noi îi vom răsplăti pe cei mulțumitori.
146. Și câți Profeți au luptat - și laolaltă cu ei nenumărați învățați evlavioși - și nu și-au pierdut ei siguranța în fața loviturilor pe care le-au primit pe Calea lui Allah! Și nici nu au fost slăbiți și nici nu au cedat! Și Allah îi Iubește pe cei statornici [și răbdători]!
147. Și ei n-au avut alt cuvânt decât să spună: „Doamne, iartă-ne păcatele noastre și silnicia din purtarea noastră, întărește-ne picioarele noastre și ajută-ne pe noi să-i înfrângem pe cei necredincioși!”
148. Și Allah le-a dăruit răsplată în această lume și bună răsplată în Lumea de Apoi, căci Allah îi Iubește pe cei care fac bine [Al-Muhsinin].
149. O, voi cei care credeți! Dacă vă veți supune celor necredincioși, ei vă vor face să vă întoarceți pe călcâiele voastre și veți redeveni pierduți!
150. Însă Allah este Protectorul vostru și El este Cel mai bun dintre sprijinitori.
151. Noi vom semăna spaimă în inimile celor necredincioși pentru că I-au asociat lui Allah [idoli], fără ca El să fi trimis nicio dovadă pentru aceasta. Iar sălașul lor va fi Focul, și ce rău sălaș va fi pentru cei nedrepti!
152. Allah și-a ținut făgăduința Sa față de voi atunci când, cu permisiunea Lui, i-ați nimicit [pe dușmani] până ce v-ați pierdut curajul și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii [date de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] și nu ați mai ascultat după ce El v-a arătat [biruința] pe care o iubeați⁽²⁷⁾. Printre voi sunt unii care doresc această lume și printre voi sunt alții care doresc Lumea de Apoi. După aceea, El v-a făcut să dați înapoi în fața lor⁽²⁸⁾, pentru a vă încerca. Însă El v-a iertat deja, căci Allah este plin de Har cu dreptcredincioșii⁽²⁹⁾.

(26) Când ați văzut în jurul vostru semeni uciși.

(27) Prada de război.

(28) Ați fost învinși.

(29) Aluzie la Bătălia de la Uhud.

153. [Aduceți-vă aminte] când [fugind] ați urcat [muntele], fără să vă uitați la cineva, în timp ce în urma voastră, Mesagerul vă chema [să vă întoarceți]. Atunci Allah v-a răsplătit cu suferință după suferință, ca să nu fiți mândriți pentru ceea ce ați pierdut [prada de război] și pentru ceea ce v-a lovit [vătămare și moarte]. Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
154. Apoi, după suferință, El a pogorât asupra voastră liniște [sub formă de] somn, învăluind o parte dintre voi, în timp ce o altă parte a fost cuprinsă de griji, gândind lucruri neadevărate despre Allah - gânduri de ignoranță, spunând: „Trebuia să fi făcut noi ceva în această chestiune?” Spune: „Cu adevărat, această chestiune este în întregime a lui Allah”. Ei ascundeau în sufletele lor ceea ce nu îi arătau ție, spunând: „Dacă noi am fi putut face ceva în chestiunea aceasta, [unii dintre noi] nu am fi fost omorâți aici”. Spune: „Chiar dacă voi ați fi fost în casele voastre, acelora cărora le era scris să fie uciși ar fi ieșit la locurile morții lor!”. Dar [toate acestea au fost] pentru că Allah a Voit să testeze ceea ce se afla în piepturile voastre și să purifice ceea ce se afla în inimile voastre. Dar Allah este Știutor a ceea ce se află în piepturi!
155. Cu adevărat, pe aceia dintre voi care au întors spatele în ziua când s-au întâlnit cele două oștiri [la Uhud], numai Șeitan i-a făcut să se poticnească pentru unele [fapte rele] pe care le-au agonisit. Dar Allah i-a iertat deja, căci Allah este Ghafur [Iertător], Halim [Blând].
156. O, voi cei care credeți! Nu fiți asemeni celor care au tăgăduit și au spus despre frații lor care umblă pământul [pentru negoț] sau purced la luptă: „Dacă ei ar fi fost cu noi, ei nu ar fi murit sau nu ar fi fost omorâți”. Allah face aceasta [înțelegere greșită] un regret în inimile lor. Și Allah este Cel care Dă viață și moarte, și Allah este Basir [Cel care Vede toate] a ceea ce faceți.
157. Și dacă veți fi omorâți pe Calea lui Allah sau veți muri, atunci Iertarea și Îndurarea lui Allah sunt mai bune decât ceea ce ei agonisesc [în această lume].
158. Și dacă veți muri sau veți fi uciși, la Allah vă veți aduna.
159. Și datorită Îndurării lui Allah, tu, [o, Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost aspru [în vorbire] și crud la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-i și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor și sfătuiește-te cu ei asupra treburilor. Dar când ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah. Cu adevărat, Allah îi lubește pe cei care se încred [în El].
160. Dacă Allah vă va ajuta, nimeni nu vă va putea învinge, dar dacă El vă va părăsi, cine este acela care ar putea să vă ajute după El? În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!

161. Nu este [potrivit] pentru un Profet să se comporte necinstit [în ceea ce privește prada de război]. Iar acela care trădează [luând în mod necinstit], va veni cu ce a luat în Ziua de Apoi. Atunci fiecare suflet va primi [pe de-a-ntregul] răsplata câștigată. Și lor nu li se va face nedreptate.
162. Este cel care a căutat mulțumirea lui Allah la fel ca cel care și-a atras mânia lui Allah și al cărui sălaș va fi Focul? Și ce neplăcută menire!
163. Ei sunt [pe] trepte [diferite] la [răsplata lui] Allah și Allah Vede bine ceea ce fac ei.
164. Cu adevărat Allah și-a arătat Bunăvoința față de credincioși, trimițându-le un Mesager dintre ei, care să le recite Versetele Sale, să-i purifice și să-i învețe Cartea [Coranul] și Înțelepciunea, chiar dacă au fost mai înainte în rătăcire învederată.
165. De ce atunci când o [singură] nenorocire v-a lovit [la Bătălia de la Uhud], deși voi ați lovit [dușmanul în Bătălia de la Badr] de două ori pe-atât, ați spus: „De unde a venit aceasta?”. Spune: „A venit de la voi [din cauza păcatelor voastre]!”. Cu adevărat Allah are Putere peste toate!
166. Și ceea ce a venit peste voi în ziua când cele două armate s-au întâlnit [la Uhud], a fost cu Voia lui Allah, pentru ca El să-i facă cunoscuți pe [adevărații] credincioși
167. Și să-i deosebească pe cei care erau ipocriți. [Pentru aceasta] li s-a spus lor: „Veniți și luptați pe Calea lui Allah sau [cel puțin] apărați!”. Ei au răspuns: „Dacă am fi știut că va fi o luptă, v-am fi urmat.” În acea zi ei erau mai aproape de necredință decât de credință, spunând cu gurile lor ceea ce nu era în sufletele lor. Dar Allah Știa prea bine ceea ce ei ascundeau -
168. Cei care au spus despre frații lor în timp ce stăteau [în casele lor]⁽³⁰⁾: „Dacă ne-ar fi ascultat, ei n-ar fi fost omorâți”. Spune-le: „Atunci țineți moartea departe de voi, dacă voi spuneți adevărul!”
169. Și niciodată să nu crezi că cei care au fost uciși pe Calea lui Allah [martirii] sunt morți! Dimpotrivă, ei sunt vii la Domnul lor și sunt bine dăruți [din roadele Raiului],
170. Și se bucură de Binefacerea pe care Allah le-a dăruit-o și primesc vești bune despre cei rămași în urma lor și nu li s-au alăturat încă [și care urmează să fie martiri] - că ei nu se vor teme și nici nu vor fi măhniiți.
171. Li se aduc lor vești bune despre Binefacerea lui Allah și Harul Său, precum și despre aceea că Allah nu lasă să se piardă răsplata credincioșilor -
172. Acei [credincioși] care au răspuns chemării lui Allah și a Mesagerului, după ce au fost loviți. Aceia dintre ei care au făcut bine și au fost cu frică [de Allah] vor avea mare răsplată.

(30) Ipocriții menționați în versetul 167.

173. Acelora cărora oamenii [ipocriții] le-au spus: „Cu adevărat, oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!”. Dar aceasta le-a sporit credința și au spus: „Ajutorul lui Allah ne este suficient și El este Cel mai Bun Ocrotitor al nostru!
174. Și ei s-au întors cu Binefacerea lui Allah și Harul Său, fără să-i fi atins niciun rău. Ei au căutat Mulțumirea lui Allah, căci Allah este Dătător de Har nemăsurat.
175. Doar Șeitan este cel care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi, dar voi să nu vă temeți de ei, ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!
176. Și să nu te mândrească aceia care se grăbesc la necredință! Ei doară nu-i pot strica întru nimic lui Allah. Allah nu voiește să le facă lor parte în Lumea de Apoi, ci pentru ei este mare chin.
177. Cu adevărat, aceia care cumpără [schimbă] necredința în locul credinței, nu-I pot aduce niciun rău lui Allah, iar pentru ei va fi chin dureros.
178. Și să nu creadă necredincioșii că răgazul pe care li-l dăm este mai bun pentru ei. Noi avem îndelungă răbdare cu ei pentru ca păcatele lor să se înmulțească. Iar ei vor avea parte de pedeapsă umilitoare!
179. Allah nu-i va lăsa pe credincioși în starea în care sunteți [acum], decât până când îl va despărți pe cel rău de cel bun. Și nici nu vă va dezvălui vouă Allah Tainele celor nevăzute, ci Allah alege [pentru aceasta] dintre Mesagerii Lui pe cine Voiește El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi! Și dacă veți crede și veți fi cu frică, veți avea parte de răsplată mare.
180. Să nu creadă aceia care sunt zgârciți cu ceea ce Allah le-a dăruit din Harul Său că aceasta este mai bine pentru ei! Dimpotrivă, aceasta este mai rău pentru ei. În Ziua de Apoi gâturile lor vor fi încolăcite cu cele cu care au fost zgârciți. Și a lui Allah este Moștenirea Cerurilor și a Pământului. Cu adevărat, Allah este Khabir [Bineștiutor] al celor pe care le împliniți.
181. Allah a Auzit vorbele acelora [dintre evrei] care au spus: „Allah este sărac, iar noi suntem bogați.” Vom scrie ceea ce au spus ei, precum și omorârea de către ei a Profeților pe nedrept și Noi le vom spune: „Gustați pedeapsa Focului Arzător.
182. Aceasta este pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre mai înainte, pentru că Allah nu este nedrept cu robii [Săi].”
183. [Ei sunt] cei care au spus: „Cu adevărat, Allah ne-a poruncit să nu credem în niciun Mesager până când el nu va aduce o jertfă pe care s-o mistuie focul [din Ceruri].” Spune-le: „V-au venit înainte de mine Mesageri cu dovezi clare și cu ceea ce ați zis voi. De ce i-ați omorât, dacă sunteți sinceri?”

184. Atunci dacă ei te vor socoti mincinos [o, Mohammed] - și alți Trimiși dinaintea ta au fost socotiți mincinoși, [deși] au venit cu dovezi clare, cu Psalmi și cu Scriptura cea Luminoasă⁽³¹⁾.
185. Fiecare suflet va gusta moartea, desigur voi veți primi [întreaga] voastră răsplată în Ziua Învierii! Cel care va fi îndepărtat de Foc și adus în Rai va fi izbânditor. Viața aceasta nu este decât plăcere amăgitoare.
186. Cu siguranță, veți fi încercați [în privința] bunurilor voastre și [în privința] sufletelor voastre. Și cu siguranță, veți auzi de la cei cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră și de la cei care îi fac asociați lui Allah multe jigniri. Dar dacă sunteți răbdători și aveți frică de Allah - cu siguranță, acesta este unul dintre lucrurile cele mai de preț
187. Și [spune, o, Mohammed] când Allah a făcut un legământ cu aceia cărora le-a fost dăruită Scriptura, [spunând]: „Trebuie să o faceți cunoscută oamenilor și să nu o ascundeți!”. Dar ei au aruncat-o în spatele lor și au vândut-o pe un preț de nimic. Ce rău negoț au făcut!
188. Nu te gândeai niciodată că cei care se bucură de ceea ce au făcut și cei cărora le place să fie lăudați pentru ceea ce nu au făcut - nu te gândeai niciodată că ei vor fi salvați de pedeapsă, căci ei vor avea o pedeapsă chinuitoare.
189. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului și El este cu Putere peste toate.
190. Cu adevărat, în crearea Cerurilor și a Pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt semne pentru cei dăruți cu minte -
191. Care Îl pomenesc pe Allah, stând [în picioare], șezând [jos] sau pe o parte și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, [spunând]: „Doamne, Tu n-ai făcut acestea în zadar! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de pedeapsa Focului!
192. Doamne! Cu adevărat, pe acela pe care îl faci să intre în Foc - Tu îl acoperi de rușine, iar pentru cei nelegiuți nu este cine să-i ajute!
193. Doamne! Cu adevărat, noi am auzit un vestitor [profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] chemând la credință [spunând]: „Credeți în Domnul vostru!” Și noi am crezut. Doamne, iartă-ne păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și ia-ne sufletele împreună cu cei evlavioși!
194. Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin Mesagerii Tăi și nu ne acoperi pe noi de rușine în Ziua Învierii, căci Tu nu-ți încalci Făgăduința!”
195. Iar Domnul lor le-a răspuns: „Eu nu las să se piardă nicio faptă împlinită de vreunul dintre voi, bărbat sau femeie, deopotrivă unul cu altul! Iar pe cei care au

(31) Cea neschimbată, Tora și Evanghelia originală, care au fost revelate de Allah.

emigrat, care au fost alungați din casele lor, care au fost răniți pe calea Mea, care au luptat și au fost omorâți - cu siguranță le voi șterge faptele rele și cu siguranță îi voi primi în Grădini pe sub care curg râuri, drept răsplată din partea lui Allah. La Allah se află cea mai bună răsplată!”

- 196.** Să nu te înșele peregrinatul prin țări al celor care nu sunt credincioși!
- 197.** [Este doar o] puțină plăcere [în lumea aceasta] și apoi refugiul lor este Focul! Și ce pat rău este acesta!
- 198.** Cât despre aceia care au frică de Domnul lor, ei vor avea Grădini pe sub care curg râuri, în care vor sălășlui veșnic, drept loc de primire de la Allah. Și, ceea ce este la Allah, este mai bun pentru cei pioși!
- 199.** Și cu adevărat, printre oamenii Scripturii sunt unii care cred în Allah și în ceea ce vi s-a trimis vouă și în ceea ce li s-a trimis lor, smeriți înaintea lui Allah. Ei nu vând Versetele lui Allah pe un preț de nimic. Aceia vor avea răsplată de la Domnul lor. Cu adevărat, Allah este grabnic la socoteală!
- 200.** O, voi cei care credeți! Fiți răbdători⁽³²⁾ și îndemnați la răbdare, fiți statornici și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!

(32) În religia voastră și în fața dușmanilor.

Surat (4) An-Nisa' (*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-un singur suflet și a făcut din acesta perechea lui și a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei. Și fiți cu frică de Allah, în Numele Căruia cereți unul pentru celălalt și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor de rudenie. Cu adevărat Allah este Raqib [Veghetor] peste voi.
2. Și dați-le orfanilor bunurile lor și nu-l schimbați pe cel rău [din lucrurile voastre] cu cel bun [de-al lor]. Și nu le luați bunurile lor ca fiind ale voastre. Cu adevărat, aceasta este un păcat mare.
3. Iar dacă vă este teamă că veți fi nedrepti cu fetele orfane, luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei, două, trei sau patru. Dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti, atunci [căsătoriți-vă doar] cu una sau [luați] dintre cele care se află sub stăpânirea mâinii voastre drepte [sclavele voastre]. Aceasta este mai bine pentru voi pentru a nu fi nedrepti.
4. Și dați femeilor [la căsătorie] darurile⁽¹⁾ lor [nuptiale] de bunăvoie. Dar dacă ele se lipsesc de ceva fără a fi silite, atunci cheltuiți-le după cum doriți, cu plăcere⁽²⁾.
5. Și nu încredințați celor nepricepuți averile voastre, pe care Allah le-a făcut pentru voi mijloc de trai, ci hrăniți-i din ele, îmbrăcați-i și spuneți-le lor vorbe cuviincioase.
6. Și încercați-i pe orfani [în abilitățile lor] până când ajung la vârsta căsătoriei. Atunci, dacă considerați că au judecată sănătoasă, încredințați-le bunurile lor! Nu le cheltuiți cu nehibzuință și grabă, înainte ca ei să crească! Iar cel care este tutore și este înstărit, să fie cumpătat, iar cel care este sărac să cheltuiască după cuviință [ceea ce este acceptat]. Iar atunci când le încredințați bunurile lor, să fie de față martori, iar Allah este de ajuns pentru a ține socoteala.
7. Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, iar femeilor le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele apropiate, puțin sau mult - [le revine] o parte anumită.
8. Iar dacă [alte] rude sau orfani sunt prezenți la împărțirea bunurilor, atunci, oferiți-le lor ceva [din moștenire] și spuneți-le vorbe cuviincioase.

(*) Femeile.

(1) Darul nuptial obligatoriu, mahr.

(2) Știind că acest lucru este permis.

9. Iar acei [executori și tutori] să se teamă [de nedreptate] ca și cum ei [înșiși] ar fi lăsat în urma lor descendenți slabi⁽³⁾ și sunt îngrijorați pentru ei. Să fie cu frică de Allah și să spună vorbe bine chibzuite!
10. Cu adevărat, cei care folosesc bunurile orfanilor în mod nedrept vor mânca în pântecele lor foc. Și ei vor arde în Iad.
11. Allah vă poruncește în privința [moștenirii] copiilor voștri: un fiu are [o parte egală] cu partea a două fiice. Dacă sunt [doar] fete, mai mult decât două, ele primesc două treimi din moștenire. Dacă este una singură, ea primește jumătate. Cât despre părinții lui, fiecare dintre ei primește a șasea parte din moștenire, dacă el are copii. Dacă însă nu are copii și îl moștenesc [doar] părinții lui, atunci mama sa are dreptul la o treime. Iar dacă el are frați, atunci mama lui primește a șasea parte, după testament și plata datoriilor. Voi nu știți dacă părinții voștri sau fiii voștri vă sunt mai folositori. [Aceasta este] o poruncă de la Allah, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
12. Vouă vă revine jumătate din ceea ce lasă după ele soțiile voastre, dacă ele nu au niciun copil. Dar dacă ele au vreun copil, vă revine un sfert din ceea ce lasă în urma lor, după testament sau plata datoriilor. Iar lor [soțiilor] le revine un sfert din ceea ce lăsați voi [moștenire], dacă nu aveți niciun copil. Dar dacă aveți vreun copil, lor le revine a opta parte din ceea ce lăsați, după testament sau plata datoriilor. Dacă un bărbat sau o femeie moare fără a avea niciun moștenitor direct, dar are un frate sau o soră, fiecăruia dintre cei doi le revine a șasea parte. Dacă ei însă sunt mai mulți de doi, atunci ei toți sunt părtași la o treime⁽⁴⁾, după testament sau plata datoriilor, fără prejudicierea [vreunui] ⁽⁵⁾. [Aceasta este] Porunca lui Allah, iar Allah este 'Alim, [Atoateștiutor] și Halim [Blând].
13. Acestea sunt Legile lui Allah, iar cel care Îl ascultă pe Allah și pe Trimisul Său, [Allah] îl va face să intre în Grădini pe sub care curg râuri, pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă.
14. Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și încalcă Legile Lui, [Allah] îl va face să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de chinuri înjositoare.
15. Împotriva acelorora dintre femei care comit acte imorale [relații sexuale nepermise] - aduceți patru [martori] dintre voi. Iar dacă mărturisesc⁽⁶⁾, atunci țineți-le închise

(3) Copii mici.

(4) Împărțite egal între bărbați și femei.

(5) Aceasta este condiția pentru orice moștenire. Dacă aceasta a fost încălcată de către cel decedat, moștenirea sa nu va fi onorată sau va fi modificată de către executor. A se vedea 2:182.

(6) Martorii trebuie să jure că au văzut fapta în sine petrecându-se.

în case până când mor⁽⁷⁾ sau până când Allah va porunci pentru ele altă cale⁽⁸⁾.

16. Pe cei doi⁽⁹⁾ dintre voi [bărbați sau femei] care încalcă legea [au relații intime nepermise] pedepsiți-i pe amândoi. Dar dacă ei se căiesc și se îndreaptă, atunci lăsați-i în pace. Cu adevărat Allah este Primitor al căinței și Îndurător.
17. Allah primește doar căința celor care săvârșesc rău din neștiință, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
18. Însă căința nu este [acceptată] pentru cei care săvârșesc fapte rele [continuu] până în clipa în care moartea vine la unul dintre ei și atunci el spune: „Cu adevărat, m-am căit acum!” Și nici pentru cei care mor necredincioși. Pentru aceia Noi am pregătit o pedeapsă dureroasă.
19. O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți femei în pofida voinței lor⁽¹⁰⁾. Și nici să le opriți să se căsătorească [din nou] cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat [ca zestre], decât dacă ele au săvârșit un păcat evident [de ex: adulter], ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă sunt pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit [să vă aducă] un mare bine.
20. Dacă vreți să schimbați o soție cu altă soție [prin divorț] și i-ați dat uneia dintre ele multe bunuri [drept cadou], nu luați nimic din ele înapoi. Ați lua înapoi în nedreptate și cu păcat învederat?
21. Cum să-l luați înapoi după ce v-ați bucurat împreună și ele au primit de la voi legământ solemn?
22. Nu vă însurați cu femeile cu care au fost însurați părinții voștri, doar dacă s-a petrecut înainte⁽¹¹⁾. Cu adevărat aceasta este o josnicie și un păcat cumplit! Și ce cale rea este această [căsătorie]!
23. Vă sunt interzise [pentru căsătorie] mamele voastre, ficele voastre, surorile voastre, mătușile voastre după tată, mătușile voastre după mamă, ficele fratelui, ficele surorii, doicile voastre care v-au alăptat, surorile voastre după doică, mamele nevestelor voastre, ficele vitrege aflate sub tutela voastră, [născute] de la femeile voastre, la care ați intrat⁽¹²⁾. Dar dacă nu ați intrat încă la ele, atunci nu

(7) Această prescripție a fost abrogată de versetul biciuirii.

(8) „altă cale” (pedeapsa) a fost revelată în 24:2, anulând prescripția din acest verset.

(9) Învățații nu au căzut de acord dacă „cei doi” se referă la două persoane de același sex (homosexuali) sau de sex opus. În orice caz, legile viitoare din sunnah au înlocuit-o pe aceasta.

(10) Moștenitorii celui decedat nu au drept de căsătorie asupra văduvei.

(11) Înainte de Islam. După ce această lege a fost revelată de Allah, bărbații au fost nevoiți să elibereze acele femei nepermise pentru ei (e.g. mama vitregă, una dintre două surori sau alte soții peste limita de patru). Aceeași obligație se aplică și celor care au acceptat Islamul.

(12) S-a consumat căsătoria.

este păcat pentru voi. De asemenea [vă sunt interzise] nevestele fiilor voștri din mădularele voastre, precum și două surori în același timp, doar dacă s-a petrecut mai înainte. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].

24. Și [asemenea, vă sunt interzise] toate femeile căsătorite, în afară de acelea care se află sub stăpânirea dreptei voastre⁽¹³⁾. Aceasta este Porunca lui Allah pentru voi! Și vă este îngăduit în afară de acestea, să căutați [soții], după averile voastre, dorindu-vă castitatea și nu relațiile sexuale nepermise. Acelora cu care vă bucurați, [căsătorindu-vă cu ele], dați-le zestrea lor, ca o datorie. Și nu este niciun păcat pentru voi, dacă ați încheiat un legământ între voi, după stabilirea zestre, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
25. Acela dintre voi care nu are mijloace necesare să se însoare cu femei libere și credincioase poate [să se căsătorească cu una] din fetele voastre credincioase aflate sub dreapta voastră. Allah Știe prea bine credința voastră. Voi [credincioșii] sunteți uni din alții [dintre ai voștri, de aceeași religie]. Luați-le de neveste cu voia stăpânilor lor și dați-le zestrea lor, după cuviință. Ele [ar trebui] să fie caste, să nu aibă relații sexuale nepermise sau ibovnici. Iar dacă s-au măritat și apoi fac adulter, atunci ele să primească jumătate din pedeapsa cuvenită femeilor libere [necăsătorite]. Aceasta este îngăduită pentru acela care se teme de păcat. Dar să fiți răbdători e și mai bine pentru voi, căci Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].
26. Allah Voiește să vă facă vouă clare [cele permise de cele nepermise] și să vă arate practicile [bune] ale celor de dinaintea voastră [cei bine călăuziți] și să vă accepte căința. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept]
27. Și Allah Voiește să vă accepte căința, dar cei care își urmează poftele lor, doresc ca voi să vă abateți cât mai mult [de la El].
28. Allah Voiește să vă ușureze [dificultățile] căci omul a fost creat slab.
29. O, voi cei care credeți! Nu consumați bunurile altora în mod nedrept, doar dacă este un negoț [legal], despre care sunteți de acord! Și nu vă ucideți [unul pe celălalt]! Cu adevărat, Allah este cu voi Rahim [Îndurător].
30. Iar pe cel care săvârșește aceasta în mod nedrept și ostil - Noi îl vom face să ardă în Foc. Și pentru Allah aceasta este un lucru ușor!
31. Dacă vă veți feri de păcatele mari, care vă sunt interzise, vă vom ierta pentru păcatele mici și vă vom lăsa să intrați într-un loc nobil [în Paradis].
32. Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit [cu Harul Său] unora dintre voi mai mult

(13) Sclave sau captive de război care aveau soți politeiști.

decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit. Deci rugați-vă lui Allah pentru Harul Său. Cu adevărat, Allah le Știe pe toate.

33. Tuturor le-am dat moștenitori pentru ceea ce lasă părinții și rudele apropiate. Și aceluia cu care ați împreunat mâinile voastre drepte [în frăție], dați-le partea lor [din moștenire], căci Allah este la toate Martor.
34. Bărbații sunt protectorii [și susținătorii] femeilor,⁽¹⁴⁾ datorită [dreptului] pe care Allah l-a dăruit unora față de ceilalți și datorită cheltuielilor [pentru întreținerea familiei] pe care le fac din bunurile lor. Iar femeile evlavioase sunt ascultătoare și păzitoare [ale celor care trebuie păzite] în absența [soților lor], pe care și Allah le Păzește⁽¹⁵⁾. Pe acele [soții] de a căror neascultare vă temeți, sfătuiți-le [prima dată], părăsiți-le în paturi [dacă continuă] și loviți-le [ușor, în final, dacă ele tot continuă]⁽¹⁶⁾! Dar dacă ele vă ascultă [din nou], atunci nu mai căutați pricină împotriva lor. Allah este ‘Aliyy [Cel mai Înalt] și Kabir [Măreț].
35. Dacă vă este frică de o neînțelegere între ei doi [cei doi soți], atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei [arbitrii] împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei [cei doi soți]. Cu adevărat, Allah este ‘Alim [Atoateștiutor], [Bineștiutor] Khabir.
36. Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat⁽¹⁷⁾ și cu vecinul îndepărtat, cu companionul de alături⁽¹⁸⁾, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros!
37. Celor care sunt zgârciți și-i îndeamnă pe oameni la zgârcenie și ascund ceea ce le-a dăruit Allah din Harul Său - le-am pregătit necredincioșilor pedeapsă umilitoare -
38. Și celor care își cheltuiesc banii [fac milostenie] pentru a fi văzuți de către oameni și nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi. Iar acela căruia Șeitan îi este tovarăș - rău tovarăș are el!
39. Și ce vină li s-ar putea aduce, dacă ar crede în Allah și în Ziua de Apoi și ar face milostenii din ceea ce le-a dăruit Allah? Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] cu privire la ei!

(14) Se aplică în principal relației dintre soț și soție.

(15) Averele soțului și onoarea lor.

(16) Ca o ultimă soluție. Nu este permis să fie lovită fața și să se producă răni. Lovitura este foarte ușoară, doar ca să atenționeze pentru a le readuce la ascultare.

(17) Apropiat prin vecinătate și prin înrudire.

(18) Pe cei pe care îi cunoașteți. Este interpretat și ca fiind soția.

40. Cu adevărat, Allah nu este nedrept [față de nimeni], nici cât greutatea unui atom; dacă este o faptă bună, El o înmulțește și dă din partea Sa răsplată mare.
41. Și cum va fi când vom aduce din fiecare popor un martor și te vom aduce pe tine, [o, Mohammed], martor împotriva acestor [popoare]^{(19)?}
42. În Ziua aceea, cei care nu au crezut și nu l-au ascultat pe Trimis vor dori să fie acoperiți de pământ. Și ei nu vor putea să ascundă de Allah niciun cuvânt!
43. O, voi cei care credeți! Nu vă apropiați de Rugăciune [As-Salat] atunci când sunteți beți⁽²⁰⁾, ca să știți ce spuneți [lui Allah], nici atunci când sunteți în stare de janabah⁽²¹⁾ - cu excepția celor care trec [printr-un loc de rugăciune] - până ce nu vă veți curăța [întreg corpul]! Iar dacă sunteți bolnavi sau în călătorie, ori dacă unul dintre voi se întoarce din locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile⁽²²⁾ și nu găsiți apă, atunci căutați pământ curat și treceți-vă palmele peste fețe și peste mâini. Cu adevărat, Allah este 'Afuu [Îngăduitor] și Ghafur [Iertător].
44. Nu i-ai văzut [o, Mohammed] pe aceia cărora li s-a dat o parte din Scriptură, cum cumpără rătăcirea și cum doresc ca și voi să rătăciți de la drumul [drept]?
45. Însă Allah îi Știe cel mai bine pe dușmanii voștri și Allah este de ajuns ca Ocrotitor și Allah este de ajuns ca Ajutor.
46. Printre evrei, sunt unii care schimbă sensurile cuvintelor și spun: „Auzim și nu ascultăm!” și „Auzi, dar nu asculta!” Și „Ra'i-na!”⁽²³⁾, stâlcindu-și limbile lor și vătămând religia. Și dacă ar fi spus [în schimb]: „Auzim și ne supunem!” și „Dă-ne un răgaz [ca să înțelegem]!”, ar fi fost mai bine pentru ei și mai drept. Dar Allah i-a blestemat din cauza necredinței lor și nu cred decât puțin [dintre ei]⁽²⁴⁾.
47. O, voi cei cărora vi s-a dăruit Scriptura, credeți în ceea ce am pogorât Noi [lui Mohammed], întărind ceea ce voi aveți deja, înainte ca Noi să mutilăm chipuri și să le întoarcem pe dosurile lor sau să-i blestemăm așa cum i-am blestemat și pe cei care nu au respectat Sabatul⁽²⁵⁾. Iar Porunca lui Allah este întotdeauna împlinită!
48. Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar iartă ce este mai puțin de atât oricui voiește. Iar cel care îi face asociați lui Allah, a făcut un mare păcat!

(19) Împotriva necredincioșilor.

(20) Consumarea băuturilor alcoolice și a narcoticelor a fost interzisă mai târziu în mod complet. A se vedea 5:90-91.

(21) Literar: „distanță”. Stare a unei persoane în care se impune să efectueze ghusl (o baie completă) în urma unui contact sexual sau a ejaculării.

(22) Ați avut contact sexual.

(23) A se vedea nota 2:104.

(24) Sau „decât cu puțină credință”.

(25) A se vedea 7:163-166.

49. Nu i-ai văzut pe cei care se laudă că sunt puri? Însă numai Allah este Cel care purifică pe cine Voiește El și ei nu vor fi nedreptățiți [la răsplată] nici cât un firicel [din scobitura sâmburelui de curmală].
50. Privește cum născocesc ei minciuni despre Allah! Și acesta este îndeajuns un păcat evident.
51. Nu i-ai văzut pe cei cărora le-a fost dată o parte din Scriptură? Ei cred în Jibt [superstiții] și în Taghut [obiecte false de adorare] și spun despre necredincioși: „Aceștia sunt mai bine călăuziți decât credincioșii pe drumul [cel drept]!”
52. Aceștia sunt cei pe care Allah i-a blestemat, iar celui pe care Allah l-a blestemat nu-i vei afla niciodată ajutor.
53. Sau au ei o parte din stăpânire? Dacă [ar fi așa], ei nu le-ar da oamenilor nici măcar cât un firicel de pe sâmburele de curmală!
54. Sau îi invidiază ei pe oameni pentru ceea ce El le-a dat cu Harul Său? Dar Noi i-am dat deja poporului lui Avraam Scriptura și Înțelepciunea⁽²⁶⁾ și le-am dat lor o mare împărăție!⁽²⁷⁾
55. Și printre ei au fost unii care au crezut în el⁽²⁸⁾ și alții care s-au lepădat de el. Și focul Iadului le va fi de ajuns.
56. Cei ce nu cred în Versetele Noastre - îi vom lăsa să ardă în Foc. De fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
57. Însă pe cei care cred și săvârșesc fapte bune îi vom primi în grădini pe sub care curg râuri. În ele vor fi veșnic sălășluitori și vor avea în ele soațe purificate. Și îi vom primi pe ei la umbră deasă.
58. Cu adevărat, Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate și atunci când judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă învață Allah! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] și Basir [Cel care Vede Totul]!
59. O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis⁽²⁹⁾, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.

(26) Învățăturile profetice.

(27) Regatul lui David și al lui Solomon.

(28) În ceea ce le-a fost dat lor. Este interpretat de asemenea „în el, adică profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)”.

(29) La Coran și la Sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

60. Nu i-ai văzut pe cei care pretind că ei cred în ceea ce ți-a fost trimis ție [o, Mohammed] și în ceea ce a fost trimis mai înainte de tine? Ei voiesc să-l ia ca judecător pe Taghut, deși li s-a poruncit să nu creadă în el. Dar Șeitan voiește să-i împingă pe ei în lungă rătăcire.
61. Iar atunci când li se spune: „Veniți spre ceea ce a trimis Allah și spre Trimis!”, îi vei vedea pe ipocriți cum se întorc, îndepărtându-se de tine.
62. Însă cum va fi atunci când îi va lovi o nenorocire pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinile lor și atunci ei vor veni spre tine jurând pe Allah: „Noi nu am vrut decât bine și împăcare!”.
63. Aceștia sunt cei despre care Allah Știe ce se află în inimile lor, îndepărtează-te așadar de ei⁽³⁰⁾, dar povățuiește-i și spune-le vorbe convingătoare.
64. Și Noi nu am trimis niciun Trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu Voia lui Allah. Și dacă, după ce au fost nedrepti cu propriile lor suflete, vor veni ei la tine [o, Mohammed] și se vor ruga pentru Iertarea lui Allah, iar Trimisul s-a rugat pentru iertarea lor, îl vor afla pe Allah Tauuab [Iertător], Rahim [Îndurător].
65. Însă, nu! [Jur] pe Domnul tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].
66. Iar dacă Noi le-am fi poruncit: „Omorâți-vă pe voi înșivă! [cei nevinovați să-i omoare pe cei vinovați] ” sau „Plecați din casele voastre!”, nu ar fi făcut-o decât puțini dintre ei. Dar dacă ei ar fi făcut ceea ce au fost instruiți, ar fi fost mai bine pentru ei și ar fi fost mai statornică [credința lor].
67. Și atunci Noi le-am fi dat din partea Noastră răsplată mare.
68. Și i-am fi călăuzit Noi pe un drum drept.
69. Cei care se supun lui Allah și Trimisului vor fi împreună cu cei pe care Allah i-a binecuvântat cu Harul Său, dintre Profeti, adevărații evlavioși, martiri și cei pioși. Și ce buni companioni sunt aceștia.
70. Acesta este Harul lui Allah, iar Allah este de ajuns ca ‘Alim [Atoateștiutor].
71. O, voi cei care credeți! Fiți prudenți și porniți [la luptă] în grupuri sau porniți [la luptă] cu toții deodată!
72. Și cu adevărat, printre voi este și acela care rămâne în urmă [atunci când se pornește la luptă] și dacă asupra voastră se abate o nenorocire, el spune: „Allah s-a îndurat de mine cu Harul Lui, căci nu am fost împreună cu ei!”

(30) Nu fi violent cu ei

73. Dar dacă asupra voastră coboară Harul lui Allah, atunci, cu siguranță el va spune, ca și când între voi și el nu ar fi fost nicio prietenie: „Ce păcat că nu am fost împreună cu ei, căci aş fi câştigat o răsplată mare⁽³¹⁾!”.
74. Să lupte pe calea lui Allah cei care dau viața lumescă de acum pentru Viața de Apoi. Iar celui care luptă pe calea lui Allah, de va fi ucis sau de va învinge, Noi îi vom da mare răsplată!
75. Și ce este cu voi de nu luptați pe calea lui Allah și pentru bărbații, femeile și copiii slabi care spun: „Doamne, scoate-ne pe noi din cetatea aceasta cu un popor asupritor și dă-ne nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din partea Ta un ajutor”?
76. Cei care cred luptă pe calea lui Allah, iar cei care nu cred luptă pe calea lui Taghut⁽³²⁾. Așadar, luptați împotriva aliaților lui Șeitan. Cu adevărat, viclesugul lui Șeitan a fost dintotdeauna slab!
77. Nu i-ai văzut pe cei cărora li s-a spus: „Rețineți-vă mâinile voastre [de la luptă]⁽³³⁾, împliniți Rugăciunea [As-Salat] și achitați Dania [Az-Zakat]”? Dar, când li s-a poruncit lupta, dintr-o dată, o parte dintre ei s-au temut de oameni precum s-ar teme de Allah sau chiar mai mult și au spus: „Doamne, de ce ne-ai poruncit nouă lupta? De ce nu ne-ai mai lăsat un timp?” Spune: „Plăcerea acestei lumi este mică, iar Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care se tem de Allah și [acolo] nu veți fi nedreptățiți nici cât un firicel [din sămburele unei curmale]!”
78. Oriunde ați fi, moartea vă va ajunge, chiar de-ați fi în turnuri semețe. Dar dacă au parte de bine, ei spun: „Aceasta este de la Allah!”, iar dacă îi lovește un rău, ei spun: „Aceasta este de la tine, [Mohammed]!” Spune: „Toate sunt de la Allah!”. Ce se întâmplă cu acei oameni de abia înțeleg vreo vorbă?
79. Binele de care ai parte îți vine de la Allah, iar răul care te lovește vine de la tine însuși⁽³⁴⁾ și Noi te-am trimis [o, Mohammed] drept Mesager pentru oameni. Iar Allah este suficient ca Martor!
80. Cel care i se supune Trimisului I se supune lui Allah. Dar cei care întorc spatele - Noi nu te-am trimis să fii peste ei păzitor!
81. Ei spun: „, [Jurăm] supunere!”. Dar de îndată ce pleacă de la tine, o parte dintre ei își petrec noaptea gândindu-se să facă altceva decât ceea ce ai spus tu. Dar Allah scrie ceea ce ei născocesc noaptea. Lasă-i în pace și ai încredere în Allah. Și Allah este suficient ca Protector!

(31) Prada de război. Deși s-au prefăcut că sunt prietenii credincioșilor în sprijinirea Religiei lui Allah, ipocriții nu au dorit să lupte decât pentru câștiguri materiale.

(32) A se vedea nota 4:60.

(33) Înainte să vină permisiunea de la Allah.

(34) Drept rezultat al greșelilor sau păcatelor tale, o, omule!

82. Oare nu cugetă ei la Coran⁽³⁵⁾? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!
83. Când vine la ei ceva [o știre vestind] despre liniște sau spaimă, ei o răspândesc de îndată. Dar dacă ei ar fi împărțăși-o Trimisului sau conducătorilor lor, atunci cei care caută să fie lămurii, ar fi aflat [adevărul]. Iar dacă nu ar fi fost Harul lui Allah și Îndurarea Lui asupra voastră, l-ați fi urmat pe Șeitan, cu excepția a puțini [dintre voi].
84. Luptă-te pe calea lui Allah [o, Mohammed] - tu nu ești răspunzător decât pentru tine! - Și îndeamnă-i pe dreptcredincioși [să ți se alăture] poate că Allah va restrânge puterea [militară] a celor care nu cred. Iar Allah este mai Puternic în forță și mai aspru în pedeapsă⁽³⁶⁾.
85. Cel care va mijloci pentru o cauză bună va avea și el o parte [de răsplată], iar cel care mijlocește pentru o cauză rea va avea și el o parte [de răspundere]. Iar Allah este Al-Muqit [cu Putere] peste toate.
86. Iar atunci când sunteți întâmpinați cu un salut, răspundeți cu unul și mai frumos decât el sau [cel puțin] răspundeți. Cu adevărat, Allah este Hasib [Socotitor] al tuturor lucrurilor.
87. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! El vă va aduna cu siguranță în Ziua Învierii, asupra căreia nu este nicio îndoială. Și cine este mai adevărat decât Allah în ceea ce El Spune?
88. De ce sunteți despărțiți în două grupuri în privința ipocriților⁽³⁷⁾ în timp ce Allah i-a întors [la necredință] pentru ceea ce au dobândit⁽³⁸⁾? Vreți să îi călăuziți pe cei pe care Allah i-a împins la rătăcire? Iar pe cel pe care Allah l-a dus la rătăcire nu îi poți găsi o cale [către călăuzire]!
89. Ei ar vrea ca voi să nu credeți, așa cum nici ei nu cred, astfel încât să fiți la fel. Așadar nu vă luați dintre ei aliați, până ce ei nu vor emigra pentru Allah! Dar dacă ei întorc spatele [refuză], prindeți-i și omorâți-i, oriunde îi veți găsi și nu vă luați dintre ei niciun aliat sau ajutor,
90. Cu excepția celor care caută refugiu la un popor cu care voi aveți un legământ sau care vin la voi cu piepturile prea strânse pentru a mai lupta împotriva voastră sau împotriva poporului lor. Iar dacă ar fi Voit Allah, le-ar fi dat putere asupra voastră, iar ei s-ar fi luptat cu voi. Dar dacă se depărtează de voi și nu luptă împotriva voastră și vă oferă pace, atunci, la Allah, nu mai aveți motiv [permisiunea] de a lupta împotriva lor.

(35) La sensurile și obiectivele lui.

(36) Allah poate să îi învingă astfel încât să-i descurajeze pe alții în a proceda la fel.

(37) Despărțiți din două puncte de vedere - dacă ar trebui sau nu să se lupte împotriva lor sau să fie omorâți.

(38) Drept rezultat al neascultării și neloialității lor.

91. Îi veți găsi pe alții care ar dori să obțină siguranța din partea voastră și să obțină siguranța și din partea poporului lor. De fiecare dată când vor fi îndemnați la [ispita] necredinței, ei se vor lăsa împinși spre ea. Așadar, dacă nu vor sta departe de voi și nu vă vor arăta pace și nu vor opri mâinile lor [de la lupta împotriva voastră], atunci prindeți-i și omorâți-i, oriunde i-ați afla! Asupra acestora Noi vă dăm dovadă [și o permisiune] sigură.
92. Nu se cade ca un dreptcredincios să omoare un alt dreptcredincios, decât [dacă aceasta se întâmplă] din greșeală. Iar cel care omoară un dreptcredincios din greșeală, [trebuie] să elibereze un sclav credincios și să dea o plată de răscumpărare⁽³⁹⁾ [diyyah] familiei [celui ucis], în afara [situației în care aceasta îl iartă], în semn de milostenie. Dacă [cel ucis] este dintr-un popor dușman vouă și este dreptcredincios, atunci trebuie [doar] să elibereze un sclav credincios. Dacă este însă dintr-un popor cu care aveți legământ, atunci trebuie să dea o plată de răscumpărare familiei lui și să elibereze un sclav credincios. Cel care nu găsește [robul sau nu își permite să cumpere unul pentru eliberare] - atunci să postească [în loc] două luni, una după alta⁽⁴⁰⁾, căutând ca Allah să îi accepte câința⁽⁴¹⁾. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
93. Dar cel care omoară intenționat un dreptcredincios, răsplata îi va fi Iadul, în care va rămâne veșnic, iar Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.
94. O, voi cei care credeți! Atunci când porniți [la luptă] pe calea lui Allah, cercetați și nu îi spuneți celui care vă dă binețe [As-salamu 'alaikum]: „Tu nu ești credincios!”⁽⁴²⁾, râvnind la bunurile acestei vieți lumești, căci Allah are prăzi multe. Așa ați fost voi mai înainte, dar Allah v-a binecuvântat cu Harul Lui, deci cercetați. Cu adevărat Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi!
95. Nu sunt egali dreptcredincioșii care rămân în casele lor - cu excepția celor bolnavi - cu mujahidin [cei care luptă pe calea lui Allah], cu bunurile și cu sufletele lor. Allah i-a înălțat pe cei care luptă cu bunurile și cu sufletele lor peste cei care rămân în casele lor, în trepte. Tuturor [amândurora] Allah le-a făgăduit cea mai bună răsplată, dar Allah i-a favorizat pe cei care luptă peste cei care rămân în casele lor cu o răsplată mai mare -
96. Trepte [ale unei poziții înalte] din partea Sa, cu Iertare și Îndurare, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].

(39) Prețul sângelui, care constă într-o sută de cămile de vârste diferite.

(40) Fără întrerupere, cu excepția cazului în care există un motiv valid din punct de vedere islamic, precum în Ramadan.

(41) O ucidere accidentală este de obicei consecința unei neglijențe sau greșeli pentru care credinciosul simte nevoia să se căiască.

(42) Nu presupuneți că el se prefăce a fi musulman doar pentru a se salva, pentru că se poate ca el să fie sincer în credință.

97. Cu adevărat, când Îngerii iau sufletele celor care au fost nedrepti cu ei înșiși⁽⁴³⁾, le spun lor: „În ce condiție v-ați aflat?” Ei vor răspunde: „Noi am fost asupriți.” Atunci [Îngerii] vor spune: „Nu a fost pământul lui Allah destul de larg pentru ca voi să plecați în lume?” Adăpostul acestora este Iadul - și ce soartă rea.
98. Cu excepția celor asupriți dintre bărbați, femei și copii, care nu sunt în stare să se descurce și nu găsesc nicio cale⁽⁴⁴⁾,
99. Pe aceștia poate că Allah o să-i ierte, căci Allah este ‘Afuuu [Îndurător], Ghafur [Iertător].
100. Și cine emigrează pentru cauza lui Allah, va găsi pe pământ multe locuri [de adăpost] și bogăție. Și cel care își lasă casa⁽⁴⁵⁾ ca să porceadă către Allah și Mesagerul Său⁽⁴⁶⁾ și apoi îl va ajunge moartea, răsplata lui se află la Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
101. Și când călătoriți pe pământ, nu va fi niciun păcat pentru voi dacă veți scurta Rugăciunea⁽⁴⁷⁾ [As-Salat], [mai ales] dacă vă temeți că cei care nu cred vă vor face rău [sau vă vor ataca]. Cu adevărat, necredincioșii vă sunt dușmani învederați.
102. Iar atunci când tu te vei afla printre ei și îi vei conduce în Rugăciune⁽⁴⁸⁾ [As-Salat], o parte dintre ei să se ridice împreună cu tine [în Rugăciune] și să-și păstreze armele. Apoi, după prosternare, să treacă în spatele tău și să vină celălalt grup, care [încă] nu a făcut Rugăciunea și să facă Rugăciunea împreună cu tine, dar să fie precauți și să-și țină armele. Cei care nu cred și-ar dori ca voi să vă neglijați armele și lucrurile voastre, pentru ca să se năpustească asupra voastră dintr-o dată. Nu săvârșiți niciun păcat dacă, stânjeniți de ploaie sau de boală, vă puneți armele jos, dar fiți precauți. Cu adevărat, Allah a pregătit pentru necredincioși o pedeapsă înjositoare.
103. Dacă ați împlinit Rugăciunea [As-Salat], pomeniți Numele lui Allah, stând în picioare, așezați sau întinși pe o parte. Dar când sunteți în pace, atunci împliniți Rugăciunea [As-Salat] [în întregime]. Cu adevărat, Rugăciunea [As-Salat] a fost stabilită pentru dreptcredincioși la timpuri hotărâte.
104. Nu slăbiți urmărirea dușmanilor. Dacă suferiți - și ei suferă la fel cum suferiți și voi, dar voi sperați de la Allah ceea ce ei nu speră. Și Allah este Alim[Atoateștiutor], [și] Hakim[Înțelept].

(43) Prin a prefera să stea printre necredincioși, într-un mediu în care un musulman nu își poate practica religia în mod liber, deși are mijloacele pentru a emigra.

(44) Sunt împiedicați de circumstanțe dincolo de controlul lor.

(45) Din Mecca.

(46) Spre Medina.

(47) Cele patru rak'ah sunt scurtate la două rak'ah.

(48) În timp de teamă pe câmpul de luptă.

105. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție [o, Mohammed] Cartea cu Adevărul, ca să judeci între oameni așa cum ți-a arătat Allah. Și nu fi un apărător pentru cei necinștiți.
106. Și cere-I iertare lui Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], [și] Rahim [Îndurător].
107. Și nu te certa în folosul celor care sunt necinștiți cu ei înșiși. Cu adevărat, Allah nu-l iubește pe cel care este necinstit și păcătos.
108. Ei ascund [intențiile și faptele lor rele] de oameni, dar nu [le] pot ascunde de Allah, căci El este cu ei [știind] atunci când născocesc în timpul nopții vorbe ce Lui nu-I plac. Allah este Știutor a toate câte fac ei.
109. Iată că voi le-ați luat apărarea în această lume. Dar cine le va lua apărarea înaintea lui Allah în Ziua Învierii sau cine le va fi lor ocrotitor?
110. Și cel care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, Îl va găsi pe Allah Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
111. Iar cel care dobândește [face] un păcat, îl dobândește numai împotriva sa, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
112. Dar cel care dobândește o greșală sau un păcat și apoi îl pune pe seama unui nevinovat, s-a încărcat cu nedreptate și cu păcat vădit.
113. Dacă nu ar fi fost Harul lui Allah asupra ta, [o, Mohammed] și Îndurarea Lui, o parte dintre ei te-ar fi împins să rătăcești [drumul]. Dar ei nu se împing la rătăcire decât pe ei înșiși și nu vor putea să-ți facă niciun rău. Iar Allah a pogorât asupra ta Cartea și Înțelepciunea și te-a învățat ceea ce nu știai. Și Harul lui Allah asupra ta a fost nemăsurat.
114. Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, cu excepția celor care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar cel care face aceasta, căutând Mulțumirea lui Allah - lui îi vom dăruia mare răsplată.
115. Și cel care i se împotrivește Trimisului, după ce i s-a arătat calea cea dreaptă și urmează un alt drum decât cel al dreptcredincioșilor, îi vom da Noi ce a luat⁽⁴⁹⁾ și îl vom lăsa să ardă în Iad. Și ce rea menire [este aceasta]!
116. Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care Voiește El. Cel care Îi face lui Allah semeni, a rătăcit [pe un drum rău]
117. Ei nu cheamă [și nu adoră] în locul Lui decât [zeități] femei și nu cheamă [și nu adoră de fapt] decât un Șeitan răzvrătit,

(49) Îl vom face responsabil pentru alegerea sa.

118. Pe care Allah l-a blestemat, iar el a spus: „Cu siguranță voi lua dintre robii Tăi o anumită parte,
119. Și îi voi duce într-o rătăcire, le voi da speranțe deșarte, le voi porunci să taie urechile animalelor⁽⁵⁰⁾ și le voi porunci să schimbe creația lui Allah”. Iar cel care îl ia pe Șeitan ca aliat, în locul lui Allah, va avea parte de pierdere vădită.
120. El [Șeitan] le face promisiuni și le dă speranțe amăgitoare, dar Șeitan nu le promite decât amăgiri.
121. Adăpostul acestora va fi Iadul și nu vor găsi scăpare de el.
122. Dar pe cei care cred și împlinesc fapte bune - îi vom primi în Grădini pe sub care curg râuri, în care vor rămâne veșnic. Promisiunea lui Allah este adevăr și cine spune vorbe mai adevărate decât Allah?
123. [Raiul] nu este [obținut] după dorințele voastre, nici după dorințele oamenilor Scripturii. Cine face un rău va fi răsplătit pentru el și nu va găsi în afara lui Allah niciun aliat și niciun ajutor.
124. Iar cel care face fapte bune, bărbat sau femeie - credincios fiind - aceia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel de pe sâmburele unei curmale.
125. Și cine este mai bun în religie decât cel care I se supune lui Allah în timp ce împlinește fapte bune și urmează religia lui Avraam cel drept întru credință? Și Allah l-a luat pe Avraam ca prieten apropiat.
126. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Și Allah este Cuprinzător al tuturor lucrurilor.
127. Ei îți cer sfatul [o, Mohammed] în privința femeilor. Spune: „Allah vă stabilește reguli în privința lor și [despre ce] vă este vestit în Carte despre orfelinele cărora nu le dați ceea ce le-a fost prescris⁽⁵¹⁾ și pe care vreți [totuși] să le luați în căsătorie, precum și despre copiii asupriți, și să fiți cu dreptate față de orfani, căci Allah este Știutor al binelui pe care voi îl faceți!
128. Dacă o femeie se teme de nepăsarea sau îndepărtarea soțului ei, atunci ei nu vor avea niciun păcat dacă ajung la o împăcare, căci împăcarea este mai bună. Iar în sufletele [oamenilor] este zgârcenie⁽⁵²⁾. Dar, dacă faceți fapte bune și vă temeți de Allah, atunci cu adevărat, Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.

(50) Vaci, cămile și oi.

(51) În general drepturile lor și specific mahr-ul lor.

(52) Căutându-și propriile interese.

129. Nu veți putea să vă purtați la fel cu [toate] soțiile, chiar dacă ați voi cu tot dinadinsul. Dar nu înclinați complet [către vreuna dintre ele], lăsând-o [pe cealaltă] ca atârnată⁽⁵³⁾. Dar dacă vă îndreptați și aveți frică de Allah, atunci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
130. Iar dacă cei doi se despart [prin divorț], atunci Allah îi va înzestra pe amândoi din Bogăția Sa. Și Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] [și] Hakim [Înțelept].
131. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Noi le-am poruncit celor cărora le-a fost dată Scriptura înaintea voastră, precum și vouă să aveți frică de Allah, dar dacă voi nu credeți, atunci ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și Allah este Ghaniyy [Înstărit] [și] Hamid [Vrednic de Laudă].
132. Ale lui Allah sunt toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și Allah este de ajuns ca Uakil [Ocrotitor].
133. Dacă El ar Voi, v-ar lua, o, oameni, și ar aduce alții [în locul vostru], căci Allah are Putere să facă aceasta.
134. Cel care dorește răsplata acestei lumi, atunci la Allah se află răsplata și pentru această lume și pentru Lumea de Apoi. Și Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] și Basir [Cel care Vede Totul].
135. O, voi cei care credeți, fiți făptuitori neclintii ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar și împotriva voastră, a părinților și rudelor voastre, fie bogat sau sărac, căci Allah este mai îndreptățit în ceea ce îi privește pe ei⁽⁵⁴⁾! Nu urmați dorința [personală], ca să nu vă abateți de la dreptate. Iar dacă vă schimbați mărturia sau refuzați [să o faceți], [să știți că] Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți!
136. O, voi cei care credeți, credeți⁽⁵⁵⁾ în Allah și în Trimisul Său, în Cartea pe care a pogorât-o asupra Trimisului Său și în Scriptura pe care a pogorât-o înainte. Iar cel care nu crede în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Trimișii Săi și în Ziua de Apoi, pribegeste în cea mai îndepărtată rătăcire.
137. Cu adevărat, pe cei care cred, apoi nu mai cred, apoi cred din nou, apoi iar nu mai cred, apoi sporesc în necredință, Allah nu-i va ierta și nu-i va călăuzi pe o cale [dreaptă].
138. Vestește-le ipocriților că ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă;
139. Cei care îi iau pe necredincioși aliați în locul credincioșilor, oare aceștia caută onoare [și putere] la ei? Ci, cu adevărat, Onoarea se află numai la Allah, în întregime.⁽⁵⁶⁾
140. El v-a pogorât deja în Carte [în Coran] că atunci când veți auzi că Versetele lui Allah

(53) Nici divorțată, nici primind drepturile unei căsătorii.

(54) Are mai multă știință cu privire la ce este mai bun pentru ei. Așadar faceți ceea ce El v-a spus și fiți sinceri în mărturie.

(55) Reînnoiți, confirmați și aderați la credința voastră.

(56) Fiind sursa Puterii și Onoarei depline, Allah le oferă celor cărora El Voiește.

[care sunt recitate] sunt negate [de ei] sau luate în derâdere, să nu stați împreună cu ei până nu vor începe altă discuție. [Altfel] ați fi, cu adevărat, asemenea lor⁽⁵⁷⁾. Allah îi va aduna pe fățarnici și pe necredincioși în Iad, cu toții -

141. Cei care vă așteaptă [și vă urmăresc]. Atunci, dacă aveți parte de o victorie de la Allah, ei spun: „Nu am fost și noi împreună cu voi?”. Dar dacă victoria este de partea necredincioșilor, atunci ei [le] spun: „Nu am fost noi mai tari decât voi și v-am aparat de credincioși?” Allah va judeca între voi [toți] în Ziua Învierii și niciodată Allah nu le va face necredincioșilor o cale [pentru a izbândi] asupra credincioșilor⁽⁵⁸⁾.
142. Cu adevărat, ipocriții [se gândesc să] Îl înșele pe Allah, dar El întoarce înșelătoria lor [împotriva lor înșiși]. Iar când se ridică pentru Rugăciune [As-Salat], se ridică cu lene, ca să fie văzuți de oameni și nu pomenesec Numele lui Allah decât foarte puțin.
143. Șovăind între ei [nefiind] nici de partea acestora [a credincioșilor], nici de partea aceloră [a necredincioșilor]. Și pentru acela pe care Allah l-a dus în rătăcire nu îi vei găsi un drum.
144. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe necredincioși ca aliați în locul credincioșilor. Vreți să-I dați lui Allah o dovadă clară împotriva voastră?
145. Cu adevărat, ipocriții vor ajunge în fundul cel mai de jos al Iadului și nu vei afla niciodată ajutor pentru ei,
146. Cu excepția celor care se căiesc, se îndreaptă, se leagă cu putere de Allah și sunt sinceri în credința lor față de Allah. Aceștia vor fi împreună cu dreptcredincioșii, iar Allah le va dărui credincioșilor răsplătă nemăsurată.
147. Ce ar face Allah cu pedepsirea voastră⁽⁵⁹⁾, dacă voi sunteți recunoscători și credeți? Allah este Șakir [Mulțumitor] și ‘Alim [Atoateștiutor].
148. Lui Allah nu-I place rostirea de vorbe urâte în auzul lumii, doar dacă cineva este nedreptățit. Iar Allah este Sami’ [Cel care Aude Totul], ‘Alim [Atoateștiutor].
149. Dacă [în schimb] voi faceți bine pe față sau într-ascuns sau dacă iertați o faptă rea - cu adevărat Allah este ‘Afuuu [Îndurător] și Qadir [Atotputernic].
150. Cu adevărat, cei care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de Trimișii Săi și spun: „Noi credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții” și voiesc să găsească un drum de mijloc -

(57) În această lume, prin participarea la blasfemie și în Viața de Apoi unde veți avea aceeași pedeapsă.

(58) În Ziua de Apoi, dar posibil și în această lume.

(59) Ce ar câștiga.

- 151.** Aceia sunt cu adevărat necredincioși și Noi am pregătit pentru cei necredincioși pedeapsă rușinoasă.
- 152.** Dar celor care cred în Allah și în Trimișii Săi și nu fac deosebire între ei [între Trimiși], le vom dărui răsplata cuvenită lor, căci Allah este Ghafur [Iertător] și Rahim [Îndurător].
- 153.** Oamenii Scripturii își cer să le pogori o Scriptură din Cer. I-au cerut și lui Moise chiar mai mult spunând: „Arată-ni-L nouă pe Allah, pe față!” Atunci i-a lovit trăsnetul pentru fapta lor rea. Apoi au luat vițelul [ca idol], cu toate că le-a venit dovadă clară. Însă Noi i-am iertat pentru aceasta și i-am dăruiat pe Moise cu dovadă limpede.
- 154.** Și Noi am ridicat deasupra lor Muntele Tor când am încheiat legământ cu ei și le-am spus: „Intrați prin poartă, prosternându-vă!”. Și le-am mai zis Noi: „Nu încălcați Sabatul!”. Și am luat de la ei legământ solemn.
- 155.** Și [Noi i-am blestemat]⁽⁶⁰⁾ din cauza încălcării legământului lor și a necredinței în Revelațiile lui Allah și a uciderii Profetilor pe nedrept și a rostirii cuvintelor: „Inimile noastre sunt învelite”. Dar, Allah le-a pecetluit pentru necredința lor, astfel că ei nu cred, cu excepția a puțini dintre ei⁽⁶¹⁾.
- 156.** Și [Noi i-am blestemat] din cauza necredinței lor și a acuzațiilor grave împotriva Mariei,
- 157.** Și din cauza vorbelor lor: „Cu adevărat, noi l-am omorât pe Mesia, Iisus, fiul Mariei, Trimisul lui Allah!”, dar ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [altcineva] să semene cu el. Și, cu adevărat, cei care au păreri diferite în privința lui [Iisus], au îndoieli [în legătură cu moartea lui]. Ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci urmează doar presupuneri. Cu siguranță, ei nu l-au omorât⁽⁶²⁾
- 158.** Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].
- 159.** Nu va fi nici unul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el [Iisus], înaintea morții sale⁽⁶³⁾. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.
- 160.** Și din cauza ticăloșiilor evreilor, Noi le-am oprit [anumite] mâncăruri ce le-au fost permise; și din cauza rățării de către ei a multor [oameni] de la drumul lui Allah,

(60) O altă interpretare este „Și [Noi am făcut anumite mâncăruri nepermise pentru ei] bazată pe versetul 160.

(61) Sau „cu excepția unei credințe mici”.

(62) Un alt înțeles este „Și ei nu l-au omorât, fiind siguri [de identitatea lui]”, adică ei au omorât altă persoană crezând că era Iisus (pacea fie asupra sa!)

(63) O altă interpretare este că „morții sale” se referă la întoarcerea lui Iisus pe pământ, sau poate însemna „moartea fiecăruia dintre oamenii Cărții”.

161. Și din cauza luării de către ei a cametei, deși le-a fost interzisă; și din pricina folosirii pe nedrept a averii oamenilor. Și le-am pregătit celor necredincioși dintre ei o pedeapsă dureroasă.
162. Dar celor temeinici în știință dintre ei și dreptcredincioșilor care cred în ce ți-a fost trimis ție [o, Mohammed] și în ceea ce a fost trimis înainte de tine și aceluia care îndeplinesc Rugăciunea [As-Salat], plătesc Dania [Az-Zakat] și cred în Allah și în Ziua de Apoi, acestora le vom Dărui Noi răsplată nemăsurată.
163. Cu adevărat, Noi ți-am revelat ție [o, Mohammed] după cum i-am revelat și lui Noe și Profeților de după el. Și Noi le-am revelat lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și Descendenților⁽⁶⁴⁾, lui Iisus, lui Iov, lui Iona, lui Aaron și lui Solomon și i-am dat lui David Psalmii.
164. Și [Noi am trimis] Trimiși despre care ți-am spus [poveștile lor] mai înainte și Mesageri despre care nu ți-am spus. Și Allah i-a Vorbit lui Moise [direct].
165. [Noi am trimis] Trimiși drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah, după Trimiși. Iar Allah este 'Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].
166. Dar Allah depune mărturie pentru ceea ce El ți-a pogorât. El a pogorât [Coranul] cu Știința Lui, și Îngerii [de asemenea] mărturisesc. Iar Allah este îndeajuns ca Șahid [Martor].
167. Cu adevărat, cei care nu cred și îndepărtează [oamenii] de la drumul lui Allah, cu siguranță sunt îndelung rătăciți.
168. Cu adevărat, cei care nu cred și fac fapte rele, Allah nu-i va ierta niciodată, nici nu-i va călăuzi pe un drum,
169. Decât pe drumul Iadului, în care vor sălășlui veșnic. Iar aceasta pentru Allah este ușor.
170. O, voi oameni, Trimisul v-a adus vouă Adevărul de la Domnul vostru, deci credeți; este mai bine pentru voi. Dar dacă voi nu credeți, atunci, cu adevărat, ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept].
171. O, voi oameni ai Scripturii, nu exagerați în privința religiei voastre⁽⁶⁵⁾ și nu spuneți despre Allah decât adevărul. Cu adevărat, Mesia, Iisus, fiul Mariei, este [doar] Trimisul lui Allah și Cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un Duh [creat

(64) Al-Asbat. A se vedea nota 2:136.

(65) Prin atribuirea de calități divine anumitor creații ale lui Allah sau prin adorarea lor în mod excesiv.

la un ordin] de la El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți „Treii!”. Opriți-vă și aceasta va fi mai bine pentru voi. Și, cu adevărat, Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. El este mai presus de a avea un fiu. Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pre Pământ. Și Allah este îndeajuns ca Uakil [Ocrotitor].

172. Mesia nu se va dezice niciodată de a-I fi rob lui Allah și nici Îngerii apropiați [de El]. Iar pe acela care se dezice de la slujirea Lui și este arogant, El îi va aduna la El împreună.
173. Cât despre cei care cred și fac fapte bune, El le va acorda răsplată din belșug, pe care o va spori cu Harul Său. Cât despre cei care refuză și sunt trufași, El le va da o pedeapsă dureroasă și nu vor afla pentru ei, în afară de Allah, Ualyy [Ocrotitor] și nici Nasir [Ajutor].
174. O, voi oameni, v-a venit vouă Dovadă de la Domnul vostru și Noi am pogorât asupra voastră o lumină limpede⁽⁶⁶⁾.
175. Așadar, pe cei care cred în Allah și se țin strâns de El, îi va primi sub Îndurarea și Harul Lui, și-i va călăuzi către El pe un drum drept.
176. Ei îți cer o hotărâre [verdict]. Spune: „Allah vă dă o hotărâre în privința celui fără de ascendenți și descendenți [drept moștenitori].” Dacă un bărbat s-a stins din viață și nu are niciun copil, dar are o [singură] soră, acesteia îi va reveni jumătate din ceea ce a lăsat el, iar el o moștenește [și el pe ea], dacă ea nu are niciun copil. Dar dacă sunt două surori [sau mai multe] atunci ele primesc [în mod egal] două treimi din ceea ce a lăsat el. Iar dacă sunt frați și surori, atunci bărbatului îi revine cât partea a două femei. Allah vă face [în mod] clar [Legile Lui] pentru ca voi să nu rătăciți, căci Allah este peste toate ‘Alim [Știutor].

(66) Arătându-vă adevărul (Coranul).

Surat (5) Al-Ma'ida^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, voi cei care credeți, îndepliniți-vă [toate] legămintele⁽¹⁾. Vă este îngăduit [să mâncați carne de] șeptel, în afară de ceea ce vi s-a spus [în acest Coran]. Nu vă este îngăduit vânatul atunci când vă aflați în ihram⁽²⁾. Cu adevărat, Allah orânduiește ceea ce El Voiește.
2. O, voi cei care credeți, nu încălcați Ritualurile lui Allah sau [sanctitatea] Lunii Sfinte și [nu neglijați însemnarea] animalelor de jertfă, și nici zgărzile, nu [încălcați siguranța] celor care se îndreaptă spre Casa Sfântă căutând Har și mulțumire la Domnul lor! Când ieșiți din ihram, atunci puteți vâna. Și nu lăsați ura unui popor care v-a ținut departe de Moscheea Sacră să vă facă să[-i] atacați. Și ajutați-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar să nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă.
3. Vă sunt interzise animalele moarte⁽³⁾, sângele, carnea de porc, animalele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la înjunghierea lor], [animalele] omorâte prin sufocare, lovire, cădere sau împunse cu coarnele [de alt animal] și cele din care au mâncat animale sălbatice, cu excepția cazului în care voi ați înjunghiat [aceste vietăți înainte de a muri] și [va sunt interzise, de asemenea,] cele înjunghiate pe altarele de piatră⁽⁴⁾ [ale idolilor] și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți. Acestea sunt pentru voi păcat. În această zi, cei care nu cred sunt deznădăjduiți [că ar mai putea să vă îndepărteze] de la religia voastră, deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi. Dar dacă cineva este forțat de foame [să mănânce din cele interzise], fără a fi inclinat către păcat, atunci, cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
4. Ei te întreabă [o, Mohammed] ce le este permis [să mănânce]. Spune: „Vă sunt permise [toate] cele bune și cele pe care le învățați pe animalele și păsările de

(*) Masa întinsă.

(1) Ce includ promisiuni, jurăminte etc.

(2) Starea de sacralizare rituală pentru Hajj sau Umrah.

(3) A se vedea nota 2:173.

(4) În numele altcuiva decât Allah.

vânătoare [să vi le prindă], dresându-le așa cum v-a învățat Allah. Și mâncați din cele pe care ele le prind pentru voi rostind Numele lui Allah! Și fiți cu frică de Allah”. Cu adevărat, Allah socotește degrabă!

5. În această zi vă sunt permise vouă cele bune și mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este permisă și vouă, iar mâncarea voastră le este permisă și lor. [Vă sunt permise pentru căsătorie] femeile virtuozose dintre dreptcredincioase, dar și femeile virtuozose ale celor cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră, dacă le dați zestrea, dorindu-vă puritatea și nu preacurvia și nici luarea de ibovnice [în secret]. Iar cel care se leapădă de credință, faptele lui sunt în deșert, iar în Lumea de Apoi se va afla printre cei pierduți.
6. O, voi cei care credeți! Atunci când vă ridicați pentru Rugăciune [As-Salat], spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și [spălați-vă] picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți în stare de janabah⁽⁵⁾, atunci purificați-vă [printr-o îmbăiere]! Dacă sunteți bolnavi, sau în călătorie, sau unul dintre voi vine de la locul unde și-a făcut nevoile, sau ați atins femeile⁽⁶⁾ și nu găsiți apă, atunci căutați pământ curat și ștergeți-vă fețele și mâinile voastre cu el! Allah nu Voiește să vă facă vouă greutăți, ci Dorește să vă purifice și să desăvârșească Binefacerea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!
7. Și aduceți-vă aminte de Harul lui Allah asupra voastră și de Legământul pe care El l-a făcut cu voi, atunci când ați spus: „Auzim și ne supunem!” Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este ‘Alim [Bineștiutor] a ceea ce se află în piepturile voastre!
8. O, voi cei care credeți, fiți statornici față de Allah, martori drepti și să nu vă împingă ura împotriva unui popor să nu fiți drepti! Fiți drepti, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi!
9. Allah le-a promis celor care cred și împlinesc fapte bune, iertare și răsplată nemăsurată.
10. Cât despre cei care nu cred și țin de minciună semnele Noastre, aceia vor fi locuitorii Iadului.
11. O, voi cei care credeți, aduceți-vă aminte de Binefacerile lui Allah asupra voastră atunci când un popor a voit să-și întindă mâinile spre voi [pentru a vă ataca], dar El a oprit mâinile lor de la voi. Fiți, așadar, cu frică de Allah! Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!
12. Allah a încheiat un Legământ cu Fiii lui Israel și Noi am trimis dintre ei doisprezece conducători [aleși]. Și Allah a spus: „Eu sunt cu voi! Dacă voi împliniți Rugăciunea

(5) A se vedea nota 4:43.

(6) Ați avut contact sexual.

[As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat], credeți în Trimișii Mei și îi sprijiniți și îi dați lui Allah un bun împrumut⁽⁷⁾; atunci Eu voi șterge faptele voastre rele și vă voi primi în Grădini pe sub care curg râuri. Dar acela dintre voi care se va întoarce la necredință, după aceasta, rătăcește de la drumul cel drept.”

13. Și pentru încălcarea Legământului lor, Noi i-am blestemat și le-am împietrit inimile. Ei răstălmăcesc Cuvintele⁽⁸⁾ [schimbându-le sensurile] și locul lor [de drept] și au uitat o parte din ceea ce li s-a reamintit⁽⁹⁾. Tu nu vei înceta să descoperi înșelătoria lor, cu excepția unui mic număr dintre ei. Dar iartă-i și trece-le cu vederea [fărădelegile]. Cu adevărat, Allah îi Iubește pe cei care fac bine.
14. Și am încheiat Noi legământ cu cei care spun: „Noi suntem creștini”, dar ei au uitat o parte din ceea ce li s-a reamintit⁽¹⁰⁾. Așa că am stârnit Noi ură și vrajbă între ei⁽¹¹⁾ până la Ziua Învierii. Atunci le va Vesti Allah ceea ce au făcut ei.
15. O, oameni ai Scripturii, a venit la voi Trimisul Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele⁽¹²⁾. V-au venit vouă o lumină și o Carte limpede [Coranul] de la Allah,
16. Prin care Allah îi călăuzește pe cei care caută Mulțumirea Lui pe căile păcii⁽¹³⁾ și îi scoate din întunecimi la lumină, prin Grația Sa, și îi călăuzește pe un drum drept.
17. Necredincioși sunt cei care spun că Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei. Spune: „Cine L-ar putea împiedica pe Allah, dacă ar Voi să-l distrugă pe Mesia, fiul Mariei, și pe mama lui și pe toți cei aflați pe pământ?” Ale lui Allah sunt Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele. El Creează ceea ce El Voiește. Și Allah este Qadir [Atotputernic] peste toate.
18. Dar evreii și creștinii spun: „Noi suntem fiii lui Allah și cei dragi Lui”. Spune: „Atunci de ce vă pedepsește pentru păcatele voastre?” Dimpotrivă, voi sunteți făpturi omenești dintre cele pe care El le-a creat. El îl iartă pe cel pe care El voiește și îl pedepsește pe cel pe care El voiește. Ale lui Allah sunt Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și ceea ce se află între ele și la El este întoarcerea.
19. O, oameni ai Scripturii, l-am trimis Noi pe Trimisul Nostru [Mohammed] la voi ca să vă arate vouă [religia], la o vreme după [ceilalți] Trimiși, pentru ca voi să nu spuneți: „Nu ne-a venit nouă niciun vestitor și niciun prevenitor.” Acum v-a venit vouă vestitor și prevenitor. Și Allah este cu Putere peste toate.

(7) Cheltuind pentru cauza lui Allah, căutând răsplata Lui.

(8) Au schimbat sensurile Cuvintelor lui Allah din Tora.

(9) În Tora cu privire la venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(10) În Evanghelie cu privire la venirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(11) Printre diversele lor denominații.

(12) Precum păcatul vostru în acea privință.

(13) Siguranță, bunăstare, integritate și refugiu de la Iad. Literar: „libertate de tot ce este rău”.

20. Și [spune, o, Mohammed] atunci când Moise i-a spus poporului său: „O, popor al meu! Aduceți-vă aminte de Harul lui Allah asupra voastră atunci când a făcut dintre voi Profeți și v-a făcut pe voi posesori⁽¹⁴⁾. El v-a dat vouă ceea ce nu a dat niciuneia dintre lumi[de atunci]!
21. O, popor al meu, intrați în Pământul Sfânt [Palestina], pe care Allah vi l-a hărăzit și nu dați înapoi, [refuzând lupta], și să fiți astfel dintre cei pierzători.”
22. Ei au spus: „O, Moise, acolo este un popor de oameni puternici. Noi nu vom intra în el până ce ei nu vor ieși din el. Dacă vor ieși ei, atunci vom intra noi”.
23. Au spus doi bărbați dintre cei care se temeau [să fie neascultători] și asupra cărora Allah revărsase Harul Său: „Intrați peste ei pe poartă, pentru că atunci când veți trece de ea, veți fi învingători⁽¹⁵⁾! Și în Allah încredeți-vă, dacă sunteți dreptcredincioși!”
24. Ei au răspuns: „O, Moise, cu adevărat noi nu vom intra în niciun caz, câtă vreme ei sunt acolo. Așadar du-te tu și Domnul tău și luptați. Cu adevărat noi vom șede a aici!”
25. Moise a spus: „Doamne, cu adevărat eu nu am putere [control] decât asupra mea și a fratelui meu, deci desparte-ne⁽¹⁶⁾ pe noi de acest neam de nelegiuiți!”
26. [Allah] i-a răspuns: „Cu adevărat, [Țara] asta le va fi oprită timp de patruzeci de ani, în care vor rătăci prin lume. Nu fi mândrit pentru neamul acesta de nelegiuiți!”
27. Și istorisește-le lor povestea celor doi fii ai lui Adam, așa cum a fost ea cu adevărat, atunci când au adus ei ofrandă [lui Allah], și a fost primită de la unul dintre ei, dar nu a fost primită de la celălalt. Și a spus [acesta din urmă]: „Te voi omori, cu siguranță”. I-a răspuns [primul]: „Cu adevărat, Allah primește jertfa numai de la cei evlavioși [care au frică de El].
28. Dacă vei ridica mâna spre mine ca să mă omori, eu nu voi ridica mâna spre tine ca să te omor, căci eu am frică de Allah, Stăpânul lumilor.
29. Cu adevărat, eu voiesc să porți păcatul meu [păcatul uciderii mele] împreună cu păcatul tău [păcatele săvârșite mai înainte] și să ajungi printre oaspeții Focului. Și aceasta este răsplata celor nelegiuiți!”.
30. Însă sufletul său i-a permis⁽¹⁷⁾ să-l ucidă pe fratele lui și l-a omorât, intrând astfel în rândul celor pierduți.

(14) A tot ceea ce aveți nevoie - în mod specific cămine, soții și servitori. Sau „suverani” adică cei cu autoritate independentă.

(15) Dacă ascultați porunca lui Allah în a avea încredere în El, El va îndeplini promisiunea Lui față de voi.

(16) Sau „diferențiază-ne” sau „judecă între noi și ei”.

(17) Criminalul și-a permis.

31. Apoi Allah a trimis un corb, ca să scurme pământul, pentru a-i arăta cum să ascundă rușinea⁽¹⁸⁾ fratelui său. Atunci el a spus: „Vai de mine! Oare sunt eu mai neputincios decât acest corb și nu sunt în stare să îngrop rușinea [cadavrul] fratelui meu?” Și a ajuns el astfel să se căiască.
32. De aceea am prescris Noi pentru Fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și cum i-ar lăsa în viață pe toți oamenii. Trimișii Noștri au venit la ei cu dovezi limpezi și totuși iată că mulți dintre ei și după [venirea Trimișilor] arată nesupunere pe Pământ.
33. Cu adevărat, pedeapsa celor care luptă⁽¹⁹⁾ împotriva lui Allah și a Trimisului Său și caută să aducă pe Pământ stricăciune este că ei vor fi omorâți sau răstigniți pe cruce sau li se vor tăia mâinile și picioarele cruciș sau vor fi alungați din țară. Aceasta va fi pentru ei rușine în lumea de acum, iar în Lumea de Apoi vor avea parte de o pedeapsă mare,
34. Cu excepția celor care se căiesc înainte de a-i prinde. Și să știți că Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
35. O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah, căutați mijloacele pentru a vă apropia de El și luptați pe calea Lui. Poate că voi o să izbândiți!
36. Cu adevărat, cei care nu cred - de-ar avea ei tot ce se află pe Pământ și încă o dată pe atât, pentru a se răscumpăra cu aceasta de pedeapsa din Ziua Învierii, tot nu li se va primi lor. Și ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă.
37. Ei ar voi să iasă din Foc, dar nu vor ieși din el, căci chinul lor va fi veșnic.
38. [Cât despre] hoț și hoată, tăiați-le mâinile drept răsplată pentru ceea ce au dobândit [prin furt] și drept pedeapsă de la Allah, căci Allah este ‘Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].
39. Dar pe cel care se căiește în urma fărădelegilor lui și se îndreaptă, Allah îl va ierta, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
40. Nu știi tu că a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului? El pedepsește pe cine Voiește El și iartă pe cine Voiește El, căci Allah este cu Putere peste toate.
41. O, Trimisule, să nu te întristeze cei care se grăbesc spre necredință, dintre aceia care spun cu gurile lor: „Noi credem!”, dar inimile lor nu cred și nici dintre evrei. [Ei] ascultă numai de minciună și de un alt popor, ce nu a venit niciodată

(18) Referindu-se la cadavrul, evidența faptei sale rușinoase.

(19) Care fac acte de violență și terorism împotriva indivizilor sau trădare și agresiune împotriva statului islamic.

la tine⁽²⁰⁾. Ei răstălmăcesc Cuvintele după ce ele au fost bine rânduite, spunând: „Dacă vi s-a dat⁽²¹⁾ acest lucru, luați-l, iar dacă nu vi s-a dat, fiți prevăzători [și feriți-vă de el]!” Însă pe acela pe care Allah Voiește să-l ispitească⁽²²⁾, tu nu-l vei putea apăra. Aceștia sunt cei ale căror inimi Allah nu a Voit să le purifice, și ei vor avea parte, în această lume, de rușine, iar în Lumea de Apoi, de chin nemăsurat.

42. [Ei] ascultă numai de minciună și sunt lacomi după tot ceea ce este interzis. Dacă vor veni la tine, [o, Mohammed], atunci judecă între ei sau îndepărtează-te de ei. Dacă te vei îndepărta de ei, nu-ți vor putea face ei un rău, iar de vei judeca între ei, atunci judecă după dreptate. Cu adevărat, Allah îi iubeste pe cei drepti.
43. Dar cum îți vor cere ei să le fii judecător, când ei au Tora, în care se află judecata lui Allah? Apoi îți vor întoarce spatele [chiar] și după aceasta, dar ei nu sunt [de fapt] credincioși.
44. Cu adevărat, Noi am pogorât Tora, și în ea este Călăuzire și Lumină. După ea judecă Profeții cei supuși [lui Allah], pentru evrei, precum și rabinii și învățații, din ceea ce li s-a încredințat spre păstrare din Scriptura lui Allah și ei au fost martori la ea. Deci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Versetele Mele pentru un preț de nimic. Iar cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.
45. Și Noi am prescris pentru ei, în ea: suflet pentru suflet, ochi pentru ochi, nas pentru nas, ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănila după legea talionului. Dar cel care renunță la aceasta în semn de milostenie, ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți.
46. Și Noi l-am trimis, după ei⁽²³⁾, pe Iisus, fiul Mariei, întărind ceea ce a venit înainte de el în Tora și i-am dat lui Evanghelia, în care este Călăuzire și Lumină, confirmând ceea ce o precedase în Tora, Călăuzire și Îndemnare pentru cei evlavioși.
47. Deci să judece oamenii Evangheliei după ceea ce Allah a trimis în ea. Iar cei care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt cei păcătoși [și nesupuși].
48. Iar ție, [o, Mohammed], ți-am trimis Cartea [Coranul] cu Adevărul, confirmând Scriptura de dinaintea ei și ca o Lege deasupra ei. Deci fă judecată între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftile lor, îndepărtându-te de la Adevărul ce ți-a venit. Fiecăruia dintre voi Noi i-am dat o Lege și o Rânduială. Dacă ar fi

(20) Nu au participat la adunările Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau nu au auzit cuvintele sale.

(21) Hotărârile legale dorite de ei.

(22) Înțelesul aici este necredință, drum greșit, autoînșelare drept rezultat a refuzării adevărului.

(23) Urmând tradiția profeților fiilor lui Israel.

Voit Allah, v-ar fi făcut o singură comunitate [unită în religie], dar El Voiește să vă încerce în ceea ce v-a dat. Deci întreceți-vă în împlinirea de fapte bune⁽²⁴⁾. La Allah este întoarcerea voastră, a tuturor, și El vă va înștiința despre cele asupra cărora ați avut păreri împărțite.

49. Judecă [o, Mohammed] între ei după ceea ce ți-a trimis Allah și nu urma poftele lor și fii cu băgare de seamă, să nu te ispitească pentru a te îndepărta de la o parte dintre cele pe care ți le-a revelat Allah. Iar dacă ei întorc spatele - atunci să știi că Allah Voiește să-i pedepsească pentru o parte dintre păcatele lor. Și, cu adevărat, mulți dintre oameni sunt nelegiuți.
50. Și oare este judecata din [timpul] ignoranței⁽²⁵⁾ ceea ce ei doresc? Dar cine este mai bun în judecată decât Allah, pentru un popor [de oameni] care sunt fermi în credință?
51. O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe evrei și pe creștini drept aliați. Ei [de fapt] sunt aliați unii cu alții. Iar cei dintre voi care le sunt aliați sunt ca și cum ar face parte dintre ei. Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe calea cea bună pe cei nelegiuți.
52. Îi vei vedea pe cei cu boală în inimi⁽²⁶⁾, grăbindu-se spre ei, spunând: „Ne e teamă că o nenorocire se va abate asupra noastră”. Dar s-ar putea ca Allah să aducă biruința sau o altă decizie de la El și atunci ei se vor căi pentru ce au ținut ascuns în sufletele lor.
53. Iar cei credincioși vor spune⁽²⁷⁾ atunci: „Aceștia sunt cei care au jurat pe Allah cu cele mai puternice jurăminte că vor fi cu adevărat alături de voi?” Iată că faptele lor sunt deșarte, iar ei au devenit pierduți.
54. O, voi cei care credeți, acela dintre voi care renunță la Religia sa [să știe că] Allah va aduce [în locul lui] un popor [de oameni] pe care-i iubește și care-L iubesc pe El, blânzi față de dreptcredincioși și aspri cu necredincioșii, care vor lupta pe calea lui Allah și nu se vor teme de clewetirea clewetitorilor. Acesta este Harul lui Allah, pe care-l dăruiește cui Voiește El, căci Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] și 'Alim [Atoateștiutor].
55. Aliații voștri sunt doar Allah, Trimisul Lui și cei care cred, cei care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], dau Dania [Az-Zakat] și se pleacă [înaintea lui Allah].
56. Iar cei care-i iau drept aliați pe Allah, pe Trimisul Lui și pe cei care cred [vor izbândi, căci aceasta este] tabăra lui Allah care va fi biruitoare.

(24) Ascultare față de Allah conform Coranului și Sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(25) Din perioada păgână.

(26) Ipocrizie.

(27) Despre ipocriți după expunerea lor.

57. O, voi cei care credeți, nu-i luați drept aliați pe cei care au luat religia voastră în derâdere și în bătaie de joc dintre cei cărora le-a fost trimisă Scriptura înaintea voastră, și nici dintre necredincioși. Și fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși [adevărați].
58. Iar când voi chemați la Rugăciune [As-Salat], ei o iau în râs și în bătaie de joc. Aceasta pentru că ei sunt un popor care nu pricepe.
59. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii! Ne urăți pentru altceva decât pentru că noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și în ceea ce a trimis mai înainte și pentru că cei mai mulți dintre voi sunteți nelegiuți?”
60. Spune: „Să vă vestesc eu despre ceva și mai rău decât aceasta, drept pedeapsă de la Allah? Cei pe care Allah i-a blestemat și pe care s-a mâniat și i-a prefăcut pe unii dintre ei în maimuțe și în porci ca și cei care l-au adorat pe Taghut⁽²⁸⁾. Aceia au un loc și mai rău și sunt mai departe de calea cea dreaptă!”
61. Și atunci când vin la voi vă spun: „Noi credem!”. Însă ei intră cu necredință [în inimile lor] și ies cu ea, iar Allah știe prea bine ce ascund ei.
62. Îi vei vedea pe mulți dintre ei cum se grăbesc spre păcat, spre agresiune și spre mâncarea celor interzise. Și cât de mare este răul pe care ei îl fac!
63. De ce rabinii și învățații lor nu-i opresc de la rostirea vorbelor păcătoase și de la mâncarea celor oprite? Cât de ticălos este ceea ce fac ei.
64. Și evrei spun: „Mâna lui Allah este închisă⁽²⁹⁾!”. Închise sunt însă mâinile lor și blestemați au fost pentru ceea ce au spus. Dimpotrivă, Mâinile Lui sunt larg deschise și El dăruiește după cum Voiește. Iar ceea ce ți s-a trimis de la Domnul tău îi va face pe mulți dintre ei să sporească în fărădelege și necredință. Noi am aruncat între ei vrăjmășie și ură până în Ziua Învierii. Ori de câte ori vor aprinde ei focul războiului [împotriva ta], Allah îl va stinge. Ei caută să semene pe pământ stricăciune, însă Allah nu-i iubește pe cei care seamănă stricăciune.
65. De-ar crede oamenii Scripturii și de-ar fi cu frică [de Allah]. Noi le-am ierta faptele lor rele și i-am primi în Grădinile pline de tihnă și plăcere [An-Na'im].
66. Dacă ei ar împlini [legea din] Tora și Evanghelia și ceea ce li s-a pogorât de la Domnul lor [Coranul], atunci ei ar mânca din cele care se află deasupra lor și din cele care se află sub picioarele lor⁽³⁰⁾. Printre ei se află un grup care merge pe o cale de mijloc, însă mulți dintre ei săvârșesc numai răutăți.

(28) A se vedea nota 2:256.

(29) Făcând aluzie la inabilitatea de a da sau la zgârcenie.

(30) O mare abundență.

67. O, Trimisule, vestește ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău, iar dacă nu o faci, înseamnă că nu ai transmis Mesajul Lui. Iar Allah te va apăra de oameni. Cu adevărat Allah nu călăuzește poporul de necredincioși.
68. Spune: „O, oameni ai Cărții! Voi nu vă sprijiniți pe nimic, până ce nu veți împlini Tora și Evanghelia și ceea ce vi s-a trimis de către Domnul vostru [Coranul]!” Cele ce ți le-a trimis Domnul tău vor face să sporească fărâdelegea și necredința multora dintre ei. Așadar nu fi măhnit pentru cei necredincioși.
69. Cu adevărat, cei care cred [în profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] și cei care au fost evrei sau sabeeni sau creștini [înainte de el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] - cei [dintre ei] care vor crede în Allah și în Ziua de Apoi și vor săvârși fapte bune, nu au a se teme și nici nu vor fi măhniti⁽³¹⁾.
70. Noi am încheiat Legământ cu Fiii lui Israel și am trimis la ei Mesageri. Dar de fiecare dată când venea la ei un Mesager cu ceea ce nu era plăcut pentru sufletele lor, pe o parte dintre ei i-au învinuit de minciună, iar pe o altă parte dintre ei i-au omorât.
71. Și ei au crezut că nu va fi pedeapsă împotriva lor și au devenit orbi și surzi. Apoi, Allah a primit căința lor. Apoi, din nou, mulți dintre ei au devenit orbi și surzi. Însă Allah este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce fac ei.
72. Necredincioși sunt cei care spun: „Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!” în timp ce Mesia a spus: „O, Fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar adăpostul lui va fi Focul. Și pentru nelegiuții nu va fi ajutor.
73. Necredincioși sunt cei care spun: „Dumnezeu este treimea din trei”⁽³²⁾. Și nu este alt dumnezeu afară de Unicul Dumnezeu. Și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge pe cei necredincioși dintre ei pedeapsă dureroasă.
74. Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
75. Mesia, fiul Mariei, nu este decât un Mesager, asemenea Mesagerilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând]⁽³³⁾. Privește ce Semne evidente le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați [de la ele]!
76. Spune: „Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe altcineva care nu are nicio [putere de] vătămare sau folos? Allah este As-Sami' [Cel care Aude Totul], Al-'Alim [Atoateștiutorul]”.

(31) A se vedea nota 2:62.

(32) O parte din trei, referitor la conceptul trinității din Creștinism.

(33) Aceștia aveau nevoie de mâncare, demonstrând faptul că ei erau creații ale lui Allah și nu ființe divine.

77. Spune: „O, voi oameni ai Scripturii! Nu încălcați limitele în credința voastră [trecând] peste adevăr și nu urmați poftele unor oameni care înainte au fost rătăciți și care i-au dus întru rătăcire pe mulți și s-au abătut de la calea cea dreaptă!”
78. Aceia care nu au crezut dintre Fiii lui Israel au fost blestemați prin vorbele lui David și ale lui Iisus, fiul Mariei. Aceasta pentru că ei s-au răzvrătit și au încălcat poruncile [în mod frecvent].
79. Ei nu s-au oprit unii pe alții de la fărâdelegile pe care le-au comis. Ce fapte rele au săvârșit!
80. Îi vezi pe mulți dintre ei făcând alianță cu cei care nu cred! Vai de cele pe care sufletele lor le trimit înainte! Allah se mânie pe ei și în chinuri vor rămâne veșnic!
81. Dacă ar crede în Allah și în Profet și în ceea ce i s-a trimis lui, nu și i-ar face aliați. Însă mulți dintre ei sunt nelegiuiți!
82. Vei găsi că evreii și cei care [Îi] fac asociați [lui Allah] sunt cei mai îndârjiți în dușmănia lor față de cei care cred, după cum vei găsi că cei mai prietenoși față de cei ce cred sunt aceia care spun: „Noi suntem creștini”. Și asta pentru că printre ei se află preoți și călugări și pentru că ei nu se fălesc.
83. Iar atunci când aud ce i s-a dezvăluit Trimisului, vei vedea ochii lor cum se umplu de lacrimi la recunoașterea Adevărului. Ei spun: „Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie [în legătură cu Adevărul Coranului]!”
84. Și de ce să nu credem în Allah și în Adevărul care ne-a venit? Și noi ne dorim să ne facă Domnul nostru să intrăm [în Rai] împreună cu cei cucernici”.
85. Iar Allah i-a răsplătit pentru ceea ce au spus⁽³⁴⁾ cu Grădini pe sub care curg râuri și în care vor sălășlui veșnic, căci aceasta este răsplata celor care fac bine.
86. Cât despre cei care nu cred și țin de mincinoase Versetele Noastre, ei vor fi oaspeții Iadului.
87. O, voi cei care credeți, nu opriți Bunătățile pe care Allah vi le-a îngăduit și nu încălcați [Poruncile], căci Allah nu-i iubește pe cei ce încălcă [Poruncile].
88. Mâncați din ceea ce Allah v-a dăruit, ca fiind îngăduit și bun, și fiți cu frică de Allah, în Care voi credeți.
89. Allah nu vă va mostra pentru jurămintele voastre rostite la întâmplare⁽³⁵⁾, însă vă va mostra pentru jurămintele făcute cu intenție. Ispășirea⁽³⁶⁾ pentru ele va fi hrănirea

(34) Acceptarea adevărului și devotamentul pentru religia lui Allah (islam).

(35) Jurământul făcut doar din obiceiul vorbirii sau ceea ce spune o persoană fără intenție.

(36) Pentru jurămintele intenționate.

a zece sărmani cu ceea ce îi hrăniți în mod obișnuit pe cei din familia voastră, sau îmbrăcarea lor, sau eliberarea unui sclav. Cel ce nu găsește [mijloacele pentru aceasta] [trebuie] să țină Post trei zile. Aceasta este ispășirea pentru jurămintele voastre, dacă le-ați făcut. Dar păziți-vă jurămintele⁽³⁷⁾. Astfel vă limpezește Allah Versetele Lui. Poate că veți fi mulțumitori!

90. O, voi cei care credeți, cu adevărat, vinul⁽³⁸⁾, jocurile de noroc, pietrele ridicate [idolii] și săgețile [pentru prezicere] sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți.
91. Șeitan dorește doar să semene dușmănie și ură între voi, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la Pomenirea lui Allah și de la Rugăciune [As-Salat]. Oare nu vă veți opri voi [de la acestea]?
92. Așadar, fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere față de Trimisul [Lui] și fiți prevăzători. Iar dacă vă veți abate, să știți că Trimisului Nostru nu-i rămâne decât transmiterea [Mesajului] împede!
93. Nu este un păcat pentru cei care cred și împlinesc fapte bune, pentru ceea ce ei au gustat [în trecut], dacă ei sunt cu frică [de Allah], au crezut și au săvârșit fapte bune, și apoi [au continuat] să fie cu frică [de Allah] și să creadă, și apoi [tot astfel] au fost cu frică [de Allah] și au împlinit cele mai bune [fapte], căci Allah îi Iubește pe cei care fac bine.
94. O, voi cei care credeți, [atunci cand voi veți fi în stare de sacralizare] Allah vă va încerca cu un vânat, pe care [l-ați putea] prinde cu mâinile voastre sau cu lăncile voastre, pentru ca Allah să îl vădească pe acela care se teme de El în cele nevăzute. Însă cel care după aceea încalcă rânduiala [aceasta], va avea parte de pedeapsă dureroasă.
95. O, voi cei care credeți, nu ucideți vânatul când sunteți în stare de ihram⁽³⁹⁾. Iar acela dintre voi care îl omoară intenționat este pedepsit să dea din vite atât cât a omorât, după ce vor judeca fapta lui doi [bărbați] drepti dintre voi, ca jertfă [lui Allah] menită să ajungă [săracilor] la Al-Ka'aba, sau să ispășească, hrănind câțiva sărmani sau, în loc de aceasta, să postească, pentru ca să guste urmările faptei sale. Allah iartă ceea ce a trecut, dar pe cel care se va întoarce [la greșeală] Allah îl va pedepsi cu asprime, căci Allah este 'Aziz [Puternic] și deținător al Puterii de a pedepsi.

(37) Nu faceți jurămintă fără a va gândi la ele, nediscriminând între cele bune și cele rele și nu jurați să faceți ceea ce este păcătos.

(38) Orice băutură alcoolică.

(39) A se vedea nota 5:1.

96. Vă este permis vânatul pe mare, iar mâncarea lui este pentru voi, ca și pentru călători⁽⁴⁰⁾, merindă, dar vă este interzis vânatul pe uscat, cât timp sunteți în stare de sacralizare [ihram]. Și fiți cu frică de Allah, căci la El vă veți aduna!
97. Allah a făcut Al-Ka'aba, Casa Sfântă, spre folosul⁽⁴¹⁾ oamenilor, precum și Luna Sfântă, jertfa și zgărzile. Aceasta pentru ca voi să cunoașteți că Allah Știe tot ce este în Ceruri și pe Pământ și că El este peste toate Alim[Atoateștiutor].
98. Să știți că Allah este aspru în pedeapsă, dar că Allah este și Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!
99. Trimisului nu-i revine decât să vă vestească [Mesajul], însă Allah Știe atât ce arătați, cât și ceea ce țineți ascuns.
100. Spune: „Răul și binele nu sunt egale, chiar și dacă abundența [și mulțimea] răului te-ar putea impresiona [și plăcea]!”. Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei înțelepți, pentru ca să izbândiți!
101. O, voi cei care credeți, nu întrebați despre lucruri care, dacă vă sunt arătate, nu v-ar plăcea! Însă, dacă întrebați despre ele în timp ce Coranul este revelat, atunci ele vă vor fi arătate. Iar Allah v-a iertat pentru ele [pentru ce a trecut], căci Allah este Ghafur [Iertător], Blând [Halim].
102. Au întrebat despre ele și alți oameni înaintea voastră și apoi au ajuns să nu creadă în ele⁽⁴²⁾.
103. N-a statornicit Allah nimic despre Bahira, nici despre Sa'iba, nici despre Uasila și nici despre Ham⁽⁴³⁾. Însă, cei care nu cred au născocit minciuni împotriva lui Allah și cei mai mulți dintre ei nu au judecată.
104. Și atunci când li se spune: „Veniți la ceea ce a pogorât Allah și la Trimis!”, ei spun: „Pentru noi sunt de ajuns cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!”. Chiar dacă părinții lor nu știau nimic și nu au fost călăuziți [pe calea cea bună]?
105. O, voi cei care credeți, fiți cu grijă față de sufletele voastre [aceasta este o responsabilitate asupra voastră]. Cei care au rățacit nu vă vor face rău, dacă sunteți pe calea cea bună. La Allah este întoarcerea voastră a tuturor și El vă va vesti despre ceea ce ați împlinit.
106. O, voi cei care credeți, dacă moartea se apropie de unul dintre voi, să fie martor între voi la facerea testamentului doi [bărbați] cinstiți din rândul vostru sau alți

(40) Pescuitul și mâncatul a tot ceea ce este prins din mare este permis chiar și în starea de ihram.

(41) Drept simbol pentru Religia lui Allah.

(42) Din cauză că nu au vrut să facă ceea ce le-a fost poruncit.

(43) Categoriile de cămile ce erau dedicate idolilor și eliberate pe pășuni, fără a mai fi deținute de oameni.

doi, nu din rândul vostru, dacă sunteți în călătorie prin lume și s-a abătut asupra voastră nenorocirea morții. Să îi rețineți după Rugăciune [As-Salat] și să le cereți să jure pe Allah, dacă aveți îndoieli: „Noi nu vindem această [mărturie a noastră] pentru niciun preț, chiar dacă este vorba de o rudă apropiată, și nici nu ascundem mărturia lui Allah⁽⁴⁴⁾! Cu adevărat, noi am fi atunci dintre păcătoși!”.

107. De se va descoperi că ei doi sunt vinovați de păcat [mărturie falsă], alți doi dintre cei cărora li s-a făcut nedreptate, mai cinstiți, le vor lua locul și amândoi vor jura pe Allah: „Mărturia noastră este mai îndreptățită decât mărturia celor doi și noi nu suntem nedrepti, căci atunci am fi dintre cei nelegiuți!”
108. Acesta este mijlocul cel mai sigur pentru a-i îndupleca să facă mărturia după adevăr, căci se vor teme să nu vină alte jurăminte după jurămintele lor. Și fiți cu frică de Allah și luați aminte, căci Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuți.
109. [Luați aminte de] Ziua când Allah îi va aduna pe [toți] Mesagerii și le va spune: „Ce vi s-a răspuns [când ați vestit]?” Ei vor spune: „Noi nu avem știință! Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!”.
110. [Ziua] când Allah va spune: „O, Iisus, fiu al Mariei, adu-ți aminte de Harul Meu asupra ta și asupra mamei tale, când Eu te-am sprijinit cu Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil] și le-ai vorbit oamenilor din leagăn și când ai fost bărbat în toată firea și [adu-ți aminte] când Eu te-am învățat scrierea, înțelepciunea, Tora și Evanghelia. Și când tu ai plămuit din lut chipul unei păsări, cu îngăduința Mea, apoi ai suflat asupra lui și s-a făcut pasăre, cu îngăduința Mea. Și i-ai vindecat, cu îngăduința Mea, pe cel orb și pe cel leproș. Și ai înviat morții, cu îngăduința Mea. Și i-am oprit pe Fiii lui Israel de la tine⁽⁴⁵⁾, când tu le-ai adus dovezi clare, iar aceia dintre ei care nu au crezut au spus: „Aceasta nu este decât vrăjitorie limpede!”.
111. Și [adu-ți aminte] când Eu le-am revelat apostolilor, spunând: „Credeți în Mine și în Trimisul Meu [Iisus]!” ei au răspuns: „Noi credem, deci mărturisește că noi suntem cu desăvârșire supuși [musulmani]!”.
112. Și [adu-ți aminte] când apostolii au spus: „O, Iisus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o Masă servită din Cer⁽⁴⁶⁾?” El [Iisus] le-a zis: „Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!”.
113. Ei au zis: „Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori”.

(44) Obținută de Allah.

(45) Să îl omoare.

(46) Aceasta este povestea Mesei de la care își trage numele acest capitol.

114. Atunci a spus Iisus, fiul Mariei: „O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne nouă o Masă servită din Cer ca să ne fie nouă sărbătoare - pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi - și un semn de la Tine! Și binecuvântează-ne cu cele de ospăț, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei care hrănesc!”.
115. Și i-a răspuns Allah: „Cu adevărat o voi coborî vouă, dar pe cel care nu va crede nici după aceasta îl voi pedepsi cu un chin cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile!”.
116. Și [luați aminte de Ziua] când Allah va spune: „O, Iisus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”, el Îi va răspunde: „Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară Știi ce este înăuntrul meu, pe când eu nu știu ce este înăuntrul Tău! Cu adevărat Tu ești Marele Știutor al celor neștiute”.
117. Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit Tu: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!”
118. Dacă îi pedepsești, ei sunt cu adevărat robii Tăi, iar dacă îi ierți, Tu ești ‘Aziz [Puternic], Hakim [Înțelept]”.
119. Allah va spune: „Aceasta este Ziua când celor sinceri [și care cred în adevăr] le va fi de folos sinceritatea lor!”, iar ei vor avea parte de Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele.” Allah este Mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El! Aceasta este [cea mai] măreață izbândă!
120. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și toate care se află în ele, căci El este cu Putere peste toate!

Surat (6) Al-An'am^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Laudă lui Allah, Care a creat Cerurile și Pământul și a rânduit întunericul și lumina. Cu toate acestea, cei care nu cred Îi aduc parteneri Domnului lor.
2. El este Cel care v-a creat din lut și apoi a hotărât un termen⁽¹⁾ și un timp stabilit [cunoscut] la El⁽²⁾. Dar cu toate acestea, voi vă îndoiiți!
3. Și El este Allah [Unicul Dumnezeu] în Ceruri și pe Pământ. El Știe ceea ce voi tăinuți și ceea ce voi roștiți, după cum Știe și ceea ce agonisiți voi.
4. Și nu le vine lor niciun semn dintre semnele Domnului lor, fără ca ei să se întoarcă de la ele.
5. Fiindcă au socotit drept minciună Adevărul [Coranul] atunci când a venit la ei. Dar le vor veni vești despre cele pe care le-au luat în derâdere⁽³⁾.
6. Nu au văzut ei câte popoare am nimicित Noi înaintea lor? Pe aceia îi întăriserăm Noi pe pământ cum nu v-am întărit pe voi. Și le-am trimis Noi [ploaie din] Cer și am făcut Noi să curgă râuri pe sub picioarele lor. Apoi i-am nimicित Noi pentru păcatele lor și am creat, după ei, alte popoare.
7. Și de ți-am fi pogorât Noi ție, [o, Mohammed], o Carte scrisă pe foi, [coborâtă din Cer] și ar fi atins-o cu mâinile lor, ar fi spus cei care nu cred: „Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată”.
8. Și ei spun: „De ce nu a fost trimis un Înger la el [Mohammed]?”⁽⁴⁾ Însă dacă am fi trimis Noi un Înger, treaba ar fi fost decisă⁽⁵⁾, căci după aceea nu li s-ar mai fi dat lor niciun răgaz!
9. Și dacă l-am fi făcut Noi [pe Profet] un Înger, Noi l-am fi făcut cu chip de om și s-ar fi aflat în aceeași încurcătură în care sunt ei.
10. Însă au fost batjocoriți Trimiși și înainte de tine, dar cei care i-au batjocorit au fost cuprinși tocmai de cele pentru care ei și-au bătut joc.

(*) Animalele domestice

(1) Un timp specificat pentru moarte.

(2) Pentru înviere.

(3) Ei vor experimenta realitatea a ceea ce au negat și consecințele negării lor.

(4) Drept sprijin pentru profeția lui (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(5) Ei ar fi fost distruși imediat fără a avea șansa de a se căi

11. Spune: „Umblați prin lume și vedeți care este urmarea pentru aceia care socotesc adevărul minciună.”
12. Spune: „Ale cui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ?” Spune: „Ale lui Allah.” Și-a prescris Lui Însuși Îndurarea. Și vă va aduna în Ziua Învierii, despre care nu este nicio îndoială. Iar aceia care se vor pierde pe ei înșiși [în Acea Zi, sunt cei care] nu cred.
13. Ale Lui sunt [toate] cele care sălășluiesc noaptea și ziua și El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bine Știutor].
14. Spune: „Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului? El este Cel care îi hrănește [pe toți] și căruia nu I se dă hrană”. Spune [o, Mohammed]: „Cu adevărat mi s-a poruncit să fiu primul [dintre voi] care primește Islamul!” Și să nu fii printre politeiști!
15. Spune: „Cu adevărat, mi-e frică - de nu mă voi supune Domnului meu – de chinul unei Zile Mari!”
16. Cel de la care va fi îndepărtată [pedeapsa] în Ziua Aceea - pe acela l-a iertat. Și aceasta este izbândă limpede.
17. De te va atinge Allah cu vreun rău, nimeni în afară de El nu-l va putea îndepărta. Iar de te va atinge cu ceva bun, El este cu Putere peste toate.
18. El este Al-Qahir [Stăpânul Suprem] peste robii Lui și El este Al-Hakim [Înțeleptul] [și] Al-Khabir [Bine Știutorul].
19. Spune: „Cine este cu cea mai mare mărturie?” Spune: „Allah, este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe cei la care va ajunge⁽⁶⁾. Și oare voi mărturisiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei?” Spune: „Nu mărturisesc [așa ceva]!” Spune: „Numai El [este Un Dumnezeu Unic] și eu nu recunosc asociații pe care îi faceți voi [lui Allah]”.
20. Cei cărora le-am dăruit Scriptura îl cunosc⁽⁷⁾, întocmai cum își cunosc copiii, însă cei care și-au pierdut sufletele [în Viața de Apoi] [sunt] cei care nu cred.
21. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocoște minciuni despre Allah sau nu acceptă Versetele Lui? Cu adevărat, cei nelegiuiți nu vor izbândi.
22. Și [spune, o, Mohammed] în Ziua când Noi îi vom aduna pe toți; atunci le vom spune celor care I-au făcut asociați lui Allah: „Unde sunt asociații voștri pe care i-ați pretins?”
23. Atunci nu vor avea alt răspuns decât să spună: „[Jurăm] pe Allah, Stăpânul nostru, noi nu am făcut niciodată asociați!”

(6) În fiecare timp și loc până în Ziua Judecării.

(7) Coranul. Este interpretat și ca „el”- profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

24. Privește cum se mint pe ei înșiși și cum părăsesc ei ceea ce au născocit.
25. Printre ei sunt unii care ascultă la tine⁽⁸⁾, însă Noi am pus acoperămintele peste inimile lor, pentru ca ei să nu-l priceapă, și surzenie în urechile lor. Chiar dacă ei văd fiecare semn, ei tot nu cred în el. Chiar dacă vin la tine ca să discute cu tine, cei necredincioși spun: „Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!”
26. Și ei îi opresc [pe oameni] de la el și se îndepărtează și ei înșiși de el. Dar ei nu se distrug decât pe ei înșiși, fără ca să-și dea seama.
27. Și dacă i-ai vedea stând în fața Focului, spunând: „O, de ne-am întoarce noi [la viață], n-am mai socoti semnele Domnului nostru mincinoase și am fi în rândul celor credincioși!”
28. Dar nu! Iată că li se arată ceea ce au ascuns mai înainte. Și dacă s-ar întoarce [la viața pământească], ar reveni neîndoielnic la cele ce le-au fost interzise, căci ei sunt mincinoși.
29. Și ei spun: „Nu există [altă viață] decât viața noastră pământească și noi nu vom fi înviați!”
30. Dar dacă i-ai vedea atunci când vor sta dinaintea Domnului lor și El le va spune: „Nu este acest lucru adevărat?” Ei vor răspunde: „Ba da, jurăm pe Domnul nostru!”. Iar El le va spune atunci: „Gustați chinul pentru că nu ați crezut!”
31. Vor pierde cei care tăgăduiesc întâlnirea cu Allah. Iar când Ceasul le va veni în mod neașteptat, ei vor spune: „Vai de noi, pentru ceea ce am nesocotit cu privire la el [Ceasul]!” Și ei vor purta poverile [pentru păcatele] lor în spinările lor. Și ce poveri [grele] vor purta ei!
32. Această viață lumească nu este decât joacă și glumă, iar Lumea de Apoi va fi mai bună pentru cei cu frică. Oare voi nu pricepeți?
33. [O, Mohammed] Știm că te mârnește ceea ce spun ei, însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuirii tăgăduiesc Versetele lui Allah.
34. Într-adevăr, au fost socotiți mincinoși [și alți] Trimși de dinaintea ta, [o, Mohammed]! Însă ei au îndurat să fie socotiți mincinoși și să fie oropsiți, până când le-a venit Biruința Noastră. Și nu poate nimeni să schimbe Vorbele lui Allah [Decretele Lui] și ți-a venit deja ție o parte din veștile Trimșiilor [anteriori].
35. Dacă nepăsarea lor ți se pare grea pentru tine și de-ai putea căuta un tunel în pământ sau o scară către Cer ca să le aduci o minune, [fă-o]! Iar dacă Allah ar Voi, i-ar aduna pe calea cea dreaptă! Deci nu fi dintre cei neștiutori!

(8) Atunci când reciti Coranul.

36. Doar cei care aud vor răspunde. Dar pe morți⁽⁹⁾ Allah îi va învia. Apoi la El vor fi întorși.
37. Și ei spun: „De ce nu a primit [Mohammed] o minune de la Domnul Său?” Spune: „Allah poate să trimită o minune, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.”
38. Și nu este vietate pe pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi. Nu am lăsat nimic nepomenit în Carte⁽¹⁰⁾. Apoi, la Domnul lor vor fi adunați.
39. Dar cei care socotesc mincinoase Versetele Noastre sunt surzi și muți, în întunecimi. Pe cine Allah Voiește - îl duce în rătăcire și pe cine Voiește - îl duce pe drum drept.
40. Spune: „Spuneți-mi: atunci când va veni la voi chinul lui Allah sau va veni la voi Ceasul - veți chema pe altcineva decât pe Allah, dacă voi spuneți adevărul?”
41. Nu, doar pe El [Singurul] L-ați chema, iar El va risipi pricina rugii voastre, dacă El va Voi, iar voi veți uita ceea ce Îi asociați [Lui].
42. Și Noi am trimis [Profeți] la popoare, înainte de tine, și le-am încercat cu nenorociri și suferințe, poate că ei se vor ruga [de îndurare]!
43. Atunci de ce, când le-a venit pedeapsa Noastră ei nu s-au rugat? Însă inimile lor s-au împietrit și Șeitan le-a împodobit ceea ce făceau ei.
44. Când au uitat ei ceea ce li s-a amintit⁽¹¹⁾, Noi le-am deschis lor porțile tuturor lucrurilor. Iar când se bucurau ei de ceea ce li s-a dat, i-am apucat Noi deodată și iată-i pe ei deznădăjduiți.
45. Astfel a fost stârpit neamul celor care au fost nelegiuți. Laudă lui Allah, Domnul lumilor!
46. Spune [o, Mohammed]: „Spuneți-mi, dacă Allah v-ar lua auzul și văzul vostru și v-ar pecetlui inimile, care dumnezeu în afara lui Allah vi le-ar mai putea da înapoi? Privește cum tâlcuim Noi Versetele, dar ei se întorc apoi [de la ele]!”
47. Spune: „Spuneți-mi: Ce credeți voi? Dacă ar veni peste voi pedeapsa lui Allah pe neașteptate sau pe față⁽¹²⁾, ar fi pierduți [alții] decât neamul celor nelegiuți?”
48. Noi nu-i trimitem pe Trimiși decât ca vestitori de bine și prevenitori, iar cei care cred și [își] îndreaptă [faptele lor] nu se vor teme și nici nu vor fi măhniiți.
49. Dar pe cei ce țin drept mincinoase semnele Noastre - îi va atinge⁽¹³⁾ chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.

(9) Morți în ceea ce privește inima, adică cei necredincioși.

(10) Tabla Păstrată - Al-Lauh al-Mahfudh - în care sunt înregistrate toate lucrurile.

(11) Încercările prin sărăcie și greutate sau prevenirea Profetilor lor.

(12) În fața ochilor lor.

(13) Îi va ajunge.

50. Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă spun că la mine se află Comorile lui Allah, nici că eu aş cunoaşte necunoscutul şi nici nu vă spun că eu aş fi Înger. Eu urmez doar ceea ce îmi este revelat”. Spune: „Este la fel orbul cu cel care vede? Voi nu vă gândiţi [la aceasta]?”
51. Şi să-i previi cu el [Coranul] pe cei ce se tem că vor fi adunaţi la Domnul lor - ei nu au în afară de El nici ocrotitor, nici mijlocitor - poate că ei vor fi cu crică.
52. Şi nu-i alunga pe cei care Îl imploră pe Domnul lor, dimineţa şi seara, dorind Faţa Sa [Mulţumirea Sa]. Nu-ţi revine ție să le ții socoteală de nimic şi nu le revine lor să-ţi țină socoteală de nimic. Iar de-i vei alunga, vei fi dintre cei nelegiuîţi.
53. Şi astfel i-am încercat Noi pe unii prin alţii, pentru ca [necredincioşii] să spună: „Aceştia sunt cei pe care Allah i-a binecuvântat cu Harul Său dintre noi?” Oare nu este Allah Cel care-i cunoaşte cel mai bine pe cei mulţumitori?⁽¹⁴⁾
54. Şi când vin la tine, [o, Mohammed] cei care cred în Versetele Noastre, spune: „Pacea fie asupra voastră. Domnul vostru Şi-a prescris Sieşi Îndurarea: dacă unul dintre voi face un rău din ignoranţă, iar apoi se căieşte şi îndreaptă fapta sa, [să ştie că] El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
55. Astfel lămurim Noi Versetele în amănunţime, pentru ca să se vadă limpede calea păcătoşilor.
56. Spune: „Cu adevărat, mie îmi este oprit să-i ador pe aceia cărora voi vă rugaţi în afară de Allah”. Spune: „Eu nu urmez poftele voastre, căci eu aş fi atunci rătăcit şi nu aş mai fi printre cei bine călăuziţi”.
57. Spune: „Cu adevărat, eu mă bizui numai pe dovadă limpede de la Domnul meu şi voi aţi luat aceasta de minciună”. Nu stă în puterea mea ceea ce voiţi voi să vină mai degrabă. Hotărârea [în privinţa aceasta] este numai la Allah. El Spune adevărul şi El este Cel mai Bun dintre judecători!”.
58. Spune: „Dacă ar sta în puterea mea ceea ce voiţi voi să se întâmple, ar fi fost hotărâtă treaba între mine şi voi, dar Allah îi Cunoaşte mai bine pe cei nelegiuîţi.”
59. Şi la El sunt cheile necunoscutului şi nu le ştie decât El. Şi El cunoaşte ceea ce este pe uscat şi ceea ce este pe mare. Nu cade nicio frunză fără ca El să o ştie. Şi nu există bob în întunecimile pământului, nimic proaspăt şi nimic uscat, fără ca ele să fie [însemnate] într-o Carte Limpede.
60. El este Cel ce vă ia la Sine noaptea⁽¹⁵⁾ şi El Ştie ceea ce voi aţi dobândit peste zi.

(14) Cei la care se face referire în v. 52-54 sunt musulmanii săraci care au fost credincioşi sinceri şi discipoli Profetului (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Liderii influenţi din Quraiş i-au privit cu dispreţ atunci când au stat cu ei, spunându-i profetului Mohammed (pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Poate dacă i-ai alunga, noi te-am urma.”

(15) Atunci când dormiţi.

Apoi El vă readuce la viață în timpul ei, până se va împlini un termen hotărât⁽¹⁶⁾. Atunci la El va fi întoarcerea voastră și apoi vă Va Vesti El ceea ce ați făcut.

61. El este Al-Qahir [Stăpânul Suprem] peste robii Săi și El trimite asupra voastră Îngeri păzitori până când moartea îl ajunge pe unul dintre voi, [iar] Mesagerii noștri [Îngerii morții] îl iau, fără să negligeze ceea ce li se poruncește.
62. Apoi sunt aduși înapoi la Allah, Stăpânul lor adevărat. Fără îndoială la El este judecata și El este Cel mai grabnic dintre cei care cer socoteală.
63. Spune: „Cine vă salvează de întunecimile uscatului și ale mării când voi Îl invocați deschis și într-ascuns: „Dacă ne vei mântui de acestea, cu siguranță vom fi printre mulțumitori.”?
64. Spune: „Este Allah, Cel care vă salvează de acestea și de orice primejdie și totuși voi Îi faceți Lui asociați.”
65. Spune: „El este [Singurul] în stare să trimită chin asupra voastră, fie de deasupra voastră, fie de sub picioarele voastre, sau să vă deruteze [ca să vă împărțiți] în secte și să vă facă să gustați vătămare unii de la alții.” Privește cum tâlcuim Noi Versetele [și Semnele Noastre], poate că ei vor înțelege.
66. Însă neamul tău îl socotește mincinos, în vreme ce el este Adevărul. Spune: „Eu nu voi fi ocrotitor al vostru.”
67. Fiecare profeție are un timp al său și [în curând] îl veți cunoaște.
68. Și de-i vei vedea pe cei care intră în discuții deșarte⁽¹⁷⁾ asupra Versetelor Noastre, îndepărtează-te de ei, până ce ei vor începe o altă discuție! Iar dacă Șeitan te va face să uiți [aceasta], nu mai rămâne cu neamul de nelegiuți, după amintire!
69. Și celor care se tem [de Allah] nu li se va cere socoteală pentru nimic din ceea ce fac [necredincioșii], ci numai să li se aducă aminte; poate că ei vor avea frică de El.
70. Lasă-i pe cei care socotesc religia lor joacă și zăbavă și pe care i-a ademenit viața lumească, dar amintește[-le] cu acesta [Coranul] că un suflet care se expune la pierzanie prin ceea ce a dobândit, nu va avea în afara lui Allah sprijinitor și nici mijlocitor și orice răscumpărare ar încerca să dea, nu i se va primi. Cei care se expun pierzaniei prin ceea ce au dobândit vor avea parte de băutură din apa clocotitoare și de pedeapsă dureroasă, pentru că nu au crezut.
71. Spune: „Voiți să invocăm noi în locul lui Allah ceva care nici nu ne folosește, nici nu ne strică și să ne întoarcem pe călcăiele noastre după ce Allah ne-a călăuzit?

(16) Durata de viață prescrie în destin.

(17) Iau în derădere.

[Atunci noi am fi] asemenea aceluia pe care șeitanii l-au ademenit și rățăcește pe pământ, confuz, cu toate că el are prieteni care-l cheamă la drumul cel drept, [spunându-i]: „Vino la noi!”⁽¹⁸⁾ Spune: „Cu adevărat, călăuzirea lui Allah este [singura] Călăuzire! Și ni s-a poruncit să ne supunem Stăpânului lumilor!

72. Și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și fiți cu frică de El”. Și El este Cel la care vă veți aduna.
73. Și El este Cel care a făcut Cerurile și Pământul într-un adevăr. Și în Ziua când El spune „Fii”, [orice lucru] va fi. Cuvântul Său este Adevărul⁽¹⁹⁾ și a Lui va fi Împărăția în Ziua când se va sufla în Trâmbiță. El este Știutorul celor nevăzute⁽²⁰⁾ și al celor văzute⁽²¹⁾! Și El este Al-Hakim [Înțeleptul] [și] Al-Khabir [Bine Știutorul]!
74. Și [spune, o, Mohammed] atunci când Avraam i-a spus lui ‘Azar, tatăl său: „Tu iei idolii drept zei? Cu adevărat, eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire împede!”
75. Și așa i-am arătat Noi lui Avraam Împărăția Cerurilor și a Pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere.
76. Când noaptea l-a acoperit, el a văzut o Planetă și a spus: „Acesta este Domnul meu!”⁽²²⁾ Și când ea a asfințit, el a spus: „Eu nu-i iubesc pe cei care apun!”
77. Și când a văzut el Luna răsărind, a spus: „Acesta este Domnul meu.” Dar când a apus, el a spus: „Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți!”
78. Și când a văzut el Soarele răsărind, a spus: „Acesta este Domnul meu! Acesta este mai mare!” Apoi, când a asfințit, el a spus: „O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi Îi asociați [lui Allah]!”
79. Cu adevărat, eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!”
80. Iar poporul lui s-a certat cu el, însă el le-a spus: „Voi vă certați cu mine în privința lui Allah, când El m-a călăuzit? Eu nu mă tem de ceea ce-I alăturați voi, căci numai ce Voiește Domnul meu [se întâmplă]. Domnul meu cuprinde Totul cu Știința [Sa]. Dacă voi ați știți?

(18) Exemplul dat este cel al unuia care și-a pierdut calea și este în continuare derutat de cei răi care îl tentează să urmeze diferite direcții, ce duc toate către distrugere. Deși prietenii lui sinceri îl cheamă la calea cea dreaptă, el îi ignoră.

(19) Atunci când este interpretat drept „Ceasul (Ziua)” (Învierii) mai departe va spune: „Și în Ziua când El spune „Fii”, [orice lucru] va fi, cuvântul Lui va fi adevărul”.

(20) Ceea ce este absent, invizibil sau dincolo de percepția simțurilor sau a minții și astfel este necunoscut pentru om, cu excepția a ceea ce Allah a ales să reveleze.

(21) Ceea ce este prezent, vizibil și cunoscut omului. Știința lui Allah include realitatea tuturor lucrurilor, indiferent cât de mărețe ar putea fi ele pentru om.

(22) Doar pentru a demonstra neamului său că ceea ce ei adoră nu le poate fi de niciun folos.

81. Și cum m-aș teme eu de ceea ce voi I-ați alăturat, când voi nu vă temeți să-I alăturați lui Allah [lucruri] pentru care El nu v-a trimis vouă nicio dovadă? Care dintre cele două tabere este mai îndreptățită la siguranță, dacă voi știți?"
82. Cei care cred și nu amestecă credința lor cu nedreptatea sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.
83. Aceasta este dovada pe care Noi i-am dat-o lui Avraam împotriva poporului său. Noi îi ridicăm cu trepte pe cei pe care Voim. Domnul Tău este Hakim [Înțelept], 'Alim [Atoateștiutor].
84. Și Noi i-am dăruit lui [Avraam] pe Isaac și pe Iacob - pe [toți] i-am călăuzit Noi. Și pe Noe l-am călăuzit Noi mai înainte și printre urmașii săi sunt David, Solomon, Iov, Iosif, Moise și Aaron. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine.
85. Și Zaharia, Ioan, Iisus și Elie - toți fiind printre cei dreptcredincioși.
86. Și Ismail, Elisei, Iona și Lot - pe toți i-am ales Noi deasupra tuturor lumilor [semințiilor].
87. Și i-am ales Noi [pe unii] dintre părinții lor și dintre urmașii lor și dintre frații lor și i-am călăuzit Noi pe un drum drept.
88. Aceasta este Călăuzirea lui Allah, după care El călăuzește pe cine Voește dintre robii Săi. Dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert [tot] ceea ce ei au făcut.
89. Aceștia sunt cei cărora Noi le-am încredințat Scriptura, Înțelepciunea și Profeția. Dar dacă ei [necredincioșii] nu cred în ele, atunci le încredințăm Noi unui neam care nu se află printre tăgăduitori.
90. Pe aceștia i-a călăuzit Allah. Așadar, urmează îndrumarea lor. Spune: „Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată. Aceasta nu este decât un îndemn pentru toate lumile.”
91. Ei nu-L prețuiesc pe Allah la măsura Sa dreaptă⁽²³⁾ atunci când spun: „Allah nu a pogorât asupra oamenilor nimic.” Spune: „Cine a pogorât Cartea pe care Moise a adus-o ca lumină și îndrumare [călăuză] pentru oameni? Voi [evreilor] o faceți foi, arătându-le, dar și ascunzând multe [dintre ele]. Și voi [evreilor] ați fost învățați ceea ce n-ați știut nici voi și n-au știut nici părinții voștri”. Spune: „Allah [a trimis-o]!” Și apoi lasă-i să se joace în rătăcirea lor.
92. Aceasta este o Carte Binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o, și care întărește ceea ce exista deja înaintea ei, pentru ca tu să o previi pe Mama Cetăților [Mecca] și împrejurimile ei. Cei care cred în Ziua de Apoi, cred și în ea [în Carte] și ei păzesc cu stăruință Rugăciunea lor.
93. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născoceste minciuni despre Allah sau

(23) Ei nu au apreciat abilitatea și înțelepciunea lui Allah la nivelul corespunzător.

care spune: „Mi s-a revelat mie”, când lui nu i-a fost revelat nimic, sau decât cel care spune: „Voi pogorî şi eu ceva asemănător cu ceea ce a pogorât Allah”? Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuîţi în chinurile morţii, în vreme ce Îngerii întind mâinile lor⁽²⁴⁾, [spunând]: „Lăsaţi să iasă sufletele voastre! Astăzi veţi primi pedeapsa unei umiliri [extreme] pentru ceea ce aţi spus despre Allah, în afara adevărului, şi pentru că aţi fost aroganţi [faţă] de Versetele Lui!”

94. [Le va fi spus] „Şi acum aţi venit la Noi, singuri, precum v-am creat pe voi la început, şi aţi lăsat în urma voastră tot ceea ce Noi v-am dăruit. Şi nu-i vedem Noi, împreună cu voi, pe mijlocitorii voştri, despre care aţi pretins că ar fi asociaţi [ai lui Allah]. Acum s-a tăiat orice legătură între voi⁽²⁵⁾ şi v-au părăsit cei despre care aţi pretins [că ar fi mijlocitorii voştri].
95. Cu adevărat Allah este Cel care face să se crape seminţele grânelor şi curmalelor⁽²⁶⁾. El dă viaţă la ceea ce este mort şi face să moară ceea ce este viu. Acesta este Allah! Cum, atunci, vă lăsaţi abătuţi [de la El]?
96. El face să se ivească zorile şi a statornicit noaptea pentru odihnă şi Soarele şi Luna pentru socotirea [timpului]. Aceasta este hotărârea şi rânduiala Celui Al-'Aziz [Puternic] [şi] Al-'Alim [Atoateştiutor].
97. El este Cel care v-a făcut Stelele, pentru ca să vă călăuziţi după ele în întunecimile uscatului şi ale mării. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep.
98. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet şi v-a dat loc de odihnă şi loc de repaus. Noi am tâlcuit semnele pentru oamenii care pricep.
99. El este Cel care a făcut să coboare apă din Cer şi prin ea, Noi am făcut să încolţească toate plantele. Din ele am făcut să iasă verdeaţă, din care scoatem grăunţe, unele peste altele. Iar din curmali - din mlădiţele lor - ciorchini deşi ce atârnă. Şi [am făcut] grădini de struguri, măsline şi rodii, asemănătoare, dar diferite unele de altele. Priviţi la fructele lor când rodesc, crescând când se coc. Cu adevărat, în aceasta sunt semne pentru oamenii care cred.
100. Dar i-au făcut asociaţi lui Allah - djinnii, în vreme ce El i-a creat pe ei - şi I-au născocit Lui fii şi fiice, fără ştiinţă. Mărire Lui! El este deasupra tuturor celor cu care ei Îl înfăţişează!
101. [El este] Badi' [Făcătorul Desăvârşit] al Cerurilor şi al Pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soată? El le-a Creat pe toate şi El pe toate le Ştie.
102. Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Aşadar, adoraţi-L pe El! Şi El este peste toate Ocrotitor!

(24) Lovindu-i deoarece aceştia nu vor să îşi dea sufletele pentru a fi judecate.

(25) Între voi şi asociaţii şi mijlocitorii preţinşi.

(26) El le face să crape şi să încolţească.

103. Privirile nu-L ajung⁽²⁷⁾, însă El cuprinde toate privirile. El este Latif [Cel Blând] [și] Khabir [Bine Știutor]!
104. V-au venit vouă dovezi de la Domnul vostru. Cel ce le vede limpede o face pentru sufletul său, iar cel care rămâne orb [la ele] o face împotriva lui [sufletului său]. Și [spune] „Eu nu sunt păzitor peste voi.”⁽²⁸⁾
105. Astfel Noi explicăm Versetele pentru ca ei [necredincioșii] să spună „Tu ai învățat!”⁽²⁹⁾, dar Noi îl vom tâlcui limpede [Coranul] pentru oamenii care știu.
106. Urmează [o, Mohammed] ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău - nu există altă divinitate în afara de El - și nu-i lua în seamă pe cei care-I fac asociați [îndepărtându-te de ei]!
107. Dar dacă Allah ar voi, ei nu I-ar face asociați. Însă Noi nu te-am făcut păzitor peste ei și tu nu ești nici chezaș pentru ei⁽³⁰⁾.
108. Și nu-i insultați pe cei care sunt invocați afară de Allah, ca să nu-L insulte ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere. Astfel Noi am împodobit [în ochii] fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea lor și El le va vesti despre ceea ce au făptuit ei.
109. Ei jură pe Allah cu toată puterea jurămintelor lor că, dacă le va veni vreo minune, ei vor crede cu siguranță în ea. Spune: „Minunile se află numai la Allah!” Si ce vă face pe voi să înțelegeți - [că și] dacă le-ar veni lor o minune, ei [tot] nu vor crede.
110. Și Noi le vom întoarce inimile și privirile lor, pentru că ei nu au crezut [în revelație] prima dată și Noi îi vom lăsa să rătăcească în nelegiuirea lor.
111. Și chiar dacă Noi am fi pogorât la ei Îngerii [cu Mesajul] și chiar dacă le-ar fi vorbit morții și am fi adunat Noi dinaintea lor toate cele, ei tot nu ar fi crezut, doar dacă ar fi Voit Allah. Dar cei mai mulți dintre ei sunt neștiutori.
112. Astfel am făcut Noi pentru fiecare Profet dușmani - diavoli, dintre oameni și djinni, care să se ispitească unii pe alții cu vorbe împodobite, în chip înșelător. Însă dacă Domnul tău ar fi Voit, ei nu ar fi putut să o facă. Deci părăsește-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc ei.
113. Și astfel inimile celor care nu cred în Viața de Apoi se vor înclina [ascultând] către ea [vorbirea înșelătoare] și astfel vor fi mulțumiți de ea și vor îndeplini ceea ce ei săvârșesc.

(27) În această lume. Oamenii din Paradis vor putea să îl vadă pe Allah în Viața de Apoi. A se vedea 75: 22-23.

(28) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este instruit să se diferențieze de toate credințele și practicile greșite.

(29) Acuzându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că ar fi învățat de la evrei și creștini.

(30) Datoria Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se rezumă doar la a transmite mesajul.

114. [Spune] „Să caut eu alt judecător în afara lui Allah, când El este Cel care v-a trimis vouă Cartea [Coranul] explicată în detaliu? Cei cărora le-am dat Noi Scriptura știu că ea este pogorâtă de la Domnul tău cu Adevărul. Nu fi, așadar, dintre aceia care se îndoiesc.
115. Cuvântul Domnului tău a fost plin de Adevăr și Dreptate. Nu este nimeni care să poată schimba Cuvintele Sale, iar El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-Alim [Atoateștiutor]!
116. De te-ai supune celor mai mulți de pe pământ, ei te-ar abate de la calea lui Allah. Ei nu urmează decât bănuielele [lor] și ei nu fac decât să născocească minciuni⁽³¹⁾.
117. Cu adevărat, Domnul tău îi Știe cel mai bine pe cei care se abat de la Calea Lui și El este Cel care-i Știe cel mai bine și pe cei care urmează Calea cea Dreaptă.
118. Așadar mâncați [numai] din cele peste care s-a pomenit Numele lui Allah⁽³²⁾, dacă voi credeți în Versetele Lui.
119. Și de ce să nu mâncați din cele peste care s-a pomenit Numele lui Allah când El v-a explicat în detaliu ceea ce v-a interzis, cu excepția celor la care sunteți nevoiți⁽³³⁾. Și cu adevărat, mulți se amăgesc prin poftele lor, fără știință. Cu siguranță, Domnul tău îi Știe cel mai bine pe cei neleguiți.
120. Și renunțați la păcatele evidente și la cele ascunse. Cu adevărat, cei care dobândesc [vina pentru] păcat vor primi răsplata pentru ceea ce au săvârșit.
121. Și nu mâncați din cele peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este neascultare gravă. Și cu adevărat, șeitanii îi vor ispiti pe aliații lor [dintre oameni] să se certe cu voi. Dacă îi veți asculta, veți fi și voi politești.
122. Oare cel care a fost mort și pe care Noi l-am readus la viață și i-am dat lui lumină, după care se călăuzește, și umblă printre oameni poate să fie asemenea cu cel care se află în întuneric, de unde nu poate ieși? Așa le-a fost plăcut necredincioșilor ceea ce ei făceau.
123. Și tot astfel am pus Noi în fiecare cetate pe cei mai mari făcători de rele să conspire, însă ei nu vor conspira decât împotriva lor înșiși, fără ca ei să-și dea seama.
124. Și când vine la ei un semn, ei spun: „Nu vom crede noi până nu ni se va da ceva asemănător cu ceea ce le-a fost dat Trimisilor lui Allah.” Însă Allah știe mai bine cui trimite Mesajul Său. Pe cei care au săvârșit mari răutăți îi va lovi umilirea lui Allah și pedeapsă aspră pentru ceea ce ei au uneltit.

(31) Din ignoranță, bănuiele și presupuneri.

(32) În momentul tăierii.

(33) Ceea ce este în mod normal interzis devine permis în cazuri de maximă necesitate, însă doar pentru a satisface nevoile.

125. Așadar dacă Allah Voiește să Călăuzească pe cineva, atunci El îi deschide pieptul pentru Islam, iar dacă Voiește să ducă pe cineva la rătăcire⁽³⁴⁾, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în Cer. Astfel trimite Allah osânda asupra acelor care nu cred.
126. Acesta este drumul drept al Domnului tău. Noi am detaliat Versetele pentru oamenii care își amintesc.
127. Ei vor avea Casa Păcii [Paradisul] la Domnul lor. Și El este Ocrotitorul lor pentru ceea ce fac.
128. Și [spune, o, Mohammed] de Ziua în care îi va aduna El pe toți, [și va spune]: „O, obște a djinnilor! Prea mult i-ați rătăcit pe oameni.” Iar aliații lor din rândul oamenilor vor spune: „O, Doamne! Noi am avut folos unii de la alții, dar noi am ajuns la sorocul pe care Tu ni l-ai hotărât nouă!” El va răspunde: „Focul este sălașul vostru și veșnic veți rămâne în el, numai dacă Allah va voi altfel, căci Domnul tău este Hakim [Înțelept], ‘Alim [Atoateștiutor].”
129. Și astfel îi vom face Noi pe unii dintre nelegiuții aliați ai altora, după cum și-au agonisit.
130. „O, adunare a djinnilor și a oamenilor⁽³⁵⁾! N-au venit la voi Trimiși, aleși dintre voi, care să vă vestească Versetele Mele și să vă prevină asupra întâlnirii cu această Zi a voastră?” Ei vor spune: „Noi facem mărturie împotriva noastră!” Și viața lumească i-a amăgit pe ei și ei au făcut mărturie împotriva lor înșiși precum că ei au fost într-adevăr necredincioși.
131. Aceasta pentru că Domnul tău nu ar fi distrus cetăți, cu nedreptate, dacă locuitorii lor nu ar fi fost preveniți.
132. Pentru fiecare sunt trepte [diferite] după cele pe care le-a făcut, căci Domnului tău nu-I este necunoscut ceea ce ei fac.
133. Domnul tău nu are nevoie [de nimeni și de nimic] și este cu Îndurare. El dacă ar Voi, v-ar putea face să pieriți și ar lăsa în urma voastră ceea ce El ar Voi, tot așa cum v-a Creat și pe voi din urmașii altui popor.
134. Cu adevărat, cele care vă sunt promise vor veni, iar voi nu le veți putea împiedica.
135. Spune: „O, neam al meu! Faceți după puțința voastră, căci și eu voi face [după puțința mea]. Și veți afla voi cine va avea izbândă în Casă⁽³⁶⁾. Cu adevărat, cei nelegiuți nu vor izbândi niciodată.”

(34) Drept rezultat al aroganței unei persoane și al persistenței sale în păcat.

(35) Li se va reproșa astfel în Ziua Judecării.

(36) Pe pământ sau în Viața de Apoi.

136. Și ei [politeiștii] I-au hotărât lui Allah o parte din recoltele și din dobitoacele pe care El le-a creat și au spus: „Aceasta este pentru Allah” - după pretenția lor - „iar aceasta este pentru asociații noștri!” Dar, ceea ce este pentru asociații lor, nu ajunge la Allah, pe când ceea ce este pentru Allah, ajunge la asociații lor. Și cât de prost au judecat ei.
137. Tot astfel i-au ademenit asociații lor pe mulți dintre idolatri să-și omoare copiii, ca să-i piardă și pe ei și ca să le întunece religia lor. Și de-ar fi Voit Allah, n-ar fi făcut ei aceasta. Deci lasă-i pe ei laolaltă cu ceea ce nascocesc.
138. Și ei spun: „Aceste animale⁽³⁷⁾ și recolte sunt interzise. Nu mănâncă din ele decât cei care voim noi!” - după pretenția lor [mincinoasă] - [Și] sunt și acele [cămile] ale căror spinări au fost interzise [de ei]⁽³⁸⁾ și cele peste care nu este spus Numele lui Allah⁽³⁹⁾ - nascocind minciuni pe seama Lui⁽⁴⁰⁾! El îi va răsplăti pentru ceea ce ei au nascocit!
139. Și ei spun: „Ceea ce se află în pântecul acestor animale este menit numai bărbaților noștri și le este interzis femeilor noastre. Dacă, însă, acesta [se naște] mort, atunci cu toții sunt părtași.” Însă Allah îi va pedepsi pentru cuvintele lor. Cu adevărat, El este Hakim [Înțelept], ‘Alim [Atoateștiutor].
140. Vor fi pierduți cei care și-au omorât copiii, din nesăbuiță și neștiință și care au interzis ceea ce Allah le-a dat pentru trai, nascocind minciuni pe seama lui Allah! Ei sunt în rătăcire și nu au fost bine călăuziți.
141. El este Cel care face să crească grădini cu spalieri⁽⁴¹⁾ și fără spalieri și curmali și culturi cu roade diverse, măslini și rodii, asemănătoare și diferite. Mâncăți din roadele lor, când ele rodesc, și dați dreptul din ele [zakah] în ziua culesului și nu risipiți⁽⁴²⁾, căci El nu-i Iubește pe risipitori!
142. Și printre vite sunt unele pentru purtat [poveri] și altele [prea] mici. Mâncăți din ceea ce v-a dat Allah pentru trai și nu urmați pașii lui Șeitan⁽⁴³⁾. Cu adevărat, el vă este un dușman evident!
143. [El a creat] opt suflete în perechi: două ovine și două caprine. Spune: „Pe cei doi masculi i-a oprit El sau pe cele două femele, sau ce este cuprins în pânțele celor două femele? Spuneți-mi mie cu știință, dacă voi sunteți sinceri?”

(37) Cele patru categorii de animale domestice numite „an' am”.

(38) A se vedea 5:103.

(39) În momentul tăierii. Dimpotrivă ele sunt dedicate altor „zeitâți”.

(40) Afirmații false că astfel de practici fac parte din religia lui Allah.

(41) Suport pentru plante agățătoare.

(42) În a manca, precum și toate lucrurile în general.

(43) Așa cum au făcut necredincioșii prin faptul că și-au făcut propriile reguli cu privire la ceea ce este permis și ceea ce este interzis.

144. Și două cămile și două bovine. Spune: „Pe cei doi masculi i-a oprit El sau pe cele două femele, sau ce este cuprins în pântecele celor două femele? Sau ați fost voi, cumva, martori când v-a poruncit Allah aceasta? Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocеște minciuni și le pune pe seama lui Allah, pentru a-i rătăci pe oameni, în necunoștință? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe oamenii nelegiuiți.”
145. Spune: „Eu nu găsesc în ceea ce mi-a fost revelat [nimic] interzis de a fi mâncat de către cel care mănâncă, decât dacă este mortăciune sau sânge care s-a scurs sau carne de porc - aceasta fiind murdărie - sau ceva pângărit, peste care s-a rostit numele altcuiva decât al lui Allah. Iar dacă cineva a fost constrâns, fără dorință și fără a trece limitele, Domnul tău este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
146. Iar evreilor Noi le-am oprit toate animalele cu o unghie, iar de la bovine și ovine Noi le-am oprit lor grăsimile, în afară de ceea ce poartă pe spatele lor sau este în măruntaie sau ceea ce se amestecă cu oasele. Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărâdelegea lor și Noi spunem numai Adevărul.
147. Iar dacă te învinuiesc de minciună, atunci spune-le [o, Mohammed]: „Domnul vostru este cu Nemărginită Îndurare, însă Pedepsa Sa nu va putea fi respinsă de la neamul de nelegiuiți.”
148. Cei care Îi fac asociați lui Allah vor spune: „De ar fi Voit Allah, nu I-am fi făcut asociați nici noi, nici părinții noștri și nici nu am fi oprit nimic.” Tot astfel i-au învinuit și cei de dinaintea lor de minciună [pe Profeți], până ce au gustat pedeapsa Noastră. Spune: „Aveți voi vreo știre pe care să ne-o arătați? Voi nu urmați decât bănuieli și voi nu faceți decât să mințiți!”
149. Spune: „Numai la Allah se află dovada convingătoare! Iar dacă El ar fi Voit, v-ar fi Călăuzit pe voi toți.”
150. Spune [o, Mohammed]: „Aduceți-i pe martorii voștri care pot întări că Allah le-a oprit pe acestea.” Iar dacă ei fac mărturie, tu să nu mărturisești împreună cu ei și să nu urmezi poftele celor care socotesc Versetele Noastre mincinoase și ale celor care nu cred în Ziua de Apoi și fac parteneri Domnului lor.
151. Spune: „Veniți să vă recit ceea ce Domnul vostru v-a oprit. [El poruncește]: Să nu-I asociați Lui nimic, să fiți buni cu părinții, să nu vă omorâți copiii de teama sărăciei. Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor. Și să nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse. Nu ucideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept. Aceștea vi le-a poruncit [Allah]; poate că voi veți pricepe.”
152. Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună, până când el nu ajunge la maturitate. Și împliniți măsurarea și

cântărire cu dreptate. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât poate el. Iar când spuneți [ceva]⁽⁴⁴⁾, fiți drepecți, chiar dacă este vorba de o rudă apropiată și fineți-vă legământul față de Allah. Acestea vi le-a poruncit [Allah], poate că voi vă aduceți aminte.

153. Și [mai mult] acesta este drumul Meu drept! Deci urmați-l și nu urmați căile care vă abat de la drumul Lui. Acestea vi le-a poruncit El; poate că veți fi cu frică.
154. Apoi, Noi i-am dat lui Moise Scriptura, împlinind binecuvântarea, ca răsplată pentru cel care a făcut bine [Moise], ca o înfățișare amănunțită a tuturor lucrurilor, drept călăuză și îndurare. Poate că ei vor crede în întâlnirea cu Domnul lor.
155. Iar acesta [Coranul] este o Carte Binecuvântată pe care Noi am pogorât-o. Uрмаți-o și temeți-vă! Poate că vi se va arăta îndurare!
156. [Am pogorât-o] pentru ca voi să nu spuneți: „Cartea [Tora și Evanghelia] a fost pogorâtă doar pentru două popoare, înaintea noastră, dar noi am rămas nepăsători față de studiul lor,”
157. Sau să nu spuneți: „Dacă ne-ar fi fost trimisă nouă Cartea, noi am fi fost, neîndoielnic, mai bine călăuziți decât ei.” Și iată că de la Domnul vostru v-a venit vouă Dovadă limpede, Călăuzire și Îndurare. Și cine este mai nelegiuit decât acela care ia Versetele lui Allah drept minciuni și se abate de la ele? Noi îi vom răsplăti pe cei care se îndepărtează de la Versetele Noastre cu pedeapsă grea, pentru că ei abat [și pe alții de la ele].
158. Oare așteaptă ei altceva decât să vină Îngerii la ei sau să vină Domnul tău sau să le vină unele semne de la Domnul tău? În ziua când vor veni unele semne de la Domnul tău, nu-i va mai fi de folos niciunui suflet credința sa dacă el nu a crezut mai înainte sau dacă nu a dobândit nimic bun prin credința sa. Spune: „Așteptați.” Cu adevărat, și noi așteptăm.
159. Cu adevărat, tu [Mohammed] nu ești răspunzător cu nimic pentru cei care și-au fărâmițat religia lor în secte. Soarta lor depinde numai de Allah. Și apoi El le va vesti ceea ce au făcut.
160. Cel care va veni [în Ziua Judecății] cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar cel care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nicio nedreptate.
161. Spune: „Într-adevăr, Domnul meu m-a călăuzit pe un drum drept - o Religie adevărată - Religia lui Avraam cel drept întru credință, care nu a fost printre cei care au făcut asociați [lui Allah]!”

(44) Mărturisii.

- 162.** Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor.
- 163.** El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.”
- 164.** Spune: „Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate? Niciun suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și niciun [suflet] purtător de poveri nu va purta povara altuia. Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va Vesti despre cele asupra cărora ați fost cu păreri diferite.”
- 165.** El este Cel care v-a făcut pe voi urmași pe pământ și v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte, pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].

Surat (7) Al-'A'raf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim, Sad⁽¹⁾.
2. [Aceasta este] o Carte revelată ție [o, Mohammed] - și să nu fie în inima ta nicio neliniște din pricina ei - pentru ca tu să previi prin ea și drept un îndemn pentru dreptcredincioși.
3. Urmați [o, oameni,] ceea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru și nu urmați alți aliați în afară de El! Dar voi numai puțin vă aduceți aminte.
4. Câte cetăți am nimicit Noi și pedeapsa Noastră le-a lovit în timpul nopții sau pe când ei dormeau, la vremea prânzului.
5. Și când pedeapsa Noastră i-a lovit, strigătul lor a fost doar acesta: „Cu adevărat, noi am fost nelegiuți!”
6. Atunci îi vom întreba Noi pe cei cărora li s-a trimis [Mesajul], dar îi vom întreba Noi și pe cei trimiși.
7. Atunci le vom povesti Noi [faptele lor] cu deplină cunoștință, căci Noi nu am fost [niciodată] absenți.
8. Și cântărirea [faptelor] în Ziua aceea va fi dreaptă, iar cei ale căror talere vor atârna mai greu - vor fi cu izbândă.
9. Iar cei ale căror talere vor fi ușoare - ei sunt cei care își vor pierde sufletele, căci ei au fost nedrepti față de Versetele Noastre.
10. Noi v-am dat vouă putere pe acest pământ și v-am dat pe el cele de trebuință pentru trai, dar numai puțini dintre voi aduceți mulțumire.
11. Noi v-am creat [o, oamenilor] și v-am dat chip și le-am spus apoi Îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam!” Și s-au prosternat ei, cu excepția lui Iblis⁽²⁾, care nu a fost printre cei care s-au prosternat.
12. [Allah] a spus: „Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?” [Iblis] a răspuns: „Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut.”
13. [Allah] a spus: „Coboară de aici [din Rai], pentru că aici nu e loc de aroganța ta! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț”.

(*) Zidul despărtitor.

(1) A se vedea nota de subsol 2:1.

(2) Satana, a se vedea nota 2:34.

14. [Iblis] a spus: „Dă-mi un răgaz până în Ziua când vor fi înviați [din morți]!”
15. [Allah] a spus: „Cu adevărat, vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire!”
16. [Iblis] a spus: „Pentru că M-ai dus în rătăcire, îi voi pândi pe ei pe drumul Tău cel drept,
17. Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori”.
18. [Allah] a spus: „Ieși de aici [din Rai], disprețuit și alungat! Cât despre cei dintre ei care te vor urma, voi umple Iadul cu voi toți,
19. Și tu, o, Adam! Sălășluiește împreună cu soția ta în Rai și mâncați voi ori de unde voiți, însă nu vă apropiați de acest pom, căci altfel veți fi dintre cei nelegiuiți!”
20. Dar Șeitan i-a ispitit, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse, spunând: „Domnul vostru nu v-a oprit de la acest pom decât pentru ca voi să nu deveniți Îngeri și să nu fiți nemuritori!”
21. Și el a jurat [pe Allah]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi un sfătuitor sincer”
22. Așadar, el i-a înșelat prin amăgire. Și când ei au gustat din acel pom, părțile intime le-au devenit vizibile și au început să-și pună peste ele frunze din Rai. Și Domnul lor i-a chemat: „Oare nu v-am oprit Eu de la acest pom și nu v-am spus că Șeitan vă este vouă un dușman evident?”
23. Ei au răspuns: „Doamne, am fost nedrepti cu sufletele noastre și dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduți”
24. [Allah] a spus: „Coborâți! Vă veți fi dușmani unul altuia. Și pe pământ veți avea sălaş și plăcere până la un timp.”
25. Apoi [a mai] spus: „Pe el veți trăi, pe el veți muri și din el veți fi voi scoși.”
26. O, fii ai lui Adam, Noi v-am dat vouă îmbrăcăminte care să vă acopere goliciunile și ca și podoabe. Dar veșmântul smereniei este cel mai bun. Acesta este [unul] dintre semnele lui Allah; poate că ei își vor aminti.
27. O, fii ai lui Adam, să nu vă amăgească Șeitan, așa cum i-a scos pe părinții voștri din Rai, dezbrăcându-i de veșmintele lor⁽³⁾, pentru ca să le arate goliciunile lor. Cu adevărat, el [Iblis] vă vede - el și oștenii lui - în vreme ce voi nu-i vedeți. Cu adevărat, Noi i-am pus pe șeitanii aliați pentru aceia care nu cred,
28. Iar atunci când aceștia săvârșesc o fărâdelege, ei spun: „Noi am aflat-o la strămoșii noștri și Allah ne-a poruncit-o.” Spune: „Cu adevărat, Allah nu poruncește nelegiuirea. Voi spuneți despre Allah, ceea ce voi nu știți?”
29. Spune [o, Mohammed]: „Domnul meu a poruncit dreptatea și să vă întoarceți fețele

(3) Veșmintele Raiului.

[către Qiblah] în fiecare loc [sau timp] de prosternare [Rugăciune] și să Îl invoceți pe El cu credință adevărată în Religie.” Așa cum v-a creat El, așa vă veți întoarce.

30. El a călăuzit o parte [dintre voi], în vreme ce o parte a meritat să o lase să răătăcească. Cu adevărat ei i-au luat [mai târziu] pe șeitanii drept aliați în locul lui Allah, crezând că sunt bine călăuziți.
31. O, fii ai lui Adam, luați-vă veșmintele [curate și care vă acoperă goliciunea voastră] la toate locurile de Rugăciune, mâncați și beți, însă nu întreceți măsura. Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei care întrec măsura.
32. Spune: „Cine a oprit podoaba [de la] Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi și bunătățile [permise] necesare pentru viațuire?” Spune: „Ele sunt pentru cei care cred, în viața lumească [și] numai pentru ei în Ziua Învierii.” Astfel facem Noi Versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.
33. Spune: „Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul⁽⁴⁾, nedreptățirea [altora] și să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți.”
34. Pentru fiecare comunitate este un timp [specific]. Când sosește timpul lor, ele nu pot nici să-l întârzie cu un ceas și nici nu-l pot grăbi.
35. O, fii ai lui Adam, de vă vor veni Trimiși [aleși] chiar dintre voi relatându-vă Versetele Mele [Scripturile și Legile], atunci cine are frică de Allah și se îndreaptă - nu va avea a se teme și nici nu va fi el mârșit.
36. Însă cei care iau Versetele Noastre drept mincinoase și sunt aroganți față de ele, vor fi oaspeții Focului și ei vor rămâne veșnic în el.
37. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născoceste minciuni despre Allah sau ia Versetele Lui drept minciuni? Aceștia vor avea partea lor, care le-a fost prescrisă, până ce vor veni la ei Trimișii Noștri [Îngerii] pentru a le lua sufletele. Ei vor zice: „Unde este ceea ce voi ați chemat în afara lui Allah?” Și ei vor răspunde: „Ei ne-au părăsit pe noi.” și ei vor mărturisi împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși.
38. [Allah] va spune: „Intrați în Foc printre djinnii și oamenii din comunitățile care au fost mai înainte de voi!”. Și de fiecare dată când va intra o comunitate, o va blestema pe sora ei⁽⁵⁾, până când toate vor ajunge acolo, iar ultima dintre ele va spune despre prima: „Doamne, aceștia ne-au dus pe noi în rătăcire, deci dă-le lor pedeapsă dublă în Foc!”. El va zice atunci: „Pentru fiecare va fi [pedeapsa] dublată, însă voi nu știți!”

(4) Orice faptă nepermisă.

(5) Comunitatea precedentă.

39. Iar cea dintâi îi va spune celei din urmă: „Dar voi nu aveți niciun merit în plus față de noi! Așadar, gustați chinul pentru ceea ce ați agonisit.”
40. Cu adevărat, pentru cei care iau Versetele Noastre drept mincinoase și sunt aroganți față de ele, Porțile Cerului nu li se vor deschide lor și nu vor intra ei în Rai decât atunci când va intra cămila prin urechile acului. Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși!
41. În Iad ei vor avea sălaș, iar deasupra lor [vor fi] acoperăminte [de foc]. Astfel îi răsplătim Noi pe cei nelegiuți.
42. Dar cei care cred și împlinesc fapte bune - Noi nu impunem niciunui suflet o povară peste puterile lui, iar aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor sălășlui veșnic.
43. Și Noi vom îndepărta din piepturile lor toată pizma⁽⁶⁾ și pe sub ei vor curge râuri. Și ei vor spune: „Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea și noi nu am fi fost călăuziți dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit. Cu siguranță Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul.” Și către ei se va striga: „Acesta este Raiul [pentru voi]! Ați fost făcuți sălășluitoarii lui pentru ceea ce ați făcut.”
44. Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului: „Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit. Voi ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?” Ei vor răspunde: „Da.” Apoi un crainic va vesti printre ei: „Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuților,
45. Care [îi] opresc [pe oameni] de la drumul lui Allah și caută să-l facă strâmb și nu cred în Viața de Apoi.”
46. Iar între cele două [tabere] va fi un zid, iar pe crestele zidului [Al-'A'raf] se vor afla oamenii⁽⁷⁾ care-i cunosc pe cei din fiecare tabără după trăsăturile lor⁽⁸⁾. Și vor striga ei către oaspeții Raiului, spunând: „Pace asupra voastră!” Ei nu au intrat în el, dar ei doresc [să intre].
47. Iar când privirile lor vor fi întoarse către oaspeții Iadului, ei vor spune: „Doamne, nu ne așeza pe noi împreună cu cei nelegiuți.”
48. Și vor striga cei care stau pe crestele zidului [Al-'A'raf] către unii oameni [din Iad] pe care îi cunosc după trăsăturile lor, spunând: „Nefolositor este ceea ce voi ați adunat⁽⁹⁾, ca și faptul că ați fost aroganți”
49. [Allah va spune]: „Aceștia sunt cei despre care ați jurat că Allah nu le va dăruia îndurare? Intrați în Rai [cei care stați pe crestele zidului] fără a vă teme și nu veți avea de ce să vă întristați.”

(6) Un sentiment de vătămare pentru cele de care a avut parte în viața lumească.

(7) Ale căror cântare sunt balansate între fapte bune și fapte rele.

(8) Atât locuitorii Paradisului, cât și cei ai Iadului.

(9) Avere.

50. Și oaspeții Iadului vor striga către oaspeții Raiului: „Vărsați și asupra noastră apă sau altceva din ceea ce v-a dăruit Allah!” Însă ei vor răspunde: „Cu adevărat, Allah le-a oprit pentru necredincioși,
51. Care au luat Religia în derădere și în joacă și pe care i-a amăgit viața lumească.” Astăzi, Noi îi uităm așa cum ei au uitat întâlnirea cu această Zi a lor și pentru că au respins Versetele Noastre!
52. Și Noi le-am adus cu siguranță o Carte pe care am deslușit-o, în deplină cunoștință, drept călăuză și îndrumare pentru un neam [de oameni] care cred.
53. Oare așteaptă ei altceva decât împlinirea ei? În Ziua când va veni împlinirea ei, cei care mai înainte au uitat-o vor spune: „Trimișii Domnului nostru au venit cu Adevărul și vom avea noi [acum] mijlocitori care să intervină pentru noi? Sau vom putea noi să fim readuși [pe pământ], pentru ca să împlinim alte [fapte] decât cele pe care le-am săvârșit?” Ei și-au pierdut, neîndoielnic, sufletele și i-au părăsit pe ei cele pe care le-au născocit.
54. Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului. El face ca noaptea să învâluie ziua, urmându-i [altă noapte] degrabă. [El a creat] Soarele, Luna și Stelele supuse Poruncii Sale. Și nu este decât a Lui Înfăptuirea și Poruncirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor!
55. Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns. El nu-i iubește pe cei nelegiuți.
56. Nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire. Și chemați-L pe El întru frică și speranță, căci Îndurarea lui Allah este aproape de cei care săvârșesc bine.
57. El este Cel care trimite vânturile ca vestire a Îndurării Sale. Apoi, după ce ele ridică Nori gri de ploaie, Noi îi trimitem spre un tărâm mort și pogorâm peste el apa și scoatem prin ea tot felul de roade. Astfel îi vom scoate Noi și pe morți; poate că veți lua aminte!
58. Și din tărâmul cel bun cresc plante, cu Voia lui Allah, pe când din tărâmul cel rău nu cresc decât cu greu și neîndestulătoare. Astfel tâlcuim Noi semnele pentru oamenii care aduc mulțumire.
59. Noi l-am trimis pe Noe la poporul său, căruia i-a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui. Cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile cumplite.”
60. Dar căpeteniile poporului său au răspuns: „Noi te vedem pe tine într-o rătăcire clară.”
61. [Noe] le-a răspuns: „O, popor al meu! Eu nu sunt în rătăcire, ci eu sunt un Trimis de la Stăpânul lumilor.

62. Eu vă vestesc Mesajele Stăpânului meu și vă povățuiesc, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți.
63. Oare vă mirați voi că v-a venit o îndemnare de la Domnul vostru printr-un om dintre voi, pentru ca să vă prevină, ca voi să fiți cu frică, în nădejdea că voi veți avea parte de îndurare?”
64. Dar ei l-au socotit mincinos, astfel că Noi l-am salvat pe el și pe cei care au fost cu el în corabie și i-am înecat pe cei care au negat semnele Noastre. Cu adevărat, ei au fost orbi⁽¹⁰⁾.
65. Și [poporului] 'Ad [li l-am trimis] pe fratele lor Hud. El le-a spus: „O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?”
66. Dar cârmuitorii poporului său, care nu credeau, au spus: „Cu adevărat, noi te vedem pe tine în ignoranță și te socotim pe tine dintre cei mincinoși.”
67. [Hud] a spus: „O, popor al meu, în mine nu este pic de ignoranță, ci eu sunt un Trimis de la Stăpânul lumilor.
68. Eu vă vestesc Mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi sfătuitor credincios.
69. Oare vă mirați că îndemnul vă vine de la Domnul vostru printr-un om dintre voi pentru a vă preveni? Aduceți-vă aminte când El v-a făcut urmașii poporului lui Noe și v-a făcut mai mari la înfățișare decât pe ei⁽¹¹⁾. Și aduceți-vă aminte de Binefacerile lui Allah; poate că voi o să izbândiți.”
70. Ei au spus: „Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm [numai] pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri? Atunci adu asupra noastră ceea ce ne promiți⁽¹²⁾, dacă tu ești dintre cei ce spun adevărul.”
71. [Hud] a spus: „Pedeapsa și mânia Domnului vostru v-a ajuns deja. Vă certăți cu mine pentru niște nume pe care voi și părinții voștri le-ați dat⁽¹³⁾ și despre care Allah nu a pogorât nicio dovadă? Atunci așteptați! Cu adevărat eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă.”
72. Și Noi l-am salvat pe el și pe cei care au fost alături de el, prin Mila Noastră, și i-am stârpit pe aceia care au negat Semnele Noastre și nu au fost credincioși.
73. Și [poporului] lui Thamud [i l-am trimis] pe fratele lor Salih, [care] le-a spus: „O, popor al meu, adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că aveți dovada limpede de la Domnul vostru. Aceasta este cămila de la Allah, dăruită vouă drept semn. Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu niciun rău, ca să nu vă ajungă un chin dureros.

(10) Pentru mai multe detalii a se vedea 11:25-48.

(11) Mai înalți și mai puternici.

(12) Pedeapsa lui Allah.

(13) Obiecte false de adorare pe care voi îi numiți „Dumnezei”.

74. Și aduceți-vă aminte că El v-a făcut urmașii [neamului] 'Ad și v-a dat sălaș pe acest pământ, pentru ca să vă înălțați palate în șesurile lui și să vă săpați case în munți. Aduceți-vă aminte de Binefacerile lui Allah și nu faceți rău pe acest pământ, aducând stricăciune.”
75. Dar căpeteniile îngâmfate ale poporului său le-au spus celor care erau asupriți - care credeau dintre ei: „Știți voi de bună seamă că Salih este trimis de Domnul său?” Ei le-au răspuns: „Cu adevărat, noi credem în cele cu care a fost trimis.”
76. Dar cei aroganți au spus: „Cu adevărat, noi nu credem în ceea ce credeți voi.”
77. Și au ologit cămila [și au înjunghiat-o] și au încălcat Porunca Domnului lor, spunând: „O, Salih, adu asupra noastră cele ce ne promiți, dacă tu ești dintre Trimisiți.”
78. Atunci i-a lovit pe ei cutremurul și dimineața i-a găsit zăcând întinși în casele lor.
79. Iar el [Salih] s-a întors de la ei, spunând: „O, popor al meu, eu v-am vestit Mesajul Domnului meu și v-am povățuit de bine, însă voi nu-i iubiți pe povățuitori.”
80. Și [l-a trimis] pe Lot când i-a spus poporului său: „Faceți voi o asemenea imoralitate pe care nimeni, din toate lumile, nu a mai cunoscut-o înainte de voi?
81. Voi mergeți la bărbați, în locul femeilor. Cu adevărat, voi sunteți un popor de desfrânați.”
82. Și poporul său nu a avut alt răspuns decât că a spus: „Dați-i afară din cetatea voastră! Cu adevărat, ei sunt oameni care vor să se țină neprihăniți.”
83. Și Noi l-am salvat pe el împreună cu familia lui, cu excepția soției sale, care a fost printre cei pierduți.
84. Și Noi am lăsat să cadă peste ei ploaie [de pietre]. Deci privește care a fost sfârșitul nelegiuitorilor.
85. Și [poporului] lui Madyan [I l-am trimis] pe fratele lor Șuayb, care le-a spus: „O, popor al meu, adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Iată că v-a venit o dovadă limpede [pentru aceasta] de la Domnul vostru! Deci, dați măsură și greutate dreaptă și nu dați oamenilor mai puțin din lucrurile [care li se cuvin] lor! Și nu faceți stricăciune pe pământ, după buna lui întocmire. Aceasta este mai bine pentru voi, dacă sunteți credincioși.
86. Și nu vă așezați în fiecare drum, ca să amenințați și să-l împiedicați de la calea lui Allah pe cel care crede în El și să cercați să o faceți strâmbă! Aduceți-vă aminte că voi ați fost puțini și că El v-a înmulțit! Și priviți cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciune!
87. Și dacă o parte dintre voi crede în [Mesajul] cel cu care eu am fost trimis, dar o altă parte nu crede, atunci aveți răbdare până ce Allah va judeca între noi. Și El este Cel mai Bun dintre judecători.”

88. Dar au spus căpeteniile arogante din poporul lui: „Te vom alunga, o Șuayb, pe tine și pe cei care cred împreună cu tine afară din cetatea noastră, dacă nu vă întoarceți la religia noastră.” Însă el le-a răspuns: „Chiar dacă nu voim să o facem?”
89. Am născoci minciuni împotriva lui Allah, dacă ne-am întoarce la religia voastră după ce Allah ne-a mântuit de ea. Și noi nu trebuie să ne întoarcem la ea decât dacă Voiește Allah, Domnul nostru [să ne ducă în rătăcire]! Însă Domnul nostru Cuprinde toate lucrurile cu Știința Sa. Noi în Allah ne încredem! Doamne, Judecă între noi și între poporul nostru întru dreptate, căci Tu ești Cel mai Bun dintre judecători.”
90. Au spus atunci căpeteniile care nu credeau din poporul lui: „Dacă-l urmați pe Șuayb, atunci [să știți că] voi sunteți pierduți.”
91. Și i-a lovit cutremurul și dimineța i-a găsit zăcând întinși în casele lor.
92. Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos au fost ca și când n-ar fi locuit niciodată în ele. Cei care l-au socotit pe Șuayb mincinos, aceia au fost pierduți.
93. [Șuayb] s-a întors de la ei și le-a spus: „O, popor al meu! Cu siguranță eu v-am vestit Mesajele Domnului meu și v-am sfătuit pe voi. Cum să mă întristez eu pentru un popor de necredincioși?”
94. Și Noi nu am trimis niciun Profet într-o cetate [care a fost negat] fără să nu fi lovit poporul ei cu nenorocire și stricăciune, pentru ca ei să se roage [pentru iertare].
95. Apoi am schimbat răul cu bine, astfel încât ei au crescut în număr și în bogăție și au spus: „I-au atins și pe părinții noștri nenorocirea și îndestularea⁽¹⁴⁾.” Atunci i-am luat Noi pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama⁽¹⁵⁾.
96. Dacă popoarele acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din Cer și de pe Pământ, dar ei i-au socotit mincinoși [pe Mesageri] și din această cauză Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit⁽¹⁶⁾.
97. Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră, în timpul nopții, pe când ei dormeau?
98. Sau oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră în plină zi, pe când ei se veseleau?⁽¹⁷⁾
99. Oare se credeau ei la adăpost de Planul lui Allah? Dar nu se poate socoti la adăpost de Planul lui Allah decât neamul celor pierduți.
100. Nu le-a fost limpede celor care au moștenit pământul de la cei de dinainte, că Noi, dacă voim, putem să-i pedepsim pentru păcatele lor și să le pecetluim inimile, ca ei să nu mai audă nimic?

(14) În loc să îi fie mulțumitori lui Allah pentru binecuvântările Sale, ei le-au atribuit schimbării norocului.

(15) Că au fost încercați.

(16) Drept vină pentru păcatele lor.

(17) Erau ocupați cu activități ce nu le aduceau niciun beneficiu.

101. Iată aceste cetăți, ale căror istorii ți le povestim [o, Mohammed]. Cu siguranță Trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei nu au voit să creadă în ceea ce nu au acceptat mai înainte⁽¹⁸⁾. Așa pecetluiește Allah inimile necredincioșilor.
102. Noi nu i-am găsit pe cei mai mulți dintre ei ținând un legământ⁽¹⁹⁾, ci pe cei mai mulți dintre ei i-am aflat ca fiind sfidător de neascultători.
103. Apoi, Noi l-am trimis după ei pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii lui, însă ei s-au arătat nedrepti față de ele⁽²⁰⁾. Privește, așadar, cum a fost sfârșitul făcătorilor de stricăciuni.
104. Și a spus Moise: „O, Faraon! Eu sunt un Trimis de la Stăpânului lumilor
105. Într-adevăr eu nu spun nimic despre Allah decât adevărul. Am venit la voi cu Dovadă Limpede de la Domnul vostru, deci trimite cu mine pe Fiii lui Israel.”⁽²¹⁾
106. [Faraon] a spus: „De ai venit cu un semn, atunci adu-l, dacă ești dintre cei care spun adevărul.”
107. Atunci el [Moise] și-a aruncat toiagul și, dintr-o dată, acesta era un șarpe vădit⁽²²⁾.
108. Și a scos mâna sa și, iată, ea era albă [strălucitoare] pentru cei care priveau.
109. Au spus atunci dregătorii din poporul lui Faraon: „Acesta este un vrăjitor iscusit
110. Care voiește să vă scoată pe voi din pământul vostru [prin magie], așadar ce porunciți?”
111. Ei au spus⁽²³⁾: „Amână-l pe el și pe fratele lui și trimite în orașe strângători,
112. Care să-i aducă la tine pe toți vrăjitorii iscusiți.”
113. Și au venit vrăjitorii la Faraon și au spus: „Cu adevărat vom avea parte de răsplată, dacă noi vom fi cei biruitori.”
114. El le-a răspuns: „Da, și [mai mult] veți fi voi, fără îndoială, dintre cei apropiați [mie].”
115. [Atunci] au spus ei: „O, Moise, fie arunci tu [primul toiagul], fie suntem noi cei care aruncă [primii].”
116. [Moise] le-a răspuns: „Aruncați voi!” Și când au aruncat ei, au fermecat ochii oamenilor și i-au înfricoșat și au adus o mare magie⁽²⁴⁾.
117. Și i-am revelat Noi lui Moise: „Aruncă toiagul tău!” Și iată că el a înghițit ceea ce ei izvodiseră.
118. Și astfel adevărul a ieșit la iveală, iar ceea ce făceau ei a pierit.

(18) Ei au negat în mod insistent fiecare avertizare primită.

(19) Nu erau credincioși legământului lui Allah.

(20) Ei au respins și s-au opus semnelor.

(21) Eliberează-i de la asuprire și permite-le să emigreze.

(22) Adevărat și nu imaginat, drept miracol de la Allah.

(23) După consultări.

(24) Toiagele și funiile lor păreau că sunt șerpi.

119. Și ei [Faraon și dregătorii săi] au fost învinși acolo și s-au întors rușinați.
120. Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se [lui Allah]
121. [Și] au spus ei: „Credem în Domnul lumilor,
122. În Domnul lui Moise și Aaron!”
123. A spus Faraon [atunci]: „Ați crezut în el înainte ca eu să vă fi permis. Acesta este un vicleșug pe care l-ați urzit față de cetate, pentru ca să scoateți din ea poporul lui. Dar veți afla voi în curând.
124. Vă voi tăia mâinile și picioarele voastre cruciș și apoi vă voi răstigni pe toți.”
125. Ei au răspuns: „Noi la Domnul nostru ne întoarcem.
126. Tu nu te răzbuni pe noi decât pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit. Doamne, revarsă asupra noastră răbdare și fă-ne pe noi să murim musulmani [cu desăvârșire supuși].”
127. Au spus dregătorii din neamul lui Faraon: „Vrei să-i lași pe Moise și pe neamul lui să facă stricăciune în țară și să te părăsească pe tine și pe zeii tăi?” [Faraon] a răspuns: „Îi vom măcelări pe fiii lor și le vom lăsa în viață pe femeile lor. Noi vom fi deasupra lor, biruitori.”
128. Moise a spus către neamul său: „Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători. Cu adevărat al lui Allah este Pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul [cel mai bun] este al celor care au frică.”
129. [Și] i-au răspuns ei: „Am avut de îndurat înainte ca tu să vii la noi și după ce ai venit la noi!” Dar [Moise] le-a răspuns: „S-ar putea ca Domnul vostru să-l nimicească pe dușmanul vostru și să vă facă pe voi stăpâni pe acest pământ pentru ca să vadă cum faceți voi!”
130. Și Noi am încercat poporul lui Faraon cu ani de foamete și cu lipsă de roade, poate că vor lua aminte.
131. Și când aveau parte de bine, spuneau: „Aceasta ni se cuvine nouă.” Iar dacă se abătea asupra lor ceva rău, atunci vedeau semn rău în Moise și în cei care erau cu el. Însă nenorocul lor se află la Allah [și numai El este Cel care are Puterea de a-i pedepsi pentru pacatele lor], dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
132. Și ei au spus: „Orice semne ne vei aduce, ca să ne farmeci cu ele, noi nu-ți vom fi ție credincioși.”
133. Și am trimis Noi asupra lor potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și sângele, ca semne deslușite, dar ei s-au îngâmfat și au fost un popor de păcătoși.
134. Și când venea asupra lor pedeapsa, ei spuneau: „O, Moise! Roagă-te pentru noi

Stăpânului tău, după Legământul pe care L-a făcut cu tine! Și de ne vei izbăvi de pedeapsă, vom crede în tine și-i vom lăsa să plece împreună cu tine pe Fiii lui Israel.”

135. Iar când i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, pe care ei trebuiau să-l atingă, ei și-au încălcat promisiunea.
136. Așa că Ne-am răzbunat pe ei și i-am înecat în mare, pentru că ei au negat semnele Noastre și au fost nepăsători față de ele.
137. Și pe oamenii care au fost asupriți i-am făcut moștenitori peste ținuturile de răsărit ale pământului și peste ținuturile de apus, pe care Noi le-am binecuvântat. Iar Cuvântul cel mai frumos al Domnului tău asupra Fiilor lui Israel s-a împlinit pentru că au fost statornici. Și Noi am nimicit ceea ce au făcut Faraon și neamul său și ceea ce ei au ridicat.
138. Și i-am făcut Noi pe Fiii lui Israel să treacă marea și au venit ei la un popor care se închina unor idoli. Atunci i-au spus ei: „O, Moise! Fă-ne nouă un zeu, așa cum au și ei zei!” Dar el le-a răspuns: „Cu adevărat voi sunteți un neam de neștiutori.
139. Cele în care petrec aceștia sunt pierdute și în deșert este ceea ce fac ei.”
140. A [mai] spus el: „Să vă caut vouă o altă divinitate în afara lui Allah, Cel care v-a pus pe voi mai presus de toate lumile?”
141. [Aduceți-vă aminte, o Fii ai lui Israel, că] Noi v-am izbăvit de neamul lui Faraon care v-a supus la cel mai rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe femeile voastre. Aceasta a fost grea încercare de la Domnul vostru.
142. Și Noi i-am hotărât lui Moise după treizeci de nopți, pe care le-am întregit cu încă alte zece, astfel încât termenul fixat de Domnul său venea după patruzeci de nopți. Și Moise i-a spus fratelui său Aaron: „Ține-mi locul printre poporul meu și fii cu dreptate și nu urma drumul celor care aduc stricăciune.”
143. Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a Vorbii cu el Domnul său, a spus el: „Doamne, arată-Te mie ca să Te văd.” [Allah] i-a răspuns: „Tu nu Mă vei vedea⁽²⁵⁾, dar privește la Munte și de va rămâne neclintit, atunci Mă vei vedea.” Dar când s-a arătat Domnul său Muntelui, l-a prefăcut în pulbere și Moise s-a prăbușit leșinat. Iar când și-a venit în fire, a spus: „Mărire Ție! Mă întorc la Tine căindu-mă și sunt cel dintâi dintre credincioși”
144. [Allah] a spus: „O, Moise! Te-am ales dintre toți oamenii, cu Mesajele Mele și Cuvintele Mele! Deci primește ceea ce-ți dau și fii dintre cei mulțumitori.”
145. Și Noi i-am scris lui pe Table [câte ceva] despre toate lucrurile - îndemânare și tâlcuire,

(25) În viața aceasta.

[spunând]: „Ține-le, așadar, cu putere și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele! Apoi vă voi arăta vouă sălașul celor abătuți din drum.”⁽²⁶⁾

146. Îi voi îndepărta de la semnele Mele pe cei care sunt aroganți pe pământ pe nedrept, chiar de-ar vedea fiecare semn, tot nu ar crede în el. Iar dacă văd calea cea bună, ei nu o primesc drept drum, însă dacă văd calea rătăcirii, o primesc drept drum. Aceasta pentru că ei neagă semnele Noastre și sunt nepăsători față de ele.
147. Iar cei care neagă semnele Noastre și întâlnirea cu Ziua de Apoi - faptele lor sunt în deșert. Ar putea fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce fac?”
148. Și poporul lui Moise a făcut, după el⁽²⁷⁾, din podoabele lor un vițel cu trup care avea și muget. Nu au văzut că el nu le vorbește și nu-i călăuzește pe niciun drum? L-au luat [drept Dumnezeu] și au fost nelegiuți.
149. Și când au fost cuprinși de regret și și-au dat seama că au rătăcit, au spus: „Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi și nu ne va ierta, vom fi și noi printre cei pierduți!”
150. Și când s-a întors Moise la poporul său, mâniat și întristat, a spus: „Mare rău ați săvârșit în lipsa mea! Ați voit voi să grăbiți porunca Domnului vostru?” Și a aruncat Tablele, l-a apucat de cap pe fratele său și l-a tras spre el. Și a spus [Aaron]: „O, fiu al mamei mele! Poporul m-a asuprit și aproape m-a ucis. Nu-i face pe dușmani să se bucure de nenorocirea mea și nu mă pune pe mine alături de neamul celor nelegiuți.”
151. [Moise] a spus: „Doamne, iartă-mi mie și fratelui meu și lasă-ne pe noi să intrăm întru Îndurarea Ta, căci Tu ești Cel mai Îndurător dintre cei îndurători”.
152. Pe cei ce au luat vițelul [ca adorare] îi va ajunge mânie de la Domnul lor și înjosire în această viață. Astfel îi răsplătim Noi pe cei care nascocesc [idoli],
153. Dar cei care au săvârșit fapte rele, și s-au căit după aceea și au crezut - cu adevărat Domnul tău este, după aceea, Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
154. Și după ce s-a potolit mânia lui Moise, a luat Tablele și în scrierea lor era Călăuzire și Îndurare pentru cei care se tem de Domnul lor.
155. Și a ales Moise șaptezeci de bărbați din poporul său pentru timpul întâlnirii cu Noi⁽²⁸⁾. Și când i-a lovit cutremurul⁽²⁹⁾ el a spus: „Doamne, dacă Tu ai fi Voit, i-ai fi putut pierde mai dinainte, ca și pe mine. Oare Vrei Tu să ne pierzi pentru ceea ce au săvârșit cei nelegiuți dintre noi? Aceasta nu este decât o încercare de la Tine, cu care-i duci în rătăcire pe cei care Tu Voiești și îi Călăuzești pe cei care

(26) Acesta este un avertisment serios de la Allah împotriva rebeliunii.

(27) După plecarea lui.

(28) Unde își vor cere iertare de la Allah pentru că au adorat vițelul.

(29) Atunci când au ajuns la locul destinat, aceștia i-au spus lui Moise „Noi nu vom crede până nu Îl vom vedea pe Allah.” Astfel că muntele s-a cutremurat, omorându-i.

Tu Voiești. Tu ești Ocrotitorul nostru. Deci Iartă-ne nouă și Îndură-Te de noi, căci Tu ești Cel mai Bun dintre iertători!

156. Prescrie pentru noi binele în această lume, [la fel] și în Viața de Apoi! Cu adevărat noi ne-am întors la Tine, căindu-ne”. [Allah] a spus: „Cu pedeapsa Mea îi ajung pe cei care Voiesc Eu, iar Îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile.” Și o voi prescrie pentru cei care au frică și achită Dania [Az-Zakat] și cei care cred în Versetele Noastre,
157. Pentru cei care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat⁽³⁰⁾, despre care se află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este drept și-i oprește de la ceea ce este greșit, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate și-i ușurează pe ei de povara lor⁽³¹⁾ și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează Lumina care a fost pogorâtă cu el, vor fi cei izbânditori.”
158. Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!”
159. Și în poporul lui Moise este o comunitate care-i călăuzește [pe ceilalți] către Adevăr și cu el judecă, după dreptate.
160. Și Noi i-am împărțit în douăsprezece seminții [clanuri], comunități. Și i-am revelat lui Moise, atunci când poporul său i-a cerut de băut [apă]: „Lovește cu toiagul tău în stâncă!” Și iată că au țâșnit din ea douăsprezece izvoare, încât fiecare seminție știa locul său de băut. Și le-am făcut umbră cu nori și am pogorât asupra lor mană și prepelițele, [spunând]: „Mâncăți din bunătățile pe care vi le-am dat ca hrană!” Și nedreptatea lor nu Ne-a atins pe Noi, ci doar pe ei înșiși.
161. Și [spune, o, Mohammed] când li s-a spus: „Locuiți în această cetate [Ierusalim] și mâncăți din ea de oriunde voiți, dar spuneți: „Iertare” și intrați pe poartă, prosternându-vă [cu smerenie]. Noi vom ierta păcatele voastre și le vom dăruia și mai mult acelora care fac bine.”
162. Dar aceia dintre ei care au fost nelegiuți au schimbat cu un altul Cuvântul care li se spusese lor. Atunci, Noi am trimis asupra lor pedeapsă din Cer, pentru că au fost nelegiuți.
163. Și întreabă-i pe ei despre cetatea care era așezată lângă Mare - când au încălcat Sabatul - când peștii au venit la ei în ziua Sabatului, ieșind la suprafață; dar în

(30) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care nu știa să scrie sau să citească.

(31) Dificultăți în practica religioasă.

ziua când nu era Sabat, n-au venit la ei. Astfel i-am încercat Noi pentru că au fost sfidător de neascultători.

164. Și când o parte dintre ei a spus: „De ce sfătuiți [sau avertizați] un popor pe care Allah Voiește să-l nimicească sau să-l pedepsească cu un chin greu?”, au răspuns [sfătuitoirii]: „Pentru dezvinovățire la Domnul vostru; și poate că ei vor avea frică!”
165. Și când ei [cei sfătuiți] au uitat ceea ce li s-a poruncit, i-am Mântuit Noi pe cei care au oprit de la rău și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuți la chin aspru, pentru că au fost sfidător de neascultători.
166. Și atunci când au încălcat ceea ce le fusese interzis, le-am spus Noi: „Fiți maimuțe demne de dispreț!”
167. Și [spune] când Domnul tău a vestit că El va trimite [mereu] asupra lor pe cineva care să-i încerce cu pedeapsă grea până în Ziua Învierii. Cu adevărat, Domnul tău este repede la pedeapsă, dar El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
168. Și Noi i-am împărțit în comunități pe pământ. Unii dintre ei sunt dreți, iar alții sunt mai puțin de-atât. Și i-am încercat cu [timpuri] bune și rele, poate se vor întoarce [la ascultare].
169. Apoi, după ei au venit urmași care au moștenit Scriptura, însă ei aleg ceea ce este mai josnic în această lume, spunând: „Ni se va ierta nouă!” Și dacă [lucruri] asemănătoare acestuia li se oferă lor, ei le primesc. Oare nu s-a încheiat cu ei legământul Scripturii [Tora], ca ei să nu spună despre Allah decât Adevărul și să cerceteze ceea ce se află în ea. Dar Casa din Lumea de Apoi este mai bună pentru cei care au frică! Oare nu voiți să pricepeți?
170. Iar cei ce se țin de Carte [Coranul] și împlinesc Rugăciunea [As-Salat], [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioși.
171. Și [spune] când am ridicat Noi muntele deasupra lor, ca și când ar fi fost un Nor negru și ei și-au închipuit că va cădea peste ei⁽³²⁾, [și Allah le-a Spus]: „Țineți cu putere ceea ce v-am dat și aduceți-vă aminte de ceea ce se află înlăuntru! Poate că vă veți teme!”
172. Și [spune] când Domnul tău i-a scos pe urmașii fiilor lui Adam, din coastele lor și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [spunându-le]: „Nu sunt, oare, Eu Domnul vostru?”. Ei au răspuns: „Ba da, mărturisim!”, pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: „Noi nu am știut despre aceasta.”
173. Sau să nu spuneți „Părinții noștri au fost politeiști mai înainte, iar noi suntem urmași după ei. Vrei Tu să ne distrugi pentru ceea ce au făcut cei mincinoși?”
174. Astfel facem Noi semnele limpezi; poate că ei se vor întoarce⁽³³⁾.

(32) Pentru rebeliunea și neascultarea lor.

(33) La calea lui Allah.

175. [O, Mohammed] istorisește-le lor vestea despre acela⁽³⁴⁾ căruia Noi i-am dat Semnele Noastre, dar el s-a abătut de la ele, iar Șeitan s-a ținut de el [și nu l-a lăsat] și astfel el s-a aflat printre cei rătăciți.⁽³⁵⁾
176. Dacă Noi am fi Voit, l-am fi ridicat prin ele⁽³⁶⁾, însă el a înclinat spre pământ⁽³⁷⁾ și a urmat poștei sale. Pilda lui este asemenea pildei câinelui: dacă-l alungi, el scoate limba gâfâind; dacă-l lași în pace, tot scoate limba gâfâind. Aceasta este pilda acelor care neagă Semnele Noastre⁽³⁸⁾. Istorisește-le, poveștile; poate că ei vor cugeta!
177. Rea pildă este [aceasta] a neamului celor care au negat semnele Noastre și împotriva lor înșiși au săvârșit ei nedreptatea.
178. Cel pe care îl călăuzește Allah este bine călăuzit, iar cei pe care îi duce în rătăcire sunt pierduți.
179. Noi am făcut pentru Iad pe mulți dintre djinni și oameni. Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele. Aceștia sunt asemenea animalelor, ba ei sunt chiar și mai rătăciți⁽³⁹⁾. Aceștia sunt nepăsători.
180. Și ale lui Allah sunt Numele Cele mai Frumoase, așadar chemați-L cu ele și depărtați-vă de cei care deviază în ceea ce privește Numele Lui⁽⁴⁰⁾. Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!
181. Și printre cei pe care Noi i-am creat se află o comunitate⁽⁴¹⁾ ce călăuzește după adevăr și judecă, după dreptate.
182. Dar pe cei care neagă semnele Noastre - îi vom duce treptat [către pieire]⁽⁴²⁾, prin mijloace pe care ei nu le știu.
183. Voi să le dau lor un răgaz. Cu adevărat, Planul Meu este Temeinic.
184. Oare nu pricep ei? În tovarășul lor [Mohammed] nu este pic de nebunie. El nu este decât un prevenitor limpede .
185. Oare nu văd ei Împărăția Cerurilor și a Pământului și [toate] lucrurile pe care le-a creat Allah și că s-ar putea ca sorocul lor să fie aproape? În ce cuvinte vor crede ei după aceasta?
186. Cei pe care Allah îi duce în rătăcire nu vor afla călăuzitor, iar El îi lasă să rătăcească în nelegiuirea lor.

(34) Un om dintre Fiii lui Israel în timpul lui Moise.

(35) Cei care persistă în mod intenționat în greșeli până când ajung să se distrugă.

(36) Prin revelații, semne sau dovezi despre care el a primit știință.

(37) Plăcerile lumii.

(38) Indiferent că au aflat despre semnele sau avertizările lui Allah, este la fel: aceștia nu vor crede.

(39) Se face referire la refuzul lor de a gândi în timp ce urmează ceea ce sunt obișnuiți.

(40) Nu le folosesc corespunzător sau le neagă.

(41) Cei care îl urmează pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(42) În ciuda neascultării lor, Allah îi va testa cu un bine după bine, care îi va face doar să fie mai aroganți și mai păcătoși.

187. Ei te vor întreba [o, Mohammed] despre Ceas: „Când va veni el?” Spune: „Numai la Domnul meu este știrea despre el. Numai El îl va descoperi la timpul lui. El este greu⁽⁴³⁾ peste [cei din] Ceruri și peste [cei de pe] Pământ și nu va veni asupra voastră decât pe neașteptate.” Te întreabă de parcă tu ai fi interesat [să știi]. Spune: „Numai la Allah se află știrea despre el.” Dar cei mai mulți oameni nu știu.
188. Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.”
189. El este Cel care v-a creat dintr-un singur suflet și din el a făcut-o și pe perechea lui, lângă care el să poată găsi liniște. Și când el a acoperit-o⁽⁴⁴⁾, a purtat ea o sarcină ușoară și putea umbla cu ea. Dar când s-a simțit mai grea, au strigat ei amândoi [rugându-se] către Allah, Domnul lor: „De ne vei dărui un [copil] bun⁽⁴⁵⁾, vom fi noi dintre cei mulțumitori.”
190. Și când le-a dărui lor un [copil] bun, ei⁽⁴⁶⁾ I-au făcut Lui asociați, ca răsplată pentru ceea ce le-a dat. Dar Allah s-a înălțat deasupra celor pe care i-au asociat [Lui].
191. Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele] sunt create?
192. Și [zeițiile false] nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor.
193. Și dacă voi [credincioșii] îi chemați la drumul cel drept, ei nu vă urmează. Tot una este pentru voi dacă îi chemați sau păstrați tăcerea.
194. Cu adevărat, cei pe care voi [politeiștii] îi invocați alături de Allah sunt robi asemenea vouă. Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul.
195. Au ei picioare cu care să meargă? Sau au ei mâini cu care să lovească? Sau au ei ochi cu care să vadă? Sau au ei urechi cu care să audă? Spune [o, Mohammed]: „Chemați-i pe asociații voștri și apoi folosiți viclenia împotriva mea și nu-mi dați niciun răgaz.
196. Cu adevărat, Ocrotitorul meu este Allah, Cel care a pogorât Cartea și El ia asupra Sa [Ocrotirea] celor evlavioși.
197. Și cei pe care îi chemați în locul Lui nu vor putea să vă ajute și nici lor înșiși nu-și vor putea fi de ajutor.”
198. Iar dacă-i chemi la calea cea dreaptă, ei nu aud. Îi vezi cum se uită la tine, însă ei nu văd.
199. Primește ceea ce îți este dat fără constrângeri⁽⁴⁷⁾, poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori.

(43) O sursă de îngrijorare sau frică.

(44) Aluzie la relațiile intime.

(45) Sănătos sau dreptcredincios.

(46) Bărbatul sau femeia nerecunoscători sau politeiști.

(47) Din averea oamenilor. Cu alte cuvinte, fii echilibrat atunci când ai de-a face cu oamenii și nu le cauza dificultăți.

200. Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
201. Cu adevărat, cei care au frică de Allah - atunci când îi atinge ceva rău de la Șeitan, își aduc aminte [de Allah] și iată cum ei văd [primejdia].
202. Însă pe frații lor⁽⁴⁸⁾ îi împing [șeitanii] în rătăcire, astfel încât ei nu se mai pot opri.
203. Și când tu [o, Mohammed] nu le aduci lor un semn [miracol] atunci ei spun: „De ce nu-l născoci tu?”. Spune: „Eu nu urmez decât ceea ce-mi este revelat de Domnul meu. Acestea [Coranul] sunt dovezi limpezi de la Domnul vostru, Călăuzire și Îndurare pentru un neam [de oameni] care cred.”
204. Și când este citit Coranul, atunci ascultați-l cu atenție și păstrați tăcere, poate că voi veți avea parte de Îndurare [de la Allah].
205. Și pomenește-L pe Domnul tău în sufletul tău, cu umilință și teamă, fără a o rosti cu glas tare, atât dimineața cât și seara, și nu fi dintre cei nepăsători.
206. Cu adevărat cei ce sunt aproape de Domnul tău [Îngerii] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, ci ei Îl Preamăresc și se prosternează dinaintea Lui.

(48) Acei oameni care ascultă de diavoli și le urmează ordinele.

Surat (8) Al-'Anfal^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ei te întreabă [o, Mohammed] despre prăzi [din război]. Spune: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului.”⁽¹⁾ Așadar fiți cu frică de Allah, fiți cu pace între voi și fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său, dacă sunteți credincioși.
2. Credincioșii sunt doar cei ale căror inimi se cutremură când se pomenește [Numele lui] Allah și a căror credință sporește când li se citesc Versetele Lui și se încred în Domnul Lor -
3. Cei care împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și dau milostenie [pe calea lui Allah] din cele cu care Noi i-am înzestrat.
4. Aceștia sunt cu adevărat credincioși și ei au trepte la Domnul lor, precum și iertare și câștig din belșug.
5. [Este]⁽²⁾ la fel, când Domnul tău te-a scos din casa ta [pentru Bătălia de la Badr] în numele Adevărului, cu toate că o parte dintre dreptcredincioși nu erau doritori,
6. Certându-se cu tine în legătură cu Adevărul, după ce el devenise limpede, ca și când ar fi fost duși la moarte și chiar ar fi văzut-o.
7. [Aduceți-vă aminte credincioșilor] atunci când Allah v-a făgăduit vouă că una din cele două cete⁽³⁾ va fi a voastră! Și ați fi vrut voi să fie a voastră cea care nu avea arme⁽⁴⁾, însă Allah a voit să întărească Adevărul cu Vorbele Sale și să-i nimicească pe necredincioși până la ultimul,
8. Pentru a face să dovedească Adevărul și să înlăture neadevărul, cu toate că nelegiuirii se împotriveau.
9. [Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns: „Cu adevărat, Eu vă voi ajuta cu o mie de Îngeri, rânduiți unul după altul.”
10. Și Allah nu l-a făcut decât pentru a fi bună veste, pentru ca inimile voastre să-și găsească liniștea cu ea. Și nu este victorie decât numai de la Allah. Într-adevăr Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].

(*) Prăzile de război

(1) Decizia cu privire la prăzi îi aparține lui Allah și profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(2) Făcând referire la o dispută ce a avut loc între musulmani cu privire la distribuția prăzilor de război.

(3) Fie caravana tribului Qurais sau armata lor.

(4) Caravana, pentru a lua prăzile fără luptă.

11. [Aduceți-vă aminte] când El v-a învăluit pe voi cu un somn, ca o pavăză din partea Sa, și a pogorât asupra voastră din Cer apă, ca să vă purifice pe voi cu ea și să îndepărteze de la voi murdăria lui Șeytan și să vă întărească inimile și să vă statornicească picioarele cu ea.
12. [Aduceți-vă aminte] când Domnul tău le-a revelat Îngerilor: „Eu sunt cu voi! Întăriți-i, așadar, pe cei care cred. Eu voi arunca spaimă în inimile celor care nu cred. Loviți-i, deci, peste gâturi și loviți-i peste toate vârfurile degetelor.”⁽⁵⁾
13. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său. Iar cu cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, Allah este aspru la pedeapsă.
14. „Aceasta este [soarta voastră], așadar gustați-o!” Și necredincioșii vor avea parte de chinul Focului.
15. O, voi cei care credeți! Dacă vă întâlniți cu cei care nu cred și ei înaintază [la luptă], nu le întoarceți spatele, [fugind].
16. Iar asupra celor care în ziua aceea le vor întoarce spatele [fugind] - în afară de cei care fac un ocolș pentru luptă sau de cei care se îndreaptă spre o altă ceată - se va abate mânia lui Allah, iar sălașul lor va fi Iadul - Și ce cumplită soartă [vor avea ei]!
17. Și nu voi i-ați omorât, ci Allah i-a omorât. Și când ai aruncat [un pumn de țărână], nu tu l-ai aruncat, ci Allah l-a aruncat⁽⁶⁾ ca să-i încerce pe dreptcredincioși cu un test frumos⁽⁷⁾. Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
18. Aceasta pentru ca Allah să slăbească viclenia necredincioșilor.
19. Dacă voi [necredincioșilor] veți cere biruința [lui Allah], v-a și venit biruința [Lui]. Și dacă veți înceta, e mai bine pentru voi. Însă dacă vă veți întoarce [la război], ne vom întoarce și Noi și nu vă va fi de folos oastea voastră întru nimic, chiar de va fi [și mai] numeroasă, căci Allah este cu dreptcredincioșii.
20. O, voi cei care credeți, fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când auziți [Poruncile Sale].
21. Și nu fiți ca cei care au spus „Am auzit”, dar ei nu au auzit.
22. Cu adevărat, cele mai rele viețuitoare pentru Allah sunt surzii și mușii care nu își folosesc judecata [necredincioșii].
23. Dacă Allah ar ști ceva bun la ei, i-ar face să audă. Dar chiar de i-ar lăsa să audă, ei ar întoarce spatele [în continuare], îndepărtându-se.

(5) Cu care prind și manevrează armele lor. De asemenea este interpretat drept „toate extremitățile”, și anume mâinile și picioarele lor.

(6) Atunci când Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a aruncat o mână de praf în fețele necredincioșilor, Allah a făcut ca ochii și nasul fiecărui soldat să fie umplut de praf, împiedicându-i să avanseze.

(7) Ca să aprecieze favoarea lui Allah asupra lor.

24. O, voi cei care credeți, răspundeți-I lui Allah și Trimisului [Său], dacă vă cheamă la ceea ce vă dă viață. Și să știți că Allah se interpune între om și inima sa și că voi la El vă veți aduna.
25. Și feriți-vă de o încercare⁽⁸⁾ care nu-i va atinge doar pe cei care sunt nelegiuți dintre voi. Și să știți că Allah este aspru la pedeapsă!
26. Și aduceți-vă aminte când voi erați puțini la număr, slabi și oprimați pe pământ și vă temeți să nu vă răpună oamenii, însă El v-a dat adăpost și v-a sprijinit cu Victoria Lui și v-a îndestulat cu Bunătăți, pentru ca voi să fiți mulțumitori.
27. O, voi cei care credeți, nu-L trădați pe Allah și pe Trimis, nici nu vicleniți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință [a consecințelor]
28. Și să știți că bunurile voastre și copiii voștri nu sunt decât o încercare și că la Allah se află răsplătă mare.
29. O, voi cei care credeți, dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar⁽⁹⁾ și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este Dătător de Har nemărginit.
30. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed,] când necredincioșii au plănuit [un rău] împotriva ta, ca să te întemnițeze ori să te omoare, ori să te alunge [din Mecca]. Au plănuit ei, însă și Allah a Plănuit [împotriva lor], căci Allah este Cel mai Bun dintre cei care plănuiesc.
31. Și când li se recită lor Versetele Noastre, ei spun: „Noi am auzit. Iar de am voi noi, am putea spune asemenea acestora, căci ele nu sunt alta decât legende ale popoarelor vechi.”
32. Și [adu-ți aminte] când au spus: „Doamne, dacă acesta este Adevăr de la Tine, atunci fă să plouă asupra noastră pietre din Cer ori adu peste noi pedeapsă dureroasă.”
33. Dar Allah nu a Voit să-i pedepsească, atunci când te aflai și tu [o, Mohammed,] printre ei și nu a Voit Allah să îi pedepsească în timp ce ei cereau iertare.
34. De ce să nu-i pedepsească Allah, de vreme ce ei împiedică [pe dreptcredincioși] de la Moscheea al-Haram, cu toate că nu erau păzitorii ei. Păzitorii ei [adevărați] sunt doar cei dreptcredincioși, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
35. Și rugăciunea lor în Casa [Ka'bah] nu era alta decât numai șuierat și plesnit din palme. Deci gustați din chin, pentru că nu ați crezut.

(8) O nenorocire sau pedeapsă în timpul acestei vieți. Atunci când corupția se răspândește, consecințele ei vor afecta pe toți oamenii.

(9) Prin care să judecați între adevăr și minciună.

36. Cu adevărat, cei care nu cred, cheltuiesc averea lor pentru a împiedica [oamenii] de la calea lui Allah. O vor cheltui ei, dar aceasta le va aduce lor măhnire, iar apoi vor fi înfrânți. Și aceia care nu cred, vor fi adunați în Iad.
37. [Este astfel] pentru ca Allah să-l deosebească pe cel rău de cel bun și să-i pună pe cei răi unul peste altul, să-i îngrămădească pe toți și să-i arunce în Iad. Aceștia sunt cei pierduți.
38. Spune-le celor care nu cred că, dacă se vor opri, li se va ierta ceea ce a trecut, dar dacă se vor întoarce ei, [atunci vor fi pedepsiți], după pilda celor de dinainte⁽¹⁰⁾.
39. Și luptați împotriva lor până ce nu va mai fi ispită⁽¹¹⁾ și până ce religia va fi în întregime pentru Allah⁽¹²⁾. Iar de se vor opri, Allah este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce fac ei.
40. Iar dacă vă vor respinge, atunci să știți că Allah este Ocrotitorul vostru. Și ce minunat Ocrotitor și ce minunat Sprijinitor [este El]!
41. Și să știți că a cincea parte din ceea ce ați luat drept pradă este pentru Allah, Trimisul⁽¹³⁾ [Său] și familia apropiată⁽¹⁴⁾, orfani, sărmani și călătorul [nevoiaș]⁽¹⁵⁾, dacă voi credeți în Allah și în ceea ce Noi am pogorât asupra Robului Nostriu⁽¹⁶⁾ în ziua deosebirii [Al-Furqan]: ziua în care s-au întâlnit cele două tabere [la Badr]. Și Allah este cu Putere peste toate.
42. [Aduceți-vă aminte] când voi erați pe malul apropiat, iar ei [dușmanii] pe malul îndepărtat [al văii], iar caravana se afla mai jos decât voi. Dacă voi v-ați fi dat întâlnire, nu ați fi fost atât de înțelegeți asupra timpului întâlnirii. Însă Allah a Voit să împlinească un lucru ce trebuia împlinit, pentru ca să piară [prin necredință] cei care au pierit având dovadă, și să rămână în viață cei care au rămas în viață având dovadă. Și Allah este, neîndoielnic, Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
43. [Adu-ți aminte, o, Mohammed] cum Allah ți i-a arătat în visul tău [ca fiind] puțini. Iar dacă ți i-ar fi arătat mulți, voi [credincioșilor] v-ați fi temut și ați fi avut păreri diferite [dacă să lupte sau nu] asupra acestui lucru. Dar Allah v-a păzit [de aceasta]. El este Bineștiutor al celor dinăuntrul piepturilor.
44. Și [aduceți-vă aminte] cum El vi i-a arătat vouă puțini în ochii voștri, când v-ați întâlnit, după cum v-a făcut [să păreți] puțini și pe voi în ochii lor, pentru ca Allah să împlinească un lucru ce trebuia împlinit. Și la Allah se întorc [toate] lucrurile.

(10) Aceasta este o avertizare că pedeapsa este întotdeauna rezultatul rebeliunii împotriva lui Allah și a mesagerilor Săi.

(11) Persecuție. A se vedea 2:193.

(12) Până când religia politeistă nu va mai fi predominantă.

(13) Să fie cheltuite pentru cauza lui Allah.

(14) Triburile lui Banu Hașim și Banu Muttalib, care nu erau eligibile pentru zakat.

(15) Ultimele patru cincimi (0,8%) sunt împărțite între ostași.

(16) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

45. O, voi cei care credeți, când întâlniți o armată [de dușmani], fiți statornici și pomeniți-L pe Allah mult, pentru ca voi să izbândiți.
46. Și ascultați-L pe Allah și pe Trimisul Său și nu vă certați, ca să nu pierdeți și să nu piară forța voastră. Și fiți răbdători, căci Allah este cu cei răbdători!
47. Și nu fiți ca cei care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii, pentru ca să [ii] abată de la Calea lui Allah, căci Allah este Muhit [Cel care Cuprinde] [cu Știința Sa] ceea ce fac ei.
48. Și [aduceți-vă aminte] când Șeitan le-a înfrumusețat faptele lor, spunând: „Nimeni nu vă poate învinge astăzi dintre oameni, căci eu sunt aliat cu voi.” Dar când cele două oștiri s-au văzut una pe cealaltă, atunci s-a întors el pe călcâie și a zis: „Cu adevărat, eu nu am nicio legătură cu voi. Cu adevărat, eu văd ceea ce voi nu vedeți; cu adevărat, eu mă tem de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă.”
49. [Și aduceți-vă aminte] când ipocriții și cei care au boală [arogantă și necredință] în inimi au spus: „Pe aceștia [musulmanii] i-a amăgit religia lor.” Însă cei ce se încred în Allah [vor fi victorioși, căci] Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
50. Și dacă numai ai vedea cum Îngerii iau sufletele celor care nu cred. Îi lovesc peste fețe și peste spate, [spunând]: „Gustați din chinul Focului.
51. Aceasta pentru ceea ce au săvârșit mâinile voastre, căci Allah doară nu este nedrept cu robii Săi.”
52. [Ei sunt] asemenea poporului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui Allah și pe care Allah i-a pedepsit pentru păcatele lor. Allah este Quaiyy [Puternic] [și] aspru la pedeapsă.
53. Aceasta pentru că Allah nu schimbă Îndurarea pe care a revărsat-o asupra unui popor, decât dacă ei schimbă ceea ce este în sufletele lor. Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] ‘Alim [Atoateștiutor]!
54. [Ei sunt] asemenea neamului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care au socotit drept mincinoase semnele Domnului lor și pe care i-am nimicit pentru păcatele lor și am înecat Noi neamul lui Faraon, căci toți erau nelegiuți.
55. Cu adevărat, cele mai rele vietăți pentru Allah sunt aceia care nu au crezut și care nu cred [și nici nu vor crede vreodată],
56. Cei cu care ai făcut legământ, dar ei au încălcat de fiecare dată legământul lor și ei nu au frică.
57. Așadar dacă tu [o, Mohammed], îi vei domina în război, alungă-i [speriindu-i] prin ei pe cei care vin în urma lor. Poate că ei își vor aduce aminte.⁽¹⁷⁾

(17) Omoară-i și fă din ei un exemplu pentru a-i descuraja pe cei care îi urmează.

58. Iar dacă tu vreodată [ai motive să] te temi de trădare din partea unui popor, rupe înțelegerea cu ei, întocmai așa.⁽¹⁸⁾ Cu adevărat, Allah nu-i iubește pe trădători.
59. Și să nu-și închipuie niciodată cei care nu cred că ei au scăpat. Cu adevărat, ei nu vor putea niciodată să Ne împiedice.
60. Deci pregătiți [pentru luptă] împotriva lor tot ceea ce puteți din forță și din cai înșeuati⁽¹⁹⁾, cu care să-i înspăimântați pe dușmanul lui Allah și pe dușmanul vostru și pe alții decât aceștia, pe care voi nu-i știți, dar pe care Allah îi știe. Și tot ceea ce voi cheltuiți pe calea lui Allah vă va fi dat înapoi pe deplin și nu veți fi nedreptățiți.
61. Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
62. Însă dacă ei vor voi să te înșele, atunci Allah îți va fi de ajuns. El este Cel care te-a susținut cu ajutorul Său și cu dreptcredincioșii.
63. Și care a unit inimile lor. Dacă ai fi cheltuit tot ceea ce se află pe pământ, tu tot nu ai fi unit inimile lor, însă Allah i-a unit, căci El este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
64. O, Profetule, îți este de ajuns Allah [ca Sprijinitor, ție] și dreptcredincioșilor care te urmează!
65. O, Profetule, îndeamnă-i pe dreptcredincioși la luptă. Dacă douăzeci dintre voi sunt statornici, vor învinge ei două sute, iar dacă sunt între voi o sută, vor învinge ei o mie dintre cei care nu cred, căci aceștia sunt un neam care nu pricep.
66. Acum, Allah v-a ușurat vouă [greutatea], căci El Știe că în voi este slăbiciune. Dar dacă printre voi sunt o sută statornici, ei vor înfrânge două sute, iar dacă printre voi sunt o mie, ei vor înfrânge două mii, cu Voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici.
67. Un Profet nu ar trebui să ia prizonieri [de război] până când nu a fost cu greutate pe pământ, nimicind [pe dușmanii lui Allah, luptând împotriva lor, învingându-i și punând spaimă în inimile lor, pentru a nu se mai ridica împotriva sa]. Voi [unii musulmani] voiți bunurile acestei lumi, în vreme ce Allah Voiește [pentru voi] Lumea de Apoi, iar Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
68. De n-ar fi venit mai înainte hotărâre⁽²⁰⁾ de la Allah, v-ar fi lovit pe voi mare osândă pentru ceea ce ați luat.

(18) Atunci când vezi semne de trădare de la cei cu care ai încheiat un legământ, anunță-le anularea lui pentru ca ei să știe exact unde se află.

(19) Sau echipament ce are același scop.

(20) Sunt date trei interpretări pentru cuvântul „hotărâre”: cea prin care companionii de la Badr au fost iertați, cea prin care greșelile neintenționate făcute de credincioși nu sunt pedepsite și cea care a făcut prăzile de război permise.

69. Deci mâncați voi din cele ce le-ați luat ca pradă de război, [ca fiind] permise și bune, și fiți cu frică de Allah. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
70. O, Profetule, spune-le celor prinși în mâinile voastre: „Dacă Allah Știe că în inimile voastre se află ceva bun, El vă va Dărui [ceva încă] și mai bun decât ceea ce vi s-a luat și vă va Ierta, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
71. Dar dacă ei voiesc să te trădeze, atunci ei L-au trădat deja pe Allah mai înainte și El v-a dat putere asupra lor, căci Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
72. Cu adevărat, cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah cu averile și cu viețile lor, precum și cei care au dat adăpost și au dat ajutor - își sunt aliați unii altora. Dar cei care au crezut, dar n-au emigrat - voi nu îi veți ajuta până ce nu vor emigra și ei. Iar dacă vă vor cere ajutor, în sprijinul religiei, atunci trebuie să îi ajutați, dar nu împotriva unui neam care are un legământ cu voi, căci Allah este Basir [Cel care Vede] ceea ce faceți voi.
73. Cei care nu cred, își sunt aliați unul celuilalt. Dacă voi nu veți face astfel [să îi luați pe dreptcredincioși drept aliați], va fi fitnah [necredință și asuprire] pe pământ și mare stricăciune.
74. Dar cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah și cei care au dat adăpost și au dat ajutor - sunt cu adevărat credincioși și ei vor avea parte de iertare și de răsplată îmbelșugată.
75. Însă aceia care au crezut mai apoi [după emigrarea inițială] și au emigrat [din ținuturile necredinței] luptând alături de voi - sunt de-ai voștri. Iar cei care sunt legați prin rudenie au întâietate unii față de alții [la moștenire], după Legea lui Allah,⁽²¹⁾ iar Allah este peste toate Știutor.

(21) Aceasta se aplică doar rudelor musulmane. Alții pot primi doar prin testament. A se vedea 4:11.

Surat (9) At-Tawbah^(*)

1. [Aceasta este o declarație prin care] s-a disociat Allah și Trimisul Său de aceia dintre politeiști cu care voi ați încheiat legământ⁽¹⁾
2. „[O voi necredincioșilor,] călătoriți liber prin țară [timp de] patru luni, dar să știți că voi nu-L veți face pe Allah neputincios și că Allah îi va acoperi de rușine pe necredincioși!”
3. Și [aceasta] este o veste de la Allah și de la Trimisul Său către oameni în ziua Pelerinajului cel Mare⁽²⁾ că Allah este dezlegat de politeiști și la fel și Trimisul Său. Dacă vă veți căi, va fi mai bine pentru voi, însă dacă voi vă întoarceți, să știți că nu-L veți putea face pe Allah neputincios⁽³⁾! Și vestește-le acelor care nu cred pedeapsă dureroasă.
4. Cu excepția acelor politeiști cu care ați încheiat legământ și care nu v-au lipsit pe voi de nimic și nu au sprijinit pe nimeni [în lupta] împotriva voastră! Țineți legământul încheiat de voi până la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei. Cu adevărat, Allah îi Iubește pe cei drești [care au frică].
5. Iar când se vor încheia lunile cele sfinte⁽⁴⁾, atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați! Prindeți-i, impresurați-i și întindeți-le lor orice cursă. Însă dacă ei se căiesc, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită Dania [Az-Zakat], atunci dați-le lor drumul, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost, atunci dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă Cuvintele lui Allah [Coranul], apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost. Aceasta pentru că ei sunt un popor care nu știu.
7. Cum să aibă idolatrii un legământ cu Allah și cu Trimisul Său, cu excepția celor cu care voi ați făcut legământ la Moscheea cea Sfântă⁽⁵⁾? Câtă vreme ei sunt drești cu voi⁽⁶⁾, fiți drești cu ei. Cu adevărat, Allah îi Iubește pe cei care sunt cu frică!
8. Cum [poate exista un tratat] când ei vă biruiesc pe voi, nu păzesc nici rudenie,

(*) Căința.

(1) Dar care l-au încălcat.

(2) Hajj.

(3) Nu puteți scăpa de pedeapsa Lui.

(4) Cele patru luni menționate în versetul 2: Muharram, Rajab, Dhul-Qa'dah și Dhul-Hijjah.

(5) Al-Masjid al-Haram.

(6) Mențin termenele tratatului.

nici legământ cu voi? Vă aduc mulțumiri cu gurile lor, însă inimile lor refuză, iar cei mai mulți dintre ei sunt neascultători.

9. Ei au schimbat Versetele lui Allah pe un preț de nimic și i-au împiedicat [și pe alții] de la calea Lui. Cu adevărat, rău este ceea ce fac ei.
10. Ei nu păzesc față de un credincios nici rudenie, nici legământ, iar aceștia sunt cei care întrec măsura în nelegiuirea lor.
11. Însă dacă ei se căiesc și împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și achită Dania [Az-Zakat], atunci ei sunt frații voștri în religie. Iar Noi facem limpezi semnele pentru un popor care știe.
12. Dar dacă ei încalcă jurămintele după legarea lor și defăimează religia voastră, atunci luptați-vă împotriva căpeteniilor necredinței, căci într-adevăr nu există jurăminte [sacre] pentru ei! Poate că ei vor înceta.
13. Nu v-ați lupta voi împotriva unor oameni care și-au încălcat jurămintele și au vrut să-l alunge pe Trimis și ei au fost cei care v-au atacat mai întâi? Vă temeți de ei? Însă Allah este mai îndreptățit să vă temeți de El, dacă voi sunteți dreptcredincioși.
14. Luptați-vă împotriva lor, căci Allah îi va pedepsi prin mâinile voastre și-i va acoperi de rușine și vă va ajuta să-i biruiți și va tămădui piepturile unor oameni dreptcredincioși.
15. Și va alunga mânia din inimile lor! Și Allah va primi căința aceluia de la care El Voiește, căci Allah este Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
16. Sau credeți voi că veți fi lăsați așa, fără ca Allah să-i știe pe cei dintre voi care au luptat și nu au luat ca aliat pe nimeni altcineva decât pe Allah, Trimisul Său și pe dreptcredincioși? Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
17. Nu se cuvine ca politeiștii să întrețină moscheile lui Allah, în vreme ce ei înșiși sunt martorii necredinței lor! Faptele acestora sunt zadarnice și în Foc vor petrece ei veșnic.
18. Ci întrețin moscheile lui Allah doar aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], aduc Dania [Az-Zakat] și nu se tem decât de Allah. Poate că aceia vor fi dintre cei bine călăuziți!
19. Considerați voi [sarcina] de a da pelerinilor să bea apă și întreținerea Moscheii celei Sfinte egale cu credința celui care crede în Allah și în Ziua de Apoi și luptă pe calea lui Allah? Ei nu sunt deopotrivă înaintea lui Allah și Allah nu călăuzește neamul de nelegiuitori.
20. Cei care au crezut și au emigrat și au luptat pe calea lui Allah, cu averile și cu viețile lor, sunt pe o treaptă mai înaltă înaintea lui Allah. Și ei sunt cei câștigători.

21. Domnul lor le vestește Îndurarea Lui și Bunăvoință și Grădini pentru ei, în care este plăcere neconținută,
22. În care ei vor rămâne în veci. Cu adevărat, Allah are răsplată nesfârșită.
23. O, voi cei care credeți, nu-i luați pe părinții voștri și pe frații voștri ca aliați, dacă ei iubesc necredința mai mult decât credința. Cei dintre voi care îi iau ca aliați sunt cei nelegiuți.
24. Spune [o, Mohammed]: „Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, rudele voastre, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de al cărui declin vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa.” Iar Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți!
25. Allah v-a ajutat să biruiți în numeroase locuri. Și [chiar] în ziua de la Hunayn, când ați fost mândri de numărul vostru mare, însă el nu v-a fost de folos întru nimic. Și îngust vi s-a părut vouă pământul, deși el era întins. Apoi ați întors spatele, fugind.
26. Apoi, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra dreptcredincioșilor și a trimis soldați [Îngeri] pe care nu i-ați văzut și i-a chinuit pe cei care nu credeau. Aceasta este răsplata necredincioșilor.
27. Apoi Allah primește căința de la cel care El Voiește, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
28. O, voi cei care credeți, cu adevărat, politeiștii sunt impuri, deci să nu se mai apropie de Moscheea cea Sfântă după acest [ultim] an al lor. Iar dacă vă temeți de sărăcie, Allah vă va îmbogăți prin Harul Său, dacă va Voi, căci Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
29. Luptați împotriva celor care nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi și nu consideră interzis ceea ce Allah și Trimisul Său au interzis și care nu adoptă Religia Adevărului [Islamul], dintre cei cărora li s-a dat Scriptura - [luptați] până ce ei vor plăti de bună voie jizyah⁽⁷⁾, fiind ei supuși.
30. Evreii spun: „Ezra este fiul lui Dumnezeu”, iar creștinii spun: „Mesia este fiul lui Dumnezeu” Acestea sunt cuvintele lor, [rostit] cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale celor care nu au crezut mai înainte de ei. Allah să-i nimicească; cum se înșeală ei?
31. Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia⁽⁸⁾, fiul Mariei, ca

(7) O taxă cerută de la nemusulmani prin care aceștia sunt scutiți de la serviciul militar și au dreptul să primească protecție de la statul Islamic. Drept urmare, aceștia nu sunt obligați să plătească zakat-ul, acesta fiind obligatoriu doar pentru musulmani.

(8) Prin adorarea lui împreună cu Allah.

Domni în locul lui Allah⁽⁹⁾, în vreme ce li s-a poruncit să nu adore decât Un Singur Dumnezeu, în afara Căruia nu este [alt] Dumnezeu. Mărire Lui. El este deasupra celor pe care-i asociază Lui.

32. Ei doresc să stingă cu gurile lor Lumina lui Allah, însă Allah nu voiește decât să desăvârșească Lumina Sa, chiar dacă necredincioșii urăsc aceasta.
33. El este Cel care l-a trimis pe Mesagerul Său cu buna călăuzire și cu religia Adevărului, pentru ca ea să fie biruitoare asupra oricărei alte religii, chiar dacă politeiștii urăsc aceasta.
34. O, voi cei care credeți, cu adevărat mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept și [ii] împiedică de la calea lui Allah. Iar celor care strâng⁽¹⁰⁾ aur și argint și nu le cheltuiesc pe calea lui Allah, vestește-le o pedeapsă dureroasă.
35. Într-o Zi în care ele⁽¹¹⁾ vor fi încinse în focul Iadului și cu ele se vor arde frunțile, laturile și spinările lor. [Li se va spune] „Aceasta este ceea ce ați strâns pentru sufletele voastre, gustați din ceea ce ați strâns.”
36. Cu adevărat, numărul lunilor la Allah este de douăsprezece luni în Cartea lui Allah din ziua când El a făcut Cerurile și Pământul. Patru dintre ele sunt sfinte⁽¹²⁾. Aceasta este Religia cea dreaptă. Și nu săvârșiți în timpul lor nedreptate împotriva sufletelor voastre. Și luptați uniți împotriva politeiștilor, întocmai cum luptă ei împreună împotriva voastră. Și să știți că Allah este cu cei care au frică [de El].
37. Cu adevărat schimbarea [lunilor] nu este altceva decât o sporire a necredinței. Prin aceasta cei care nu cred sunt duși în rătăcire. Un an ei o îngăduiesc⁽¹³⁾ și un an o socotesc sfântă, pentru ca să potrivească numărul [lunilor] pe care Allah⁽¹⁴⁾ le-a socotit sfinte. Astfel îngăduiesc ei ceea ce a oprit Allah. Faptele lor rele le sunt înfrumusețate. Și Allah nu călăuzește neamul de necredincioși.
38. O, voi cei care credeți, ce-i cu voi? Când vi s-a zis să purcedeți pe calea lui Allah, voi v-ați lăsat grei pe pământ?⁽¹⁵⁾ Oare v-a plăcut vouă viața lumească mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi.
39. Dacă voi nu purcedeți, vă va pedepsi El cu o pedeapsă dureroasă și vă va schimba cu un alt popor și voi nu-I veți putea dăuna întru nimic. Și Allah este cu Putere peste toate.

(9) Prin ascultarea lor în locul a ceea ce a ordonat Allah.

(10) Adună aur și argint și nu plătesc zakat pentru ele.

(11) Aurul și argintul ce a fost strâns și pentru care nu s-a plătit zakat.

(12) A se vedea 9:5.

(13) Lupta în timpul unei luni sfinte.

(14) Dacă considerau a fi avantajos a încălca o lună sfântă, aceștia ar fi făcut astfel și ar fi ales altă lună în locul ei pentru a respecta restricțiile cu privire la luptă.

(15) Înclinând către confortul acestei vieți.

40. Dacă voi nu-i veniți în ajutor [profetului Mohammed], [să știți că] l-a ajutat Allah [mai înainte], când cei care nu credeau l-au alungat, ca unul dintre cei doi⁽¹⁶⁾. Când ei doi se aflau în peșteră și el [profetul Mohammed] i-a spus însoțitorului său: „Nu fi mâhnit, căci Allah este cu noi!” Și a pogorât Allah liniștea Sa asupra lui și i-a venit în ajutor cu soldați [Îngeri] pe care voi nu i-ați văzut și a făcut cuvântul celor care nu credeau [să coboare] jos⁽¹⁷⁾, în timp ce Cuvântul lui Allah⁽¹⁸⁾ [s-a înălțat] cel mai sus. Iar Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
41. Purcedeți ușori ori grei⁽¹⁹⁾ și luptați cu averile și sufletele voastre pe calea lui Allah! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă pricepeți.
42. Dacă ar fi fost un câștig ușor sau o călătorie scurtă, atunci ei [ipocriții] te-ar fi urmat, însă distanța li s-a părut lor prea grea și lungă. Și vor jura ei pe Allah⁽²⁰⁾: „De-am fi putut noi, am fi purces laolaltă cu voi”, pierzându-se pe ei înșiși [prin jurăminte false], dar Allah Știe că ei sunt mincinoși.
43. Fie ca Allah să te ierte [o, Mohammed, dar] de ce le-ai dat tu voie [să rămână în spate]? [Nu trebuia să faci asta] înainte de a-i descoperi pe cei aflați într-un adevăr și de a-i cunoaște pe cei mincinoși?
44. Nu-ți vor cere îngăduință aceia care cred în Allah și în Ziua de Apoi, când este vorba să lupte cu averile și cu sufletele lor, iar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] al celor care sunt cu frică.
45. Ci îți cer permisiunea doar cei care nu cred în Allah și în Ziua de Apoi, ale căror inimi s-au umplut de îndoială, căci ei șovăie din pricina îndoielii lor.
46. Dacă ei ar fi vrut să purceadă [la luptă], ei ar fi făcut pregătiri pentru aceasta. Însă nu l-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit și li s-a spus [lor]: „Rămâneți [acasă] cu cei care au rămas.”⁽²¹⁾
47. Și de-ar fi purces ei împreună cu voi, n-ar fi făcut decât să sporească tulburarea voastră și s-ar fi grăbit, căutând să semene vrajbă și neînțelegere în rândurile voastre. Și printre voi ar fi fost unii care să le dea ascultare. Dar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] al nelegiuitorilor.
48. Aceștia au căutat mai înainte să semene vrajbă și să-ți încurce ție treburile, până ce a venit Adevărul și a învins religia lui Allah, măcar că lor nu le place.

(16) Al doilea a fost companionul său Abu Bakr.

(17) Dezonorabil.

(18) „La ilaha illa Allah” - nu există altă divinitate în afară de Allah.

(19) Tineri sau bătrâni, călare sau pe jos, având o situație ușoară sau grea - în toate circumstanțele și condițiile.

(20) Atunci când vă întoarceți din expediția de la Tabuk.

(21) Femeile și copiii.

49. Printre ei sunt unii care spun: „Permite-mi [să rămân acasă] și nu mă pune la încercare.” Și oare nu în ispită au căzut ei? Și cu adevărat, Iadul îi va cuprinde pe cei necredincioși.
50. Dacă ai parte de ceva bun, aceasta îi întristează, iar dacă te lovește o nenorocire, atunci ei spun: „Noi am fost prevăzători dinainte⁽²²⁾” și se îndepărtează bucuroși.
51. Spune: „Nu ne va atinge pe noi nimic în afară de ceea ce ne-a prescris Allah, El este Ocrotitorul nostru.” Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii.
52. Spune: „Ce așteptați voi, pentru noi, alta decât unul din cele două lucruri minunate [a muri martiri sau victoria] în timp ce noi așteptăm ca Allah să vă lovească cu o pedeapsă dureroasă, fie de la El, fie prin mâinile noastre? Așadar așteptați. Cu adevărat, și noi suntem în așteptare împreună cu voi.”
53. Spune: „Dacă dăruiești de bunăvoie sau de nevoie oricum nu se va primi niciodată de la voi. Cu adevărat, voi ați fost [și sunteți] un neam de nelegiuiri.”
54. Și ceea ce împiedică să le fie primite darurile lor este faptul că ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și că ei nu vin la Rugăciune [As-Salat] decât numai cu lene și nu dăruiesc decât obligați.
55. Să nu te uluiască averile sau copiii lor. Allah Voiește numai să-i pedepsească prin ele în această viață și să își dea sufletele [în moarte] ca necredincioși.
56. Ei [ipocriții] jură pe Allah că ei sunt cu adevărat dintre voi, însă ei nu sunt dintre voi, ci ei sunt un neam de fricoși.
57. Dacă ei ar găsi un adăpost sau peșteri sau orice alt loc în care să intre [să se ascundă], s-ar îndrepta spre acestea, în mare goană.
58. Și printre ei sunt unii care te critică pentru [împărțirea de] milostenii. De li se dăruiesc lor din acestea, ei sunt mulțumiți, dar de nu li se dăruiesc lor din ele, iată-i cum se înfurie.
59. Măcar de-ar fi fost ei mulțumiți de ceea ce le-a dăruit Allah și Trimisul Său și ar fi spus: „Ne este de ajuns Allah! Allah ne va dăruia din Harul Său și la fel și Trimisul Lui și spre Allah ne îndreptăm noi rugile.” [ar fi fost mai bine pentru ei].
60. Zakatul este cheltuit numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru el, pentru aducerea inimilor împreună [în Islam], pentru eliberarea captivilor [sau robilor], pentru cei îndatorați, pentru calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] Poruncă de la Allah, iar Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].

(22) Ipocriții au spus că s-au protejat prin rămânerea lor acasă.

61. Și printre ei sunt unii care-l necăjesc pe Profet și spun: „El este numai ureche.”⁽²³⁾ Spune: „O ureche pentru binele vostru! El crede în Allah și îi crede pe dreptcredincioși! El este îndurare pentru aceia dintre voi care cred!” Iar cei care-l necăjesc pe Trimisul lui Allah vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
62. Ei jură pe Allah, pentru ca să vă mulțumească [pe voi, musulmanii]. Însă Allah și Trimisul Său sunt mai îndreptățiți să fie mulțumiți, dacă ei sunt credincioși.
63. Oare nu știu ei că cel care se împotrivește lui Allah și Trimisului Său va avea parte de focul Iadului, în care veșnic va avea sălaş? Și aceasta este mare rușine.
64. Cei ipocriți se tem că va fi pogorâtă despre ei o Sură care să le vestească⁽²⁴⁾ [dreptcredincioșilor] ceea ce se află în inimile lor. Spune: „Bateți-vă voi joc; cu adevărat, Allah va scoate [la iveală] cele de care voi vă temeți!”
65. Iar dacă-i întrebi, ei vor spune cu siguranță: „Noi vorbeam doar și glumeam!” Spune: „Voi luați în derădere pe Allah și Versetele Sale și pe Trimisul Lui?”
66. Nu vă dezvinovățiți. Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi, pedepsim o altă parte, pentru că ei sunt nelegiuți.
67. Bărbații ipocriți și femeile ipocrite sunt unul la fel ca altul. Ei poruncesc ceea ce este interzis și interzic de la ceea ce este permis și-și strâng ei mâinile⁽²⁵⁾. Ei l-au uitat pe Allah și i-a uitat și El pe ei. Fățarnicii sunt cei ieșiți din drum.
68. Allah le-a promis bărbaților ipocriți și femeilor ipocrite, precum și necredincioșilor, focul Iadului și veșnic vor sălăslui în el. Aceasta le este de ajuns! I-a blestemat Allah și vor avea ei parte de chin veșnic.
69. [Voi necredincioșilor sunteți] ca cei de dinaintea voastră. Ei au fost chiar mai puternici decât voi și au avut mai multe averi și mai mulți copii. Și s-au bucurat de partea lor [în această lume] și v-ați bucurat și voi de partea voastră, așa cum s-au bucurat cei de dinaintea voastră de partea lor. Și vorbiți voi fără de noimă, precum și ei vorbeau fără de noimă. Dar în van sunt faptele acestora atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Și aceștia sunt pierduți.
70. Nu a ajuns la ei vestea despre cei de dinaintea lor: poporul lui Noe, [tribul lui] ‘Ad și Thamud, despre poporul lui Avraam, despre locuitorii din Madyan și despre cetățile cele răsturnate?⁽²⁶⁾ Trimisiile lor le-au adus semne limpezi. Allah nu a voit să le facă nedreptate, ci ei înșiși și-au făcut nedreptate.

(23) Cineva care crede tot ce aude.

(24) Să dezvăluie adevărul.

(25) Refuză să cheltuiască pe calea lui Allah.

(26) Cele la care a fost trimis profetul Lot și care și-au câștigat pedeapsa lui Allah. A se vedea 11:82-83.

71. Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc Rugăciunea [As-Salat], dau Zakat și se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia Allah va fi Îndurător, căci Allah este 'Aziz [Puternic] [și] Hakim [Înțelept].
72. Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea sălaş veșnic și cămine bune în grădinile Edenului. Însă Mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o Izbândă nemărginită.
73. O, Profetule, luptă împotriva necredincioșilor și ipocriților și fii aspru cu ei! Iadul va fi sălaşul lor și ce sfârșit trist [vor avea ei]!
74. Ei jură pe Allah că nu au spus [nimic împotriva Profetului], însă ei au spus cuvântul necredinței și au respins credința, după [ce au pretins] Islamul lor. Ei au uneltit ceea ce nu au izbutit⁽²⁷⁾. Și ei nu au avut alt motiv de reproș în afară de faptul că Allah - ca și Profetul Său - i-a făcut bogați cu Harul Lui⁽²⁸⁾. Iar de se vor căi, va fi mai bine pentru ei. Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va pedepsi cu un chin dureros atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor și nici ajutor.
75. Și printre ei sunt unii care au făcut legământ cu Allah [spunând]: „Dacă ne va da nouă din Harul Său, noi vom da milostenii și vom fi dintre cei evlavioși!”
76. Dar când El le-a dat din Harul Său, s-au dovedit zgârciți cu El și I-au întors spatele, lepădându-se.
77. Astfel i-a pedepsit pe ei cu ipocrizie în inimile lor până în Ziua când se vor întâlni cu El, pentru că ei nu au ținut ce I-au făgăduit lui Allah și pentru că au mințit.
78. Oare nu știu ei că Allah le cunoaște secretele și discuția lor într-ascuns și că Allah este Bineștiutor al lucrurilor necunoscute?
79. Cei care îi ponegrec pe dreptcredincioșii, care de bunăvoie fac milostenii, dar nu află [pentru a oferi] decât [rodul] trudei lor, și îi iau în derâdere pe ei, pe aceia îi va lua și Allah în derâdere și ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
80. Roagă-te de iertare pentru ei [o, Mohammed,] sau nu te ruga de iertare pentru ei. Chiar de te vei ruga de iertare pentru ei de șaptezeci de ori, Allah tot nu-i va ierta. Și aceasta pentru că ei nu cred în Allah și în Trimisul Său, iar Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.
81. S-au bucurat cei care au rămas în casele lor, în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte cu bunurile lor și cu sufletele lor pe calea lui Allah și au zis ei: „Nu

(27) Uciderea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(28) Fără niciun motiv. Dimpotrivă, aceștia trebuiau să fie recunoscători.

purcedeți la luptă pe dogoarea aceasta.” Spune: „Focul Gheenei este mult mai dogoritor.” - dacă ei ar pricepe.

82. Lasă-i să râdă puțin căci [apoi] ei vor plânge mult, drept răsplată pentru ceea ce au agonisit.
83. Dacă Allah te va aduce înapoi la o parte dintre ei [după expediție] și ei îți vor cere îngăduința de a porni [la luptă], spune: „Voi nu veți ieși împreună cu mine niciodată și nu veți lupta alături de mine împotriva vreunui dușman. Cu adevărat, voi ați fost mai mulțumiți să ședeți [acasă] prima dată; ședeți așadar cu cei ce rămân.”
84. Și nu te ruga [rugăciunea de înmormântare] nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui. Cu adevărat ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuiri.
85. Și să nu te uluiască averile și copiii lor, căci Allah Voiește să îi pedepsească prin ele în această lume și ei vor muri necredincioși.
86. Și când este revelată o sură [în care se poruncește]: „Credeți în Allah și luptați împreună cu Trimisul Său”, cei cu stare dintre ei te roagă [să-i scutești de luptă] zicând: „Lasă-ne pe noi să rămânem împreună cu cei care șed [acasă].”
87. Le-a plăcut lor să fie împreună cu cele rămase [acasă]. Inimile lor au fost pecetluite și nu pricep.
88. Însă Trimisul și cei care au crezut laolaltă cu el au luptat cu averile și cu sufletele lor. Aceștia vor avea parte de lucrurile bune și aceștia sunt cei care izbândesc.
89. Allah a pregătit pentru ei Grădini pe sub care curg râuri, în care ei vor sălășlui veșnic. Iar aceasta este marea izbândă.
90. Și au venit cei care aveau [diverse] motive dintre beduini să ceară îngăduința [de a rămâne acasă], iar cei care L-au mințit pe Allah și pe Trimisul Său au rămas [acasă, fără a cere îngăduință]. Însă pe aceia care nu au crezut dintre ei îi va lovi pedeapsă dureroasă.
91. Și nu este niciun păcat pentru cei slabi, nici pentru bolnavi și nici pentru cei care nu au din ce să cheltuiască [pe calea lui Allah], dacă ei sunt sinceri față de Allah și față de Trimisul Său. Împotriva celor care fac bine nu este [cale de învinuire], căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
92. Și nici împotriva acelor care au venit la tine, cerând să-i porți [pe animale de călărie], iar tu le-ai zis: „Nu găsesc pe ce să vă port!” și care s-au întors cu ochii plini de lacrimi, de supărare că ei nu găsesc ce să dea.
93. Ci cale [de învinuire] este numai împotriva acelor care îți cer îngăduință, cu

toate că sunt înstăriți. Lor le-a plăcut să fie împreună cu cele rămase. Și a pecetluit Allah inimile lor, însă ei nu știu.

94. Se vor dezvinovăți față de voi, când vă veți întoarce la ei. Spune: „Nu vă dezvinovățiți, căci noi nu vă vom crede [niciodată]! Allah ne-a prevenit despre veștile voastre.” Și va vedea Allah fapta voastră, precum și Trimisul Său. Apoi veți fi aduși înapoi la Cel care le Știe pe cele nevăzute ca și pe cele văzute⁽²⁹⁾ și El vă va Vesti cele ce le-ați făcut.”
95. Ei vă vor jura pe Allah, când voi vă veți întoarce la ei, pentru ca voi să-i lăsați în pace. Îndepărtați-vă de ei, căci ei sunt o spurcăciune, iar sălașul lor va fi Iadul, ca răsplată pentru ceea ce ei au agonisit.
96. Vă vor jura vouă ca să fiți mulțumiți de ei. Dar dacă voi veți fi mulțumiți - cu adevărat, Allah nu va fi mulțumit de cei nelegiuiți.
97. Beduinii sunt mult mai împietriți în necredința și în fățarnicia lor și mult mai probabil să nu cunoască preceptele pe care Allah le-a revelat Trimisului Său. Iar Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
98. Printre beduini sunt unii care iau ceea ce cheltuiesc [ca milostenie sau pentru război] ca o datorie apăsătoare și pândesc să se abată asupra voastră nenorocirile. Nenorocirea va fi asupra lor! Allah este Sami’ [Cel care Aude Totul] [și] ‘Alim [Atoateștiutor].
99. Dar printre beduini sunt unii care cred în Allah și în Ziua de Apoi și iau ceea ce cheltuiesc drept apropiere de Allah și [o cale de obținere a] rugilor Trimisului [în favoarea lor]. Acesta este într-adevăr [un mijloc de] apropiere [de Allah] pentru ei, iar Allah îi va primi sub Îndurarea Lui. Cu adevărat Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
100. Și primii și cei dintâi [credincioși] dintre cei care au purces la pibegie [muhajirun] și sprijinitori [‘ansar] și cei care le-au urmat cu bună purtare, - Allah este Mulțumit de ei, precum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!
101. Iar printre beduinii din jurul vostru se află ipocriți, ca și printre locuitorii din Medina, care se îndârjesc în fățarnie. Tu nu-i știi, însă Noi îi știm pe ei. Noi îi vom chinui de două ori. Apoi ei vor fi aduși la mare chin.
102. Și sunt alții care au mărturisit păcatele lor, care au amestecat o faptă bună cu o alta rea⁽³⁰⁾. Poate că Allah va primi căința lor, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].

(29) A se vedea 6:73.

(30) Se referă la participarea lor anterioară la luptă, dar la abținerea de a participa în Campania de la Tabuk.

103. Ia [o, Mohammed] din bunurile lor milostenie, prin care să-i purifici și să-i binecuvântezi și roagă-te pentru ei, căci rugile tale aduc tihnă pentru ei. Iar Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Atoateștiutor].
104. Oare nu știu ei că Allah este Cel care primește cînța de la robii Săi și acceptă milostenii și că Allah este Tauuab [Primitorul cînței] [și] Rahim [Îndurătorul]?
105. Și spune: „Lucrați, căci Allah va Vedea lucrul vostru ca și Trimisul Său și dreptcredincioșii! Și veți fi voi aduși la Cel care le Știe pe cele nevăzute și pe cele văzute și vă va vesti vouă cele pe care le-ați făcut.”
106. Și [există] alții care așteaptă Porunca lui Allah - fie că îi va chinui pe ei, fie că îi va ierta pe ei. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
107. Și [sunt] alți [ipocriți] care au luat o moschee pentru a pricinui daună, necredință și schismă între dreptcredincioși și ca pregătire pentru aceia care au luptat mai înainte împotriva lui Allah și a Trimisului Său și care jură: „Noi nu am vrut decât binele”. Și Allah Mărturisește că aceia sunt mincinoși.
108. Să nu te ridici [pentru Rugăciune] în ea, căci o moschee clădită din prima zi⁽³¹⁾ pe cucernicie este mai potrivită să te ridici în ea [pentru Rugăciune], fiindcă în ea sunt oameni care doresc să se purifice și Allah îi Iubește pe cei care se purifică.
109. Oare cel care a întemeiat zidirea în credință și frică de Allah și pentru Mulțumirea [Sa] este mai bun sau acela care a întemeiat zidirea pe o margine de prăpastie gata să se surpe, prăbușindu-se cu el în focul Iadului? Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuîți!
110. Zidirea pe care au înălțat-o nu va înceta să fie pricină de îndoieli în inimile lor, până ce inimile lor nu se vor rupe. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
111. Cu adevărat, Allah a cumpărat de la dreptcredincioși sufletele și bunurile lor, în schimbul Raiului. Ei luptă pe calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o promisiune adevărată, pe care a luat-o asupra Lui, în Tora, în Evanghelie și în Coran. Și cine este mai credincios legământului său decât Allah? Bucurați-vă, așadar, pentru negoțul pe care l-ați tocmit, căci aceasta este marea izbândă.
112. [Acești credincioși sunt] cei care se căiesc, cei care adoră, cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se pleacă și se prosternază [în rugăciune], cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc Poruncile lui Allah. Și binevestește-le dreptcredincioșilor.

(31) Această descriere este a moscheii Quba.

- 113.** Nu se cade ca Profetul și cei care cred să ceară iertare pentru politeiști, chiar dacă ei sunt rude, după ce li s-a arătat limpede că ei sunt oaspeții Iadului.
- 114.** Cererea de iertare a lui Avraam pentru tatăl său nu a fost decât din pricina unei făgăduințe pe care i-a făcut-o. Dar când i-a devenit limpede [lui Avraam] că el [tatăl său] este dușman al lui Allah, atunci s-a dezlegat de el. Avraam era milos și blând.
- 115.** Allah nu duce în rătăcire un popor, după ce l-a călăuzit, până ce nu-i arată limpede de ce trebuie să se ferească [și să îi fie frică]. Allah este peste toate Știutor.
- 116.** Cu adevărat a lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și El dă moarte. Și voi nu aveți în afara lui Allah aliat și apărător.
- 117.** Allah a primit căința Profetului, [căința celor] care au purces în peregrinare [Muhajirin] și a sprijinitorilor [Ansar], care l-au urmat la ceasul greului, după ce aproape că se abătuseră inimile unei părți dintre ei. Apoi El i-a iertat, căci El este Ra'uf, [Iertător], Rahim [Îndurător].
- 118.** Și El [i-a iertat de asemenea] și pe cei trei care au fost lăsați singuri⁽³²⁾, până ce pământul le-a fost lor prea strâmt, cu toate că el era întins⁽³³⁾, iar sufletele lor au devenit și ele prea strâmte și atunci au știut ei că nu este adăpost de Allah decât numai la El. Apoi a primit căința lor, pentru ca ei să se poată întoarce [la El], căci Allah este At-Tauuab [Primitor al căinței] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
- 119.** O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!
- 120.** Nu se cuvine ca locuitorii din Medina și beduinii din jurul lor să rămână în urma Trimisului lui Allah, nici să pună sufletele lor mai presus decât sufletul său⁽³⁴⁾; aceasta pentru că pe ei nu-i încearcă nici sete, nici trudă, nici foame pe calea lui Allah și ei nu calcă într-un loc care să-i mânie pe necredincioși și nu pricinuiască niciun rău vreunui dușman, fără ca aceasta să li se scrie lor ca o faptă bună. Cu adevărat, Allah nu pierde răsplata făcătorilor de bine!
- 121.** Și nu suportă ei nicio cheltuială - nici mică, nici mare - și nu străbat nicio vale fără ca aceasta să li se scrie lor, pentru ca Allah să-i răsplătească pentru cele mai bune [fapte] pe care le împlineau!
- 122.** Dreptcredincioșii nu trebuie să purceadă cu toții, ci să purceadă din fiecare grup o parte dintre ei, pentru ca să învețe bine religia și să-i prevină [pe cei din] neamul lor, când se întorc. Poate că ei vor ști să se ferească.

(32) Au fost boicotați de ceilalți musulmani, apoi și-au regretat greșeala.

(33) Așa li s-a părut din cauza suferinței lor.

(34) În timp de suferință. Dimpotrivă ei ar trebui să fie dispuși să suporte cu Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) orice este necesar pentru Islam.

123. O, voi cei care credeți, luptați împotriva necredincioșilor de lângă voi. Ei să găsească în voi asprime. Și să știți că Allah este alături de cei care au frică!
124. Când este revelat un Capitol, printre ei [ipocriți] sunt unii care spun: „Căruia dintre voi i-a sporit aceasta credința?” Cât despre cei care cred, ea a făcut să le sporească credința și ei se bucură.
125. Însă aceluia care are boală în inimile lor, [acesta] le va adăuga spurcăciune la spurcăciunea lor⁽³⁵⁾ și vor muri ei necredincioși.
126. Nu bagă ei de seamă că în fiecare an sunt încercați o dată sau de două ori? Și cu toate acestea, ei nu se căiesc și nici nu-și aduc aminte?
127. Și când este revelat un Capitol, ei se uită unul la altul, [spunând]: „Vă vede pe voi cineva?” Apoi se îndepărtează ei. Allah a întors inimile lor, pentru că ei sunt un neam care nu pricep.
128. V-a venit vouă un Trimis dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu dreptcredincioșii el este milostiv și îndurător.
129. Iar dacă ei se leapădă [atunci] spune [o, Mohammed]: „Allah îmi este mie de ajuns! Nu există altă divinitate în afară de El! În El mă încred, căci El este Stăpânul Tronului cel Mare!”

(35) Necredință și ipocrizie.

Surat (10) Yunus^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Alif, Lam, Ra⁽¹⁾. Acestea sunt Versetele Cărții pline de Înțelepciune⁽²⁾.
2. Sunt oamenii uimiți că Noi am revelat unui bărbat dintre ei [spunând]: „Să-i previi pe oameni și să-i binevestești pe cei care cred că ei vor avea loc meritat⁽³⁾ la Domnul lor”? [Dar] cei necredincioși spun: „Acesta este un vrăjitor evident.”
3. Cu adevărat, Domnul vostru este Allah, Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, apoi s-a înălțat deasupra Tronului⁽⁴⁾, orânduind toate lucrurile. Nu există [vreun] mijlocitor decât cu Voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El. Voi nu chibzuiți?
4. La El este întoarcerea voastră, a tuturor. [Este] promisiunea lui Allah [ce se va împlini] fără niciun dubiu. Cu adevărat, El începe [procesul] creației, apoi o repetă, pentru a-i răsplăti cu dreptate pe cei care cred și săvârșesc fapte bune. Cât despre cei care nu cred, ei vor avea parte de o băutură din apă clocotită și de chin dureros, pentru că nu au crezut.
5. Cu adevărat, El este Cel care a făcut Soarele ca o lumină strălucitoare și Luna ca o lumină reflectată și El i-a hotărât fazele, pentru ca voi să cunoașteți numărul anilor și socotirea [timpului]. Allah nu le-a făcut decât pentru [un scop] adevărat. El deslușește semnele pentru oamenii care pricep.
6. Cu adevărat, în succedarea nopții și zilei și în cele pe care Allah le-a făcut în Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru oamenii care au frică [de Allah].
7. Cu adevărat, cei care nu așteaptă întâlnirea cu Noi și sunt mulțumiți de viața lumească și se simt în siguranță în ea, precum și aceia care sunt nepăsători față de semnele Noastre,
8. Aceștia vor avea ca sălaș Focul, pentru ceea ce ei au agonisit.
9. Cu adevărat, cei care cred și săvârșesc fapte bune, pe ei îi va călăuzi Domnul lor pentru credința lor. Vor curge pe sub ei râuri în Grădinile Plăcerii.

(*) Iona.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Adjectivul „înțelepciune” exprimă calitățile voinței, scopului și preciziei.

(3) O poziție sigură datorită faptelor lor bune.

(4) A se vedea 2:19.

10. Ruga lor în ele va fi „Mărire Ție, O, Allah”, iar salutul lor în ele va fi „Pace [vouă]”, iar sfârșitul rugăciunii lor va fi „Laudă lui Allah, Domnul lumilor!”
11. Iar dacă Allah ar grăbi pentru oameni răul [pe care ei îl cer] cu repeziciunea cu care El grăbește binele, timpul lor s-ar fi terminat⁽⁵⁾. Dar Noi îi lăsăm pe cei care nu așteaptă întâlnirea cu Noi să bâjbâiască în nelegiuirea lor.
12. Iar atunci când îl lovește pe om o nenorocire, el Ne cheamă pe Noi, de este el culcat pe o parte, așezat jos sau în picioare. Dar după ce l-am scăpat de nenorocire, el merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit. Așa le sunt împodobite [faptele] celor neleguiți, pe care ei le-au săvârșit.
13. Iar Noi am făcut să piară deja popoarele de dinaintea voastră, când ele au fost nelegiuite și cu toate că au venit la ele trimișii lor cu semne deslușite, ele nu au crezut. Astfel îi răsplătim Noi pe marii păcătoși.
14. Apoi Noi v-am făcut pe voi urmași ai lor pe pământ, pentru a vedea ce faceți voi.
15. Și când li se citesc Versetele Noastre ca dovezi clare, cei care nu așteaptă întâlnirea cu Noi spun: „Adu un alt Coran decât acesta sau schimbă-l!”. Spune [o, Mohammed]: „Nu am eu căderea să-l schimb cu de la mine putere! Eu nu fac decât să urmez ceea ce îmi este revelat. Cu adevărat, eu mă tem, dacă mă răzvrătesc împotriva Stăpânului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!”
16. Spune: „Dacă Allah ar fi Voit, eu nu vi l-aș fi citit și El nu vi l-ar fi făcut cunoscut vouă, căci eu am rămas printre voi vreme îndelungată înainte de el⁽⁶⁾. Voi nu pricepeți?”
17. Și cine este mai nelegiuit decât cel care plămăiește minciuni împotriva lui Allah sau neagă Versetele Sale? Cu adevărat, păcătoșii nu vor izbândi.
18. Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].
19. Și oamenii nu au fost decât o singură comunitate [unită în religie] și [apoi] s-au deosebit ei. Și dacă nu ar fi fost un cuvânt⁽⁷⁾ mai înainte de la Domnul tău, ar fi fost hotărât pentru ei [imediat lucrul] asupra căruia ei au avut păreri diferite.
20. Și ei spun: „De ce nu i se trimite lui un semn de la Domnul său?” Spune: „Cele neștiute sunt numai la Allah! Așteptați și voi fi și eu împreună cu voi printre cei care așteaptă.”

(5) Allah i-ar fi distrus din această cauză.

(6) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trăit 40 de ani printre poporul său înainte să primească orice revelație.

(7) Allah hotărăște să-i acorde creației Lui timp pe pământ sau să nu pedepsească pe nimeni înainte ca dovada să ajungă la el.

21. Și când le-am dat Noi oamenilor să guste Îndurare, după o nenorocire care i-a lovit, imediat ei conspiră împotriva Versetelor Noastre. Spune: „Allah este și Mai Priceput în a plănui. Cu adevărat Trimișii Noștri [Îngerii] scriu ceea ce voi vicleniți.
22. El este Cel care vă ajută să umblați pe uscat și pe mare. Dar când sunt ei⁽⁸⁾ în corăbii, mânate de vânturi prielnice, bucurându-se de ele, asupra lor se abate vânt năprasnic și se năpustesc peste ei valuri din toate părțile și ei își închipuie că sunt cuprinși, atunci Îl cheamă ei [numai] pe Allah, cu credință în religia Lui: „Dacă ne vei mântui de aceasta, noi vom fi printre cei care Ți aduc mulțumire.”
23. Dar după ce i-a mântuit El, ei imediat se răzvrătesc pe pământ, fără dreptate. O, oameni, răzvrătirea voastră este doar împotriva sufletelor voastre [fiind doar] o plăcere [trecătoare] a vieții pământești. Apoi întoarcerea voastră va fi la Noi și atunci vă vom Vesti Noi ceea ce ați făcut.
24. Pilda vieții lumești este, cu adevărat, asemenea ploii pe care Noi o pogorâm din Cer, pe care plantele pământului o absorb - [și] din care mănâncă oamenii și vitele - până când pământul își ia podoaba sa și se împodobește. Dar când sălășluitoarii săi cred că ei sunt stăpâni peste el, iată că peste el vine Porunca Noastră, în timpul nopții sau în timpul zilei, și îl prefacem în miriște⁽⁹⁾, ca și cum în ajun n-ar fi fost plin de bogăție. Astfel tâlcuim Noi semnele pentru un neam care cugetă.
25. Și Allah cheamă la Casa Păcii [Paradis] și-l călăuzește pe cel care Voiește El pe un drum drept.
26. Cei care fac bine vor avea parte de cea mai bună [răsplată], și încă și mai mult⁽¹⁰⁾. Chipurile lor nu vor fi acoperite nici de negreală, nici de umilință. Aceștia vor fi oaspeții Raiului și ei în el vor petrece veșnic.
27. Însă cei care agonisesc fapte rele vor avea parte de răsplată rea, pe măsura lor, și îi va acoperi umilința. Ei nu vor avea niciun apărător de la Allah. Va fi ca și cum chipurile lor ar fi acoperite cu bucăți întunecoase de noapte. Aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor avea ei sălaş veșnic.
28. Și [spune, o, Mohammed,] de Ziua în care îi vom aduna pe ei toți și atunci le vom zice Noi celor care I-au făcut asociați [lui Allah]: „[Rămâneți] la locul vostru, împreună cu asociații voștri⁽¹¹⁾” Apoi Noi îi vom despărți pe unii de alții, iar asociații lor vor spune: „Voi nu ne-ați adorat pe noi,

(8) Schimbarea pronumelui de la persoana a doua la persoana a treia arată că descrierea următoare se aplică în mod special.

(9) Vegetația sa a fost tăiată sau dezrădăcinată, cu alte cuvinte distrusă.

(10) Pe lângă plăcerile Paradisului, aceștia vor putea să îl vadă pe Allah, așa cum este relatat într-un hadis autentic înregistrat de Muslim.

(11) Cei făcuți asociați cu Allah.

29. Allah este de ajuns ca Martor între noi și voi că noi nu am știut de adorarea voastră.”
30. Acolo [în acea Zi] fiecare suflet va încerca [urmările] celor săvârșite mai înainte, iar ei vor fi întorși la Allah, Domnul lor Cel Adevărat, și se va îndepărta de ei ceea ce au născocit.
31. Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?”
32. Acesta este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat. Și ce poate fi dincolo de Adevăr decât numai rătăcirea? Și cum puteți voi fi îndepărtați?
33. Așa se adeverește Cuvântul [Hotărârea] Domnului tău împotriva celor care sunt nelegiuți - într-adevăr, ei nu vor crede.
34. Spune: „Se află printre asociații voștri vreunul care să creeze o făptură și să o readucă [la viață după moarte]?” Spune: „Allah creează făptura și apoi o readuce [la viață]. Cum de puteți voi să stați departe de adevăr?”
35. Spune: „Se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr! Și este mai vrednic să fie urmat Cel care călăuzește spre Adevăr sau cel care nu călăuzește decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?”
36. Cei mai mulți dintre ei nu urmează decât bănuiele. Cu adevărat, bănuielele nu ajută cu nimic față de Adevăr. Iar Allah este Bineștiutor a ceea ce fac ei.
37. Nu este [posibil] ca acest Coran să fie făcut de altcineva în fără de Allah, ci este confirmarea celor de dinaintea lui și o explicație a Scripturilor [anterioare], despre care nu este nicio îndoială⁽¹²⁾ că el este venit de la Stăpânul Lumilor.
38. Sau spun ei [despre Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)]: „L-a născocit [Mohammed]?” Spune: „Aduceți voi o sură asemănătoare lui și chemați pe cine puteți, în afară de Allah, dacă voi sunteți într-un adevăr.”
39. Dimpotrivă, ei luaseră drept minciună ceea ce nu puteau cuprinde prin cunoașterea lor, căci nu le venise încă tâlcuirea lui. Așa au făcut și cei de dinaintea lor și privește care a fost sfârșitul nelegiuitorilor.
40. Și printre ei sunt unii care cred în el, și printre ei sunt alții care nu cred în el. Dar Domnul tău îi Cunoaște cel mai bine pe cei care fac stricăciune.
41. Iar dacă ei te învinuiesc pe tine [o, Mohammed,] de minciună, atunci spune: „Ale mele sunt faptele mele și ale voastre sunt faptele voastre! Voi nu sunteți răspunzători de ceea ce fac eu, iar eu nu sunt răspunzător de ceea ce faceți voi.”

(12) Această frază se referă din nou la Coran.

42. Și printre ei sunt unii care te ascultă. Dar poți să-i faci pe surzi să audă, când ei nu pricep?
43. Și printre ei sunt unii care privesc la tine. Dar poți tu să-i călăuzești pe orbi, când ei nu văd?
44. Cu adevărat, Allah nu-i nedreptățește pe oameni într-un nimic, ci oamenii sunt cei nedrepti față de ei înșiși.
45. Și [în] Ziua în care El îi va aduna va fi ca și cum ei nu ar fi rămas [în viață] decât un ceas dintr-o zi, și ei se vor cunoaște reciproc. Vor pierde cei care au negat întâlnirea cu Allah și nu au fost călăuziți.
46. Și fie că îți arătăm o parte din cele cu care îi amenințăm pe ei [o, Mohammed], fie că te luăm pe tine la Noi, la Noi este întoarcerea lor. Și Allah este Martor pentru ceea ce ei săvârșesc.
47. Și fiecare comunitate are un Trimis, iar când vine Trimisul lor, se va face judecată între ei cu dreptate, iar ei nu vor fi nedreptățiți.
48. Și ei spun: „Și când se împlinește această promisiune, dacă voi sunteți într-un adevăr?”
49. Spune: „Eu nu am nicio putere spre dăunarea sau spre folosul meu, în afară de ceea ce Voiește Allah. Fiecare comunitate are un termen [specific] și când le sosește termenul, ei nu-l pot întârzia nici măcar cu un ceas și nici nu-l pot grăbi.”
50. Spune: „V-ați gândit: dacă vă va veni pedeapsa Lui în timpul nopții sau în timpul zilei - ce ar putea păcătoșii să grăbească din ea?”⁽¹³⁾
51. Și atunci când va veni, veți crede voi în ea? Acum⁽¹⁴⁾ credeți voi în ceea ce ați voit să grăbiți.⁽¹⁵⁾
52. Apoi li se va zice celor care au fost nedrepti: „Gustați voi chinul cel veșnic! Sunteți voi răsplătiți cu altceva decât cu ceea ce v-ați agonisit?”
53. Și ei își cer ție [o, Mohammed] deslușire: „Este adevărat?” Spune: „Da! [Jur] pe Domnul meu, acest lucru este adevărat și voi nu-l veți putea împiedica!”
54. Și dacă fiecare suflet care a fost nedrept ar avea tot ceea ce se află pe pământ, l-ar oferi ca răscumpărare. Ei își vor ascunde remușcarea, când vor vedea chinul. Dar se va judeca între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.
55. Cu adevărat, ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este adevărată, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.

(13) „Grăbească” se referă la batjocorirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de către necredincioși, spunându-i să cheme pedeapsa lui Allah drept dovadă a adevărului său.

(14) Când este prea târziu să beneficieze de credință.

(15) Provoacăndu-i pe cei care au avertizat despre aceasta să o aducă imediat.

56. El este Cel care dă viață și Cel care dă moarte și la El vă veți întoarce.
57. O, oameni! V-a venit vouă îndemn de la Domnul vostru și tămăduire pentru ceea ce este în piepturi, călăuzire și îndurare pentru dreptcredincioși!
58. Spune: „De Harul lui Allah și de Îndurarea Sa să se bucure, căci ele sunt mai bune decât toate cele pe care le strâng ei.”
59. Spune: „Vedeți ce v-a pogorât Allah drept mijloace de viațuire?! Iar voi ați interzis o parte dintre ele și ați îngăduit [o altă parte]”. Spune: „V-a permis Allah acestea sau voi născociți împotriva lui Allah?”
60. Și ce părere vor avea în Ziua Învierii⁽¹⁶⁾ cei care au născocit minciuni împotriva lui Allah? Cu adevărat, Allah este Dătător de Har oamenilor, dar cei mai mulți dintre ei nu sunt mulțumitori.
61. Și tu [o, Mohammed] nu vei fi în nicio împrejurare și nu vei recita niciun fragment din Coran, iar voi [oamenilor] nu veți împlini nicio faptă fără ca Noi să fim Martori în clipa când o săvârșiți. Domnului tău nu-i va scăpa nici cât greutatea unui atom⁽¹⁷⁾ - nici de pe Pământ, nici din Cer -, nici cât [o greutate] mai mică [decât aceasta] și nici mai mare, fără ca acestea să [fie înscrise] într-o carte limpede.
62. Cu adevărat, aliații lui Allah nu au motive să se teamă și nici nu vor fi mâhniți -
63. Cei care cred și care au frică de Allah.
64. Pentru ei este bună veste în această viață, și în Lumea de Apoi. Cuvintele [decretul] lui Allah [nu vor cunoaște] nicio schimbare. Aceasta este marea izbândă.
65. Și să nu te întristeze vorbele lor. Cu adevărat, onoarea [datorată puterii] este a lui Allah. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul], Al-'Alim [Bineștiutor].
66. Cu adevărat, ai lui Allah sunt atât cei din Cer, cât și cei de pe Pământ. Și ce urmează aceia care invocă semeni în locul lui Allah? Ei nu urmează decât bănuieli și ei nu fac altceva decât să mintă.
67. El este Cel care v-a făcut vouă noaptea să vă odihniți în ea și ziua ca să [vă îngăduie să] vedeți⁽¹⁸⁾. Iar în aceasta sunt semne pentru un popor care ascultă.
68. Ei⁽¹⁹⁾ spun: „Allah și-a luat un fiu.” Preaslăvitul este Al-Ghaniyy [îndeajuns de Înstărit]. Ale Lui sunt [toate] cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Voi nu aveți nicio dovadă pentru acest lucru. Oare spuneți voi împotriva lui Allah ceea ce nu știți?
69. Spune: „Cei care născocesc pe seama lui Allah minciuni nu vor izbuti.”

(16) Ce vor crede că El va face cu ei.

(17) Sau „greutatea unei furnici mici”.

(18) Făcând lucrurile vizibile.

(19) Creștinii și alții.

70. [Pentru ei este] plăcere trecătoare în această lume. Apoi la Noi este întoarcerea lor, iar Noi îi vom face atunci să guste chinul aspru pentru că nu au crezut.
71. Și spune-le povestea lui Noe, când el i-a spus poporului său: „O, popor al meu, dacă vă este prea grea șederea mea [printre voi] și pomenirea de către mine a semnelor lui Allah, atunci să știți că eu în Allah mă încred. Înțelegeți-vă, așadar și [chemați-vă] „asociații” voștri și nu ascundeți planurile voastre. Apoi luați hotărârea în privința mea, fără să-mi mai dați vreun răgaz.
72. Iar dacă vă veți lepăda [de sfatul meu] - eu nu v-am cerut răsplată, căci răsplata mea nu este decât de la Allah și mie mi s-a poruncit să fiu dintre cei supuși Voinței lui Allah [musulmani]!”
73. Și ei l-au socotit mincinos, astfel că Noi l-am mântuit împreună cu cei care au crezut cu el în corabie și i-am făcut pe ei urmași. Iar pe cei care nu au acceptat semnele Noastre i-am înecat. Deci privește cum a fost urmarea celor preveniți.
74. Apoi am trimis Noi, după el, Trimiși la popoarele lor și ei au venit cu semne deslușite. Dar ei nu au crezut în ceea ce luaseră drept minciună mai înainte. Și astfel pecetluim Noi inimile celor care întrec măsura.
75. După aceea i-am trimis Noi, după ei, pe Moise și pe Aaron cu semnele Noastre la Faraon și căpeteniile sale, însă ei s-au arătat îngâmfați și au fost un popor de nelegiuiri.
76. Și când a ajuns la ei Adevărul din partea Noastră, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie evidentă.”
77. Moise a spus: „Spuneți voi despre Adevăr, după ce a venit el la voi, că aceasta este vrăjitorie? Atunci [aflați] că vrăjitorii nu vor izbândi!”
78. Ei au spus: „Ai venit la noi ca să ne abați de la cele în care i-am găsit pe părinții noștri, pentru ca voi doi să aveți puterea pe acest pământ? Dar noi nu credem în voi.”
79. Și Faraon a spus: „Aduceți-mi toți vrăjitorii învățați.”
80. Și când au venit vrăjitorii, Moise le-a spus: „Aruncați ceea ce aveți voi de aruncat.”
81. Și când ei au aruncat, Moise a spus: „Ceea ce ați adus voi este [doar] vrăjitorie. Cu adevărat, Allah o va zădărnici, căci Allah nu încurajează fapta celor care aduc stricăciune.
82. Și Allah va consacra Adevărul prin Cuvintele Sale, chiar dacă păcătoșilor nu le place.”
83. Dar nu a crezut nimeni în [Mesajul lui] Moise decât un grup de oameni din neamul lui [Faraon] și apoi le-a fost teamă că Faraon și căpeteniile sale îi vor persecuta, căci Faraon era un tiran puternic peste acest pământ și era dintre cei necumpătați.

84. Și Moise a spus: „O, popor al meu! Dacă voi credeți în Allah, încredeți-vă în El, dacă sunteți musulmani [supuși lui Allah]!”
85. Și ei au răspuns: „În Allah ne încredem. Doamne, nu ne face pre noi [țintă a] urgisirii poporului de nelegiuți
86. Și izbăvește-ne pe noi, cu Mila Ta, de cei necredincioși.”
87. Și Noi le-am revelat lui Moise și fratelui său: „Pregătiți case pentru poporul vostru în Egipt și faceți în casele voastre loc de rugăciune⁽²⁰⁾ și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și binevestește credincioșilor.”
88. Și Moise a spus: „Doamne! Tu ai dăruit lui Faraon și căpeteniilor sale podoabe și averi în această viață, Doamne, ca să-i rătăcească [pe oameni] de la drumul Tău! Doamne, nimicește averile lor și pecetluiește inimile lor ca să nu creadă ei până ce nu vor vedea pedeapsa cea dureroasă.”
89. [Allah] a spus: „Rugămintea voastră a fost acceptată⁽²¹⁾. Mergeți pe calea cea dreaptă și nu urmați calea celor care nu știu!”
90. Și Noi i-am trecut pe Fiii lui Israel prin mare și Faraon și soldații lui i-au urmărit ca să-i prigonească și să-i nimicească până când l-a ajuns pe el înecul și a spus: „Eu cred că nu există altă divinitate în afară de Cel în care cred Fiii lui Israel și eu sunt [acum] printre cei supuși [musulmani]!”
91. [Allah a spus]: „Acum? După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?
92. Astăzi îți vom salva Noi trupul⁽²²⁾, pentru ca să fii un semn pentru cei [care vor veni] în urma ta.” Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de semnele Noastre!
93. Și Noi le-am pregătit Fiilor lui Israel locuință sigură, și le-am dat lor hrană din bunătați. Și ei nu s-au certat până ce nu a venit la ei știința. Cu adevărat, Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele întru care nu s-au înțeles.
94. Iar dacă tu [o, Mohammed,] ai îndoială asupra celor pe care ți le-am trimis, atunci întreabă-i pe cei care au citit Cartea revelată mai înainte de tine. Ți-a venit Adevărul de la Domnul tău. Așadar, nu fi printre cei care au îndoieli!
95. Și să nu fii printre aceia care țin de mincinoase semnele lui Allah, căci vei fi printre cei pierduți.
96. Cu adevărat, cei împotriva cărora se va adeveri Cuvântul [de amenințare al] Domnului tău nu vor crede,
97. Chiar dacă le-ar veni lor toate semnele, până ce nu vor vedea pedeapsa dureroasă.

(20) Pentru a se putea ruga fără să fie văzuți de către dușmani.

(21) Literar: „rugămintea amănndurora” adică cea a lui Moise și a lui Aaron, care i s-a alăturat spunând „Amin”.

(22) Corpul său mort va fi păstrat și nu va fi distrus.

98. Și nu a fost nicio cetate care să creadă [după ce le-a fost hotărâtă pedeapsa pentru nelegiuirea lor] și căreia credința ei să-i fi fost de folos [în îndepărtarea pedepsei], în afară de cetatea poporului lui Iona, care, după ce a crezut, i-am mântuit Noi [pe locuitorii ei] de chinul rușinii în viața lumească și le-am dat Noi lor bucurie până la un timp.
99. Și de-ar fi Voit Domnul tău, toți cei de pe pământ ar fi crezut laolaltă! Și oare tu [o, Mohammed] îi silești pe oameni ca să fie credincioși?
100. Nu poate niciun suflet să creadă, decât cu Voia lui Allah. Și El va trimite pedeapsă împotriva acelor care nu pricep.
101. Spune: „Priviți la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ!” Însă nici semnele și nici prevenitorii nu sunt de ajuns pentru un neam [de oameni] care nu cred!
102. Și oare așteaptă ei altceva decât zile asemănătoare cu ale acelor de dinaintea lor? Spune: „Așteptați, așadar. Cu adevărat voi fi și eu printre cei care așteaptă laolaltă cu voi.”
103. Atunci îi vom salva Noi pe Trimișii Noștri și pe cei care au crezut. Astfel, cu adevărat este de datoria Noastră, să-i salvăm pe dreptcredincioși!
104. Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Dacă sunteți cu îndoială asupra religiei mele, atunci [să știți că] eu nu îi ador pe cei pe care îi adorați în afară de Allah, ci Îl ador pe Allah, Cel care vă va lua la Sine, căci mie mi s-a poruncit să fiu dintre dreptcredincioși
105. Și [mi s-a poruncit]: „Ridică-ți fața către Religia adevărată și nu fi dintre idolatri!
106. Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuitori!”⁽²³⁾
107. Și dacă Allah te atinge cu un rău, [să știi că] nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți Voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu acesta pe cei care Voiește El dintre robii Săi, iar El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
108. Spune: „O, oameni! V-a venit Adevărul de la Domnul vostru și acela care se călăuzește, este călăuzit doar pentru sine, iar acela care rătăcește, el duce în rătăcire numai sufletul său. Iar eu nu sunt păzitor peste voi
109. Și urmează ceea ce-ți este revelat [o, Mohammed] și fi cu răbdare până ce Allah va Judeca, fiindcă El este Cel mai Bun dintre judecători.

(23) A se vedea 10:95.

Surat (11) Hud^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Ra⁽¹⁾. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Înțelept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].
2. [Printr-un Mesager, spunând]: „Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine,”
3. Și [spunând]: „Rugați-vă de iertare la Domnul vostru și întoarceți-vă, căindu-vă, la El [și] El vă va ajuta să vă bucurați de o plăcere frumoasă până la un timp anumit și-i va da fiecăruia care merită răsplata cuvenită. Însă dacă vă veți întoarce, atunci cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile mari.
4. La Allah este întoarcerea voastră și El este cu Putere peste toate.”
5. Cu adevărat ei [necredincioșii] își închid piepturile, pentru a se ascunde de El. Dar chiar dacă se învelesc ei, ascunzându-se în veșmintele lor, El Știe atât ceea ce țin ei ascuns, cât și ceea ce destăinuiesc, căci El este ‘Alim [Bineștiutor] al lăuntrului piepturilor.
6. Și nu este viețuitoare pe pământ a cărei hrană să nu fie în Grija lui Allah. El Știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită.
7. Și El este Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile - în vreme ce Tronul Său era deasupra apei - pentru ca să vă cerce care dintre voi este mai bun în făptuire. Iar dacă tu spui: „Veți fi voi înviați după moarte”, cei care nu cred, vor zice: „Aceasta nu este decât vrăjitorie evidentă.”
8. Iar dacă Noi întârziem pedepsirea lor până la un timp anumit, atunci ei spun⁽²⁾: „Ce o oprește pe ea?” Cu adevărat, în ziua când va veni la ei, nici unul dintre ei nu va mai fi ferit [de ea] și îi va cuprinde ceea ce ei au luat în derâdere.
9. Dacă Noi îi dăm omului să guste Îndurare din partea Noastră, iar apoi o luăm de la el, atunci el este deznădăjduit și nemulțumitor.
10. Dacă, însă, Noi îi dăm să guste bucurie după ce l-a atins o nenorocire, atunci el va spune: „S-au dus relele de la mine.” Și, cu adevărat, el va fi bucuros și mândru,

(*) Hud.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Cu batjocoră și necredință.

11. Mai puțin cei care sunt cu răbdare și săvârșesc fapte bune. Ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare.
12. Atunci s-ar putea ca tu să neglijezi o parte din ceea ce îți este revelat⁽³⁾ și pieptul tău să fie strâns la ea, când ei vor zice: „De ce nu s-a pogorât asupra lui o comoară?” sau „De ce nu a venit împreună cu el un Înger?” Tu nu ești decât un prevenitor, iar Allah este a toate Ocrotitor.
13. Sau ei vor spune: „El l-a născocit”? Spune: „Așadar, aduceți voi zece sure, asemeni lui, născocite [de voi] și chemați pe cine puteți [în ajutor] în afară de Allah, dacă sunteți voi întru dreptate.”
14. Și dacă nu vă răspund - atunci să știți că el [Coranul] a fost trimis prin Știința lui Allah⁽⁴⁾ și că nu există altă divinitate în afară de El. Și⁽⁵⁾, oare [nu] veți fi voi [supuși lui Allah] musulmani]?
15. Pe cei care doresc viața lumească și podoaba ei îi vom răsplăti Noi după faptele lor în ea⁽⁶⁾, fără să li se scadă lor nimic din ele.
16. Aceștia sunt cei care în Lumea de Apoi nu vor avea decât Focul. Și zadarnic va fi ceea ce au săvârșit ei în ea⁽⁷⁾ și în deșert va fi ceea ce au făcut.
17. Și oare acela care se bizuie pe un semn deslușit de la Domnul său și care este recitat de un martor din partea Sa, în vreme ce înainte de el a fost Cartea lui Moise drept ghid și îndurare [este mai bun decât acela care nu se bizuie pe niciun semn]? Aceștia cred în el, însă acele cete care nu cred în el au drept făgăduință Focul. Nu fi în îndoială asupra lui, căci el este Adevărul de la Domnul tău, dar cei mai mulți dintre oameni nu cred!
18. Și cine este mai nelegiuit decât cel care născocește pe seama lui Allah minciună? Aceia vor fi aduși dinaintea Domnului lor, iar martorii vor spune: „Aceștia sunt cei care au mințit împotriva Domnului lor!” Fără îndoială, blestemul lui Allah este asupra nelegiuiților.
19. Care [îi] împiedică [pe oameni] de la calea lui Allah și încearcă să o facă deviantă. Ei sunt cei care nu cred în Viața de Apoi.
20. Aceia nu pot să-[L] facă neputincios [pe Allah] pe pământ și nici nu au alți aliați pentru ei, în afară de Allah, iar pedeapsa lor va fi înmulțită. Ei nu au putut să audă și nici nu au văzut⁽⁸⁾.

(3) Cunoscând dificultățile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) Allah îl îndeamnă la răbdare, fiind sigur că acesta nu va eșua în a transmite mesajul complet.

(4) Știința pe care doar Allah o are.

(5) După ce ați fost convinși de astfel de dovezi.

(6) În viața lumească.

(7) În viața lumească.

(8) Au refuzat să asculte adevărul sau să îl înțeleagă.

21. Aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele și s-a îndepărtat de ei ceea ce ei au născocit.
22. Fără îndoială, în Lumea de Apoi ei vor fi cei mai pierduți.
23. Cu adevărat, cei care cred și săvârșesc fapte bune și sunt umili înaintea Domnului lor, aceia sunt oaspeții Raiului și în el vor sălăslui veșnic.
24. Exemplul celor două cete este ca și cel al orbului și al surdului cu cel care vede și aude. Sunt cele două egale la comparație? Atunci, de ce nu luați voi aminte?
25. Noi l-am trimis pe Noe la neamul său [și el a spus]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi prevenitor limpede,
26. Pentru ca voi să nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu mă tem pentru voi de chinul unei zile dureroase”.
27. Și căpeteniile dintre cei care nu au crezut din neamul lui au spus: „Noi nu vedem în tine decât un om ca și noi și nu vedem să te fi urmat pe tine decât cei care sunt vrednici de dispreț dintre noi și fără pic de chibzuință. Noi nu vedem să aveți niciun merit față de noi, ci vă socotim mai degrabă niște mincinoși.”
28. El a spus: „O, popor al meu, v-ați gândit: dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu și El mi-a dat Îndurare de la El, dar ochilor voștri le scapă, să vă silim noi la aceasta, dacă voi o urâți?
29. Și o, popor al meu, eu nu vă cer vouă vreo avere în schimb, căci răsplata mea nu se află decât la Allah. Și nici nu-i voi alunga eu pe cei care cred. Cu adevărat, ei Îl vor întâlni pe Domnul lor⁽⁹⁾. Însă eu văd că voi sunteți un neam de ignoranți.
30. Și o, neam al meu! Cine mă va ajuta pe mine împotriva [pedepsei] lui Allah dacă eu i-aș alunga? Oare nu vă amintiți voi [ceea ce v-ar fi de folos]?
31. Și eu nu vă spun că eu am Comorile lui Allah sau că eu știu neștiutul. Nici nu spun că eu sunt un Înger și nici nu spun acelor pe care ochii voștri îi disprețuiesc că Allah nu le va Dărui lor bine. Allah Știe mai bine ce se află în sufletele lor, iar eu aș fi atunci dintre cei nelegiuți!”
32. Ei⁽¹⁰⁾ au spus: „O, Noe! Te-ai certat cu noi și prea mult te-ai certat. Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
33. El le-a răspuns: „Allah o să vi le aducă dacă El Voiește, iar voi nu-L veți putea împiedica.
34. Și sfatul meu nu vă va folosi - deși mi-aș dori să vă sfătuiesc - dacă Allah Voiește să vă ducă în rătăcire. El este Stăpânul vostru și la El veți fi întorși.”

(9) În Ziua Învierii.

(10) Poporul său i-a spus.

35. Sau spun ei [despre profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)]: „L-a născocit!” Spune: „Dacă eu l-am născocit, atunci eu răspund pentru păcatul meu, însă eu sunt nevinovat de cele pe care le săvârșiți.”
36. Și i s-a revelat lui Noe că: „Nimeni din neamul tău nu va crede, decât cei care deja au crezut, dar tu nu te întrista pentru ceea ce fac ei.
37. Și construiește arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră și nu-Mi pomeni despre cei care au fost nelegiuți. Cu adevărat, ei sunt înecați.”
38. Și el lucra la corabie și de câte ori trecea pe lângă el câte o căpetenie din poporul său, îl lua în derâdere. Însă el le-a zis: „Dacă râdeți de noi, vom râde și noi de voi, asemenea cum râdeți.
39. Și veți afla voi cui îi va veni chinul care-l va umili [pe pământ] și peste cine va veni chinul dăinuitor [în Ziua de Apoi]”
40. [Așa a fost] până când a venit porunca Noastră și s-a învolburat⁽¹¹⁾ cuptorul. Noi am spus: „Adu pe ea [pe arcă] din fiecare [seminție] câte doi soți și familia ta - în afară de cei împotriva cărora hotărârea a fost deja dată - și pe cei care au crezut”. Însă nu au crezut împreună cu el decât puțini.
41. Și [Noe] a spus: „Urcați-vă pe ea. În Numele lui Allah va fi mersul ei și ancorarea [oprirea] ei. Cu adevărat, Domnul meu este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
42. Și când a purces cu ei printre valuri ca munții, l-a strigat Noe pe fiul său, care stătea deoparte: „O, fiul meu! Urcă împreună cu noi, nu fi laolaltă cu necredincioșii.”
43. Dar a răspuns [fiul]: „Voi găsi refugiu pe un munte ce mă va apăra de apă”. [Noe] i-a spus: „Astăzi nu este apărător de Porunca lui Allah, în afară de cel cu care El este Îndurător.” Și valurile i-au despărțit pe ei doi, iar el a fost printre cei înecați.
44. Și a fost spus⁽¹²⁾: „O, pământule, înghite apa ta și o, Cerule, încetează [cu ploaia]!” Și a scăzut apa și s-a împlinit porunca, iar ea [arca] s-a așezat pe muntele Al-Judi. Și a fost spus: „Să piară neamul de nelegiuți.”
45. Și Noe l-a chemat pe Domnul său și a spus: „Doamne, fiul meu este din familia mea și, cu adevărat, Făgăduința Ta este Adevărul, iar Tu ești Cel mai Drept dintre cei dreți!”
46. El a spus: „O, Noe! El nu este din familia ta. Cu adevărat, el este [dintre cei care au săvârșit] o faptă necinstită. Nu-Mi cere aceea despre care tu nu ai știință! Eu te îndemn pentru ca tu să nu fii printre cei neștiutori.”

(11) Ca un semn pentru Noe că va urma potopul.

(12) Allah a poruncit.

47. [Noe] a spus: „Doamne, eu caut adăpost la Tine de a Te întreba despre cele în privința cărora eu nu am cunoștință; și de nu mă vei ierta și nu vei fi Îndurător cu mine, voi fi eu printre cei pierduți”.
48. A fost spus: „O, Noe! Coboară cu pace din partea Noastră și cu binecuvântări asupra ta și asupra comunităților ce se vor ivi dintre acei care sunt cu tine. Iar pe alte comunități le vom lăsa să aibă parte de bucurie trecătoare și pe ele le va ajunge apoi chin dureros [venind] de la Noi.
49. Acestea sunt câteva vești despre cele neștiute, pe care Noi ți le revelăm [o, Mohammed,] și pe care nu le-ai știut nici tu, nici poporul tău, mai înainte de aceasta. Deci fii răbdător, căci sfârșitul [cel mai bun] va fi al celor temători [de Allah].
50. Și [Noi l-am trimis] la [poporul] 'Ad pe fratele lor Hud, care a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți [altă] divinitate în afară de El! Voi sunteți doar născocitori [de minciuni].
51. O, popor al meu, eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, ci răsplata mea este numai la Acela care m-a creat. Oare voi nu pricepeți?
52. O, popor al meu, rugați-vă de iertare Domnului vostru și apoi căiți-vă față de El, pentru ca El să trimită asupra voastră Cerul încărcat de ploaie și să sporească puterea voastră cu putere! Și nu vă abateți ca niște mari păcătoși”
53. Ei au spus: „O, Hud! Tu nu ne-ai adus dovezi clare, iar noi nu-i vom părăsi pe zeii noștri, pentru cuvântul tău, și nici nu vom fi cu credință în tine!
54. Noi nu spunem decât că te-a ajuns un rău [nebunie] de la unul din zeii noștri.” El a zis: „Eu Îl iau pe Allah ca Martor și voi, de asemenea, fiți martori, că eu sunt nevinovat pentru ceea ce voi luați ca asociați
55. În locul Lui! Deci vicleniți cu toții împotriva mea, fără să-mi dați niciun răgaz.
56. Cu adevărat, eu mă încred în Allah - Domnul meu și Domnul vostru. Și nu este vietate pe care El să nu o țină de chica ei⁽¹³⁾. Cu adevărat, Domnul meu este pe drumul cel drept [întru Adevăr].
57. Iar de vă veți întoarce, eu v-am transmis deja cele cu care am fost trimis la voi. Și Domnul meu va lăsa să urmeze după voi un alt popor, fără ca voi să-I aduceți Lui vreun rău. Iar Domnul meu este peste toate Păzitor.”
58. Și când a venit Porunca Noastră, i-am salvat Noi pe Hud și pe cei care credeau împreună cu el, prin Mila Noastră, și i-am salvat de pedeapsă cruntă.

(13) Pe care să nu o controleze.

59. Aceștia sunt [poporul] 'Ad. Ei au tăgăduit semnele Domnului lor și nu au dat ascultare Trimișilor Săi și au urmat porunca oricărui tiran îndărătnic.
60. Și au fost urmăriți de un blestem în această lume și în Ziua Învierii. [Poporul] 'Ad nu a crezut în Domnul lor. Departă cu 'Ad, neamul lui Hud.
61. Și [Noi am trimis] la Thamud pe fratele lor Salih care a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El! El v-a creat pe voi din pământ și v-a dat vouă să locuiți pe el. Rugați-L pe El de iertare și cățiți-vă la El. Cu adevărat, Domnul meu este aproape [și] El este Cel care Răspunde întotdeauna.”
62. Ei au spus: „O, Salih! Ai fost tu înainte de aceasta dorit peste noi. Ne oprești tu să adorăm ceea ce au adorat părinții noștri? Noi suntem într-o îndoială tulburătoare cu privire la cele la care ne chemi.”
63. El a spus: „O, neam al meu! Ce ziceți voi, dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, Care mi-a dăruit și Îndurare de la El? Cine mă va apăra pe mine de Allah, dacă eu nu m-aș supune Lui? Voi nu-mi sporiți decât pierderea.
64. O, popor al meu! Iată această cămilă de la Allah, care este un semn deslușit pentru voi. Lăsați-o să pască pe pământul lui Allah și nu o atingeți cu niciun rău, căci vă va lovi pe voi pedeapsă apropiată!”
65. Însă ei au înjunghiat-o și atunci el le-a spus: „Mai bucurați-vă în casele voastre [încă] trei zile! Aceasta este o făgăduință fără de minciună.”
66. Și când a venit Porunca Noastră, i-am salvat Noi pe Salih și pe cei care au crezut împreună cu el, prin Îndurarea Noastră, de rușinea acelei zile. Domnul tău este Al-Qaiyy [Cel Puternic] [și] Al-'Aziz [Tare].
67. Și pe cei nelegiuți i-a lovit strigătul tunător și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos,
68. Ca și când nu ar fi locuit [niciodată] în belșug în ele. Fără îndoială, [poporul] Thamud nu a crezut în Stăpânul lor! Ducă-se Thamud!
69. Și au venit Trimișii Noștri [Îngerii] la Avraam cu veste bună. Au zis ei: „Pace!”. Și le-a răspuns el: „Pace [vouă]”! și nu a pregetat să aducă un vițel fript.
70. Și când a văzut că mâinile lor nu se întind spre el, a devenit bănuitor și l-a cuprins frica de ei.⁽¹⁴⁾ Dar ei au zis: „Nu-ți fie frică! Noi am fost trimiși la neamul lui Lot!”
71. Și soția lui stătea în picioare și ea a zâmbit⁽¹⁵⁾. Atunci Noi i l-am Vestit ei pe Isaac, iar după Isaac pe Iacob.

(14) De obicei dacă un musafir refuză să mănânce, însemna că avea dușmănie față de gazdă sau intenționa să-i facă rău.

(15) De bucurie la aflarea veștilor despre pedepsirea oamenilor răi care l-au negat pe Profetul Lot.

72. Ci ea a zis: „Vai mie! O să nasc eu când eu sunt o femeie bătrână, iar bărbatul meu e un moșneag?! Acesta este cu adevărat un lucru ciudat!”
73. Dar ei au zis: „Te miri tu de Hotărârea lui Allah? Îndurarea și Binecuvântarea lui Allah asupra voastră, o, locuitori ai acestei case. Cu adevărat, El este Hamid [Cel Vrednic de Laudă] [și] Majid [Cel Vrednic de Glorie].
74. Și când i-a trecut lui Avraam frica și i-a venit vestea cea bună, el a început să argumenteze⁽¹⁶⁾ cu Noi [în apărarea] poporului lui Lot.
75. Cu adevărat, Avraam era blând, căinător și rugător
76. [Îngerii au spus]: „O, Avraam, renunță la aceasta. Cu adevărat, Hotărârea Domnului tău a venit, iar asupra lor se va abate o pedeapsă nestrămutată”.
77. Și când Trimișii Noștri [Îngerii] au venit la Lot, s-a simțit stingherit⁽¹⁷⁾, neștiind ce să facă și a spus: „Aceasta este o zi cumplită”.
78. Și s-a grăbit poporul său către el, după ce până atunci săvârșiseră fapte rele⁽¹⁸⁾. Și el le-a spus: „O, popor al meu! Acestea sunt ficele mele⁽¹⁹⁾ și ele sunt mai curate pentru voi. Fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de rușine față de oaspeții mei! Nu este printre voi niciun bărbat chibzuit?”
79. Dar ei au spus: „Tu știi că nu avem nevoie de ficele tale și tu știi ceea ce noi vrem.”
80. El a spus: „O, de-aș avea eu putere asupra voastră sau de-aș găsi un sprijin temut!”
81. Ei [Îngerii] au spus: „O, Lot! Noi suntem Trimișii Domnului tău! Ei nu vor putea niciodată să ajungă la tine. Deci pleacă cu familia ta la vreme de noapte⁽²⁰⁾ și să nu se întoarcă niciunul dintre voi [pentru a privi înapoi], în afară de soția ta, pe care o va lovi ceea ce îi lovește pe ei. Ceea ce îi amenință pe ei se va întâmpla în zori. Și oare nu este dimineața aproape?”
82. Și când a venit Hotărârea Noastră, am făcut Noi ca partea ei [a cetății] de sus să fie partea ei de dedesubt și am trimis asupra ei ploaie de pietre de lut [ars], una după alta,
83. Însemnate de Domnul tău. Și ele [pedepsele lui Allah] nu sunt departe de cei nelegiuți.
84. Și [l-am trimis Noi] la [poporul] Madyan pe fratele lor Șuayb, care [le-] a spus: „O, popor al meu, adorați-L voi pe Allah, căci nu există altă divinitate în afară de El. Și nu micșorați măsura și greutatea. Cu adevărat, eu vă văd întru bine, dar eu mă tem pentru voi de chinul unei zile care [le] va cuprinde [pe toate].

(16) Cu Îngerii Noștri.

(17) Profetul Lot s-a temut pentru siguranța și onoarea musafirilor săi.

(18) Făcându-se referire la practica sodomiei și a violului între bărbați.

(19) Femeile din comunitate ce erau disponibile pentru căsătorie.

(20) Cândva înainte de răsărit.

85. Și, o, popor al meu, dați măsura și greutatea întreagă, cu dreptate, și nu le scădeți oamenilor din lucrurile [cuvenite] lor și nu purcedeți pe pământ ca stricători.
86. Ceea ce vă rămâne din partea lui Allah este mai bun pentru voi, dacă sunteți credincioși. Iar eu nu sunt păzitor peste voi.”
87. Ei au spus: „O, Șuayb! Oare rugăciunile tale [religia ta] îți poruncesc ca noi să ne lepădăm de ceea ce au adorat părinții noștri și să nu facem ceea ce voim cu averile noastre? Cu adevărat, tu ești blând și chibzuit.”⁽²¹⁾
88. El a spus: „O, popor al meu, v-ați gândit: dacă eu am o dovadă limpede de la Domnul meu, Care mi-a dăruit din partea Sa avere frumoasă?⁽²²⁾ Eu nu voiesc să fac ceea ce vă interzic vouă. Eu nu voiesc decât îndreptarea [voastră], atât cât pot. Iar izbânda mea nu este decât de la Allah. În El mă încred și la El mă întorc⁽²³⁾.”
89. O, popor al meu, să nu vă împingă la păcat vrajba ce mi-o arătați, ca să vă lovească ceea ce a lovit poporul lui Noe sau poporul lui Hud sau poporul lui Salih. Iar poporul lui Lot nu este departe de voi.
90. Și rugați-vă de iertare Domnului vostru, apoi căiți-vă față de El, Căci Domnul meu este Rahim [Îndurător] [și] Uadud [Binevoitor].”
91. Ei au spus: „O, Șuayb! Noi nu pricepem prea multe din ceea ce ne spui tu și te socotim slab printre noi. Și de n-ar fi clanul tău, noi te-am ucide cu pietre, căci tu nu ai nicio putere asupra noastră.”
92. El a spus: „O, neam al meu, oare clanul meu are mai mult preț la voi decât Allah, Căruia voi Îi întoarceți spatele? Cu adevărat, Domnul meu cuprinde [cu Știința Sa] tot ceea ce faceți voi.
93. Și, o, neam al meu, faceți după putința voastră și voi face și eu [tot la fel] și veți afla voi asupra cui se va abate o pedeapsă care-l va înjosi și cine este mincinos. Așteptați, și voi aștepta și eu împreună cu voi!”
94. Și când a venit Porunca Noastră, i-am izbăvit Noi pe Șuayb și pe cei care au crezut împreună cu el, prin Îndurarea Noastră, în vreme ce pe cei care au rămas nelegiuiți i-a lovit strigătul tunător și au căzut [morți], în casele lor, cu fața în jos,
95. Ca și cum ei nu ar fi locuit în ele, în belșug, [niciodată]. Atunci, departe cu Madyan, așa cum departe s-a dus și [poporul] Thamud.
96. Și l-am trimis Noi pe Moise, cu semnele Noastre și cu putere evidentă,

(21) Aceasta este o descriere sarcastică ce implică opusul.

(22) Concluzia acestei propoziții este estimată a fi „nu ar fi datoria mea să vă avertizez?”.

(23) Mă întorc la Allah deseori cându-mă.

97. La Faraon și la căpeteniile sale. Însă ei au urmat porunca lui Faraon, dar porunca lui Faraon nu era cu dreptate.
98. Și va merge el înaintea poporului său în Ziua Învierii și-i va călăuzi pe ei către Foc. Și ce rău loc va fi acesta spre care sunt ei duși.
99. Și vor fi urmăriți în această [lume] și în Ziua Judecării de blestem. Și ce rău dar⁽²⁴⁾ va fi acesta care le este menit.
100. Acestea sunt dintre veștile cetăților pe care ți le povestim [o, Mohammed]. Dintre ele [o parte] sunt încă în picioare și [o parte din ele] sunt șterse.
101. Noi nu le-am făcut nicio nedreptate, ci ei înșiși s-au nedreptățit. Și nu le-au fost de niciun folos zeii lor, pe care i-au adorat în locul lui Allah, când a venit Porunca Domnului tău, ci nu au făcut ei decât să le sporească ruina.
102. Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite. Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră.
103. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru cel care se teme de chinul din Ziua de Apoi. Aceasta este o Zi în care oamenii vor fi adunați! Aceasta este o Zi mărturisită.
104. Și Noi nu o lăsăm să întârzie decât numai până la un termen hotărât.
105. În Ziua ce va veni, nu va grăi niciun suflet, decât numai cu Voia Lui. Și unii dintre ei vor fi osândiți, iar [alții] fericiți!
106. În ce-i privește, pe cei care vor fi osândiți se vor afla în Foc, unde ei vor avea parte de geamăt și de suspin;
107. În veci vor sălășlui în el, cât vor dăinui Cerurile și Pământul, doar dacă Domnul tău va voi altfel, căci Domnul tău face tot ceea ce El Voiește.
108. În ceea ce-i privește, pe cei care vor fi fericiți, ei se vor afla în Rai; și în veci vor sălășlui în el, atât cât vor dăinui Cerurile și Pământul, doar dacă Domnul tău va Voi altfel. [Acesta va fi] un dar neîntrerupt.
109. Nu te îndoi [o, Mohammed,] cu privire la ceea ce adoră ei [politeiștii]. Ei nu adoră alta decât ceea ce au adorat părinții lor mai înainte. Iar Noi le vom da partea lor fără nicio micșorare.
110. Noi i-am dat deja lui Moise Scriptura și s-au ivit neînțelegeri asupra ei. Și de n-ar fi fost mai dinainte un Cuvânt⁽²⁵⁾ de la Domnul tău, [totul] ar fi fost hotărât pentru ei. Dar ei sunt în îndoială tulburătoare asupra lui.

(24) Blestemul ce îi va urmări în ambele vieți.

(25) A se vedea 10:19.

111. Și cu adevărat, pe fiecare îl va răsplăti Domnul tău pe deplin pentru faptele sale. Cu adevărat, El este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
112. Deci rămâi pe calea cea dreaptă, așa cum ți s-a poruncit, laolaltă cu aceia care s-au căit împreună cu tine. Și nu treceți peste limite, fiindcă El este Basir [Cel care Vede Bine] ceea ce faceți.
113. Și nu înclinați către cei care sunt nelegiuîți, ca să nu vă atingă Focul și voi nu aveți alți aliați afară de Allah și apoi voi nu veți fi ajutați.
114. Și împlinește Rugăciunea [As-Salat] la cele două capete ale zilei și la anumite ceasuri din noapte. Cu adevărat, faptele bune le alungă pe cele rele. Aceasta este o reamintire pentru cei care își reamintesc [cugetă și I se supun lui Allah].
115. Și fii statornic în răbdare, fiindcă Allah nu lasă să se piardă răsplata făcătorilor de bine.
116. Și oare nu au fost printre popoarele de dinaintea voastră oameni virtuoși care au oprit de la stricăciuni pe acest pământ - în afară de puțini dintre ei pe care Noi i-am izbăvit? Iar cei care au fost nedrepti au trăit mai departe în îmbuibare și au fost mai păcătoși.
117. Și Domnul tău nu ar fi nimicitor cetățile, cu nedreptate, dacă locuitorii lor s-ar fi îndreptat [și ar fi săvârșit fapte bune].
118. Și dacă Domnul tău ar fi Voit, i-ar fi făcut pe toți oamenii o singură comunitate. Dar ei nu încetează să fie în neînțelegere
119. În afară de cei cu care Domnul tău a fost Îndurător. Și de aceea i-a creat pe ei. Și se va împlini Cuvântul Domnului tău: „Voi umple Gheena cu djinni și cu oameni laolaltă.”
120. Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre Trimiși se află [pildă] cu care Noi întărim inima ta. Și prin acestea a venit la tine Adevărul, Îndemnarea și reamintirea pentru dreptcredincioși.
121. Și spune-le celor care nu cred: „Faceți după putința voastră și vom face și noi [tot la fel].
122. Așteptați și vom aștepta și noi.”
123. Și ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Și la El se întorc toate lucrurile [pentru hotărâre]. Adoră-L, așadar, și încrede-te în El! Și Domnul tău nu este nebăgător de seamă față de ceea ce faceți voi.

Surat (12) Yusuf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Alif, Lam, Ra⁽¹⁾. Acestea sunt Versetele Cărții limpezi.
2. Cu adevărat, Noi am pogorât-o drept un Coran arab⁽²⁾, poate că voi veți pricepe.
3. Noi îți vom povesti [o, Mohammed] cea mai frumoasă istorisire din ceea ce îți revelăm în acest Coran, chiar dacă ai fost înainte de ea printre cei neștiutori.
4. [Din aceste povești spune] când Iosif i-a spus tatălui său⁽³⁾: „O, tată! Eu am văzut [în vis] unsprezece planete, și Soarele și Luna! Eu le-am văzut prosternându-mi-se!”
5. El a spus: „O, fiul meu! Nu povesti visul tău fraților tăi, ca să nu plăsmuiască viclenie împotriva ta. Cu adevărat, Șeitan îi este omului dușman învederat.
6. Astfel te alege Domnul tău și te învață tâlcuirea vedeniilor [evenimentelor sau viselor] și va împlini El binefacerea Sa asupra ta și asupra neamului lui Iacob, așa cum a împlinit-o El și asupra celor doi părinți ai tăi, Avraam și Isaac, căci Domnul tău este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept]”
7. În Iosif și în frații săi au fost semne pentru aceia care întreabă, [precum]
8. Atunci când au spus: „Iosif și fratele său⁽⁴⁾ sunt mai dragi decât noi tatălui nostru, chiar dacă noi suntem o ceată. Cu adevărat, tatăl nostru este în rătăcire evidentă.
9. Omorâți-l pe Iosif sau lăsați-l [pe alt] pământ, astfel încât chipul tatălui vostru să se îndrepte numai spre voi! Iar după aceasta veți fi oameni drepti⁽⁵⁾.”
10. Unul dintre ei a spus: „Nu-l omorâți pe Iosif, ci aruncați-l în fundul unui puț - dacă voi vreți să o faceți - și o să-l ia vreo caravană!”
11. Ei au spus: „O, tată! De ce nu ni-l dai tu pe Iosif în grijă? Noi doară îi suntem lui sfătuitori buni.
12. Trimite-l mâine împreună cu noi, să se bucure și să se joace, iar noi îl vom păzi.”
13. [Iacob] a spus: „Cu adevărat, eu sunt trist că voi îl luați și mă tem să nu-l mănânce lupul, când voi veți fi fără băgare de seamă față de el.”

(*) Iosif.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Revelat în limba arabă.

(3) Profetul Iacob.

(4) Beniamin, născut din aceeași mamă ca și Iosif.

(5) Vă puteți căi apoi.

14. Ei au spus: „Dacă o să-l mănânce lupul, când noi suntem o ceată, înseamnă că noi suntem atunci cei pierduți.”
15. Și când au plecat cu el și s-au înțeles cu toții să-l arunce în adâncul puțului, atunci i-am revelat Noi lui: „Tu le vei vorbi despre această faptă a lor [într-o zi], fără ca ei să te cunoască!”
16. Și seara au venit la tatăl lor, plângând.
17. Și au spus: „O, tată! Noi ne-am dus și ne-am luat la întrecere și l-am lăsat pe Iosif lângă lucrurile noastre. Și l-a mâncat lupul. Tu nu ne crezi, măcar că noi spunem adevărul.”
18. Și au adus cămașa lui [mânjită] cu sânge mincinos⁽⁶⁾. [Iacob] a spus: „Mai degrabă sufletele voastre v-au îndemnat să faceți ceva [rău], deci [nu-mi rămâne decât] răbdarea cuminte. Și Allah este Cel la care se cere ajutor pentru cele pe care voi le povestiți.”
19. A venit o caravană și [cei din caravană] l-au trimis pe cel care scotea apă pentru ei și el a coborât găleata lui. Dar el a spus: „Ce veste bună! Aici este un băiețel!” Și l-au ascuns în chip de marfă⁽⁷⁾. Dar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] a ceea ce au făcut ei.
20. Și l-au vândut ei pentru un preț de nimic, pentru câțiva dirhami, căci atât de puțin l-au prețuit ei.
21. Și a spus cel din Egipt, care l-a cumpărat, către soția lui: „Cinstește șederea lui [printre noi]! S-ar putea să ne fie de folos sau să-l luăm ca fiu!” Și astfel i-am dat Noi lui Iosif stare temeinică pe acest pământ, pentru a-l învăța pe el tâlcuirea vedeniilor. Allah are Putere să facă orice lucru dacă Voește, dar cei mai mulți oameni nu știu.
22. Și când a ajuns el [Iosif] la vârsta bărbăției, i-am dat Noi înțelepciune și știință, căci astfel îi răsplătim Noi pe cei care fac bine.
23. Și a vrut ea, cea în a cărei casă se afla, să-l ademenească, împotriva voinței lui. Și a încuiat ușile și i-a spus: „Vino încoace!” Însă el i-a răspuns: „Ferească Allah! Cu adevărat, el⁽⁸⁾ este stăpânul meu, care mi-a dat bun loc. Într-adevăr nelegiuirii nu izbândesc.”
24. Și ea era cu adevărat hotărâtă [să îl seducă] și ar fi avut și el poftă de ea, dacă nu ar fi văzut semnul Domnului său. Astfel [am făcut Noi], ca să îndepărtăm răul și fapta rușinoasă de el. Cu adevărat, el era unul dintre robii Noștri aleși.
25. Și au alergat amândoi spre ușă, iar ea i-a rupt cămașa la spate. Și l-au găsit pe soțul ei lângă ușă și i-a spus ea [atunci]: „Care este pedeapsa pentru cel care voiește familiei tale un rău, decât temnița sau pedeapsa dureroasă?”

(6) Ei au pătat cămașa lui Iosif cu sângele unui miel, dar au uitat să o sfășie, iar aceasta a sporit suspiciunea tatălui.

(7) De a fi vândut ca și sclav.

(8) Soțul femeii, al-Aziz.

26. [Iosif] a spus: „Dar ea a vrut să mă ademenească, în pofida voinței mele!” Însă un martor din familia ei a mărturisit: „Dacă cămașa lui este ruptă în față, atunci ea a spus adevărul, iar el a fost dintre aceia care mint,
27. Însă dacă cămașa lui a fost ruptă la spate, atunci ea a mințit, iar el este dintre aceia care spun adevărul”.
28. Și când a văzut cămașa lui că a fost ruptă la spate, el a spus: „Acesta este un vicleșug de-al vostru, [femeilor], iar viclenia voastră este fără de margini!
29. Iosif, uită de aceasta. Iar tu, [soție] roagă-te de iertare pentru vina ta, căci tu ai fost dintre cei păcătoși!”
30. Și femeile din cetate au spus: „Soția lui Al-Aziz îl ademenește pe băiatul ei sclav, în pofida voinței lui. Iubirea pentru el a făcut-o să-și piardă mințile! Noi o vedem cu adevărat în rătăcire limpede”.
31. Și când a aflat ea de clevetirea lor, le-a chemat și le-a pregătit un ospăț și a dat fiecăreia dintre ele câte un cuțit. Și atunci a spus: „Ieși afară la ele, [Iosif]!” Iar când l-au văzut, s-au minunat de el peste măsură și și-au tăiat mâinile, în vreme ce spuneau: „Allah să ne ferească! Acesta nu este om! Acesta este un înger nobil.”
32. Ea a spus: „Priviți-l pe cel pentru care voi m-ați clevetit! Am încercat să-l ademenesc în pofida voii lui, însă el s-a împotrivit, [rezistând ispitei]. Iar de nu va face ce-i poruncesc, să fie întemnițat și să fie printre cei umiliți!”
33. El a spus: „Doamne! Temnița îmi este mai dragă decât aceea la care mă cheamă ele. Și dacă nu vei depărta de la mine vicleșugul lor, voi simți dorință pentru ele și voi fi astfel printre cei ignoranți”.
34. Și Domnul său i-a răspuns și a depărtat viclenia lor de la el. Cu adevărat, El este As-Sami’ [Cel care Aude Totul] [și] Al-’Alim [Atoateștiutor]!
35. Apoi li s-a năzărit lor, după ce au văzut semnele⁽⁹⁾ ca el [al-Aziz] să-l întemnițeze până la un timp⁽¹⁰⁾.
36. Și au intrat împreună cu el în temniță doi tineri. Și a spus unul dintre ei: „Cu adevărat, eu m-am văzut [într-un vis] storcând [struguri pentru] vin”. Iar celălalt a spus: „Cu adevărat, eu m-am văzut purtând pe cap pâine, din care mâncau păsările. Vesteste-ne nouă tâlcuirea acestora, căci te vedem pe tine dintre binefăcători.”
37. El a spus: „Nici nu vă va sosi mâncarea cu care voi sunteți hrăniți, că eu vă voi și vesti tâlcuirea, înainte ca ea să vă vină. Aceasta [face parte] din ceea ce m-a învățat Domnul meu. Cu adevărat, eu am părăsit religia unui popor ce nu crede în Allah și care, în Viața de Apoi este necredincios.

(9) Dovezile inocenței lui.

(10) Până când scandalul va fi uitat.

38. Și eu am urmat religia strămoșilor mei Avraam, Isaac și Iacob. Nu se cuvine să-I alăturăm lui Allah nimic. Aceasta este din Harul lui Allah asupra noastră și asupra [tuturor] oamenilor, însă cei mai mulți dintre oameni nu aduc mulțumire.
39. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Sunt mai buni domnii risipiți sau Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Stăpânul Atotputernic]?
40. Nu adorați în afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit⁽¹¹⁾ voi și părinții voștri și căroră Allah nu le-a pogorât nicio dovadă. Judecata nu este decât la Allah. El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El. Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.
41. O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Unul dintre voi va da stăpânului său să bea vin. Cât despre celălalt, el va fi răstignit, iar păsările vor mânca din capul lui. S-a hotărât treaba asupra căreia voi îmi cereți sfat.”
42. Și el a spus apoi celui dintre ei despre care știa că va fi eliberat: „Pomenește și de mine stăpânului tău.” Dar Șeitan l-a făcut să uite să-i amintească stăpânului său și el [Iosif] a rămas în temniță câțiva ani.
43. Și regele a spus: „Cu adevărat, am văzut [într-un vis] șapte vaci grase mâncate de alte șapte costelive și șapte spice verzi și altele [șapte] uscate. O, voi, dregători ai mei! Dați-mi mie sfat asupra vedeniei mele, dacă voi știți să tâlcuiți vedenia.”
44. Ei au răspuns: „[Este doar] un amestec de vise neîntemeiate și noi nu suntem pricepuți în tâlcuirea viselor.”
45. Dar cel care fusese eliberat dintre cei doi și-a adus aminte după o vreme: „Eu vă voi vesti tâlcuirea acestora! Deci trimiteți-mă.”
46. [El a spus] „O, Iosif, iubitorule de adevăr, explică-ne despre șapte vaci grase mâncate de alte șapte costelive, și despre șapte spice verzi și alte [șapte] uscate, ca să mă întorc la oameni pentru ca ei să știe [despre tine].”
47. [Iosif] a spus: „O să semănați șapte ani, unul după altul, cu hârnicie, dar ceea ce secerăți să lăsați în spice, afară de puțin din care o să mâncați.
48. Apoi vor veni, după aceea, șapte [ani] aspri, care vor consuma ceea ce ați strâns pentru ei mai înainte, afară de puțin din ceea ce voi veți păstra.
49. Apoi va veni, după aceea, un an în care oamenii vor avea parte de ploaie îmbelșugată și în care vor storce [măslina și struguri].”
50. Și regele a spus: „Aduceți-l la mine.” Și când a venit solul la el, [Iosif] i-a spus: „Întoarce-te la stăpânul tău și întreabă-l: Ce-au avut muierile care și-au tăiat mâinile? Cu adevărat, Domnul meu este ‘Alim [Bineștiutor] al vicleniei lor!’”

(11) Obiecte false de adorare pe care i-ați numit „zei”.

51. Și [regele le-] a spus [femeilor]: „Care a fost pricina ce v-a împins pe voi să încercați să-l ispitiți pe Iosif?” Au răspuns [ele]: „Allah să ne ferească! Noi nu știm nimic rău despre el.” Și a spus femeia lui Al-Aziz: „Acum adevărul este limpede. Eu am fost cea care a încercat să-l ispitească, însă el a spus adevărul întotdeauna.
52. Aceasta, ca să știe [al-Aziz] că eu nu l-am trădat în absență, și că Allah nu călăuzește viclenia celor trădători.
53. Eu nu mă dezvinovățesc pe mine, căci sufletul este înclinat către rău, în afară de cel pe care îl păzește Domnul meu prin Îndurarea Lui, căci Domnul meu este Ghafur [Tertător] și Rahim [Îndurător].”
54. Și regele a spus: „Aduceți-mi-l, căci voiesc să-l păstrez lângă mine.” Și când a vorbit cu el, i-a spus: „Cu adevărat, de astăzi tu ești pentru noi cu putere și de încredere.”
55. [Iosif] a spus: „Pune-mă pe mine peste hambarele țării. Cu adevărat, eu voi fi un păzitor bun și priceput.”
56. Astfel i-am dat Noi putere lui Iosif pe pământ și i-am îngăduit să se așeze în el acolo unde voiește. Noi îl cuprindem cu Îndurarea Noastră pe cel care voim și nu lăsăm să se piardă răsplata binefăcătorilor.
57. Iar răsplata din Lumea de Apoi este chiar și mai bună pentru cei care cred și sunt cu frică.
58. Și frații lui Iosif au venit [căutând mâncare] și au intrat la el. El i-a cunoscut, însă ei nu l-au mai cunoscut.
59. Și după ce i-a pregătit pe ei cu proviziile lor, a spus: „Aduceți-mi pe un frate al vostru de la tatăl vostru⁽¹²⁾. Nu vedeți voi că eu dau măsură plină și că eu sunt cel mai bun primitor de oaspeți?”
60. Iar de nu mi-l veți aduce, nu veți mai avea măsură la mine și nu vă veți mai apropia de mine”
61. Ei au spus: „Vom încerca să-l convingem pe tatăl lui. Noi o vom face.”
62. Și [Iosif] le-a spus slujitorilor săi: „Puneți marfa⁽¹³⁾ lor înapoi, în sacii lor de pe cămile! Poate că ei o s-o recunoască, atunci când se vor întoarce la familia lor, și poate că ei vor reveni.”
63. Și când s-au întors la tatăl lor, ei au spus: „O, tată al nostru! Ne-a fost nouă oprită măsura. Așadar, trimite-l împreună cu noi pe fratele nostru ca să căpătăm măsura și noi îl vom păzi pe el.”
64. Dar el a spus: „Să vi-l încredințez așa cum vi l-am încredințat pe fratele lui mai înainte? Allah este mai bun Păzitor și El este Cel mai Îndurător dintre îndurători.”

(12) Benjamin, care a fost ținut acasă de tatăl său Iacob.

(13) Bunurile pe care aceștia le-au adus pentru a face troc pentru mâncare.

65. Și când și-au desfăcut sarcinile lor, au văzut că marfa lor le-a fost dată înapoi. Și ei au spus atunci: „O, tată al nostru! Ce să mai dorim noi [mai mult]? Iată că marfa noastră ne-a fost dată înapoi. Astfel vom procura noi provizii pentru familia noastră și-l vom păzi pe fratele nostru și vom adăuga noi o încărcătură de cămilă și aceasta este o măsură ușoară”
66. [Iacob] a spus: „Nu-l voi trimite împreună cu voi până ce nu veți face învoială cu mine înaintea lui Allah să mi-l aduceți înapoi, în afară de situația că voi ați fi înconjurați [de dușmani].” Și când au făcut legământul, el a spus: „Allah este Chezaș pentru ceea ce vorbim.”
67. Și a mai spus el: „O, fiii mei! Nu intrați pe o singură poartă, ci intrați pe porți diferite. Eu nu vă pot fi de niciun folos împotriva [decretului] lui Allah. Hotărârea nu este decât la Allah! Eu în El mă încred și în El să se încreadă aceia care se încred.”
68. Și când au intrat așa cum le-a poruncit tatăl lor, nu le-a fost aceasta de niciun folos împotriva [hotărârii] lui Allah. N-a fost decât că s-a împlinit o dorință din sufletul lui Iacob. El avea înțelepciunea din ceea ce l-am învățat Noi, dar cei mai mulți oameni nu știu.
69. Și când au intrat la Iosif, l-a luat [acesta] pe fratele său lângă el și i-a spus: „Eu sunt fratele tău. Nu fi îngrijorat pentru ceea ce au făcut ei [cu mine].”
70. Iar atunci când le-a pregătit proviziile lor, a pus el cupa în sacul de pe cămila fratelui său. Apoi un vestitor a strigat: „O, voi călătorilor! Voi sunteți niște hoți.”
71. Ei au spus, întorcându-se la ei: „Ce vă lipsește?”
72. Ei au răspuns: „Ne lipsește măsura regelui. Iar cel care o va aduce, va primi [încă] o sarcină de cămilă. Și eu îi sunt chezaș.”
73. Ei au spus: „Pe Allah, voi știți că n-am venit să facem stricăciune în țară și nu suntem hoți.”
74. [Acuzatorii] au răspuns: „Și care să fie pedeapsa lui, dacă voi sunteți mincinoși?”
75. [Frații] au spus: „Pedeapsa lui, a celui în ai cărui saci va fi găsită, este că el însuși va fi răsplătit⁽¹⁴⁾. Astfel îi pedepsim noi pe cei nelegiuți.”
76. Și a început [căutarea] cu sacii lor înainte de sacul fratelui său. Apoi a scos-o din sacul fratelui său. Astfel am plănit Noi Hotărârea pentru Iosif. El nu ar fi putut să-l ia pe fratele său, după religia regelui, decât cu voia lui Allah. Noi îi ridicăm câteva trepte pe cei pe care Voim și peste oricine are știință, este cineva mai știutor.
77. Ei au spus: „Dacă el a furat, a mai furat și un frate al lui mai înainte”. Însă Iosif a ținut aceasta ascunsă în sufletul său și nu le-a dezvăluit-o, ci el a spus [în sinea lui]: „Voi sunteți într-o poziție și mai rea, dar Allah Știe mai bine despre ceea ce spuneți.”

(14) Conform legii lor, un hoț condamnat era făcut sclavul celui de la care a furat.

78. Ei au răspuns: „O, Al-Aziz⁽¹⁵⁾! El are un tată tare bătrân. Ia-l pe unul dintre noi în locul lui. Noi vedem că tu ești cu adevărat dintre oamenii binefăcători.”
79. El a spus: „Ferească Allah să luăm pe altcineva decât pe cel la care am găsit lucrul nostru, căci atunci noi am fi nedrepti.”
80. Când n-au mai avut nicio nădejde în privința lui, s-au tras deoparte ca să se sfătuiască. A spus cel mai mare dintre ei: „Oare nu știți că tatăl vostru a făcut legământ cu voi înaintea lui Allah? Și [nu vă amintiți] cum l-ați pierdut voi pe Iosif mai înainte? Eu nu voi pleca din [acest] pământ până ce nu-mi va îngădui tatăl meu sau până ce Allah nu va Judeca în favoarea mea, căci El este Cel mai Bun dintre judecători.
81. Întoarceți-vă la tatăl vostru și spuneți-i: „O, tată al nostru! Fiul tău a furat. Noi nu facem mărturie decât pentru ceea ce știm și noi nu am avut cunoștință despre cele nevăzute.
82. Întreabă cetatea în care am fost și caravana cu care am venit. Cu adevărat, noi nu spunem decât adevărul.”
83. [Iacob] a spus: „Ba mai degrabă sufletele voastre au născocit ceva rău pentru voi. Dar răbdare cuviincioasă! Poate că Allah mi-i va aduce pe toți. Căci El este Cel Al-'Alim [Atoateștiutor] [și] Al-Hakim [Înțelept].”
84. Și s-a întors de la ei și a spus: „Cât de rău îmi pare pentru Iosif.” Și ochii lui s-au albit⁽¹⁶⁾ de tristețe și el era mâhnit.
85. Ei au spus: „Pe Allah! Tu nu vei conțeni să-l pomenеști pe Iosif, până ce nu te vei îmbolnăvi de moarte sau vei fi pierit.”
86. El a răspuns: „Însă eu nu mă plâng decât numai față de Allah pentru supărarea și mâhnirea mea, căci eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți.
87. O, fiii mei, plecați și căutați-i pe Iosif și pe fratele său și nu vă pierdeți nădejdea în îndurarea lui Allah! Nu-și pierde nădejdea în îndurarea lui Allah decât neamul de necredincioși.”
88. Și când au intrat la el [la Iosif], ei au spus: „O, Al-Aziz! S-a abătut nenorocirea asupra noastră și asupra familiei noastre și nu venim decât cu o marfă lipsită de mare valoare. Deci dă-ne nouă o măsură plină și fi milostiv cu noi. Cu adevărat, Allah îi răsplătește pe cei milostivi.”
89. El a spus: „Oare știți ce ați făcut cu Iosif și cu fratele său, când ați fost neștiutori?”

(15) Adresându-i-se lui Iosif, care avea titlul de „Al-Aziz”.

(16) Și-a pierdut vederea.

90. Ei au răspuns: „Oare tu ești cu adevărat Iosif!” El a spus: „Eu sunt Iosif, iar acesta este fratele meu! Allah Și-a revărsat Harul asupra noastră. Cu adevărat, pentru cei care au frică și au răbdare - Allah nu pierde răsplata celor binefăcători.”
91. Ei au spus: „Pe Allah! Cu adevărat, Allah te-a preferat pe tine nouă, iar noi am fost supuși greșelii.”
92. El a spus: „Astăzi nu mai este nicio vină împotriva voastră. Allah să vă ierte, căci El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi.
93. Duceți-vă cu această cămașă a mea și puneți-o pe fața tatălui meu, și el va deveni din nou văzător. Și veniți la mine cu tot neamul vostru.”
94. Când caravana a părăsit [Egiptul], tatăl lor a spus: „Eu simt mirosul lui Iosif, chiar dacă-mi spuneți că aiurez!”
95. Iar ei au răspuns: „Pe Allah, tu ești încă în vechea ta rătăcire!”
96. Și când a sosit binevestitorul⁽¹⁷⁾, a pus-o peste fața lui și el a devenit din nou văzător. Și a spus [Iacob]: „Nu v-am spus că eu știu de la Allah ceea ce voi nu știți?”
97. Iar ei au spus: „O, tată al nostru! Roagă-te pentru iertarea greșelilor noastre, căci noi am fost păcătoși.”
98. El le-a răspuns: „Voi cere de la Domnul meu iertare pentru voi, căci El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător]!”
99. Și când au intrat la Iosif, el i-a primit pe părinții săi și a spus: „Intrați în Egipt - cu Voia lui Allah - în siguranță!”
100. Și el i-a ridicat pe părinții săi pe tron și au căzut [cu toții] dinaintea lui, prosternându-se⁽¹⁸⁾, iar el a spus: „O, tată, acesta este tâlcul vedeniei mele de odinioară. Domnul meu a făcut-o să fie adevăr și a fost Bun cu mine, căci m-a scos din temniță, iar pe voi v-a adus din ținutul beduinilor, după ce Șeitan a iscat pizmă între mine și frații mei. Domnul meu este Binevoitor cu ceea ce Voiește. El este Al-'Alim [Cel Atoateștiutor] [și] Al-Hakim [Înțelept].
101. Doamne, Tu mi-ai dat putere și m-ai învățat tâlcuirea vedeniilor. Tu ești Creatorul Cerurilor și Pământului. Tu ești Ocrotitorul meu în această lume și în Lumea de Apoi. Ia-mi viața când eu sunt în totală supunere [musulman] și alătură-mă celor evlavioși.”
102. Aceasta este una dintre istoriile neștiute, pe care Noi ți-o revelăm [o, Mohammed]. Tu nu ai fost lângă ei, atunci când s-au adunat cu toții și au viclenit.

(17) Cel dintre frați care ducea cămașa lui Iosif.

(18) Drept salutare și respect, aceasta fiind permisă până în timpul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Prosternarea în fața unei persoane sau obiect a fost după aceea interzisă.

103. Și cei mai mulți oameni nu vor crede, chiar dacă tu te vei stradui pentru aceasta.
104. Și tu nu le ceri vreo răsplată pentru aceasta, căci el [Coranul] nu este decât îndemnare pentru toate lumile.
105. Și câte semne sunt în Cer și pe Pământ, pe lângă care [oamenii] trec, întorcându-și fața de la ele.
106. Iar cei mai mulți dintre ei nu cred în Allah, fără să-I facă Lui asociați.
107. Atunci sunt ei siguri că nu va veni o nenorocire a pedepsei lui Allah sau că Ceasul nu va veni pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama?
108. Spune: „Aceasta este calea mea. Eu chem la Allah, eu și cei care m-au urmat, bizuindu-ne pe dovadă limpede. Mărire lui Allah. Iar eu nu sunt dintre politeiști.”
109. Și nu am trimis [ca Mesageri] înainte de tine decât bărbați - dintre locuitorii cetăților - cărora Noi le-am trimis revelații. Oare ei⁽¹⁹⁾ nu umblă pe acest pământ, ca să vadă care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor? Sălașul din Lumea de Apoi este mai bun pentru cei care au frică. Oare voi nu pricepeți?
110. Chiar și când Trimișii și-au pierdut nădejdea și au crezut că au fost socotiți mincinoși, a venit la ei Ajutorul Nostru. Și au fost mântuiți cei care Noi am Voit. Însă pedeapsa Noastră nu va fi îndepărtată de la neamul celor nelegiuiți.
111. În istoria lor a fost pildă pentru cei dăruiți cu minte. El [Coranul] nu este o poveste care să fie născocită, ci, dimpotrivă, este întărirea celor dinaintea lui și tâlcuirea tuturor lucrurilor, călăuză și îndrumare pentru oamenii care cred.

(19) Cei care îl neagă pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat (13) Ar-Ra'd^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim, Ra⁽¹⁾. Acestea sunt Versetele Cărții, iar ceea ce ți-a fost revelat de către Domnul tău este Adevărul, însă cei mai mulți oameni nu cred.
2. Allah este Cel care a înălțat Cerurile fără stâlpi pe care să-i vedeți, iar apoi S-a înălțat deasupra Tronului și a supus⁽²⁾ Soarele și Luna, fiecare urmându-și cursul său până la un termen hotărât. El orânduiește [fiecare] lucru și tâlcuiește semnele în amănunțime, poate că voi veți fi încrezători în întâlnirea cu Domnul vostru.
3. El este Cel care a întins pământul și a așezat pe el munți și râuri. Și din toate roadele a făcut pe el câte o pereche. El lasă ca noaptea să acopere și să ascundă ziua. Cu adevărat, în acestea sunt semne pentru cei care cugetă.
4. Iar pe pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă. Și le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele. Cu adevărat, în acestea sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.
5. Și dacă ești uimit⁽³⁾ [o Mohammed] - atunci uimitoare sunt vorbele lor: „Oare când vom fi țărână, vom fi noi creați din nou?” Aceia sunt cei care nu cred în Domnul lor. Aceia sunt cei pe ale căror gâturi se vor afla juguri. Aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor avea sălaş veșnic.
6. Și ei îți cer să grăbești răul înaintea binelui⁽⁴⁾, când înaintea lor au fost pilde. Domnul tău este Cel cu iertare pentru oameni, în pofida nelegiuirii lor. Și Domnul tău este aspru la pedeapsă.
7. Și cei care nu cred spun: „De ce nu i s-a trimis lui un semn de la Domnul lui?” Dar tu ești numai un prevenitor și fiecare neam are un călăuzitor.
8. Allah știe ce poartă⁽⁵⁾ fiecare femeie [în pânțele] și ceea ce lipsește sau ceea ce este prea mult în pânțele și tot lucrul are la El măsură.

(*) Tunetul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) În folosul omenirii.

(3) De cei care neagă Învierea.

(4) Aceștia au spus provocându-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Adu pedeapsa dacă ești sincer” în loc să se roage pentru milă și iertare de la Allah.

(5) Allah cunoaște toate aspectele legate de existența fetusului.

9. [El este] Știutorul celor ascunse și al celor vizibile, Cel Mare, Cel Preaînalt.
10. Pentru El sunt egali acela dintre voi care ține ascuns cuvântul său și acela care îl rostește cu glas tare, acela care stă ascuns în timpul nopții și acela care se arată în ziua mare.
11. El [fiecare] are Îngeri⁽⁶⁾ care-l însoțesc unul după altul, înaintea lui și în urma lui, care îl veghează din Porunca lui Allah. Cu adevărat Allah nu schimbă starea unor oameni până ce ei nu schimbă ceea ce se află în sufletele lor. Iar dacă Allah Voiește un rău⁽⁷⁾ pentru un popor, acesta nu poate fi respins. Și ei nu au în locul lui Allah niciun alt ocrotitor.
12. El este Cel care vă arată fulgerul [ce vă inspiră] teamă și nădejde și El plăsmuiește Norii cei grei.
13. Și-L preamărește tunetul [pe Allah] aducându-I laudă, și Îngerii, cu teamă de El. Și El trimite trăsnetele cu care lovește pe cine voiește, pe când ei se ceartă asupra lui Allah, în vreme ce El este de temut pentru puterea Sa.
14. [Doar] Lui I se adresează Chemarea cea Adevărată, iar aceia pe care îi cheamă afară de El nu le vor răspunde în niciun chip, ci ei sunt ca acela care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă [vreodată]⁽⁸⁾. Iar chemarea necredincioșilor nu este decât în deșert.
15. Înaintea lui Allah se prosternează [toți cei] care sunt în Ceruri și pe Pământ, cu voie și fără voie și la fel și umbrele lor dimineța și înainte de asfințit.
16. Spune: „Cine este Stăpânul Cerurilor și al Pământului?” Spune: „Allah” Spune: „Și v-ați luat voi în afară de El ocrotitori care nu au nici pentru ei înșiși folos și nici [apărare de] rău?” Spune: „Oare sunt egali orbul și cel care vede? Sau oare sunt egale întunericul și lumina? Sau i-au făcut lui Allah asociați care au creat precum creația Lui, încât li se pare lor creația asemănătoare?” Spune: „Allah este Creatorul tuturor lucrurilor; El este cel Al-Uahid [Unic] [și] Al-Qahhar [Biruitor]”.
17. El face să coboare din Cer apă și văile curg după măsura lor, iar șuvoiul duce spumă înaltă și o spumă asemănătoare cu ea se ivește peste ceea ce [oamenii] topesc în foc, căutând să facă o podoabă ori un lucru. Astfel dă Allah pildă despre Adevăr și neadevăr; iar în ceea ce privește spuma ea se duce fără urmă, în vreme ce ceea ce le este oamenilor spre folos rămâne în pământ. Astfel dă Allah pilde.
18. Pentru aceia care răspund Domnului lor este răsplata cea mai bună, în vreme ce aceia care nu-I răspund - chiar dacă ar avea toate cele care se află pe Pământ și încă pe atât pentru a le da ca răscumpărare - aceia vor avea parte de rea socoteală, iar sălașul lor va fi Gheena - și ce rău așternut [este ea]!

(6) Care se înlocuiesc unul pe altul.

(7) Pedepsă sau distrugere pentru păcatele lor.

(8) Analogia indică faptul că zeitățile false nu le vor răspunde niciodată.

19. Oare acela care știe că ceea ce ți s-a revelat de către Domnul tău este Adevărul să fie ca acela care este orb? Ci dară chibzuiesc cei care au minte,
20. Aceia care-și împlinesc făgăduința față de Allah și nu încalcă legământul făcut.
21. Și țin unit ceea ce Allah a poruncit să fie unit⁽⁹⁾ și au frică de Domnul lor și se tem de răul socotirii.
22. Și cei care sunt statornici în căutarea chipului Domnului lor [Mulțumirea lui Allah] și plinesc Rugăciunea [As-Salat] și fac milostenie într-ascuns și pe față din ceea ce Noi le-am dăruit și resping răul prin bine, aceia vor avea parte de răsplata Casei [Veșnice]⁽¹⁰⁾,
23. De grădinile Edenului, în care vor intra laolaltă cu [toți] aceia care au fost evlavioși, dintre părinții, soții și copiii lor, iar Îngerii vor intra la ei prin toate porțile [spunând]:
24. „Pace vouă, pentru că ați fost statornici! Și ce bună este răsplata Casei [Veșnice]!”
25. Iar cei care încalcă făgăduința făcută lui Allah, după legământul față de El, și rup ceea ce Allah a poruncit să fie unit și semănă rău pe pământ, aceia vor avea parte de blestem și vor avea parte de rea casă [veșnică].
26. Allah dăruiește cu prisosință sau cu măsură cele de trebuință pentru trai cui voiește El. Și ei se bucură de viață în această lume, dar nu este viața în această lume decât plăcere trecătoare față de Viața de Apoi.
27. Și cei care nu cred spun: „De ce nu a fost pogorât asupra lui [Mohammed] un semn de la Domnul său?” Spune [o, Mohammed]: „Allah face să rățăcească pe cine Voiește și călăuzește către El pe cel care se căiește,
28. Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah, căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.”
29. Cei ce cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de fericire și bună întoarcere.
30. Astfel te-am trimis Noi într-o comunitate înaintea căreia au fost alte comunități, ca să le citești lor ceea ce Noi îți revelăm, în vreme ce ei nu cred în Cel Milostiv. Spune: „El este Stăpânul meu. Nu există altă divinitate în afară de El. În El mă încred și la El este întoarcerea și cânta mea.”
31. Și de ar fi un Coran cu care să se mute munții sau cu care să se despice Pământul sau cu care să se facă morții să vorbească [ar fi acest Coran], însă a lui Allah este întreaga Poruncă. Și oare nu știi cei care cred că Allah - dacă ar Voi - i-ar călăuzi pe toți oamenii? Și nu va înceta să se abată asupra celor care nu cred o nenorocire pentru ceea ce ei au făcut sau să cadă în apropiere de sălașul lor, până ce se va împlini Promisiunea lui Allah, căci Allah nu-și calcă făgăduința.

(9) Aceștia țin legăturile de rudenie.

(10) Lumea și încercările ei, consecințele bune fiind Paradisul.

32. Au fost luați în răs Trimiși și înainte de tine, însă Eu le-am dat un răgaz celor care nu au crezut. Apoi i-am apucat pe ei. Și cum a fost Pedepsa Mea!
33. Oare Cel care veghează asupra fiecărui suflet și [vede] ceea ce dobândește [este la fel ca asociații]? Și totuși îi fac lui Allah asociați. Spune [-le lor]: „Numiți-i! Sau voiți să-I vestiți Lui ceva⁽¹¹⁾ ce nu Știe El de pe Pământ? Sau cele ce sunt doar vorbe [aparente și] deșarte?⁽¹²⁾ Ba au fost cei care nu cred amăgiți de viclenia lor împodobită și au fost abătuți de la drum. Iar cei pe care Allah îi lasă să rățăcească nu au pe nimeni călăuzitor.”
34. Ei vor avea parte de osândă în viața aceasta, iar chinul din Viața de Apoi va fi și mai greu și nu vor avea ei niciun apărător de Allah.
35. Pilda [descrierea] Grădinii care s-a promis celor evlavioși; [este că] pe sub ea curg pâraie și veșnice sunt roadele ei și umbra ei. Aceasta este răsplata celor care au frică [de Allah], iar răsplata celor necredincioși este Focul.
36. Și aceia cărora le-am dat Noi deja Scriptura [anterioară] se bucură pentru ceea ce ți s-a pogorât [o, Mohammed]. Însă unele cete tăgăduiesc o parte din ea. Spune: „Mi s-a poruncit să-L ador pe Allah și să nu-I fac Lui asociați. Eu la El chem [oamenii] și la El este întoarcerea mea!”
37. Așa i-am trimis Noi [Coranul], ca o orânduială, [în limba] arabă! Iar dacă tu vei urma poftelor lor, după știința ce a venit la tine, nu vei avea tu nici ocrotitor, nici apărător de Allah!
38. Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine. Și le-am dat lor soții și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc are un timp scris.
39. Allah șterge sau întărește ceea ce Voiește și la El se află Mama Cărții⁽¹³⁾.
40. Și de-ți vom arăta ție o parte din cele cu care-i amenințăm sau de te vom lua pe tine la Noi [lăsându-te să mori], datoria ta este [doar] propovăduirea și la Noi este socotirea.
41. Oare nu văd ei că Noi venim cu porunca Noastră pe Pământ și că Noi îl îngustăm? Allah judecă și nimeni nu poate împiedica judecata Sa și El este repede la socotire.
42. Și au viclenit cei de dinaintea lor [împotriva Trimișilor lor], însă Plănuirea [deplină] este la Allah. El știe ce dobândește fiecare suflet, iar necredincioșii vor ști cine va avea parte de răsplata cea bună a Casei [Veșnice].
43. Cei care nu cred spun: „Tu nu ești un Trimis!” Spune [o, Mohammed]: „Allah este de ajuns ca Martor între mine și voi. [Și cine este mai drept decât] acela care are cunoștință despre Scriptură^{(14)?!}”

(11) „Alte zeități”.

(12) Atribuirea de către voi a statutului divinității altora decât lui Allah.

(13) Tablele bine păstrate (al-Lauh al-Mahfudh) în care este scrisă fiecare Scriptură originală revelată de către Allah.

(14) Cei care recunosc adevărul datorită cunoștințelor lor despre scripturile anterioare.

Surat (14) Ibrahim^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Alif. Lam. Ra⁽¹⁾. [Aceasta este] o Carte pe care Noi ți-am revelat-o [o, Mohammed] pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină, cu Voia Domnului lor pe drumul lui Al-'Aziz [Celui Puternic] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă].
2. Allah este Cel căruia Îi aparțin toate cele din Ceruri și de pe Pământ. Și vai celor necredincioși pentru pedeapsa cea aspră.
3. Aceia cărora le place această viață mai mult decât Viața de Apoi și-i împiedică [pe oameni] de la calea lui Allah și caută să le-o strâmbe, aceia se află într-o rătăcire adâncă!
4. Și Noi nu am trimis niciun Profet decât cu limba poporului său, pentru ca să le facă limpede [revelația] și Allah împinge în rătăcire pe cine Voiește⁽²⁾ El și călăuzește pe cine Voiește El, căci El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
5. Noi l-am trimis pe Moise cu semnele Noastre, [spunându-i]: „Scoate poporul tău din întuneric la lumină și adu-le lor aminte de zilele lui Allah.” În aceasta sunt semne pentru toți cei răbdători și mulțumitori.
6. Și [adu-ți aminte] când Moise a spus poporului său: „Amintiți-vă de Binefacerea lui Allah asupra voastră, când El v-a izbăvit de clanul lui Faraon care v-a supus la rău chin, i-a măcelărit pe fiii voștri și le-a lăsat în viață pe femeile voastre! Și în aceasta a fost pentru voi mare încercare de la Domnul vostru!”
7. Și când Domnul vostru a vestit: „Dacă veți fi mulțumitori, vă voi înmulți [Binefacerile Mele], iar de veți fi nemulțumitori, pedeapsa Mea va fi aspră!”
8. Și Moise a spus: „Dacă voi și toți cei de pre Pământ sunteți nerecunoscători, [atunci aflați] că Allah este Ghany [Își este Sieși Deajuns, Cel Bogat] [și] că El este Hamid [Vrednic de Laudă]!”
9. Nu v-a venit vouă vestea despre cei de dinaintea voastră: poporul lui Noe și poporul 'Ad și poporul Thamud și cei de după ei și pe care numai Allah îi știe?

(*) Avraam.

(1) A se vedea 2:1,

(2) Pe cei care Îi refuză călăuzirea.

Trimișii lor au venit la ei cu semne limpezi, însă ei și-au dus mâinile la gură⁽³⁾ și au spus: „Cu adevărat noi nu credem [în mesajul] cu care ați fost trimiși și suntem într-o îndoială tulburătoare în privința aceleia la care ne chemați”.

10. Trimișii lor au spus: „Aveți voi îndoială în privința lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Care vă cheamă ca să vă ierte pentru o parte din păcatele voastre și vă dă vouă răgaz până la un termen hotărât⁽⁴⁾?” Și au răspuns [necredincioșii]: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și voiți să ne abateți de la ceea ce adorați părinții noștri! Aduceți-ne o dovadă clară.”
11. Trimișii lor le-au răspuns: „Noi nu suntem decât niște oameni ca și voi, însă Allah Binecuvântează pe cine Voiește El dintre robii Săi. Nu ne revine nouă să vă aducem dovadă, decât numai cu Îngăduința lui Allah. Și în Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii.
12. Și cum să nu ne încredem noi în Allah, când El ne-a călăuzit pe căile noastre [pe care trebuia să le urmăm]? Însă noi vom îndura orice durere ne veți aduce. Și în Allah trebuie să se încreadă cei care se încred.”
13. Dar cei care nu credeau au spus către trimișii lor: „Noi vă vom alunga din țara noastră, dacă nu vă întoarceți la religia noastră!” Dar Domnul lor le-a revelat: „Cu adevărat, Noi îi vom nimici pe cei nelegiuți.
14. Și vă vom stabili pe voi pe acest pământ, după ei. Aceasta pentru cei care se tem de întâlnirea cu Mine⁽⁵⁾ și se tem de amenințarea Mea.”
15. Ei au cerut decizia [victoria de la Allah], însă fiecare truș îndărătnic a fost înfrânt,
16. În urma lui se află Gheena și va fi el adăpat cu apă de puroi⁽⁶⁾,
17. Pe care el o va sorbi cu înghițituri mici și abia o va putea, înghiți. Și moartea vine la el din toate părțile, însă el nu va fi mort și va avea el [parte de] osândă dureroasă.
18. Pilda celor care nu cred în Domnul lor este că faptele lor sunt ca cenușa în care suflă vântul cu putere într-o zi furtunoasă. Ei nu vor avea niciun folos din ceea ce agonisesc. Aceasta este rățacire adâncă.
19. Oare nu vezi că Allah a creat Cerurile și Pământul în adevăr? Dacă El ar vrea, v-ar face să dispăreți și ar aduce făpturi noi
20. Și acest lucru nu este greu pentru Allah.

(3) Au fost date mai multe explicații pentru înțeles. Bazat pe concluzia versetului, Ibn Kathir a preferat explicația precum că acest gest a fost unul de negare și respingere.

(4) Vă amână moartea.

(5) „Să stea [pentru judecată] în fața Mea”.

(6) Ce rezultă din pielea locuitorilor Iadului.

21. Și toți se vor înfățișa [pentru judecată] dinaintea lui Allah și vor spune cei slabi către cei care s-au arătat îngâmfați: „Cu adevărat noi v-am urmat pe voi, deci puteți voi să ne fiți de vreun folos împotriva osândeii lui Allah?” Și ei vor spune: „Dacă ne-ar fi călăuzit Allah, v-am fi călăuzit și noi. Acum este la fel pentru noi dacă suntem mârșniți sau avem răbdare, căci nu este pentru noi scăpare.”
22. Și Șeitan va spune când totul va fi hotărât: „Cu adevărat, Allah v-a făcut vouă o făgăduință adevărată. [Va spune] V-am făgăduit și eu, însă v-am trădat. Eu nu am avut nicio putere asupra voastră, decât că eu v-am chemat, iar voi mi-ați răspuns. Deci nu mă învinovați pe mine, ci învinovați-vă pe voi înșivă! Eu nu vă pot fi de niciun ajutor, și nici voi nu-mi puteți fi de niciun ajutor. Cu adevărat, eu mă socotesc nevinovat de faptul că voi m-ați făcut cândva asociat [al lui Allah]. Nelegiuiții [politeiștii] vor avea parte de osândă dureroasă.”
23. Cei care cred și săvârșesc fapte bune vor fi duși să intre în grădini pe sub care curg râuri și în ele vor sălășlui veșnic - cu Voia Stăpânului lor. Iar salutul lor în ele va fi: „Pace [vouă]!”
24. Nu vezi ce pildă a dat Allah pentru cuvântul bun? El este ca un pom bun, cu rădăcina neclintită și cu ramuri [ce se înalță] în Cer.
25. El dă fructe tot timpul - cu Voia Domnului său. Și Allah dă Pilde oamenilor pentru ca ei să-și aducă aminte.
26. Iar Pilda unui cuvânt rău este ca un pom rău care a fost smuls de pe fața Pământului și care nu mai are pic de statornicie.
27. Allah îi întărește pe cei care cred cu vorbe hotărâte⁽⁷⁾ atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi⁽⁸⁾. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuiți și Allah face ceea ce Voiește.
28. Nu i-ai văzut pe cei care au schimbat Îndurarea lui Allah cu necredința și au adus poporul lor în casa pieirii?
29. [Este] în Gheena, în care vor arde și ce rău sălaş.
30. Și i-au făcut lui Allah parteneri care să-i ducă în rătăcire [pe oameni] de la calea Lui. Spune: „Veseliți-vă [în această viață], căci sfârșitul vostru va fi în Foc.”
31. [O, Mohammed] spune robilor Mei care cred să împlinescă Rugăciunea [As-Salat] și să dăruiască într-ascuns și pe față din ceea ce le-am dat spre viațuire,

(7) Mărturisirea că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este Mesagerul lui Allah.

(8) Atunci când vor fi întrebați în morminte de către Îngeri.

înainte de a veni Ziua în care nu va fi nici răscumpărare, nici prietenie.

32. Allah este Cel care a creat Cerurile și Pământul și a pogorât din cer apa, cu care scoate pentru voi din roade mijloc de viețuire. El a supus pentru voi corăbiile care plutesc pe mare, la porunca Sa, și a supus pentru voi râurile
33. Și a supus pentru voi Soarele și Luna, amândouă urmându-și cursul fără oprire, și a supus pentru voi noaptea și ziua .
34. Și v-a dat El din toate câte le-ați cerut. Și de ați socoti Binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra. Dar omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios⁽⁹⁾.
35. Și [spune, o, Mohammed] când Avraam a spus: „Doamne, fă acest oraș un loc sigur și ferește-mă pe mine și pe fiii mei [ca] să nu-i adorăm pe idoli!
36. Doamne, cu adevărat ei i-au dus în rătăcire pe mulți oameni. Iar cel ce mă va urma va fi dintre ai mei, iar cel ce nu mi se va supune - cu adevărat, Tu ești Gafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
37. Doamne, eu am așezat o parte din urmașii mei într-o vale fără verdeață, în apropiere de Casa Ta cea Sfântă. Doamne, pentru ca ei să împlinească Rugăciunea [As-Salat]! Și fă inimile unor oameni să încline cu dragoste către ei și dă-le lor din roade spre viețuire, poate că ei vor fi mulțumitori.
38. Doamne, cu adevărat, Tu Știi și ce ținem ascuns și ce lăsăm să se vadă, căci nu-I este nimic ascuns lui Allah, nici de pe Pământ și nici din Cer.
39. Laudă lui Allah, care mi i-a dat mie, în ciuda bătrânețelor mele, pe Ismail și pe Isaac. Domnul meu este Cel care aude rugăciunile.
40. Doamne, fă ca eu să împlinesc Rugăciunea [As-Salat] cu sânguință, ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Doamne.
41. Doamne, iartă-mi mie și părinților mei și dreptcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala.”
42. Să nu crezi că Allah nu este cu luare aminte la ceea ce săvârșesc nelegiuiții, însă El doar le dă lor răgaz până într-o Zi în care privirile lor vor fi împietrite [de spaimă].
43. În vreme ce ei vor alerga cu capetele ridicate, cu ochii rătăciți și cu inimile goale⁽¹⁰⁾.
44. Și [o, Mohammed] prevestește-i pe oameni despre Ziua în care va veni peste ei Pedepsa și în care cei ce au fost nelegiuiți vor spune: „Doamne, păsuiește-ne

(9) Nu crede și neagă Favoarea lui Allah.

(10) Aceasta este starea lor în morminte, în timpul Învierii. Capetele lor vor fi ridicate în sus și fixate de teroare, neputând nici să se întoarcă înapoi.

pe noi pentru un termen scurt, ca să răspundem Chemării Tale și să-i urmăm pe Trimiși.” [Dar le va fi spus:] „Dar oare n-ați jurat voi mai înainte că pentru voi nu va fi niciun sfârșit?”⁽¹¹⁾

45. Voi ați locuit în sălașurile celor care au fost nelegiuți față de ei înșiși și vi s-a arătat vouă limpede ce am făcut cu ei. Și v-am dat vouă [multe] pilde.
46. Au plăsmuit ei vicleșug, însă vicleșugul lor este la Allah, chiar de-ar fi vicleșugul lor [într-atât de puternic] încât să dispară munții.
47. Și să nu socotești că Allah nu-Și ține făgăduința făcută Trimișilor Săi. Allah este Al-'Aziz [Puternic] Stăpânul Răzbunării.
48. [Va fi] în Ziua în care Pământul va fi schimbat cu un altul, ca și Cerurile, și ei [toate creaturile] se vor înfățișa dinaintea lui Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Biruatorul].
49. Și în Ziua aceea îi vei vedea pe păcătoși legați unii de alții cu lanțuri,
50. Iar straietele lor vor fi din catran și focul le va acoperi chipurile.
51. [Toate acestea] pentru ca Allah să răsplătească fiecare suflet după ce și-a agonisit. Cu adevărat, Allah este repede la socotire.
52. Acesta [Coranul] este o vestire pentru oameni, pentru ca să fie preveniți prin ea și pentru ca să știe că El este un Dumnezeu Unic și să ia aminte cei înzestrați cu judecată.

(11) De binecuvântările pe care Allah vi le-a dat în viața lumească.

Surat (15) Al-Hijr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Ra⁽¹⁾. Acestea sunt Versetele Cărții și ale unui Coran limpede.
2. Poate că cei care nu au crezut vor dori⁽²⁾ să fi fost musulmani.
3. Lasă-i să mănânce și să se bucure și speranța [falsă] să-i desfete pentru că ei vor ști [pe urmă].
4. Și Noi nu am nimicit nicio cetate fără ca ea să nu fi avut un termen hotărât
5. Niciun neam nu poate să grăbească termenul său și nici să-l întârzie.
6. Și ei [meccanii] spun: „O, tu cel căruia i-a fost pogorât Coranul, tu ești nebun⁽³⁾.”
7. De ce nu ne aduci tu Îngerii, dacă ești tu dintre cei care spun adevărul?”
8. Noi nu facem să coboare Îngerii decât cu Adevărul⁽⁴⁾. Și atunci ei [necredincioșii] nu vor mai fi păsuți.
9. Cu adevărat, Noi am pogorât Mesajul [Coranul] și cu adevărat Noi îi vom fi păzitori!
10. Și cu adevărat, Noi am trimis [Profeți] mai înainte de tine [o, Mohammed] la sectele popoarelor vechi.
11. Și nu a venit la ei un Trimis că numaidecât l-au și batjocorit.
12. Astfel facem Noi [necredința] să intre în inimile nelegiuitorilor.
13. Ei nu cred în ea [Carte] în ciuda a ceea ce s-a întâmplat cu obiceiul popoarelor anterioare.
14. Și [chiar] dacă le-am deschide o poartă din Cer și ei ar ajunge să tot urce prin ea,
15. Ei ar spune cu siguranță: „Ochii noștri au fost doar închiși. Dimpotrivă noi suntem un popor de [oameni] fermecați.”
16. Și Noi am pus în Cer stele mari și l-am înfrumusețat pentru privitori.
17. Și l-am păzit Noi de orice șeitan afurisit,
18. În afară de cel care a ascultat pe furiș, dar în urma căruia a pornit flacăra mistuitoare.

(*) Valea Stâncii.

(1) A se vedea 2:1.

(2) În Ziua Judecării de Apoi sau la momentul morții.

(3) Literar: „posedat de djinn”.

(4) Cu un mesaj sau așa cum sugerează versetul pentru a îndeplini o pedeapsă promisă.

19. Iar Pământul l-am întins Noi și am aruncat pe el munți neclintiți și am lăsat să crească de toate cu măsură cumpănită.
20. Și v-am dat Noi vouă pe el [pe Pământ] cele de trebuință pentru trai, ca și pentru aceia pe care voi nu-i hrăniți⁽⁵⁾.
21. Și nu sunt lucruri ale căror hambare să nu se afle la Noi și pe care Noi să nu le trimitem cu măsură cunoscută [anumită].
22. Și Noi trimitem vânturile mănoase⁽⁶⁾ și trimitem apă din Cer pe care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteți strânge [având control asupra sa].
23. Cu adevărat, Noi dăm viață și dăm moarte și Noi suntem moștenitori⁽⁷⁾.
24. Noi îi Știm pe aceia dintre voi care au fost mai înainte și Noi îi Știm și pe cei care n-au venit încă.
25. Și cu adevărat, Domnul tău îi va aduna pe ei, iar El este Hakim [Înțelept] [și] ‘Alim [Atoateștiutor].
26. Și cu adevărat, Noi l-am făcut pe om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale,
27. Iar pe djinn Noi l-am făcut și mai înainte, din focul fierbinte.
28. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed] când le-a zis Domnul tău Îngerilor: „Eu am să fac un om din lut tare, provenit dintr-un nămol moale,
29. Iar când îl voi face și voi sufla în el din Duhul⁽⁸⁾ Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă. ”
30. Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă,
31. Cu excepția lui Iblis⁽⁹⁾, care s-a împotrivit să fie împreună cu cei ce s-au prosternat.
32. [Allah] a spus: „O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?”
33. El a răspuns: „Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale.”
34. [Allah] a spus: „Ieși din el⁽¹⁰⁾ și cu adevărat, tu ești izgonit.”
35. Și blestemul [să fie] asupra ta până în Ziua Judecății”.
36. Dar el a spus: „Doamne, atunci dă-mi mie păsuire până în Ziua în care ei vor fi înviați!”

(5) Allah a pus în serviciul vostru alți oameni și animale cărora Allah le asigură traiul. Un alt înțeles este și că Allah asigură traiul pentru viața voastră și pentru toate celelalte creații.

(6) Cauzând precipitații în Nori sau ducând polen.

(7) Allah rămâne după ce toată creația a murit.

(8) Elementul vieții și al sufletului pe care Allah le-a creat pentru acel corp, nu sufletul Său sau o parte din El (așa cum unii cred, în mod eronat).

(9) Care făcea parte dintre djinni. A se vedea 18:50.

(10) Din Paradis sau din Ceruri.

37. [Allah] a spus: „Cu adevărat, tu vei fi dintre cei păsuți,
38. Până în Ziua timpului hotărât.”
39. [Iblis] a spus: „Doamne, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor [lucrurile de] pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire,
40. În afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei.”
41. [Allah] a spus: „Acesta este un Drum Drept [care duce] către Mine.
42. Cu adevărat, tu nu vei avea putere asupra robilor Mei, în afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți,
43. Și cu adevărat, Iadul este locul promis pentru ei toți.
44. El are șapte porți și fiecare poartă are o parte anumită dintre ei⁽¹¹⁾.”
45. Cu adevărat, cei cu frică vor fi în Grădini și la izvoare,
46. [Și le va fi spus]: „Intrați în ele în pace și cu siguranță.”
47. Și Noi vom scoate pizma⁽¹²⁾ din piepturile lor și ca frații vor ședea pe paturi (sau divane) unii în fața altora.
48. Nu-i va atinge în ele osteneala și nici nu vor fi ei scoși din ele.
49. [O, Mohammed] vestește-le robilor Mei că Eu sunt Al-Ghafur [Iertătorul], Ar-Rahim [Îndurătorul].
50. Și că aceasta este Pedepșa Mea care este un chin dureros.
51. Și vestește-i pe ei despre oaspeții lui Avraam,
52. Când au intrat la el și au spus „Pace”, iar [Avraam] le-a răspuns: „Ne este nouă teamă de voi.”
53. [Îngerii] au spus: „Nu-ți fie teamă! Noi îți aducem vestea bună a [nașterii] unui băiețel plin de învățătură. ”
54. Și el a răspuns: „Îmi aduceți voi mie veste bună când m-au ajuns bătrânețile? Ce veste bună să-mi mai aduceți?”
55. Ei au spus: „Îți vestim Adevărul, deci nu fi dintre aceia care deznădăjduiesc.”
56. El a răspuns: „Dar cine deznădăjduiește în privința Îndurării Domnului său, în afară de cei rătăciți?”
57. [Avraam] a spus: „Și ce vreți voi, o, Mesagerilor?”

(11) Cei care îl urmează pe Șeitan.

(12) A se vedea 7:43.

58. Ei au răspuns: „Cu adevărat, noi suntem trimiși la un popor de nelegiuți,
59. Cu excepția familiei lui Lot pe care o vom mântui în întregime,
60. Mai puțin pe soția lui.” Noi [Allah] am hotărât ca ea să fie dintre cei nimiciți.
61. Și când au venit Mesagerii la casa lui Lot,
62. El le-a spus: „Cu adevărat, voi sunteți [pentru mine] un neam de necunoscuți.”
63. Și ei i-au răspuns: „Dar am venit la tine, aducând [pedeapsa] pentru cele de care s-au îndoit,
64. Și ți-am adus noi Adevărul, și cu siguranță noi spunem Adevărul.
65. Deci pleacă cu familia ta spre sfârșitul nopții și mergi în urma lor și să nu se uite înapoi vreunul dintre voi, ci mergeți unde vi se poruncește.”
66. Și Noi i-am vestit lui această poruncă, pentru că aceia [păcătoșii] să fie nimiciți până dimineața.
67. Și au venit locuitorii cetății [la el] bucuroși.
68. [Lot] le-a spus: „Aceștia sunt oaspeții mei, deci nu-mi faceți rușine.
69. Și fiți cu frică de Allah și nu mă faceți de rușine.”
70. Ei au spus: „Nu ți-am oprit noi [să aperi] oamenii?”
71. [Lot] a spus: „Acestea sunt fiicele mele⁽¹³⁾, dacă voiți voi să faceți [o căsătorie permisă].”
72. Pe viața ta, [o, Mohammed], cu adevărat ei rățăceau în aiureala lor.
73. Așadar, la răsăritul Soarelui i-a prins pe ei strigătul⁽¹⁴⁾
74. Și Noi am răsturnat [cetatea] cu susul în jos și am lăsat să plouă peste ei pietre de lut întărit.
75. Și cu adevărat, în aceasta sunt semne pentru cei care știu să judece limpede.
76. Și cu adevărat, ea [cetatea] este pe un drum cunoscut de toți.
77. Și cu adevărat, întru aceasta este un semn pentru credincioși.
78. Și locuitorii din Al-Ayka [poporul lui Madyan] erau [de asemenea] nelegiuți.
79. Și Noi ne-am răzbunat pe ei și, cu adevărat, amândouă [cetățile] sunt pe un drum cunoscut.
80. Și cu adevărat locuitorii din Al-Hijr⁽¹⁵⁾ [Thamud] i-au socotit pe trimiși drept mincinoși.
81. Și le-am adus semnele Noastre, însă ei s-au abătut de la ele.

(13) Femeile din comunitatea sa care se puteau căsători.

(14) A se vedea 11:67.

(15) Valea Stâncii.

82. Și ei își scobeau în munți case, trăind în siguranță,
83. Însă strigătul i-a lovit în zorii dimineții,
84. Și nu le-a fost lor spre folos ceea ce au agnisit.
85. Și Noi nu am creat Cerurile și Pământul, precum și ceea ce este între ele, decât cu dreptate. Și, cu adevărat, Ceasul va veni, [fără îndoială]! Deci iartă-le lor cu frumoasă iertare.
86. Cu adevărat, Domnul tău este Al-Khallaq [Creatorul] [și] al-'Alim [Atoateștiutorul].
87. Noi ți-am dat [o, Mohammed] șapte [Versete]⁽¹⁶⁾ dintre cele care se repetă și Coranul cel Măreț.
88. Nu-ți îndrepta ochii spre lucrurile pe care Noi le-am dat ca bucurie trecătoare unora dintre ei [necredincioșii] și nici nu fi trist pentru ei, ci pleacă aripa ta⁽¹⁷⁾ peste dreptcredincioși.
89. Și spune: „Cu adevărat, eu sunt prevestitorul cel deslușit” -
90. [Ți-am trimis ție Coranul], precum am trimis [Scripturi] celor ce au împărțit [între ei]⁽¹⁸⁾,
91. Care au împărțit Coranul în bucăți⁽¹⁹⁾.
92. Și - pe Domnul tău! - de la toți vom cere socoteală
93. Pentru ceea ce au făcut.
94. Atunci vestește, ceea ce ți se poruncește⁽²⁰⁾ și nu-i băga în seamă pe politeiști.
95. Cu adevărat, Noi suntem de ajuns pentru tine împotriva zeflemitorilor,
96. Cei care Îi asociază lui Allah un alt Dumnezeu. Dar ei vor ști [în curând].
97. Și Noi știm prea bine că pieptul ți se strânge pentru ceea ce spun ei.
98. Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care [I] se prosternează [Lui]
99. Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul [moartea].

(16) Referindu-se la Surat al-Fatihah.

(17) Arată-le bunătațe.

(18) Evreii și creștinii care s-au separat de învățăturile Profeților lor.

(19) Acceptând o parte și respingând altă parte în funcție de înclinațiile proprii.

(20) Implicația este „Astfel îi vei putea separa pe necredincioși de credincioși.”

Surat (16) An-Nahl^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Porunca lui Allah vine, deci nu o grăbiți. Mărire Lui! El este deasupra a ceea ce Îi asociază Lui.
2. El îi trimite pe Îngeri cu revelația, după porunca Sa, asupra acelor care Voiește El dintre robii Săi, [spunând]: „Preveniți că nu există altă divinitate în afară de Mine și fiți cu frică de Mine, așadar!”
3. El a creat Cerurile și Pământul cu adevăr. El este deasupra a ceea ce Îi asociază Lui.
4. El l-a făcut pe om dintr-o picătură și dintr-o dată⁽¹⁾ el [omul] este cârtitor învederat.
5. Și vitele le-a făcut pentru voi, de la ele aveți căldură⁽²⁾ și alte foloase și de la ele și mâncați.
6. Ele sunt pentru voi mândrețe, când le adunați [seara] și când le scoateți la păscut [dimineața];
7. Ele poartă poverile voastre către o țară unde nu ați putea ajunge decât cu trudă mare. Cu adevărat, Domnul vostru este Ra'uf [Iertător], Rahim [Îndurător].
8. Și [El a făcut] caii, catării și măgarii, să călăriți pe ei și ca podoabă și El creează ceea ce voi nu știți.
9. Lui Allah îi revine [să arate prin mare Mila Sa] calea cea dreaptă și printre ele [căile, se află] și cele false. Dar dacă El ar Voi, v-ar călăuzi pe toți.
10. El este Cel care trimite apă din Cer pentru voi. Din ea este de băut pentru voi și din ea cresc tufșurile, unde voi vă pașteți cirezile.
11. Din ea El face să crească pentru voi semănăturile, măslinii, curmalii, vița de vie și tot felul de roade. Cu adevărat, în aceasta este dovadă pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.
12. El a supus pentru voi noaptea și ziua, Soarele și Luna. Și Stelele sunt supuse, prin Porunca Lui. Și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.
13. Și [a supus] ceea ce a creat pentru voi pe Pământ de felurite culori. Și întru aceasta este un semn pentru un neam de oameni care își aduc aminte.

(*) Albina.

(1) Atunci când devine puternic și independent.

(2) Îmbrăcăminte, corturi etc.

14. El este Cel care a supus marea, pentru ca voi să mâncați din ea carne proaspătă și să scoateți din ea podoabă pe care să o purtați. Și vezi corăbiile care o brăzdează ca să căutați Harul Său. Și poate că voi veți fi mulțumitori.
15. El a așezat pe Pământ munți statornici, ca să nu se clatine cu voi, râuri și drumuri, poate că voi veți fi călăuziți.
16. Și semne de reper. Și după stele ei se călăuzesc [de asemenea]⁽³⁾.
17. Atunci este Cel care creează la fel ca cel care nu creează? Oare voi nu sunteți cu luare aminte?
18. Și de ați [vrea să] socotiți Binefacerile lui Allah, voi nu veți reuși să le numărați. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
19. Și Allah Știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce dezvăluiți.
20. Însă cei pe care îi cheamă în locul lui Allah nu creează nimic, ci ei sunt creați.
21. Ei sunt [de fapt] morți⁽⁴⁾, nu sunt vii, și ei nu știu când [oamenii] vor fi înviați.
22. Domnul vostru este un Domn Unic. Iar inimile celor care nu cred în Viața de Apoi tăgăduiesc [Unicitatea lui Allah] și ei sunt trufași.
23. Fără îndoială că Allah Știe ce ascund și ce dezvăluie ei. Cu adevărat, El nu-i iubește pe cei trufași.
24. Dacă sunt întrebați: „Ce a pogorât Domnul vostru?” ei răspund: „Legende ale popoarelor anterioare.”
25. Ei vor avea de purtat păcatele lor în întregime, în Ziua Învierii, precum și o parte din păcatele celor pe care îi duc în rătăcire, fără de știință. Fără îndoială, rea este [povara] ce vor avea de purtat.
26. Au viclenit cei care au fost mai înainte de ei, însă Allah a năruit chiar temeliile zidirii lor și acoperișul s-a prăbușit peste ei⁽⁵⁾ și chinul a căzut peste ei, de unde nu se așteptau.
27. Apoi, în Ziua Învierii, El îi va acoperi de rușine și le va spune: „Unde sunt semenii Mei, pentru care voi i-ați certat [pe credincioși]?” Cei cărora li s-a dat știința vor spune: „Rușinea și răul se abat astăzi asupra necredincioșilor.”
28. Cei cărora Îngerii le iau viața când sunt nelegiuți cu ei înșiși și [care] apoi se vor supune cu umilință, [spunând]: „Noi nu am făcut nimic rău.” Ba da, cu adevărat, Allah Știe ce ați făcut voi.

(3) Prin deșert sau noaptea pe mare.

(4) Neînsuflețiți sau fără putere de înțelegere.

(5) Allah a făcut ca planul lor să eșueze și le-a expus complotul.

29. Intrați, așadar, pe porțile Iadului și în el veți petrece veșnic. Ce rău sălaș va fi pentru cei aroganți.
30. Și li se va spune celor care au avut frică [de Allah]: „Ce a pogorât Domnul vostru?” Iar ei vor spune: „[Ceea ce este] bine.” Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine, însă locuința din Viața de Apoi va fi și mai bună. Și ce minunată va fi locuința celor evlavioși -
31. Grădinile Edenului, în ele vor intra, iar pe sub ele vor curge râuri. În ele vor avea ceea ce vor voi. Astfel îi răsplătește Allah pe cei evlavioși -
32. Celor buni, cărora le iau sufletele, [Îngerii] le vor spune: „Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!”
33. Și ce pot să aștepte [necredincioșii] decât să vină la ei Îngerii sau să le vină Porunca Domnului tău? Așa au făcut și cei care au fost înaintea lor și nu i-a nedreptățit Allah, ci ei înșiși s-au nedreptățit.
34. Și i-au lovit consecințele rele a ceea ce au săvârșit și cele pe care le-au luat în derâdere i-au înconjurat din toate părțile.
35. Și cei care i-au făcut asociați lui Allah spun: „Dacă ar fi Voit Allah, noi nu am fi adorat nimic în afară de El - nici noi, nici părinții noștri - și nu am fi oprit nimic altceva afară de ceea ce El a oprit!”. Așa au făcut cei de dinaintea lor. Dar oare le revine Trimișilor altceva decât propovăduirea limpede?
36. Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut⁽⁶⁾.” Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Călătoriți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși [pe Mesagerii Noștri]!
37. [Chiar] dacă tu [o, Mohammed] voiești cu tot dinadinsul călăuzirea lor, [să știi că] Allah nu-i călăuzește pe cei care îi duc în rătăcire⁽⁷⁾, iar ei nu vor avea ajutori.
38. Și ei jură pe Allah cu cele mai grele jurăminte [că] Allah nu-i va învia pe cei care au murit. Ba da, promisiunea [lui Allah] este adevărată, dar cei mai mulți dintre oameni nu știu.
39. [El îi va învia] pentru a le arăta limpede cele asupra cărora au fost cu neînțelegere și pentru ca cei care nu cred să știe că ei au fost mincinoși.
40. Cu adevărat, când Noi Voim un lucru, singurul Cuvânt pe care-l Spunem este „Fii!” și el este.

(6) Obiecte false de adorare.

(7) Drept rezultat al alegerii lor de a respinge călăuzirea.

41. Și celor care au migrat pentru Allah, după ce au suferit nedreptate, Noi le vom pregăti [locuință] bună în această viață, dar răsplata lor în Viața de Apoi va fi și mai mare. Măcar dacă ei ar ști.
42. Aceștia sunt cei care au fost statornici și au avut încredere în Domnul lor.
43. Și Noi nu am trimis mai înainte de tine decât bărbați, căroră Noi le-am pogorât revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în Cărți, dacă voi nu știți.
44. [I-am trimis cu] semne limpezi și cu Scripturi. Iar ție ți-am pogorât Noi Mesajul [Coranul], pentru ca tu să le tâlcuiești oamenilor deslușit ceea ce a fost pogorât pentru ei, - poate că ei vor chibzui.
45. Oare sunt siguri cei care au pus la cale fapte rele că Allah nu va face Pământul să-i înghită sau că nu va veni asupra lor osânda de acolo de unde ei nu se așteaptă?
46. Sau să-i facă să piară în timpul umbletului lor, fără ca ei să aibă o ieșire?
47. Sau să-i facă să piară în plină spaimă? Dar cu adevărat Domnul vostru este Ra'uf [Milostiv], Rahim [Îndurător].
48. Oare n-au văzut ei că toate lucrurile pe care le-a creat Allah - având umbră ce se întinde la dreapta și la stânga - se prosternează în fața lui Allah cu supunere?
49. Și în fața lui Allah se prosternează toate vietățile din Ceruri și de pe Pământ; și la fel și Îngerii, fără ca ei să fie trufași.
50. Se tem de Domnul lor de deasupra lor și fac ceea ce li se Poruncește.
51. Și Allah spune: „Nu luați două⁽⁸⁾ divinități. Cu adevărat, El [Allah] este Un Singur Dumnezeu, deci fiți cu frică numai de Mine!”
52. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ și la El este supunerea veșnică. Și oare vă temeți voi de altcineva în afara lui Allah?
53. Voi nu aveți binefacere decât de la Allah. Apoi, dacă vă lovește un rău, voi nu vă rugați [pentru ajutor] decât Lui,
54. Apoi, dacă El v-a mântuit de la rău, iată că o parte dintre voi Îi fac Stăpânului lor asociați.
55. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dăruit lor. Bucurați-vă [pentru un timp]. Apoi veți cunoaște voi.
56. Ei fac o parte din ceea ce le-am dat lor spre viețuire [idolilor pe care] nici nu-i cunosc. Pe Allah, veți fi întrebați pentru ceea ce născociți.
57. Și ei îi atribuie lui Allah - Mărire Lui! - fiice⁽⁹⁾, iar lor ceea ce poftesc ei [fii]

(8) Însemnând nu mai mult de Un Singur Dumnezeu.

(9) Susținând că Îngerii sunt fiicele lui Dumnezeu.

58. Iar dacă vreunui dintre ei i se vestește [nașterea] unei fiice, chipul lui devine negru și el e plin de mânie,
59. Se ascunde de lume din cauza răului ce i s-a vestit. Să o țină el, în ciuda umilinței, sau să o îngroape în țărână? Ce proastă judecată!
60. Celor care nu cred în Viața de Apoi li se potrivește pilda răului, iar lui Allah I se potrivește pilda cea mai înaltă, căci El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
61. Și dacă Allah ar voi să-i apuce pe oameni pentru nelegiuirea lor, nu ar lăsa pe el [pe Pământ] nicio vietate, însă El îi amână până la un termen hotărât, iar dacă sorocul lor sosește, atunci El nu-i mai întârzie nici măcar cu un ceas și nici nu-i grăbește.
62. Și ei îi atribuie lui Allah ceea ce lor nu le place [de ex. fiice], iar limbile lor născocesc minciuni când spun că ei vor avea ceea ce este mai bun! Fără îndoială că ei vor avea parte de Iad [și în el ei vor fi pedepsiți și] uitați.
63. Pe Allah, am trimis Noi [Profeți] și la alte comunități înainte de tine, însă Șeitan le-a împodobit faptele lor și el este tovarășul lor astăzi, dar ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă [în Lumea de Apoi].
64. Și nu ți-am pogorât ție [o, Mohammed] Cartea decât ca să le deslușești lor limpede cele asupra cărora aveau ei neînțelegeri și ca un ghid și ca îndurare pentru un popor [de oameni] care cred.
65. Și Allah pogoară din Cer apa, cu care dă viață pământului după moartea lui. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care aud.
66. Și cu adevărat aveți voi o pildă și la vite. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie și sânge - un lapte curat, plăcut celor care-l beau.
67. Iar din roadele curmalilor și ale viței de vie luați băutură îmbătătoare și venit bun⁽¹⁰⁾. Cu adevărat, în aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care pricep.
68. Și [iată ce] le-a revelat Domnul tău albinelor: „Faceți-vă case [stupi] în munți, în pomi și în ceea ce ei făuresc.
69. Apoi mâncați din toate roadele⁽¹¹⁾ și urmați căile ușoare ale Domnului vostru.” Din burțile lor iese o băutură cu felurite culori, în care este leac pentru oameni. În aceasta este cu adevărat un semn pentru un popor [de oameni] care chibzuiesc.
70. Și Allah v-a creat pe voi și El vă face să muriți. Iar unii dintre voi vor ajunge până

(10) Acest verset a fost revelat înainte de interzicerea băuturilor alcoolice. Se referă la faptul că în unele lucruri există atât avantaje cât și dezavantaje.

(11) Substanțe delicioase găsite de albine.

la cea mai decrepită vârstă [la bătrânețe], încât nu vor mai ști nimic, după ce au avut știință. Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].

71. Allah i-a pus pe unii dintre voi înaintea altora în privința celor necesare viețuirii. Însă cei care au fost aleși nu dau din partea lor celor asupra cărora au deplină stăpânire [sclavi], pentru ca ei să fie egali întru aceasta. Oare tăgăduiesc ei Binefacerile lui Allah?
72. Și Allah v-a făcut soții din voi înșivă și v-a dat El vouă de la femeile voastre fiu și nepoți și v-a dat spre hrană din cele bune. Și iată cum cred ei în deșertăciune și nu cred în Binefacerea lui Allah.
73. Și adoră ei, afară de Allah, ceea ce nu le poate aduce lor nicio hrană din Ceruri și de pe Pământ, căci sunt fără de putere.
74. Nu-I faceți, așadar, semeni lui Allah, căci Allah Știe, în vreme ce voi nu știți.
75. Allah dă ca exemplu: un sclav cumpărat, care nu are nicio putere și un altul pe care Noi l-am dăruit cu mijloace de trai bune, din care el face milostenie atât pe ascuns cât și pe față. Oare sunt ei egali? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
76. Și Allah dă ca exemplu doi bărbați: unul dintre ei este mut, nu este în stare de nimic și devine o povară pentru stăpânul său, căci oriunde l-ar trimite, el nu aduce nimic bun. Oare este el egal cu acela care poruncește dreptatea și care este pe drumul cel drept?
77. Ale lui Allah sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ. Iar Porunca [privitoare la] Ceas este ca o clipire din ochi sau chiar și mai scurtă. Cu adevărat, Allah este cu Putere peste toate.
78. Allah v-a scos pe voi din pânțelele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori.
79. Oare nu văd ei păsările supuse din văzduhul Cerului, pe care nimeni nu le ține decât numai Allah? Întru aceasta sunt cu adevărat semne pentru un popor [de oameni] care cred.
80. Și Allah v-a făcut casele voastre spre locuință și v-a făcut vouă din pieile vitelor case, care să vă fie ușoare în timpul plecării și în timpul așezării voastre, iar din lână, din blana și din părul lor, [v-a făcut] veșminte și lucruri pentru un timp.
81. Și Allah v-a făcut vouă umbră din ceea ce a creat și v-a dat vouă adăposturi în munți și v-a făcut vouă straie care să vă ferească de arșiță și cămăși [din zale] care să vă apere de asprimea voastră. Astfel El desăvârșește binefacerea Sa asupra voastră, poate că voi veți fi supuși Voinței Sale [în Islam].
82. Iar de se vor întoarce ei, tu [o, Mohammed] nu ești dator decât cu propovăduirea limpede.

83. Ei recunosc Binefacerea lui Allah și apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt nerecunoscători.
84. Și [spune despre] Ziua în care Vom ridica din fiecare comunitate un martor, nu li se va îngădui atunci celor care nu au crezut [să se dezvinovățească], nici nu vor fi ei iertați.
85. Și când cei care au fost nelegiuîți vor vedea pedeapsa, iar ea nu le va fi ușurată și nici nu li se va mai da lor vreun răgaz.
86. Și când cei care I-au făcut asociați [lui Allah] îi vor vedea pe semenii lor, vor spune: „O, Doamne! Aceștia sunt idolii noștri la care ne-am rugat în locul Tău!” Însă ei [idolii] le vor întoarce vorba, [spunând]: „Cu adevărat voi sunteți niște mincinoși.”
87. În Ziua aceea Îi vor arăta ei supunere deplină lui Allah și îi va părăsi pe ei ceea ce au născocit.
88. Iar celor care nu au crezut și au împiedicat de la calea lui Allah, le vom adăuga Noi pedeapsă peste pedeapsă, pentru stricăciunea ce au făcut-o [pe Pământ].
89. Și [spune de] Ziua în care vom ridica din fiecare comunitate un martor împotriva lor, chiar dintre ei [Trimisul lor]. Noi te vom aduce pe tine martor împotriva acestora. Și Noi ți-am trimis ție Cartea ca tâlcuire pentru toate lucrurile, călăuză, îndurare și bună vesteire pentru musulmani.
90. Cu adevărat, Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, fapta urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.
91. Țineți-vă legământul față de Allah, după ce l-ați făcut și nu călcați jurămintele după ce le-ați întărit și după ce l-ați luat pe Allah drept chezaș pentru voi, căci Allah Știe ceea ce faceți,
92. Nu fiți ca [femeia] aceea care destramă torsătura ei, după ce fusese fermă și bine răsucită, în firicele, luându-vă jurămintele voastre un mijloc de a vă înșela între voi, pentru ca o comunitate să devină mai puternică decât o altă comunitate⁽¹²⁾. Allah nu face decât să vă încerce prin aceasta, iar în Ziua Învierii vă va arăta vouă deslușit [Adevărul] asupra acelor lucruri pentru care voi v-ați certat.
93. Și dacă Allah ar fi Voit, v-ar fi făcut pe voi o singură comunitate, însă El lasă în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe cine Voiește El⁽¹³⁾. Iar voi veți da socoteală neîndoielnic pentru ceea ce ați făcut.
94. Și nu luați jurămintele voastre drept mijloc pentru a vă înșela unii pe alții, astfel

(12) Nu jurați fals și nu încălcați un tratat sau contract doar pentru avantaje lumești.

(13) Conform Științei Sale cu privire la preferința fiecărui suflet.

încât să alunece piciorul [vostru], după ce a fost bine întărit și să gustați voi răul [în această Viață] pentru că ați împiedicat de la Calea lui Allah, și să aveți parte de osândă cumplită [în Viața de Apoi]!

95. Și nu vindeți legământul cu Allah pentru un preț de nimic, căci numai la Allah se află ceea ce e mai bun pentru voi, dacă voi știți!
96. Ceea ce aveți voi se termină, pe când ceea ce se află la Allah va rămâne mereu. Iar Noi îi vom răsplăti pe cei care sunt statornici după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.
97. Pe cel ce face o faptă bună - bărbat sau femeie - și este credincios îl vom dărui Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.
98. Atunci când reciți Coranul, caută [mai întâi] adăpost la Allah împotriva lui Șeytan cel alungat și afurisit.
99. Cu adevărat, el nu are nicio putere asupra acelor care cred și care în Domnul lor se încred.
100. El are stăpânire [și îi cârmuiește] doar pe aceia care îl iau drept ocrotitor și pe aceia care prin el [și pizmuirea lui] Îi fac asociați lui Allah.
101. Când Noi înlocuim un Verset cu un alt Verset - și Allah Știe mai bine ceea ce pogoară! - ei spun: „Tu [Mohammed] ești numai un născocitor!” Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
102. Spune: „L-a pogorât Duhul Sfânt [Îngerul Gavriil] de la Domnul tău într-un adevăr ca să-i întărească pe cei care cred și să fie călăuză și bună vestire pentru musulmani!”.
103. Noi Știm că ei zic: „Îl învață pe el [Coranul] un om.” Dar limba aceluia spre care ei arată este străină [nearabă], în vreme ce aceasta este o limbă arabă limpede.
104. Cu adevărat, pe aceia care nu cred în Versetele lui Allah, Allah nu-i va călăuzi și ei vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
105. Ci plăsmuiesc minciună numai cei care nu cred în Versetele lui Allah și aceia sunt mincinoși.
106. Cei care nu cred în Allah, după ce au crezut - în afară de cel care este silit [să nu creadă], dar inima lui este netulburată într-o credință - asupra acelor care și-au deschis inima necredinței va veni mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit.
107. Aceasta pentru că ei au iubit viața lumească mai mult decât Viața de Apoi, iar Allah nu călăuzește poporul de necredincioși.

108. Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile, auzul și văzul și aceștia sunt cei nepăsători.
109. Fără îndoială că în Lumea de Apoi ei vor fi pierduți.
110. Însă Domnul tău, cu cei care au pibegit după ce au fost ispitiți și apoi au luptat și au îndurat, cu aceia Domnul tău va fi după aceasta Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
111. [Amintește-le de] Ziua când fiecare suflet va veni și se va apăra pe sine și fiecare suflet va fi pe deplin răsplătit pentru ceea ce a săvârșit, fără ca ei să fie nedreptățiți.
112. Allah dă ca exemplu o cetate: ea a fost în siguranță și în liniște, venind spre ea cele de trebuință pentru viețuire din toate părțile cu prisosință; apoi ea s-a arătat nemulțumitoare față de binefacerile lui Allah și Allah a făcut-o să guste veșmântul foametei și spaimei, [ca pedeapsă] pentru ceea ce au săvârșit [locuitorii ei].
113. Și a venit la ei un Trimis din mijlocul lor, însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei osânda pentru că ei au fost nelegiuți.
114. Atunci mâncați din ceea ce v-a hărăzit Allah, îngăduit și bun, și fiți mulțumitori pentru Binefacerea lui Allah, dacă Îl adorați pe El.
115. El v-a oprit vouă doar mortăciunea⁽¹⁴⁾, sângele, carnea de porc și ceea ce a fost dedicat altcuiva decât lui Allah. Însă cu cel care a fost constrâns [de necesitate] - fără să se lăcomească sau să poftească - Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
116. Și nu spuneți, luându-vă după limbile voastre care rostesc minciuni: „Acesta este îngăduit și acesta este oprit”, pentru a născoci minciună împotriva lui Allah. Cu adevărat, cei care născocesc minciuni împotriva lui Allah nu vor izbândi.
117. Cu puțină bucurie [se vor desfăta], iar apoi de chin dureros vor avea ei parte
118. Evreilor le-am oprit Noi ceea ce ți-am spus înainte⁽¹⁵⁾. Noi nu i-am nedreptățit, ci ei înșiși au fost nedrepti cu ei.
119. Apoi cu cei care au săvârșit rău întru neștiință, iar după aceea s-au căit și s-au îndreptat, Domnul tău este după aceasta Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
120. Cu adevărat, Avraam a fost un călăuzitor [lider] supus lui Allah, dreptcredincios și nu a fost dintre cei care Îi fac asociați lui Allah.
121. El a fost mulțumitor față de binefacerile Lui și El l-a ales și l-a călăuzit pe drum drept.

(14) Animalele care nu au fost sacrificate sau vâdate doar pentru mâncare.

(15) A se vedea 6:146.

122. Și i-am dăruit Noi bună parte în această lume, iar cu adevărat, în Lumea de Apoi el va fi printre cei drepti.
123. Apoi ți-am revelat Noi [o, Mohammed]: „Urmează religia lui Avraam cel dreptcredincios, care nu a fost dintre cei care Îi fac asociați lui Allah.”
124. Sabatul a fost orânduit doar pentru cei care nu s-au înțeles asupra lui, iar Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii în privința celor asupra cărora au fost cu neînțelegere.
125. Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos. Cu adevărat, Domnul tău este mai bine Știutor al acelora care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine Știutor al celor care sunt bine călăuziți.
126. Dacă pedepsiți [un dușman, o credincioșilor], atunci pedepsiți cu ceea ce voi ați fost pedepsiți, iar dacă răbdați, e chiar mai bine pentru cei răbdători.
127. Și rabdă [o, Mohammed], căci răbdarea ta nu vine decât [cu ajutorul] lui Allah! Și nu fi mâhnit pentru ei și nu fi îngrijorat de ceea ce uneltesc ei!
128. Cu adevărat, Allah este cu aceia care sunt cu frică [de El] și cu aceia care sunt făcători de bine.

Surat (17) Al-'Isra'^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim],

1. Mărire⁽¹⁾ Celui care l-a dus pe robul Său [profetul Mohammed] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa⁽²⁾, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. Cu adevărat El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-Basir [Cel care Vede Totul]!
2. Și Noi i-am dat lui Moise Cartea, pe care am făcut-o drept călăuză pentru Fiii lui Israel, [spunând]: „Nu luați un alt ocrotitor afară de Mine⁽³⁾,”
3. [O, voi] urmași ai celor pe care Noi i-am purtat împreună cu Noe [în arcă]! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.
4. Și Noi le-am vestit Fiilor lui Israel în Carte: „Voi veți aduce stricăciune pe Pământ de două ori și vă veți ridica cu mare nelegiuire.”
5. Și când a venit timpul primei dintre cele două⁽⁴⁾, Noi am trimis împotriva voastră robi de-ai Noștri dintre cei înzestrați cu mare putere și ei au cercetat lăuntru căminelor⁽⁵⁾ și acesta este un soroc [promis] ce se va fi îndeplinit.
6. Apoi Noi v-am dat vouă putere asupra lor și v-am înzestrat pe voi cu mai multe averi și mai mulți copii și v-am făcut o ceată cu putere mai mare în luptă,
7. [Spunând]: „De veți face bine, pentru sufletele voastre veți face bine, iar de veți face rău, [tot] pentru ele va fi”. Și când va veni ultima [cea de-a doua] Promisiune, [Vom trimite dușmanii voștri și] vă vom întrista chipurile și vor intra în Moschee [Ierusalim] așa cum au intrat prima oară pentru ca să distrugă cu desăvârșire tot ceea ce au cucerit.
8. [Atunci Allah a spus] „Se poate ca Domnul vostru să fie Îndurător cu voi. Dar de vă veți întoarce din nou [la păcate], și Noi ne vom întoarce [pentru a vă pedepsi]. Și Noi am făcut Iadul drept temniță pentru necredincioși.
9. Cu adevărat acest Coran călăuzește către ceea ce este mai drept și binevestește dreptcredincioșilor care împlinesc fapte bune că ei vor avea parte de mare răsplată,

(*) Călătoria nocturnă.

(1) Deasupra oricărei imperfecțiuni sau greșeli.

(2) În Ierusalim.

(3) Încredeți-vă în Allah știind că El are Putere peste orice lucru.

(4) Pedepsa promisă pentru prima dintre cele două nelegiuiri.

(5) Încălucând sanctitatea lor, pentru a ucide și pentru a prăda.

10. Iar celor care nu cred în Ziua de Apoi le-am pregătit Noi chin dureros.
11. Și omul cheamă răul tot așa cum cheamă și binele, fiindcă omul este tare grăbit⁽⁶⁾.
12. Noi am făcut din noapte și din zi două semne și am șters apoi semnul nopții și am lăsat să se vadă semnul zilei, ca să căutați harul Domnului vostru și să știți numărul anilor și socotirea. Și Noi am tâlcuit toate lucrurile cu toată limpezimea.
13. Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale⁽⁷⁾. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o carte pe care el o va găsi deschisă.
14. [Și i se va spune lui]: „Citește cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor!”
15. Cel care urmează calea cea dreaptă o urmează numai pentru sine însuși, iar cel care rătăcește, rătăcește tot pentru sine însuși. Și nu va purta [un suflet] încărcat povara altuia și Noi nu am pedepsit [niciodată un popor] înainte de a-i trimite un Profet.
16. Și dacă voim Noi să nimicim o cetate, le vom porunci celor îmbuibăți din ea⁽⁸⁾, însă ei, [dimpotrivă], se vor deda desfrâului. Atunci pedeapsa hotărâtă împotriva ei se va adevăra și Noi o vom nimici cu totul.
17. Dar câte generații am nimicit Noi după Noe! Iar Domnul tău este Khabir [îndeajuns Știutor] [și] este Basir [Cel care Vede] păcatele robilor Săi.
18. Dacă cineva dorește [viața] cea pieritoare, Noi dăm degrabă în ea ceea ce Voim și cui Voim Noi. Apoi, Noi îi hotărâm lui Iadul, în care el va arde rușinat și lepădat.
19. Iar aceia care voiesc Lumea de Apoi și se trudesă cu râvnă pentru ea și sunt credincioși, râvna acelora va fi răsplătită.
20. Și le vom dăruia Noi - atât acestora cât și acelora - din darurile Domnului tău, iar darurile Domnului tău nu sunt oprite [pentru nimeni].
21. Privește cum i-am ales Noi pe unii înaintea altora, însă în Lumea de Apoi sunt trepte și mai înalte [de diferențiere] și foloase mai alese.
22. Nu pune lângă Allah un alt zeu, ca să nu ștezi rușinat și alungat.
23. Și Domnul tău a poruncit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!”⁽⁹⁾ și nu-i certa pe ei, ci spune-le vorbe cuviincioase.
24. Și coboară asupra lor aripa smereniei cu îndurare și spune: „Doamne, ai Milă de ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic.”

(6) Nerăbdător, emoțional.

(7) După ce l-am instruit, Noi l-am făcut responsabil pentru propriul destin.

(8) Să îl asculte pe Allah.

(9) O expresie de dezaprobare sau iritare.

25. Domnul vostru știe mai bine ce se află în sufletele voastre, iar dacă sunteți voi cinstiți, atunci cu adevărat, El este Iertător cu aceia care se căiesc⁽¹⁰⁾.
26. „Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și nevoiașului și călătorului de pe drum [aflat la nevoie], însă nu risipi peste măsură,
27. Cu adevărat risipitorii sunt frații șeitanilor, iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său.”
28. Și dacă [ești nevoit să] te întorci de la ei [nevoiași], așteptând Îndurarea Domnului tău, în care tu nădăjduiești, atunci spune-le lor o vorbă prietenoasă⁽¹¹⁾.
29. Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău⁽¹²⁾, dar nici nu o întinde de tot⁽¹³⁾, ca să rămâi ocărât și întristat.
30. Cu adevărat, Domnul tău dă cele de trebuință cu prisosință cui Voiește El sau le dă cu măsură. El este Khabir [Bine Știutor] al robilor Săi, Basir [Atoatevăzător].
31. Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei. Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare!
32. Și nu vă apropiați de preacurvie⁽¹⁴⁾. Cu adevărat, ea este o josnicie! Și ce rea cale este ea!
33. Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit interzis, decât pe drept⁽¹⁵⁾. Dacă cineva a fost omorât pe nedrept, atunci dăm Noi putere celui mai înrudit cu el, însă acesta să nu întrecă limita în omor. Cu adevărat, el este ajutat [de lege].
34. Și nu vă apropiați de averea orfanului, decât pentru ceva și mai bun⁽¹⁶⁾, până ce el ajunge la vârsta maturității. Și țineți legământul, căci, cu adevărat, cu privire la legământ veți fi întrebați.
35. Dați măsura plină atunci când măsurați și cântăriți cu o balanță dreaptă. Acest lucru este mai bun [pentru voi] și urmarea va fi și ea mai bună.
36. Și nu urma [lucrul despre] care nu ai cunoștință. Cu adevărat, auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat.
37. Și nu purcede pe Pământ cu semeție. Cu adevărat, tu niciodată nu vei despica Pământul și nici nu vei atinge înălțimea munților⁽¹⁷⁾.

(10) Allah le promite iertare celor care intenționează să facă fapte bune, se grăbesc să se căiască în urma păcatelor și greșelilor comise ca urmare a slăbiciunii umane.

(11) Dacă nu ai mijloace să le dai atunci.

(12) Refuzând să cheltuiești.

(13) Fiind extravagant.

(14) Evită toate situațiile ce ar putea duce la ea.

(15) Ca urmare a unei hotărâri juridice sau în timpul luptei împotriva dușmanilor voștri.

(16) Pentru a mări averea.

(17) Omul, în toată aroganța sa este slab și mic.

38. Toate acestea sunt rele și sunt urâte de Domnul tău.
39. Aceasta este din ceea ce Domnul tău ți-a revelat ție [o, Mohammed] cu înțelepciune. Și [o, voi oamenii] nu așezați alături de Allah un alt dumnezeu, căci veți fi aruncați în Iad, certați și alungați
40. Oare v-a ales Domnul vostru pentru voi numai băieți și a luat [pentru Sine] fiice dintre Îngeri? Cu adevărat, voi spuneți un cuvânt grav.
41. Noi am tâlcuit [pildele] în acest Coran, pentru ca ei [omenirea] să chibzuiască, însă aceasta nu face decât să le sporească [necredincioșilor] îndepărtarea.
42. Spune [o, Mohammed]: „Dacă ar fi alături de El și alți zei, așa cum spun, atunci [fiecare dintre] ei ar fi căutat o cale către Stăpânul Tronului.”⁽¹⁸⁾
43. Mărire Lui. El este mai presus decât ceea ce pretind ei cu prisosință.
44. Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor. Cu adevărat, El este Halim [Blând], Ghafur [Iertător].
45. Și când tu citești Coranul, Noi punem între tine și aceia care nu cred în Viața de Apoi un văl nevăzut⁽¹⁹⁾.
46. Și Noi punem peste inimile lor acoperămintе, astfel încât ei să nu-l înțeleagă, iar în urechile lor o greutate. Iar când tu îl pomenești în Coran numai pe Domnul tău, ei întorc spatele, cu deznădăjduit.
47. Noi știm prea bine cum ascultă ei, atunci când te ascultă pe tine și când sunt singuri șușotesc [între ei] iar cei nelegiuïți spun: „Voi nu urmați decât un bărbat vrăjit.”
48. Privește cu cine te-au asemuit pe tine⁽²⁰⁾. Însă ei sunt rătăciți și nu pot găsi o cale [spre Adevăr].
49. Și ei spun: „Oare după ce vom deveni noi oase și resturi, vom mai putea fi înviați din nou?”
50. Spune: „De ați fi voi pietre sau fier
51. Sau o creatură care pare prea mare⁽²¹⁾ în piepturile voastre.” Iar ei vor spune: „Cine ne va face pe noi să fim din nou?” Spune: „Acela care v-a creat pe voi

(18) Pentru a-l face pe plac, recunoscându-I superioritatea. O altă interpretare este „...ei ar fi căutat o cale” să îl înlăture și să îi ia Tronul.

(19) Prevenind călăuzirea de a ajunge la ei.

(20) Descriindu-l pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca fiind un poet, un nebun sau sub influența magiei.

(21) Precum Cerurile și Pământului.

prima oară.” Atunci ei vor clătina capetele spre tine⁽²²⁾ și vor spune: „Când va fi aceasta?” Spune: „S-ar putea să fie în curând -

52. În acea Zi, El vă va chema și voi îi veți răspunde, preamărindu-L, și veți crede că voi nu ați rămas [în această lume] decât puțin [timp].”
53. Și spune-le robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci, cu adevărat, Șeitan stârnește vrajbă între ei, iar Șeitan este un dușman învederat al omului.
54. Domnul vostru vă Cunoaște mai bine pe voi. Dacă El Voiește, va fi Milostiv cu voi, iar dacă El Voiește, vă va osândi pe voi. Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] ca să fii răspunzător pentru ei.
55. Și Domnul tău îi Cunoaște mai bine pe fiecare din Ceruri și pe cei de pe Pământ și Noi i-am ales pe unii dintre Profeți înaintea altora și i-am dat Noi lui David Psalmii.
56. Spune: „Chemați-i pe cei pe care voi i-ați pretins în locul Lui [drept zei], pentru că ei nu vă pot mântui de rău, nici nu-l pot depărta.”
57. Cei pe care îi cheamă ei⁽²³⁾ caută și ei mijlocul [care să-i conducă] cât mai aproape de Domnul lor, nădăjduiesc în Îndurarea Sa și se tem de Pedeapsa Lui. Și Pedeapsa Domnului tău este, cu adevărat, de temut.
58. Și nu este o cetate pe care Noi să nu o distrugem⁽²⁴⁾ înainte de Ziua Învierii sau pe care să nu o chinuim cu chin aspru. Și acest lucru este scris în Carte⁽²⁵⁾ [cea eternă].
59. Și nu Ne împiedică să trimitem semnele [miracolele] decât numai faptul că înaintașii le-au ținut de minciună. Și i-am dat [neamului] Thamud cămila, care a fost [un semn] vizibil, însă ei s-au purtat nedrept cu ea. Și Noi nu trimitem semne decât ca o avertizare pentru ei.
60. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed] când Noi ți-am spus: „Cu adevărat, Domnul tău i-a cuprins pe toți oamenii⁽²⁶⁾”. Și nu am orânduit Noi vedenia ce ți-am arătat-o⁽²⁷⁾ decât ca o încercare pentru omenire, ca și pomul cel blestemat [menționat] în Coran. Noi îi umplem de spaimă, însă aceasta nu face decât să le sporească marea lor nelegiuire.
61. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă înaintea lui Adam” și s-au prosternat ei, în afară de Iblis⁽²⁸⁾, care a spus: „Să mă prosternez eu dinaintea celui pe care L-ai creat din lut?”

(22) În necredință și batjocură.

(23) Dintre creațiile supuse ale lui Allah precum Îngeri, Profeți, învățații morți etc.

(24) Din cauza păcatelor locuitorilor săi.

(25) Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfudh) care este la Allah.

(26) Cu Puterea și Știința Sa, însemnând că Allah îl va proteja.

(27) În timpul Călătoriei la Ceruri (Mi'raj).

(28) A se vedea 2:34.

62. [Iblis] a mai spus: „Îl vezi pe cel pe care l-ai cinstit mai mult decât pe mine? Dacă Tu îmi vei da răgaz până în Ziua Învierii, îi voi distruge⁽²⁹⁾ pe urmașii lui, în afară de puțini [dintre ei]”.
63. [Allah] a spus: „Pleacă! Și cine te va urma pe tine dintre ei, Iadul va fi răsplata voastră - o bogată răsplată.
64. Tulbură-i cu glasul tău pe cei care poți dintre ei și adu-i împotriva lor pe călăreții tăi și pe pedestrașii tăi! Fă-te părtaș cu ei la bunurile lor și la copiii lor și fă-le lor fângăduințe!” Însă nu fângăduiește Șeitan decât numai ca să amăgească!
65. Cu adevărat, asupra robilor Mei [credincioși] tu nu vei avea putere. Și Domnul tău este de ajuns ca Ocrotitor!
66. Domnul vostru este Cel care vă mână corăbiile pe mare, pentru ca voi să căutați ceva din Harul Lui. Cu adevărat, El este Rahim [Îndurător] cu voi.
67. Și când răul vă va ajunge pe mare, rățăcesc departe cei pe care voi îi chemați, în afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător.
68. Sunteți voi siguri că El nu va face să se scufunde cu voi o bucată de uscat sau că El nu va trimite împotriva voastră vijelie cu pietriș și că voi nu veți mai găsi apoi niciun ocrotitor?
69. Sau sunteți voi siguri că El nu vă va întoarce [pe mare] altă dată și nu va trimite asupra voastră vânt pustiitor și nu vă va îneca, din cauza negării⁽³⁰⁾ voastre? Și atunci nu veți mai afla voi pe nimeni, ca ajutor împotriva Noastră.
70. Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor alora dintre cei pe care i-am creat.
71. [Spune, o, Mohammed] de Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu înscrierile⁽³¹⁾ lor, aceia cărora li s-a dat cartea în mâna dreaptă, aceia vor citi cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel.
72. Iar cel care în această [lume] este orb, va fi orb și în Lumea de Apoi și va fi și mai rătăcit de la drum.
73. Și cu adevărat, ei au fost aproape să te abată de la ceea ce Noi ți-am revelat, pentru ca tu să plăsmuiești împotriva Noastră altceva și atunci te-ar fi primit ei ca prieten.

(29) Prin ispitirea lor pe o cale greșită.

(30) Sau din cauza necredinței voastre.

(31) Alte înțelesuri sunt „cu liderul lor” sau cu „ceea ce ei au urmat”.

74. Și dacă Noi nu te-am fi ținut tare, erai aproape să te apleci puțin către ei.
75. Atunci [dacă ai fi făcut-o] Noi te-am fi făcut să guști îndoit [suferința] vieții și îndoit [suferința] morții și apoi tu n-ai mai fi găsit ajutor împotriva Noastră.
76. Și, cu adevărat, ei au fost aproape să te provoace pe tine ca să te alunge din țară [Mecca]. Dar atunci n-ar mai fi rămas ei în urma ta decât puțin⁽³²⁾.
77. [Aceasta a fost] rânduiala cu aceia pe care i-am trimis înaintea ta dintre Trimișii Noștri și nu vei afla nicio schimbare în rânduiala Noastră.
78. Împlinește Rugăciunea [As-Salat] de la înclinarea Soarelui până la întunericul nopții⁽³³⁾ și [citirea] Coranului din zori⁽³⁴⁾, căci citirea din zori are martori.
79. Iar în timpul nopții stai de veghe și împlinește rugăciuni peste cele cuvenite; deoarece Domnul tău te va readuce la viață într-o poziție demnă de laudă!
80. Și spune: „Doamne, fă-mă să intru printr-o intrare a Adevărului⁽³⁵⁾ și scoate-mă pe mine printr-o ieșire a Adevărului⁽³⁶⁾ și dă-mi de la Tine Putere ajutătoare.”
81. Și spune: „A venit Adevărul și a pierit deșertăciunea. Cu adevărat, deșertăciunea este sortită să piară.”
82. Noi pogorâm prin Coran ceea ce este Tămăduire și Îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea celor nelegiuți.
83. Când Noi Ne revărsăm binefacerea asupra omului [necredinciosului], el se întoarce și se duce departe, iar atunci când îl ajunge un rău, el este deznădăduit.
84. Spune: „Fiecare purcede după orânduiala lui, însă Domnul vostru știe mai bine cine este mai bine călăuzit pe drum.”
85. Te întreabă [o, Mohammed] despre Duh [suflet]. Spune: „Sufletul este din porunca Domnului meu!” Iar vouă [oamenilor] nu v-a fost dată decât puțină știință.”
86. Și de am Voi Noi, am face să dispară ceea ce ți-am revelat, iar tu nu ai mai găsi niciun sprijinitor împotriva Noastră,
87. În afară de Îndurarea de la Domnul tău. Cu adevărat, Harul Său asupra ta este mare.
88. Spune: „De s-ar aduna oamenii și djinnii ca să facă [ceva] ca acest Coran, ei nu vor fi în stare să facă [ceva] asemenea lui, chiar dacă își vor fi unul altuia ajutor.”

(32) La doar 10 ani după emigrarea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Mecca a fost complet eliberată de dușmanii săi.

(33) Perioada ce include Rugăciunile Dhuhr, Asr, Maghrib și Isha.

(34) Rugăciunea Fajr, în care recitarea Coranului este prelungită.

(35) În Medina la timpul emigrării sau în mormânt.

(36) Din Mecca sau din mormânt la timpul Învierii.

89. Noi am tâlcuit pentru oameni în acest Coran din fiecare pildă, însă cei mai mulți oameni au respins [totul], în afară de necredință.
90. Și ei spun: „Noi nu-ți vom crede ție până ce vei face să țâșnească pentru noi un izvor din pământ,
91. Sau [până] vei avea o grădină de curmali și viță de vie și vei face să țâșnească printre ele pâraie îmbelșugate,
92. Sau vei face să cadă peste noi Cerul în bucăți - așa cum ai pretins - sau Îl vei aduce pe Allah și pe Îngeri în fața noastră,
93. Sau vei avea tu o casă împodobită [cu aur] sau vei sui în Cer. Și [chiar și atunci] nu vom crede în ascensiunea ta în Cer până ce nu vei pogorî asupra noastră o Carte pe care noi să o putem citi!” Spune: „Mărire Domnului meu! Oare sunt eu mai mult decât un om trimis?”
94. Și nu-i împiedică pe oameni să creadă, când le vine lor călăuzirea, decât că ei spun: „Allah a trimis un om ca sol?”
95. Spune: „Dacă ar fi pe pământ Îngeri care să umble în pace și liniște⁽³⁷⁾, atunci le-am pogorî lor din Cer un Înger ca trimis”.
96. Spune: „Allah este de ajuns ca Martor între mine și voi. Cu adevărat, El este Khabir [Bine Știutor] [și este] Basir [Cel care îi Vede Bine pe robii Săi].”
97. Și cel pe care-l călăuzește Allah este [cu adevărat] cel bine călăuzit, iar celor pe care El îi duce în rătăcire nu le vei găsi ocrotitori afară de El. Și Noi îi vom aduna în Ziua Învierii târâți pe fețele lor - orbi, muți, surzi. Adăpostul lor va fi Focul Iadului și ori de câte ori va scădea [focul], Noi îl vom aprinde cu flacără.
98. Aceasta va fi răsplata lor pentru că nu au crezut în semnele Noastre și au spus: „Oare după ce vom fi oase și resturi vom mai putea fi înviați din nou?”
99. Nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul poate să creeze asemenea lor? El a orânduit pentru ei un termen asupra căruia nu este îndoială, însă nelegiuirii resping [totul] afară de necredință.
100. Spune-le: „Dacă voi ați avea vistieriile Îndurării Domnului meu, voi le-ați păstra de frică să nu le cheltuiți”, căci omul este zgârcit.
101. I-am dat Noi lui Moise nouă semne limpezi. Întreabă-i pe Fiii lui Israel, [atunci] când a venit [Moise] la ei și Faraon i-a zis: „Cu adevărat, eu cred, o, Moise, că tu ești vrăjit.”

(37) Stabiliți acolo, așa cum este omul.

102. [Moise] a spus: „Tu știi că nu le-a trimis pe acestea decât Stăpânul Cerurilor și al Pământului, ca semne limpezi și eu te cred, o, Faraon, pierdut!”
103. Și a voit el să-i alunge de pe pământ, însă atunci l-am înecat împreună cu toți cei care erau cu el.
104. Și după el [Faraon], am spus Noi Fiilor lui Israel: „Locuiți pe acest pământ. Dar când va veni promisiunea [Vieții] de Apoi, vă vom aduna Noi în [o singură] adunare.”
105. Cu adevăr l-am pogorât pe el [Coranul] și cu adevăr el a coborât, iar pe tine nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca vestitor și prevenitor.
106. [Noi l-am făcut] un Coran pe care l-am împărțit [în intervale de timp] pentru ca tu să-l citești oamenilor pe o perioadă îndelungată. Și l-am pogorât Noi rând pe rând.
107. Spune: „De credeți voi în el ori nu credeți?”. Cu adevărat, cei cărora li s-a dat știința înaintea lui⁽³⁸⁾ - dacă li se recită lor - cad, prosternându-se, cu fețele la pământ.
108. Și ei spun: „Mărire Domnului nostru! Cu adevărat, făgăduința Domnului nostru este împlinită”
109. Și ei cad cu fețele la pământ, plângând, și acesta [Coranul] le sporește lor smerenia.
110. Spune: „Chemați-L Allah sau chemați-L Milostivul și oricum L-ați chema, ale Lui sunt Numele cele mai frumoase.” Și nu rosti cu glas [prea] tare Rugăciunea ta, dar nici nu o rosti în șoaptă, ci caută între acestea [două] o cale.
111. Și spune: „Laudă lui Allah, Care nu Și-a luat niciodată un fiu, Care nu are părtaș la Stăpânire și nici nu are nevoie să fie apărat de vreo slăbiciune. Și slăvește-L pe El, aducându-I preamărirea cuvenită.

(38) Cei dreptcredincioși dintre Oamenii Cărții care recunosc adevărul din Coran.

Surat (18) Al-Kahf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. [Toată] Lauda [I se cuvinte] lui Allah care i-a pogorât robului Său [Mohammed] Cartea și nu a lăsat în ea nicio deviere,
2. [O Carte] dreaptă, ca să prevină despre o pedeapsă grea din partea Lui și să binevestească dreptcredincioșilor care împlinesc fapte bune că ei vor avea răsplată frumoasă [Paradisul]
3. În care vor rămâne veșnic,
4. Și pentru ca să-i prevină pe cei care au spus: „Allah Și-a luat un fiu.”
5. Nici ei și nici părinții lor nu au avut despre aceasta cunoștință⁽¹⁾. Ce cuvânt greu iese din gurile lor. Ei nu spun alta decât minciună.
6. Poate că tu [Mohammed] te vei tulbura de moarte, din pricina întristării, pentru că ei nu cred în acest Mesaj.
7. Noi am făcut ceea ce se află pe pământ podoabă pentru el, pentru a-i încerca [pe oameni și a ști] care dintre ei săvârșesc cele mai bune fapte.
8. Și, cu adevărat, Noi vom preschimba ceea ce se află pe el într-o țărână stearpă.
9. Oare crezi tu că oamenii din Peșteră și Ar-Raqim au fost dintre semnele Noastre cele mai minunate?
10. [Spune] când s-au adăpostit în peșteră, tinerii au spus astfel: „Doamne, dă-ne nouă Îndurare de la Tine și orânduiește-ne nouă lucrurile noastre așa cum este drept.”
11. Și am tras Noi peste urechile lor [un văl de somn], în Peșteră, pentru vreme de mulți ani.
12. Apoi i-am trezit Noi, pentru a face cunoscut care din cele două cete au socotit cât timp au rămas ei acolo.
13. Noi îți povestim ție [o, Mohammed] istoria lor cu adevărat. Cu adevărat, ei au fost niște tineri care au crezut în Domnul lor, iar Noi le-am sporit buna lor Călăuzire.

(*) Peștera.

(1) Nu ar fi putut știți despre ceva ce nu este adevărat.

14. Le-am întărit Noi, aşadar inimile, când ei s-au ridicat şi au spus: „Domnul nostru este Stăpânul Cerurilor şi a Pământului. Noi nu vom chema niciodată un alt Dumnezeu în afară de El, căci, dacă am face aceasta, noi am rosti o nelegiuire.”
15. Aceştia sunt neamul nostru care au luat alţi dumnezei în locul Lui! De ce nu au adus ei dovadă limpede asupra lor? Şi cine este mai nelegiuit decât cel care plăsmuieşte minciună despre Allah?
16. [Tinerii şi-au spus unul altuia:] „Iar când vă depărtaţi voi de la ei şi de cei pe care ei îi adoră, în afară de Allah, adăpostiţi-vă în peşteră! Domnul vostru va întinde Mila Sa asupra voastră şi vă va orândui lucrurile voastre în linişte şi tihnă.”
17. Şi [dacă ai fi fost prezent] puteai vedea Soarele, când răsărea, cum se îndepărta de la peştera lor către dreapta, iar când apunea, trecea departe la stânga lor, în vreme ce ei stăteau într-un loc întins din ea. Aceasta este una din Minunile lui Allah. Cel pe care îl călăuzeşte Allah este bine călăuzit, iar celui pe care El îl duce în rătăcire tu nu-i vei găsi niciun ocrotitor călăuzitor.
18. Ai fi crezut că sunt trei, în vreme ce ei dormeau şi Noi îi întorceam pe partea dreaptă şi pe partea stângă, iar câinele lor stătea cu labele întinse la intrare. Dacă i-ai fi văzut, te-ai fi întors şi ai fi luat-o la fugă, plin de spaimă.
19. Tot astfel i-am trezit Noi, ca să se întrebe laolaltă. Şi a întrebat unul dintre ei: „Cât timp aţi petrecut [aici]?” Şi au răspuns ei: „Am petrecut o zi sau mai puţin de o zi!” [Alţii] au spus: „Domnul vostru Ştie mai bine cât timp aţi petrecut. Trimiteţi-l pe unul dintre voi cu bănuşii ăştia [de argint] ai voştri în oraş, ca să vadă care este cea mai curată mâncare şi să vă aducă ceva hrană de ei. Dar el să fie prudent şi să nu dea nimănui de înţeles despre voi.
20. Cu adevărat ei, dacă vor afla de voi, vă vor ucide cu pietre sau vă vor aduce înapoi la religia lor şi nu veţi mai izbândi, atunci niciodată.”
21. Şi astfel am lăsat Noi să fie descoperiţi, pentru ca ei să ştie că făgăduinţa lui Allah este adevăr şi că nu este nicio îndoială asupra Ceaşului. Şi când se certau ei⁽²⁾ în privinţa întâmplării lor, au spus [unii]: „Înălţaţi peste ei o zidire! Domnul lor Ştie mai bine ce-i cu ei.” Dar cei care au ieşit biruitori în această pricină au spus: „Să zidim deasupra lor un loc de rugăciune.”
22. Ei [oamenii] vor spune că ei au fost trei, iar al patrulea era câinele lor”. [Iar alţii] vor spune: „[Au fost ei] cinci, iar al şaselea era câinele lor”, făcând presupuneri. Şi vor zice [alţii]: [Au fost] şapte şi al optulea era câinele lor”. Spune: „Domnul

(2) Oamenii cetăţii.

meu Știe mai bine numărul lor și nu sunt decât puțini cei care îi cunosc pe ei și nu discuta asupra [numărului] lor, decât numai dacă ești sigur și nu întreba pe nimeni dintre ei despre ei [despre adormiți]!

23. Și nu spune [niciodată] în privința unui lucru: „Cu adevărat, eu voi face asta mâine”,
24. Decât [adăugând]: „Dacă Voiește Allah.” Și pomenește-L pe Domnul tău, dacă uiți și spune: „Poate mă va călăuzi Domnul meu către o dovadă mai puternică decât aceasta, [pentru profeția mea]”.
25. Au rămas ei în peștera lor trei sute de ani și încă nouă⁽³⁾.
26. Spune: „Allah Știe mai bine cât au rămas ei acolo. Ale Lui sunt cele neștiute din Ceruri și de pe Pământ! Cât de bine Vede El și cât de bine Aude El [totul]. Ei nu au niciun ocrotitor afară de El și El nu are niciun asociat în Legiuirea Lui!”
27. Și recită [o, Mohammed] ceea ce ți-a fost revelat din Cartea Domnului tău. Nimeni nu poate schimba Cuvintele Sale și tu nu vei afla în afară de El adăpost.
28. Și fii răbdător împreună cu cei care-L cheamă pe Domnul lor dimineța și seara, dorind Fața Sa. Și nu întoarce ochii tăi [pentru alții] de la ei, râvnind la podoaba vieții din această lume și nu te supune aceluia căruia i-am făcut inima nepăsătoare față de Pomenirea Noastră, care urmează poftei sale și ale cărui fapte sunt în deșert⁽⁴⁾.
29. Spune: „Adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă.” Cu adevărat, Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va arde fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaş.
30. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, [să știe că] Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celui care săvârșește fapte bune.
31. Aceia vor avea parte de grădinile pentru sălaş [Eden], pe sub care trec pâraie. Se vor împodobi în ele cu brățări de aur și vor îmbrăca straie verzi din mătase și brocart, rezemându-se [îmbrăcați] în ele pe divane. Minunată este răsplata și minunat este sălaşul.
32. Spune-le lor exemplul a doi bărbați: Noi i-am dat unuia dintre ei două grădini cu viță de vie, pe care le-am împrejmuit cu palmieri de curmale, iar între ele am făcut ogoare verzi.

(3) Conform calendarului lunar.

(4) Sau „în exces”, trecând peste limitele lui Allah.

33. Amândouă grădinile au dat roadele lor și nu i-a lipsit lui nimic. Și Noi am făcut să curgă prin mijlocul lor un pârâu.
34. Și a avut el și alte roade și i-a zis semenului său, când stătea de vorbă cu el: „Eu am mai multă avere decât tine și sunt mai puternic, [căci am] mai mulți sprijinitori.”
35. A intrat în grădina lui, păcătuind față de sine însuși [prin necredința sa] și a spus: „Nu cred că aceasta va pieri vreodată⁽⁵⁾”
36. Și nu cred că Ceasul va veni. Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi [loc] și mai bun decât ea, în schimb.”
37. Și i-a zis semenul său, stând de vorbă cu el: „Nu crezi tu în Cel care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat ție chip de bărbat?
38. În ce mă privește, Allah este Domnul meu și nu-I fac Domnului meu pe nimeni asociat”.
39. Și de ce când ai intrat în grădina ta n-ai spus: „Ce Voiește Allah [se împlinește]! Nu este Putere decât numai la Allah!” Iar dacă mă vezi pe mine cu mai puțină avere și cu mai puțini copii decât tine,
40. S-ar putea întâmpla ca Domnul meu să-mi dea ceva mai bun decât grădina ta și să trimită asupra ei nenorocire din Cer, încât să devină un pământ lunecos,
41. Sau apa ei să se ducă așa de adânc, încât n-o s-o mai poți scoate.”
42. Și roadele lui au fost înconjurate [de distrugere], iar el a rămas frângându-și mâinile [cu mâhnire] pentru ceea ce cheltuiuse pentru ea și [via] era distrusă cu totul pe proptelele ei. Și atunci a zis el: „Ce bine ar fi fost dacă eu nu-I făceam Domnului meu niciun asociat.”⁽⁶⁾
43. Și n-a avut el nicio ceată care să-l ajute împotriva [pedepsei] lui Allah și nici el însuși nu și-a putut fi de niciun ajutor.
44. Acolo ocrotirea vine numai de la Allah, [Ocrotitorul] Adevărat. El dă cea mai bună răsplată și urmarea cea mai bună.
45. Și dă-le lor exemplul vieții lumești. Ea este asemenea apei pe care Noi o trimitem din Cer și se amestecă plantele pământului cu ea, apoi se transformă ele în fân uscat pe care-l împrășteie vântul. Iar Allah este cu Putere asupra tuturor lucrurilor.

(5) Mândru și nerecunoscător lui Allah.

(6) Și-a atribuit prosperitatea lui însuși și nu lui Allah și nu a crezut în Judecata Vieții de Apoi.

46. Averei și copiii sunt podoaba vieții celei lumești, însă [lucrurile] care rămân sunt faptele bune ce vor avea răsplată mai bună la Domnul tău și mai dătătoare de nădejde vor fi ele.
47. Și [avertizează] de o Zi când Noi vom face să plece munții din loc și vei vedea Pământul neted⁽⁷⁾ și-i vom aduna pe toți, fără să lăsăm pe niciunul dintre ei.
48. Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând [și El va spune]: „Iată că ai venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi, cu toate că ai pretins că Noi nu vom împlini Făgăduința Noastră.”
49. Și cartea [fiecăruia] va fi pusă dinaintea [lui cu faptele sale] și îi vei vedea pe păcătoși înfricoșați de ceea ce se află în ea. Și vor grăi ei: „Vai nouă! Ce-i cu această carte care nu a lăsat nimic nepomenit, nici cel mai mic, nici cel mai mare păcat?” Și ei vor afla dinaintea lor tot ceea ce au săvârșit și nu-l va nedreptăți Domnul tău pe niciunul.
50. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam” și s-au prosternat ei, afară de Iblis care era dintre djinni și nu s-a supus Poruncii Domnului său. Îi luați voi pe el și pe urmașii lui drept ocrotitori în locul Meu, când ei vă sunt vouă dușmani? Acesta este rău schimb pentru nelegiuiri.
51. Eu nu i-am luat ca martori la crearea Cerurilor și a Pământului și nici la crearea lor înșiși, căci Eu nu i-am luat pe cei care amăgesc spre rătăcire ca susținători.
52. Și [avertizează] de o Zi când El va spune: „Chemați-i voi pe aceia care ai pretins că sunt asociații Mei.” Și-i vor chema, însă ei nu le vor răspunde și Noi vom pune între ei un loc de pierzare.
53. Nelegiuții vor vedea focul și vor ști că vor intra în el, dar nu vor afla scăpare de el.
54. Noi tâlcuim în acest Coran tot felul de pilde pentru oameni, însă omul este cel mai certăreț [dintre toate ființele].
55. Și nu îi împiedică pe oameni să creadă, după ce le-a venit călăuzirea, și să ceară iertare Domnului lor, decât că ei vor trebui să afle soarta înaintașilor⁽⁸⁾ sau să se afle față în față cu chinul.
56. Iar Noi nu trimitem Profeți decât ca vestitori de bine și ca prevenitori, însă cei care nu cred, se ceartă, [venind cu temeieri deșarte, încercând] să tăgăduiască Adevărul și iau în derâdere Versetele Mele și cele cu care au fost preveniți.
57. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i s-au vestit Versetele Domnului său, însă el le întoarce spatele și uită ce au săvârșit mâinile lui mai înainte? Noi

(7) Neted și expus.

(8) Care au negat Adevărul adus de Mesagerii lui Allah.

am pus peste inimile lor acoperăminte, ca să nu-l înțeleagă și în urechile lor o greutate. Chiar dacă tu îi vei chema spre calea cea bună, ei nu vor putea - așadar - să fie niciodată bine călăuziți.

58. Domnul tău este Al-Ghafur [Iertător] și Dătător de Îndurare. Dacă ar voi El să-i piardă pentru ceea ce ei au agonisit, le-ar grăbi lor osânda, însă ei au un soroc și nu vor afla adăpost de el.
59. Și am nimicit Noi acele cetăți⁽⁹⁾ pentru că [popoarele lor] au săvârșit nelegiuiri și am rânduit Noi un timp pentru nimicirea lor.
60. [Adu-ți aminte] când Moise i-a zis slujitorului său: „Nu mă voi opri până ce nu vom ajunge la întâlnirea celor două mări, chiar dacă voi umbla ani îndelungați.”
61. Și când au ajuns ei la întâlnirea lor, au uitat peștele lor și el a apucat nestingherit drumul lui către mare, ca printr-un canal.
62. Și când au trecut ei [de locul acela], i-a zis slujitorului său: „Adu-ne mâncarea, căci ne-a ajuns oboseala din pricina călătoriei noastre.”
63. El i-a răspuns: „Vezi tu, când ne-am adăpostit lângă stâncă? Eu am uitat peștele. Și nu m-a făcut să uit și să nu-ți mai pomenesc de el decât numai Șeitan, iar el a apucat drumul spre mare, într-un mod ciudat.”
64. [Moise] a spus: „Acesta este ceea ce căutăm noi.” Și s-au întors după urmele lor.
65. Și au găsit ei un rob dintre robii Noștri [al-Khidr], căruia Noi i-am dăruit Îndurare, din partea Noastră, și l-am învățat Știință de la Noi.
66. Moise i-a spus: „Pot eu să te urmez, astfel încât să mă înveți din ceea ce tu ai învățat, ca bună călăuzire?”
67. I-a răspuns: „Cu adevărat, tu nu vei putea să ai răbdare cu mine!
68. Cum ai putea tu să rabzi ceea ce nu cuprinzi tu cu știința?”
69. [Moise] a spus: „Dacă Allah Voiește, mă vei afla tu răbdător și nu mă voi împotrivi nici uneia dintre poruncile tale.”
70. El a spus: „Dacă mă urmezi, nu mă întreba despre niciun lucru, câtă vreme nu-ți pomenesc [nu îți explic] nimic despre el .”
71. Și au purces la drum amândoi. Dar când au urcat pe o corabie, el [al-Khidr] a găurit-o și Moise i-a spus: „Ai găurit-o pentru ca să-i îneci pe oamenii de pe ea? Tu ai săvârșit un lucru foarte rău.”
72. [Al-Khidr] a spus: „Nu am spus eu că tu nu vei putea răbda împreună cu mine?”

(9) Ale popoarelor Ad, Thamud și celelalte.

73. [Moise] a spus: „Nu mă învinovăți pentru ceea ce am uitat și nu mă împovăra cu prea mare greutate pentru treaba [asta a] mea.”
74. Și au pornit ei doi mai departe și au mers până ce s-au întâlnit cu un băiat, pe care el [al-Khidr] l-a ucis. I-a spus atunci [Moise]: „Ai ucis un suflet nevinovat, ce nu a luat niciun suflet! Ai săvârșit un lucru îngrozitor.”
75. [Al-Khidr] a spus: „Nu ți-am spus eu că nu vei avea răbdare cu mine?”
76. [Moise] a spus: „De te voi mai întreba despre ceva după aceasta, să nu mă mai ții în tovărășia ta! Acum ai dobândit de la mine îngăduința [de a te despărți de mine].”
77. Și au pornit mai departe până ce au ajuns la oamenii unei cetăți, de la care au cerut mâncare, însă aceștia nu au dorit să-i ospăteze. Și au găsit în ea un perete ce stătea să se prăbușească, iar el [al-Khidr] l-a îndreptat. Și [atunci] i-a zis [Moise]: „Dacă ai fi voit, ai fi obținut o plată pentru aceasta.”
78. [Al-Khidr] a spus: „Aceasta este despărțirea între mine și între tine. Însă eu îți voi vesti tâlcuirea celor pentru care tu nu ai avut răbdare.
79. În ceea ce privește corabia, ea era a unor sărmani care lucrau pe mare și eu am voit să o stric, pentru că venea din urma lor un rege care lua toate corăbiile, cu forța.
80. Cât despre fecior, părinții lui erau dreptcredincioși și ne-a fost teamă ca el să nu le impună lor nelegiuirea și necredința.
81. Și am voit ca Domnul lor să le dea în schimb un altul mai curat decât el și mai iubitor [față de ei].
82. În ceea ce privește peretele, el aparținea la doi copii orfani din acest oraș, iar sub el se afla o comoară pentru ei, iar tatăl lor a fost un om cuvios. Și Domnul tău a Voit ca atunci când ei vor ajunge la vârsta bărbăției să-și scoată comoara lor [ei înșiși], ca Milă de la Domnul tău. Și nu am făcut-o după socotința mea. Aceasta este tâlcuirea celor pentru care nu ai putut să fii cu răbdare.”
83. Ei te întreabă [o, Mohammed] despre Dhu-l-Qarnayn. Spune: „Vă voi pomeni vouă ceva despre el.”
84. Cu adevărat, Noi am întărit puterea lui pe Pământ și i-am dat lui căile și mijloacele pentru toate lucrurile.
85. Și a urmat el astfel o cale
86. Până când a ajuns la locul unde apune Soarele [la Vest], l-a găsit [ca și cum] ar apune într-un izvor noroios și a găsit lângă el un popor. Și Noi i-am zis: „O, Dhu-l-Qarnayn! Fie îți pedepsești, fie te vei arăta binevoitor față de ei.”

87. El a răspuns: „Cât despre cel care este nelegiuit, pe acela îl vom pedepsi. Apoi el se va întoarce la Domnul său și El o să-l pedepsească asemenea cu un chin aspru [Focul Iadului].
88. Însă cel care crede și săvârșește bine va avea parte de cea mai frumoasă răsplată [Paradisul] și noi [Dhu-l-Qarnayn] lui îi vom da porunci ușoare.”
89. Apoi el a purces pe o [altă] cale
90. Până când a ajuns la locul unde răsare Soarele [la est], a aflat că el răsare peste un popor [de oameni] căruia Noi nu le-am dat niciun scut [cu care să se apere] de el.
91. Așa a fost⁽¹⁰⁾, iar Noi am cuprins cu Știința Noastră tot ceea ce ținea de el.
92. Apoi el a urmat [o altă] cale
93. Până când a ajuns între cei doi munți, a găsit dincolo de ei un popor care cu greu înțelegeau vorba sa
94. Și au spus ei: „O, Dhu-l-Qarnayn, cu adevărat Yagog și Magog⁽¹¹⁾ fac stricăciune pe Pământ. Putem noi să-ți dăm ție un tribut pentru ca tu să ridici o stavilă între noi și între ei?”
95. El a spus: „Cele cu care m-a înzestrat Domnul meu sunt mai bune [decât tributul vostru]! Așadar, ajutați-mă cu puterea [voastră] și eu voi înălța o stavilă între voi și între ei!
96. Aduceți-mi bucăți de fier” - până când a umplut deschizătura dintre cei doi munți, a spus: „Suflați! [cu burduful]” Apoi, când s-a făcut văpaie, a zis: „Aduceți-mi să torn peste el aramă topită.”
97. Astfel n-au mai putut ei [Yagog și Magog] să se cațäre pe el, nici n-au mai putut să-l străpungă.
98. [Dhu-l-Qarnayn] a spus: „Aceasta este Îndurare de la Domnul meu. Însă când va veni Făgăduința Domnului meu⁽¹²⁾, îl va face pe el una cu Pământul, iar Făgăduința Domnului meu este Adevărată.”
99. Și în Ziua⁽¹³⁾ aceea, îi vom lăsa să se ridice ca valurile unii peste alții și se va sufla în Trâmbiță și-i vom aduna pe toți.
100. Și în Ziua aceea le vom înfățișa Noi Iadul de aproape necredincioșilor,

(10) Chestiunea cu Dhul-Qarnayn.

(11) Triburi sălbatice care au distrus părți mari din Asia centrală, făcând tot felul de atrocități.

(12) Ora Învierii.

(13) Ziua în care barajul va fi distrus.

101. Ai căror ochi au fost acoperiți cu un văl care-i împiedica să-și amintească de Mine și care nu puteau nici auzi⁽¹⁴⁾.
102. Oare își închipuie cei care nu cred că-i vor putea lua pe robii Mei ca ocrotitori în locul Meu? Noi am pregătit Iadul ca sălaş pentru necredincioși.
103. Spune [o, Mohammed]: „Voiți să vă Vestim Noi cine sunt cei care vor avea cel mai mult de pierdut din faptele lor?”
104. Cei a căror râvnă în această lume este rătăcită, în vreme ce ei își închipuie că fac bine.”
105. Aceia sunt cei care nu au crezut în Versetele Domnului lor și în întâlnirea cu El, iar faptele lor au fost în deșert. Și nu le vom da lor în Ziua Învierii nicio greutate [importantă].
106. Astfel, răsplata acestora va fi Iadul, pentru că nu au crezut și au luat semnele Mele și pe Trimișii Mei în derâdere!
107. Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune vor avea ca sălaş grădinile Firdausului⁽¹⁵⁾
108. Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare.
109. Spune: „Dacă marea ar fi cerneală pentru [scrierea] Cuvintelor Domnului meu, marea s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi Cuvintele Domnului meu, chiar dacă i-am aduce spre ajutor o [altă mare] asemenea ei.”
110. Spune: „Ci eu sunt doar un om, ca și voi! Și mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Acela care nădăjduiește să-L întâlnească pe Domnul său să săvârșească fapte bune și să nu asocieze pe nimeni altcineva la adorarea Domnului său.”

(14) Au refuzat să asculte Coranul sau să îl înțeleagă.

(15) Cel mai înalt nivel al Paradisului.

Surat (19) Maryam^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Kaf, Ha', Ya' Ayn, Sad⁽¹⁾
2. [Aceasta este] o pomenire despre Îndurarea Domnului tău față de robul Său Zaharia
3. Când el L-a chemat pe Domnul lui într-ascuns,
4. Spunând: „Doamne, cu adevărat, oasele mele sunt slabe și capul mi s-a aprins de căruntețe, dar nicicând eu nu am fost nefericit rugându-mă Ție, Doamne,
5. Și cu adevărat, eu mă tem de urmașii⁽²⁾ mei de după mine, căci soția mea este stearpă, deci dăruiește-mi mie un urmaș de la Tine,
6. Care să mă moștenească pe mine și să moștenească și neamul lui Iacob. Și fă-l să-Ți fie plăcut Ție, Doamne!”
7. [I s-a spus]⁽³⁾ „O, Zaharia, Noi îți aducem buna vestire a unui prunc, al cărui nume fi-l va Ioan, așa cum Noi nu am numit pe nimeni mai înainte de el.”
8. El a spus: „Doamne, cum să am eu un prunc, când soția mea este stearpă, iar pe mine bătrânețea mult m-a prea ajuns?”
9. [Îngerul] a spus: „Așa va fi! Așa spune Domnul tău: „Aceasta va fi neînsemnată faptă, după ce te-am creat pe tine, înainte de aceasta, fără ca tu să fi fost nimic!”
10. [Zaharia] a spus: „Doamne, dă-mi mie un semn!” Și i-a răspuns: „Semnul tău este că nu vei [putea] vorbi cu niciun om vreme de trei nopți, măcar că tu ești [om] întreg.”⁽⁴⁾
11. Și a ieșit el de la locul de rugăciune înaintea poporului său și le-a făcut lor semn să aducă laude [lui Allah] dimineața și seara.
12. [Allah a spus]: „O, Ioan, primește [urmează-o] Scriptura întru putere.” Și i-am dăruit Noi înțelepciune, pe când el era încă un copil,
13. Și Îndurare din partea Noastră și puritate și el avea frică de Allah

(*) Maria.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Acei urmași din partea tatălui care i-ar moșteni autoritatea religioasă.

(3) De către Allah prin Îngeri.

(4) Sănătos fizic și psihic.

14. Și era iubitor față de părinții lui; și nu era el semeț sau nesupus [lui Allah sau părinților lui]
15. Și pacea fi-va asupra lui în ziua când se va fi născut el, ca și în ziua când se va sfârși și în ziua când va fi readus în viață.
16. Și pomeniște [O, Mohammed] în Carte [Coranul] și de Maria, când ea s-a retras de la neamul ei într-un loc spre răsărit.
17. Și a pus între ea și între ei un văl. Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru⁽⁵⁾, care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat.
18. Ea a spus: „Caut apărare la Cel Milostiv față de tine! Dacă ai teamă de Allah [nu te apropia de mine].”
19. El i-a răspuns: „Eu sunt numai un Trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat.”
20. Însă ea a spus: „Cum să am eu un prunc, dacă nu m-a atins niciun bărbat și eu nu sunt nici desfrânată [Baghiyya]?”
21. El a spus: „Așa [va fi] spune Domnul tău: „Acesta pentru Mine-i [un lucru] ușor! Și-l vom face Noi un semn pentru oameni și o îndurare din partea Noastră! Acesta-i un lucru [de mult] hotărât.”
22. Și ea l-a purtat [în pântece] și s-a retras cu el într-un loc depărtat.
23. Și durerile nașterii au dus-o lângă trunchiul unui curmal și a zis: „O, de aș fi murit înainte de aceasta și cu totul de-aș fi fost uitată.”
24. Dar [un glas] a strigat-o de sub ea, [spunându-i]: „Nu fi mâhnită! Domnul tău a făcut mai jos de tine un pâraiaș.
25. Și scutură spre tine trunchiul de curmal, căci vor fi lăsate să cadă lângă tine curmale proaspete coapte.
26. Așadar, mănâncă, bea și fii fericită [de copilul tău]. Iar de vei vedea vreun om, spune-i: „Cu adevărat, eu i-am jurat Celui Milostiv un post și de aceea nu voi sta astăzi de vorbă cu niciun om.”
27. Apoi ea l-a adus la poporul ei, purtându-l [în brațe]. Și ei i-au spus: „O, Maria, tu ai făcut un lucru îngrozitor.
28. O, soră a lui Aaron, tatăl tău nu a fost un om [făcător] de rău, iar mama ta nu a fost o desfrânată.”
29. Ea [Maria] a făcut semn spre el, dar ei au spus: „Cum să vorbim cu acela care este un [mic] prunc în leagăn?”

(5) Îngerul Gavriil.

30. [Iisus] a spus: „Cu adevărat, eu sunt robul lui Allah! El mi-a dăruit Scriptura și m-a făcut Profet.
31. Și El m-a binecuvântat, oriunde aș fi, și mi-a poruncit Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat], cât voi trăi,
32. Și m-a făcut ascultător față de mama mea și nu m-a făcut pe mine trufaș, nici ticălos.
33. Și pacea fie asupra mea în ziua în care m-am născut și în ziua în care voi muri și în ziua în care voi fi adus la viață [din nou].”
34. [Spune, o, Mohammed]: „Acesta este Iisus, fiul Mariei!” Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc.
35. Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu. Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice „Fii!”, iar el este.
36. [Iisus a spus] Într-adevăr Allah este Domnul meu și Domnul vostru. Adorați-L pe El și acesta este un drum drept.
37. Dar sectele se ceartă între ele și va fi vai pentru cei care nu cred, la vederea unei Zile cumplite.
38. Cât de limpede vor auzi și vor vedea ei în Ziua când vor veni la Noi. Însă nelegiuirii sunt astăzi într-o rătăcire de netăgăduit.
39. Și avertizează-i [o, Mohammed] despre Ziua căirii când totul va fi hotărât, pentru că ei sunt nepăsători și nu cred!
40. Cu adevărat, Noi suntem cei care moștenim Pământul și pe toți cei care sunt pe el și la Noi se vor întoarce ei.
41. Și pomenește-l în Carte pe Avraam. Cu adevărat, el a fost un iubitor de adevăr și un Profet.
42. [Spune] când i-a zis el tatălui său: „O, tată! Pentru ce te închini tu la ceea ce nu aude, nu vede și nu-ți este de niciun folos?
43. O, tată! Mi-a venit mie știința care ție nu ți-a venit! Deci urmează-mă și eu te voi călăuzi pe un drum drept!
44. O, tată! Nu te închina la Șeitan, căci Șeitan a fost răzvrătit împotriva Celui Milostiv [Ar-Rahman]!
45. O, tată! Mă tem să nu te atingă o pedeapsă de la Cel Milostiv și să nu devii un tovarăș al lui Șeitan [în focul Iadului].”
46. [Tatăl său] a spus: „O, Avraam! Te lepezi tu de zeii mei? Dacă nu încetezi, eu te voi alunga cu pietre! Îndepărtează-te de mine pentru totdeauna.”

47. [Avraam] a spus: „Vei avea numai Pace [din partea mea]! Mă voi ruga de iertare la Domnul meu pentru tine, căci El este Binevoitor cu mine.
48. Și eu mă separ de voi, ca și de ceea ce chemați voi în locul lui Allah și-L voi chema pe Domnul meu. Poate că eu nu voi fi nefericit pentru chemarea Domnului meu.”
49. Și după ce s-a despărțit de ei și de ceea ce adora ei în locul lui Allah, Noi i-am dăruit lui pe Isaac și pe Iacob și din fiecare Noi am făcut un Profet.
50. Și le-am dăruit Noi din Îndurarea Noastră și i-am făcut Noi să fie lăudați de oameni.
51. Și pomenește-l în Carte pe Moise. Cu adevărat, el a fost ales și a fost un Mesager și un Profet⁽⁶⁾.
52. Noi l-am chemat din partea dreaptă a Muntelui Tor⁽⁷⁾ și l-am apropiat de Noi ca tainic
53. Și i l-am dăruit Noi, prin Îndurarea Noastră, pe fratele său Aaron, ca Profet.
54. Și pomenește-l în Carte pe Ismail. Cu adevărat, el a fost credincios făgăduinței sale, și a fost el un Mesager și un Profet.
55. El a poruncit neamului său Rugăciunea [As-Salat] și Dania [Az-Zakat] și a fost pentru Domnul său un rob plăcut.
56. Și pomenește-l în Carte pe Idris. Cu adevărat, el a fost iubitor de adevăr și Profet.
57. Și Noi l-am ridicat pe o treaptă înaltă.
58. Aceștia sunt cei pe care Allah i-a binecuvântat dintre Profeți, din urmașii lui Adam, din cei pe care Noi i-am purtat cu Noe, din urmașii lui Avraam și ai lui Israel și din cei pe care Noi i-am călăuzit și i-am ales. Iar când Versetele Celui Milostiv li se recitau, ei cădeau prosternându-se, plângând
59. Și a venit după ei urmași care s-au lepădat de rugăciune și s-au luat după pofte, iar ei se vor afla în pierdere
60. Cu excepția celor care se vor căi, vor crede și vor împlini fapte bune, căci aceștia vor intra în Rai și nu vor fi nedreptățiți nicicum.
61. În grădinile Edenului, pe care Cel Milostiv le-a făgăduit robilor Săi - [și ei au crezut în această făgăduință] nevăzută - căci făgăduința Lui se va împlini.
62. Ei nu vor auzi în ele [niciun fel de] vorbe deșarte, ci numai „Pace.” Și ei vor avea în ele hrana lor, dimineața și seara.
63. Acesta este Raiul pe care Noi îl dăm ca moștenire robilor Noștri care sunt evlavioși.

(6) Un Mesager (rasul) este cel însărcinat de Allah cu reformarea societății. Un Profet (Nabi) este cel care a primit revelație de la Allah. Sunt mai mulți Profeți decât Mesageri.

(7) Muntele Sinai.

64. [Gavriil a spus] „Noi [Îngerii] nu pogorâm decât la porunca Domnului tău. Ale Lui sunt toate care se află dinaintea noastră și care se află înapoia noastră și cele care se află între acestea. Și Domnul tău nu uită niciodată -
65. El este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor ce se află între cele două. Adoră-L pe El și fii statornic în adorarea Lui! Oare știi tu pe altcineva asemenea Lui?”
66. Și zice omul [necredincios]: „Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?”
67. Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?
68. Pe Domnul tău! Noi îi vom aduna pe ei și pe șeitani, apoi îi vom aduce pe ei în genunchi, de jur împrejurul Iadului.
69. Apoi îi vom scoate Noi din fiecare grup pe cei care au fost cei mai înverșunați împotriva Celui Milostiv.
70. Apoi, Noi Știm cel mai bine care dintre ei merită să fie arși în el.
71. Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo⁽⁸⁾. Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău.
72. După aceea, îi vom mântui Noi pe cei care au fost cu frică, iar pe cei nelegiuîți îi vom lăsa acolo în genunchi.
73. Și când li se citesc Versetele Noastre cele limpezi, zic cei care nu cred către cei care cred: „Care din cele două grupuri are o situație mai bună și o tovarășie mai plăcută?”
74. Dar câte neamuri care îi întrec pe ei ca avere și ca înfățișare am nimicit Noi înaintea lor?
75. Spune: „Acelora care sunt în rătăcire Cel Milostiv le va prelungi zilele pentru un timp, până ce ei vor vedea fie chinul, fie Ceasul, cu care ei sunt amenințați. Atunci vor ști ei cine are loc mai rău și cine este mai slab în armată.”
76. Allah va spori călăuzirea celor care sunt bine călăuziți, iar faptele bune care rămân vor avea mai bună răsplată de la Domnul tău și o mai bună urmare.
77. L-ai văzut pe cel care nu a crezut în Versetele Noastre și a spus: „Mi se vor dărui mie neîndoielnic avere și copii?”
78. Oare a pătruns el necunoscutul sau a primit vreo promisiune de la Cel Milostiv?
79. În nici un caz! Iar Noi vom scrie ceea ce spune și-i vom spori Noi chinul

(8) Să fie expuși. Însă oamenii Paradisului nu vor fi afectați de aceasta.

80. Noi vom lua de la el moștenire ceea ce spune el și va veni la Noi singur.
81. Ei și-au făcut alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători [împotriva pedepsei].
82. Dar dimpotrivă! [Acești zei] se vor lepăda de adorarea lor și le vor fi lor dușmani.
83. Tu nu ai văzut că Noi am trimis șeitanii asupra necredincioșilor ca să-i atâțe pe ei cu furie?
84. Deci nu te grăbi împotriva lor! Noi ținem socoteala precisă [a tuturor faptelor lor].
85. În Ziua în care îi vom aduna pe cei cu frică la Cel Milostiv, venind în grupuri,
86. Și-i vom mânia pe nelegiuții către Iad ca [pe o turmă] la adăpătoare,
87. Ei nu vor putea mijloci, afară de aceia care au făcut un legământ⁽⁹⁾ față de Cel Milostiv!
88. Și ei spun: „Cel Milostiv și-a luat un fiu.”
89. Voi spuneți un lucru cumplit!
90. Aproape că Cerurile se crapă de aceste [vorbe], pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme
91. Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu,
92. În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să-și ia un fiu!
93. Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi,
94. El i-a socotit și i-a numărat pe ei bine.
95. Și fiecare dintre ei va veni la El în Ziua Învierii singur.
96. Cu adevărat, celor care cred și săvârșesc fapte bune Cel Milostiv le va arăta Iubire.
97. Și [o, Mohammed] Noi l-am făcut ușor [Coranul], în limba ta, pentru ca tu să-i bine vestești prin el pe cei cu frică și să previi prin el un neam neînduplecat.
98. Și câte neamuri am nimicit Noi înainte de ei? Mai simți vreun singur [om] din ele? Sau mai auzi tu cea mai mică șoaptă a lor?

(9) Să nu adore pe altcineva în afară de El.

Surat (20) Ta-Ha^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ta, Ha⁽¹⁾.
2. Noi nu ți-am pogorât Coranul pentru ca tu să fii nefericit,
3. Ci ca o vestire pentru aceia care se tem [de Allah],
4. [Și ca] o revelație de la Cel care a creat Pământul și Cerurile cele înalte.
5. Cel Milostiv care s-a înălțat deasupra Tronului⁽²⁾,
6. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ, precum și cele care se află între cele două și sub țărână.
7. Și dacă tu rostești vorbele cu glas tare, El Știe, [neîndoielnic], taina și ceea ce este chiar și mai ascuns.
8. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase.
9. Oare ai aflat tu povestea lui Moise?
10. Când a văzut el un foc și a zis către familia lui: „Rămâneți [aici]! Eu văd un foc! Poate că o să vă aduc un tăciune de la el sau voi afla la foc călăuzire”.
11. Și când a ajuns la el, a fost el strigat: „O, Moise!
12. Cu adevărat Eu sunt Stăpânul tău! Scoate-ți încălțărilor tale, căci tu te afli în Valea cea Sfântă, Tuua.
13. Și Eu te-am ales, deci ascultă la ceea ce ți se revelează!
14. Eu sunt Allah și nu există altă divinitate în afară de Mine! Așadar, venerează-Mă și împlinește Rugăciunea [As-Salat], pentru pomenirea Mea!
15. Cu adevărat Ceasul va sosi - de-abia îl mai țin ascuns⁽³⁾ - pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după cum se ostenește!
16. Și să nu te abată de la el⁽⁴⁾ cel care nu crede în el și urmează poftei sale, pentru ca să nu pieri!
17. Dar ce ai în mâna ta dreaptă, o, Moise?”[îl întrebă Allah, deși El Știa prea bine ce era]

(*) Ta Ha.

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 2:19.

(3) Însemnând că doar Allah Singurul are cunoștințe despre Ceas.

(4) Din pregătirile pentru Ceas sau pentru Viața de Apoi.

18. El a răspuns: „Acesta este toiagul meu, pe care mă sprijin și cu care scutur frunze pentru oile mele și de la care mai am și alte foloase”.
19. [Allah] a spus: „Aruncă-l, o, Moise!”
20. Și l-a aruncat și iată-l [preschimbat într-] un șarpe ce se târa.
21. [Allah] a spus: „Ia-l, fără să te temi, căci Noi îl vom readuce la prima sa stare.
22. Și strânge mâna ta la subsuoară! Ea va ieși albă, fără nicio vătămare – o altă Minune,
23. Pentru ca să-ți arătăm [și altele] din Minunile Noastre cele mai mari.
24. Și du-te la Faraon. Cu adevărat, el întrece orice măsură!”
25. [Moise] a spus: „Doamne, deschide-mi mie pieptul [să am certitudine]
26. Și ușurează-mi mie lucrul [ce trebuie să-l împlinesc]
27. Și dezleagă-mi nodul limbii mele,
28. Pentru ca ei să priceapă vorbele mele
29. Și dă-mi mie un sfetnic [sprijinitor] din familia mea,
30. Pe Aaron, fratele meu,
31. Sporind prin el forța mea
32. Și fă-l pe el părtaș la lucrul meu
33. Pentru ca noi să Te Lăudăm îndelung
34. Și să Te pomenim mult.
35. Cu adevărat, Tu întotdeauna ne-ai văzut pe noi, [știind astfel tot ceea ce noi facem]!”
36. [Allah] a spus: „Cererea ta a fost împlinită, o, Moise!
37. Și Noi ți-am mai dăruit Grația Noastră și altă dată,
38. Când i-am revelat mamei tale ceea ce a fost revelat
39. [Spunând]: „Așează-l pe el într-un coș și pune-l pe râu, pentru ca apoi apa fluviului să-l arunce la mal, de unde îl va lua un dușman al Meu și dușman al lui!” Și am pogorât asupra ta dragostea Mea⁽⁵⁾ [și să fi iubit și de ceilalți], pentru ca tu să fii crescut sub ochii Mei.
40. Și iată cum sora ta mergea, [urmându-te], și a spus: „Să vă arăt eu pe cineva care să-l întrețină și să-l crească?” Și te-am înapoiat Noi mamei tale, pentru ca ea să se bucure și să nu mai fie mâhnită! [Și atunci când] ai ucis un suflet⁽⁶⁾, Noi te-am mântuit de întristare. Și te-am încercat Noi în fel și chip. Apoi tu ai rămas ani în șir printre poporul din Madian. Apoi ai venit [aici], așa cum a fost orânduiala, o, Moise.

(5) Allah a făcut ca oamenii să îl iubească pe Moise.

(6) Coptul care a murit după ce a fost lovit de Moise.

41. Și te-am ales Eu pentru [slujirea] Mea⁽⁷⁾.
42. Pleacă tu împreună cu fratele tău, cu Minunile Mele, și să nu încetați să Mă pomeniți pe Mine!
43. Duceți-vă la Faraon, căci el a întrecut orice măsură!
44. Și spuneți-i lui vorbe blânde. Poate că el își va aduce aminte sau se va teme [de Allah]"
45. Ei au spus: „Doamne, ne e frică să nu ne pedepsească degrabă și să nu întrecă măsura”.
46. [Allah] a spus: „Nu vă fie frică. Cu adevărat, Eu sunt cu voi. Aud și Văd.
47. Deci mergeți la el și spuneți: „Noi suntem Mesagerii Domnului tău. Trimite-i pe Fiii lui Israel împreună cu noi și nu-i mai chinui. Venim la tine cu un semn de la Domnul tău. Pacea⁽⁸⁾ [fie] asupra celui care urmează calea cea dreaptă!
48. Cu adevărat, ni s-a revelat nouă că pedeapsa este pentru cel care tăgăduiește credința și îi întoarce spatele”!
49. [Faraon] a spus: „Și cine este Domnul vostru, o, Moise?”
50. El i-a răspuns: „Domnul nostru este Cel care a dat fiecăruia firea sa și apoi l-a călăuzit”.
51. Atunci [Faraon] l-a întrebat: „Și ce spui despre generațiile anterioare?”
52. [Moise] i-a răspuns: „Știința despre ele se află la Domnul meu într-o Carte. Domnul meu nu greșește și nu uită.
53. El este Acela care v-a făcut Pământul ca leagăn și v-a făcut vouă pe el drumuri și a pogorât apa din Cer. Și prin ea a făcut să răsară soiuri de felurite plante.
54. Mâncați și lăsați să pască vitele voastre. Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru cei dăruiti cu minte.
55. Din el [Pământ] v-am creat, în el Noi vă vom întoarce și din el vă vom scoate încă o dată”.
56. Și i-am arătat Noi toate semnele Noastre [lui Faraon], însă el le-a tăgăduit și nu a voit [să creadă].
57. Și el a spus: „Ai venit la noi ca să ne scoți din pământul nostru cu vrăjile tale, o, Moise!
58. Îți vom aduce și noi vrăji asemenea lor. Deci hotărăște între noi și tine o întâlnire de la care să nu lipsim nici noi, nici tu, într-un loc desemnat [un loc public]!”
59. [Moise] a spus: „Întâlnirea cu voi va fi în ziua de sărbătoare și lumea să se adune dimineța!”⁽⁹⁾
60. Și Faraon a plecat, și-a întocmit vicleșugul și apoi s-a întors [la întâlnire].

(7) Allah l-a ales pe Moise și i-a dăruit un trup puternic și un caracter bun, toate necesare misiunii sale.

(8) Siguranță de pedepsele lui Allah.

(9) Pentru ca semnele lui Allah să fie văzute în mod clar.

61. Moise le-a spus [vrăjitorilor aduși de Faraon]: „Vai vouă! Nu născociți minciună împotriva lui Allah, căci vă va nimici cu pedeapsa Lui! Iar cei care vor născoci, vor pierde!”
62. Și au discutat ei între ei despre lucrul lor, dar au făcut-o într-ascuns.
63. Ei au spus: „Cu adevărat, aceștia sunt doi vrăjitori care vor să vă alunge din pământul vostru cu farmecele lor și să vă ia rânduiala voastră cea desăvârșită [religia sau tradiția].
64. Adunați-vă, așadar, vicleșugul vostru și veniți într-un singur rând, căci astăzi va izbândi acela care va fi deasupra.”
65. Apoi ei au spus: „O, Moise, arunci tu [primul, toiagul tău] sau vom fi noi primii care aruncă?”
66. El a spus: „Ba aruncați voi!” Și i s-a părut lui că funiile și toiegele lor se târăsc [ca șerpilor] în urma vrăjii lor.
67. Și Moise a simțit oarecare teamă în sufletul său.
68. Atunci i-am zis Noi: „Nu te teme, căci tu vei fi deasupra!”
69. Aruncă ce ai în dreapta ta și aceasta va înghiți ce au făcut ei, căci ei au făcut doar vicleșug de vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi, oriunde ar fi el.”
70. Și vrăjitorii s-au aruncat, prosternându-se⁽¹⁰⁾, și au zis: „Noi credem în Domnul lui Aaron și al lui Moise.”
71. [Faraon] a spus: „Ați crezut în el [Moise] înainte ca eu să vă permit. Cu adevărat, el este liderul vostru, care v-a învățat vrăjitoria. Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă voi răstigni de trunchiurile palmierilor și astfel veți ști voi care dintre noi este mai aspru și mai statornic în chin!”
72. Ei au spus: „Noi nu te vom prefera niciodată în locul dovezilor limpezi care ne-au venit și în locul Celui care ne-a creat. Hotărăște ceea ce vrei să hotărăști, dar tu nu vei hotărî decât în această viață lumească.
73. Cu adevărat, noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte păcatele noastre și vrăjitoria la care ne-ai obligat!” Iar Allah este mai bun [la Răsplată] și mai statornic [la Pedeapsă].
74. Cu adevărat, cel ce vine nelegiuit la Domnul său - va avea parte de Iad, în care el nici nu va muri, dar nici nu va trăi.
75. Dar cei care vin la El credincioși și care au săvârșit fapte bune - vor avea treptele cele mai înalte -

(10) După ce au văzut Miracolele pe care Allah i le-a dat lui Moise și au realizat că acestea sunt reale și nu sunt iluzii create de magie.

76. Grădinile Edenului, pe sub care curg râuri, unde vor avea veșnic sălaş în ele, căci aceasta este răsplata acelora care s-au curățit”.
77. Și Noi i-am revelat lui Moise: „Purcede noaptea cu robii Mei și croiește-le lor un drum uscat prin mare! Nu-ți fie teamă că vei fi ajuns din urmă [de Faraon] și nu-ți fie frică [de înec]!”
78. Și a pornit Faraon pe urma lor cu soldații săi, dar marea i-a cuprins și i-a acoperit cu totul.
79. Iar Faraon și-a dus poporul în rătăcire și nu l-a călăuzit pe drumul cel bun.
80. O, Fii ai lui Israel, Noi v-am mântuit de dușmanul vostru și v-am orânduit vouă întâlnire⁽¹¹⁾ la coasta cea din dreapta Muntelui! Și am pogorât asupra voastră mana și prepelițele!
81. [Spunând]: „Mâncăți din bunătățile cu care v-am înzestrat, însă nu întreceți măsura întru aceasta, ca să nu vă lovească mânia Mea, căci, cel pe care-l lovește mânia Mea, este pierdut.”
82. Dar, cu adevărat, Eu sunt Iertător cu cel care se căiește, crede și împlinește fapte bune și apoi se lasă călăuzit pe calea cea bună.
83. [Allah a Spus]: „Și de ce te-ai grăbit [să te îndepărtezi] de neamul tău, o, Moise?”
84. El a spus: „Ei sunt pe urmele mele și eu am grăbit spre Tine, Doamne, pentru ca Tu să fii mulțumit.”
85. [Allah a Spus]: „Dar, cu adevărat, Noi am încercat poporul tău după tine și As-Samiriy⁽¹²⁾ l-a dus pe el în rătăcire”.
86. Atunci s-a întors Moise la neamul său, mânios și mahnit, și a spus: „O, popor al meu! Nu v-a făcut Domnul vostru frumoasă făgăduire⁽¹³⁾? Legământul a fost prea lung pentru voi sau ați vrut să se abată asupra voastră mânia Domnului vostru și de aceea ați încălcat făgăduința făcută mie?”
87. Ei au spus: „Noi nu am încălcat făgăduința dată ție cu voia noastră, însă noi am fost încărcăți cu sarcini de podoabe ale neamului [lui Faraon] și le-am aruncat noi [în foc] și asemenea le-a aruncat și As-Samiriy”.
88. Și le-a scos lor un vițel - un corp [neînsuflit] care scotea un sunet slab - și ei au spus: „Acesta este dumnezeul vostru și dumnezeul lui Moise, însă el l-a uitat”.
89. Oare n-au văzut ei că el nu le răspundea cu nicio vorbă și că el nu avea putere să le facă lor un rău sau să le fie spre folos?

(11) Cu Profetul vostru pentru a primi Scriptura pentru voi.

(12) Tradus ca și „Samaritean” (din Samaria), un ipocrit dintre ei care i-a făcut pe Fiii lui Israel să adore idoli.

(13) Că El va pogori Tora, ce conține călăuzire pentru voi.

90. Și le zisese și Aaron mai înainte [de întoarcerea lui Moise]: „O, popor al meu! Voi ați fost numai testați prin aceasta. Însă Domnul vostru cu adevărat este Cel Milostiv. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea!”
91. Ei au răspuns: „Vom rămâne adoratori ai lui [ai vițelului] până ce se va întoarce Moise la noi”.
92. [Moise] a spus: „Ce te-a împiedicat pe tine, o, Aaron, când i-ai văzut că ei se duc în rătăcire,
93. Să vii după mine? Te-ai răzvrătit și tu împotriva poruncii mele?”
94. [Aaron] a spus: „O, fiu al mamei mele! Nu mă apuca nici de barbă, nici de [părul din] cap. Cu adevărat, mie mi-a fost teamă să nu zici: Tu i-ai dezbinat pe Fiii lui Israel și nu ai așteptat porunca mea.”
95. [Moise] a spus: „Și care a fost socoteala ta, o, As-Samiriy?”
96. El a spus: „Eu am văzut ceea ce ei nu au văzut: am luat o mână [de țărână] de pe urma mesagerului⁽¹⁴⁾ și am aruncat-o⁽¹⁵⁾. Așa mi-a spus sufletul meu”.
97. [Moise] a spus: „Du-te! În această viață vei spune tu [la toată lumea]: „Nu mă atingeți.” Și vei avea o întâlnire de la care nu vei putea lipsi. Și privește la dumnezeul tău, căruia i-ai rămas credincios! Noi îl vom preface în pulbere și-l vom risipi în mare.
98. Domnul vostru este numai Allah, afară de care nu există altă divinitate. Iar El le Cuprinde pe toate cu Știința.”
99. Astfel îți povestim Noi istorisiri despre cele care au trecut și îți dăm Noi ție o pomenire din partea Noastră.
100. Iar cei care se îndepărtează de el [Coran] vor purta în Ziua Învierii o povară.
101. Și veșnic vor sălășlui în el⁽¹⁶⁾. Și ce grea Povară vor avea ei în Ziua Învierii!
102. Ziua în care se va sufla în Trâmbiță și-i vom aduna pe cei nelegiuïți, învinețiți.⁽¹⁷⁾
103. Și ei vor șușoti între ei: „Voi nu ați zăbovit decât zece [zile]!”
104. Noi Știm mai bine ceea ce spun ei, când va zice cel cu purtarea cea mai aleasă dintre ei: „Voi nu ați zăbovit decât o zi.”
105. Și ei te întreabă despre munți. Spune: „Domnul meu îi va face praf, risipindu-i,
106. Și va lăsa [Pământul] ca pe un șes neted,
107. În care nu vei vedea ridicătură sau adâncitură.”

(14) O urmă de potcoavă lăsată de calul Îngerului Gavriil în pământ.

(15) În foc peste ornamentele topite pentru a face vițelul.

(16) În păcat.

(17) De teroare sau complet orbi.

108. În Ziua aceea [toți] îl vor urma pe Cel care cheamă⁽¹⁸⁾, fără abatere, iar glasurile vor coborî smerite înaintea Celui Milostiv [Ar-Rahman] și nu vei auzi decât o șoaptă.
109. În Ziua aceea nu va fi de folos mijlocirea, decât de la cel căruia Cel Milostiv [Ar-Rahman] îi va îngădui și a cărui vorbă o va găsi plăcută.
110. El [Allah] Știe ceea ce se află în fața lor [în prezent] și ceea ce se află în urma lor⁽¹⁹⁾, în vreme ce ei nu-L cuprind cu știința.
111. Și [toate] fețele se vor pleca umilate în fața Celui Veșnic Viu [Al-Hayy] [și] Atotputernic [Al-Qayyum] și [nefericit] și pierdut va fi acela care va purta o nedreptate.
112. Dar cel care săvârșește fapte bune și este dreptcredincios nu are a se teme de nedreptate sau de oprimare.
113. Astfel l-am pogorât Noi un Coran în [limba] arabă. Și am deslușit în el avertizările, pentru ca ei să fie cu teamă și pentru ca să le trezească lor amintirea.
114. Și mai presus [de toate] este Allah - Al-Malik [Regele], Al-Haqq [Adevărul]! Nu te grăbi [O, Mohammed] cu recitarea Coranului mai înainte de a ți se încheia revelarea lui! Și spune: „Doamne, sporește-mi mie știința.”
115. Noi am încheiat un legământ cu Adam mai înainte, însă el l-a uitat și Noi nu am aflat în el tărie⁽²⁰⁾.
116. Și [spune] când Noi le-am spus Îngerilor: „Prosternați-vă dinaintea lui Adam” și s-au prosternat ei, afară de Iblis⁽²¹⁾, care s-a împotrivit.
117. Atunci Noi am spus: „O, Adam, acesta vă este dușman ție și soaței tale. [Fiți cu grijă] să nu vă scoată pe voi din Rai și să fii tu nefericit.
118. Cu adevărat, este [o promisiune] pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol,
119. Pentru ca să nu-ți fie ție sete în el și să nu te lovească dogoarea soarelui”.
120. Atunci Șeitan l-a ispitit, spunându-i: „O, Adam, vrei tu să-ți arăt pomul veșniciei și împărăția care nu piere?”
121. Și au mâncat ei doi [Adam și soția sa] din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să strângă, pentru a se acoperi, frunze din Rai. Adam nu s-a supus, așadar, Domnului său și a ajuns în rătăcire.
122. Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat și l-a călăuzit.
123. [Allah a spus]: „Coborâți amândoi din el [din Paradis]! Vă veți fi toți dușmani unul altuia. Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din partea Mea, cel care

(18) La adunare pentru judecată.

(19) A se vedea 2:255.

(20) De a rezista tentației.

(21) A se vedea 2:34.

va urma calea Mea cea dreaptă nu va rătăci [în această viață] și nu va fi nefericit [în Viața de Apoi].

124. Însă cel care se va îndepărta de la Pomenirea Mea, cu adevărat, el va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.”
125. El va spune: „Doamne, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător?”
126. [Allah] va spune: „Așa cum Versetele Noastre au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești în această Zi uitat.”
127. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în semnele Domnului său, iar pedeapsa din Viața de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată⁽²²⁾.
128. Oare nu le folosește lor spre bună călăuzire câte neamuri au fost nimicite mai înainte de ei, în ale căror case merg ei [acum]? Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru cei care au minte.
129. Și de n-ar fi fost un cuvânt⁽²³⁾ de la Domnul tău mai înainte, [pedeapsa] ar fi venit numaidecât, dar este un termen deja hotărât.
130. Rabdă ceea ce ei spun și înalță laudă Domnului tău; înainte de răsăritul soarelui, înainte de asfințitul lui și în ceasurile nopții laudă-L și la capetele zilei, poate că astfel vei fi tu mulțumit.
131. Și nu privi îndelung la ceea ce Noi am dat ca plăcere trecătoare unora dintre ei și ca strălucire a vieții din această lume, pentru a-i încerca pe ei prin aceasta! Ceea ce Allah îți dă va fi mai bun și mai dăinuitor.
132. Și poruncește neamului tău Rugăciunea [As-Salat] și fii statornic în ea! Noi nu-ți cerem câștig [și provizii de trebuință], fiindcă Noi îți dăm ție câștig [și cele de trebuință], iar urmarea bună este a evlaviei.
133. Și ei au spus: „De ce nu ne aduce el un semn de la Domnul său?” Dar oare nu a venit la ei dovadă limpede care se află în Scripturile de mai înainte de el?⁽²⁴⁾
134. Dar dacă Noi i-am fi nimicit printr-o pedeapsă mai înainte de el⁽²⁵⁾, atunci ar fi zis ei: „Doamne, de ce nu ne-ai trimis Tu un Profet, ca să fi putut urma semnele Tale înainte ca noi să fi fost umiliți și loviți de rușine?”
135. Spune: „Fiecare este în așteptare. Deci așteptați și voi! Și veți ști voi cine sunt cei care se află pe drumul cel drept și cine a fost bine călăuzit”.

(22) Decât cea din această viață.

(23) A se vedea 10:19.

(24) Nu este Coranul o dovadă adecvată a faptului că Mohammed este Profet?

(25) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); sau cu referire la Coran, de asemenea.

Surat (21) Al-'Anbiya'(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Se apropie de oameni [termenul] socotirii cu ei, însă ei se îndepărtează cu nepăsare.
2. Nu le vine lor o revelație nouă [din Coran] de la Domnul lor fără ca ei să n-o asculte și să n-o ia în bățocură,
3. Cu inimi nepăsătoare, iar cei care sunt nelegiuți vorbesc în șoaptă: „Este acesta altceva decât un om ca și voi? Voiți să veniți la vrăjitorie, când voi o vedeți limpede?”
4. El [Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] a spus: „Domnul meu Știe ceea ce se spune și în Cer și pe Pământ. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]”.
5. Dar ei spun: „[Revelațiile] sunt vise false; ba el le-a plăsmuit; ba el este mai degrabă un poet. Să ne aducă o minune, așa cum au fost trimiși cei de mai înainte [cu miracole]!”
6. Nicio cetate din cele pe care Noi le-am distrus nu a crezut înainte de ei⁽¹⁾! Și oare ei ar crede?
7. Și Noi nu am trimis înainte de tine [o, Mohammed] decât numai bărbați cărora le-am revelat [Mesajul]. Întrebați-i pe oamenii Cărții, dacă voi nu știți.
8. Și Noi nu i-am făcut pe ei [pe Profeți] niște trupuri care nu mănâncă hrană⁽²⁾ și ei nu au fost veșnici.
9. Apoi⁽³⁾ le-am adevărit Noi făgăduința și i-am mântuit pe ei și pe cei care am voit Noi și i-am nimicit pe cei care au întrecut măsura.
10. Cu adevărat, Noi v-am pogorât o Carte [Coranul] în care se află pomenirea voastră. Oare nu pricepeți?
11. Și câte cetăți care au fost nelegiuite am distrus Noi?! Și după ele am creat Noi alte neamuri?!
12. Și când ei [locuitorii lor] simt pedeapsa Noastră, iată-i cum o iau la fugă, părăsindu-le!
13. [Unii Îngeri spun:] „Nu fugiți, ci întoarceți-vă la cele cu care v-ați îmbuibat și la

(*) Profeții.

(1) Deși au văzut semne și miracole.

(2) Precum Îngerii. Dimpotrivă ei sunt ființe omenești cu atribute umane.

(3) După ce au transmis mesajul.

casele voastre, pentru ca voi să puteți fi întrebați⁽⁴⁾!”

14. Dar ei spun: „Vai nouă! Noi am fost nelegiuți!”
15. Și nu vor înceta aceste strigăte ale lor până ce nu-i vom face Noi niște miriști, stinși.
16. Și Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, în joacă.
17. Dacă am fi Voit să facem o joacă, am fi făcut-o [din lucrurile apropiate] de Noi, dacă am fi făcut-o.
18. Dimpotrivă, Noi lovim cu adevărul deșertăciunea și o distrugem⁽⁵⁾ și iată că ea este ca și moartă. Și va fi vai de voi pentru ceea ce Îi puneți Lui în seamă [că Allah ar avea soție și un fiu].
19. Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ. Iar cei care sunt lângă El [Îngerii] nu se scotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu obosesc.
20. Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să slăbească [în adorare].
21. Sau iau ei [oamenii] zei pe pământ care să poată să-i învie [pe morți]?
22. Dacă s-ar afla în ele [în Ceruri și Pământ] alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate. Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, Care este mai Presus decât ceea ce spun ei.
23. El nu este întrebat despre ceea ce Face, pe când ei vor fi întrebați.
24. Sau iau ei în locul Lui alți dumnezei? Spune [Mohammed]: „Aduceți dovada voastră. Acesta [Coranul] este Mesajul celor care sunt cu mine și Mesajul celor de dinainte de mine! Însă cei mai mulți dintre ei nu cunosc Adevărul și se întorc.
25. Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”
26. Și ei spun: „Cel Milostiv Și-a luat un fiu.” Mărire Lui! Însă ei⁽⁶⁾ nu sunt decât niște robi ținuți în cinste.
27. Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei se comportă numai după Porunca Lui.
28. El Știe ce este înaintea lor [în prezent] și ce este în urma lor și ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulțumit. Iar ei sunt cu teamă de El.
29. Iar pe acela dintre ei care spune: „Eu sunt un dumnezeu alături de El!” îl vom răsplăti cu Iadul, căci astfel îi răsplătim pe cei nelegiuți.
30. Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?

(4) Despre ce s-a întâmplat cu voi. Aceasta le este spus într-un mod sarcastic.

(5) O facem să dispară sau o omorăm.

(6) Cei pe care aceștia îi consideră a fi „copiii” lui Allah, precum Îngerii, Ezra, Iisus, etc.

31. Și Noi am Făcut pe Pământ munți neclintii, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.
32. Și Noi am Făcut Cerul ca un acoperiș bine păzit și totuși ei sunt fără băgare de seamă la semnele⁽⁷⁾ lui.
33. Și El este Cel care a creat noaptea și ziua, Soarele și Luna și fiecare plutește pe orbita sa.
34. Și Noi nu am dat veșnicia niciunui om înainte de tine. Dacă tu mori, ar putea fi ei nemuritori?
35. Fiecare suflet va gusta moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.
36. Și când te văd cei care nu cred [o, Mohammed], nu te privesc altfel decât cu batjocură [și spun:] „Acesta este cel care îi vorbește [de rău] pe dumnezeii voștri?” Însă ei în Mesajul Celui Milostiv nu cred.
37. Omul a fost creat din grabă [fiind nerăbdător]. Eu vă voi arăta semnele Mele, însă nu-Mi cereți să Mă grăbesc.
38. Și ei spun: „Și când va veni această amenințare, dacă sunteți într-un adevăr?”
39. Dacă ar ști cei care nu cred [momentul] când ei nu vor putea să oprească focul de la fețele lor, nici de la spatele lor și nici nu vor putea ei să fie ajutați...
40. Însă acesta va veni asupra lor pe neașteptate și ei vor fi uluiți și nu îl vor putea îndepărta de ei și nici nu li se va mai da răgaz.
41. Și au fost batjocoriți și alți Mesageri de dinainte de tine, dar cei care i-au batjocorit au fost învăluți de ceea ce obișnuiau să ridiculizeze.
42. Spune: „Cine vă [poate] apăra noaptea și ziua de Cel Milostiv?” Însă ei se feresc să-L Pomenească pe Domnul lor.
43. Sau au ei dumnezei, în afară de Noi, care să-i apere de Noi? Ei nu se pot ajuta nici pe ei înșiși și nici nu vor fi ei ajutați împotriva Noastră.
44. Dar [dimpotrivă] Noi le-am dăruit acestora și părinților lor plăcerile trecătoare, și au avut ei parte de viață lungă. Dar oare nu văd ei că Noi venim asupra Pământului pe care îl îngustăm din toate părțile⁽⁸⁾? Și oare ei vor fi biruitori?
45. Spune: „Eu doar vă previn prin ceea ce îmi este revelat”. Însă cei surzi nu aud chemarea când sunt preveniți.
46. Dar când îi atinge pe ei o adiere a chinului Domnului tău, atunci ei spun: „Vai nouă! Noi am fost, într-adevăr, nelegiuți!”

(7) Semnele prezente în Ceruri.

(8) A se vedea 13:41.

47. În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă⁽⁹⁾ și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unei semințe de muștar⁽¹⁰⁾, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.
48. Și Noi le-am dat lui Moise și lui Aaron Cartea de îndreptare [Al-Furqan], ca o lumină și o îndemnare pentru cei cu frică,
49. Pentru cei care se tem de Domnul lor nevăzut⁽¹¹⁾ și pentru cei care se tem de Ceasul [de Apoi].
50. Acesta [Coranul] este un Mesaj binecuvântat pe care chiar Noi l-am pogorât. Și oare voi îl tăgăduiți⁽¹²⁾?
51. Și i-am dat Noi lui Avraam călăuzirea pe drumul cel drept mai înainte⁽¹³⁾, pentru că Noi îl Cunoșteam foarte bine.
52. Și când le-a zis el tatălui său și poporului său: „Ce sunt aceste statui pe care voi le adorați?”
53. Ei i-au răspuns: „Noi i-am aflat pe părinții noștri închinându-se la ele”.
54. El a spus: „Voi și părinții voștri ați fost în rătăcire învederată”.
55. Ei au spus: „Tu ai venit la noi cu Adevărul sau tu ești dintre aceia care glumesc?”
56. Iar el a răspuns: „[Nu,] dimpotrivă, Domnul vostru este Stăpânul Cerurilor și al Pământului, care le-a creat pe ele, iar eu sunt unul dintre aceia care vă mărturisesc vouă despre aceasta.
57. Și, [jur] pe Allah! Eu voi urzi împotriva idolilor voștri, după ce veți întoarce spatele, îndepărtându-vă.”
58. Și i-a făcut pe ei fărâme, afară de cel mai mare dintre ei, astfel încât să se întoarcă spre el [pentru a-l întreba].
59. Ei au spus: „Cine a făcut aceasta cu zeii noștri? Cu adevărat, el este dintre cei nelegiuți!”
60. Ei au spus: „Am auzit un fecior vorbind împotriva lor. El se numește Avraam”.
61. Ei au spus: „Aduceți-l dinaintea oamenilor pentru ca ei să facă mărturie!⁽¹⁴⁾”
62. Ei au spus: „Tu ai făcut aceasta cu zeii noștri, o, Avraam?”
63. El a spus: „Ba a făcut-o cel mai mare dintre ei, acesta! Întrebați-i, dacă ei pot vorbi!”

(9) În Ziua aceea judecata va fi dreaptă.

(10) Oricât de mic sau nesemnificativ precum o sămânță de muștar.

(11) Care poate însemna „Allah nu este văzut” de ei sau „deși ei nu sunt văzuți de alții”.

(12) Pretinzând ignoranță sau refuzând să îl accepteți?

(13) Înainte de Moise. Allah l-a călăuzit de tânăr.

(14) Despre ce l-au auzit că a spus. Poate să însemne și...ca ei să fie martori [la ce i se va pregăti ca pedeapsă].

64. Atunci s-au întors la [a se învinovați pe] ei și au spus [unii altora]: „Cu adevărat, voi sunteți cei nelegiuți!”
65. Apoi au întors capetele lor⁽¹⁵⁾ [spunând]: „Tu știi prea bine că aceștia nu vorbesc!”
66. Și el a spus: „Dar oare voi vă închinați, în loc de Allah, la ceva care nu vă este de niciun folos și nici nu vă poate face nimic rău?”
67. Uf! Pentru voi și pentru ceea ce adorați în locul lui Allah! Oare voi nu pricepeți?”
68. Ei au spus: „Ardeți-l și ajutați-i pe zeii voștri, dacă voi vreți să faceți [ceva pentru ei]!”
69. Dar Noi [Allah] am spus: „O, foc! Fii răcoare și siguranță pentru Avraam!”
70. Ei au vrut un vicleșug împotriva lui, însă Noi am făcut ca ei să fie cei mai în pierdere.
71. Și Noi l-am salvat pe el și [asemenea] și pe Lot pe Pământul pe care l-am binecuvântat pentru [toate] lumile [pentru oameni și dżini].
72. Și i-am dăruit Noi pe Isaac și pe Iacob, pe deasupra, și pe toți i-am făcut evlavioși.
73. Și i-am făcut Noi lideri, care au călăuzit [lumea] după Porunca Noastră, și le-am revelat lor să facă fapte bune, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să dea Dania [Az-Zakat] și ei Ne-au fost Nouă adoratori.
74. Iar lui Lot i-am dăruit Noi Înțelepciune și Știință și l-am salvat pe el din cetatea care săvârșea desfrâu. Cu adevărat, ei au fost un neam de oameni răi, nelegiuți,
75. Și l-am făcut pe el să intre sub Îndurarea Noastră, căci el era cu adevărat dintre cei evlavioși.
76. Și [spune de] Noe, când a chemat el [pe Allah]⁽¹⁶⁾, mai înainte, și i-am răspuns Noi și l-am salvat pe el împreună cu familia lui de necazul cel mare.
77. Și l-am ajutat Noi împotriva poporului care ținea semnele Noastre de minciună. Ei erau un neam rău și i-am înecat pe ei cu toții.
78. Și [spune de] David și Solomon, când au judecat asupra câmpului cultivat pe care au păscut [noaptea] oile unui popor⁽¹⁷⁾. Iar Noi am fost Martori la judecata lor.
79. Și Noi l-am învățat pe Solomon să o înțeleagă și fiecăruia i-am dat putere de judecată și știință. Și i-am supus lui David munții și păsările ca să Ne aducă Laudă împreună cu el. Și Noi le-am Făcut⁽¹⁸⁾.
80. Noi l-am învățat meșteșugul cămășilor din zale, pentru ca să vă apere de asprimea voastră. Și oare sunteți voi mulțumitori?
81. Iar lui Solomon [i-am supus Noi] vântul cel vijelios, ca să alerge la porunca

(15) După ce și-au recunoscut prima dată greșeala, aceștia au fost cuprinși de mândrie.

(16) Când s-a rugat împotriva poporului său care persista în negare și animozitate. A se vedea 71:26-28.

(17) Mâncând și distrugând.

(18) Însemnând că Allah a fost întotdeauna capabil de a realiza orice își Dorește.

sa pe Pământul pe care Noi l-am binecuvântat. Și Noi am avut Știință asupra tuturor lucrurilor.

82. Și printre șeitani [djinni] au fost unii care se cufundau pentru el și făceau și alte lucruri, iar Noi am fost păzitori peste ei⁽¹⁹⁾.
83. Și [spune de] Iov, când l-a chemat pe Domnul lui: „M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!”
84. Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovise și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca Îndurare din partea Noastră și ca amintire pentru adoratori [ai lui Allah].
85. Și [spune de] Ismail și de Idris și de Dhu-l-Kifl - și toți erau dintre cei răbdători.
86. Și i-am făcut Noi să intre în Îndurarea Noastră, căci ei au fost cu adevărat evlavioși.
87. Și [spune de] de omul peștelui [Iona], când el a plecat furios⁽²⁰⁾ și și-a închipuit că Noi nu vom mai avea putere asupra lui⁽²¹⁾. Atunci el a strigat în întunecimi⁽²²⁾: „Nu există altă divinitate în afară de Tine! Slavă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuîți!”
88. Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mâhnire. Astfel îi salvăm Noi pe dreptcredincioși.
89. Și [adu-ți aminte] de Zaharia, când l-a chemat pe Domnul său: „Doamne, nu mă lăsa singur, căci Tu ești Cel mai bun dintre moștenitori!”
90. Și i-am răspuns Noi și i-am dat lui pe Ioan și am tămăduit-o pentru el pe soața lui. Ei se întreceau în bine și Ne chemau cu dorință și cu teamă și erau evlavioși față de Noi.
91. Și [spune] de cea care și-a păstrat castitatea [Maria]. Și am suflat Noi asupra ei prin duhul Nostru [Gavriil] și am făcut din ea și din fiul ei semn pentru [toate] lumile.
92. Cu adevărat, această credință a voastră este o credință unică, iar Eu sunt Domnul vostru. Așadar, adorați-Mă pe Mine!
93. Dar ei s-au divizat între ei⁽²³⁾. Însă cu toții se vor întoarce la Noi.
94. Iar cel care împlinește fapte bune și este dreptcredincios - străduința sa nu va fi negată, iar Noi [Îngerii Noștri] o vom scrie pentru el.
95. Și le este oprit [locuitorilor] unei cetăți pe care Noi am distrus-o să se mai întoarcă⁽²⁴⁾,
96. Până când vor fi lăsați să treacă Yagog și Magog și ei se vor grăbi de pe toate înălțimile;

(19) Prevenind orice neascultare sau deviere din partea lor în ceea ce privește instrucțiunile lui Solomon și protejându-l de a fi rănit de către aceștia.

(20) Din cauza necredinței poporului său.

(21) Sau „nu l-am restricționat” în interiorul peștelui.

(22) Ale nopții, mării și interiorului peștelui.

(23) Împărțindu-se în secte și denominații.

(24) Ei nu se pot întoarce în această lume și nici nu se pot căi la Allah.

97. Și [când] va fi apropiată promisiunea cea adevărată [Învierea], atunci deodată ochii celor care nu au crezut vor fi împietriți [și vor spune]: „Vai nouă! Am fost cu nebăgare de seamă față de aceasta, ba am fost nelegiuți!”
98. Cu adevărat, voi [necredincioșilor] și cei pe care îi adorați, în afară de Allah, veți fi vreascurile [arse în focul] Iadului, spre care voi veniți.
99. Dacă aceștia [zeii falși] ar fi dumnezei, nu ar veni spre el. Dar toți vor rămâne veșnic în el.
100. Ei vor scoate în el gemete și ei nu vor auzi în el [nimic].
101. Cu adevărat, cei cărora li s-a promis de mai înainte [răsplata] cea mai bună din partea Noastră vor sta departe de el.
102. Ei nu vor auzi glasul lui [al Iadului], și acolo unde vor pofti sufletele lor, ei vor rămâne veșnic.
103. Nu-i va întrista spaima cea mare⁽²⁵⁾ și îi vor întâmpina Îngerii [spunându-le]: „Aceasta este Ziua voastră, care vi s-a promis”.
104. În Ziua aceea vom închide Noi Cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi. Așa cum am Făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o Promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o Îndeplinim.
105. Și Noi am scris în Carte⁽²⁶⁾, după Pomenire⁽²⁷⁾: „Robii Mei cei evlavioși vor moșteni pământul [Paradisului]”.
106. În acest [Coran] este un Mesaj pentru un popor [de oameni] care adoră [pe Allah]!
107. Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca o îndurare pentru lumi.
108. Spune: „Mi s-a revelat mie că Domnul vostru este un Domn Unic! Oare voi sunteți supuși Voinței Lui [musulmani]?”
109. Și dacă, după aceea, ei întorc spatele, spune: „Eu v-am vestit vouă cu toată dreptatea⁽²⁸⁾, însă eu nu știu dacă este aproape ori este departe ceea ce vi s-a promis.
110. El Știe vorbele rostite de voi cu glas tare și El Știe și ceea ce ascundeți [în inimi].
111. Și eu nu știu; poate aceasta⁽²⁹⁾ nu este o ispită pentru voi sau o plăcere [trecătoare] până la un timp”.
112. El spune: „Doamne, judecă întru dreptate!” Și Domnul nostru Ar-Rahman [Cel Milostiv] este Cel la Care se cere ajutor împotriva a ceea ce voi roștiți⁽³⁰⁾!”

(25) Evenimentele Ceesului și ale Învierii.

(26) Toate Cărțile primite de Profeți.

(27) Torah. „Pomenirea” se poate referi și la inscripția originală – Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfuth).

(28) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a făcut cunoscut acest mesaj tuturor oamenilor și nu a ascuns nimic din el de alți oameni și nici nu a preferat un grup în locul altuia.

(29) Amânarea pedepsei.

(30) Minciunile și necredința lor.

Surat (22) Al-Hajj^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, voi oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru. Cu adevărat, cutremurul Ceasului va fi un lucru înspăimântător.
2. În Ziua în care îl veți vedea, fiecare femeie care alăptează va uita de cel pe care ea îl alăpta și fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar pedeapsa lui Allah va fi aspră.
3. Printre oameni sunt unii care se ceartă în privința lui Allah, fără de știință, și care îl urmează pe orice șeitan răzvrătit.
4. Căruia i-a fost scris că, pe acela care-l va lua drept ocrotitor, el îl va duce în rătăcire și îl va călăuzi către chinul Iadului.
5. O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la Înviere, atunci [gândiți-vă că] Noi, cu adevărat, v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită]⁽¹⁾, pentru ca să vă arătăm vouă [Puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălășluiască în pantece ceea ce Voim Noi până la un timp hotărât; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți voi la vârsta maturității. Și unii dintre voi mor [tineri], iar alții sunt lăsați [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă, pentru ca să nu mai știe nimic după ce au știut. Tu vezi Pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apa asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat.
6. Aceasta pentru [ca să știți] că Allah este Adevărul și pentru [ca să știți] că El îi readuce la viață pe cei morți și El este peste toate Qadir [Atotputernic];
7. Și pentru [ca să știți] că Ceasul va sosi, fără îndoială, și [atunci] Allah îi va învia pe cei din morminte,
8. Dar printre oameni sunt unii care discută despre Allah, fără de știință, fără călăuzire și fără carte luminătoare,
9. Întorcându-și capul cu semeție [cu aroganță], pentru a-i abate [pe oameni] de la calea lui Allah. Aceștia vor avea parte de rușine în această viață și îi vom face pe ei să guste în Ziua Învierii chinul Focului [în timp ce li se va spune lor:]

(*) Pelerinajul.

(1) Ceea ce este incomplet. Aceasta poate include ceea ce este avortat în acea stare.

10. „Aceasta este pentru ceea ce au săvârșit mai înainte mâinile voastre, căci Allah nu este nedrept față de robi!”
11. Și printre oameni este cel care Îl adoră pe Allah pe o margine⁽²⁾: Dacă are parte de bine, el este netulburat, dar dacă are parte de o încercare, atunci el își întoarce fața [în cealaltă parte], pierzând și această lume și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea evidentă.
12. El cheamă în locul lui Allah ceea ce nici nu îi face rău și nici nu îi aduce niciun bine. Aceasta este rătăcirea adâncă!
13. El cheamă pe cel a cărui stricăciune este mai aproape decât ajutorul lui. Ce rău aliat și ce rău tovarăș!
14. Cu adevărat, Allah îi primește pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune să intre în Grădini pe sub care curg râuri. Cu adevărat, Allah face ceea ce Voiește.
15. Cel care își închipuie că Allah nu-l va ajuta [pe Profetul Său] în această viață și în Viața de Apoi, să întindă o funie până la Cer, iar apoi [să-și] oprească [respirația]⁽³⁾ și să vadă: va îndepărta viclesugul său ceea ce îl înfurie?
16. Și astfel l-am pogorât Noi [Coranul], în Versete limpezi, iar Allah călăuzește pe cine Voiește El.
17. Cu adevărat, în legătură cu cei care au crezut și cu cei care au fost evrei, cu sabeenii și cu creștinii, cu magii și cu cei care i-au făcut asociați lui Allah - Allah va hotări între ei în Ziua Judecării. Cu adevărat, Allah este la toate Martor!
18. Oare tu nu vezi [nu știi] că dinaintea lui Allah se prosternează cei din Ceruri și cei de pe Pământ, Soarele, Luna, Stelele, munții, copacii, vietățile și mulți oameni? Însă multora li se cuvine pedeapsa. Iar cel pe care îl înjosește Allah, nu va afla pe cineva care să-i dea cinste. Cu adevărat, Allah face ceea ce Voiește!
19. Acești doi⁽⁴⁾ adversari se ceartă asupra Domnului lor. Însă celor care nu cred li se vor croi veșminte din foc, iar peste capetelor lor se va turna apă clocotitoare,
20. Cu care se vor topi cele pe care le au în burțile lor, precum și pieile [lor]
21. Și vor avea ei parte de bice de fier.
22. Și de fiecare dată când vor încerca să iasă din el [Iad], [pentru a scăpa] de suferință, ei vor fi împinși înapoi [și li se va zice lor]: „Gustați chinul Focului!”
23. Cu adevărat, Allah îi va aduce pe cei ce cred și săvârșesc fapte bune în Grădini pe sub care curg râuri și în ele vor fi împodobiți cu brățări de aur și mărgăritare, iar veșmintele lor vor fi în ele de mătase.

(2) Pe lângă religia sa, cu incertitudine, ipocrizie.

(3) Să se spânzure.

(4) Credincioșii și necredincioșii.

24. Ei au fost călăuziți [în viața lumească] către cuvântul bun și ei au fost călăuziți către calea Celui Vrednic de Laudă [Al-Hamid].
25. Cu adevărat, celor care nu cred și împiedică [oamenii] de la calea lui Allah și de la Moscheea Al-Haram, pe care Noi am făcut-o pentru oameni - atât pentru cel rezident, cât și pentru cel din afară - precum și celor care intenționează [să facă] acolo⁽⁵⁾ [o faptă de] deviere [în religie] sau nelegiuire - le vom da Noi să guste dintr-o pedeapsă dureroasă.
26. Și [spune, o, Mohammed,] când Noi i-am arătat lui Avraam locul casei [Al-Ka'aba], [spunând]: „Nu-Mi aduce Mie pe nimeni ca asociat și purifică Casa Mea pentru cei care fac tauaf⁽⁶⁾ și pentru cei care stau în picioare [rugându-se] și pentru cei ce se pleacă în supunere sau se prosternează!”
27. Și cheamă-i pe oameni la Hajj [Pelerinaj] și ei se vor îndrepta către tine pe jos și pe cămile slabe, venind pe toate drumurile din depărtări,
28. Pentru ca ei să beneficieze [de răsplătă în urma efectuării Pelerinajului] și pentru a pomeni Numele lui Allah în zile hotărâte asupra vitelor cu care El i-a înzestrat din animale [de sacrificat]⁽⁷⁾. „Mâncați din ele și dați să mănânce și celui aflat în greutate și sărac”!
29. Apoi să pună capăt celor ce le-au fost oprite lor, să-și împlinească legămintele lor și să înconjoare Casa cea străveche.
30. Așa [a fost poruncit], iar cel care cinstește lucrurile sacre ale lui Allah va avea parte de bine de la Domnul lui. Și vă sunt vouă îngăduite vitele, în afară de ceea ce v-a fost menționat⁽⁸⁾. Și feriți-vă voi de murdăria idolilor și feriți-vă de vorbele mincinoase.
31. [Fiți] drepti în credința față de Allah, fără să-i faceți Lui asociați, căci cel care-I face lui Allah asociați este ca și cum ar cădea din Cer și l-ar înșfăca păsările sau l-ar arunca vântul într-un hău adânc.
32. Așa [este]! Iar cel care cinstește rânduielile lui Allah să știe că [aceasta] este din cuvioșia inimii!
33. Voi aveți foloase de la ele [de la vite] până la un termen hotărât⁽⁹⁾; apoi locul lor de sacrificare este lângă Casa cea străveche⁽¹⁰⁾.

(5) Fie că intenționează să facă rău în interiorul hotarelor sale sau intenționează din afară să facă rău în interior. Moscheea al Haram este unică deoarece numai planul de a face păcate acolo (indiferent dacă este pus sau nu în aplicare) este suficient pentru a aduce pedeapsa lui Allah.

(6) A se vedea 2:125.

(7) Al-An'am: cămile, vite, oi și capre.

(8) A se vedea 5:3.

(9) Pentru ca ele să fie mulse sau călărite (în cazul cămilelor) înainte de timpul lor de sacrificare.

(10) În cadrul limitelor Moscheii al Haram, care include Mina.

34. Și pentru fiecare națiune Noi am rânduit un ritual [de sacrificiu], pentru ca ei să pomenească Numele lui Allah asupra a ceea cu care El i-a înzestrat din animale [de sacrificiu]. Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și [o, Mohammed,] binevestește celor care sunt umili [înaintea Domnului lor],
35. Care, atunci când este pomenit Numele lui Allah, li se cutremură inimile, și celor care sunt răbdători cu ceea ce-i lovește și celor care împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și celor care din cele cu care i-am înzestrat Noi fac milostenie.
36. Și [sacrificarea] cămilelor și a vitelor Noi am hotărât-o pentru a fi dintre rânduielile lui Allah. În ele se află bine pentru voi. Pomeniți Numele lui Allah asupra lor, când ele sunt pregătite [pentru sacrificare]. Apoi, când ele cad pe o parte [după sacrificare], luați pentru voi și dați să mănânce și celui nevoiaș [care nu cere] și celui care cere cu umilință. Astfel vi le-am supus Noi, pentru ca să fiți voi mulțumitori.
37. Nu vor ajunge la Allah carnea și sângele lor, ci va ajunge la El evlavia voastră. Astfel vi le-am supus vouă, pentru ca voi să-L preamăriți pe Allah, pentru că v-a călăuzit pe voi. Și binevestește celor care săvârșesc fapte bune.
38. Cu adevărat, Allah îi apără pe cei care cred. Allah nu-i iubește pe cei haini și necredincioși.
39. Li s-a permis [să lupte] celor care sunt atacați⁽¹¹⁾, căci ei sunt nedreptățiți. Și cu adevărat, Allah este în stare să-i ajute.
40. [Ei sunt] cei care au fost scoși din căminele lor pe nedrept, doar pentru că au spus: „Domnul nostru este Allah!” Și de nu i-ar opri Allah pe oameni, pe unii prin alții, ar fi dărâmate mănăstiri, biserici, sinagogi și moschei în care Numele lui Allah este pomenit atât de mult. Allah îi sprijină neîndoielnic pe cei care sprijină cauza Lui. Cu adevărat, Allah este Qauiyy [Tare] [și] ‘Aziz [Puternic].
41. Aceștia [sunt] cei care - dacă Noi le dăm putere pe pământ - împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat], poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar sfârșitul [tuturor lucrurilor] Îi aparține lui Allah.
42. Iar dacă ei te învinuiesc de minciună, [să știi că] și cei de dinaintea lor i-au socotit mincinoși [pe Trimișii lor] popoarele lui Noe, al lui 'Ad și al lui Thamud,
43. Și poporul lui Avraam și poporul lui Lot
44. Și locuitorii din Madyan. Și Moise a fost socotit mincinos. Eu le-am dat un răgaz necredincioșilor, iar apoi i-am apucat [cu pedeapsă]. Și cât de aspră a fost Pedeapsa Mea!

(11) Făcându-se referire la companionii Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

45. Și câte cetăți am nimicit Noi pentru că ele erau nelegiuite. Iar ele sunt acum în ruină! Și câte fântâni părăsite! Și câte palate zidite [asemenea]!
46. Dar oare n-au umblat ei prin lume și n-au avut ei inimi cu care să priceapă sau urechi cu care să audă? Cu adevărat, nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.
47. Și ei te grăbesc [să vii] cu pedeapsa. Dar Allah nu-Și încalcă făgăduința Sa. Cu adevărat, o zi la Domnul tău este cât o mie de ani, după socoteala voastră.
48. Și la câte cetăți nu le-am dat Eu răgaz, în vreme ce ele erau nelegiuite. Însă apoi le-am apucat Eu [cu pedeapsă]! Și la Mine este întoarcerea!
49. Spune: „O, voi oameni! Eu sunt pentru voi numai un prevenitor limpede.”
50. Și cei care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de iertare și de câștig din belșug.
51. Dar cei care se străduiesc să zădărnicească⁽¹²⁾ Versetele Noastre vor fi oaspeții Iadului”.
52. N-am trimis Noi mai înainte de tine niciun Mesager și niciun Profet care să fi recitat [ceea ce i-a fost lui revelat], fără ca Șeitan să nu fi încercat să arunce [îndoială] în privința recitării sale. Însă Allah nimicește ceea ce Șeitan aruncă, apoi Allah întărește Versetele Sale, căci Allah este ‘Alim [Atoateștiutor], Hakim [Înțelept].
53. Și El face din ceea ce aruncă Șeitan o încercare pentru cei care au în inimi o boală⁽¹³⁾ și ale căror inimi sunt neîndurătoare. Cei nelegiuiți sunt într-o dezbinare adâncă.
54. Și să știe cei cărora li s-a dăruit știința că el [Coranul] este Adevărul venit de la Domnul tău și să creadă în el și inimile lor să se supună lui. Cu adevărat, Allah este Călăuzitorul celor care cred pe calea cea dreaptă.
55. Dar cei care nu cred nu încetează să fie cu îndoială asupra lui până când Ceasul va veni peste ei pe neașteptate sau va veni peste ei pedeapsa unei Zile sterpe⁽¹⁴⁾.
56. Stăpânirea va fi în Ziua aceea a lui Allah, care va judeca între ei. Și cei care au crezut și au săvârșit fapte bune vor intra în Grădinile Plăcerii,
57. Dar cei care n-au crezut și au luat semnele Noastre drept minciună, vor avea parte de o pedeapsă umilitoare.
58. Și cei care au purces, [părăsindu-și căminele] pentru Cauza lui Allah, iar după aceea au fost uciși sau au murit - Allah le va dăruia o bună provizie [ca răsplată], căci Allah este Cel mai Bun dintre cei care dăruiesc.
59. El îi va lăsa să intre într-un loc pe care-l vor găsi plăcut, căci Allah este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Halim [Blând].

(12) Să le submineze credibilitatea și astfel să îl învingă pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(13) A se vedea 2:10.

(14) O Zi care nu va fi urmată de noapte și după care nu va veni o zi nouă, făcându-se referire la Ziua Judecății.

60. Așa [este]! Iar pe acela care va pedepsi cu ceea ce a fost pedepsit, și apoi va fi nedreptățit, Allah îl va ajuta. Cu adevărat, Allah este 'Afuu [Îndurător], Ghafur [Iertător]⁽¹⁵⁾.
61. Aceasta pentru că Allah face să intre noaptea în zi și să intre ziua în noapte și pentru că Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede Totul].
62. Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel mai Înalt] [și] Al-Kabir [Cel mai Mare].
63. Oare nu vezi că Allah pogoară apă din Cer și Pământul devine înverzit? Allah este Latif [Cel Binevoitor] [și] Khabir [Bine Știutor].
64. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ. Cu adevărat, Allah este Al-Ghaniyy [Cel De ajuns pentru Sine] [și] Al-Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
65. Oare nu vezi că Allah v-a supus vouă ceea ce este pe Pământ, iar corăbiile plutesc pe mare din Porunca Lui? El ține Cerul să nu cadă peste Pământ, decât cu Voia Sa. Allah este Ra'uf [Cel cu Milă] [și] Rahim [Îndurător cu oamenii].
66. Și El este Cel care v-a dat viață, apoi vă dă vouă moarte, apoi vă va învia pe voi. Dar, cu adevărat, omul este nemulțumitor!
67. Fiecărei comunități I-am hotărât Noi o rânduială pe care ea o urmează. Și să nu se certe cu tine despre acest lucru! Și cheamă la Domnul tău! Cu adevărat, tu ești pe o cale dreaptă!
68. Iar dacă se vor certa cu tine, spune: „Allah Știe mai bine ceea ce faceți voi.
69. Allah va judeca între voi în Ziua Învierii pentru cele asupra cărora sunteți cu păreri diferite.”
70. Nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte⁽¹⁶⁾. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!
71. Ei adoră în locul lui Allah lucruri despre care nu s-a pogorât nicio dovadă și despre care ei nu au știință. Iar cei nelegiuïți nu vor avea ajutor.
72. Și când li se recită lor Versetele Noastre cele limpezi, cunoști pe chipurile celor care nu cred neplăcerea [supărarea și furia]. De-abia se stăpânesc să nu se arunce asupra celor care le recită Versetele Noastre. Spune: „Să vă vestesc vouă ceva mai rău decât aceasta?⁽¹⁷⁾ [Este] Focul pe care Allah l-a promis celor care nu cred. Și ce rea soartă!”

(15) În ciuda abilității Sale de a se răzbuna. Acest Verset conține o sugestie ca și credincioșii să ierte la fel.

(16) Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfudh) care este la Allah.

(17) Mai rău decât furia pe care o simți împotriva celor care recită versetele lui Allah sau mai rău decât amenințările tale la adresa lor.

73. O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, ascultați-o. Cu adevărat, cei pe care voi îi chemați în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar dacă s-ar uni ei pentru aceasta. Iar dacă musca le răpește un lucru [mic], ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere și cel de la care se cere.
74. Ei nu L-au prețuit pe Allah după adevărata Sa măsură⁽¹⁸⁾. Allah este Qauyy [Cel Tare], ‘Aziz [Preaputernic]!
75. Allah alege Trimiși dintre Îngeri și dintre oameni. Allah este Sami’ [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede Totul].
76. El Știe ceea ce se află înaintea lor și ceea ce se află în urma lor⁽¹⁹⁾ și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
77. O, voi cei care credeți! Faceți plecăciuni, prosternați-vă și adorați-L pe Domnul vostru și faceți bine! Poate că voi veți izbândi!
78. Și luptați-vă pentru Allah cu toată osteneala pe care El o merită. El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate; ea este religia părintelui vostru Avraam. [Allah este] Cel care v-a numit pe voi musulmani atât mai înainte, cât și în această [Carte], pentru ca Trimisul să fie martor pentru voi și pentru ca voi să fiți martori pentru oameni. Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și legați-vă strâns de Allah, căci El este Stăpânul vostru! Ce minunat Stăpân și ce minunat Ocrotitor!

(18) Nu I-au luat în considerare Atributele Sale Perfecte.

(19) A se vedea 2:25.

Surat (23) Al-Mu'minun^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cu adevărat, credincioșii vor avea izbândă,
2. Cei care în Rugăciunea lor sunt smeriți întru supunere
3. Și care rămân departe de vorbele deșarte
4. Și care achită Dania [Az-Zakat]
5. Și care își păzesc castitatea
6. În afară de soțiile lor și de ceea ce stăpânesc mâinile lor drepte⁽¹⁾, căci, cu adevărat, pentru aceasta ei nu sunt învinuiți
7. Dar cei care caută mai mult de atât sunt nelegiuți,
8. Însă cei care sunt cu grijă față de cele care le-au fost încredințate și față de făgăduința lor
9. Și cei care veghează la Rugăciunea lor
10. Aceia sunt moștenitorii,
11. Cei care vor moșteni Firdausul⁽²⁾, și ei în el vor sălășlui.
12. Noi l-am creat pe om din lut.
13. Apoi l-am făcut Noi o picătură⁽³⁾ într-un loc sigur [uter],
14. Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură. Binecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun.
15. Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri,
16. Iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață.
17. Și Deasupra voastră am făcut Noi șapte straturi de Cer [unul deasupra celui alt]. Și Noi nu suntem cu nebăgare de seamă față de făpturi.
18. Și Noi am pogorât apă din Cer cu măsură și am făcut-o să stea în pământ. Cu adevărat, Noi avem Puterea să o facem să dispară.

(*) Credincioșii.

(1) Femeile sclave sau captive aflate sub tutela lor.

(2) Partea cea mai înaltă a Paradisului.

(3) Sau „un zîgot”.

19. Și Noi v-am făcut vouă cu ajutorul ei grădini de curmali și vii, în care voi aveți roade multe și din ele voi mâncați.
20. Și [Noi v-am făcut vouă] un pom [măslin] ce crește pe Muntele Sinai care dă ulei și hrană pentru cei care mănâncă,
21. Și cu adevărat, în vite voi aveți un exemplu bun, căci vă dăm vouă să beți din ceea ce ele au în pântece și multe foloase aveți de la ele și de la ele mâncați.
22. Și pe ele și pe corăbii sunteți purtați.
23. Noi l-am trimis pe Noe la poporul său și el a zis: „O, popor al meu! Adorați-L voi pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afară de El. Oare nu vă temeți voi?”
24. Dar căpeteniile poporului său, care nu au crezut au spus: „Acesta nu este decât un om asemenea vouă, care voiește să se ridice deasupra voastră. Dacă Allah ar fi Voit [să trimită un Mesager] ar fi făcut să coboare Îngeri. Noi n-am auzit aceasta de la străbunii noștri.
25. Acesta nu este decât un bărbat atins de nebunie. Deci așteptați voi până la un timp!”
26. [Noe] a spus: „Doamne, ajută-mă pe mine, fiindcă ei mă învinuiesc de minciună.”
27. Și i-am revelat Noi: „Fă-ți arca sub ochii Noștri și după revelația Noastră. Iar când va veni porunca Noastră și va clocoti cuptorul⁽⁴⁾, atunci du pe ea din fiecare [specie] câte o pereche și familia ta, cu excepția celor asupra cărora s-a rostit cuvântul. Și nu vorbi cu Mine pentru cei care s-au purtat cu nelegiuire, căci ei vor fi înecați.
28. Și după ce te vei îmbarca tu și cei care sunt cu tine, spune: „Mărire lui Allah, Care ne-a izbăvit pe noi de poporul de nelegiuți.”
29. Și spune: „Doamne, alege pentru mine un loc de coborâre binecuvântat, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei care ne-ar putea coborî în siguranță.”
30. Cu adevărat, întru aceasta sunt semne, și cu adevărat, Noi [ii] testăm [pe robii Noștri].
31. Iar după ei am făcut Noi să se ivească mai apoi un alt popor.
32. Și le-am trimis lor un Mesager⁽⁵⁾ dintre ei, [pentru ca el să le spună]: „Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate afară de El! Oare voi nu vă temeți [de El]?”
33. Însă căpeteniile poporului său care nu au crezut și au tăgăduit întâlnirea din Lumea de Apoi și pe care Noi le-am ținut în belșug în această lume au spus: „Acesta nu este decât un om ca și voi, care mănâncă ceea ce mâncați voi și bea ce beți voi,
34. Iar de veți da ascultare unui om asemenea vouă, atunci veți fi pierduți.

(4) A se vedea 11:40.

(5) Profetul Hud, care a fost trimis la neamul lui 'Aad.

35. Vă promite el că după ce veți fi țărână și oseminte veți fi voi scoși [încă o dată]?
36. Departe, foarte departe este ceea ce vi se făgăduiește⁽⁶⁾.
37. Nu este decât viața noastră luminează; noi murim și trăim și nu vom fi niciodată înviați.
38. El nu este decât un om care a născocit minciuna și a pus-o pe seama lui Allah și noi nu credem în el.”
39. El a spus: „Doamne, ajută-mă pe mine, căci ei mă cred mincinos.”
40. [Allah a spus]: „În curând ei vor ajunge să se căiască.”
41. Și i-a cuprins pe ei strigătul⁽⁷⁾ cu toată dreptatea, și Noi i-am făcut ca o spumă [purtată de un torent]. Așadar, departe cu neamul de nelegiuți.
42. Apoi, am creat Noi, în urma lor, alte popoare.
43. Nicio comunitate nu poate grăbi și nici întârzia termenul său.
44. Apoi Noi am trimis Mesagerii Noștri unul după altul. Și de fiecare dată când Mesagerul venea la comunitatea lui, ei îl considerau mincinos. Și Noi am făcut să se urmeze unii pe alții [către distrugere] și am făcut din ei povești pilduitoare⁽⁸⁾. Deci departe cu un popor care nu crede.
45. Apoi i-am trimis Noi pe Moise și pe fratele său Aaron, cu semnele Noastre și cu dovadă limpede
46. La Faraon și la dregătorii lui, însă aceștia s-au semețit, căci erau un neam de trufași
47. Și ei au spus: „Să credem noi în doi oameni asemenea nouă, pe când cei din poporul lor sunt înrobiți la noi?”
48. Și i-au socotit pe amândoi drept mincinoși, însă ei au fost nimiciți.
49. Și, cu adevărat, Noi i-am dăruit lui Moise Cartea pentru ca ei⁽⁹⁾ să fie călăuziți.
50. Și am făcut Noi din fiul Mariei și din mama lui un semn și Noi le-am dat lor doi [adăpost] pe o colină statornică și cu izvor.
51. [Allah a spus]: „O, Mesagerilor, mâncați din cele bune și fiți drepti. Cu adevărat, Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.
52. Și cu adevărat, această religie a voastră este una singură⁽¹⁰⁾, iar Eu sunt Domnul vostru. Deci fiți cu frică de Mine.”

(6) Cât de departe și improbabil este.

(7) A se vedea 11:67.

(8) Istorie sau lecții pentru omenire.

(9) Fiii lui Israel.

(10) A se vedea 21:92.

53. Însă ei și-au divizat religia, despărțindu-se în secte; fiecare sectă bucurându-se de ceea ce avea ea⁽¹¹⁾.
54. Deci lasă-i în rătăcirea lor până la un timp.
55. Oare socotesc ei că ceea ce Noi le dăruim din bunuri și copii
56. Sunt bunuri pe care Noi le dăm în grabă? Ba nu! Dar ei nu pricep⁽¹²⁾.
57. Cu adevărat, cei care au teamă de Domnul lor
58. Și cei care cred în semnele Domnului lor
59. Și cei care nu-I fac asociați Domnului lor
60. Și cei care dau ce dau cu inimile pline de frică⁽¹³⁾ [la gândul că] se vor întoarce la Domnul lor,
61. Aceia se grăbesc către faptele bune și ei se întrec în ele.
62. Noi nu impunem unui suflet decât atât cât este în puterea lui, iar Noi avem o carte ce rostește adevărul și ei nu vor fi nedreptățiți.
63. Însă inimile lor sunt în rătăcire de la aceasta și ei au alte fapte [rele] pe care le săvârșesc în afară de aceasta [necredință],
64. Până când Noi îi apucăm cu chinul⁽¹⁴⁾ pe cei mai înstăriți dintre ei și atunci iată-i pe ei cum strigă [implorând]!
65. „Nu strigați astăzi [implorând]. Cu adevărat, nu veți fi ajutați de Noi.
66. Versetele Mele v-au fost recitate vouă, însă voi v-ați întors pe călcăiele voastre,
67. Fiind aroganți față de el⁽¹⁵⁾, și le-ați hulit când ați stat la povești noaptea.”
68. Nu cugetă ei la ceea ce este spus [Coran]? Și oare le-a venit lor ceea ce nu le-a venit strămoșilor lor cei dintru început?
69. Sau poate că ei nu-l cunosc pe Trimisul lor și de aceea se leapădă de el?
70. Sau spun ei: „El este posedat!” Ba el le-a adus lor Adevărul, iar celor mai mulți dintre ei nu le place adevărul.
71. Și dacă Adevărul s-ar potrivi cu poftele lor, s-ar fi stricat Cerurile și Pământul, precum și toți cei care se află în ele. Însă Noi le-am adus Pomenirea lor [Coranul], dar ei de la Pomenire se întorc.

(11) Credințe, păreri, obiceiuri etc.

(12) Faptul că lucrurile bune primite în această viață sunt doar o încercare pentru ei.

(13) Cu frică ca ele să nu fie acceptate.

(14) În viața lumească, înainte de pedepsirea din Viața de Apoi. Deși făcută în mod general, această descriere include în mod specific pedepsirea celor din Qurayș cu foamete.

(15) Față de revelație sau față de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

72. Sau tu [o, Mohammed] ceri de la ei o răsplată? Dar răsplata Domnului tău este mai bună, iar El este Cel mai Bun dintre îngrijitori.
73. Cu adevărat, tu doar îi chemi către o cale dreaptă,
74. Dar cu adevărat, cei care nu cred în Viața de Apoi se abat de la această cale.
75. Dacă Ne-am fi îndurat de ei și am fi îndepărtat răul de la ei, s-ar fi îndârjit în nelegiuirea lor și ar fi rătăcit [mai departe în ea].
76. I-am apucat Noi cu chin [drept avertizare], însă ei nu s-au supus Domnului lor și nici nu s-au rugat [Lui] cu umilință.
77. Până când le-am deschis Noi poarta către un chin aspru, iată-i pe ei acolo deznădăjduiți!
78. Și El este Cel care a creat pentru voi auzul, văzul și inimile. Însă voi sunteți atât de puțin mulțumitori.
79. El este Cel care v-a răspândit pe voi pe Pământ și la El veți fi voi adunați.
80. El este Cel care dă viața și dă moarte și la El se află schimbarea nopții și zilei. Oare voi nu pricepeți?
81. Dimpotrivă, ei spun asemenea cum au zis și cei de mai înainte.
82. Ei au spus: „Oare după ce vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai fi noi aduși la viață din nou?
83. Ni s-a făgăduit și nouă și părinților noștri, mai înainte, aceasta, însă acestea nu sunt decât legende ale înaintașilor!”
84. Spune [o, Mohammed]: „Cui îi aparțin Pământul și cei care se află pe el, dacă voi știți?”
85. Ei vor spune: „Lui Allah!” Spune: „Oare voi nu voiți să luați aminte?”
86. Spune: „Și cine este Stăpânul celor șapte Ceruri și Stăpânul Tronului sublim?”
87. Ei vor spune: „[Ele sunt ale] lui Allah!” Spune: „Și atunci nu vă veți teme de El?”
88. Spune: „În Mâna cui se află stăpânirea tuturor lucrurilor și Cine apără și de Cine nu există apărare dacă știți?”
89. Ei vor spune: „Ale lui Allah sunt [toate]!” Spune: „Și cum se face că sunteți voi fermecați?”
90. Noi le-am adus lor Adevărul, însă ei sunt mincinoși.
91. Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinități], fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah Care este mai Presus de tot ceea ce vorbesc ei.

92. [El este] Cunoscătorul tuturor celor nevăzute și văzute! Și El este mai Presus de ceea ce Îi aduc ei ca și parteneri!
93. Spune [o, Mohammed]: „Doamne, dacă Tu mă lași să văd ceea ce le este lor făgăduit,
94. Atunci nu mă așeza, Doamne, în neamul celor nelegiuți.”
95. Cu adevărat, Noi avem Puterea să-ți arătăm ceea ce le făgăduim.
96. Respinge răul cu ceva care este mai bun! Noi știm prea bine ceea ce vorbesc ei!
97. Și spune: „Doamne, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor șeytanilor
98. Și eu caut scăpare la Tine, Doamne, pentru ca ei să nu se apropie de mine!”
99. [Căci astfel este starea necredincioșilor încât] abia când vine moartea la unul dintre ei, el spune: „Doamne, adu-mă pe mine înapoi
100. Pentru ca eu să fac bine, în cele pe care le-am lăsat⁽¹⁶⁾!” Nu! Acesta este un cuvânt pe care el îl va rosti. Iar în urma lor este o despărțire [Barzakh], până în Ziua când vor fi sculați [din morți].
101. Iar când se va sufla în Trâmbiță, nu vor mai fi înrudiri între ei în Ziua aceea, nici nu se vor întreba unii pe alții.
102. Și cei ale căror balanțe vor atârna mai greu [cu fapte bune], aceia vor fi cei fericiți,
103. Iar cei ale căror balanțe vor atârna mai ușor, aceia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și ei în Iad vor avea sălaș veșnic.
104. Focul le va arde fețele și buzele lor vor fi schimonosite.
105. [Li se va spune]: „Oare nu vi s-au recitat vouă Versetele Mele, iar voi le-ați luat drept minciună?”
106. Ei vor spune: „Doamne, rățacirea noastră ne-a învins și noi am fost un neam de oameni rățaciți!
107. Doamne, scoate-ne pe noi din el! Și dacă iarăși ne vom întoarce, atunci cu adevărat, noi suntem nelegiuți!”
108. El va spune: „Rămâneți în el umiliți și nu mai vorbiți cu Mine.
109. Cu adevărat, a fost o parte dintre robii Mei care au spus: „Doamne, noi am crezut! Deci iartă-ne și îndură-Te de noi, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei îndurători!”
110. Însă voi i-ați batjocorit, până ați uitat pomenirea Mea, și voi râdeți de ei.

(16) Sau „pe care le-am neglijat”.

111. Cu adevărat, Eu îi răsplătesc Astăzi pentru că ei au fost statornici, astfel încât ei să fie cei care izbândesc.”
112. [Allah] va spune: „Câți ani ați rămas voi pe Pământ?”
113. Ei vor răspunde: „Am rămas o zi sau doar o parte dintr-o zi. Întreabă-i pe cei care țin numărul.”
114. El va spune: „Nu ați rămas voi decât puțin [timp]! Măcar dacă ați ști voi!
115. Atunci credeți voi că Noi v-am creat fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?”
116. Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!
117. Și cel care cheamă alături de Allah un alt dumnezeu, fără să aibă dovadă despre el, acela va da socoteală Domnului său. Iar necredincioșii nu vor izbândi.
118. Și spune [o, Mohammed]: „Doamne, iartă și fii îndurător, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei îndurători.”

Surat (24) An-Nur^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. [Aceasta este] o Sură pe care Noi am trimis-o și pe care Noi am făcut-o obligatorie și în care Noi am trimis Versete limpezi pentru ca voi să luați aminte.
2. Pe femeia [necăsătorită] și pe bărbatul [necăsătorit] care preacurvesc⁽¹⁾, biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri. Și să nu vă apuce mila⁽²⁾ de ei în împlinirea Legii lui Allah⁽³⁾, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!
3. Cel care preacurvește nu se însoară decât cu o femeie care preacurvește sau cu o păgână, iar pe femeia care preacurvește nu o ia de nevastă decât un bărbat care preacurvește⁽⁴⁾ sau un păgân. Acest lucru [căsătoria cu o astfel de persoană] le este oprit dreptcredincioșilor.
4. Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt nelegiuți,
5. În afară de cei care pe urmă se căiesc și se îndreaptă, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Și cei care își acuză soțiile [de adulter] și nu au alți martori în afară de ei înșiși, fiecare dintre ei⁽⁵⁾ trebuie să facă patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care spun adevărul.
7. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca blestemul lui Allah să cadă asupra lui, dacă el este dintre cei care mint.
8. Însă pedeapsa va fi îndepărtată de la ea, dacă ea face patru mărturii [cu jurământ] pe Allah că el este dintre cei care mint.

(*) Lumina.

- (1) Fie prin mărturisirea voluntară a celor vinovați, fie prin mărturisirea a patru martori bărbați care să fi văzut efectiv actul în desfășurare. Altfel, nu poate exista o sentință.
- (2) Nu permiteți ca mila pentru o persoană vinovată să vă facă să schimbați ceva hotărât de Allah, pentru că prin Legea Lui este protejată întreaga comunitate.
- (3) Această regulă se aplică persoanelor necăsătorite care preacurvesc. Pentru cei căsătoriți care fac adulter pedeapsa este delapidarea, așa cum este confirmat în sunnah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).
- (4) În această regulă sunt incluși și cei care fac adulter. Astfel de persoane nu se pot căsători cu dreptcredincioși decât dacă s-au căit și reformat.
- (5) Soții care au fost trădați.

9. Și o a cincea [mărturie cu jurământ] ca mânia lui Allah să se abată asupra ei, dacă el este dintre cei care spun adevărul.
10. Și dacă nu ar fi Grația lui Allah asupra voastră și Îndurarea Lui⁽⁶⁾ și Allah este Tauuab [Iertător] [și] Hakim [Înțelept].
11. Cu adevărat, cei care au venit cu minciuna⁽⁷⁾ sunt un grup dintre voi. Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi. Fiecare om dintre ei are păcatul ce și l-a agonisit, iar aceluia căruia îi revine cea mai mare parte din ea⁽⁸⁾ va avea parte de mare chin [Iad].
12. De ce, atunci când ați auzit-o [această calomnie], nu au avut credincioșii și credincioasele o bănuială bună în sinea lor și de ce nu au spus: „Aceasta este o minciună învederată”?
13. De ce nu au adus ei [cei care au defăimat] patru martori pentru aceasta? Fiindcă ei nu au adus martori, aceștia în fața lui Allah sunt niște mincinoși.
14. Și dacă nu ar fi fost Grația lui Allah asupra voastră și Îndurarea Lui, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, v-ar fi ajuns pe voi un chin mare pentru ceea ce ați vorbit voi,
15. Căci l-ați primit cu limbile voastre⁽⁹⁾ și ați spus cu gurile voastre lucrul despre care nu aveți nicio știință și l-ați ținut drept [lucru] ușor, când - de fapt - el este la Allah [un lucru] greu.
16. Și de ce, când ați auzit-o, n-ați spus voi: „Nu se cuvine să vorbim despre aceasta! Mărire Ție! Aceasta este o mare clevetire!
17. Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca aceasta niciodată, dacă sunteți dreptcredincioși.
18. Și Allah vă deslușește vouă Versetele, iar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
19. Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah Știe, în vreme ce voi nu știți.
20. Și de n-ar fi Grația lui Allah asupra voastră și Mila Lui și [faptul] că Allah este Ra’uf [Cel cu Milă], Rahim [Îndurător], [voi ați fi aspru pedepsiți].

(6) „...voi ați fi fost cu siguranță pedepsiți sau distruși,” sau „...voi ați fi trecut prin multe situații dificile.”

(7) Făcându-se referire la incidentul când soția Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Aişa a fost acuzată pe nedrept de ipocriție.

(8) Abdullah bin ‘Ubayy, liderul ipocriților.

(9) Și nu cu urechile voastre, fără să vă gândiți la ceea ce ați auzit, ci grăbindu-vă să le repetați.

21. O, voi cei care credeți! Nu urmați pașii lui Șeitan! Aceluia care urmează pașii lui Șeitan el îi poruncește ticăloșia și lucrul oprit. Și de nu ar fi Grația lui Allah asupra voastră și Mila Sa, nici unul dintre voi nu ar fi curat nicicând. Însă Allah curățește pe cine Voiește El. Iar Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].
22. Să nu jure cei înzestrați cu belșug și cu bogăție dintre voi că ei nu vor mai da [nimic] rudelor, sărmanilor și celor care purced pe calea lui Allah! Ci să ierte și să treacă cu vederea. Oare nu voiți voi ca Allah să vă ierte vouă? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
23. Aceia care defăimează femei evlavioase, preacurate și dreptcredincioase vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare.
24. Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor pentru ceea ce ei au săvârșit.
25. În Ziua aceea, Allah îi va răsplăti după cuviință cu răsplata lor cea dreaptă și vor ști ei că Allah este Al-Haqq [Adevărul] cel limpede.
26. [Cuvintele, faptele sau femeile] cele rele sunt pentru [oamenii] cei răi, iar cei răi sunt pentru [cuvintele, faptele sau femeile] cele rele, după cum cele bune sunt pentru cei buni, iar cei buni sunt pentru cele bune. Aceia vor fi nevinovați cu privire la ceea ce spun alții despre ei. Ei au iertare și câștig ales.
27. O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta⁽¹⁰⁾ pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi. Poate că voi veți lua aminte!
28. Iar dacă nu găsiți pe nimeni în ele, nu intrați până ce nu vi se îngăduie vouă. Iar dacă vi se spune vouă „Întoarceți-vă!”, atunci întoarceți-vă. Aceasta este mai curat pentru voi, iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi.
29. Nu este niciun păcat dacă intrați în case nelocuite, în care se află un bine pentru voi⁽¹¹⁾. Iar Allah Știe atât ceea ce faceți voi pe față, cât și ceea ce țineți voi ascuns.
30. Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile⁽¹²⁾ și să-și păzească pudoarea lor⁽¹³⁾. Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
31. Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile⁽¹⁴⁾ și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gâteliile lor⁽¹⁵⁾, afară de ceea ce este pe dinafară⁽¹⁶⁾, și să-și

(10) Cu salutul „Assalamu alaikum” („Pacea fie asupra voastră”).

(11) Unele beneficii precum odihnă, adăpost, comodități, bunurile persoanele.

(12) Să se uite doar la ceea ce este permis și să își îndepărteze privirea de ceea ce nu este permis.

(13) Să își păzească părțile intime de la a fi văzute și de la fapte nepermise.

(14) Să se uite doar la ceea ce este permis și să își îndepărteze privirea de la ceea ce nu este permis.

(15) Atât frumusețea naturală, părul și forma corpului, cât și cele cu care o femeie se înfrumusețează precum haine, bijuterii etc.

(16) Veșminte exterioare sau ceea ce apare din necesitate precum fața sau mâinile.

coboare [parte din] vălurile lor peste piepturile lor! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea soților, sau a părinților lor, sau a părinților soților lor, sau a fiilor lor, sau a fiilor soților lor, sau a fraților lor, sau a fiilor fraților lor, sau a fiilor surorilor lor, sau a femeilor lor, sau a acelora pe care le stăpânesc mâinile lor drepte, sau a slujitorilor dintre bărbați, care nu mai au dorință, sau a copiilor mici care nu știu ce este goliciunea femeilor. Și să nu lovească cu picioarele lor, astfel încât să se afle ce podoabe ascund ele! Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!

32. Căsătorii-i pe cei care sunt singuri dintre voi, precum și pe cei virtuoși dintre robii și roabele voastre. Dacă ei sunt săraci, Allah îi va face bogați prin mare Mila Sa, căci Allah este Uasi' [Cel cu Har Nemărginit] [și] 'Alim [Bineștiutor].
33. Iar cei care nu află [cele de trebuință] pentru căsătorie să se abțină [de la relațiile sexuale] până ce Allah îi va îmbogăți pe ei din mare Mila Sa. Cu aceia dintre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte care caută un contract [de eliberare din sclavie] încheiați voi acest contract, dacă voi știți că ei sunt buni, și dăruiri-le lor din binecuvântările lui Allah pe care El vi le-a dat vouă. Și nu le siliți pe sclavele voastre la prostituție [acest lucru fiind un păcat], dacă ele vor să rămână curate, căutând un profit trecător în această viață lumească. Iar dacă cineva le silește, Allah - chiar și după silirea lor este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător] [păcatul va fi asupra celor care le-a silit].
34. Și Noi v-am trimis vouă Versete clare⁽¹⁷⁾ și exemple de la cei care s-au petrecut mai înainte de voi și îndemn pentru cei care au frică [de Allah].
35. Allah este Lumina⁽¹⁸⁾ Cerurilor și a Pământului. Lumina Lui⁽¹⁹⁾ seamănă cu o fridă în care se află o lampă⁽²⁰⁾. Lampa este într-un vas de cristal, iar acesta pare a fi o stea scânteietoare. Ea se aprinde de la un pom binecuvântat, un măslin, nici de la răsărit, nici de la apus, al cărui ulei aproape că luminează fără să-l fi atins focul. Lumină peste lumină! Allah călăuzește către Lumina Sa pe cine Voiește El și Allah dă oamenilor pilde. Iar Allah le Știe pe toate.
36. În case [moschei] pe care le-a poruncit Allah să fie înălțate și în ele să fie pomenit Numele Său. În ele Îl preamăresc pe El dimineața și seara
37. [Sunt] bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la împlinirea Rugăciunii [As-Salat] și de la achitarea Daniei [Az-Zakat], care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate.

(17) Reguli și prescripții, în special în acest Capitol.

(18) Sursa și Dătătorul de lumină și cunoaștere.

(19) Călăuzirea Lui în inima unui rob credincios.

(20) Literar „un fitil arzător”, care este esența unei lămpi.

38. [Ei fac astfel] pentru ca Allah să le răsplătească faptele cele mai frumoase pe care le-au săvârșit și să le înmulțească din Harul Său, căci Allah îi dăruiește fără socoteală [limită] aceluia care Voiește El.
39. Cât despre faptele celor care nu cred, ele sunt ca o nălucire într-un pustiu întins, pe care cel însetat îl ia drept apă, dar când ajunge la el, nu găsește nimic. Însă el îl găsește acolo pe Allah, care îi va plăti lui în întregime căci Allah este grabnic la socoteală.
40. Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nicio lumină.
41. N-ai văzut tu că pe Allah Îl preamăresc toți cei din Ceruri și de pe Pământ, ca și păsările care-și întind aripile [în zborul lor]? Fiecare știe rugăciunea sa și lauda sa. Iar Allah este 'Alim [Bineștiutor] a ceea ce fac ei.
42. Și a lui Allah este împărăția Cerurilor și a Pământului și la Allah este întoarcerea.
43. Nu ai văzut tu că Allah mână Norii? Apoi îi aduce împreună, apoi îi face grămadă și apoi vezi tu ploaia ivindu-se din ei. Și El face să coboare din Cer, din munți de gheață, grindină și lovește cu ea pe cine Voiește El și o îndepărtează de la cine Voiește El. Iar scânteia fulgerului său aproape că răpește vederea.
44. Allah face să se schimbe noaptea și ziua. Cu adevărat, întru aceasta este o pildă pentru cei care văd.
45. Allah a creat toate vietățile din apă și unele dintre ele merg pe burtă, altele merg pe două picioare și altele merg pe patru [picioare]. Allah creează ceea ce Voiește El și Allah este cu Putere peste toate.
46. Noi am pogorât Versete deslușite și Allah călăuzește pe cine Voiește El pe o cale dreaptă.
47. Dar ei [ipocriții] spun: „Noi credem în Allah și în Trimis și ne supunem”. Apoi se întorc o parte dintre ei, după aceasta, și aceștia nu sunt credincioși.
48. Iar când sunt chemați la [Cuvintele lui] Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, iată că o parte dintre ei se îndepărtează.
49. Iar dacă ei ar avea dreptatea de partea lor, ar veni spre el supuși.
50. Oare în inimile lor este o boală? Sau se îndoiesc ei? Sau se tem că Allah și Trimisul Său vor fi nedrepti cu ei? Dimpotrivă, aceștia sunt nelegiuți!

51. Singurele vorbe ale dreptcredincioșilor [adevărați], atunci când ei sunt chemați la Allah și la Trimisul Său pentru a judeca între ei, sunt că ei trebuie să zică: „Am auzit și ne-am supus.” Aceștia vor fi cei care izbândesc.
52. Cei care se supun lui Allah și Trimisului Său, se tem de Allah și sunt cu frică de El, aceia vor fi izbânditori.
53. Ei jură pe Allah cu jurăminte grele că, dacă le vei porunci, vor ieși. Spune: „Nu jurați! Supunerea este mai potrivită! Allah este Khabir [Bineștiutor] a ceea ce faceți voi!”
54. Spune: „Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă Trimisului Său!” Dacă ei se întorc, el răspunde doar pentru cele cu care a fost însărcinat, iar vouă vă revine răspunderea pentru cele cu care ați fost însărcinați. Iar de vă veți supune lui, veți fi călăuziți. Și nu-i revine Trimisului decât transmiterea limpede [a Mesajului].”
55. Allah le-a făgăduit aceloră dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic. Și cei care vor mai fi necredincioși⁽²¹⁾ după aceasta, aceia sunt nelegiuți.
56. Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și supuneți-vă Trimisului; poate că voi veți avea parte de îndurare.
57. Să nu socotești tu că cei care nu cred vor fi în stare să scape de pedeapsa lui Allah pe pământ! Sălașul lor va fi Focul. Și ce rea soartă [vor avea ei]!
58. O, voi cei care credeți! Să vă ceară îngăduință [să intre] cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte, precum și aceia dintre voi care nu au ajuns pubertatea, în cele trei ocazii: înainte de Rugăciunea [As-Salat] din zori, când vă scoateți veșmintele voastre la amiază [pentru odihnă] și după Rugăciunea [As-Salat] de seară - [acestea sunt] cele trei momente când vă dezbrăcați. În afară de acestea, nu este niciun păcat nici pentru voi, nici pentru ei de a pleca și de a veni unii la alții. Astfel vă tâlcuiește Allah Versetele Sale, iar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
59. Dar când au ajuns copiii voștri la pubertate, să ceară îngăduință, așa cum au cerut cei de dinaintea lor. Astfel vă tâlcuiește Allah Versetele Sale, iar Allah este ‘Alim [Bineștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
60. Cât despre femeile ajunse de bătrânețe, care nu mai nădăjduiesc la căsătorie, nu este niciun păcat dacă ele își scot vâlurile, însă fără să-și arate podoabele. Dar

(21) Neagă favoarea lui Allah sau nu trăiește după prescripțiile Lui.

dacă se rețin e și mai bine pentru ele. Și Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].

61. Nu este niciun păcat pentru cel orb, nu este păcat nici pentru cel șchiop, nu este păcat nici pentru cel bolnav și nici pentru voi dacă mâncați din casele voastre, sau din casele părinților voștri, sau din casele mamelor voastre, sau din casele fraților voștri, sau din casele surorilor voastre, sau din casele unchilor voștri dinspre tată, sau din casele mătușilor voastre dinspre tată, sau din casele unchilor voștri dinspre mamă, sau din casele mătușilor voastre dinspre mamă, sau din acelea de la care aveți chei, sau ale prietenului vostru. Nu este păcat să mâncați fie împreună, fie separat. Iar când intrați în case, salutați-vă unii pe alții cu un salut binecuvântat⁽²²⁾ și bun de la Allah! Astfel vă tâlcuiește Allah Versetele, pentru ca voi să pricepeți.
62. Dreptcredincioșii [adevărați] sunt cei care cred în Allah și în Trimisul Său, iar dacă sunt împreună cu el pentru o chestiune de interes comun, nu pleacă înainte de a-i cere lui îngăduință. Aceia care-ți cer îngăduință, aceia sunt cei care cred în Allah și în Trimisul Său. Iar dacă-ți cer îngăduință pentru vreo treabă de-a lor, îngăduie cui voiești dintre ei și roagă-te de iertare pentru ei la Allah, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
63. Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! Allah îi Cunoaște pe aceia dintre voi care se furișează, căutând adăpost [la alții]. Cei care se furișează după alții și fug de porunca lui [a Profetului] să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!
64. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. El Știe bine starea în care sunteți voi⁽²³⁾. Iar în Ziua când ei vor fi aduși la El, îi va înștiința pe ei, despre cele pe care le-au săvârșit, căci Allah le Știe pe toate.

(22) Spunând „Assalamu alaikum” („Pacea fie asupra voastră”).

(23) Dacă credința voastră este sinceră sau voi sunteți ipocriți.

Surat (25) Al-Furqan^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Binecuvântat este Cel care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] robului Său, pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile,
2. Celui Căruia Îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului, Care nu Și-a atribuit un fiu și nu are asociat la Împărăție și a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună rânduială.
3. Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care ei sunt creați, care nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, și care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții sau a Învierii.
4. Cei care nu cred spun: „Acesta [Coranul] nu este decât o minciună pe care el a născocit-o și în care l-a ajutat și un alt neam.” Însă ei aduc nedreptate și minciună.
5. Și ei spun: „Legende ale înaintașilor sunt cele pe care el le-a scris și ele îi sunt dictate lui dimineața și seara”.
6. Spune [o, Mohammed]: „L-a pogorât Cel care știe taina din Ceruri și de pe Pământ. El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]”.
7. Și ei spun: „Ce este cu acest Trimis, care mănâncă bucate și merge prin târguri? De ce nu este trimis la el un înger care să fie împreună cu el ca prevenitor?
8. Sau să i se aducă lui o comoară [din Cer] sau să aibă el o grădină din care să mănânce!” Și cei nelegiuîți spun: „Voi nu urmați decât un bărbat fermecat!”
9. Privește cum îți dau ei pilde⁽¹⁾, dar ei sunt rătăciți și nu vor mai putea să afle calea.
10. Binecuvântat este Cel care, dacă Voiește, îți dăruiește ție [lucruri] mai bune decât acesta: grădini pe sub care curg pâraie, și-ți va da și palate.
11. Ei au socotit Ceasul drept minciună, însă Noi am pregătit vâlvătaiele pentru cei care tăgăduiesc Ceasul.
12. Dacă li se arată dintr-un loc depărtat [Iadul], ei îi aud furia și trosnetul.
13. Și când ei vor fi aruncați într-un loc îngust din el, legați la un loc, vor chema atunci pieirea lor.

(*) Îndreptarul.

(1) Din propria imaginație pentru a te nega sau pentru a te discredita.

14. [Li se va spune]: „Astăzi nu vă rugați voi pentru o singură pieire, ci rugați-vă pentru mai multe pieiri!”
15. Spune: „Oare aceasta este mai bine sau Grădina veșniciei care le-a fost făgăduită celor cu frică? Aceasta le va fi răsplată și loc de sosire [necurmat]”.
16. Ei vor avea în ea ceea ce doresc și veșnic vor sălășlui acolo. Aceasta este o promisiune făcută de Domnul tău și care trebuie îndeplinită.
17. Și [spune] de Ziua în care îi va aduna împreună cu ceea ce ei adoră alături de Allah, și le va spune: „Voi i-ați dus în rătăcire pe robii Mei ori ei au pierdut singuri drumul?”
18. Ei vor spune: „Mărire Ție! Nu se cade să luăm noi alți aliați afară de Tine, însă Tu le-ai dat lor și părinților lor atâtea plăceri încât ei au uitat de pomenire și au devenit ei un popor pierdut”.
19. Și ei [necredincioșii] vă socotesc mincinoși [și acum] pentru ceea ce spuneți⁽²⁾. Și nu veți fi voi în stare nici de scăpare, nici de ajutor. Iar acelaia dintre voi care nelegiuiește, îi vom da Noi să guste chin mare”.
20. Și Noi nu am trimis mai înainte de tine [o, Mohammed] decât Trimiși care au mâncat bucate și au umblat prin piețe. Și Noi v-am făcut pe unii dintre voi încercare pentru alții, veți fi voi [statornici și] răbdători? Iar Domnul tău este Atoatevăzător [a ceea ce fac ei].
21. Cei care nu nădăjduiesc în întâlnirea cu Noi spun: „De ce nu ni s-ar trimite nouă Îngeri sau de ce nu Îl putem vedea pe Domnul nostru? Cu adevărat ei au devenit prea trufași și se poartă cu semeție mare.
22. Iar în Ziua în care ei îi vor vedea pe Îngeri⁽³⁾, nu va fi veste bună atunci pentru nelegiuții și vor zice [Îngerii]: „Victoria vă este interzisă [vouă tuturor]!”
23. Și vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut⁽⁴⁾ în țărână risipită.
24. Oaspeții Raiului vor fi în Ziua aceea într-un loc mai bun și într-un loc de odihnă mai frumos.
25. Și [spune] de Ziua când Cerul se va despică și se vor ivi nori⁽⁵⁾ și vor fi pogorâți Îngerii în cete.

(2) La timpul Judecării obiectele false de adorare îi vor trăda și nega pe adoratorii lor.

(3) În momentul morții.

(4) În Ziua Judecării.

(5) În care se află Îngeri.

26. În Ziua aceea Stăpânirea cea adevărată va fi a Celui Milostiv și ea va fi o Zi grea pentru necredincioși.
27. În Ziua aceea nelegiuitul își va mușca mâinile [în semn de regret] și va spune: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi urmat calea cu Trimisul⁽⁶⁾.
28. Vai mie! Ce bine ar fi fost dacă nu l-aș fi luat pe cutare⁽⁷⁾ ca prieten!
29. El m-a dus pe mine în rătăcire de la îndemnare⁽⁸⁾ după ce ea a venit la mine. Șeitan este hain cu omul, [după ce l-a ispitit].”⁽⁹⁾
30. Și Trimisul spune: „Doamne, cu adevărat, poporul meu a luat Coranul [drept un lucru] părăsit!”⁽¹⁰⁾
31. Și astfel i-am dat Noi fiecărui Profet un dușman dintre nelegiuiți. Însă Domnul tău îți este de ajuns ca ocârmuitor și ca ajutor.
32. Și cei care nu cred spun: „De ce nu i-a fost trimis Coranul dintr-o singură dată?” Așa a fost pentru ca Noi să întărim cu el inima ta și Noi l-am revelat treptat și cu grijă.
33. Și ei nu-ți vor aduce niciun argument, fără ca Noi să venim cu Adevărul și cu cea mai frumoasă tâlcuire.
34. Aceia care vor fi târâți pe fețele lor către Iad, aceia au locul cel mai rău și ei sunt rătăciți de la drum.
35. Și i-am dat Noi lui Moise Cartea și i l-am făcut pe fratele său Aaron sfetnic.
36. Și Noi am spus: „Mergeți voi doi la poporul celor care au ținut semnele Noastre de minciuni.” Și i-am nimicit pe ei cu desăvârșire.
37. Și pe cei din poporul lui Noe care i-au socotit pe Trimși⁽¹¹⁾ mincinoși i-am înecat Noi și i-am făcut pe ei un semn pentru oameni. Și Noi am pregătit pentru cei nelegiuiți osândă dureroasă.
38. Și [Noi am distrus] popoarele lui 'Ad și Thamud și pe oamenii din Ar-Rass și multe alte popoare între acestea.
39. La toți le-am dat noi exemple [avertizări] și pe toți i-am nimicit cu desăvârșire.

(6) „dacă l-aș fi urmat pe Profet pe calea călăuzirii”.

(7) Persoana care l-a dus pe o cale greșită.

(8) De la Coran sau de la pomenirea lui Allah.

(9) Uitându-l după ce l-a condus la rău.

(10) Îl evită, nu îl ascultă și nici nu îl înțelege, nu trăiește în conformitate cu el sau preferă altceva.

(11) Prin faptul că l-au considerat pe Profet mincinos, aceștia i-au considerat mincinoși pe toți cei care au adus același mesaj de la Allah.

40. Și ei au trecut pe lângă cetatea peste care a căzut ploaia nenorocirii [cu pietre]. Oare nu au văzut-o ei? Însă ei nu nădăjduiesc în Înviere⁽¹²⁾.
41. Iar când te văd [o, Mohammed], ei nu te iau decât în derâdere [spunând]: „Acesta este cel pe care l-a trimis Allah ca Mesager?”
42. Puțin a lipsit să ne ducă pe noi în rătăcire de la zeii noștri, dacă noi nu ne-am fi ținut de ei cu statornicie.” Însă ei vor ști, când vor vedea chinul, cine este mai rătăcit de la drum.
43. Nu-l vezi pe cel care și-a luat pofa lui drept divinitate pentru el? Tu vrei să fii chezaș pentru acesta?
44. Sau crezi tu că cei mai mulți dintre ei aud sau pricep? Ei nu sunt decât asemenea vitelor⁽¹³⁾, ba ei sunt chiar și mai rătăciți de la drum!
45. Nu L-ai văzut pe Domnul tău cum a întins umbra? Și dacă ar fi Voit El, ar fi lăsat-o nemișcată. Apoi am făcut Soarele dovadă pentru ea.
46. Apoi o tragem către Noi ușor⁽¹⁴⁾.
47. El este Cel care v-a făcut noaptea ca veșmânt și somnul spre odihnă și v-a făcut ziua ca o înviere⁽¹⁵⁾.
48. Și El este Acela care trimite vântul ca bună vestire înaintea Îndurării Sale. Și Noi trimitem din Cer apă curățitoare,
49. Ca să înviem cu ea un ținut mort și să dăm să bea din ea celor pe care le-am creat - vite și oameni în număr mare.
50. Noi am răspândit-o printre ei, pentru ca ei să-și aducă aminte⁽¹⁶⁾, însă cei mai mulți oameni au ales să nu fie altfel, decât nerecunoscători.
51. Însă dacă Noi am fi Voit, am fi trimis în fiecare cetate câte un prevenitor⁽¹⁷⁾.
52. Nu da ascultare necredincioșilor și trudește împotriva lor cu el [Coranul], cu mare silință!
53. El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări - una plăcută și dulce și una sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.

(12) Și nu iau exemplul celor din trecut.

(13) Vite sau oi care merg unde li se spune fără a pune întrebări.

(14) Când Soarele este deasupra la prânz.

(15) Pentru reînnoirea vieții și activității.

(16) De abilitatea lui Allah de a aduce morții la viață.

(17) Însă, Allah a Voit ca profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să fie trimis ca ultimul Mesager pentru toți oamenii de pe Pământ până în Ziua Judecății.

54. El este Cel care i-a creat pe oameni din apă și i-a legat prin obârșie și prin căsătorie. Iar Domnul tău este Qadir [Atotputernic].
55. Dar ei adoră în afară de Allah ceea ce nu le este nici spre folos și nici nu le strică. Și cel necredincios este împotriva Domnului său un ajutor [ai lui Șeitan].
56. Și Noi nu te-am trimis [o, Mohammed] decât ca binevestitor și ca prevenitor.
57. Spune: „Eu nu vă cer o răsplată pentru el, ci numai acela care voiește să ia o cale către Domnul său.”
58. Și încrede-te în Cel Veșnic Viu, care nu moare niciodată, și înalță-I Lui laudă! El este Bineștiutor al păcatelor robilor Săi.
59. El este Cel care a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele în șase zile, iar apoi s-a înălțat deasupra Tronului, Cel Milostiv. Întreabă despre aceasta pe cineva bine știutor [profetul Mohammed].
60. Și dacă li se spune lor: „Prosternați-vă dinaintea Celui Milostiv”, ei răspund: „Și ce este Cel Milostiv? Să ne prosternăm noi la ceea ce ne poruncești tu?” Și aceasta sporește înverșunarea lor.
61. Binecuvântat este Cel ce a pus Stelele mărețe în Cer și a făcut în el o candelă arzătoare [Soarele] și o Lună luminoasă!
62. Și El este Cel care a făcut ca noaptea și ziua să urmeze una după alta, pentru acela care voiește să ia aminte sau voiește să-și arate mulțumirea.
63. Robii Celui Milostiv sunt cei care merg pe Pământ cu smerenie⁽¹⁸⁾, iar atunci când cei neștiutori le vorbesc lor [cu asprime], ei le răspund: [cu blândețe și prin cuvinte de] „Pace!”
64. Și cei care petrec noaptea [parte din ea] prosternându-se și stând în picioare [rugându-se] dinaintea Domnului lor;
65. Și cei care spun: „Doamne, ține departe de noi chinul Iadului, căci chinul lui este pieire veșnică
66. Ce locuință rea și ce rău loc de ședere este ea.”
67. Și cei care, atunci când cheltuiesc, nu sunt nici risipitori nici zgârciți, ci fac aceasta cu măsură
68. Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa.

(18) Cu demnitate și fără ignoranță.

69. Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit -,
70. În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
71. Iar cel care se căiește și săvârșește fapte bune se întoarce la Allah ispășit.
72. Și cei care nu fac mărturie mincinoasă și dacă trec pe lângă clevetiri, trec cu vrednicie;
73. Și cei care atunci când le sunt pomenite semnele Domnului lor, nu se apleacă asupra lor surzi și orbi;
74. Și cei care spun: „Doamne, dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere pentru ochi⁽¹⁹⁾ și fă din noi bune exemple pentru cei evlavioși!”;
75. Aceia sunt cei care vor avea drept răsplată cel mai înalt loc [din Paradis] pentru că au fost statornici și vor fi întâmpinați în el cu salut și cu pace [cuvinte de respect]
76. Și în el vor rămâne veșnic. Ce frumoasă locuință și ce frumos loc de ședere!
77. Spune [o, Mohammed, necredincioșilor]: „Nu vă dă nicio atenție Domnul meu, dacă voi nu vă rugați Lui! Însă voi ați socotit mincinoasă [Religia Sa] și [pedeapsa voastră] va fi [nesfârșită și] de nedespărțit!”.

(19) O sursă de fericire datorită cuvioșeniei lor.

Surat (26) Aș-Șu'ara^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ta', Sin, Mim⁽¹⁾.
2. Acestea sunt Versetele Cărții celei limpezi.
3. Poate că tu [Mohammed] te sfârșești de supărare, pentru că ei nu sunt credincioși,
4. Dar de am Voi, am face Noi să coboare din Cer peste ei un semn și atunci ar rămâne gâturile lor [aplecate] de umilință⁽²⁾.
5. Și nu le vine lor nicio îndemnare nouă de la Cel Milostiv, fără ca ei să se întoarcă de la ea.
6. Ei au luat drept minciună [tot ceea ce le-a trimis Domnul lor], însă le vor veni lor vești despre cele de care și-au bătut joc.
7. Nu privesc ei la Pământ, cum am făcut Noi să crească din fiecare soi nobil?
8. Cu adevărat, întru aceasta este semn! Dar cei mai mulți dintre ei nu sunt credincioși.
9. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
10. Și [spune] când l-a chemat Domnul tău pe Moise, [spunându-i]: „Du-te tu la poporul celor nelegiuți,
11. Poporul lui Faraon. Oare nu au ei frică?”
12. Și el a spus: „Doamne, mă tem că mă vor socoti mincinos
13. Și că pieptul meu se va strânge și că limba mea nu-și va da drumul. Deci trimite după Aaron.
14. Ei mă învinuiesc de un păcat și mă tem să nu mă omoare.”
15. [Allah] a spus: „Nicidecum! Mergeți amândoi cu semnele Noastre. Cu adevărat, Noi suntem cu voi și Auzim.
16. Mergeti, așadar, la Faraon și spuneți-i: „Noi suntem Trimișii Stăpânului lumilor.
17. [Și am primit poruncă să spunem] „Trimite-i pe Fiii lui Israel împreună cu noi.”

(*) Poezii.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Ar fi obligate să creadă.

18. [Faraon] a spus: „Nu te-am crescut printre noi când erai tu un prunc? Și nu ai rămas tu printre noi din viața ta ani [la rând]?”
19. Și [apoi] ai săvârșit tu fapta⁽³⁾ pe care ai săvârșit-o. Iar acum tu ești dintre cei nerecunoscători!”
20. [Moise] a spus: „Am săvârșit-o când eu eram printre cei rătăciți [ignoranți]
21. Și am fugit de la voi, pentru că mi-a fost teamă de voi, însă Domnul meu mi-a dat înțelepciune și m-a făcut pe mine [unul] dintre Trimiși.
22. Și este aceasta pe care o pomeniști o favoare făcută mie [lăsându-mă liber] - iar tu i-ai înrobii pe Fiii lui Israel?”
23. A întrebat Faraon: „Și ce este Stăpânul lumilor?”
24. [Moise] a spus: „Este Stăpânul Cerurilor și a Pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!”
25. [Faraon] le-a spus celor din jurul său: „Voi nu auziți?”
26. [Moise] a spus: „Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi!”
27. [Faraon] a spus: „Cu adevărat, Mesagerul vostru care v-a fost trimis vouă este nebun!”
28. [Moise] a spus: „Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!”
29. [Faraon] a spus: „Dacă tu iei un alt dumnezeu afară de mine, te voi pune printre cei întemnițați!”
30. [Moise] a spus: „Dar dacă eu ți-aș aduce un lucru ca dovadă limpede?”
31. [Faraon] a spus: „Adu-l, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
32. Și [Moise] a aruncat toiagul său care s-a făcut un șarpe învederat.
33. Și a scos mâna sa și ea era albă, pentru cei care priveau la ea.
34. [Faraon] le-a spus dregătorilor din jurul său: „Acesta este un vrăjitor priceput;
35. El vrea să vă scoată din pământul vostru cu farmecele sale. Deci ce sfătuți?”
36. Ei au spus: „Păsuiește-l pe el și pe fratele său și trimite prin orașe vestitori,
37. Ca să-i aducă pe toți vrăjitorii iscusiți.”
38. Așadar, vrăjitorii au fost strânși la timpul dintr-o zi hotărâtă⁽⁴⁾.

(3) Lovindu-l pe Copt, care a murit apoi.

(4) Dimineața zilei de sărbătoare. A se vedea 20:58-59.

39. Și li s-a spus oamenilor: „Sunteți voi adunați,
40. Pentru că o să-i urmăim pe vrăjitori, dacă ei vor fi biruitori?”
41. Și când au venit vrăjitorii, ei i-au spus lui Faraon: „Vom avea noi răsplată, dacă vom fi biruitori?”
42. El a spus: „De bună seamă! Și vă veți număra voi printre apropiații mei!”
43. Moise le-a spus: „Aruncați ceea ce vreți să aruncați!”
44. Și au aruncat ei frânghiile și toiégele lor și au spus: „Jurăm pe puterea lui Faraon, noi vom fi biruitori!”
45. Apoi a aruncat și Moise toiagul său și iată-l înghițind ceea ce au născocit ei.
46. Atunci vrăjitorii au căzut, prosternându-se [lui Allah]
47. Ei au spus: „Noi credem în Domnul lumilor,
48. Domnul lui Moise și al lui Aaron!”
49. [Faraon] a spus: „Ați crezut în el [Moise] mai înainte ca eu să vă îngădui? El este mai-marele vostru care v-a învățat și pe voi vrăjitoria! Acum o veți ști voi, căci vă voi tăia mâinile și picioarele opute și vă voi răstigni pe toți!”
50. Și ei au spus: „Nu ne pasă! La Domnul nostru ne vom întoarce.
51. Cu adevărat, nădăjduim ca Domnul nostru să ne ierte păcatele, căci noi am fost cei dintâi care au crezut.”
52. Și i-am revelat Noi lui Moise: „Purcede în timpul nopții cu robii Mei, căci veți fi urmăriți!”
53. Și a trimis Faraon vestitori prin cetăți [să spună]⁽⁵⁾:
54. „Aceștia sunt doar o ceată puțin numeroasă,
55. Și cu adevărat, ei stârnesc furia noastră,
56. Dar noi suntem mulți și ne ferim!”
57. Și i-am scos Noi din grădini și de la izvoare,
58. De la comori și locuri plăcute, cu răcoare⁽⁶⁾.
59. Astfel a fost! Și le-am dat Noi moștenire Fiilor lui Israel.
60. Și la răsăritul Soarelui, au pornit în urma lor.

(5) Recrutori ai unei armate cu scopul de a preveni emigrarea Fiilor lui Israel.

(6) Allah i-a făcut să își abandoneze bunurile și proprietatea în căutarea lor, a israeliților.

61. Și când cele două cete s-au văzut una pe alta, însoțitorii lui Moise au spus: „Suntem ajunși!”
62. Dar [Moise] a spus: „Nu! Cu adevărat, Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi!”
63. Atunci i-am revelat Noi lui Moise: „Lovește cu toiagul tău marea!” Și ea s-a despicat și fiecare parte era ca un munte imens.
64. Și Noi i-am adus aproape de locul acela pe ceilalți [urmăritori]
65. Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el.
66. Și apoi i-am înecat pe ceilalți.
67. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut,
68. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
69. Și recită-le lor istoria lui Avraam:
70. Când el le-a spus tatălui său și poporului său: „Pe cine adorați voi?”
71. Ei i-au răspuns: „Noi îi adorăm pe idoli și rămânem slujindu-i pe ei”.
72. Și el le-a spus: „Oare vă aud ei când îi chemați?”
73. Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?”
74. Ei au răspuns: „Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!”
75. El a spus: „Și ați văzut voi ceea ce adorați
76. Voi și părinții voștri cei de demult?
77. Cu adevărat, ei îmi sunt dușmani mie, în afară de Stăpânul lumilor⁽⁷⁾7,
78. Care m-a creat și El [este Cel care] mă călăuzește,
79. Care mă hrănește și-mi dă de băut,
80. Iar când sunt bolnav, El mă vindecă,
81. Și care mă lasă să mor și-apoi mă readuce la viață,
82. Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecății.”
83. [Și el a spus]: „Doamne, dă-mi mie înțelepciune și ajută-mă pe mine să mă alătur celor drepti!
84. Fă să fiu eu pomenit de bine de cei care vor urma.
85. Și fă-mă pe mine să fiu unul dintre moștenitorii Grădinii Plăcerii.

(7) Oamenii adorau idoli împreună cu Allah.

86. Şi iartă-i tatălui meu. Cu adevărat, el a fost dintre cei răătăciţi!
87. Şi să nu mă acoperi de ruşine, în Ziua când vor fi înviaţi,
88. Ziua în care nu vor folosi nici avere, nici copii,
89. În afară de cel care vine la Allah cu inima curată.”
90. [În ziua aceea] va fi apropiat Raiul de evlavioşi
91. Şi li se va arăta Iadul celor răătăciţi
92. Şi li se va spune lor: „Unde este ceea ce aţi adorat
93. În locul lui Allah? Oare vă ajută ei? Sau se ajută pe ei înşişi?”
94. Apoi [idolii] vor fi aruncaţi de-a valma în el [Iad], ei şi cei răătăciţi,
95. Împreună cu toţi soldaţii lui Iblis.
96. Şi vor spune ei în el, certându-se:
97. „Pe Allah! Noi am fost în rătăcire învederată,
98. Când v-am făcut pe voi egali cu Stăpânul lumilor!
99. Şi nu ne-au dus pe noi în rătăcire decât numai nelegiuirii
100. Şi n-avem pe nimeni ca mijlocitori,
101. Nici prieten apropiat [care să ne fie de ajutor],
102. Însă de ar fi întoarcere pentru noi, am fi noi credincioşi!”
103. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulţi dintre ei nu au crezut.
104. Şi, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [şi] Ar-Rahim [Îndurător].
105. Poporul lui Noe i-a socotit pe Trimişi mincinoşi,
106. Atunci când fratele lor Noe le-a spus: „Oare nu aveţi voi frică?
107. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un trimis vrednic de încredere,
108. Aşadar fiţi cu frică de Allah şi daţi-mi ascultare!
109. Şi nu vă cer pentru aceasta nicio răsplată, căci răsplata mea vine de la Domnul lumilor.
110. Aşadar fiţi cu frică de Allah şi daţi-mi ascultare!”
111. Dar ei au spus: „Oare să-ţi dăm ție crezare, când pe tine te urmează cei mai josnici [oameni]?”
112. El a spus: „Şi ce ştiu eu despre ceea ce făceau ei?
113. Socoteala lor nu este decât la Domnul meu, dacă măcar aţi pricepe.

114. Și eu nu îi alung pe credincioși.
115. Eu nu sunt decât un prevenitor limpede”.
116. Ei au spus: „Dacă nu încetezi, Noe, vei fi dintre cei loviți cu pietre!”
117. El a spus: „Cu adevărat, Doamne, poporul meu mă socotește mincinos,
118. Deci hotărâște între mine și între ei și mântuiește-mă pe mine împreună cu cei credincioși!”
119. Atunci l-am mântuit Noi pe el împreună cu cei care erau cu el în arca încărcată
120. Și apoi i-am înecat pe cei rămași.
121. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au fost credincioși.
122. Cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
123. [Poporul] 'Ad i-au socotit și ei mincinoși pe Trimiși,
124. Când le-a spus fratele lor Hud: „Oare nu aveți voi frică?
125. Cu adevărat, eu sunt un Trimis vrednic de încredere pentru voi,
126. Deci fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
127. Și eu nu vă cer nicio răsplată pentru aceasta, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
128. Clădiți voi pe fiecare înălțime un semn⁽⁸⁾, jucându-vă?
129. Și construiți voi zidiri [palate și fortărețe], crezând că veți sălășlui în ele veșnic?
130. Și când vă năpustiți asupra cuiva, o faceți fără îndurare.
131. Fiți cu frică și dați-mi ascultare!
132. Și fiți cu frică de Cel care v-a înzestrat pe voi [cu prisosință] cu ceea ce cunoașteți! -
133. V-a înzestrat pe voi cu vite și cu urmași,
134. Cu grădini și cu izvoare.
135. Cu adevărat, eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite!”
136. Ei au spus: „Ne este totuna de propovăduiești tu sau nu ești dintre propovăduitori,
137. Acestea nu sunt decât obiceiuri ale înaintașilor,
138. Iar noi nu vom fi chinuiți!”

(8) Un simbol sau un semn ce indică averea și puterea lor. Aceștia obișnuiau să construiască structuri impunătoare de-a lungul drumului pentru ca acestea să fie văzute de cei care treceau.

139. Aşadar ei l-au socotit mincinos şi Noi i-am nimicit. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, dar cei mai mulţi dintre ei nu au crezut,
140. Şi, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Atotputernic] [şi] Ar-Rahim [Îndurător].
141. [Poporul] Thamud i-a socotit mincinoşi pe Trimişii,
142. Când fratele lor Salih le-a spus: „Oare nu aveţi voi frică?
143. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un Trimis vrednic de încredere,
144. Aşadar fiţi cu frică de Allah şi daţi-mi ascultare!
145. Şi eu nu vă cer răsplată pentru aceasta, căci eu nu am răsplată decât de la Stăpânul lumilor.
146. Oare veţi fi voi lăsaţi în siguranţă [faţă de moarte] în ceea ce aveţi aici?
147. În grădini şi la izvoare,
148. La semănături şi la curmali cu fructe plăcute?
149. Şi vă scobiţi case în munţi cu iscusinţă?
150. Aşadar fiţi cu frică de Allah şi daţi-mi ascultare!
151. Şi nu ascultaţi de porunca celor silnici,
152. Cei care aduc stricăciune pe Pământ şi nu fac bine!”
153. Dar ei au spus: „Tu eşti dintre cei fermecaţi!
154. Tu nu eşti decât un om ca şi noi! Fă o minune, dacă eşti dintre cei care spun adevărul!”
155. El a spus: „Aceasta este o cămilă⁽⁹⁾. Ea are [un timp] pentru adăpat şi voi aveţi [un timp] pentru băut o zi anumită!
156. Să nu o atingeţi cu vreun rău, căci vă va cuprinde pe voi chinul unei zile cumplite!”
157. Însă ei au înjunghiat-o şi dimineăta s-au şi căit
158. Şi de aceea i-a lovit pedeapsa. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulţi dintre ei nu au crezut.
159. Şi, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [şi] Ar-Rahim [Îndurător].
160. Poporul lui Lot i-a socotit mincinoşi pe Trimişii,
161. Când le-a spus fratele lor Lot: „Oare nu aveţi frică?
162. Eu vă sunt un Trimis vrednic de încredere,

(9) Trimisă în mod miraculos de Allah ca semn.

163. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
164. Eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
165. Oare mergeți voi la bărbații din toate lumile
166. Și vă lăsați soțiile voastre pe care Domnul vostru le-a creat pentru voi? Voi sunteți un popor de nelegiuți!”
167. Ei i-au spus: „Dacă nu vei înceta, o, Lot, vei fi dintre cei alungați!”
168. Iar el a răspuns: „Cu adevărat, eu sunt dintre cei care urăsc faptele voastre.
169. Doamne, izbăvește-mă pe mine și pe familia mea de [pedeapsa pe care le-o dai pentru] ceea ce fac ei.”
170. Și l-am izbăvit pe el împreună cu toată familia lui,
171. În afară de o bătrână⁽¹⁰⁾ dintre cei care au rămas [în cetate],
172. Apoi i-am nimicit pe ceilalți.
173. Și am lăsat să cadă asupra lor o ploaie [cu pietre] și a fost ea o ploaie cumplită pentru cei care au fost preveniți!
174. Cu adevărat, întru aceasta este un semn, însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
175. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
176. Locuitorii din Ayka [poporul lui Madyan] i-au socotit mincinoși pe trimiși,
177. Când le-a zis lor Șuayb: „Oare nu aveți voi frică [de Allah]?”
178. Cu adevărat, eu sunt pentru voi un Trimis vrednic de încredere.
179. Așadar fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
180. Și eu nu vă cer pentru aceasta răsplată, căci răsplata mea nu este decât la Stăpânul lumilor.
181. Dați măsura întreagă și nu fiți dintre cei care le cauzează [oamenilor] pierderi
182. Și cântăriți cu o balanță dreaptă
183. Și nu le împruținați oamenilor lucrurile lor și nu pricinuiți rău pe Pământ, fiind stricători,
184. Și fiți cu frică față de Cel care v-a creat pe voi și [a creat] popoarele de mai înainte!”
185. Ei au spus: „Tu ești, neîndoielnic, dintre cei fermecați,
186. Tu nu ești decât un om ca și noi și, cu adevărat, noi te socotim pe tine dintre cei mincinoși.

(10) Soția lui Lot, care a colaborat cu răufăcătorii.

187. Deci fă să cadă asupra noastră bucăți de Cer, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
188. El a spus: „Domnul meu știe mai bine ceea ce faceți voi!”
189. Însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei pedeapsa zilei umbrei [un Nor întunecat]. Cu adevărat, ea a fost pedeapsa unei zile cumplite.
190. Cu adevărat, într-o această este un semn, dar cei mai mulți dintre ei nu au crezut.
191. Și, cu adevărat, Domnul tău este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
192. Iar el [Coranul] este o revelație de la Stăpânul lumilor.
193. A coborât cu el Duhul cel demn de încredere [Gavriil]
194. Peste inima ta [o, Mohammed], pentru ca tu să fii dintre prevenitori,
195. Într-o limbă arabă limpede.
196. El a fost deja [pomenit] în scripturile înaintașilor.
197. Oare nu a fost un semn pentru ei [faptul că] îl cunosc cei înțelepți dintre Fiii lui Israel?
198. Și chiar dacă l-am fi pogorât Noi unui nearab
199. Și el l-ar fi recitat [perfect]⁽¹¹⁾, nu ar fi crezut în el.
200. Astfel am lăsat Noi să intre [respingerea Coranului] în inimile nelegiuitorilor.
201. Ei nu vor crede în el până ce nu vor vedea chinul cel dureros.
202. Și va veni asupra lor pe neașteptate, fără ca ei să-și dea seama
203. Și atunci ei vor spune: „Oare vom fi noi păsuți?”
204. Oare grăbesc ei pedeapsa Noastră?
205. Oare vezi tu, chiar dacă i-am lăsa să se mai bucure de plăceri vreme de un număr de ani
206. Și apoi ar veni la ei cele care le-au fost promise
207. Și tot nu le-ar fi lor de niciun folos cele de care s-au bucurat.
208. Și nu am nimicit Noi nicio cetate, fără ca ea să nu fi avut prevenitori,
209. Spre aducere aminte. Și Noi nu am fost nedreți.
210. Și nu au pogorât cu el [Coranul] șeitanii⁽¹²⁾,
211. Căci aceasta nu li se cuvine lor și nici nu pot [să o facă]

(11) Drept un miracol de la Allah.

(12) Așa cum au spus necredincioșii. Dimpotrivă, a fost adus de Gavriil, Duhul cel Credincios.

212. Ei se află departe de auzire⁽¹³⁾.
213. [Deci] nu chema împreună cu Allah o altă divinitate, ca să nu fii tu dintre cei chinuiți.
214. Și previne-i tu pe oamenii care-ți sunt cei mai apropiați!
215. Și coboară aripa ta pentru cei care te urmează dintre credincioși!
216. Iar de nu ți se vor supune ei, atunci spune: „Cu adevărat, eu sunt fără de nicio vină pentru ceea ce faceți voi!”
217. Și încrede-te în Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
218. Care te vede când te ridici⁽¹⁴⁾
219. Și care vede și mișcărilor tale împreună cu cei care se prosternează⁽¹⁵⁾.
220. Cu adevărat, El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
221. Să vă vestesc Eu despre cei asupra cărora se pogoară șeitaniile?
222. Ei se pogoară asupra fiecărui mincinos și păcătos.
223. Ei transmit ceea ce aud⁽¹⁶⁾, însă cei mai mulți dintre ei sunt mincinoși!
224. Cât despre poeți, pe ei îi urmează cei aflați în rătăcire.
225. Oare nu-i vezi cum rătăcesc prin fiecare vale⁽¹⁷⁾
226. Și cum spun ei ceea ce nu fac,
227. În afară de acei [poeți] care cred și săvârșesc fapte bune și pomenesc [Numele] lui Allah adeseori și [ii] apără [pe musulmani], după ce au fost nedreptățiți. Și vor ști cei care au fost nedrepti către ce sfârșit se întorc.

(13) A se vedea 72:9.

(14) Din patul tău noaptea pentru a te ruga desi ești singur.

(15) Dintre cei care se roagă cu tine în congregație.

(16) Aceasta a fost înainte ca ei să fie opriți, așa cum este descris în 72:8-9.

(17) Spunând minciuni și lăudându-i pe alții după pofa lor.

Surat (27) An-Naml^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ta', Sin⁽¹⁾. Acestea sunt Versetele Coranului, și o Carte limpede -
2. O călăuză și o bunăvestire pentru dreptcredincioșii
3. Care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat] și cred cu tărie în Lumea de Apoi.
4. Cu adevărat, aceluia care nu cred în Viața de Apoi Noi le-am înfrumusețat faptele, iar ei sunt în cumplită rătăcire.
5. Aceștia sunt cei care vor avea parte de pedeapsă rea, iar în Viața de Apoi ei sunt cei care vor pierde cel mai mult.
6. Și, cu adevărat, [o, Mohammed] tu primești Coranul de la un Înțelept și Bineștiutor.
7. [Spune] când Moise i-a zis familiei sale: „Eu zăresc un foc. Vă voi aduce o veste de la el sau vă voi aduce un tăciune aprins, pentru ca voi să vă încălziți”.
8. Dar când a venit la el, i s-a Spus lui: „Binecuvântat este cel care este la foc [un foc neobișnuit de strălucitor care nu ardea și a cărui Lumină era înălțată către Cer - considerat a fi Vălul de foc sau de Lumină din spatele căruia Allah i-a Vorbii lui Moise] și oricine este în jurul lui [Îngerii]! Și Preaslăvit fie Allah, Stăpânul Lumilor!
9. O, Moise! Eu sunt Allah Al-'Aziz [Cel Preaputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].”
10. [Și i s-a spus] „Aruncă toiagul tău.” Și când l-a văzut mișcându-se ca un șarpe, a apucat-o la fugă, fără să se mai uite înapoi. [Allah a Spus:] „O, Moise, nu te teme! Trimișii nu se tem în prezența Mea!
11. Doar dacă cineva a fost nedrept, însă apoi a schimbat răul cu bine, căci într-adevăr Eu sunt Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
12. Pune-ți mâna în deschizătura cămășii tale! Ea va ieși albă, fără niciun rău. [Acestea sunt] dintre cele nouă minuni pentru Faraon și poporul său, fiindcă ei sunt într-adevăr un popor de nelegiuți.”

(*) Furnicile.

(1) A se vedea 2:1.

13. Și când semnele Noastre li s-au arătat lor clare, ei au spus: „Aceasta este magie clară.”
14. Și ei le-au tăgăduit, cu nedreptate și îngâmfare, chiar dacă sufletele lor erau convinse de ele. Și privește care a fost sfârșitul celor nelegiuîți [necredincioși și mincinoși].
15. Noi le-am dat lui David și lui Solomon știință și ei au spus: „Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioși!”
16. Și Solomon l-a moștenit [prin știință] pe David și a spus: „O, voi oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor și ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Cu adevărat, acesta este Harul cel limpede!”
17. Și au fost adunate la Solomon oștile sale de djinni, de oameni și de păsări și au fost ele aranjate în cete [mărșăluind].
18. Și când au sosit ele în Valea Furnicilor, o furnică a spus: „O, voi furnicilor! Intrați în casele voastre, ca să nu vă strivească Solomon și oștile sale, fără ca ei să-și dea seama!”
19. El [Solomon] a surâs, amuzat de vorbele ei, și a spus: „Doamne, îngăduie-mi mie să-Ți mulțumesc pentru Harul pe care l-ai revărsat asupra mea și asupra părinților mei și să săvârșesc fapte bune de care Tu să fii mulțumit și ajută-mă pe mine să fiu - prin Îndurarea Ta - printre robii Tăi cei evlavioși!”
20. Apoi el a cercetat păsările și a spus: „De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenți?”
21. O voi pedepsi cu o pedeapsă chinuitoare sau o voi sacrifica! Doar dacă îmi va aduce ea un motiv deslușit.”
22. Dar ea nu a rămas [absentă] prea mult și [s-a ivit], spunând: „Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba’ o veste sigură:
23. Eu am găsit [acolo] o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat.
24. Am aflat-o prosternându-se împreună cu poporul ei dinaintea Soarelui, în locul lui Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la calea [lui Allah] și nu sunt ei bine călăuziți!
25. [Și] astfel ei nu voiesc să se prosterneze lui Allah, Cel care face să iasă la iveală cele ascunse în Ceruri și pe Pământ și Care Știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei.

26. Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului Măreț!”
27. [Solomon] a spus : „Vom vedea, dacă tu spui adevărul ori de ești dintre cei care mint.
28. Du-te cu această scrisoare de la mine și aruncă-le-o lor. Apoi stai departe de ei și vezi ce vor trimite ca răspuns!”
29. Ea a spus: „O, voi înalți dregători! A fost aruncată dinaintea mea o scrisoare nobilă.
30. Într-adevăr vine de la Solomon și este [scris]: „În Numele lui Allah Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
31. Nu fiți semeți cu mine, ci veniți la mine cu supunere [față de Allah, ca și musulmani]”
32. Ea a spus: „O, voi înalți dregători! Sfătuiți-mă în această privință căci eu nu hotărăsc în nicio treabă fără ca voi să fiți de față [pentru a mă sfătui]!”
33. Ei au spus: „Noi avem putere și avem tărie mare, însă porunca este la tine, așa că vezi ce poruncești!”
34. Ea a spus: „Cu adevărat, când regii intră într-o cetate, ei o strică și pe cei mai puternici dintre locuitorii ei îi fac umili. Astfel fac ei [de obicei];
35. Dar eu voi să le trimit lor un dar și voi aștepta să văd cu ce se întorc solii!”
36. Când a venit [solia] la Solomon, el a spus: „Voiți voi să-mi sporiți averea, când ceea ce mi-a dat mie Allah este mai bun decât ceea ce v-a dat vouă?! Așadar bucurați-vă voi de darul vostru!
37. Întoarce-te [conducător al soliei] la ei! Și vom veni noi cu soldați asupra lor, căroră nu le vor putea sta împotrivă! Și-i vom alunga noi de acolo umiliți și vor fi ei rușinați!”
38. [Solomon] a spus: „O, voi înalți dregători [dintre djjni]! Cine dintre voi îmi va aduce mie tronul ei, înaintea ca ei să vină la mine supuși?”
39. Unul puternic dintre djjini a spus: „Eu ți-l voi aduce mai înainte ca tu să te ridici de pe locul tău, căci eu sunt în stare de aceasta și sunt vrednic de încredere!”
40. A spus unul care avea știință din Scriptură: „Eu ți-l voi aduce înainte ca tu să clipești din ochi!”. Și când a văzut [Solomon tronul] stând dinaintea lui, a spus: „Aceasta este prin grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt mulțumitor sau sunt nemulțumitor. Însă acela care este mulțumitor este mulțumitor pentru sine însuși, cât despre acela care este nemulțumitor, Domnul meu Își este Deajuns pentru Sine și El este Ghaniy [Înstărit] [și] Karim [Mărinimos].
41. Și a [mai] spus el: „Faceți tronul ei de nerecunoscut [pentru ea], să vedem dacă ea este călăuzită sau dacă ea este dintre aceia care nu sunt călăuziți!”

42. Și când a venit ea, i s-a spus: „Tronul tău este ca acesta?” Iar ea a răspuns: “Parcă ar fi el...” [Solomon a spus] „Și nouă ni se dăduse știința înaintea ei și eram noi deja supuși”.
43. Însă pe ea o abătuse ceea ce ea adora în locul lui Allah și era ea dintr-un popor de necredincioși.
44. I s-a spus ei: „Intră în palat!” Și când l-a văzut ea, l-a socotit a fi o mare adâncă⁽²⁾ și [și-a ridicat poalele], descoperindu-și picioarele. Atunci, [Solomon] a spus: “Este un palat pardosit cu cristal”. Ea a spus: „Doamne, eu am fost nedreaptă față de mine însămi! Eu mă supun împreună cu Solomon lui Allah, Stăpânul Lumilor!”
45. Și l-am trimis Noi la poporul Thamud pe fratele lor Salih, [care le-a spus lor]: „Adorați-L pe Allah!” Dar iată că ei s-au împărțit în două cete care s-au luat la ceartă.
46. El a spus: „O, popor al meu! De ce vă grăbiți voi cu răul înaintea binelui?⁽³⁾ De ce nu vă rugați lui Allah pentru iertare? Poate că vi se va arăta vouă Îndurare!”
47. Ei au spus: „Noi vedem în tine și în cei care sunt cu tine semn rău”. Dar el le-a răspuns: „Semnul vostru [destinul] rău este la Allah! Însă voi sunteți un popor testat⁽⁴⁾.”
48. Și se aflau în cetate nouă căpetenii care semănau numai rău pe Pământ și nu făceau niciun bine.
49. Ei au spus: „Jurați pe Allah că noi ne vom năpusti peste noapte asupra sa și asupra familiei sale! Apoi îi vom spune noi rudei sale celei mai apropiate [căreia îi revine răzbunarea lui]: „Noi nu am fost de față la pieirea familiei lui. Și noi spunem adevărul”.
50. Și ei au făcut un plan și am făcut și Noi un plan, fără ca ei să-și dea seama
51. Și privește care a fost sfârșitul vicleșugului lor: Noi i-am nimicit pe ei împreună cu tot poporul lor!
52. Iar casele acestea ale lor au rămas pustii pentru că ei au fost nelegiuți. Întru aceasta este un semn pentru un popor [de oameni] care pricep.
53. Însă Noi i-am Mântuit pe cei care au crezut și au fost cu frică de Allah.
54. Și [spune] când Lot i-a spus poporului său: „Vă dedați voi la faptă rușinoasă⁽⁵⁾, când voi vedeți limpede [răul pe care îl faceți]?”

(2) Podeaua era transparentă și sub ea curgea apa.

(3) Provoacă-l pe Salih să aducă pedeapsa promisă în loc să ceară Milă de la Allah.

(4) Sau „ispitit [de Șeytan]”.

(5) Homosexualitate.

55. Vă apropiați voi de bărbați cu poftă, în loc de muieri? Cu adevărat, voi sunteți un popor ce se poartă nesăbuit!”
56. Și nu a fost răspunsul poporului său altul decât că au spus: „Alungați familia lui Lot din cetatea voastră, căci ei sunt oameni care se pretind curați!”
57. Și l-am mântuit Noi pe el împreună cu familia sa, în afară de soția lui, căreia i-am hotărât să fie dintre cei pierduți.
58. Și am făcut Noi să coboare asupra lor ploaie [de pietre]. Și ce rea a fost ploaia acestor oameni preveniți!
59. Spune [o, Mohammed]: „Laudă lui Allah și pace asupra robilor Săi pe care i-a ales! Allah este mai Bun sau ceea ce ei Îi asociază?”
60. Oare cine este Cel care a creat Cerurile și Pământul și v-a pogorât vouă apă din cer? Și cu ea Noi am făcut să răsară grădini minunate! [Altfel] nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Oare există altă divinitate alături de Allah⁽⁶⁾? Însă ei sunt un popor [de oameni] care se abat!
61. Oare Cine este Cel care a făcut Pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, și a făcut munți neclintii, și a pus o stavilă între cele două mări? [Însă] cei mai mulți dintre ei nu știu!
62. Oare cine este Cel care răspunde celui care este la nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe pământ? Oare există altă divinitate alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte!
63. Oare cine este Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și mării și Cel care trimite vânturile ca vestitori de bine înaintea Îndurării Sale [ploii]? Oare există altă divinitate alături de Allah? Allah Preamăritul este mai Presus de ceea ce-I fac ei ca asociați!
64. Oare Cine este Cel care a început înfăptuirea [omului] și apoi îl va face din nou? Oare Cine este Cel care vă dă din Cer și de pe Pământ cele de trebuință traiului? Oare există altă divinitate alături de Allah? Spune: „Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!”
65. Spune: „Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, în afară de Allah!” Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!
66. Și oare știința lor a ajuns [să afle ceva] despre Ziua de Apoi? Dimpotrivă, ei sunt în îndoială despre aceasta, ba ei sunt orbi față de aceasta!

(6) Are trei înțelesuri: „Este oare un alt dumnezeu care a făcut aceasta împreună cu Allah?” sau „Există oare un alt dumnezeu ce merită a fi adorat împreună cu Allah?” „Există oare un alt dumnezeu ce poate fi comparat cu Allah?”.

67. Iar cei care nu cred spun: „Dacă suntem noi țărăni, noi și părinții noștri, mai putem noi fi scoși?”
68. Ni s-a făgăduit nouă aceasta, ca și părinților noștri mai înainte, dar acestea nu sunt decât povești ale popoarelor celor vechi!”
69. Spune [o, Mohammed]: „Purcedeți prin lume și vedeți voi care este sfârșitul nelegiuitorilor!”
70. Nu fi mâhnit pentru ei și nu fi îngrijorat pentru ceea ce urzesc ei!
71. Și ei spun: „Când va fi [împlinită] această făgăduință, dacă voi găsiți adevăr?”
72. Spune: „S-ar putea ca o parte din ceea ce voi căutați să grăbiți să fie numaidecât în urma voastră!”
73. Cu adevărat, Domnul tău este Cel cu Mare Milă față de oameni, dar cei mai mulți dintre ei nu-I aduc Lui mulțumire!”
74. Și, cu adevărat, Domnul tău Știe ce tănuiesc piepturile lor și ce dezvăluie ei.
75. Și nimic din cele ascunse în Cer și pe Pământ nu este nepomenit într-o Carte limpede⁽⁷⁾.
76. Cu adevărat, acest Coran istorisește Fiilor lui Israel cele mai multe despre cele în care ei sunt în neînțelegere.
77. Și, cu adevărat, el este călăuză și îndurare pentru dreptcredincioși.
78. Cu adevărat, Domnul tău va hotărî între ei prin judecata Sa, și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
79. Încrede-te în Allah, fiindcă tu ești [pe calea] Adevărului limpede!
80. Cu adevărat, tu nu-i vei putea face pe cei morți să audă și nu-i vei putea face nici pe cei surzi să audă chemarea, dacă ei întorc spatele îndepărtându-se.
81. Și nu poți tu să fii călăuzitorul celor orbi, [scoțându-i] din rătăcirea lor. Tu nu-i vei putea face să audă decât pe aceia care cred în Versetele Noastre și care sunt supuși lui Allah [musulmani].
82. Și când se va apropia [Ziua de Apoi], le vom scoate Noi din pământ o fiară care le va vorbi lor, [spunându-le] că oamenii nu s-au încrezut în Versetele Noastre.
83. Și [avertizează] de Ziua când Noi vom aduna din fiecare comunitate câte o ceată dintre aceia care nu cred în semnele Noastre, ei vor fi mânați [spre un loc unde vor fi judecați],

(7) Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfuth), care se află la Allah.

84. Iar când ei vor sosi, le va spune [Allah]: „Ați ținut de minciună semnele Mele, fără să le fi cuprins cu priceperea voastră? Sau ce ați făcut voi?”
85. Și va cădea cuvântul [pedeapsa Sa] asupra lor pentru ceea ce au săvârșit ei cu nedreptate, iar ei nu vor putea rosti [nicio vorbă].
86. Oare nu au văzut ei că Noi am făcut noaptea pentru ca să se odihnească în timpul ei și ziua pentru ca ei să vadă? Iar întru aceasta sunt semne pentru un popor de oameni care cred.
87. Și [avertizează] de Ziua când se va suna în Trâmbiță și se vor înspăimânta cei care sunt în Ceruri și cei care sunt pe Pământ - afară de cei care va Voi Allah - vor veni toți la El umiliți,
88. Și vei vedea munții pe care-i crezi nemișcați cum trec asemenea trecerii Norilor. [Acesta este] Lucrul lui Allah, care a făcut totul desăvârșit. El este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.
89. Cei care vin [la judecată] cu o faptă bună, vor avea ceva și mai bun decât ea și ei se vor afla la adăpost de spaima acelei Zile.
90. Iar cei care vin cu o faptă rea⁽⁸⁾, vor fi aruncați cu fețele în jos, în Foc [și li se va spune]: „Sunteți voi răsplătiți altfel decât după cum voi ați săvârșit?”.
91. [Spune, o, Mohammed] „Mi s-a poruncit mie să-L ador pe Stăpânul acestei cetăți⁽⁹⁾ pe care El a făcut-o sacră - și ale Lui sunt toate lucrurile - și mi s-a poruncit mie să fiu dintre musulmani.
92. Și să recit Coranul”. Și acela care este călăuzit este călăuzit numai pentru el, iar cât despre cel care este în rătăcire, spune-i tu: „Eu sunt doar dintre prevenitori!”
93. Și spune: „[Toată] Slava lui Allah! El vă va arăta semnele Sale, iar voi le veți cunoaște!” Iar Domnul tău nu este fără băgare de seamă față de ceea ce săvârșiți voi.

(8) Fără ca ei să se fi căit. Se poate referi în general la un păcat sau, mai specific, la a-I face asociați lui Allah.

(9) Sau regiune, înțelegându-se Mecca și zona care o înconjoară.

Surat (28) Al-Qasas^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ta', Sin, Mim⁽¹⁾.
2. Acestea sunt Versetele unei Cărți deslușite.
3. Noi îți recităm din povestea lui Moise cu Faraon în tot adevărul, pentru [a preveni] un popor [de oameni] care cred.
4. Cu adevărat, Faraon a devenit prea semeț pe Pământ. A împărțit poporul lui în trepte, asuprind o parte dintre ei, măcelărindu-i pe fiii lor [nou născuți] și lăsându-le în viață doar pe copilele lor. Cu adevărat, el era dintre făcătorii de stricăciune.
5. Însă Noi am dorit să Ne arătăm Îndurarea față de cei care au fost socotiți slabi pe Pământ și să-i facem stăpânitori și să-i facem pe ei moștenitori.
6. Și să le dăm lor putere pe Pământ și să le arătăm lui Faraon, lui Haman [ministrului său] și soldaților lor lucrurile de care lor le-a fost teamă [că se vor întâmpla]
7. Și i-am revelat Noi mamei lui Moise: „Alăptează-l! Iar dacă te temi pentru el, pune-l pe apa râului! Și nu-ți fie teamă și nu fi măhnită, căci Noi îl vom întoarce pe el la tine și-l vom face pe el [unul] dintre Trimiși!”
8. Și familia lui Faraon l-a ridicat [din râu], ca să le fie lor dușman și [motiv de] tristețe. Cu adevărat, Faraon, Haman și soldații lor erau păcătoși.
9. Și soția lui Faraon a spus: „[Acest copil] va fi o bucurie pentru mine și pentru tine! Nu-l ucideți! S-ar putea să ne fie de folos sau îl vom lua noi ca fiu!” Însă ei nu presimțeau⁽²⁾!
10. Și inima mamei lui Moise a devenit goală. Și puțin a lipsit ca ea să nu dea totul în vileag, dacă Noi nu i-am fi întărit inima pentru ca ea să fie dintre cei credincioși
11. Și i-a spus ea surorii lui: „Urmărește-l!” Și a privit ea la el de la distanță, fără ca ei să-și dea seama.
12. Și Noi l-am oprit pe el mai înainte de aceasta de la doici⁽³⁾. Și a spus [sora lui Moise]: „Să vă duc eu la stăpânii unei case, care să-l îngrijească pentru voi și care îl vor crește cu bună-cuviință?”

(*) Poveștile.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Care va fi urmarea.

(3) Înainte de aceasta Moise a refuzat orice altă femeie ca și doică.

13. Și astfel l-am adus Noi înapoi la mama lui, pentru ca ea să se bucure și să nu fie mâhnită și pentru ca să știe că făgăduința lui Allah este adevărată. Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
14. Și când a ajuns el la vârsta bărbăției și era pe deplin format, i-am dat lui înțelepciune și știință. Astfel îi răsplătim Noi pe făcătorii de bine.
15. Și el a intrat în cetate într-un moment de neatenție a locuitorilor ei⁽⁴⁾. Și a găsit în ea doi bărbați care se certau între ei: unul era din tabăra lui, iar celălalt era dintre dușmanii lui. Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui. Și l-a lovit Moise [cu pumnul] și l-a ucis [fără intenție]. Și a spus el [Moise]: „Aceasta este o faptă a lui Șeitan; într-adevăr el este un dușman înveredat care duce la rătăcire!”
16. El a spus: „Doamne, eu am fost nedrept față de mine însumi. Deci iartă-mă pe mine!” Și l-a iertat pentru că El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
17. El a spus: „Doamne, pentru că Tu ai revărsat Grația Ta asupra mea, eu nu voi fi susținător al nelegiuiților!”
18. În dimineața următoare, pândea el prin cetate speriat. Și iată-l pe cel care în ajun îl chemase în ajutor, strigându-l [din nou] în ajutor. Însă Moise i-a spus: „Cu adevărat, tu ești un rătăcitor limpede!”
19. Dar când a vrut să-l lovească pe cel care le era dușman amândurora, el⁽⁵⁾ a spus: „O, Moise! Voiești tu să mă ucizi pe mine, așa cum ai ucis ieri un suflet? Tu nu voiești decât să fii un tiran pe Pământ și nu voiești să fii dintre cei împăciuitori!”
20. Și a venit un bărbat de la capătul cetății, alergând, și a spus: „O, Moise! Cărmuitorii pun la cale să te omoare. Deci fugi [din cetate]! Eu îți sunt bun sfătuitor!”
21. Și a ieșit din ea, așteptând cu frică. El a spus: „Doamne, mântuiește-mă pe mine de poporul de nelegiuiți!”
22. Și când s-a îndreptat către Madyan, el a spus: „Poate că Domnul meu mă va călăuzi pe drumul cel drept!”
23. Și când a ajuns la [fântâna de] apa de la Madyan, a găsit acolo o mulțime de oameni care adăpau [turmele]. Și în afară de ei, a găsit el și două femei care-și țineau departe [turma lor]. Și le-a întrebat el: „Care este necazul vostru?” Ele au răspuns: „Noi nu vom putea să adăpăm până ce nu s-au dus păstorii, iar tatăl nostru este tare bătrân!”
24. Și a adăpat el [turmele lor] pentru ele, apoi s-a întors la umbră și a spus: „Doamne, eu am mare nevoie de binele pe care îl faci să coboare asupra mea!”

(4) În timpul odihnei de prânz.

(5) Israelitul, crezând că Moise a vrut să îl lovească. Unii comentatori au atribuit vorbele Coptului, însă doar israelitul știa de întâmplările anterioare.

25. Apoi a venit la el una dintre cele două [femei], mergând cu sfială, și i-a spus: „Tatăl meu te cheamă să-ți dea o răsplată pentru că ne-ai adăpat nouă [turma]”. Și când a venit [Moise] la el⁽⁶⁾ și i-a istorisit povestea, i-a spus: „Nu te teme, căci ai scăpat de poporul de nelegiuți!”
26. A spus una dintre ele: „Tată, angajează-l [la tine], căci cel mai bun pe care-l poți lua cu simbrie este cel puternic și vrednic de încredere!”
27. El a spus: „Eu voiesc să-ți dau de nevestă una din aceste două copile ale mele, cu condiția să mă slujești opt ani. Iar de vei împlini zece, aceasta este de la tine, căci eu nu voiesc să te împovărez, ci mă vei afla pe mine - dacă va Voi Allah - printre făcătorii de bine”.
28. [Moise] a spus: „Așa să fie între tine și mine! Și oricare dintre cele două termene le voi împlini, nu va fi nedreptate asupra mea. Iar Allah ne este Chezaș pentru ceea ce vorbim!”
29. Când Moise a împlinit termenul și a purces cu familia sa, a zărit un foc dinspre Munte și a spus familiei sale: „Rămâneți aici! Eu văd un foc. Poate că o să vă aduc vești de acolo sau un tăciune din foc, ca să vă încălziți!”
30. Și când a ajuns la el, a fost Strigat din partea dreaptă a văii, dinspre pomul din locul binecuvântat: „O, Moise! Eu sunt Allah, Stăpânul lumilor!
31. Aruncă toiaagul tău! Și când l-a văzut mișcându-se ca un șarpe, s-a întors și a luat-o la fugă, fără să se mai uite înapoi. „O, Moise! Apropie-te și nu te teme, căci tu ești dintre cei aflați în siguranță!
32. Vără-ți mâna prin deschizătura cămășii tale și ea va ieși albă, neatinsă de niciun rău! Și strânge brațul către tine pentru ca să nu-ți fie frică! Acestea sunt două semne de la Domnul tău pentru Faraon și pentru dregătorii lui. Cu adevărat, ei sunt un popor de nelegiuți!”
33. El a spus: „Doamne, eu am ucis un suflet de-al lor și mă tem ca ei să nu mă ucidă!
34. Însă fratele meu Aaron este mai limpede decât mine la limbă. Trimite-l cu mine spre ajutor, ca să adeverească spusele mele, căci mă tem să nu mă socotească mincinos!”
35. [Allah] a spus: „Vom întări brațul tău prin fratele tău și vă vom da vouă putere, astfel încât ei să nu ajungă la voi. Cu semnele Noastre veți fi voi și cei care vă urmează pe voi biruitori”.
36. Și când a venit Moise la ei cu semnele Noastre deslușite, ei au spus: „Aceasta nu este decât fermecătură născocită! Noi n-am auzit de aceasta la strămoșii noștri cei mai vechi!”

(6) Profetul Șu'ayb, tatăl celor două fete.

37. Moise a spus: „Domnul meu Știe mai bine cine a venit cu îndreptare de la El și a cui va fi Casa cea de Veci! Nelegiuții nicicum nu vor izbândi!”
38. A spus Faraon: „O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut și înalță-mi mie un turn! Poate astfel voi ajunge eu să privesc la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!”
39. Și s-au purtat el și oștenii lui cu semeție pe Pământ, pe nedrept, și și-au închipuit ei că nu vor fi întorși la Noi.
40. Însă Noi i-am prins pe el și pe oștenii lui și i-am aruncat pe ei în mare⁽⁷⁾. Privește, deci, care este sfârșitul nelegiuților!
41. Și i-am făcut Noi chemători [ai oamenilor] către Foc, iar în Ziua Învierii nu vor fi ei ajutați.
42. Și am făcut Noi să-i urmărească în această lume un blestem, iar în Ziua Învierii vor fi ei rușinați⁽⁸⁾.
43. Și i-am dat Noi lui Moise Cartea [Tora] - după ce am nimicit popoarele de mai înainte - ca dovezi limpezi pentru oameni, călăuzire și îndurare, pentru ca ei să ia aminte.
44. Și tu [o, Mohammed] nu ai fost pe coasta de apus [a Muntelui], când i-am dat lui Moise porunca, și nici n-ai fost printre martori.
45. Însă Noi am făcut să se ivească generații [după Moise] și vremea care s-a scurs peste ele a fost lungă⁽⁹⁾. Tu nu ai locuit printre oamenii din Madyan ca să le reciți Versetele Noastre, dar Noi te-am trimis ca Mesager⁽¹⁰⁾.
46. Tu nu ai fost nici la coasta Muntelui Tor, când Noi am Chemat, dar [Noi ți-am revelat], ca o Îndurare de la Domnul tău, pentru ca tu să îndemni un popor căroră nu le-a venit un prevenitor mai înainte de tine, pentru ca ei să ia aminte.
47. Și nu a fost o nenorocire să-i lovească pentru ceea ce au făcut mâinile lor mai înainte, fără ca ei să spună: „Doamne, de ce nu ai trimis Tu un Profet la noi, ca să urmărim semnele Tale și să fim noi printre dreptcredincioși?”
48. Dar când le-a venit lor Adevărul din partea Noastră, ei au spus: „Dacă măcar i s-ar fi trimis și lui asemenea cu ceea ce i-a fost trimis lui Moise!” Dar oare nu au tăgăduit ei ceea ce i s-a trimis lui Moise mai înainte? Ei spun: „Două vrăjitorii care se ajută una pe alta⁽¹¹⁾!” Și mai spun: „Noi nu credem în niciuna!”

(7) Allah i-a făcut să își lase toate bunurile și să intre în mare pentru a-i urmări pe Fiii lui Israel. A se vedea 26:52-66.

(8) Literar „hidoși”, care nu vor primi binele și mila.

(9) Și astfel ei au uitat sau au neglijat Ordinele lui Allah.

(10) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a avut alt mijloc de a obține această informație decât prin revelația lui Allah.

(11) Referința este făcută de necredincioșii din Qurayș față de Coran și Tora.

49. Spune: „Aduceți voi o carte de la Allah mai bună pentru călăuzire decât acestea două [Tora și Coranul] și eu o voi urma, dacă voi veți fi într-adevăr!”
50. Iar de nu-ți vor răspunde, să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rățacit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.
51. Noi am făcut să ajungă la ei Cuvântul [Coranul], pentru ca ei să ia aminte.
52. Celor [evreii și creștinii] cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el - cred în acesta [în Coran];
53. Și când li se recită lor ei spun: „Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși [lui Allah] înainte de [pogorârea lui]”;
54. Aceștia vor fi dăruți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat,
55. Iar când ei aud vorbele grele [murdare și inutile] se îndepărtează de ele și spun: „Noi avem parte de faptele noastre și voi aveți parte de faptele voastre! Pacea asupra voastră! Noi nu căutăm tovărășia celor ignorați!”
56. Cu adevărat, Tu, [Mohammed], nu călăuzești pe cine-ți place, ci Allah călăuzește pe cine Voiește și El îi Cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.
57. Și ei [cei din Qurayș] spun: „Dacă am urma călăuzirea cea bună împreună cu tine, am fi noi smulși din pământul nostru!” Dar oare nu le-am stabilit Noi un loc sacru și sigur, în care se aduc roade de toate soiurile, spre folos din partea Noastră? Însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
58. Și câte cetăți am nimicit Noi, după ce s-au semețit în viața lor! Și iată casele care nu au mai fost locuite după ei decât de puțini și Noi suntem moștenitorii [lor].
59. Însă Domnul tău nu nimicește cetățile mai înainte de a fi trimis un Mesager la mama lor [cea mai importantă dintre ele], care să le citească Versetele Noastre. Și Noi nu am făcut să piară cetățile decât dacă locuitorii lor au fost nelegiuți.
60. Și tot ceea ce vi s-a dat vouă [oamenilor] dintre lucruri este numai plăcere trecătoare a acestei vieți și podoabă a ei, pe când ceea ce este la Allah este mai bun și este veșnic. Voi nu pricepeți?
61. Oare acela căruia i-am făcut Noi frumoasă făgăduință [Paradisul], pe care el o primește, este la fel ca acela căruia Noi i-am dăruit bucuriile vieții lumești și care în Ziua Învierii se va afla printre cei aduși [pentru pedeapsă în Iad]?”
62. Și în Ziua când El îi va chema, le va spune: „Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”

63. [Atunci] vor spune cei împotriva cărora se va rosti cuvântul⁽¹²⁾: „Doamne, aceștia sunt cei pe care i-am dus în rătăcire. Și i-am dus pe ei în rătăcire, precum și noi am fost în rătăcire. Însă noi ne dezvinovățim înaintea Ta. Ei nu ne-au adorat pe noi”.
64. Și se va spune [atunci]: „Chemați-i pe asociații voștri!” Și ei îi vor chema, dar nu le vor răspunde. Și ei vor vedea chinul și atunci vor dori ei să fi fost bine călăuziți.
65. Și [spune] de Ziua Aceea când El îi va Chema și le va spune: „Ce le-ați răspuns voi Trimișilor?”
66. Dar în Ziua Aceea dovezile lor vor fi oarbe pentru ei și ei nu se vor putea întreba unul pe altul.
67. Însă aceia care s-au căit, au crezut și au făcut bine, aceia vor fi printre cei care izbâdesc.
68. Și Domnul tău creează ceea ce Voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere. Mărire lui Allah! El este mai Presus de ceea ce-I asociază Lui!
69. Și Domnul tău Știe ceea ce ascund piepturile lor și ceea ce ele fac deschis.
70. Și El este Allah. Nu există altă divinitate în afară de El! A Lui este Lauda atât în această lume cât și în Lumea de Apoi și la El este Judecata și la El veți fi întorși!
71. Spune: „Ce credeți voi? Dacă Allah ar așterne peste voi o noapte nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o lumină? Oare voi nu auziți?”
72. Spune: „Ce credeți voi! Dacă Allah ar așterne peste voi o zi nesfârșită până în Ziua Învierii, care dumnezeu afară de Allah v-ar aduce vouă o noapte ca să vă odihniți în timpul ei? Oare voi nu vedeți?”
73. Prin Îndurarea Sa, El v-a făcut noaptea și ziua, ca să vă odihniți și ca să căutați Mila Lui. Poate că voi veți fi mulțumitori.
74. Și [amintește-le] de Ziua când El îi va chema și va spune: „Unde sunt aceia despre care ați pretins că ar fi asociații Mei?”
75. Și vom scoate Noi din fiecare comunitate un martor și vom spune: „Aduceți dovada voastră!” Și vor ști ei că Adevărul este la Allah și că s-au îndepărtat de ei acelea pe care ei le-au plăsmuit.
76. Cu adevărat, Qarun a fost din poporul lui Moise, însă el s-a răzvrătit împotriva lor. Și i-am dat Noi atâtea comori, încât numai cheile lui apăsau greu asupra unei cete de [bărbați] vânjoși. Și când i-a spus lui poporul său: „Nu te semeți, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care se semețesc,
77. Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică! Și nu uita partea ta din această viață! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune”,

(12) Hotărârea pentru pedeapsa lor.

78. El a spus: „Mie mi s-a dat ceea ce am numai datorită științei mele!” Oare el nu știa că Allah a nimicit înainte de el dintre popoare bărbați mai puternici decât el și care adunaseră mai multe bunuri? Iar nelegiuții nu sunt întrebați pentru păcatele lor⁽¹³⁾!
79. Și a ieșit el dinaintea poporului său cu toată podoaba sa. Cei care voiau viața lumescă au spus atunci: „O, de-am avea și noi asemenea cu ceea ce i s-a dat lui Qarun! El este [un om] cu mare noroc.”
80. Însă cei cărora le-a fost dăruită știința au spus: „Vai vouă! Răsplata lui Allah este mai bună pentru cei care cred și săvârșesc fapte bune!” Însă ea [răsplata] nu va fi primită decât de către cei statornici.
81. Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nicio ceață care să-l sprijine împotriva lui Allah și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.
82. Și cei care doriseră ieri să fie în locul lui au spus în dimineața următoare: „Vai! Într-adevăr Allah mărește câștigul aceluia care Voiește El dintre robii Săi sau îl micșorează. Dacă Allah nu ar fi fost Milostiv cu noi, ar fi [lăsat pământul] să ne înghită și pe noi. Vai! Într-adevăr necredincioșii nu izbândesc!”
83. Această Casă de Veci [Paradisul] o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe Pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul [bun] este al acelor care au frică.
84. Cel ce vine cu faptă bună va avea parte de ceva și mai bun decât ea, iar cel ce vine cu faptă rea [să știe că] cei care săvârșesc fapte rele nu vor fi răsplătiți decât după ceea ce au săvârșit.
85. Cu adevărat [o, Mohammed], Acela care ți-a dăruit Coranul te va aduce înapoi la locul unde [tu vrei] să te întorci⁽¹⁴⁾. Spune: „Domnul meu Știe mai bine cine vine cu călăuzirea și cine este în rătăcire răzvedită!”
86. Tu nu nădăjduiai să ți se aducă ție Cartea, decât ca o Îndurare de la Domnul tău. Așadar, nu fi niciodată un ajutor pentru necredincioși.⁽¹⁵⁾
87. Și ei să nu te abată de la Versetele lui Allah, după ce ele ți-au fost trimise ție, și cheamă la Domnul tău și nu fi tu dintre politeiști!
88. Și nu chema alături de Allah alt dumnezeu, căci nu există altă divinitate în afară de El! Totul va pieri în afară de Chipul Său⁽¹⁶⁾. La El este Judecata și la El veți fi aduși înapoi!

(13) Nu va mai fi nevoie ca păcatele lor să fie enumerate, deoarece cantitatea lor este evidentă și mai mult decât suficientă pentru a garanta pedeapsa în Iad.

(14) Însemnând Mecca (în viața aceasta) sau în Paradis (în Viața de Apoi).

(15) În religia lor prin a face concesii pentru credințele lor.

(16) În afară de Allah.

Surat (29) Al-'Ankabut^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim⁽¹⁾.
2. Oare oamenii cred că vor fi lăsați [în pace], dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?
3. Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi va face cunoscuți pe cei care spun adevărul și îi va face cunoscuți pe cei care mint [în privința credinței].
4. Sau se gândesc cei care săvârșesc fapte rele că vor putea scăpa de Noi? Ce rău judecă ei!
5. Cei care nădăjduesc în răsplata bună la întâlnirea cu Allah [să știe că] termenul lui Allah va veni. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și este] Al-'Alim [Atoateștiutor].
6. Și cel care se luptă nu se luptă decât pentru sine. Cu adevărat, Allah nu se află în nicio nevoie de lumi [oameni, djini și toată creația Sa].
7. Cât despre cei care cred și săvârșesc fapte bune, Noi îi vom ierta pe ei pentru faptele lor rele și-i vom răsplăti pe ei pentru faptele cele mai bune pe care le-au săvârșit.
8. L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi faci Mie ca asociat ceva despre care tu nu ai știință⁽²⁾, nu le da lor ascultare! La Mine este întoarcerea voastră, iar Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut.
9. Și pe cei care cred și săvârșesc fapte bune îi vom face Noi să intre printre cei buni [în Paradis].
10. Și printre oameni sunt [unii] care spun: „Noi credem în Allah”, dar dacă ei au de suferit pentru [cauza lui] Allah, atunci ei socotesc că încercarea [necazul] oamenilor este [precum] chinul lui Allah. Dar dacă le vine victoria de la Domnul tău, atunci ei spun: „Cu adevărat, noi am fost cu voi [ajutându-vă]!” Dar oare nu este Allah Cel care Știe cel mai bine ce se află în piepturile tuturor lumilor [oameni, djini și toată creația Sa]?
11. Și Allah îi va face cunoscuți prea bine pe cei care cred, după cum la fel de bine îi va face cunoscuți și pe cei fățarnici.

(*) Păianjenul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Nu ai știință despre divinitatea sa. Nu poate exista știință despre ceva ce este inexistent sau neadevărat.

12. Și cei care nu cred le zic acelora care cred: „Urmați calea noastră, iar noi vom purta păcatele voastre!” Însă ei nu vor purta nimic din păcatele lor, căci ei sunt mincinoși.
13. Dar ei vor purta cu siguranță poverile lor [proprie] și alte poveri împreună cu poverile lor⁽³⁾ și cu siguranță, ei vor fi întrebați în Ziua Învierii despre ceea ce au născocit.
14. Și Noi l-am trimis pe Noe la poporul său și el a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani. Și i-a apucat pe ei potopul, pentru că au fost nelegiuți.
15. Și i-am mântuit Noi pe el și pe locuitorii corabiei și am făcut Noi [această întâmplare⁽⁴⁾] un semn pentru lumi.
16. Și [Noi l-am trimis] pe Avraam, când a spus poporului său: „Adorați-L pe Allah și fiți cu frică de El! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă voi știți!”
17. Însă voi adorați în locul lui Allah niște idoli și născociți minciună. Cu adevărat, cei în care credeți voi în locul lui Allah nu pot avea niciun mijloc pentru hrănirea voastră. Căutați hrana voastră la Allah, adorați-L pe El și aduceți-I Lui mulțumire, căci la El veți fi înțorși!
18. Iar dacă voi învinuiți de minciună, [să știți că] și alte comunități au învinuit de minciună înainte de voi, iar Trimisului nu-i revine decât transmiterea limpede.⁽⁵⁾
19. Oare nu au văzut ei cum începe Allah creația prima oară și cum o va face pe ea apoi din nou? Cu adevărat acesta este [un lucru] ușor pentru Allah.
20. Spune [o, Mohammed]: „Umblați pe Pământ și vedeți cum [Allah] a început creația! Tot astfel va crea Allah făpturile din nou [în Ziua Judecății], căci Allah este peste toate cu Putere.”
21. El pedepsește pe cine Voiește El și este Îndurător cu cine Voiește El și la El veți fi aduși înapoi.
22. Și nu puteți voi să scăpați [de Allah] nici pe Pământ și nici în Cer și voi nu aveți în afară de Allah nici aliat și nici sprijinitor.
23. Iar cei care nu cred în semnele lui Allah și în întâlnirea cu El, aceia nu pot nădăjdui în Îndurarea Mea și aceia vor avea parte de osândă dureroasă”.
24. Și nu a fost răspunsul poporului său⁽⁶⁾ decât că ei au spus: „Omorâți-l sau ardeți-l în foc!”, însă Allah l-a mântuit de la foc. Întru aceasta sunt semne pentru un popor de oameni care cred.

(3) În afară de păcatele proprii, ei vor avea și păcatele celor pe care i-au călăuzit greșit, fără ca acestea să scadă pentru ei.

(4) Arca, întâmplarea sau povestea.

(5) Comentatorii au păreri diferite cu privire la acest Verset - dacă este o continuare a cuvintelor profetului Avraam sau cuvinte de consolare date de Allah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), variantă care în acest context este mai probabilă.

(6) Lui Avraam.

25. Și [Avraam] a spus: „Voi i-ați făcut lui Allah asociați dar dragostea dintre voi este doar în viața lumească, iar în Ziua de Apoi vă veți lepăda unul de celălalt și vă veți blestema unul pe altul, iar sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori”.
26. Și Lot a crezut în el [în mesajul său]. [Avraam] a spus: „Eu purced către Domnul meu. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
27. Și Noi i-am dăruit lui [Avraam] pe Isaac și pe Iacob, am dăruit urmașilor săi Profeția și Cartea și i-am dat lui răsplată [cuvinită] în această lume, iar în Lumea de Apoi se va afla el printre cei drepti.
28. Și [spune] despre Lot când a spus poporului său: „Voi săvârșiți faptă rușinoasă [homosexualitatea - unul din cele mai mari păcate], pe care nu a mai săvârșit-o nimeni din toate lumile mai înainte de voi.
29. Cu adevărat, voi vă apropiați de bărbați și pândiți la drum⁽⁷⁾ și în adunarea voastră săvârșiți faptă urâtă.” Răspunsul poporului său nu a fost altul decât că ei au zis: „Fă să ne vină pedeapsa lui Allah, dacă tu ești dintre cei care spun adevărul!”
30. El a spus: „Doamne, ajută-mă împotriva poporului de stricători!”
31. Și când au venit trimișii Noștri [Îngerii] la Avraam cu vestea cea bună⁽⁸⁾, i-au spus: „Cu adevărat, noi îi vom distruge pe locuitorii acestei cetăți, căci locuitorii ei sunt nelegiuiți!”
32. El a spus: „Dar în ea se află Lot!” Și ei au răspuns: „Noi știm mai bine cine se află în ea! Pe el împreună cu familia lui îi vom mântui, în afară de soția lui care va fi printre cei ce vor pieri”.
33. Și când au venit trimișii Noștri [Îngerii] la Lot, el a fost tulburat pentru ei și nu s-a simțit în stare să-i ajute⁽⁹⁾, însă ei au spus: „Nu te teme și nu fi mâhnit!... Noi te vom mântui pe tine împreună cu familia ta, afară de muiera ta care va fi printre cei ce vor pieri.
34. Cu adevărat, Noi vom pogorî asupra locuitorilor din această cetate pedeapsă aspră din Cer, pentru că ei sunt nelegiuiți”.
35. Și Noi am făcut din aceasta un semn limpede pentru un popor de oameni care pricep.
36. Și la [poporul din] Madyan [I-am trimis Noi] pe fratele lor Șuayb, care le-a spus: „O, popor al meu! Adorați-L pe Allah! Și nădăjduiți voi în răsplată din Ziua de Apoi și nu pricinuiți stricăciune pe pământ!”

(7) Îi jefuiți pe călători sau îi agresati.

(8) Despre nașterea lui Isaac și a descendentului său Iacob.

(9) A se vedea 11:77.

37. Însă ei l-au socotit mincinos și i-a lovit pe ei cutremurul și au căzut [morți], cu fața în jos, în casele lor.
38. Și [tot astfel i-am nimicit și pe cei din popoarele] 'Ad și Thamud și vă este vouă limpede din casele lor [ruinate]. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a împiedicat pe ei de la drum, cu toate că ei fuseseră în stare să vadă limpede [că ei urmează calea rătăcirii].
39. Și [Noi i-am distrus] pe Qarun, pe Faraon și pe Haman. Și Moise a venit la ei cu semne limpezi, însă s-au purtat cu aroganță pe Pământ și nu au scăpat nici ei [de pedeapsa Noastră].
40. Pe fiecare I-am pedepsit Noi după păcatul lor: printre ei se află aceia asupra cărora am trimis vijelie cu pietre; printre ei se află aceia pe care i-a lovit strigătul; printre ei se află aceia pe care Noi am făcut să-i înghită pământul; printre ei se află aceia pe care Noi i-am înecat. Și nu Allah a fost nedrept cu ei, ci ei au fost nedrepti față de ei înșiși.
41. Exemplul celor care au luat ocrotitori în locul lui Allah este precum exemplul păianjenului care și-a făcut o casă; dar cea mai slabă casă este casa păianjenului, dacă ei măcar ar fi știut!
42. Cu adevărat, Allah Știe orice cheamă ei în locul Său, căci El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
43. Și aceste exemple Noi le dăm oamenilor, dar nu le înțeleg decât cei pricepuți.
44. Allah a creat Cerurile și Pământul cu [chibzuință] adevărată. Și, cu adevărat, în aceasta este un semn pentru cei credincioși.
45. Recită [o, Mohammed,] ceea ce ți s-a revelat din Carte și împlinește Rugăciunea [As-Salat]! Într-adevăr Rugăciunea [As-Salat] împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit. Și Pomenirea lui Allah este și mai mare, iar Allah Știe ce faceți voi!
46. Nu discutați cu oamenii Cărții [evreii și creștinii] decât în felul cel mai frumos [folosind cuvinte și maniere alese], în afară de aceia dintre ei care sunt nelegiuți [cu voi]! Și spuneți: „Noi credem în ceea ce ni s-a trimis nouă și vi s-a trimis vouă! Domnul nostru și Domnul vostru este Unul singur și noi Lui îi suntem supuși [musulmani]”.
47. Și astfel ți-am trimis Noi ție Cartea [Coranul]. Iar aceia cărora Noi le-am dat Scriptura cred în ea. Și printre aceștia [oamenii din Mecca] sunt unii care cred în ea și numai necredincioșii tăgăduiesc semnele Noastre.

48. Și tu [o, Mohammed,] nu ai citit mai înainte de ea [de Coran] nicio altă scriptură și nici nu ai scris-o cu dreapta ta [fiindcă era neștiutor de carte]. Atunci s-ar fi îndoit cei care tăgăduiesc Adevărul.
49. Dimpotrivă el este [format din] Versete înverdate în piepturile aceloră căroră li s-a dat cunoașterea și nu tăgăduiesc Versetele Noastre decât numai cei nelegiuți.
50. Și ei spun: „De ce nu i se trimit lui minuni de la Domnul său?” Spune: „Dar minunile sunt numai la Allah, iar eu sunt doar un prevenitor limpede”.
51. Oare nu le este lor de ajuns că Noi ți-am trimis ție Cartea [Coranul] care le este recitată? Cu adevărat, întru aceasta este Îndurare și pomenire pentru un popor [de oameni] care vor să creadă.
52. Spune: „Allah este de ajuns ca Martor între mine și între voi! El Știe ce se află în Ceruri și ce se află pe Pământ. Iar aceia care cred în deșertăciune și nu cred în Allah, aceia sunt cei care pierd.”
53. Ei îți cer să grăbești pedeapsa. Și de n-ar fi un termen hotărât, le-ar veni pedeapsa! Și fără îndoială că ea va veni peste ei, pe neașteptate, fără ca ei să simtă.
54. Ei îți cer să grăbești pedeapsa, în vreme ce [ei știu că] Iadul îi va împresura pe necredincioși,
55. Într-o zi, când îi va cuprinde pe ei chinul de deasupra lor și de sub picioarele lor și li se va spune lor: „Gustați voi ceea ce ați săvârșit!”
56. O, robi ai Mei care ați crezut! Pământul Meu este atât de întins! Adorați-Mă pe Mine!
57. Fiecare suflet va gusta moartea. Apoi veți fi voi aduși înapoi la Noi.
58. Acelora care cred și săvârșesc fapte bune le vom dăruia Noi locuință în părțile de sus ale Raiului, pe sub care curg pâraie și veșnic vor sălășlui ei în ele. Minunată răsplată pentru cei ce fac lucruri [bune],
59. Pentru cei care sunt statornici și în Domnul lor se încred.
60. Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor! Allah le hrănește și pe ele și pe voi! El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
61. Și dacă tu îi întrebi, cine a creat Cerurile și Pământul și a supus Soarele și Luna, ei răspund: „Allah!” Atunci cum de se lasă ei abătuți?
62. Allah dă din belșug cele spre viețuire cui Voiește El dintre robii Săi sau le împrăștie lor. Allah este Atoateștiutor.
63. Iar dacă tu îi întrebi cine pogoară apa din Cer și învie cu ea pământul, după ce el

a fost mort, ei răspund: „Allah!” Spune: „Slavă lui Allah!” Însă cei mai mulți dintre ei nu pricep.

64. Și nu este această viață lumească decât joacă și glumă, însă în Lumea de Apoi este viața cea adevărată! Dacă ei ar ști!
65. Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie⁽¹⁰⁾, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îl fac asociați,
66. Pentru a tăgădui ceea ce le-am dat lor și pentru a se bucura [de plăcerile acestei lumi], însă ei vor ști!
67. Oare nu văd ei că Noi am făcut [Mecca] un loc sacru și sigur, în vreme ce oamenii din jurul lor sunt răpiți? Și oare cred ei în deșertăciune și tăgăduiesc binefacerea lui Allah?
68. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocește minciuni împotriva lui Allah sau tăgăduiește Adevărul, atunci când vine la el? Oare nu se află în Iad sălaș pentru necredincioși?
69. Iar pe aceia care se străduiesc de dragul Nostru îi vom călăuzi pe căile Noastre, căci Allah este cu cei credincioși care fac bine.

(10) Fără a-l face asociați.

Surat (30) Ar-Rum^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim⁽¹⁾.
2. Romanii au fost înfrânți⁽²⁾,
3. În pământul cel mai apropiat [Siria, Irak, Iordania și Palestina]. Însă după înfrângerea lor, vor învinge ei,
4. Între trei și nouă ani. La Allah a fost hotărârea și mai înainte și după aceea; și în ziua aceea se vor bucura dreptcredincioșii
5. De ajutorul lui Allah⁽³⁾. El ajută cui Voiește El și El este Al-'Aziz [Cel Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător].
6. Aceasta este făgăduința lui Allah. Și Allah nu-Și calcă făgăduința, însă cei mai mulți oameni nu știu.
7. Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi!
8. Oare nu meditează ei în înseși sufletele lor [cum au fost ei creați] că Allah nu a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele decât într-un adevăr și pentru un termen hotărât? Însă mulți dintre oameni nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.
9. Oare n-au purces ei pe Pământ și n-au văzut ei cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? [Aceia] au fost mai puternici decât ei, au scurmat pământul și l-au locuit în număr mai mare decât îl locuiesc ei. Și au venit la ei Trimișii lor cu semnele limpezi. Și Allah nu i-a nedreptățit pe ei, ci numai ei s-au nedreptățit pe ei înșiși.
10. Apoi a fost rău sfârșitul celor care au săvârșit rău, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și le-au luat pe ele în derâdere.
11. Allah creează făptura, apoi o face din nou, apoi la El veți fi aduși înapoi.
12. În Ziua când va veni Ceasul, nelegiuirii vor fi deznădăjduiți
13. Și nu vor avea dintre asociații lor mijlocitori și se vor lepăda de asociații lor.
14. În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea se vor despărți ei [unii de alții].

(*) Romanii.

(1) A se vedea 2:1.

(2) De către Persani.

(3) Victoria dată de Allah oamenilor Cărții (creștinii) peste cei din Persia.

15. În ce-i privește pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune, ei se vor bucura într-o Grădină [din Paradis],
16. Iar în ce-i privește pe cei care nu au crezut și au socotit Versetele Noastre ca și întâlnirea cu Lumea de Apoi a fi minciuni, aceia vor fi aduși la chin.
17. Aduceți, așadar, Slavă lui Allah, când vine seara și când vă treziți dimineața!
18. Slavă Lui în Ceruri și pre Pământ - atât înainte de asfințit, cât și când sunteți în mijlocul zilei!
19. El îl scoate pe cel viu din cel mort și-l scoate pe cel mort din cel viu. El dă viață pământului, după moartea lui. Și tot astfel veți fi și voi scoși⁽⁴⁾.
20. Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat pe voi din țărână și apoi iată-vă pe voi oameni care v-ați răspândit [pe Pământ].
21. Și printre semnele Lui [este acela] că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care chibzuiesc.
22. Și printre semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.
23. Și printre semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în timpul zilei și căutarea de către voi a Harului Său. Întru aceasta sunt semne pentru un popor [de oameni] care aud.
24. Și printre semnele Lui este [acela] că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă [de trăsnet] și cu nădejde [în ploaie], și că pogoară apă din Cer, cu care învie Pământul, după moartea lui. Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care pricep.
25. Și printre semnele Lui este [acela] că Cerul și Pământul există prin Porunca Sa, iar dacă El vă va Chema pe voi cu o chemare, veți ieși voi din pământ.
26. Ai Lui sunt cei din Ceruri și de pe Pământ și toți Îi sunt Lui supuși.
27. El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou - și aceasta este și mai ușor pentru El - și a Lui este descrierea cea mai înaltă [Atributele] din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
28. El vă va face vouă exemplu din voi înșivă: Aveți voi dintre cei pe care-i stăpânesc mâinile voastre drepte [sclavi] asociați la cele cu care v-am înzestrat pe voi și sunteți voi întru aceasta de-o seamă cu ei? Vă temeți de ei așa cum este teama

(4) Din morminte sau din pământ la momentul învierii.

voastră de voi înșivă⁽⁵⁾? Astfel tâlcuim Noi Versetele pentru un neam [de oameni] care pricep.

29. Ba aceia care sunt nelegiuți urmează poftele lor, fără de știință. Și cine-l poate călăuzi pe cel pe care Allah l-a dus în rătăcire? Ei nu vor avea sprijinitori.
30. Ridică-ți fața ta spre Religia cea adevărată! [Urmează] Fitrah [monoteismul] lui Allah⁽⁶⁾, după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.
31. Întoarceți-vă la El căindu-vă! Fiți cu frică de El și împliniți Rugăciunea [As-Salat] și nu fiți dintre politești,
32. [Sau] dintre cei care au divizat religia lor și au devenit secte, fiecare ceată bucurându-se pentru ceea ce are ea⁽⁷⁾!
33. Dacă-i atinge pe oameni un rău, atunci Îl cheamă ei pe Domnul lor, întorcându-se căiți către El. Apoi, după ce le dă să guste Îndurarea Sa, iată-i pe o parte dintre ei cum Îi fac Domnului lor asociați,
34. Fiind nemulțumitori față de ceea ce Noi le-am dat. „Bucurați-vă voi, dar în curând voi veți ști!...”
35. Sau le-am trimis Noi vreo dovadă care vorbește despre ceea ce ei l-au făcut Lui ca asociați?
36. Când le dăm Noi oamenilor să guste Îndurarea, atunci se bucură de ea, însă când îi lovește pe ei vreun rău pentru ceea ce au săvârșit mâinile lor mai înainte, atunci iată-i pe ei cum deznădăduiesc.
37. Oare n-au văzut ei că Allah oferă Daruri din belșug cui Voiește El sau le împrăștiează [cui Voiește El]? Întru aceasta sunt semne pentru un neam [de oameni] care cred.
38. Așadar, dă celui care ți-e rudă apropiată ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului și trecătorului de pe drum! Aceasta este mai bine pentru aceia care doresc Fața lui Allah. Și aceștia sunt cei care izbândesc.
39. Ceea ce voi dați cu camătă pentru ca să se mărească pe seama averii oamenilor nu va spori la Allah, însă ceea ce voi oferiți ca Danie [Az-Zakat], dorind Fața lui Allah [Mulțumirea Sa], aceia vor avea înmulțit.
40. Allah este Cel care v-a creat pe voi, apoi v-a dat vouă cele de trebuință, apoi vă face pe voi să muriți, apoi vă readuce pe voi la viață. Oare se află printre asociații

(5) Unii de alții între voi și asociații voștri de drept.

(6) Fitrah- înclinația naturală a omului de a-L adora pe Creatorul său, existentă înainte de coruperea naturii sale de forțe externe. Astfel, monoteismul islamic este descris drept religia naturii înnăscute Fitrah a omului.

(7) Credințe, opinii, obiceiuri.

voștri cineva care să facă ceva din acestea? Preamărire Lui! El este mai Presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!

41. Stricăciunea [păcatele și nesupunerea față de Allah] s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor, pentru ca [Allah] să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!
42. Spune [o, Mohammed]: „Purcedeți pe pământ și vedeți care a fost sfârșitul celor de mai înainte! Cei mai mulți dintre ei au fost politești!”
43. Îndreaptă fața ta către Religia cea dreaptă, înainte de a veni de la Allah o Zi ce nu poate fi respinsă! În Ziua aceea [oamenii] vor fi despărțiți⁽⁸⁾:
44. Acela care nu crede va avea parte de necredința lui, iar aceia care au săvârșit fapte bune pentru sufletele lor pregătesc,
45. Pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe cei care cred și săvârșesc fapte bune din mare Mila Sa. Cu adevărat, El nu-i iubește pe necredincioși.
46. Și printre semnele Sale sunt [acela că El trimite] vânturile de bine vestitoare, pentru ca să vă facă să gustați din Îndurarea Sa și pentru ca să plutească la porunca Sa corăbiile, pentru ca să căutați Harul Său. Poate că voi veți fi mulțumitori!
47. Noi am trimis Profeți la neamurile lor mai înainte de tine și le-au dus lor semne limpezi. Și Ne-am răzbunat Noi pe cei care au fost nelegiuți și a fost o datorie pentru Noi ajutarea dreptcredincioșilor.
48. Allah este Cel care trimite vânturile și ele ridică Nori, iar El îi risipește pe Cer, așa după cum Voiește, și îi face pe ei bucăți și vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor. Iar când îi atinge cu ea pe cine Voiește El dintre robii Săi, iată-i pe ei cum se bucură,
49. Deși erau, înainte de a fi trimisă asupra lor - înainte de aceasta, încremeniți de disperare.
50. Privește la urmările Îndurării lui Allah, cum învie El Pământul, după moartea lui. Cu adevărat, acesta este Cel care îi învie pe morți și El este cu Putere peste toate.
51. Însă dacă trimitem Noi un vânt și văd [ogorul lor] îngălbenit, rămân ei după aceea nemulțumitori⁽⁹⁾.
52. Dar tu nu-i poți face pe morți să audă și nu-i poți face pe surzi să audă chemarea, dacă ei întorc spatele, fugind.
53. Tu nu poți fi călăuzitor pentru cei orbi [îndepărtându-i] de rătăcirea lor. Tu nu-i

(8) În cei destinați Paradisului și cei destinați Iadului.

(9) Nerecunoscători pentru favorurile anterioare de la Allah.

poți face să audă decât pe cei care cred în Versetele Noastre și sunt cu totul supuși [musulmani].

54. Allah este Cel care vă creează pe voi în slăbiciune, apoi după slăbiciune vă dă putere, iar după putere dă slăbiciune și căruntețe, căci Allah creează ceea ce Voiește și El este Al-'Alim [Atoateștiutor] [și] Al-Qadir [Atotputernic].
55. Și în Ziua în care va sosi Ceasul vor jura nelegiuirii că ei nu au rămas decât un ceas. Așa sunt ei îndepărtați de la adevăr.
56. Însă cei care au fost dăruiți cu învățătură și credință vor spune: „Voi ați rămas, după hotărârea lui Allah, până în Ziua Învierii și aceasta este Ziua Învierii, însă voi nu ați știut.”⁽¹⁰⁾.
57. Și în Ziua aceea nu le va fi de niciun folos dezvinovățirea acelor care au fost nelegiuiri și nici nu vor fi ei chemați să caute Îndurarea.
58. Am dat Noi în acest Coran tot felul de exemple pentru oameni, însă [o, Mohammed] dacă le aduci lor un semn, cei care nu cred spun: „Voi nu sunteți decât niște înșelători!”
59. Așa pecetluiește Allah inimile celor care nu știu⁽¹¹⁾.
60. Însă fii răbdător. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este Adevăr! Și să nu te clinească cei care nu cred!

(10) Nu ați recunoscut adevărul.

(11) Cei care nu doresc să afle adevărul și îl refuză.

Surat (31) Luqman

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim⁽¹⁾.
2. Acestea sunt Versetele Cărții celei pline de Înțelepciune⁽²⁾.
3. [În ele sunt] călăuzire și Îndurare pentru cei care fac bine,
4. Care împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat] și care cred în Viața de Apoi.
5. Aceștia au călăuzire [dreaptă] de la Domnul lor și aceștia vor fi cei care vor izbândi.
6. Dar printre oameni sunt și [unii] care cumpără poveștile deșarte⁽³⁾ pentru a rățăci cu ele de la calea lui Allah, fără de știință, și pentru a o lua în derâdere. Aceia vor avea parte de pedeapsă înjositoare.
7. Iar atunci când i se recită lui Versetele Noastre, el se întoarce de la ele semet, de parcă nici nu le-ar auzi, ca și când ar avea în urechile sale o greutate . Vesteste-i lui un chin dureros!
8. Aceia, însă, care cred și săvârșesc fapte bune vor avea parte de Grădinile fericirii,
9. Și veșnic vor rămâne în ele. Făgăduința lui Allah este adevărată, iar El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
10. El a creat Cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a răspândit [înfigând] în Pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi și a împrăștiat pe el tot felul de vietăți. Și am coborât Noi din Cer ploaia și am făcut să crească pe el perechi de plante folositoare de tot felul.
11. Aceasta este creația lui Allah! Arătați-mi Mie ce au creat aceia pe care [i-ați luat] în locul Lui. Dimpotrivă, cei nelegiuïți sunt în rățăcire învederată.
12. Noi i-am dat lui Luqman înțelepciunea, [spunând]: „Adu-I mulțumiri lui Allah, căci cel care aduce mulțumire nu aduce mulțumire decât pentru sine, pe când cel

(*) Luqman

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 10:1.

(3) Ceea ce nu are niciun beneficiu. Diferiți companioni le-a descris ca fiind politeism (Şirk), povești mincinoase, cântece frivole sau muzică, însă acestea includ tot ceea ce îl distrage sau îndepărtează pe om de la Coran și de la pomenirea lui Allah.

care este nemulțumitor [să știe că] Allah cu adevărat [Își este îndeajuns Sieși] Ghaniyy și nu are nevoie de nimic și El este Hamid [Vrednic de Laudă].

13. Și [spune, o, Mohammed] când Luqman i-a spus fiului său, sfătuindu-l pe el: „O, fiule! Nu-I face lui Allah asociat. Cu adevărat, facerea de asociați este fărâdelege mare!”
14. Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi. Mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar înțărarea lui a fost după doi ani. Adu-Mi mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea.
15. Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință⁽⁴⁾, atunci nu te supune lor! Poartă-te cu ei în această lume, cu dreptate, dar urmează calea acelora care se întorc către Mine, căci apoi la Mine este întoarcerea și Eu vă voi Vesti ceea ce ați făcut!”
16. [Și Luqman a spus] „O, fiul meu! De ar fi [ceva] de greutatea unui bob de muștar și s-ar afla ascuns într-o stâncă, sau în Ceruri sau (oriunde) pe Pământ, Allah îl va scoate la iveală, iar Allah este Latif [Binevoitor] [și] Khabir [Bineștiutor].
17. O, fiul meu! Împlinește Rugăciunea [As-Salat], poruncește fapta bună, oprește de la ceea ce este rău și rabdă ceea ce vine asupra ta. Cu adevărat, aceasta este dintre lucrurile hotărâte [de Allah]!
18. Și nu-ți întoarce fața ta de la oameni⁽⁵⁾ și nu păși pe pământ cu aroganță. Cu adevărat, Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru!
19. Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!”
20. Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah fără știință, călăuzire și fără Carte care să-i lumineze!
21. Și când li se spune lor : „Urmați ceea ce a trimis Allah!”, atunci ei spun: „Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!” Chiar dacă-i cheamă Șeitan la pedeapsa văpăii?!
22. Cel care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul [tuturor] lucrurilor.
23. Iar cel care nu crede, să nu te întristeze necredința lui. La Noi este întoarcerea lor și [atunci] Noi le vom vesti ceea ce au făcut ei. Allah este Bineștiutor al celor ascunse în piepturi.

(4) A se vedea 29:8.

(5) Întorcându-le spatele, ci, dimpotrivă, respectă-i uitându-te la ei și fiind atent la ei.

24. Noi le dăm lor bucuria numai pentru puțin [timp], apoi îi vom sili pe ei la chin aspru.
25. Însă dacă îi întrebi: „Cine a Creat Cerurile și Pământul?”, ei vor răspunde: „Allah!” Spune: „Laudă lui Allah!” Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
26. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Cu adevărat, Allah este Al-Ghaniyy [Deajuns pentru Sine] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă]!
27. Și de s-ar schimba în calemuri toți copacii de pe pământ iar marea [ar fi cerneală] de s-ar vărsa în ea șapte alte mări [de cerneală], Cuvintele⁽⁶⁾ lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
28. Crearea voastră și învierea voastră nu sunt [pentru Allah] decât [la fel de ușoare] ca pentru un singur suflet! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede]!
29. Oare nu vezi că Allah face să intre noaptea în zi și face să intre ziua în noapte și că El a supus Soarele și Luna, fiecare alergând până la un termen hotărât, și că Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi?
30. Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Lui sunt vorbe deșarte și pentru că Allah este Al-'Aliyy [Cel Înalt] [și] Al-Kabir [Cel Mare].
31. Oare nu vezi că din Harul lui Allah corăbiile plutesc pe mare, spre a vă arăta vouă din semnele Sale? Cu adevărat, întru aceasta sunt semne pentru oricine este răbdător și mulțumitor.
32. Și dacă-i învăluie pe ei valurile, asemenea umbrelor, atunci Îl cheamă ei numai pe Allah, cu credință față de religia Lui, iar după ce-i izbăvește pe ei, [aducându-i] pe uscat, atunci unii dintre ei sunt șovăitori și nimeni nu tăgăduiește semnele Noastre, în afară de cel viclean și de cel nemulțumitor.
33. O, voi oameni, fiți cu frică față de Domnul vostru și temeți-vă de o Zi în care niciun părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și niciun fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său, cu nimic. Cu adevărat, făgăduința lui Allah este Adevăr. Și să nu vă înșele pe voi viața lumească și să nu vă înșele pe voi cel amăgitor [Șeitan] în privința lui Allah.
34. Numai la Allah se află Cunoașterea Ceasului. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El Știe ce se află în pânțele. Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine și niciun suflet nu știe în care [loc de pe] pământ va muri. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor].

(6) A se vedea 18:109.

Surat (32) As-Sajda^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Alif, Lam, Mim⁽¹⁾.
2. Revelarea acestei Cărți în care nu există nicio îndoială este de la Stăpânul lumilor.
3. Ei spun: „El [Mohammed] a plăsmuit-o!” Dimpotrivă, ea este Adevărul de la Domnul tău [o, Mohammed], pentru ca tu să previi un popor, căruia nu i-a venit niciun prevenitor mai înainte de tine. Pentru ca ei să fie călăuziți!
4. Allah este Cel care a creat Cerurile și Pământul, precum și ceea ce se află între ele, în șase zile, și apoi S-a înălțat deasupra Tronului⁽²⁾. Voi nu aveți în afara Lui oprotitor și nici mijlocitor. Oare voi nu vreți să luați aminte?
5. El cârmuiește toate lucrurile din Cer și de pre Pământ. Apoi vor urca ele la El într-o zi a cărei măsură este de o mie de ani, după cum numărați voi.
6. Acesta este Știutorul lumii celor nevăzute și a celor văzute, Al-’Aziz [Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
7. Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, [El] a creat omul din lut, la început,
8. Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].
9. Apoi l-a plăsmuit pe el și a suflat în el duhul⁽³⁾ [sufletul creat de Allah pentru acea persoană]. Și v-a dat vouă auzul, ochii și inimile. Însă voi îi aduceți atât de puțin mulțumire!
10. Și ei spun: „Oare când noi ne vom pierde [dezintegra] în pământ, vom mai fi noi făcuți din nou?” [Desigur], dar ei nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.
11. Spune: „Vă va lua Îngerul morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi la Domnul vostru.”
12. Și de i-ai vedea tu pe nelegiuții atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, spunând: „Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem, ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!”

(*) Prosterarea.

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 2:19.

(3) A se vedea 15:29.

13. Dacă Noi am Voi, i-am da fiecărui suflet călăuzire, dar Cuvântul Meu [pe care îl merită necredincioșii] se va adevăra: „Voi umple Iadul cu djinni și oameni, adunați la un loc!”
14. „Gustați, așadar, pentru că voi ați uitat întâlnirea cu această zi a voastră! Și Noi v-am uitat pe voi. Gustați chinul cel veșnic pentru ceea ce ați făcut!”
15. Ci numai aceia cred în Versetele Noastre, care, atunci când ele le sunt pomenite, cad, prosternându-se, și aduc Laudă și Slavă Domnului lor, fără ca ei să fie semeți,
16. Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică și cu nădejde și ei fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat⁽⁴⁾.
17. Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplată pentru ceea ce a săvârșit.
18. Dar oare cel care crede este asemenea cu cel care nu crede? Nu, ei nu sunt deopotrivă!
19. În ce-i privește pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, ei vor avea parte de grădinile Sălașului ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.
20. În ce-i privește pe cei care sunt necredincioși, sălașul lor va fi Focul și ori de câte ori vor încerca să iasă din el, vor fi împinși înapoi în el și li se va zice lor: „Gustați chinul Focului, pe care voi l-ați tăgăduit!”
21. Însă Noi le vom da lor să guste din chinul cel mai apropiat⁽⁵⁾, înainte de chinul cel mare, pentru ca ei să se întoarcă.
22. Și cine este mai nelegiuit decât acela căruia i se pomenesc Versetele Domnului său, iar el se întoarce apoi de la ele? Noi suntem pedepsitori față de cei nelegiuiți!
23. Noi i-am dat lui Moise Cartea - deci nu te îndoi de întâlnirea cu el⁽⁶⁾. Și Noi am făcut-o [Tora] îndreptare pentru Fiii lui Israel.
24. Și Noi am făcut dintre ei ocârmuitori care să călăuzească după porunca Noastră, câtă vreme ei s-au arătat (statornici și) răbdători și au crezut cu tărie în semnele Noastre.
25. Cu adevărat, Domnul tău este Cel care va hotărî între ei în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au păreri deosebite.

(4) Pentru cauza lui Allah.

(5) Calamitățile acestei vieți.

(6) Întâlnirea profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cu profetul Moise în noaptea de al-Mi'raj.

26. Oare nu au luat ei pildă de la neamurile pe care Noi le-am făcut să piară mai înainte de ei și prin ale căror locuințe umblă? Întru aceasta sunt semne! Oare ei nu aud?
27. Oare ei nu văd că Noi mănăm apa în pământul cel uscat și din ea facem să se ivească semănături, din care mănâncă vitele lor și ei înșiși? Oare ei nu văd?
28. Și ei zic: „Și când va fi această victorie⁽⁷⁾, dacă voi spuneți adevărul?”
29. Spune [o, Mohammed]: „În ziua victoriei nu le va fi de niciun folos credința acelor care nu cred și nu li se va da lor niciun răgaz!”
30. Deci, întoarce-te de la ei și așteaptă, căci ei sunt în așteptare!

(7) Sau „decizie”, adică judecată.

Surat (33) Al-'Ahzab^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, Profetule! Fii cu frică de Allah și nu da ascultare necredincioșilor și ipocriților, căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] și Hakim [Înțelept]!
2. Și urmează ceea ce ți este revelat de către Domnul tău, căci Allah este bine știutor a ceea ce săvârșiți!
3. Și încrede-te în Allah, căci El este suficient ca orânduitor al lucrurilor!
4. Allah nu i-a dat omului două inimi înlăuntrul său și nu le-a făcut pe soțiile voastre, de care voi vă despărțiți⁽¹⁾, să fie asemenea mamelor voastre. Și nu i-a făcut pe copiii voștri înfiați să fie asemenea fiilor voștri [biologici]. Acestea sunt cuvinte ce ies din gurile voastre, însă Allah spune Adevărul și El călăuzește pe drumul cel drept.
5. Chemați-i⁽²⁾ după părinții lor, căci astfel este mai cu dreptate față de Allah. Iar dacă nu-i cunoașteți pe părinții lor, atunci socotiți-i frați ai voștri întru credință și aliați ai voștri! Și nu este niciun păcat pentru ceea ce săvârșiți voi din greșeală, ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârșesc cu bună știință. Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. Profetul este [mai apropiat și] mai îndreptățit față de dreptcredincioși decât își sunt ei înșiși, iar soțiile sale sunt mamele lor. Rudele de sânge sunt mai îndreptățite între ele [în privința succesiunii], după Cartea lui Allah, decât dreptcredincioșii [de la Medina] și decât însoțitorii lui emigranți [de la Mecca], afară de ceea ce [voiți] să dați ca binefacere aliaților voștri și aceasta se află scrisă în Carte⁽³⁾.
7. Și [spune, o, Mohammed,] când am luat noi legământ cu Profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Iisus - fiul Mariei - și am luat de la ei legământ puternic,
8. Ca El să-i întrebe pe cei sinceri [pe Mesagerii și Profeții Lui] despre sinceritatea lor [transmiterea Mesajului]! Iar pentru cei necredincioși a pregătit El o pedeapsă dureroasă.
9. O, voi cei care credeți! Aduceți-vă aminte de Harul lui Allah asupra voastră când a

(*) Aliații

(1) Prin expresia: „Tu ești pentru mine precum spatele mamei mele”. Un astfel de jurământ făcut pentru a nu mai avea relații cu soția era o practică pre-islamică declarată de către Allah un păcat pentru care era necesară ispășirea așa cum este descris în 58:3-4.

(2) Pe copiii aflați în grija voastră.

(3) Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfuth).

venit oștirea asupra voastră și când Noi am trimis asupra lor un vânt și o oștire [de Îngeri] pe care voi nu ați văzut-o. Și Allah este Cel care Vede ceea ce voi împliniți.

10. [Adu-ți aminte] când ei au venit la voi de deasupra voastră și de sub voi și când ochii voștri au fost tulburați și inimile v-au ajuns în gât și v-ați făcut voi fel de fel de gânduri îndoielnice în privința [făgăduinței] lui Allah.
11. Atunci au fost dreptcredincioșii încercați și au fost zdruncinați puternic.
12. Și [adu-ți amine] când au zis ipocriții și aceia în ale căror inimi era boală [îndoială]: „Allah și Trimisul Său nu ne-au promis nouă decât numai deșertăciune!”
13. Și când au zis o parte dintre ei: „O, voi, popor din Yathrib⁽⁴⁾! Nu este loc pentru voi! Deci întoarceți-vă!” Și au cerut atunci un grup dintre ei îngăduința Profetului, zicând: „Casele noastre sunt neprotejate!”, în vreme ce ele nu erau neprotejate, însă ei voiau numai să fugă.
14. De s-ar fi intrat peste ei prin laturile lui [orașului] și de li s-ar fi cerut fără să fie expuși să se răzvrătească [urmând necredința], ei ar fi făcut-o fără să fi rămas decât numai puțin [timp],
15. Însă ei făcuseră mai înainte legământ față de Allah să nu se întoarcă, fugind, și va trebui să dea socoteală pentru legământul față de Allah.
16. Spune [o, Mohammed]: „Nu vă va fi de niciun folos fuga, dacă voi veți fugi de moarte [fără luptă] sau de ucidere [în luptă], și atunci nu v-ați bucura voi [de viață] decât puțin [timp]!”
17. Spune: „Cine este acela care vă va apăra pe voi de Allah, dacă El vă va vrea un rău sau dacă El vă va dori vouă îndurare?” Nu vor găsi pentru ei [aceia care-și încalcă legământul față de Allah] ocrotitor și ajutor afară de Allah!
18. Allah îi Cunoaște pe aceia dintre voi care pun piedici⁽⁵⁾ și pe acei [ipocriți] care le spun fraților lor: „Veniți la noi!”⁽⁶⁾, în vreme ce ei nu participă la luptă decât numai puținii dintre ei⁽⁷⁾,
19. [Fiind] zgârciți cu voi. Și când teama vine, îi vezi pe ei cum privesc la tine cu ochii rotindu-se, ca cel care este copleșit de moarte [din cauza spaimei]. Iar când teama se duce, atunci vă rănesc pe voi cu limbi ascuțite, zgârciți cu fapta bună. Aceștia nu au crezut niciodată și, de aceea, Allah zădărnicește faptele lor, căci acest lucru este ușor pentru Allah.

(4) Numele orașului Medina înainte de venirea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(5) Care îi conving pe alții să nu îl sprijine pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în bătălie.

(6) În loc să i se alăture Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(7) Participă la luptă ori când este în avantajul lor, ori pentru laudă, ori nu prea participă.

20. Ei cred că aliații nu au plecat⁽⁸⁾. Iar dacă aliații vin [încă o dată], doresc ca ei să meargă prin deșert printre beduini și să întrebe despre voi [de cât mai departe]. Și de ar fi printre voi, nu ar lupta ei decât [foarte] puțin.
21. Ați avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduiește în [întâlnirea cu] Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.
22. Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: „Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său. Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său”. Și nu a făcut aceasta decât să le sporească lor credința și supunerea.
23. Între dreptcredincioși sunt oameni care au fost sinceri în legământul pe care l-au făcut față de Allah, unii dintre ei l-au împlinit [murind], iar alții dintre ei așteaptă fără să schimbe nimic [din legământul lor].
24. Pentru ca Allah să-i răsplătească pe cei sinceri pentru sinceritatea lor și să-i chinuiască pe cei ipocriți, dacă El Voiește, sau să accepte cînța lor, căci Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].
25. Și Allah i-a alungat înapoi pe cei care nu au crezut, cu toată furia lor. Ei nu au dobândit niciun bine. Allah este de ajuns pentru dreptcredincioși în luptă, căci Allah este Qaiyy [Puternic] [și] ‘Aziz [Tare].
26. El i-a lăsat pe cei care i-au ajutat dintre oamenii Cărții⁽⁹⁾ să coboare din cetățile lor și a aruncat spaimă în inimile lor. Pe o parte dintre ei i-ați omorât [dintre bărbați], iar o altă parte dintre ei i-ați luat în captivitate [femei și copii].
27. El v-a dat vouă spre moștenire ținutul lor, casele lor, averile lor și un pământ pe care voi nu l-ați mai călcat niciodată. Allah este cu Putere peste toate.
28. O, Profetule! Spune-le soțiilor tale: „Dacă vă doriți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință.
29. Iar dacă Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său și Casa de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplată mare!”
30. O, voi soții ale Profetului! Acea dintre voi care va săvârși o faptă rușinoasă va avea parte de un chin ce i se va spori îndoit, căci aceasta este pentru Allah [un lucru] ușor!
31. Însă aceleia dintre voi care arată supunere față de Allah și față de Trimisul Lui și împlinește fapte bune îi vom da Noi răsplată îndoită și îi vom pregăti daruri alese.
32. O, voi soții ale Profetului! Voi nu sunteți ca nici una dintre femei. Dacă sunteți

(8) Din cauza fricii lor excesive ipocriții lași nu puteau crede că forțele inamice au fost învinse.

(9) Evreii din Bani Quraydah, care au încălcat tratatele lor cu musulmanii.

pioase, nu vă arătați binevoitoare [față de bărbați], cu vorba, pentru ca acela care are o boală în inimă să nu poftască la voi, și spuneți vorbe potrivite!

33. Ședeți în casele voastre și nu vă arătați [frumusețea], așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei de mai înainte! Împliniți Rugăciunea [As-Salat], achitați Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și Trimisul Său! Allah Voiește să țină departe de la voi, o, neam al [Profetului], rușinea și să vă purifice pe voi întru totul.
34. Și luați aminte Versetele lui Allah care sunt recitate în casele voastre și Înțelepciunea⁽¹⁰⁾! Allah este Latif [Cel Binevoitor] [și] Khabir [Bineștiutor].
35. Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor răbdători [și statornici] și celor răbdătoare [și statornice], celor smeriți și celor smerite, celor ce dau milostenii și acelora [dintre femei] care dau milostenii, celor care postesc și acelora [dintre femei] care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora [dintre femei] care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora [dintre femei] care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare și răsplată mare.
36. Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nicio dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său se află în rătăcire învederată.
37. Și [adu-ți aminte, o, Mohammed,] când i-ai spus celui asupra căruia Allah Și-a trimis Harul Său⁽¹¹⁾, cum și tu ai trimis harul tău asupra lui: „Păstrează-l pentru tine pe soția ta și fii cu frică de Allah!”. Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a Voit să descopere⁽¹²⁾. Tu te-ai temut de oameni⁽¹³⁾, măcar că Allah este mai Vrednic să te temi de El⁽¹⁴⁾. Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-am dat-o ție să-ți fie soție, pentru ca dreptcredincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele. Și Porunca lui Allah trebuie să fie împlinită.
38. Nu este niciun păcat pentru Profet întru ceea ce i-a poruncit Allah⁽¹⁵⁾. Aceasta este Legea lui Allah pentru aceia care au fost mai înainte. Porunca lui Allah este o hotărâre hărăzită.

(10) Învățăturile Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau Sunnah lui.

(11) Referindu-se la sclavul eliberat al Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Zayd bin Harithah.

(12) Comanda lui Allah ca Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să se căsătorească cu Zaynab după ce Zayd a divorțat-o. Aceasta a fost pentru a demonstra că un bărbat se poate căsători cu o femeie ce a fost căsătorită anterior cu fiul său adoptat.

(13) Te-ai temut de vorbele lor prin care spuneau că Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a căsătorit cu fosta soție a fiului său (ceea ce este interzis de Allah în cazul unui fiu adevărat).

(14) Făcându-ți cunoscută Comanda Lui.

(15) Sau permis lui.

39. Aceia care transmit Mesajele lui Allah și se tem de El și nu se tem de nimeni afară de Allah [să știe că] Allah este de ajuns pentru a ține socoteala [la toate].
40. Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atoateștiutor.
41. O, voi cei care credeți, pomeniți-L pe Allah mereu
42. Și slăviți-L pe El dimineța și după-amiaza [timpul de Asr]!
43. El este Cel ce vă binecuvântează, ca și Îngerii Săi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină. Și El este cu dreptcredincioșii Îndurător.
44. Salutul lor în ziua când Îl vor întâlni va fi „Pace!”, iar El le-a pregătit lor o răsplată generoasă.
45. O, Profetule, cu adevărat, Noi te-am trimis ca martor, ca binevestitor, ca prevenitor
46. Și ca un chemător [al oamenilor] la Allah, cu Voia Lui, și ca o candelă luminoasă.
47. Vesteste dreptcredincioșilor că ei vor avea de la Allah mare Îndurare!
48. Nu da ascultare necredincioșilor și ipocriților, nu da atenție răutății lor și încredete în Allah, căci Allah este de ajuns ca Ocrotitor!
49. O, voi cei care credeți! Dacă vă căsătoriți cu dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare. Dați-le lor lucruri de care să se bucure și lăsați-le pe ele libere, după cuviință!
50. O, Profetule! Noi îți îngăduim ție soțiile tale, cărora tu le dai zestre, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care Allah ți le-a dăruit ca pradă, precum și pe ficele unchiului tău după tată și pe ficele mătușii tale după tată, pe ficele unchiului tău după mamă și pe ficele mătușii tale după mamă, care au purces împreună cu tine, și asemenea orice femeie dreptcredincioasă, dacă se dăruiește [întru căsătorie] ea însăși Profetului, dacă acceptă Profetul să o ia în căsătorie, acesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilalți] dreptcredincioși. Noi Știm ceea ce le-am impus lor în privința soațelor lor și a acelora pe care le stăpânesc dreptele lor, ca să nu fie nicio stânjeneală pentru tine, iar Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].
51. Tu [Mohammed] poți lăsa să aștepte pe cine voiești dintre ele⁽¹⁶⁾ și tu poți primi la tine pe cine voiești. Și nu este niciun păcat pentru tine, dacă tu chemi la tine una dintre cele pe care le-ai îndepărtat. Acesta este [lucrul] cel mai apropiat pentru ca ochii lor să se răcorească și pentru ca ele să nu se întristeze și să fie

(16) Pe cele menționate în versetul anterior ca fiind legale pentru Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau soțiile sale.

mulțumite cu ceea ce le-ai dat lor. Allah Știe ceea ce este în inimile voastre căci Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Halim [Blând].

52. El nu-ți mai îngăduie ție [o, Mohammed, să iei alte] femei apoi, nici să le schimbi pe ele cu alte soațe, chiar dacă îți place frumusețea lor - afară de cele pe care le stăpânește dreapta ta. Allah este peste toate Veghetor.
53. O, voi cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare, pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei. Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați, însă după ce ați mâncat, împrăștiati-vă, fără a zăbovi la povești. Aceasta îi pricinuia neplăcere Profetului și el se rușinează de voi [să vă poftască să ieșiți], însă Allah nu se rușinează [să vă spună] adevărul. Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Și nu se cade ca voi să-i pricinuiți vreo neplăcere Trimisului lui Allah, nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după el. Acesta ar fi pentru Allah un mare [păcat].
54. Dacă voi scoateți la iveală un lucru ori îl țineți ascuns, Allah este 'Alim al tuturor lucrurilor [Atoateștiutor].
55. Nu este niciun păcat pentru ele în privința părinților lor, copiilor lor, fraților lor, a fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, a femeilor lor, a acelor pe care le stăpânesc dreptele lor [sclavi]. Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Martor la toate!
56. Allah trimite binecuvântări asupra Profetului și Îngerii se roagă [la Allah] pentru el. O, voi cei care credeți, rugați-vă pentru el și salutați-l pe el cu tot respectul.
57. Cei care Îl supără pe Allah și Trimisul Său [spunând minciuni despre ei și acționând împotriva cerințelor islamului] vor fi blestemați de Allah în această lume și în Lumea de Apoi și El le va pregăti lor osândă umilitoare.
58. Iar cei care îi vor necăji pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, fără ca ei să fi agonisit [ceva pentru care să merite aceasta], vor avea parte de ponegrire și de păcat învederat.
59. O, Profetule! Spune-le soțiilor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile⁽¹⁷⁾ lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute⁽¹⁸⁾ și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător]⁽¹⁹⁾.
60. Dacă nu vor înceta cei ipocriți și cei ce au boală în inimile lor⁽²⁰⁾ și cei ce seamănă zvonuri, [îndemnând la răzvrătire], în Medina, Noi te vom instiga împotriva lor

(17) Jilbabul este un veșmânt ce acoperă capul și ajunge până jos, acoperind astfel întregul corp al femeii.

(18) Ca fiind femei credincioase.

(19) Cu ceea ce s-a întâmplat înainte de această poruncă sau înainte ca aceasta să fie cunoscută.

(20) Referitor aici la cei care fac adulter sau preacurvie.

și atunci nu-ți vor mai fi ei vecini în ea decât pentru puțin [timp],

61. Blestemați vor fi ei și oriunde vor fi aflați, vor fi ei prinși și măcelăriți fără îndurare.
62. Aceasta a fost legea lui Allah pentru cei care au trăit mai înainte și tu nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.
63. Oamenii te întreabă despre Ceas. Spune: „Numai la Allah este Știința despre el!” Și de unde să știi? S-ar putea ca Ceasul să fie aproape.
64. Cu adevărat, Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările,
65. Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor,
66. Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în Foc, ei vor spune: „Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!”
67. Și ei vor spune: „Doamne, noi le-am dat ascultare stăpânilor noștri și mai marilor noștri⁽²¹⁾, însă ei ne-au rățacit pe noi de la drum!
68. Doamne, dă-le lor pedeapsă îndoită și blestemă-i pe ei cu mare blestem.”
69. O, voi cei care credeți! Nu fiți ca cei care l-au defăimat pe Moise. Iar Allah l-a socotit pe el nevinovat de spusele lor și a fost el la Allah în mare cinste.
70. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate,
71. Pentru ca El să vă îndrepte faptele voastre și să vă ierte greșelile voastre! Acela care este cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său va dobândi mare izbândă.
72. Cu adevărat, Noi am propus Cerurilor, Pământului și munților Sarcina⁽²²⁾ de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea [de pedeapsa lui Allah], însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor.
73. [Este⁽²³⁾ astfel] pentru ca Allah să-i osândească pe ipocriți și pe ipocrite, pe politeiști și pe politeiste. Însă Allah primește căința dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor. Allah este Ghafur, [Iertător], Rahim [Îndurător].

(21) Poate fi interpretat de asemenea ca „nobilii noștri sau bătrânii noștri”.

(22) Acceptarea obligațiilor și ascultării față de Allah.

(23) Motivul pentru care omenirii i-a fost permis să poarte Sarcina.

Surat (34) Saba'

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. [Toată] Lauda [este a] lui Allah, Căruia Îi aparțin toate cele din Ceruri și cele de pe Pământ, și Lui I se cuvine toată Slava în Viața de Apoi! El este Al-Hakim [Cel Înțelept] [și] Al-Khabir [Bineștiutor].
2. El știe ce intră în Pământ și ce iese din el, ce coboară din Cer și ce se suie la el. Și El este Ar-Rahim [Îndurător], Al-Ghafur [Iertător].
3. Cei care nu cred spun: „Ceasul nu va veni la noi!” Spune: „Ba - [jur] pe Domnul meu! - el va veni la voi. [Allah este] Cel ce știe Necunoscutul.” Nu-I scapă nici măcar greutatea unui atom⁽¹⁾, nici din Ceruri, nici de pe Pământ. Și nimic - nici mai mic decât aceasta, nici mai mare - nu există fără să nu fie [înscris] într-o Carte deslușită (Al-Lauh Al Mahfuz).
4. Pentru ca El să-i răsplătească pe cei care cred și săvârșesc fapte bune, căci pentru ei este iertare și înzestrare generoasă;
5. Însă, cei care se străduiesc să facă zadarnice⁽²⁾ Versetele Noastre, vor avea parte de suferința unei pedepse dureroase.
6. Și cei cărora li s-a dat știința văd că ceea ce ți s-a trimis de către Domnul tău este Adevărul care călăuzește către calea lui Al-'Aziz [Celui Puternic] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă].
7. Dar cei care nu cred spun: „Vreți să vă îndrumăm către un bărbat [către Mohammed] care vă vestește că, după ce vă veți fi făcuți voi fărăme împrăștiate, veți fi voi întorși la viață?
8. A plăsmuit el minciună, punând-o pe seama lui Allah sau este el stăpânit de nebulie?” [Ba nu!] Iar cei care nu cred în Viața de Apoi vor avea parte de osândă pentru că ei sunt în rătăcire adâncă.
9. Oare nu văd ei de dinaintea lor și din urma lor Cerul și Pământul? De am voi Noi, am face ca Pământul să se scufunde cu ei sau am face să cadă asupra lor bucăți din Cer. Întru aceasta se află semn pentru orice rob care se căiește.

(*) (Poporul din Saba'.

(1) Sau „greutatea unei furnici mici”.

(2) Să le submineze credibilitatea cu scopul de a-l învinge pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

10. Și Noi i-am dat lui David îndurare din partea Noastră. „O, voi munți, aduceți mărire, repetând împreună cu el, și voi păsări [asemenea]!” Și am muiat Noi fierul pentru el,
11. [Poruncindu-i lui:] „Fă cămăși de zale și îmbină bine verigile! Și săvârșiți lucruri bune [tu și neamul tău]! Eu sunt Basir [Veghetor] la ceea ce faceți voi!”
12. Și lui Solomon [i-am supus] vântul, încât mersul lui de dimineață a fost cât o lună de zile și mersul lui de seară a fost cât o lună de zile [într-o singură zi putea să parcurgă distanța echivalentă cu două luni de călătorie]. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă. Și printre djinni erau [unii] care munceau dinaintea lui, cu îngăduința Domnului său. Iar pe aceia dintre ei care se abăteau de la porunca Noastră îi făceam Noi să guste chinul Flăcărilor.
13. Îi lucrau lui ceea ce el voia: sanctuare⁽³⁾ și statui⁽⁴⁾, vase [pentru mâncat] cât bazinele și oale care se așează bine. [Am spus] „Lucrați, o familie a lui David, [după legea lui Allah], pentru a-I aduce mulțumire!” Dar puțini dintre robii Mei sunt mulțumitori.
14. Și când am hotărât Noi moartea lui [Solomon], nimic nu le-a arătat lor [djnnilor] moartea lui, afară de o vietate a pământului care a ros toiagul lui⁽⁵⁾. Și când s-a prăbușit, li s-a arătat djinnilor că, dacă ei ar fi știut cu adevărat necunoscutul, ei nu ar fi rămas în chinul umilitor [al robiei lor]⁽⁶⁾.
15. Și a avut [poporul din] Saba' în sălașul lor un semn: două grădini, în dreapta și în stânga. [Li s-a spus:] „Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună [aveți voi] și un Stăpân Ghafur [Iertător]!”
16. Însă ei s-au întors [refuzând] și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-'Arim [un potop venit din baraj] și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare, tamarisc și câțiva jujubieri.
17. Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi [astfel pe altcineva] afară de cel necredincios?
18. Și Noi am așezat între ei și între cetățile pe care le-am binecuvântat alte cetăți cunoscute⁽⁷⁾ și am hotărât distanțele dintre ele [spunând]: „Mergeți între ele nopți și zile, în siguranță!”
19. Însă ei au spus: „Doamne, depărtează mai mult distanțele noastre [neapreciind această binecuvântare]!” Însă ei au fost nedrepti față de ei înșiși, așa încât Noi

(3) Descrise de comentatori drept palate, locuințe sau locuri de rugăciune.

(4) Care nu erau interzise până la timpul Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(5) Pe care se sprijinea la momentul morții sale. O termită a continuat să roadă toiagul până când acesta s-a rupt.

(6) Acest verset este o dovadă că djinnii nu cunosc nevăzutul, ci doar Allah îl cunoaște.

(7) În ținutul care este astăzi Siria și Palestina.

i-am făcut legende⁽⁸⁾ și i-am risipit pe ei, despărțindu-i. Întru aceasta se află semne pentru cel răbdător și mulțumitor!

20. Bănuiala⁽⁹⁾ lui Iblis s-a adevărit prin ei⁽¹⁰⁾ și ei l-au urmat pe el, afară de o parte dintre dreptcredincioși.
21. Și el [Iblis] nu a avut asupra lor putere. [Ei au fost încercați cu ispitele lui] numai pentru ca Noi să-l evidențiem pe cel care crede în Lumea de Apoi de acela care se îndoiește asupra ei. Iar Domnul tău, [o, Mohammed] este Hafiz [Atoatepăzitor].
22. Spune [o, Mohammed]: „Chemați-i pe cei care voi ați pretins [că ar fi divinități] afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în Ceruri și nici pe Pământ. Ei nu au nicio parte la acestea, iar El nu are nici un ajutor între ei!
23. Și nu este de niciun folos mijlocirea la El, în afară de cei cărora El le îngăduie, [ei așteaptă] până când frica este îndepărtată din inimile lor⁽¹¹⁾, atunci ei spun: „Ce a spus Stăpânul vostru?” Și ei răspund: „Adevărul! El este Al-'Aliyy [Cel mai Înalt] [și] Al-Khabir [Cel Mare]”.
24. Spune: „Cine vă dăruiește cu cele de trebuință pe voi din Ceruri și de pe Pământ?” Spune: „Allah! Cu adevărat noi sau voi suntem ori pe un drum bun ori într-o rătăcire răzvedită”.
25. Spune: „Voi nu veți fi întrebați pentru păcatele ce le-am săvârșit, iar noi nu vom fi întrebați pentru cele pe care voi le săvârșiți!”
26. Spune: „Domnul nostru ne va aduna laolaltă, apoi va hotărî între noi cu dreptate, căci El este Al-Fattah [Marele Judecător] [și] Al-'Alim [Atoateștiutorul]!”
27. Spune: „Arătați-mi-i pe cei pe care i-ați alăturat Lui ca asociați! Nicidecum! El este Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]!”
28. Și Noi nu te-am trimis decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.
29. Și ei spun: „Când [se va împlini] această promisiune, dacă voi grațiți adevăr?”
30. Spune: „Voi aveți hotărâtă o Zi, pe care nu o puteți nici amâna cu un ceas, nici nu o puteți grăbi!”
31. Dar cei care nu cred spun: „Noi nu vom crede în acest Coran și nici în acelea de dinaintea lui!” Dar de i-ai vedea pe nelegiuții stând în picioare dinaintea Domnului lor, întorcându-și unii altora vorbe! Cei care au fost socotiți slabi le

(8) Drept exemple sau pilde.

(9) Că omenirea ar fi ușor ademenită de el.

(10) Poporul lui Saba' sau omenirea în general.

(11) Ale Îngerilor cărora le va fi permis să mijlocească.

vor zice celor care s-au arătat trufași: „De n-ați fi fost voi [ocârmuitori], noi am fi fost credincioși!”

32. Cei care s-au arătat trufași le vor zice celor care au fost socotiți slabi: „Oare noi v-am îndepărtat de la calea cea dreaptă, după ce ea v-a venit vouă? Ba voi ați fost nelegiuți!”
33. Iar cei care au fost socotiți slabi le vor zice celor care s-au arătat trufași: „Ba este mai degrabă vicleșugul vostru de zi și de noapte, când voi ne-ați poruncit să nu credem în Allah și să-I facem Lui semeni!” Și se vor umple ei de regret, când vor vedea pedeapsa. Și vom pune Noi lanțuri pe gâturile celor care nu au crezut. Și oare vor fi ei răsplătiți altfel decât după ceea ce au săvârșit?
34. Și nu am trimis Noi niciun prevenitor în vreo cetate fără ca cei înstăriți din ea să nu zică: „Cu adevărat, noi nu credem în cele cu care ați fost trimiși!”
35. Și ei⁽¹²⁾ au spus: „Noi am avut mai multe bogății și mai mulți copii și noi nu vom fi chinuiți!”
36. Spune: „Cu adevărat, Domnul meu dă din belșug sau împuținează cele de trebuință cui Voiește El, însă cei mai mulți oameni nu știu!”
37. Nici averile voastre, nici copiii voștri nu sunt dintre lucrurile care vă vor aduce aproape de Noi, ci numai cei care au crezut și au săvârșit fapte bune vor avea parte de răsplată îndoită pentru ceea ce au făcut și ei vor fi în siguranță în odăile de sus [ale Paradisului].
38. Iar cei care se străduiesc să facă Versetele Noastre zadarnice⁽¹³⁾, vor fi aduși la chin.
39. Spune: „Domnul meu dă din belșug cele de trebuință acelor care Voiește El dintre robii Săi sau le împuținează lor. Și pentru tot ceea ce dăruieți voi El vă va da vouă în schimb, căci El este Cel mai Bun dintre dăruitori”.
40. Și într-o Zi, îi va aduna pe ei toți și apoi le va zice Îngerilor: „Aceștia v-au adorat pe voi?”
41. Însă ei vor răspunde: „Mărire Ție! Tu ești Ocrotitorul nostru, nu ei! Ei i-au adorat pe djinni; cei mai mulți dintre ei au crezut în aceștia!”
42. În Ziua aceea, nu-și vor putea ei aduce unul altuia nici folos nici vătămare și le vom zice Noi acelor care au fost nelegiuți: „Gustați chinul Focului pe care voi l-ați tăgăduit!”
43. Și când li se recită lor Versetele Noastre limpezi, atunci ei spun: „Acesta nu este decât un om care voiește să vă îndepărteze pe voi de la cele pe care le-au adorat părinții voștri!” Și zic ei: „Acesta nu este decât o minciună plăsmuită!” Iar cei care nu au crezut în Adevăr spun, atunci când el vine la ei: „Acesta nu este decât vrăjitorie învederată!”.

(12) Cei bogați în general sau oamenii din Mecca în mod specific.

(13) A se vedea 34:5.

44. Noi nu le-am dat lor [arabilor] cărți ca să învețe din ele, nici nu le-am trimis lor mai înainte de tine [o, Mohammed,] vreun prevenitor.
45. Cei de dinainte de ei [alte națiuni] i-au învinuit de minciună [pe Trimișii lor]. Dar la ei [la cei din neamul tău] nu a ajuns nici a zecea parte din ceea ce le-am dat lor. Ei, deci, i-au socotit mincinoși pe Trimișii Mei, dar și cum a fost lepădarea Mea [de ei]!
46. Spune: „Eu vă îndemn pe voi cu privire la un singur lucru: Să vă ridicați voi înaintea lui Allah [dorind adevărul] câte doi sau câte unul și apoi să cugetați [la viața lui Mohammad]! Tovarășul vostru [Mohammed] nu este stăpânit de duhul nebuniei, ci el nu este decât un prevenitor pentru voi înainte de o osândă aspră!”
47. Spune: „Eu nu am cerut de la voi nicio răsplată pentru călăuzirea voastră, căci răsplata mea nu este decât numai la Allah și El este la toate Șahid [Martor]”.
48. Spune: „Cu adevărat, Domnul meu trimite Adevărul! El este Știutorul deplin al celor neștiute!”
49. Spune: „A venit Adevărul [Coranul și revelația lui Allah]! Minciuna nu mai poate să înceapă, nici să mai revină [vreodată]!”⁽¹⁴⁾
50. Spune: „Eu dacă rătăcesc, rătăcesc spre pierderea mea însumi, iar dacă sunt călăuzit, aceasta este prin ceea ce Allah îmi revelează mie, fiindcă El este Sami' [Cel care Aude] [și] este Qarib [Apropiat]”.
51. Și de i-ai vedea tu⁽¹⁵⁾ când sunt cuprinși de spaimă, căci nu mai este scăpare pentru ei, și cum sunt ei luați dintr-un loc apropiat!
52. Și ei vor zice atunci: „Noi credem [acum]”! Dar cum ar mai putea ei primi [credința] într-un loc atât de îndepărtat⁽¹⁶⁾,
53. După ce mai înainte nu au crezut și au hulit necunoscutul dintr-un loc atât de îndepărtat?!
54. Și se va pune stavilă între ei și între ceea ce ei voiesc⁽¹⁷⁾, întocmai cum s-a făcut cu semenii lor mai înainte, fiindcă ei s-au aflat în mare îndoială.

(14) Însemnând că falsitatea a fost abolită.

(15) Dacă ar putea vedea Viața de Apoi.

(16) În viața anterioară pe pământ când ar fi avut toate șansele, însă acum toate acestea s-au dus.

(17) Însemnând obținerea credinței și beneficiile sale sau intrarea în Paradis.

Surat (35) Fatir^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Mărire lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cel care a făcut Îngeri mesageri cu câte două aripi sau cu câte trei sau cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce Voiește, cu adevărat Allah este cu Putere peste toate.
2. Orice binecuvântare pe care o dăruiește Allah oamenilor ca Îndurare - nu poate fi interzisă de nimeni, iar ceea ce interzice El, nu mai poate permite nimeni, după El, căci El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept]!
3. O, oameni! Aduceți-vă aminte de Îndurarea lui Allah asupra voastră! Oare mai este vreun alt creator afară de Allah care să vă dăruiască cu cele de trebuință pe voi din Cer și de pre Pământ? Nu există altă divinitate afară de El! Cum de puteți voi fi abătuți?
4. Și dacă te socotesc pe tine mincinos, au mai fost socotiți mincinoși și alți Trimiși înainte de tine. Și la Allah se întorc lucrurile.
5. O, oameni! Făgăduința lui Allah este Adevăr! Așadar, să nu vă înșele pe voi viața lumească și să nu vă amăgească pe voi, în privința lui Allah, [diavolul] cel amăgitor!
6. Cu adevărat, Șeitan este pentru voi un dușman. Țineți-l, așadar, ca pe un dușman! El nu face decât să-i cheme pe susținătorii săi ca să fie oaspeți ai flăcărilor.
7. Cei care nu cred, vor avea parte de chin aspru, iar cei care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.
8. Oare acela căruia i se împodobește fapta sa rea, încât o socotește bună, [este la fel cu acela care împlinește fapte bune]? Dar Allah duce în rătăcire pe cine Voiește El și călăuzește pe calea cea bună pe cine Voiește El. Deci nu lăsa să se petreacă sufletul tău în suspine pentru ei! Allah este Bine Știutor a ceea ce săvârșesc ei.
9. Allah este Cel care trimite vânturile ce ridică nouri, iar Noi îi conducem către un ținut mort și înviem cu ei Pământul, după ce a fost mort. Astfel va fi și Învierea!
10. Cel care voiește onoarea [prin putere], la Allah este toată Onoarea⁽¹⁾! La El se înalță cuvântul cel bun și El înalță fapta cea bună⁽²⁾, iar aceia care uneltesc fapte rele, aceia vor avea parte de chin aspru, iar uneltirea acestora nu va izbuti.

(*) Creatorul.

(1) A se vedea 4:139 .

(2) Pentru a fi acceptată de Allah, însemnând că faptele bune sunt o confirmare și o dovadă a ceea ce este spus.

11. Și Allah v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi. Și nicio femeie nu rămâne grea și nici nu naște decât cu Știrea Lui. Și nici unuia din cei care au parte de viață lungă nu i se dă mai mult și nu i se scade din viața lui, fără [ca aceasta să fie înscrisă] într-o Carte. Cu adevărat, acest lucru este pentru Allah ușor.
12. Și cele două mări nu sunt la fel; una este bună, dulce, plăcută la băut, iar cealaltă este sărată și amară. Și totuși din fiecare [dintre cele două] mâncați carne proaspătă și scoateți podoabă pe care o purtați. Și tu vezi corăbiile despicând apa pentru ca voi să căutați Îndurarea Sa. Poate că voi veți fi mulțumitori!
13. El lasă ca noaptea să intre în zi și lasă ca ziua să intre în noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare deplasându-se către un termen hotărât. Acesta este Allah, Domnul vostru. A Lui este Stăpânirea, iar aceia [idolii] pe care voi îi chemați în locul Lui nu stăpânesc nici cât pielița sâmburelui de curmală.
14. Dacă îi chemați, ei nu aud chemarea voastră și chiar dacă ar auzi-o, tot nu v-ar răspunde vouă. Iar în Ziua Învierii, ei vor tăgădui că i-ați făcut asociați [lui Allah]. Și nimeni nu te poate învăța așa cum o face un Khabir [Bineștiutor].
15. O, oameni! Voi sunteți sărmani [aveți nevoie] de Allah, iar Allah este Ghaniyy [Cel Deajuns pentru Sine] [și] Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
16. Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o creație nouă,
17. Căci acest [lucru] nu este greu pentru Allah.
18. Și nu va purta niciun suflet povara altuia. Iar dacă un suflet încărcat va chema după ajutor, nimic din povara sa nu va fi purtat [de altcineva], nici dacă ar fi o rudă apropiată. Tu îi previi numai pe cei care au frică de Domnul lor, atunci când ei nu sunt văzuți [de alți oameni], și care împlinesc Rugăciunea [As-Salat]. Iar acela care se curățește nu se curățește decât pentru sine însuși și la Allah este întoarcerea [finală].
19. Nu sunt la fel cel orb cu cel care vede,
20. Nici întunericul cu lumina,
21. Nici umbra cu dogoarea⁽³⁾.
22. Și nu sunt la fel cei vii cu cei morți. Allah face să audă pe cine Voiește El, pe când tu nu-i poți face să audă pe cei din morminte⁽⁴⁾.
23. Tu [Mohammed] nu ești decât un prevenitor.
24. Cu adevărat, Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.

(3) A Soarelui sau a unui vânt dogoritor.

(4) Cele patru comparații date de Allah în Versetele 19-22 sunt cele ale unui credincios și al unui necredincios, diferite tipuri de necredință și credința (adevărată), Paradisul și Iadul și cei receptivi la călăuzire și cei nereceptivi.

25. Și dacă te socotesc pe tine mincinos, [să știi că] și cei de mai înaintea lor i-au socotit mincinoși [pe trimișii lor], în vreme ce Trimișii lor le-au adus semne limpezi, cu Scripturile și cu Cartea cea luminoasă!
26. Apoi, Eu i-am apucat pe cei care nu au crezut și cum a fost musttrarea Mea [de teribilă]!
27. Oare nu vezi că Allah a făcut să coboare din Cer apă și că Noi am făcut apoi să iasă la iveală roduri cu felurite culori și că în munți sunt dâre albe și roșii, cu felurite culori, și stânci foarte negre?!
28. Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare și vite cu felurite culori. Singurii ce se tem de Allah sunt cei dăruiți cu știință dintre robii Săi. Cu adevărat, Allah este ‘Aziz [Puternic] [și] Ghafur [Iertător].
29. Cu adevărat, cei care recită Cartea lui Allah, împlinesc Rugăciunea [As-Salat] și fac milostenii din cele cu care i-am înzestrat, într-ascuns și pe față, vor nădăjdui într-un negoț care nu piere.
30. Pentru că El [Allah] o să le dea răsplata lor întreagă și o să mai și sporească din mare Mila Sa. Cu adevărat, El este Ghafur [Iertător] [și] Șakur [Mulțumitor].
31. Și ceea ce ți-am revelat noi ție [o, Mohammed] din Carte este Adevărul, întărind ceea ce a fost mai înainte de ea. Allah este Khabir [Bineștiutor] [și] Basir [Limpede Văzător] al robilor Săi.
32. Apoi, Noi am dat spre moștenire Cartea aceluia pe care i-am ales dintre robii Noștri⁽⁶⁾. Printre ei sunt cei nedrepti cu ei înșiși, printre ei sunt unii care țin măsura și printre ei sunt alții care îi întrec cu faptele lor bune [pe toți ceilalți], cu Voia lui Allah. Aceasta este marea Îndurare.
33. Ei vor intra în grădinile Edenului și vor fi împodobiți în ele cu brățări de aur și mărgăritare, iar straiile lor vor fi din mătase, în ele.
34. Ei vor zice: „Laudă lui Allah care a îndepărtat de la noi măhnirea! Domnul nostru este Ghafur [Iertător] [și] Șakur [Mulțumitor].
35. El este Cel care ne lasă pe noi să sălășluim în casa eternă [Paradisul], prin mare Mila Lui, și nu ne va ajunge în ea oboseala și nici nu ne va ajunge în ea neputința”.
36. Iar cei care nu au crezut vor avea parte de focul Iadului. [Moartea] nu le este destinată lor pentru ca ei să moară, dar nici nu li se va ușura chinul lor. Astfel îl răsplătim Noi pe fiecare necredincios.
37. Și ei vor striga plângând acolo: „Doamne, scoate-ne pe noi⁽⁶⁾, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!” Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de

(5) Cei care l-au urmat pe Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(6) Sensul este „Întoarce-ne pe noi la viața anterioară”.

viață lungă pentru ca cel care a vrut să chibzuiască să poată chibzui? Și a venit la voi Prevenitorul. Deci gustați [pedeapsa voastră]! Iar pentru cei nelegiuîți nu este ajutor!

38. Cu adevărat, Allah este Știutorul celor necunoscute din Ceruri și de pe Pământ. El este Știutorul celor ascunse înlăuntrul piepturilor.
39. Allah este Cel care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ. Cel care este necredincios, împotriva lui se va întoarce necredința sa. Iar necredința celor necredincioși nu sporește decât mânia Domnului lor și nu le sporește necredința celor necredincioși decât numai pieirea.
40. Spune: „Îi vedeți pe asociații voștri⁽⁷⁾ pe care voi îi invocați afară de Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe Pământ? Sau au ei vreo parte în crearea Cerurilor? Sau lor le-am dat Noi vreo carte pe care ei să o [cunoască bine] și să o aducă ca evidență? [Nicidecum!] Dar nu-și făgăduiesc cei nelegiuîți unii altora decât numai înșelăciune.”⁽⁸⁾
41. Cu adevărat, Allah ține Cerurile și Pământul ca să nu se prăbușească. Iar dacă s-ar prăbuși, nimeni, după El, nu le-ar mai putea ține! El este Halim [Răbdător] [și] Ghafur [Iertător].
42. Ei au făcut [mai înainte] jurăminte puternice, pe Allah, că de le va veni un prevenitor ei vor fi mai bine călăuziți decât orice altă comunitate [anterioară]. Dar când le-a venit lor un prevenitor [Mohammed], venirea lui nu a făcut decât să le sporească nesuferirea și mai mult,
43. Semețindu-se pe pământ și prin viclenia celui șiret. Însă viclenia perfidă nu cuprinde decât neamul ei. Și oare așteaptă ei [altceva] decât rânduiala [soarta] popoarelor vechi? Dar nu vei găsi nicicând înlocuire pentru rânduiala lui Allah și nu vei găsi niciodată schimbare⁽⁹⁾ în rânduiala lui Allah⁽¹⁰⁾!
44. Oare n-au purces ei prin lume și nu au văzut care a fost sfârșitul celor de dinaintea lor, deși au fost mai puternici decât ei?! Și nimic din Ceruri și de pe Pământ nu poate să scape de pedeapsa lui Allah. Cu adevărat, El este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].
45. Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni pentru ceea ce au dobândit, n-ar mai lăsa pe fața lui [a Pământului] nicio vietate. Însă El îi păsuiește până la un termen hotărât și când va sosi termenul lor, atunci Allah va fi cu robii Săi Basir [Binevăzător].

(7) Înțeles drept „Spune-mi despre...”.

(8) Spunându-le celor care îi urmează că așa numitele zeități vor mijloci pentru ei la Allah.

(9) Sau pedepsirea altora în locul lor.

(10) În pedepsirea de către El a celor care îi neagă pe Profeți

Surat (36) Ya-Sin^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ya-Sin⁽¹⁾.
2. [Jur] pe Coranul plin de Înțelepciune⁽²⁾,
3. Cu adevărat tu [Mohammed] ești [unul] dintre Trimiși
4. Pe un drum drept!
5. [Aceasta este] revelația lui Al-'Aziz [Celui Atotputernic] [și] Ar-Rahim [Îndurător],
6. Pentru ca să previi un popor, ai cărui părinți nu au fost preveniți, iar ei sunt nebăgători de seamă.
7. Cuvântul [porunca] s-a adeverit deja pentru cei mai mulți dintre ei, dar ei nu vor crede.
8. Cu adevărat, Noi am pus lanțuri pe gâturile lor și ele sunt până la bărbii, iar capetele lor sunt înălțate.
9. Și Noi am pus o stavilă dinaintea lor și o stavilă în urma lor și astfel le-am acoperit lor ochii și iată că ei nu mai văd.
10. Și le este totuna de-i previi ori nu-i previi, căci ei nu cred.
11. Tu îl previi numai pe cel care urmează Îndemnarea și se teme de Ar-Rahman [Cel Milostiv] în taină. Binevestește-i lui iertare și răsplată generoasă!
12. Cu adevărat, doar Noi îi înviem pe cei morți și scriem ceea ce au făcut ei mai înainte, ca și ceea ce au lăsat în urmele lor, și toate lucrurile le-am enumerat într-o carte limpede.
13. Și dă-le lor drept pildă pe locuitorii cetății, când au venit la ei Trimișii.
14. Când am trimis la ei doi [Mesageri], dar i-au socotit pe ei mincinoși. Atunci i-am întărit și cu un al treilea și au zis ei: „Cu adevărat, noi suntem Trimiși la voi!”
15. Dar ei le-au răspuns: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi. Cel Milostiv [Ar-Rahman] nu a făcut să coboare nimic, iar voi nu faceți decât să mințiți!”
16. Însă [Trimișii le-]au zis: „Domnul nostru știe că noi suntem Trimiși la voi,

(*) Ya Sin.

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 10:1.

17. Iar noi nu suntem datori decât cu transmiterea limpede [a mesajului nostru]”.
18. Ei [oamenii] au spus: „Cu adevărat, noi vedem un semn [prevestitor de] rău în voi. Dacă nu încetați, noi vă vom uide cu pietre și vă va ajunge o pedeapsă dureroasă de la noi!”
19. Le-au răspuns: „Semnul prevestitor [soarta] de rău să fie cu voi! Când ați fost preveniți [ați prevestit semnul rău]?... Ba nu, voi sunteți un popor care întrece măsura!...”
20. Și de la capătul cetății a venit un bărbat, alergând, și a spus: „O, neam al meu, urmați-i pe Trimiși!
21. Urmați-i pe cei care nu cer răsplată și care sunt pe drumul cel bun!
22. De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!
23. Să iau eu alți zei în locul Lui? [Pe când] Dacă Ar-Rahman [Cel Milostiv] va voi să-mi facă mie un rău, nu-mi va fi de niciun folos mijlocirea lor și ei nu mă vor putea salva.
24. Cu adevărat, eu aș fi într-o rătăcire învederată.
25. Cu adevărat, eu cred în Domnul vostru, deci ascultați de mine.”
26. Și i se spune lui: „Intră în Rai!”⁽³⁾ Iar el răspunde: “O, de ar ști poporul meu
27. Că Domnul meu m-a iertat și m-a așezat pe mine între cei cinstiți!”
28. Și Noi nu am făcut să coboare asupra poporului său, în urma lui, vreo armată din Cer, căci nu a fost necesar [acest lucru].
29. Nu a fost decât un singur strigăt⁽⁴⁾ și iată-i pe ei stinși, fără viață.
30. Vai, pentru robii [Mei]! Nu vine la ei niciun Trimis fără ca ei să-l batjocorească!
31. Nu au văzut ei câte neamuri am nimicit Noi înaintea lor? [Și nu au văzut ei că ele] nu se vor mai întoarce niciodată la ei⁽⁵⁾!]
32. Dar fiecare, toți la un loc vor fi aduși [înaintea] Noastră!
33. Și un semn pentru ei este Pământul cel mort, pe care Noi îl aducem la viață și scoatem din el grâne, din care ei mănâncă.
34. Și Noi facem pe el grădini de palmieri și vii și facem să țâșnească din el izvoare.
35. Pentru ca ei să mănânce din roadele Sale și din ceea ce au făcut mâinile lor. Oare ei nu vor fi mulțumitori?
36. Mărire Celui care le-a creat pe toate perechi, din ceea ce face Pământul să crească și din ei înșiși și din cele pe care ei nu le cunosc!

(3) O trecere rapidă către Viața de Apoi sugerează că omul a fost omorât în mod violent de necredincioși și a fost considerat martir pentru cauza lui Allah.

(4) De la Gavriil sau un strigăt din Cer.

(5) La cei care trăiesc în prezent în această lume.

37. Și un semn pentru ei este și noaptea! Noi tragem din ea ziua și iată-i pe ei în întuneric,
38. Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala lui Al-'Aziz [Celui Atotputernic] [și] lui Al-'Alim [Atoateștiutor]!
39. Iar pentru Lună am orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier.
40. Nici Soarele nu se cuvine să ajungă Luna, nici noaptea nu poate să o ia înaintea zilei și toate plutesc pe orbite [proprie].
41. Și un [alt] semn pentru ei este acela că Noi i-am purtat pe descendenții⁽⁶⁾ lor într-o corabie încărcată
42. Și le-am făcut lor altele asemenea ei, pe care ei se suie
43. Și de am Voi Noi, i-am îneca pe ei și ei nu ar avea niciun ajutor [ca să audă țipetele lor] și nici n-ar fi ei mântuiți,
44. Decât prin Îndurarea Noastră [îi lăsăm să mai trăiască] și să se bucure pentru un timp.
45. Și dacă li se spune lor: „Fiți cu frică de ceea ce a fost înaintea voastră și de ceea ce este în urma voastră⁽⁷⁾, poate că [astfel] vi se va arăta vouă îndurare!” [ei se semeșesc].
46. Și nu le vine lor niciun semn dintre semnele Domnului lor fără ca ei să nu se îndepărteze de el.
47. Și dacă li se spune lor: „Dăruiți din cele cu care Allah v-a înzestrat pe voi!”, aceia care nu cred grăiesc către aceia care cred: „Să-l hrănim noi pe cel pe care l-ar hrăni Allah, dacă ar Voi? Voi nu sunteți decât într-o rătăcire vădită!”
48. Și ei zic: „Și când se va împlini această amenințare, dacă voi spuneți adevărul?”
49. Ei nu au a aștepta decât un singur strigăt⁽⁸⁾, care-i va apuca pe ei, în vreme ce ei se vor certa.
50. Și ei nu vor putea nici să facă vreo îndemnare, nici să se întoarcă la familiile lor.
51. Și se va sufla în Trâmbiță⁽⁹⁾ și iată-i pe ei grăbindu-se din morminte către Domnul lor
52. Și ei vor spune: „Vai nouă! Cine ne-a sculat pe noi din culcușul nostru?” [Răspunsul va fi:] „Aceasta este ceea ce a făgăduit Ar-Rahman [Cel Milostiv], iar Trimișii au spus adevărul.”
53. Nu va fi decât un singur strigăt și iată că ei toți vor fi aduși înaintea Noastră.

(6) Însemnând „descendenți” sau „urmași”, făcându-se referire la descendenții lui Noe care au fost salvați de potop.

(7) De păcate sau de această viață sau de Viața de Apoi.

(8) Primul strigăt din Trâmbiță ce va omori toate creaturile vii fără nicio avertizare.

(9) Pentru a doua oară, însemnând Învierea.

54. Și în Ziua aceea nu va fi niciun suflet nedreptățit într-un nimic și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.
55. Cu adevărat, locuitorii Raiului vor fi în Ziua aceea ocupați, bucurându-se fericiți,
56. Ei împreună cu soțiile lor, la umbră, vor fi rezemați pe divanuri,
57. Acolo vor avea ei roade și [tot] ceea ce vor cere.
58. [Și] „Pace!” Un cuvânt de la un Stăpân Îndurător
59. [Și atunci El va spune:] „Iar voi, nelegiuitorilor, să stați despărțiți [de credincioși] în Ziua aceea!
60. Oare nu am făcut Eu legământ cu voi, o, fii ai lui Adam, să nu-l adorați pe Șeytan, căci el vă este vouă dușman înverdat,
61. Și să Mă adorați pe Mine [pentru că] acesta este drumul drept?!
62. El a dus în rătăcire o mare parte dintre voi. Oare voi nu pricepeți?
63. Acesta este Iadul care vi s-a promis.
64. [Intrați în el și] ardeți astăzi în el, pentru că voi nu ați crezut!”
65. În această Zi vom pecetlui gurile lor și ne vor grai nouă mâinile lor, iar picioarele lor vor face mărturie pentru ceea ce ei au dobândit.
66. Și de am fi Voit, am fi stins [orbit] Noi ochii lor și s-ar fi întrecut ei către drum [să-l găsească], dar cum ar mai fi putut ei să vadă?⁽¹⁰⁾
67. Și de am fi Voit, i-am fi deformat Noi [încrămăcându-i] în locurile lor și n-ar mai fi putut ei nici să meargă înainte, și nici înapoi⁽¹¹⁾.
68. Și aceleia căruia îi dăruim Noi viață lungă, aceleia îi slăbim Noi înfățișarea⁽¹²⁾. Oare ei nu pricep?
69. Și Noi nu l-am învățat pe el [profetul Mohammed] poezia, căci aceasta nu s-ar fi cuvenit pentru el. Aceasta nu este decât îndemnare și un Coran limpede,
70. Pentru a-l preveni pe cel care este viu⁽¹³⁾ și pentru a se împlini Cuvântul împotriva necredincioșilor.
71. Oare ei nu văd că Noi le-am făcut lor, printre cele pe care le-au creat mâinile Noastre, vite, cărora ei le sunt stăpâni?

(10) Allah ar fi putut să îl lase pe om fără mijloace de călăuzire în viața acestor lumi, deși, prin Mila Lui, El nu a făcut astfel.

(11) Allah l-ar fi putut priva pe om de abilitățile care îi pot aduce beneficii, atât în această viață, cât și pentru Viața de Apoi, dar El nu a făcut acest lucru.

(12) În capacitate fizică și mentală.

(13) În inimă și minte (credincioși).

72. Și le-am făcut supuse lor și unele dintre ele le servesc pentru călărie, iar de la altele mănâncă
73. Și au de la ele [și alte] foloase și băuturi. Oare ei nu vor aduce mulțumire?
74. Și ei au luat în locul lui Allah alți zei [falși], în nădejdea că ei vor fi ajutați.
75. Dar nu le vor putea fi de niciun ajutor, și [ei înșiși] sunt pentru ei [pentru idoli ca] o oaste pregătită⁽¹⁴⁾.
76. Și să nu te măhnească vorbele lor! Cu adevărat, Noi Știm atât ceea ce ei țin ascuns, cât și ceea ce ei mărturisesc pe față.
77. Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? Și dintr-o dată⁽¹⁵⁾ el Ne este Nouă un dușman învederat.
78. El ne dă Nouă un exemplu⁽¹⁶⁾, uitând de crearea sa și spune: „Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?”
79. Spune: „Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi!”
80. [El este] Cel care a făcut pentru voi din pomul verde foc și iată că voi de la el aprindeți!”
81. Oare Acela care a creat Cerurile și Pământul nu are puțința să creeze asemenea lor? Ba da! Și El este Al-Khallaq [Creatorul] Al-'Alim [Atoateștiutor]!
82. Și dacă Voiește El un lucru, Porunca Lui este numai să zică „Fii” și el este.
83. Laudă Celui în Mâna Căruia se află Stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi!

(14) Protejându-și „zeii”. O altă interpretare este că ei (zeii) vor fi soldați ce vor lupta împotriva lor în Iad.

(15) Atunci când se poate descurca singur.

(16) Încercând să hotărască sfârșitul morții.

Surat (37) As-Saffat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe cei [Îngerii] ce se înșiră în rânduri
2. Și pe cei care mână cu îndârjire [Norii]
3. Și pe cei care transmit Îndemnarea⁽¹⁾:
4. Cu adevărat, Domnul vostru este Unul Singur,
5. Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor dintre ele și Stăpânul răsăriturilor
6. Cu adevărat, Noi am împodobit Cerul cel mai apropiat cu podoaba Stelelor
7. Care apără împotriva oricărui șeitan răzvrătit.
8. Ei nu vor putea să tragă cu urechea la căpeteniile preafinalte și vor fi loviți din toate părțile⁽²⁾,
9. Pentru a fi alungați. Și ei vor avea parte de chin veșnic,
10. În afară de cel care prinde din zbor [câteva cuvinte] și care este urmărit de o stea căzătoare, lucitoare.
11. Întreabă-i pe ei [o, Mohammed] „Sunt ei o creație mai puternică decât cei pe care Noi i-am creat [cei din Ceruri ș.a.m.d.]?” Noi i-am făcut [pe oameni] dintr-un lut lipicios.
12. Ba nu, tu te miri [de obrăznicia lor], cum ei își bat joc [de tine și de Coran].
13. Iar când li se pomenește [Coranul], ei nu iau aminte,
14. Iar dacă văd un semn, ei caută numai decât să-și bată joc [de el],
15. Și spun: „Aceasta nu este decât vrăjitorie învederată!
16. Oare când vom muri și vom fi noi țărână și oseminte, vom mai putea noi să fim înviați?
17. Și la fel și primii noștri strămoși?”
18. Spune: „Da, și veți fi voi umiliți apoi.”
19. Va fi numai un singur strigăt și iată-i pe ei cum privesc,
20. Zicând: „Vai nouă! Aceasta este Ziua Judecății!”
21. [Li se va spune]: „Aceasta este Ziua Judecății de Apoi, pe care voi ați tăgăduit-o!”

(*) Cei rânduiți.

(1) Profeților sau între ei. Allah jură pe aceste trei tipuri de Îngeri ceea ce este menționat în următorul verset.

(2) De Meteoriti.

22. [Îngerilor li se va porunci:] „Adunați-i pe cei care au fost nedrepti și pe semenii lor, împreună cu cei pe care i-au adorat
23. În locul lui Allah și duceți-i pe ei pe drumul Iadului!
24. Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați!
25. [Ei vor fi întrebați:] „Ce e [în neregulă] cu voi? De ce nu vă ajutați voi unii altora?”
26. Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși
27. Și se vor întoarce unul către celălalt și se vor întreba [acuzându-se];
28. Vor zice: „Voi ați venit la noi cu dreapta!”⁽³⁾
29. Dar ei le vor răspunde: „Ba voi nu ați fost credincioși,
30. Iar noi nu am avut nicio putere asupra voastră, căci ați fost un popor de nelegiuți.
31. Deci s-a împlinit Cuvântul [hotărârea] Domnului nostru împotriva noastră și [acum] noi gustăm [pedeapsa].
32. Și v-am dus pe voi în rătăcire, căci și noi înșine am fost rătăciți.”
33. Și în Ziua aceea vor fi ei împreună la pedeapsă.
34. Cu adevărat, astfel facem Noi cu nelegiuții.
35. Cu adevărat, când li s-a spus lor „Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semețit,
36. Spunând: „Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebun?”
37. Însă el [profetul Mohammed] a venit cu Adevărul și a adevărit [Mesajele] Trimișilor.
38. Cu adevărat, voi [necredincioșilor] veți gusta voi chinul cel dureros
39. Și nu veți fi socotiți decât pentru ceea ce ați făcut,
40. În afară de robii lui Allah cei aleși;
41. Ei vor avea parte de un dar bineștiut;
42. Fructe⁽⁴⁾, și vor fi ei cinstiți
43. În Grădinile Fericirii,
44. Pe divanuri, așezați față în față,
45. Și se va trece printre ei cu o cupă [de vin pur] umplută dintr-un izvor,
46. Albă, plăcută pentru cei ce beau,
47. În ea nu va fi amețală și nici nu se vor îmbăta din pricina ei,
48. Și vor avea lângă ei fete neprihănite, cu priviri scurte și cu ochi mari, frumoși⁽⁵⁾,

(3) Dintr-o poziție de putere sau de unde noi am fi acceptat adevărul, prevenindu-ne.

(4) Însemnând tot ce este delicios.

(5) Caste și modeste, care se uită doar la partenerii lor.

49. Semănând cu niște ouă [fragile] păstrate cu grijă.
50. Și se vor întoarce unii spre alții, întrebându-se,
51. Va spune unul dintre ei: „Eu am avut un prieten apropiat [pe pământ]
52. Care spunea: „Tu ești dintre cei care cred cu adevărat?
53. Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, ni se va mai cere nouă socoteală?”
54. El va spune⁽⁶⁾: „Vreți voi să priviți în jos?”
55. Și va privi el și îl va vedea pe acela⁽⁷⁾ în mijlocul Iadului.
56. Și va spune el atunci: „[Jur] Pe Allah! Aproape că mi-ai adus pieirea!
57. Și de n-ar fi fost Îndurarea Stăpânului meu, aș fi și eu printre cei aduși [în Iad]!
58. [Vor spune locuitorii Paradisului] Este adevărat că noi nu vom muri
59. Decât cu moartea noastră cea dintâi și că nu vom fi noi chinuiți?”
60. Cu adevărat, aceasta este marea izbândă.
61. Pentru așa ceva se cuvine să se străduiască aceia care se străduiesc.
62. Oare această ospetie [Paradisul] este mai bună sau pomul Zaqqum?
63. Cu adevărat, Noi l-am făcut ca o încercare pentru cei nelegiuți.
64. Cu adevărat, este un pom care iese din fundul Iadului
65. Și roadele sale sunt ca niște capete de șeitani,
66. Iar ei sunt siliți să mănânce din ele, umplându-și pânțele.
67. Apoi, cu adevărat, vor avea ei, peste aceasta, un amestec de apă clocotită,
68. Apoi, cu adevărat, întoarcerea lor va fi către Iad.
69. Ei i-au aflat pe părinții lor în rătăcire,
70. Și iată-i alergând pe urmele lor,
71. Căci și înainte de ei s-au aflat în rătăcire cei mai mulți dintre înaintașii lor
72. Și am trimis Noi prevenitori la ei,
73. Însă privește care a fost sfârșitul celor preveniți,
74. Afară de robii cei aleși ai lui Allah:
75. Noe Ne-a chemat pe Noi și Noi suntem Cei mai Buni dintre cei care răspund!
76. Și l-am mântuit pe el împreună cu familia lui de nenorocirea cea mare,
77. Și i-am făcut pe urmașii săi singurii care au rămas [pe pământ]

(6) Companiilor săi din Paradis.

(7) Pe companionul care a încercat să îl convingă să nu creadă când erau în viața de pe Pământ.

78. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ei [această binecuvântare]:
79. „Pace asupra lui Noe în toate veacurile!”
80. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe binefăcători.
81. Cu adevărat, el a fost unul dintre robii Noștri dreptcredincioși.
82. Apoi i-am înecat Noi pe ceilalți.
83. Printre cei care au urmat [calea lui Noe] s-a aflat Avraam,
84. Când a venit el la Domnul său cu inima curată
85. Și când le-a zis tatălui său și poporului său: „Pe cine adorați voi?
86. Voiți voi, prin minciună, alți dumnezei afară de Allah?
87. Ce credeți voi despre Stăpânul lumilor?”
88. Și a aruncat el o privire spre Stele
89. Și a spus: „Cu adevărat, eu sunt [pe cale să devin] bolnav [prefăcându-se doar pentru ca ei să plece]!”
90. Și s-au întors de la el, îndepărtându-se [fiindu-le teamă de boala sa].
91. Apoi s-a întors către zeii lor și le-a spus: „Voi nu mâncați?”⁽⁸⁾
92. De ce nu vorbiți?”
93. Apoi s-a năpustit asupra lor și i-a lovit cu mâna dreaptă.
94. Atunci s-au apropiat [oamenii] de el în fugă.
95. Și el le-a spus: „Vă închinați voi la ceea ce ciopliți,
96. În vreme ce Allah v-a creat pe voi, precum și ceea ce faceți voi?”
97. Ei au spus: „Construiți pentru el un cuptor și aruncați-l în flăcări!”
98. Au voit să viclenească împotriva lui, dar Noi i-am făcut pe ei să fie cei mai umiliți!
99. Și a zis el, apoi: „Cu adevărat, eu mă duc la Domnul meu care mă va călăuzi.
100. Doamne, dă-mi [un copil] dintre cei evlavioși!”
101. Și Noi i-am dat bună veste despre un flăcău blând.
102. Și când [fiul său] a ajuns la vârsta la care putea lucra împreună cu el, a spus: „O, fiul meu! Cu adevărat, am văzut în vis că te voi jertfi. Vezi cum ți se pare?” I-a răspuns: „O, tată! Fă după cum ți se poruncește, căci mă vei afla pe mine - dacă va Voi Allah - printre cei răbdători!”
103. Și când s-au supus amândoi⁽⁹⁾ și l-a întins pe el pe o tâmplă,

(8) Ceea ce le era servit.

(9) Poruncii lui Allah.

104. Am strigat Noi la el: „O, Avraam!
105. Tu ai împlinit vedenia.” Astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine.
106. Cu adevărat, aceasta a fost o încercare răzvedită
107. Și l-am răscumpărat pe el printr-o jertfă minunată⁽¹⁰⁾
108. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după el [această binecuvântare]:
109. „Pace asupra lui Avraam!”
110. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care săvârșesc bine.
111. Cu adevărat, el a fost dintre robii Noștri dreptcredincioși.
112. Și i l-am vestit lui pe Isaac ca Profet, dintre oamenii cei evlavioși⁽¹¹⁾.
113. Și l-am binecuvântat pe el și pe Isaac. Dar printre urmașii lor s-au aflat unii făcători de bine și alții lămurit nedrepti față de ei înșiși.
114. Și, cu adevărat, Noi ne-am arătat mare Mila Noastră față de Moise și Aaron
115. Și, cu adevărat, i-am izbăvit pe ei doi, împreună cu neamul lor, de năpasta cea mare
116. Și, cu adevărat, i-am ajutat pe ei și au fost ei biruitori.
117. Și le-am dăruit lor Scriptura [Tora] cea deslușită
118. Și i-am călăuzit pe ei pe calea cea dreaptă.
119. Și am lăsat Noi pentru neamurile care au venit după ei [această binecuvântare]:
120. „Pace asupra lui Moise și a lui Aaron!”
121. Și, cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine;
122. Fiindcă ei doi au fost printre robii Noștri dreptcredincioși.
123. Și, cu adevărat, printre Trimiși a fost și Elia,
124. Care i-a spus poporului său: „Vouă nu vă este frică?
125. Îl chemați voi pe Baal⁽¹²⁾ și-l părăsiți voi pe Cel Mai Bun Creator?
126. Allah este Domnul vostru și Domnul părinților voștri cei dintâi”.
127. Însă ei l-au socotit pe el mincinos. Și vor fi ei aduși [la pedeapsă],
128. În afară de robii cei aleși ai lui Allah.
129. Și am lăsat Noi pentru popoarele care au venit după el [această binecuvântare]:
130. „Pace asupra lui Elia!”
131. Cu adevărat, astfel îi răsplătim Noi pe cei care împlinesc bine,

(10) Allah a trimis un berbec uriaș pentru a fi sacrificat în locul lui Ismail.

(11) Aceasta arată că primul fiu care era menit să fie sacrificat era Ismail și nu Isaac, așa cum pretind evreei și creștinii.

(12) Numele unui idol măreț adorat de oameni și care înseamnă „domn”.

132. Iar el este dintre robii Noștri dreptcredincioși.
133. Și, cu adevărat, a fost și Lot unul dintre Trimiși
134. Și l-am mântuit Noi împreună cu toată familia lui,
135. În afară de o bătrână [soția lui] care s-a aflat printre cei rămași [alături de nelegiuiți],
136. Apoi i-am nimicit pe ceilalți,
137. Iar voi treceți pe lângă ei dimineă
138. Și noaptea. Oare voi nu pricepeți?
139. Și, cu adevărat, a fost și Iona printre Trimiși.
140. [Spune] când a alergat el la corabia încărcată
141. Și a tras la sorți⁽¹³⁾ și a fost osândit [să fie aruncat]
142. Și l-a înghițit peștele cel mare, pentru că el era vinovat⁽¹⁴⁾
143. Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire,
144. Ar fi rămas în burta lui până în ziua când vor fi înviați⁽¹⁵⁾.
145. [Însă] L-am aruncat Noi pe Pământul cel gol fiind el bolnav,
146. Și am lăsat să crească peste el un lujer de dovleac⁽¹⁶⁾
147. Și l-am trimis pe el⁽¹⁷⁾ [ca Profet] la o sută de mii [de oameni] sau chiar mai mulți,
148. Iar ei au crezut și i-am lăsat pe ei să se bucure de viață până la un timp.
149. Întreabă-i pe ei: „Oare are Domnul tău [numai] fice și ei au fi?”
150. Sau i-am făcut Noi pe Îngeri femei și ei au fost martori?
151. Iată că ei din pricina nelegiuirii lor spun:
152. „Allah a zămislit!” Ba ei sunt mincinoși!
153. A ales El ficele înaintea fiilor?
154. Ce-i cu voi? Cum judecați?
155. Oare voi nu chibzuți?
156. Sau aveți voi o dovadă limpede?
157. Aduceți cartea voastră, dacă spuneți voi adevăr?
158. Au plăsmuit ei că între El și între dijnii ar fi înrudire, însă djinnii știu că ei [cei care au făcut aceste acuzații] vor fi aduși [pentru a fi pedepsiți].

(13) Pentru a afla cine va fi aruncat peste bord pentru a-i salva pe ceilalți pasageri. Având prea mulți pasageri, corabia era pe punctul de a se scufunda.

(14) Pentru că și-a pierdut speranța prea repede cu poporul său și a plecat fără a primi permisiunea lui Allah.

(15) Însemnând că burta peștelui ar fi devenit mormântul lui.

(16) Care este cunoscut a face umbră și a îndepărta muștele.

(17) L-am întors apoi.

159. Laudă lui Allah! El este mai Presus de ceea ce ei vorbesc.
160. În afară de robii lui Allah cei aleși
161. Dar voi și aceia pe care îi adorați,
162. Nu veți putea fi ademenitori [pentru a-i rățăci pe credincioși]
163. Decât cu cel care va arde în Foc⁽¹⁸⁾.
164. [Îngerii spun]⁽¹⁹⁾ Și nu este niciunul printre noi care să nu aibă un loc cunoscut⁽²⁰⁾.
165. Și, cu adevărat, noi suntem aranjați în rânduri [pentru rugăciune]
166. Și, cu adevărat, noi suntem cei care aducem Laudă.
167. Și, cu adevărat, ei [necredincioșii] spuneau⁽²¹⁾:
168. „Dacă am fi avut noi o îndemnare de la înaintași,
169. Am fi fost noi robi aleși ai lui Allah”.
170. Însă ei îl tăgăduiesc⁽²²⁾, dar în curând vor ști.
171. Cuvântul Nostru [porunca noastră] a fost rostit mai înainte față de robii Noștri cei trimiși,
172. Că ei vor fi cei victorioși
173. Și, cu adevărat, că soldații Noștri [credincioșii] vor fi cei biruitori⁽²³⁾.
174. Deci, [o, Mohammed] întoarce-te de la ei până la un timp!
175. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea!
176. Oare vor ei să grăbească osânda Noastră?
177. Dar când va coborî ea în curtea lor, rea dimineață va fi pentru cei preveniți!
178. Întoarce-te de la ei până la un timp!
179. Și privește la ei, [atunci când îi lovește pedeapsa], căci atunci, și ei vor vedea!
180. Slavă Domnului tău, Stăpânul Puterii! El este mai Presus de ceea ce spun ei!
181. Pace asupra Trimișilor
182. Și Laudă lui Allah, Stăpânul tuturor lumilor!

(18) Din cauza necredinței și a faptelor rele.

(19) Dezmințind ceea ce necredincioșii au spus despre ei.

(20) Pentru adorare sau „o sarcină desemnată”.

(21) Înainte de revelarea Coranului.

(22) Coranul.

(23) Dacă nu în această lume, atunci în Viața de Apoi.

Surat (38) Sad^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Sad⁽¹⁾. Pe Coranul cel plin de povață!⁽²⁾
2. Ba nu, cei care nu au crezut sunt [mai degrabă] în îngâmfare și schismă!
3. Câte popoare am nimicit Noi mai înainte de ei! Într-un sfârșit ei au strigat, însă nu mai era timp pentru ei de mântuire!
4. S-au mirat ei că le-a venit un prevenitor [profetul Mohammed] chiar dintre ei, iar necredincioșii au zis: „Acesta este un vrăjitor mincinos,
5. Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu adevărat, acesta este un lucru ciudat.”
6. Însă mai-marii lor au pornit să spună: „Mergeți voi înainte și rămâneți statornici la zeii voștri [în apărarea lor]! Cu adevărat, acesta este un lucru dorit!⁽³⁾
7. Noi nu am auzit despre aceasta în ultima religie!⁽⁴⁾ Aceasta nu este decât o născocire!
8. Oare Pomenirea i-a fost trimisă tocmai lui, dintre noi [toți]?” Ei sunt în îndoială asupra Îndemnării Mele [Coranul]. Ba ei nu au gustat încă pedeapsa Mea!
9. Ori au ei comorile Îndurării Domnului tău Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Uahhab [Darnic]?
10. Ori au ei Împărăția Cerurilor și a Pământului și a ceea ce se află între ele? Dacă-i așa, atunci să urce în Cer!
11. [Ei sunt doar] soldați [care vor fi] învinși acolo printre aliați [necredincioși].
12. Mai înainte de ei au învinuit de minciună și popoarele lui Noe, lui 'Ad și lui Faraon, stăpânul țărășilor⁽⁵⁾,
13. Și [tribul lui] Thamud și neamul lui Lot și neamul din Al-Ayka. Aceștia sunt aliații!⁽⁶⁾
14. Nu a fost niciunul dintre ei care să nu-i fi socotit, pe Trimiși, mincinoși. Așadar, a fost dreptă pedeapsa [Mea]!

(*) Sad.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Completarea jurământului este înțeleasă a fi: Coranul nu poate fi imitat și deci este un miracol de la Allah.

(3) Plănuț de profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru a câștiga influență și prestigiu pentru el.

(4) Făcându-se referire la creștinism sau posibil la religia păgână a celor din Qurayș.

(5) Cu care i-a torturat pe oameni.

(6) Care au fost învinși, printre care vor fi și necredincioșii din Qurayș și alții.

15. Aceștia nu așteaptă decât un singur strigăt [al Trâmbiței], care va veni, fără întrerupere, [până ce îi va nimici pe toți].
16. Ei spun: „Doamne, grăbește-ne nouă pedeapsa noastră, înainte de Ziua Judecății!”
17. Fii răbdător cu ceea ce spun ei și adu-ți aminte de robul Nostru David, cel cu putere [în adorare și credință]; cu adevărat, el a arătat căință.
18. Cu adevărat, Noi am supus munții să-L slăvească [pe Allah] împreună cu el, după-amiaza [târzie] și dimineața [după răsărit]!
19. Și păsările cele adunate! Toate se vor întoarce spre el [David] repetând [laudele]!
20. Și Noi am întărit stăpânirea lui și i-am dat lui înțelepciunea și judecata sănătoasă în vorbire!
21. Oare a ajuns până la tine vestea celor care se certau și care s-au cățărât pe zidul templului?
22. Când au intrat la David și el s-a speriat de ei au zis ei: „Nu-ți fie frică! Noi suntem doi care ne certăm; unul dintre noi a fost nedrept cu celălalt. Deci judecă între noi cu dreptate și nu fi cu strâmbătate și călăuzește-ne pe noi pe calea cea dreaptă!
23. Cu adevărat, acesta este fratele meu. El are nouăzeci și nouă de oi, iar eu am o singură oaie. Și mi-a zis el: „Dă-mi-o în grija mea!” Și m-a biruit el cu vorba”.
24. [David] a spus [în grabă, fără să-l asculte pe celălalt]: „El a fost nedrept cu tine, când ți-a cerut să împreuni oaia ta cu oile lui. Și mulți dintre cei care se asociază își încalcă unii altora drepturile, afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune - dar cât de puțini sunt ei!” Și David a înțeles că Noi îl punem la încercare și s-a rugat de iertare Domnului său și a căzut, prosternându-se, și s-a căit.
25. Și i-am iertat Noi aceasta și el a avut parte de loc apropiat la Noi și de frumoasă întoarcere.
26. [Noi am spus] „O, David! Noi te-am făcut pe tine urmaș pe pământ. Deci judecă între oameni cu adevăr și nu urma poftei care te abate de la calea lui Allah!” Cei care se abat de la calea lui Allah vor avea parte de osândă aspră, pentru că au uitat de Ziua Socotirii.
27. Noi nu am făcut în deșert Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru Focul [care-i așteaptă]!
28. Oare să-i punem Noi pe cei care cred și împlinesc fapte bune împreună cu cei care fac stricăciuni pe Pământ sau să-i punem pe cei cu frică [de Allah] în rând cu nelegiuții?
29. [Iată] o Carte binecuvântată pe care Noi ți-am trimis-o [o, Mohammed], pentru ca ei să ia aminte la Versetele ei și pentru ca cei care au pricepere să chibzuiască!

30. Și i l-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu câință!
31. [Spune] când i s-au adus lui după-amiaza cai sprinteni,
32. Și a spus el: „Eu am fost înclinat către iubirea bunurilor [din această lume] într-atât încât [am uitat de] Pomenirea Domnului meu, până ce [Soarele] s-a ascuns în spatele vălului său [de întuneric];”
33. [El a spus] „Aduceți-i înapoi la mine!” Și s-a pornit el să le mângâie⁽⁷⁾ picioarele și gâturile.
34. Și l-am încercat Noi pe Solomon și am aruncat pe tronul lui un trup⁽⁸⁾. Apoi s-a căit el.
35. A zis: „Doamne, iartă-mă pe mine și dăruiește-mi mie o stăpânire cum nu se mai cuvine nimănui după mine, căci Tu ești Al-Uahhab [Cel Darnic]!”
36. Și i-am supus lui vântul, ca să alerge lin, după porunca lui, unde el voia,
37. Ca și pe șeitani: pe toți ziditorii și cufundătorii,
38. Ca și pe alții legați în lanțuri.
39. [Noi am spus] „Acesta este Darul Nostru. Deci împarte-l sau păstrează-l, fără să dai nicio socoteală!”
40. Și cu adevărat, el are la Noi un loc apropiat și frumoasă întoarcere.
41. Și adu-ți aminte de robul Nostru Iov, care L-a invocat pe Domnul său spunând: „Șeitan m-a atins pe mine cu nenorocire [năruindu-mi sănătatea] și cu suferință [năruindu-mi averea]”
42. [I s-a spus] „Lovește [pământul] cu piciorul tău și [privește cum iese] o apă răcoroasă pentru spălat și pentru băut!”
43. Și Noi i-am dat lui [înapoi] familia sa și încă pe atât, ca Îndurare de la Noi și ca îndemnare pentru cei care pricep.
44. [Noi am spus] „Și ia în mâna ta un mănunchi [de iarbă] și lovește cu el [spre soția ta] și nu încălca jurământul tău!⁽⁹⁾” Și Noi l-am aflat statornic pe el! Un rob prea bun care se căiește!
45. Și adu-ți aminte de robii Noștri Avraam, Isaac și Iacob - cei cu putere [în adorare și credință] și cu pricepere!

(7) Cu sabia lui drept ispășire pentru păcatul său, sacrificându-i. Unele comentarii au sugerat de asemenea și înțelesul „mângâierii” cu mâna.

(8) Despre care se spune că este un diavol sau un corp fără viață (unul fără capabilitate), dar doar Allah Singurul Știe cel mai bine.

(9) La un moment dat în timpul bolii sale, Iov s-a mâniat pe soția lui și a jurat că dacă se însănătoșește o va pedepsi cu 100 de lovituri de bici. Conform instrucțiunilor lui Allah, jurământul a fost îndeplinit prin lovirea ei o dată cu 100 de fire de iarbă.

46. Cu adevărat, Noi i-am ales pe ei și i-am deosebit printr-o trăsătură aleasă: Pomenirea [frecvență a] Vieții de Apoi [și pregătirea lor pentru ea prin împlinirea de fapte bune și chemarea oamenilor la aceasta].
47. Și, cu adevărat, ei au fost la Noi printre cei mai buni aleși.
48. Și adu-ți aminte de Ismail, de Eliseu, și de Dhu-I-Kifl, căci toți au fost printre cei mai buni!
49. Aceasta este o Pomenire, iar cei cu frică vor avea parte de frumos loc la întoarcere:
50. Grădinile Edenului cu porțile deschise pentru ei,
51. Unde, rezemați, vor cere ei fructe din belșug și băuturi
52. Și vor avea ei [fecioare] frumoase, cu priviri curate, toate de aceeași vârstă.
53. Aceasta este ceea ce vi se promite vouă [dreptcredincioșilor] pentru Ziua Socotirii.
54. Cu adevărat, acesta va fi darul Nostru [pentru voi] și el va fi fără de sfârșit.
55. Astfel va fi! Însă nelegiuții vor avea parte de cel mai rău loc de întoarcere.
56. Iadul în care, vor arde! Și rău culcuș va fi el!
57. Astfel va fi! Și vor gusta ei apă clocotită și puroi
58. Și alte [pedepse] asemenea acesteia.
59. [Și atunci li se va zice nelegiuților]: „Aceasta este o ceată ce intră grăbită împreună cu voi. Să nu aibă [această ceată] parte de bun venit, pentru că ea este sortită să ardă în Foc!”
60. Ei vor zice: „Ba voi nu veți avea parte de bun venit! Voi ați adus aceasta asupra noastră!” Ce rău culcuș va fi el!
61. Vor zice ei: „Doamne, acelora care au adus aceasta asupra noastră, sporește-le pedeapsa îndoit, în Foc!”
62. Și ei vor zice: „De ce nu-i vedem pe bărbații pe care noi îi socoteam printre cei răi?”⁽¹⁰⁾
63. I-am luat noi în batjocură! Sau ochii noștri nu-i zăresc?”
64. Aceasta este cu adevărat cearta neamului Focului.
65. Spune: „Eu sunt numai un prevenitor! Nu există nicio divinitate afară de Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Stăpânul Atotputernic]
66. Stăpânul Cerurilor și a Pământului și al celor ce se află între ele, Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Mereu Iertător]!”
67. Spune: „Aceasta este o veste măreață,

(10) Ei se referă la credincioși.

68. Însă voi vă îndepărtați de la ea.
69. Eu nu am nicio cunoștință despre căpeteniile preaînalte [ale Îngerilor] când ele au avut disputa [în legătură cu crearea lui Adam],
70. Mie nu mi s-a revelat decât că eu sunt un prevenitor limpede!”
71. [Și spune] când Domnul tău le-a spus Îngerilor: „Eu voi crea un om din lut.
72. Și când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din Duhul Meu⁽¹¹⁾, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă [în semn de respect]!”
73. Și s-au prosternat toți Îngerii laolaltă,
74. Cu excepția lui Iblis⁽¹²⁾, căci el a fost arogant și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința.
75. [Allah] a spus: „O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu Măinile Mele⁽¹³⁾? Ai fost arogant [atunci] sau te-ai socotit tu [deja] printre cei înalți?”
76. [Iblis] a spus: „Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai plămădit din foc, în vreme ce pe el l-ai plămădit Tu din lut!”.
77. [Allah] a spus: „Ieși din el [Paradis] și vei fi tu alungat
78. Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!”
79. [Iblis] a spus: „Doamne, dă-mi mie răgaz până în Ziua când vor fi ei înviați!”
80. [Allah] a zis: „Vei fi printre cei păsuți,
81. Până în Ziua timpului hotărât!”
82. [Iblis] a spus: „Pe Puterea Ta [jur]! Eu îi voi duce în ispită pe toți,
83. În afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!”
84. [Allah] a spus: „Eu sunt Al-Haqq [Cel Drept]! Adevăr este ceea ce spun:
85. Voi umple Iadul cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!”
86. Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă cer pentru acesta [Coranul] nicio răsplată și eu nu sunt dintre prefăcuți!
87. El nu este decât Îndemnare pentru lumi!
88. Și voi veți cunoaște [adevărul despre] vestea lui, după un timp!”

(11) A se vedea 15:29.

(12) A se vedea 2:34.

(13) A se vedea 2:19.

Surat (39) Az-Zumar^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Revelarea Cărții [Coranului] [vine] de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
2. Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.
3. Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată! Iar cei care și-au luat ocrotitor în locu⁽¹⁾ Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.
4. De ar fi Voit Allah să-Și ia un fiu, El ar fi ales ceea ce ar fi Voit din ceea ce a creat. Laudă Lui! El este Allah Al-Uahid [Cel Unic] [și] Al-Qahhar [Atotputernic].
5. El a creat Cerurile și Pământul într-un adevăr. El învâluie noaptea peste zi și ziua peste noapte. El a supus Soarele și Luna și fiecare grăbește până la un termen hotărât. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Atoateiertător].
6. El v-a creat pe voi [toți] dintr-un singur suflet. Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite⁽²⁾. El vă creează în pântecele mamelor voastre, făptură după făptură, în trei întunecimi⁽³⁾. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! A Lui este Împărăția! Nu există altă divinitate afară de El! Cum de vă abateți?
7. Dacă nu credeți - cu adevărat, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui. Și nu va purta niciun [suflet] păcătos povara altuia. Apoi la Domnul vostru este întoarcerea voastră și El vă va vesti ceea ce ați făcut. Cu adevărat, El Știe ceea ce se află în înlăuntrul piepturilor.
8. Dacă pe om îl lovește o nenorocire, atunci el Îl cheamă pe Domnul său, căindu-se înaintea Lui. Apoi, când îi dăruiește lui Îndurare din partea Sa, uită cele cu care se rugase și Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rătăcească [pe oameni] de la

(*) Cetele.

(1) Allah nu acceptă ca altcineva să fie asociat cu El în adorare și ascultare.

(2) A se vedea 6:143-144.

(3) În burtă, uter și membrana amniotică.

drumul Său. Spune: „Bucură-te pentru puțin [timp] de necredința ta, însă tu vei fi dintre oaspeții Focului!”

9. Oare cel care petrece timpul nopții în Rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și Îl roagă de Îndurare pe Domnul său? Spune: „Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?” Însă numai aceia care au minte trag învățăminte.
10. Spune⁽⁴⁾: „O, robii Mei cei dreptcredincioși! Fiți cu frică de Domnul vostru! Cei care fac bine în această lume vor avea parte de bine. Pământul lui Allah este întins. Cu adevărat, cei statornici vor primi răsplata lor fără măsură!”
11. Spune [o, Mohammed]: „Mi s-a poruncit mie să-L Ador pe Allah, arătându-I numai Lui credință!
12. Și mi s-a poruncit să fiu primul dintre musulmani!”
13. Spune: „Cu adevărat, eu mă tem, dacă nu-I voi arăta supunere Domnului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!”
14. Spune: „Pe Allah [Unicul] Îl voi adora, curat în credința mea!”
15. Adorați ceea ce voiți afară de El! Spune: „Cei care pierd sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și familiile lor în Ziua Învierii! Aceasta este pierderea înveredată!
16. Ei vor avea deasupra lor umbre de foc și sub ei alte umbre!” Cu aceasta îi amenință Allah pe robii Săi. „O, robii Mei, fiți cu frică de Mine!”
17. Dar cei care s-au ferit să-l adore pe Thagut⁽⁵⁾ și s-au întors, căindu-se, la Allah - vor avea veste bună! Deci binevestește robilor Mei,
18. Care ascultă cuvântul și urmează ceea ce este cel mai bun în el! Aceștia sunt cei pe care îi călăuzește Allah și aceștia sunt cei cu pricepere.
19. Oare pe cel împotriva căruia se adevărește cuvântul pedepsei, oare îl vei mai putea tu mântui când el se află deja în Foc?
20. Însă cei care au fost cu frică de Domnul lor vor avea parte de odăi⁽⁶⁾ peste care alte odăi au fost clădite. Pe sub ele vor curge pâraie. [Aceasta este] făgăduința lui Allah și Allah nu calcă făgăduința Sa.
21. Oare tu nu vezi că Allah trimite apă din Cer, apoi o îndreaptă ca izvoare în pământ, apoi scoate cu ajutorul ei roade de felurite culori, apoi ele se ofilesc și le vezi galbene, apoi le face bucațele. Cu adevărat, întru aceasta se află îndemnare pentru cei care au pricepere.

(4) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este instruit să le spună în Numele lui Allah credincioșilor Săi robi.

(5) Satana sau orice alt obiect de adorare.

(6) Camere sau locuințe sau palate ridicate.

22. Oare cel căruia i-a deschis Allah pieptul pentru Islam și care are lumină de la Domnul său [este ca cel a cărui inimă îl respinge]? Vai acelora cu inimile împietrite față de pomenirea lui Allah. Aceia se află într-o rătăcire învederată.
23. Allah a trimis vestea cea mai frumoasă, ca o Carte [în care unele Versete] se aseamănă și se repetă. Pieile acelora care se tem de Domnul lor se înfioară la auzul ei; apoi se liniștesc pieile și inimile lor la pomenirea lui Allah. Aceasta este călăuzirea lui Allah; El călăuzește cu ea pe cine Voiește. Iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea niciun ocârmuitor.
24. Oare acela care în Ziua Învierii se va feri cu fața⁽⁷⁾ sa de răul chinului? Și li se va spune celor nelegiuîți: „Gustați ceea ce ați agonisit!”
25. Au tăgăduit aceia de dinainte de ei și le-a venit lor chinul de acolo de unde ei nu se așteptau.
26. Și le-a dat lor Allah să guste rușine în viața aceasta, iar pedeapsa din Viața de Apoi va fi și mai mare, măcar dacă ei ar ști!
27. Și Noi le-am dat oamenilor în acest Coran tot felul de pilde, pentru ca ei să ia aminte!
28. Un Coran arab, fără de nicio deviere⁽⁸⁾, pentru ca ei să fie dreptcredincioși!
29. A dat Allah ca exemplu un bărbat [rob] cu [stăpâni] asociați care se ceartă între ei [asupra lui] și un [alt] bărbat cu totul supus unui singur om. Oare sunt ei în aceeași situație? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
30. Tu vei muri [într-o zi] și vor muri și ei [într-o zi].
31. Apoi, în Ziua Învierii, vă veți certa voi între voi, înaintea Domnului vostru.
32. Și cine este mai nedrept decât cel care minte împotriva lui Allah și socotește Adevărul drept minciună, atunci când vine la el?! Oare nu se află în Iad sălaș pentru cei necredincioși?
33. Iar cel care a adus Adevărul [Profetul] și cel care îl crede - aceștia sunt cei evlavioși.
34. Ei au la Domnul lor ceea ce voiesc. Aceasta este răsplata celor care săvârșesc fapte bune.
35. Pentru ca Allah să le șteargă lor cele mai rele [fapte] pe care le-au săvârșit și să le dea răsplată după cele mai bune [fapte] pe care le-au săvârșit.
36. Oare nu este Allah de ajuns pentru robul Său [Profetul Mohammed]? Însă ei voiesc să te sperie cu aceia care ar fi în locul Lui. Dar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea parte de ocârmuitor.
37. Iar pe cel pe care îl călăuzește Allah nu va avea cine să-l ducă în rătăcire. Oare nu este Allah 'Aziz [Puternic] și Dătător de răzbunare

(7) În locul mâinilor lui, care vor fi legate de gâtul său.

(8) De la adevăr.

38. Dacă tu îi întrebi „Cine a creat Cerurile și Pământul?”, ei vor răspunde: „Allah!”
Spune: „Îi vedeți voi⁽⁹⁾ pe aceia pe care-i invocați, afară de Allah? Dacă Allah îmi Voiește mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi Voiește o Îndurare, pot ei să împiedice Îndurarea Lui?” Spune: „Allah îmi este de ajuns și în El se încred aceia care se încred.”
39. Spune: „O, popor al meu! Lucrați voi după calea voastră și voi lucra și eu [după calea mea] și [curând] veți afla voi
40. Asupra cui va veni chinul care îl înjosește și asupra cui se va coborî pedeapsa veșnică!”
41. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție Cartea, pentru oameni, într-un adevăr. Acela care este călăuzit, este numai pentru sine, iar acela care rătăcește, [o face] numai împotriva sa însuși, iar tu nu ești chezaș pentru ei.
42. Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor [le ia], în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea, iar pe celelalte le trimite [în trupurile lor] până la un timp hotărât. În aceasta sunt semne pentru un popor [de oameni] care chibzuiesc.
43. Oare au luat ei mijlocitori, afară de Allah? Spune: „Chiar și dacă ei nu au nicio putere și nu au nici minte?”
44. Spune: „A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și apoi la El vă veți întoarce!”
45. Când este pomenit doar Allah singur, [fără asociați], se strâng inimile celor care nu cred în Viața de Apoi, iar când sunt pomeniți cei luați în locul Lui, atunci se bucură ei.
46. Spune: „O, Allah, Creator al Cerurilor și a Pământului, Cunoscător al celor nevăzute și al celor văzute, Tu judeci între robii Tăi, asupra celor în care ei nu se înțeleg.”
47. Dacă cei care sunt nelegiuți ar avea tot ceea ce se află pe Pământ și încă o dată pe atât, laolaltă cu aceasta, [în zadar] le-ar oferi ei ca răscumpărare pentru [a scăpa de] chinuri în Ziua Învierii; li se va arăta lor de la Allah ceea ce ei n-au pus în socoteală niciodată,⁽¹⁰⁾
48. Li se vor arăta relele pe care le-au agonisit și-i vor împresura pe ei cele de care și-au bătut joc.
49. Când îl atinge pe om o nenorocire, atunci Ne cheamă el. Apoi, după ce-i dăruim îndurare din partea Noastră, el spune: „Mi se cuvine pentru știința mea”. Dar aceasta este o încercare, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
50. Așa au grăit și cei de dinaintea lor și nu le-au fost de niciun folos cele pe care le-au agonisit.

(9) Spuneți-mi despre...

(10) Mânia și pedeapsa Lui.

51. Și i-au lovit pe ei consecințele rele a ceea ce au agonisit. Și pe cei care sunt nelegiuiți dintre aceștia [mecanii] îi vor lovi relele pe care le-au agonisit și nu se vor putea ei împotrivi Puterii [lui Allah].⁽¹¹⁾
52. Oare ei nu știu că Allah îl înzestrează cu prisosință pe acela care Voiește El sau îl înzestrează cu măsură? Cu adevărat, în aceasta sunt semne pentru un popor [de oameni] care cred.
53. Spune: „O, voi, robii Mei care ați întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiți în privința Îndurării lui Allah.” Allah iartă toate păcatele⁽¹²⁾. Cu adevărat, El este Al-Ghafur [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].
54. Întoarceți-vă cu căință spre Domnul vostru și supuneți-vă Lui, înainte de a veni chinul la voi, căci apoi nu veți mai putea fi voi mântuiți!
55. Și urmați cele mai bune [porunci] care v-au fost vouă trimise de către Domnul vostru, înainte de a veni la voi osânda pe neașteptate, fără ca voi să băgați de seamă!
56. Înainte să spună un suflet⁽¹³⁾: „Vai mie, pentru că nu am luat seama [la îndatoririle mele] față de Allah, fiindcă eu am fost printre batjocoritori!”
57. Sau să spună: „Dacă Allah m-ar fi călăuzit, aș fi fost printre cei evlavioși!”
58. Sau să spună, atunci când va vedea chinul: „O, dacă ar fi pentru mine întoarcere, astfel încât să fiu eu printre făcătorii de bine!”
59. „Dar Versetele Mele au venit la tine și tu le-ai socotit mincinoase și ai fost arogant și ai fost printre cei necredincioși!”
60. În Ziua Învierii vei vedea tu chipurile celor care au mințit împotriva lui Allah, întunecate. Oare nu se află în Iad sălaş pentru cei aroganți?
61. Și Allah îi va mântui pe cei care au avut frică de El prin ceea ce au dobândit⁽¹⁴⁾. Nu-i va atinge pe ei niciun rău și nu vor fi ei mâhniți.
62. Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!
63. El are cheile Cerurilor și ale Pământului, iar aceia care nu cred în Versetele lui Allah, aceia vor fi cei care pierd.
64. Spune [o, Mohammed]: „Îmi porunciți, voi, neștiutorilor, să ador pe altcineva afară de Allah?”
65. Vi s-a revelat ție și acelora de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre cei care pierd.

(11) Nu Îl vor putea împiedica pe Allah de la ceea ce El dorește sau nu vor putea să scape de pedeapsă.

(12) Celor care se căiesc și se îndreaptă.

(13) În Ziua Judecării.

(14) Succesul lor în încercările vieții lumești și dobândirea Paradisului.

66. Deci, adoră-L tu pe Allah și fii dintre cei care aduc mulțumire!”
67. Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine⁽¹⁵⁾, deși în Ziua Învierii întregul Pământ va fi [în] Pumnul Său, iar Cerurile vor fi adunate în Mâna Sa Dreaptă. Mărire Lui! El este mai Presus de ceea ce Îi fac ei asociați!
68. Și atunci când se va sufla în Trâmbiță, vor fi nimiciți toți cei care se află în Ceruri și pre Pământ, afară de cei care va Voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.
69. Și va străluci Pământul în Lumina Domnului său, va fi așezată cartea [cu faptele] și vor fi aduși Profeții și martorii și se va face judecată între ei cu dreptate și ei nu vor fi nedreptățiți.
70. Și va fi răsplătit fiecare suflet după ceea ce a săvârșit, căci El Știe mai bine ceea ce fac ei.
71. Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Iad, iar când vor ajunge la el se vor deschide porțile sale și păzitorii lui le vor spune: „Oare nu au venit la voi Trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite Versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor spune: „Ba da! Însă s-a adevărit cuvântul despre pedeapsa împotriva necredincioșilor!”
72. Se va spune: „Intrați pe porțile Iadului; veșnic veți fi în ea sălășluitoari!” Și cât de rău va fi sălaşul celor trufași!
73. Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el, li se vor deschide porțile lui și le vor spune păzitorii lui: „Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!”
74. Și vor spune ei: „Slavă lui Allah, care a împlinit făgăduința Sa față de noi și ne-a făcut pe noi să moștenim Pământul, ca să putem locui în Paradis oriunde vom voi!” Minunată este răsplata celor care au săvârșit [fapte bune]!
75. Și îi vei vedea tu pe Îngerii înconjurând Tronul, slăvindu-L pe Domnul lor și aducându-I laude. Se va judeca între ei după dreptate și se va spune: „Slavă lui Allah, Stăpânul lumilor!”

(15) Nu l-au apreciat Atributele.

Surat (40) Ghafir^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. Revelarea Cărții [Coranul] este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic], Al-'Alim [Știutor],
3. Iertătorul păcatelor, Primitorul căinței, Cel aspru la pedeapsă, Dătătorul de Îndurare. Nu există altă divinitate afară de El și la El este întoarcerea.
4. Nu se împotrivesc față de semnele lui Allah decât cei care nu cred. Așadar, să nu te înșele umbletul lor prin țări [pentru că sfârșitul lor va fi în Iad]!
5. Mai înainte de ei, i-au socotit mincinoși [pe Trimișii lor] poporul lui Noe, și după ei și alte grupuri, și fiecare comunitate se gândea cum să-l piardă pe Trimisul ei, și ei au luat ca argument neadevărul pentru a tăgădui cu el Adevărul și de aceea i-am lovit Eu. Și cum a fost pedeapsa Mea!
6. Astfel s-a adevărit cuvântul [soarta] Domnului tău împotriva celor care nu au crezut: „Ei vor fi oaspeții Focului!”
7. Cei⁽²⁾ ce poartă Tronul și cei care-l înconjoară Îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-I laudă, cred în El și cer iertare pentru cei care cred [spunând]: „Doamne! Tu cuprinzi toate lucrurile cu Îndurarea și Știința Ta. Așadar, iartă-i pe cei care Îți cer iertare, se căiesc și urmează calea Ta și păzește-i de chinul Iadului,
8. Doamne! Și fă-i pe ei să intre în grădinile Edenului, pe care Tu le-ai promis, ca și pe cei care au fost evlavioși dintre părinții lor, soțiile lor și urmașii lor, căci Tu ești Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
9. Și păzește-i pe ei de cele rele! Iar acela pe care-l păzești de rele, în Ziua Aceea, de acela Te-ai îndurat. Și aceasta este marea izbândă!”
10. Cu adevărat, celor care nu cred li se va spune [de către Îngeri atunci când vor fi mânați spre Foc]: „Mânia lui Allah a fost mai mare față de voi [când ați respins Mesajul] decât ura voastră față de voi înșivă [acum în Iad] - atunci când erați chemați la credință, iar voi stăruiați în necredință!”

(*) Iertătorul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Îngerii.

11. Ei vor spune: „Doamne, ne-ai dat nouă moarte de două ori și ne-ai dat nouă viață de două ori, deci mărturisim păcatele noastre. Oare există vreo cale de ieșire?”
12. [Li se va spune:] „Aceasta este pentru voi, pentru că atunci când a fost invocat numai Allah Singur, voi nu ați crezut, în timp ce, atunci când I s-au făcut Lui asociați, atunci ați crezut voi. Însă Judecata este la Allah Al-'Aliyy [Cel Înalt] [și] Al-Kabir [Mare].
13. El este Cel care vă arată semnele Sale și face să coboare pentru voi din Cer cele de trebuință. Dar nu se lasă îndemnat decât acela care se căiește și se întoarce.
14. Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!
15. El este Cel mai Presus, cu Însușiri fără egal, Stăpânul Tronului; El trimite Duhul, prin Porunca Sa [relevația], asupra aceluia care Voiește El dintre robii Săi, pentru ca să prevină asupra Zilei întâlnirii,
16. Ziua în care ei se vor arăta fără ca nimic să-I fie ascuns lui Allah în privința lor. [Și atunci se va grăi]: „A cui este Împărăția în Ziua aceasta?” [Allah Însuși va răspunde:] „A Lui Allah, Al-Uahid [Cel Unic] [și] Al-Qahhar [Atotputernic]!”
17. În Ziua aceea, fiecare suflet va fi răsplătit, după cum își va fi agonisit. Nu va fi nedreptate în Ziua aceea. Cu adevărat, Allah este grabnic la socotire.
18. Și să-i previi pe ei [o, Mohammed] despre Ziua ce este aproape, căci inimile vor ajunge la gâturi și vor fi ei înspăimântați și nu vor avea nelegiuirii nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.
19. El [Allah] cunoaște hainia din ochi și ceea ce ascund piepturile.
20. Și Allah judecă cu toată dreptatea, în vreme ce aceia pe care îi invocă, afară de El, nu vor judeca întru nimic. Allah este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-Basir [Vede Totul].
21. Oare n-au purces ei pe Pământ ca să vadă cum a fost sfârșitul celor care au trăit înainte de ei? Au fost mai tari decât ei și au lăsat pe Pământ urme mai puternice decât ei, însă Allah i-a apucat pentru păcatele lor și nu au avut ei apărător înaintea lui Allah.
22. Aceasta a fost și pentru că Trimișii lor au venit la ei cu semnele cele limpezi, iar ei nu au crezut. Atunci i-a apucat Allah. Cu adevărat, El este Qaiyy [Puternic] [și] Aspru la pedeapsă
23. Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre și cu dovadă limpede
24. La Faraon și la Haman și la Core, însă ei au spus: „El este un vrăjitor și un mincinos!”

25. Și când le-a adus lor Adevărul de la Noi, atunci au spus ei: „Omorâți-i pe pruncii acelor care au crezut împreună cu el și lăsați-le în viață numai pe femeile lor!” Dar violența necredincioșilor nu este decât în deșert.
26. Și Faraon a spus: „Lăsați-mă să-l omor pe Moise și el să-L cheme pe Domnul său! Mă tem să nu vă schimbe religia voastră și să nu aducă stricăciunea pe pământ!”
27. Dar Moise a spus: „Eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru împotriva oricărui trufaș care nu crede în Ziua socotirii!”
28. Și un om care credea, din poporul lui Faraon, și care-și ascundea credința lui a spus: „Oare voiți voi să omorâți un om [doar] pentru că el a spus: „Domnul meu este Allah”, după ce a venit el cu semne deslușite de la Domnul vostru? Dacă el este mincinos, minciuna sa va fi numai spre dauna lui, însă dacă el spune adevărul, atunci vă va lovi pe voi o parte din cele cu care vă amenință! Allah nu-l călăuzește pe cel care este nelegiuit și mincinos.
29. O, popor al meu! A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământ! Dar cine ne va ajuta pe noi împotriva mâniei lui Allah, dacă ea se va abate asupra noastră?” Faraon a spus: „Eu nu vă arăt decât ceea ce văd și nu vă călăuzesc pe voi decât pe calea cea dreaptă!”
30. Și cel care credea a spus: „O, popor al meu! Eu mă tem pentru voi, de o zi asemenea Zilei aliaților⁽³⁾,
31. Asemenea cum a pățit poporul lui Noe și [poporul] 'Ad și [poporul] Thamud și cei care au venit după ei! Dar Allah nu voiește nedreptate pentru robi!
32. O, popor al meu! Eu mă tem pentru voi de Ziua Chemării⁽⁴⁾,
33. De Ziua în care veți întoarce voi spatele, fugind, fără ca să aveți voi apărător de Allah! Iar cel pe care îl duce Allah în rătăcire nu va avea ocârmuitor.
34. Și Iosif a venit la voi, mai înainte, cu semne înverdate, însă voi nu ați încetat să aveți îndoieli asupra celor pe care vi le-a adus. Iar când el a murit, atunci ați spus voi: „Allah nu va mai trimite un alt Trimis, după el!” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care este nelegiuit și se îndoiește.”
35. Cei care discută semnele lui Allah [revelația, versetele, evidențele ș.a.m.d.], fără nicio dovadă care să le fi venit, [fapta lor] este foarte urâtă de Allah și de cei care cred. Astfel pecetluiește Allah orice inimă a unui [om] îngâmfat și nelegiuit.

(3) Zilele în care Allah și-a trimis pedeapsa asupra celor care au respins Profetia Lui în trecut.

(4) Ziua Judecării, atunci când nelegiuiții vor urla de teroare, oamenii se vor chema unii pe alții (a se vedea 7:44-51) și Îngerii vor vesti rezultatele judecării fiecărei persoane.

36. Și Faraon a spus: „O, Haman, durează-mi mie un turn, poate că eu voi ajunge la cărări⁽⁵⁾,
37. La cărările Cerurilor, astfel încât să-L văd pe Dumnezeuul lui Moise, căci eu îl socotesc pe el mincinos!...” Astfel am făcut Noi ca fapta rea a lui Faraon să i se pară bună și a fost el abătut de la drum. Iar vicleșugul lui Faraon nu a fost decât întru pierdere.
38. Și omul care credea a spus: „O, popor al meu! Urmați-mă pe mine și eu vă voi călăuzi pe drumul cel drept!
39. O, popor al meu! Această viață lumească nu este decât o plăcere trecătoare, în vreme ce Viața de Apoi este Casa odihnei.
40. Cel care săvârșește o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu una asemănătoare cu ea, iar cel care săvârșește o faptă bună - fie el bărbat sau femeie - și este credincios, va intra în Paradis, unde va primi cele de trebuință, fără socoteală.
41. O, popor al meu! Cum se face că eu vă chem pe voi la mântuire, în vreme ce voi mă chemați pe mine la Foc?
42. Voi mă chemați să mă lepăd de Allah și să-I fac Lui ca asociați cele despre care eu nu am nicio știință, în vreme ce eu vă chem pe voi la Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Ghaffar [Atoateiertător]!
43. Nu este îndoială că acela la care mă chemați nu are nicio [putere să răspundă] chemării voastre, nici în această lume, nici în Lumea de Apoi, și că întoarcerea noastră este la Allah, iar cei nelegiuți vor fi oaspeții Focului.
44. În curând vă veți aduce aminte de ceea ce vă spun, iar eu las soarta mea în seama lui Allah. Allah îi Vede bine pe robii [Săi]”.
45. Și Allah l-a ferit de relele pe care ei le-au plăsmuit și chinul cel rău a împresurat clanul lui Faraon,
46. Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara⁽⁶⁾. Iar în Ziua când va sosi Ceasul, [se va spune]: „Faceți să intre clanul lui Faraon la osânda cea mai aspră!”
47. Iar când vor avea ei disputa în Foc vor zice cei slabi către cei care au fost aroganți: „Noi v-am urmat vouă. Oare nu puteți voi să ne scăpați de o parte din Foc?”
48. Atunci vor spune cei aroganți: „Cu adevărat noi suntem cu toții în el!” Allah a judecat deja între robii [Săi].

(5) Mijloace de urcare.

(6) De la momentul morții lor până în Ziua Judecării.

49. Și cei care se vor afla în Foc vor zice către păzitorii Iadului [Îngerii]: „Rugați-vă Domnului vostru ca să ne ușureze nouă chinul [măcar] pentru o zi!”
50. Ei vor spune: „Oare nu v-au adus vouă Trimișii voștri dovezi limpezi?” Și ei vor răspunde: „Ba da!” Ei vor spune: „Atunci, rugați-vă [voi înșivă]!” Dar ruga necredincioșilor va fi numai în deșert.
51. Cu adevărat, Noi îi vom ajuta pe Trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume, cât și în Ziua când se vor ridica martorii,
52. În Ziua când dezvinovățirea nu le va mai fi de niciun folos nelegiuitorilor și când vor avea ei parte de blestem și rău sălaș [Iadul].
53. Și i-am dat Noi lui Moise călăuzire și i-am făcut pe Fiii lui Israel să moștenească Scriptura,
54. Ca o cârmuire și o îndemnare pentru cei dăruți cu pricepere.
55. Deci fii statornic [o, Mohammed], căci Făgăduința lui Allah este adevăr, cere iertare pentru păcatul tău⁽⁷⁾ și preamărește-L pe Domnul tău cu Laudă, atât spre seară cât și spre dimineață!
56. Cu adevărat cei care discută despre Versetele lui Allah, fără să le fi venit lor nicio dovadă, nu au în piepturile lor decât numai îngâmfare și ei nu vor atinge țelul lor. Deci caută ocrotire la Allah, căci El este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-Basir [Cel care Vede]!
57. Crearea Cerurilor și a Pământului este mai măreață decât crearea oamenilor, dar cei mai mulți oameni nu știu.
58. Nu sunt deopotrivă cel care este orb și cel care vede; nici cei care cred și împlinesc fapte bune [nu pot fi deopotrivă] cu cel care săvârșește o faptă rea. Dar cât de rar vă aduceți voi aminte!
59. Ceasul va veni, fără îndoială, însă cei mai mulți oameni nu cred.
60. Și Domnul vostru zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”.
61. Allah este Cel care v-a făcut vouă noaptea, ca să vă odihniți în ea, și ziua, ca să vedeți deslușit. Allah este Cel plin de Îndurare față de oameni, însă cei mai mulți dintre oameni nu sunt mulțumitori.
62. Acesta este Allah, Domnul vostru, Creatorul tuturor lucrurilor. Nu există altă divinitate afară de El. Cum se poate să vă întoarceți [de la El]?

(7) Se referă la „greseală” sau „eroare” în alegere, deoarece toți Profeții au fost protejați de Allah de la a face păcate. Sensul este că toți credincioșii să caute iertare pentru păcatele lor.

63. Astfel s-au întors aceia care au tăgăduit semnele lui Allah.
64. Allah este Cel care v-a dat vouă Pământul, ca să trăiți pe el și Cerul, ca acoperiș, și v-a creat în cea mai bună și perfectă formă - și v-a înzestrat pe voi cu cele bune [ca hrană]. Acesta este Allah, Domnul vostru! Binecuvântat fie Allah, Stăpânul lumilor!
65. El este Al-Hayy [Cel Veșnic Viu]. Nu există altă divinitate afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!
66. Spune [o, Mohammed]: „Mi s-a oprit mie să-i ador pe aceia pe care îi chemați în locul lui Allah, după ce mi-au venit semnele cele limpezi de la Domnul meu și mi s-a poruncit să mă supun Stăpânului lumilor.”
67. El este Cel care v-a creat pe voi din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge. Apoi El vă face să ieșiți copii mici, pentru ca apoi să ajungeți la maturitate și apoi să fiți bătrâni - însă pe unii dintre voi îi va ajunge moartea mai înainte [de a ajunge la bătrânețe] - și să ajungeți la un termen hotărât⁽⁸⁾. Poate că voi veți pricepe.
68. El este Cel care dă viață și dă moarte și, dacă hotărăște un lucru, El spune: „Fii” și el este.
69. Tu nu-i vezi pe aceia care se ceartă asupra semnelor lui Allah cum sunt abătuți?
70. Cei care socotesc mincinoase Cartea [Coranul] și cele cu care i-am trimis pe Trimisii Noștri vor ști [în curând],
71. Când cătușele și lanțurile vor fi pe gâtul lor și vor fi ei trași
72. În apa clocotită și apoi vor arde în Foc.
73. Apoi li se va zice lor: „Unde sunt cei pe care voi i-ați făcut asociați [lui Allah în adorare]
74. Alături de Allah?” Și vor răspunde ei: „S-au rătăcit de noi. Ba noi nu am chemat mai înainte nimic!” Astfel îi duce Allah în rătăcire pe necredincioși.
75. [Îngerii vor spune:] „Acesta este prețul pentru că voi v-ați bucurat pe Pământ într-o nedreptate și pentru că v-ați îngâmfat.
76. Intrați pe porțile Iadului, în care veșnic veți sălășlui! Și ce loc rău vor avea cei îngâmfati!”
77. Deci fii statornic [o, Mohammed]! Făgăduința lui Allah este adevăr și fie că îți vom arăta o parte din aceea cu care îi amenințăm, fie că te vom lua pe tine [înainte de aceasta], oricum la Noi se vor întoarce!
78. Noi am trimis Mesageri și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit,

(8) Timpul scris pentru moartea voastră.

iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit. Și nu i-a fost dat niciunui Trimis să vină cu un semn, decât cu Îngăduința lui Allah. Când Porunca lui Allah va veni, se va judeca întru dreptate și atunci vor pierde cei care spun minciuni.

79. Allah este Cel care v-a făcut vouă vitele: pentru ca să călăriți pe unele dintre ele și pentru ca să mâncați de la altele;
80. Voi aveți de la ele [și alte] foloase și pentru ca voi să vă împliniți o dorință din piepturile voastre, însă, mai sunteți purtați pe ele și pe corăbii.
81. El vă arată semnele Sale, dar care dintre semnele lui Allah le tăgăduiți voi?
82. Oare nu au purces ei pe pământ pentru a vedea care a fost urmarea pentru cei de dinaintea lor? Au fost mai numeroși decât ei și mai puternici și au lăsat mai multe urme pe pământ, însă nu le-au fost de niciun folos cele pe care le-au agonisit.
83. Și când au venit la ei Trimișii lor cu semnele cele limpezi, s-au bucurat de știința pe care o aveau, însă cele de care și-au bătut joc i-au împresurat pe ei.
84. Și când au văzut mânia Noastră, au spus ei: „Noi credem numai în Allah Singur și ne lepădăm de ceea ce I-am făcut Lui ca asociați!”
85. Însă nu le-a mai fost credința lor de niciun folos, când au văzut mânia Noastră. Aceasta este rânduiala lui Allah față de robii Săi și au pierdut atunci aceia care nu au crezut.

Surat (41) Fussilat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. [Aceasta este] o Revelație de la Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
3. O Carte ale cărei Versete sunt tâlcuite, un Coran arab, pentru un popor [de oameni] care știu,
4. Un binevestitor și un prevenitor, însă cei mai mulți dintre ei se întorc și nu ascultă
5. Și ei spun: „Inimile noastre sunt acoperite față de aceea la care ne chemi tu, în urechile noastre este surzenie, iar între noi și între tine este o perdea. Deci tu lucrează [ceea ce voiești]⁽²⁾ și vom lucra și noi [ceea ce voim]!”
6. Spune [o, Mohammed]: „Eu nu sunt decât un om, ca și voi, însă mie mi se revelează că Domnul vostru este un Domn Unic. Așadar, căutați calea cea dreaptă către El și rugați-L pe El de iertare!” Și vai pentru cei care-i fac Lui asociați,
7. Cei care nu dau Az-Zakat [Dania] și nu cred în Viața de Apoi!
8. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de o răsplată neîntreruptă
9. Spune: „Oare voi nu credeți în Acela care a creat Pământul în două zile și Îi faceți Lui semeni?” Acesta este Stăpânul lumilor!
10. Și El a pus pe el [pe Pământ] munți neclintiți și l-a binecuvântat și a orânduit pe el toate cele necesare pentru hrană, până la patru zile, ca răspuns pentru cei care întreabă.
11. Apoi S-a întors către Cer⁽³⁾ - care era un fum - și i-a spus lui și Pământului: „Veniți⁽⁴⁾ amândouă, de voie sau fără de voie!” Și au răspuns ele: „Venim, supunându-ne de bunăvoie!”
12. Și le-a hotărât El să fie șapte Ceruri, în două zile, și a orânduit fiecărui Cer menirea sa. Și am împodobit Noi Cerul cel mai de jos cu candelă [Stele] și strajă⁽⁵⁾. Aceasta este orânduiala Celui Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].

(*) Versetele tâlcuite.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Pentru religia ta sau împotriva noastră.

(3) A se vedea 2:19.

(4) Literar „deveniți”.

(5) Față de diavolii care încearcă să fure informația de la Îngerii.

13. Și dacă se întorc ei, atunci spune: „Vă previn pe voi asupra unei nenorociri asemenea nimicirii [care a lovit popoarele] ’Ad și Thamud!”
14. Când au venit Trimișii la ei, de dinaintea lor și de după ei, [spunându-le]: „Nu-L adorați decât pe Allah!”, ei au spus: „Dacă Domnul nostru ar fi voit, ar fi făcut El să se pogoare Îngeri. Noi nu credem în cele cu care ați fost voi trimiși!”
15. În ce-i privește pe cei din [poporul] ’Ad, ei au fost aroganți pe Pământ, pe nedrept, și au spus: „Cine este mai puternic decât noi?” Oare n-au văzut ei că Allah, Care i-a creat pe ei este mai puternic? Și au tăgăduit ei semnele Noastre.
16. Și, de aceea, am trimis Noi împotriva lor un vânt aprig și geros în niște zile fără de noroc [pentru ei], pentru ca să le dăm să guste chinul rușinii în viața lumii de acum. Însă pedeapsa din Viața de Apoi va fi și mai rușinoasă, iar ei nu vor fi ajutați [de nimeni].
17. În ce-i privește pe [cei din poporul] Thamud, Noi i-am călăuzit, însă ei au iubit rătăcirea mai mult decât călăuzirea și i-a lovit pe ei trăsnetul pedepsei umilitoare pentru ceea ce au agონisit.
18. Și i-am izbăvit Noi pe cei care au crezut și au fost cu frică [de Allah].
19. Și [spune, o, Mohammed,] într-o Zi, vor fi adunați dușmanii lui Allah către Foc și vor fi ei mânâți,
20. Astfel încât, atunci când vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit.
21. Și vor grăi ei către pieile lor: „De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?”, iar ele le vor răspunde: „Ne-a făcut să grăim Allah Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El fi veți întorși!”
22. Voi nu v-ați putut ascunde, ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți,
23. Această închipuire pe care voi ați avut-o despre Domnul vostru v-a dus la pieire pe voi și ați ajuns să fiți printre cei pierduți!”
24. Și de vor răbda ei, Focul le va fi sălaș, iar de vor cere ei iertare [lui Allah], nu vor fi ei dintre cei iertați.
25. Le-am orânduit lor tovarăși⁽⁶⁾ care le-au împodobit ceea ce a fost înaintea lor și ceea ce a fost după ei și s-a adeverit împotriva lor Cuvântul [pedeapsa], așa cum

(6) În această lume printre djinnii răi și oameni.

s-a adevărit și în privința altor comunități de dinainte de ei, dintre djinni și dintre oameni. Și ei sunt cei care vor pierde!

26. Și cei care nu cred spun: „Nu plecați urechea la acest Coran, ci faceți zarvă pentru ca voi să biruiți!”
27. Și-i vom face Noi pe cei care nu cred să guste chinul aspru și-i vom răsplăti după cea mai rea [faptă] pe care au săvârșit-o.
28. Aceasta este răspłata dușmanilor lui Allah: Focul. În el vor avea locuința veșniciei, drept răspłată pentru că au tăgăduit semnele Noastre.
29. Și cei care nu cred spun: „Doamne, arată-ni-i nouă pe aceia dintre djinni și dintre oameni, care ne-au dus în rătăcire, pentru ca noi să-i punem sub picioarele⁽⁷⁾ noastre, astfel încât să fie ei printre cei mai de jos!”
30. Însă cei care spun: „Domnul nostru este Allah!” și apoi urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor coborî Îngerii, [spunându-le]: „Nu vă temeți și nu fiți mârniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!
31. Noi [Îngerii] suntem prietenii voștri în viața din această lume și din Viața de Apoi; voi veți avea în ea ceea ce dorec sufletele voastre și veți avea în ea ceea ce veți cere,
32. Ospeție de la Cel care este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
33. Și cine spune vorbe mai frumoase decât acela care cheamă la Allah, săvârșește faptă bună și zice: „Cu adevărat, eu sunt dintre musulmani”?
34. Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge [fapta cea rea] cu cea care este mai bună [arătând bunătate celui care ți-a făcut rău] și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat.
35. Însă nu le va fi dat decât celor care sunt răbdători și nu-i va fi dat decât aceluia care va avea parte de bine.
36. Și dacă [vreodată] te va ademini cu un gând rău Șeitan [șoptindu-ți], caută adăpost la Allah, căci El este As-Sami' [Cel care Aude] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor].
37. Și printre semnele Sale sunt noaptea și ziua și Soarele și Luna. Însă nu vă prosternați nici dinaintea Soarelui, nici dinaintea Lunii, ci prosternați-vă dinaintea lui Allah Care le-a creat pe ele, dacă pe El Îl adorați voi.⁽⁸⁾
38. Dar dacă [necredincioșii] sunt aroganți, [să fie ei], căci cei care sunt la Domnul tău [Îngerii] Îl laudă pe El noaptea și ziua, fără ca ei să ostenească [niciodată].

(7) În cele mai joase niveluri ale Iadului.

(8) Nu Îl adorați pe Allah prin creația Lui, ci adorați-L pe El direct și exclusiv.

39. Și printre minunile Sale [este și aceea că] tu vezi pământul umilit [pustiu și neroditor], dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Cu adevărat, Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu Putere peste toate.
40. Cu adevărat, cei care răstălmăcesc Versetele Noastre nu Ne sunt necunoscuți. Și oare este mai bun cel care este aruncat în Foc sau cel care va veni în siguranță în Ziua Învierii? Faceți ceea ce voiți, fiindcă El este Binevăzător a ceea ce faceți voi.
41. Cu adevărat, cei care nu cred în Mesaj [Coran]⁽⁹⁾, când el vine la ei...⁽¹⁰⁾. Și cu adevărat, el este o Carte plină de Putere⁽¹¹⁾.
42. Deșertăciunea nu va veni la ea nici dinaintea și nici din urma ei, pentru că ea este o Revelație de la un [Domn care este] Hakim [Înțelept], Hamid [Vrednic de Laudă]!
43. Nu ți se spune ție decât ceea ce li s-a spus și Trimiișilor de dinaintea ta. Domnul tău este Dătător de Iertare și Dătător de pedeapsă dureroasă.
44. Dacă Noi l-am fi făcut un Coran într-o altă limbă [decât araba], ei ar zice: „De ce nu sunt Versetele sale tâlcuite? Un [Coran] nearab și un [Mesager] arab?” Spune: „El este pentru cei care cred ocârmuire și tămăduire, însă aceia care nu cred [au] în urechile lor surzenie și el este pentru ei rătăcire! Aceștia sunt ca și cei chemați dintr-un loc depărtat.”
45. Noi i-am dăruit lui Moise Cartea și au fost neînțelegeri asupra ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt [poruncă]⁽¹²⁾ de mai înainte de la Domnul tău, s-ar fi fost hotărât între ei. Însă ei au rămas în mare nedumerire în privința ei.
46. Cel care săvârșește o faptă bună [o face] pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi.
47. La El se află știința despre Ceas. Și nu ies roduri din învelișurile lor și nu rămâne însărcinată nicio femeie și nici nu naște, fără Știrea Lui. Și în Ziua când El îi va chema [muștrându-i]. „Unde sunt asociații Mei?”, vor spune ei: „Îți vestim Ție că nu este niciun martor printre noi.”
48. Ceea ce ei au evocat mai înainte îi va părăsi pe ei și ei vor înțelege că nu au scăpare.

(9) Îl resping sau preferă interpretările deviante.

(10) Concluzia se înțelege a fi: „ei vor avea parte de o pedeapsă de nedescris”.

(11) Ce nu poate fi imitată, rezistentă la atacuri, protejată de Allah.

(12) A se vedea 10:19.

49. Omul nu ostenește să ceară binele, dar dacă îl atinge pe el răul, atunci el este deznădăjduit și descumpănit.
50. Dar dacă-i dăm să guste Îndurare din partea Noastră, după o nenorocire care l-a lovit, atunci el spune: „Aceasta mi se cuvine⁽¹³⁾ și eu nu cred că Ceasul va sosi [vreodată]! Și dacă voi fi adus înapoi la Domnul meu, voi avea eu de la El cea mai bună [cinstire]!” Noi le vom vesti celor care nu au crezut ceea ce au făcut și le vom da lor să guste dintr-un chin aspru!
51. Și dacă-l copleșim cu Harul Nostru pe om, el se abate și se îndepărtează aparte, dar, când îl atinge pe el răul, atunci el sporește în [cereri și] rugămintele.
52. Spune: „Vedeți voi? Dacă el [Coranul] este de la Allah și voi îl tăgăduiți, atunci cine se află în rătăcire mai mare decât acela care este într-o schismă adâncă?”
53. Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale Pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul⁽¹⁴⁾. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este Martor la toate?
54. Ei sunt în îndoială în privința întâlnirii cu Domnul lor, dar El este Cel care Cuprinde toate lucrurile [cu Știința Sa].

(13) Datorită efortului, științei, excelenței mele.

(14) Sau „El (Allah) este Adevărul”.

Surat (42) Aș-Şura^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim,
2. Ayn, Sin, Qaf⁽¹⁾.
3. Astfel, Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept] îți trimite ție [o, Mohammed] revelații, tot așa cum le-a trimis și celor de dinainte de tine.
4. Ale Lui sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ și El este Al-'Aliyy [Cel mai Înalt], Al-'Azim [Măreț]
5. Aproape că se despică Cerurile în înălțimea lor⁽²⁾, când Îngerii Îl preamăresc pe Domnului lor lăudându-L și se roagă de iertare pentru cei de pe Pământ. Allah este Al-Ghafur [Iertătorul], Ar-Rahim [Îndurătorul].
6. Cât despre cei care își iau ocrotitori în afara Lui, Allah este Veghetor peste ei și tu nu ești chezaș pentru ei.
7. Astfel, ți-am revelat Noi un Coran arab, pentru ca tu să previi Mama cetăților [Mecca] și pe cei din împrejurimile ei⁽³⁾ și să previi pentru Ziua Adunării - despre care nu este îndoială. O parte vor fi în Rai și o parte vor fi în Văpaie.
8. Și de ar fi Voit Allah, i-ar fi făcut El pe ei o singură națiune⁽⁴⁾, însă El lasă să intre întru Îndurarea Sa pe cine El Voiește⁽⁵⁾. Iar nelegiuții nu vor avea ocrotitor și nici ajutor.
9. Ori au luat ei ocrotitori afară de El? Allah este Al-Ualiyy [Ocrotitorul], El dă viață morților și El este cu Putere peste toate.
10. Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah. [Spune:] „Acesta este Allah, Domnul meu, în El mă încred și la El mă întorc [cu căință].”
11. [El este] Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă și [a făcut] și animalelor perechi. Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El⁽⁶⁾. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].

(*) Sfatul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Datorită Grandorii lui Allah.

(3) Toate celelalte popoare.

(4) Ar fi urmat toți aceeași cale în credință.

(5) Pe cei care Îi doresc călăuzirea și să fie acceptați de către El.

(6) Nu există nicio asemănare între Creator și creația Sa în esență, atribute sau fapte.

12. Ale Lui sunt cheile [comorilor] Cerurilor și ale Pământului; El Dăruiește cu prisosință cele spre viețuire, cui Voiește El, sau le Dăruiește cu măsură, [cui Voiește El]; El este 'Alim [Atoateștiutor].
13. El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care Ți-am revelat-o ție [o, Mohammed] și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Iisus: „Stabiliți religia și nu vă scindați!” Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru aceasta] pe cei pe care El Voiește și îi călăuzește către El pe cei care se căiesc.
14. Ei nu s-au despărțit decât după ce le-a venit lor știința, din pricina pizmei dintre ei. Și dacă nu ar fi venit mai înainte un cuvânt⁽⁷⁾ de la Domnul tău pentru un termen hotărât, s-ar fi hotărât [numaidecât] între ei. Iar cei de după ei, cărora le-a fost dăruită Cartea spre moștenire, sunt în mare îndoială în privința ei.
15. De aceea, cheamă-i tu [o, Mohammed, pe oameni la religia lui Allah]⁽⁸⁾ și mergi pe calea cea dreaptă - așa cum ți s-a poruncit - și nu urma poftelor lor, ci spune: „Cred în ceea ce a fost revelat dintre scripturi [Coran] și mi s-a poruncit mie să judec cu dreptate între voi. Allah este Domnul nostru și Domnul vostru. Faptele noastre sunt ale noastre și faptele voastre sunt ale voastre⁽⁹⁾. Nu este [nevoie de] ceartă între noi și voi⁽¹⁰⁾. Allah ne va aduna pe noi, căci la El este întoarcerea!”
16. Însă cei care se ceartă în privința lui Allah, după ce s-a răspuns [chemării Sale]⁽¹¹⁾, cearta lor este în van la Domnul lor și asupra lor se abate mânia și chinul aspru.
17. Allah este Cel care a trimis Cartea cu Adevărul și cu Balanța [dreptatea]. Și de unde să știi? Poate că Ceasul este aproape.
18. Încearcă să-l grăbească cei care nu cred în el⁽¹²⁾, însă cei care cred sunt cu teamă de el și știu că acesta este Adevărul. Iar cei care se ceartă asupra Ceasului, se află în rătăcire adâncă.
19. Allah este Binevoitor cu robii Săi. El Dăruiește cele spre viețuire cui Voiește El. El este Al-Qaiyy [Tare], Al-'Aziz [Puternic].
20. Celui care voiește să semene [ogorul] Lumii de Apoi, Noi îi vom spori semănătura, iar celui care voiește să semene [ogorul] acestei lumi, Noi îi vom da din ea, însă el nu va avea parte în Lumea de Apoi.

(7) A se vedea 10:19.

(8) Un alt înțeles este „Și din cauza aceea (a divizării și separării în secte), invită-i (înapoi la Allah)...”.

(9) Consecințele lor.

(10) Deoarece adevărul a fost făcut limpede și deoarece cei care îl refuză, fac acest lucru doar din cauza încăpățănării și a intereselor din această viață.

(11) După ce oamenii au acceptat adevărul de la Allah într-o încercare de a-i îndepărta pe oameni de la religia Lui (Islamul).

(12) Ei l-au provocat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îl aducă imediat.

21. Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul hotărârii⁽¹³⁾, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuîți vor avea parte de chin dureros.
22. Tu îi vei vedea pe cei nelegiuîți temându-se de ceea ce au agonisit, când [pedeapsa] se va abate asupra lor, în vreme ce aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune se vor afla în locurile înflorite ale Grădinilor și vor avea ei parte de tot ceea ce voiesc de la Domnul lor. Acesta este marele Har!
23. Aceasta este ceea ce Allah le binevestește robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă cer vouă pentru acesta [Mesajul revelației] răsplată, în afară de bunăvoință față de mine și față de legătura [de rudenie] ce ne leagă [lăsându-mă să transmit Mesajul].” Celui care împlinește o faptă bună îi vom spori Noi binele în schimbul ei. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Tertător], Şakur [Mulțumitor].
24. Sau ei spun: „El a născocit minciună pe seama lui Allah!” Dar de ar Voi Allah, El ar pecetlui inima ta. Allah șterge deșertăciunea și întărește Adevărul cu Vorbele Sale. El este Bineștiutor al celor dinlăuntrul piepturilor.
25. El este Cel care primește cainta robilor Săi și iartă pentru faptele cele rele și El știe ce faceți.
26. El împlinește [dorințele] celor care cred și săvârșesc fapte bune și le sporește lor Harul Său, în vreme ce necredincioșii vor avea parte de chin aspru.
27. Dacă Allah i-ar înzestra cu prisosință pe [toți] robii Săi, s-ar purta ei cu nedreptate pe Pământ, însă El trimite cu măsură ceea ce Voiește. El este Khabir [Bineștiutor] [și] Basir [Binevăzător] al robilor Săi.
28. El este Cel care pogoară ploaia, după ce ei au fost deznădăjduiți, și întinde Îndurarea Sa. El este Al-Ualiyy [Ocroitor] [și] Al-Hamid [Vrednic de Laudă].
29. Printre Semnele Sale sunt tocmeala Cerurilor și a Pământului și a vietăților pe care le-a risipit prin ele. Dar El are Puterea de a le aduna pe ele, dacă Voiește.
30. Nu vă lovește nicio nenorocire, decât pentru ceea ce agonisesc mâinile voastre, însă El iartă multe.
31. Voi nu veți putea să[-L] slăbiți pe pământ [pe Allah]⁽¹⁴⁾ și voi nu aveți ocrotitor și ajutor afară de Allah!
32. Și printre semnele Sale sunt corăbiile de pe mare, ce seamănă cu munții.

(13) Poruncă. A se vedea 10:19.

(14) Nu veți putea fugi de el.

33. Dacă Voieşte, El domoleşte vântul şi ele rămân nemişcate pe suprafaţa apei. Întru aceasta se află semne pentru toţi oamenii care sunt răbdători şi mulţumitori.
34. Sau El le lasă să piară⁽¹⁵⁾, pentru cele pe care le-au agonisit. Însă El iartă mult.
35. Şi să ştie cei care se ceartă asupra semnelor Noastre că ei nu vor avea scăpare.
36. Şi tot ceea ce vi se dă vouă este bucurie trecătoare pentru viaţa din această lume. Însă ceea ce se află la Allah este mai bun şi mai dăinuitor pentru cei care cred şi se încred în Domnul lor,
37. Pentru cei care se feresc de păcatele mari şi de faptele ruşinoase şi care iartă, atunci când se mâniază,
38. Pentru cei care răspund Domnului lor şi împlinesc Rugăciunea [As-Salat], iar pentru treburile lor [ţin] sfat laolaltă şi dau Dania [Az-Zakat] din cele cu care îi înzestrăm,
39. Şi pentru cei care, atunci când nedreptatea se abate asupra lor, ei o înfruntă⁽¹⁶⁾.
40. Răsplata pentru un rău este un rău deopotrivă cu el. Însă răsplata aceluia care iartă şi care caută împăcare se află la Allah. El nu-i iubeşte pe cei nelegiuîţi!
41. Cât despre cei care caută dreptatea, după ce sunt nedreptăţiţi, împotriva acestora nu este cale [pentru dojană];
42. Ci drumul pentru dojană este împotriva acelor care-i năpăstuiesc pe [ceilalţi] oameni şi săvârşesc fărădelegi pe Pământ, fără de dreptate. Aceştia vor avea parte de chin dureros.
43. Iar cel care rabdă şi iartă, [să ştie că] aceasta este dintre lucrurile înalte.
44. Acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea, după El, niciun ocrotitor. Şi îi vei vedea pe cei nelegiuîţi spunând, când vor vedea pedeapsa: „Oare este vreo cale pentru întoarcere [la viaţa anterioară]?”
45. Şi-i vei vedea cum stau înaintea lui [Focului] smeriţi de umilinţă, trăgând cu ochiul pe furiş, în vreme ce vor spune cei care au crezut: „Cei pierduţi sunt cei care s-au pierdut pe ei înşişi şi [şi-au pierdut] familiile lor în Ziua Învierii. Cei nelegiuîţi se vor afla într-un chin neconţinut.”
46. Şi nu vor avea ei niciun fel de ocrotitori care să-i ajute afară de Allah, iar acela pe care Allah îl duce în rătăcire nu va avea niciun drum [spre călăuzire].

(15) Însemnând că Allah ar putea scufunda corăbiile cu ajutorul unui vânt puternic.

(16) Sau îşi cer drepturile într-un mod drept, nelăsându-i pe agresori să profite de slăbiciunea lor.

47. Ascultați de Domnul vostru înainte de a veni o Zi de la Allah, [Zi] pentru care nu este amânare! În Ziua aceea nu va fi pentru voi nici scăpare, nici tăgăduire⁽¹⁷⁾.
48. Dacă ei se îndepărtează, Noi nu te-am trimis la ei ca păzitor peste ei, ci tu nu ești dator decât numai cu vestirea. Când îi dăm Noi omului să guste Îndurare din partea Noastră, atunci se bucură el de ea, însă dacă îl lovește pe el un rău, pentru ceea ce au săvârșit mâinile sale mai înainte, atunci omul este nemulțumitor.
49. A lui Allah este Stăpânirea Cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce Voiește și Dăruiește El copilei cui Voiește și Dăruiește El băieții cui Voiește,
50. Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El Voiește. El este ‘Alim [Atoateștiutor] [și] Qadir [Atotputernic].
51. Unui om nu i se cuvine ca Allah să-i Vorbească decât numai printr-o revelație, sau din spatele unui vâl, sau [prin] trimiterea unui Trimis care revelează, cu Voia Sa, ceea ce El Voiește. Cu adevărat, El este ‘Aliyy [Cel Preaînalt] și Hakim [Înțelept].
52. Astfel, ți-am revelat Noi o inspirație [Coranul], la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept,
53. Pe drumul lui Allah, ale Căruia sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Și către Allah se îndreaptă [toate] lucrurile.

(17) A păcatelor voastre sau o „dezaprobare” a pedepsei voastre.

Surat (43) Az-Zukhruf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. Pe Cartea cea limpede!
3. Cu adevărat, Noi l-am făcut un Coran arab, pentru ca voi să pricepeți.
4. Și cu adevărat, el este la Noi, în Mama Cărții⁽²⁾, înălțat și plin de înțelepciune.
5. Ar trebui să îndepărtăm Noi Îndemnarea de la voi, pentru că voi sunteți un popor de păcătoși?!
6. Și câți Profeti le-am trimis Noi popoarelor celor dintâi!
7. Însă nu a venit niciun Profet la ei fără să-l ia în derădere!
8. Și i-am nimicit Noi [pe alții] mai puternici decât ei⁽³⁾ și a umblat exemplul înaintașilor dintâi!
9. Și dacă-i întrebi pe ei „Cine a făcut Cerurile și Pământul?”, ei răspund cu siguranță: „Le-a făcut Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!”
10. [El este] Cel care v-a făcut vouă Pământul ca un pat și v-a făcut vouă pe el cărări pentru ca voi să fiți călăuziți.
11. Și El este Cel care face să pogoare apa din Cer, cu măsura convenită, și cu ea am dat Noi viață unui ținut mort. Astfel veți fi și voi scoși [din morminte].
12. Și El este Cel care a creat toate soiurile și v-a făcut vouă corăbiile și dobitoacele pe care le călăriți,
13. Ca să vă așezați pe spinările lor și apoi să pomeniți Îndurarea Domnului vostru, când ședeți pe ele, spunând: „Slavă Celui care ni le-a supus nouă pe acestea pe care noi nu am fi putut să le stăpânim!
14. Și, cu adevărat, noi la Domnul nostru ne vom întoarce.”

(*) Podoabe de aur.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfuth).

(3) Necredincioșii din Qurayș care nu l-au acceptat pe profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

15. Și ei I-au atribuit Lui dintre robii Săi asociați. Cu adevărat, omul este nemulțumitor.⁽⁴⁾
16. Sau Și-a luat El copile din cele pe care le-a creat și v-a dat numai vouă băieți?
17. Și când i se vestește unuia dintre ei [nașterea unei copile], ceea ce el a hotărât pentru Ar-Rahman [Cel Milostiv], atunci fața sa devine întunecată și el este plin de mânie.
18. O ființă care este crescută în podoabe [femeie] și care într-o ceartă nu este în stare să se apere, cu dovadă limpede.
19. Și-i fac pe Îngeri, care sunt robii lui Ar-Rahman [Celui Milostiv], copile! Au fost ei martori la facerea lor? Mărturisirea lor se va scrie și vor fi ei întrebați.
20. Și ei spun: „Dacă ar fi voit Cel Milostiv [Ar-Rahman], noi nu i-am fi adorat pe ei!” Însă ei nu au nicio știință despre aceasta, ci numai născocesc.
21. Sau le-am dăruit Noi o Scriptură mai înainte de el [Coran] și ei se țin strâns de ea?
22. Ba ei spun: „Noi i-am găsit pe părinții noștri într-o credință și noi ne călăuzim după urmele lor”.
23. Tot astfel nu am trimis Noi în nicio cetate un prevenitor mai înainte de tine, fără ca [mai marii lor și] cei înstăriți dintre ei să nu spună: „Noi i-am găsit pe părinții noștri într-o religie și noi ne călăuzim după urmele lor!”
24. A spus [Trimisul]: „Chiar dacă eu v-aș aduce vouă o călăuzire mai bună decât aceea în care i-ați găsit pe părinții voștri?” I-au răspuns: „Noi nu credem în cele cu care ai fost trimis!”
25. Și Noi Ne-am răzbunat pe ei și privește care a fost sfârșitul acelor care au tăgăduit!
26. Și [spune, o, Mohammed,] când a spus Avraam tatălui său și poporului său: „Eu mă dezic de cei la care vă închinați voi,
27. În afară de Cel care m-a făcut pe mine și Care mă va călăuzi cu siguranță!”
28. Și el [Avraam] a făcut-o⁽⁵⁾ un cuvânt care să rămână pentru urmașii săi. Poate că ei se vor întoarce [și se vor căii].
29. Dar nu, Eu le-am dăruit acestora [celor din Mecca] și părinților lor⁽⁶⁾ bucurie, până ce a venit la ei Adevărul și un Trimis⁽⁷⁾ care să facă lucrurile deslușite.
30. Și când a venit Adevărul la ei, au spus: „Aceasta este vrăjitorie și noi nu credem în ea!”

(4) Susținând că El are un fiu sau o fiică așa cum se spune că un copil este o parte din părinții lui. Acest concept este complet incompatibil cu Unicitatea lui Allah.

(5) Mărturisirea lui că nimeni nu are dreptul să fie adorat în afară de Allah.

(6) Descendenții lui Avraam.

(7) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

31. Și au spus: „De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de vază din cele două cetăți^{(8)?}”
32. Oare ei împart Îndurarea Domnului tău? Noi le-am împărțit lor cele spre trebuință în viața din această lume și i-am ridicat pe ei unii deasupra altora, în trepte, pentru ca unii dintre ei să fie folositori altora la lucru. Iar Îndurarea Domnului tău [Paradisul] este mai bună [o, Mohammed,] decât ceea ce adună ei.
33. Și de n-ar fi oamenii o singură comunitate [de necredincioși]⁽⁹⁾, am fi făcut Noi pentru casele celor care-L tăgăduiesc pe Ar-Rahman [Cel Milostiv] acoperișuri și scări de argint, pe care ei să urce,
34. Și uși [de argint] pentru casele lor și divanuri pe care să stea rezemați,
35. Și podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucurie trecătoare din viața din această lume, în vreme ce Viața de Apoi se află la Domnul tău, [numai] pentru cei cu frică.
36. Cât despre acela care se întoarce de la Îndemnarea lui Ar-Rahman [Cel Milostiv], aceluia îi vom orândui Noi un șeitan care-i va fi tovarăș nedespărțit.
37. Și, cu adevărat, ei [diavoli] îi vor abate pe ei de la drum, în vreme ce ei vor socoti că sunt bine călăuziți.
38. Până când, atunci când va veni el la Noi [pentru judecată], îi va spune tovarășului său: „[Vai!] De ar fi între mine și tine distanța dintre cele două răsărituri! Ce rău tovarăș ai fost!”
39. Și nu vă va fi vouă de niciun folos în Ziua aceea - de vreme ce voi ați fost nelegiuți - că veți fi voi împreună la pedeapsă!
40. Și oare tu [Mohammed] poți să-i faci să audă pe cei surzi și-i poți călăuzi pe cei orbi și pe cel care se află în rătăcire învederată?
41. Fie că Noi te vom lua pe tine [la moarte sau nu], cu adevărat Noi ne vom răzbuna pe ei,
42. Fie că îți vom arăta ție ceea ce le-am făgăduit lor, căci Noi avem Putere asupra lor [și îi vom pedepsi așa cum am promis].
43. Tu ține-te cu putere de ceea ce ți-a fost revelat, căci tu ești pe drum drept.
44. Și, cu adevărat, el [Coranul] este doară îndemnare pentru tine și pentru poporul tău și voi veți fi întrebați.
45. Întreabă-i pe Trimișii Noștri, pe care i-am trimis înainte de tine: Oare am făcut Noi alte divinități, afară de Ar-Rahman [Cel Milostiv], ca să fie adorate!

(8) Făcându-se referire la Mecca și Taif.

(9) Care a crezut că generozitatea lui Allah față de ei era un semn al aprobării Sale sau care s-ar grăbi către necredință pentru a obține avere.

46. Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre la Faraon și la dregătorii săi și a spus el: „Cu adevărat, eu sunt Trimisul Stăpânului lumilor!”
47. Dar când le-a arătat lor semnele Noastre, ei au râs de ele.
48. Și nu le-am arătat Noi niciun semn care să nu fi fost și mai mare decât sora lui. Și i-am apucat Noi cu chinul, poate că ei se vor întoarce [la Noi].
49. Și ei i-au spus [lui Moise]: „O, vrăjitorule! [acesta fiind un titlu de onoare în acea vreme] Roagă-te pentru noi Domnului tău, pentru legământul ce l-a făcut cu tine și noi vom urma calea cea dreaptă!”
50. Și când Noi am îndepărtat chinul de la ei, atunci iată-i pe ei cum și-au încălcat făgăduința.
51. Și Faraon a strigat către poporul său, spunând: „O, popor al meu! Oare nu sunt ale mele împărăția Egiptului și aceste pârăie care curg la picioarele mele? Oare voi nu vedeți?
52. Oare nu sunt eu mai bun decât acesta [Moise] care este umilit și abia de poate grăi? [Faraon astfel mințind oamenii că Moise ar mai avea defectul în vorbire pe care l-a avut înainte, însă Allah l-a vindecat]
53. De ce nu i se aruncă lui brățări de aur sau de ce nu vin cu el Îngerii pentru a-l însoți?”
54. Și astfel i-a amăgit el pe [oamenii din] poporul său și ei s-au supus, fiindcă ei erau un popor de nelegiuți.
55. Și când Ne-au supărat pe Noi, Ne-am răzbunat Noi pe ei și i-am înecat pe toți.
56. Și i-am făcut Noi [printre cei] trecuți și exemplu pentru cei de după ei.
57. Și când a fost dat fiul Mariei ca exemplu [ca fiind adorat împreună cu Allah], iată poporul tău strigând,
58. Și au spus: „Oare zeii noștri sunt mai buni sau el [fiul Mariei]?” Și nu ți l-au dat ție ca exemplu, decât pentru ceartă. Ba ei sunt un popor [de oameni] gâlcevitori.
59. El [Iisus] nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat Harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru Fiii lui Israel.
60. Și de am fi voit Noi, am fi făcut în locul vostru Îngeri care să vă urmeze pe Pământ.
61. Și, cu adevărat, el [Iisus] va fi un semn pentru Ceas; deci nu vă îndoiiți în privința lui și urmați-mă pe Mine⁽¹⁰⁾, căci aceasta este o cale dreaptă!
62. Și să nu vă abată pe voi Șeitan. Cu adevărat, el vă este dușman învederat!

(10) Urmați poruncile lui Allah.

63. Și când a venit Iisus cu semnele limpezi, el a spus: „Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele [din lucrurile] în care voi sunteți deosebiți. Fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!
64. Cu adevărat, Allah este Stăpânul meu și este Stăpânul vostru, așadar adorați-L pe El! Aceasta este calea cea dreaptă!”
65. Dar sectele s-au certat între ele. Și vai acelora care au fost nedrepti pentru chinul unei Zile dureroase!
66. Oare așteaptă ei altceva decât să vină asupra lor Ceasul, deodată, fără ca ei să-și dea seama?
67. Prietenii apropiați își vor fi în Ziua aceea dușmani unii altora, în afară de cei cu frică.
68. [Căroră Allah le va spune] „O, robii Mei! Fiți fără teamă în Ziua aceasta și nu vă întristați,
69. [Voi] cei care credeți în Versetele Noastre și sunteți musulmani!
70. Intrați în Paradis, voi și cei ca voi⁽¹¹⁾, și vă veți bucura!”
71. Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cupe; în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și place ochilor. „Și în veci veți rămâne voi în el,
72. Căci acela este Paradisul ce vi s-a dat ca moștenire pentru ceea ce ați împlinit,
73. Și în el veți avea multe roade⁽¹²⁾ din care veți mânca”.
74. Iar nelegiuții vor petrece în veci în chinurile Iadului,
75. Care nu se vor potoli pentru ei și vor fi fără de nădejde în ele.
76. Și Noi nu i-am nedreptățit pe ei, ci s-au nedreptățit ei înșiși.
77. Și ei vor striga: „O, Malik⁽¹³⁾! Să ne sfârșească Domnul tău!” Iar el le va răspunde: „Cu adevărat, voi veți rămâne astfel [veșnic]!”
78. Noi am venit la voi cu Adevărul, însă cei mai mulți dintre voi urăsc Adevărul!
79. Au luat ei vreo hotărâre⁽¹⁴⁾? Vom hotărî și Noi!
80. Sau cred ei că Noi nu auzim taina lor și discuția lor în șoaptă? Ba da! Iar trimișii Noștri [Îngerii] sunt cu ei și scriu.
81. Spune [o, Mohammed]: „Dacă ar avea Ar-Rahman [Cel Milostiv] un fiu, eu aș fi primul dintre adoratorii lui!”

(11) Un alt înțeles este „soțiile voastre”, cele dreptcredincioase dintre ele.

(12) Tot ce este delicios.

(13) Paznicul Iadului.

(14) O conspirație împotriva profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Se face referire la necredințioșii din Mecca.

82. Mărire Stăpânului Cerurilor și Pământului, Stăpânul Tronului! El este mai Presus de ceea ce ei vorbesc [despre El]!
83. Lasă-i pe ei să se afunde și să se joace, până ce se vor întâlni cu Ziua lor, care le-a fost făgăduită.
84. El este Cel care este Domn în Cer și care este Domn pe Pământ; El este Al-Hakim [Cel Înțelept] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!
85. Binecuvântat este Cel a Căruia este Împărăția Cerurilor și a Pământului și a celor dintre ele. La El este Știința despre Ceas și la El vă veți întoarce.
86. Și cei pe care îi cheamă în afară de El nu au putere ca să mijlocească⁽¹⁵⁾, ci numai cei care fac mărturie despre Adevăr și care știu.
87. Și dacă îi întrebi⁽¹⁶⁾ cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!” Atunci cum de se întorc ei?
88. Și [Allah Cunoaște] vorba lui [a Profetului spunând]: „Doamne, aceștia sunt un popor [de oameni] care nu cred!”
89. Deci, îndepărtează-te de ei și spune: „Pace!”⁽¹⁷⁾, căci ei vor afla [în curând].

(15) Puterea mijlocirii este dată de către Allah doar cui Dorește El.

(16) Pe cei care Îi fac asociați lui Allah.

(17) Însemnând „Nu vă voi face rău”. Aceasta a fost înainte ca lupta să le fie permisă.

Surat (44) Ad-Dukhan^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. Pe Cartea cea limpede!
3. Cu adevărat, Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată⁽²⁾. Cu adevărat, Noi am fost prevenitori
4. În care se hotărăsc⁽³⁾ toate rânduielile înțelepte,
5. [Fiecare] rânduială [ce vine] de la Noi. Cu adevărat, Noi trimitem [Mesagerul],
6. Ca Îndurare de la Domnul tău. Cu adevărat, El este As-Sami' [Cel Care Aude Totul] și Al-'Alim [Atoateștiutorul],
7. Stăpânul Cerurilor și a Pământului și al celor ce sunt între ele, dacă voi sunteți cu credință.
8. Nu există altă divinitate afară de El; El dă viață și dă moarte și El este Stăpânul vostru și Stăpânul părinților voștri cei dintâi.
9. Însă ei sunt în îndoială și râd.
10. Deci, așteaptă o zi în care Cerul va aduce un fum învederat
11. Care-i va învălui pe oameni. Acesta va fi un chin dureros.
12. [Ei vor spune:] „Doamne, îndepărtează chinul de la noi, căci noi [acum] credem!”
13. Și ce mustrare vor avea, când a venit la ei un Trimis limpede,
14. Iar ei s-au întors de la el și au spus: „El este om învățat [de către alții], un nebun!”
15. Cu adevărat, Noi vom îndepărta puțin chinul, iar voi veți reveni [tot așa].
16. Dar într-o Zi vom lovi cu asprimea cea mai mare și atunci Noi Ne vom răzbuna.
17. Mai înainte de ei am încercat Noi poporul lui Faraon, când a venit la ei un Trimis nobil [Moise]

(*) Fumul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Noaptea Destinului (Qadr). A se vedea Surat 97.

(3) Îngerii scriu și coboară cu ceea ce Allah a destinat pentru următorul an.

18. [Și le-a spus lor]: „Aduceți-i la mine pe robii lui Allah⁽⁴⁾, căci eu sunt un Trimis vrednic de încredere
19. Și nu vă ridicați cu semeție împotriva lui Allah, căci eu vă aduc dovadă limpede
20. Și eu caut apărare la Domnul meu și Domnul vostru pentru ca voi să nu mă loviți cu pietre⁽⁵⁾,
21. Iar dacă nu voiți să mă credeți, stați departe de mine.”
22. Și L-a chemat el pe Domnul lui, [spunând]: „Aceștia sunt un popor de oameni nelegiuți!”
23. [Allah a spus] „Deci, purcede noaptea împreună cu robii Mei! Însă voi veți fi urmăriți!
24. Și lasă marea liniștită⁽⁶⁾! Ei sunt oșteni sortiți înecului!”
25. Câte grădini și izvoare au lăsat [în urma lor],
26. Câte ogoare și locuri minunate
27. Și câte plăceri de care s-au bucurat ei.
28. Așa [a fost]! Și am lăsat Noi un alt popor care să-i moștenească,
29. Și nu i-au plăns pe ei nici Cerul, nici Pământul și nu li s-a dat lor niciun răgaz.
30. Și i-am mântuit Noi pe Fiii lui Israel de chinul cel umilitor,
31. De Faraon care era îngâmfat și întrecea măsura.
32. Și Noi i-am ales pe ei cu bună știință peste [toate] lumile
33. Și le-am dat lor semne în care s-a aflat încercare limpede.
34. Cu adevărat, acești [necredincioși] spun:
35. „Nu este pentru noi decât prima noastră moarte și nu vom mai fi noi readuși la viață;
36. Aduceți-i [înapoi] pe părinții noștri, dacă voi spuneți adevărul.”
37. Oare sunt ei mai buni sau poporul lui Tubba'⁽⁷⁾ și cei de dinainte de ei? Noi i-am făcut să piară, pentru că ei au fost nelegiuți.
38. Și nu am făcut Noi Cerurile și Pământul și cele ce se află între ele, jucându-ne.
39. Nu le-am făcut Noi decât într-un adevăr, însă cei mai mulți dintre ei nu știu.
40. Cu adevărat, Ziua Judecării este timpul hotărât pentru ei toți,
41. O Zi în care un aliat nu va putea fi de niciun folos unui [alt] aliat și în care ei nu vor fi ajutați,

(4) Fiii lui Israel.

(5) Pentru a mă ucide sau „să nu mă loviți cu vorbele voastre sau să îmi faceți rău altfel”.

(6) După ce s-a despicat pentru ca soldații lui Faraon să îi urmeze pe Fiii lui Israel și să fie înecați.

(7) Neamul lui Saba.

42. În afară de cei cărora Allah le va arăta Îndurare, căci El este Al-'Aziz [Puternic] și Ar-Rahim [Îndurător].
43. Cu adevărat, pomul Zaqqum
44. Va fi hrana păcătosului.
45. Ca smoala topită va fierbe în pânțele,
46. Ca apa clocotită.
47. [Va fi poruncit] „Apucați-l și târați-l pe el în mijlocul Iadului!
48. Apoi turnați asupra capului său din chinul apei fierbinți!”
49. [Și i se va spune]: „Gustă! Tu ești puternic și nobil⁽⁸⁾!
50. Cu adevărat, aceasta este aceea de care vă îndoiați!”
51. Cu adevărat, cei cu frică [de Allah] se vor afla într-un loc sigur,
52. În grădini și printre izvoare,
53. Vor purta straie de mătase și brocart, șezând față în față.
54. Așa [va fi]! Și îi vom căsători Noi cu femei frumoase cu ochii mari.
55. Și în ele vor cere în deplină liniște tot felul de fructe.
56. Nu vor gusta în ele moartea, afară de moartea cea dintâi [din viața lumească]. Și Allah îi va feri pe ei de chinul Iadului.
57. Aceasta este ca Îndurare de la Domnul tău și aceasta este marea izbândă.
58. Și, cu adevărat, Noi l-am făcut ușor [Coranul], în limba ta, astfel încât ei să ia aminte!
59. Așteaptă [o, Mohammed] fiindcă și ei așteaptă [sfârșitul tău].

(8) Așa cum pretindea pe Pământ. El este chinuit cu aceste cuvinte în Iad drept amintire și pedeapsă suplimentară.

Surat (45) Al-Jathiya^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. Revelarea Cărții este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]
3. Cu adevărat, în Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred.
4. Și în propria voastră făptură și în vietățile pe care El le-a risipit se află semne pentru un popor de oameni care cred cu tărie.
5. Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din cer și a înviat Pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un popor de oameni care pricep.
6. Acestea sunt Versetele lui Allah pe care Noi ți le recităm în tot adevărul. Și în ce cuvânt ar mai putea ei să creadă, după [Cuvântul lui] Allah și după Versetele Lui?
7. Vai pentru tot mincinosul păcătos!
8. Care aude Versetele lui Allah care i se recită, apoi stăruie cu îngâmfare, de parcă nu le-ar fi auzit. Deci vestește-i lui pedeapsă dureroasă!
9. Iar dacă știe ceva din Versetele Noastre, el le ia în râs. Aceștia vor avea parte de pedeapsă umilitoare;
10. În urma lor⁽²⁾ se află Iadul și nu le vor fi lor de folos nimic din cele pe care le-au agonisit și nici ceea ce și-au luat ei ca aliați în locul lui Allah. Și vor avea ei parte de mare chin.
11. Acesta [Coranul] este o călăuză, iar cei, care tăgăduiesc Versetele Domnului lor, vor avea parte de chinurile unei osânde dureroase.
12. Allah este Cel care v-a supus vouă marea, ca să plutească vasele pe ea, la Porunca Sa, și pentru ca voi să umblați în căutarea Harului Său. Poate că voi veți fi mulțumitori!
13. Și El v-a supus vouă toate cele care se află în Ceruri și care se află pre Pământ; toate sunt de la El. Și întru aceasta se află semne pentru un popor de oameni care chibzuiesc.

(*) Cea căzută în genunchi.

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 14:16.

14. Spune-le [o, Mohammed] celor care cred, să-i ierte pe cei care nu nădăjduiesc în zilele lui Allah [cei care nu apreciază binecuvântările], în care El va răsplăti⁽³⁾ [fiecare] popor [de oameni] după cele pe care le-au agonisit!
15. Cel care face o faptă bună o face pentru el, iar cel care săvârșește răul [o face] împotriva lui. Apoi, la Domnul vostru veți fi aduși.
16. Noi le-am dat Fiilor lui Israel Cartea, înțelepciunea⁽⁴⁾, Profeția și i-am înzestrat pe ei cu bunuri și i-am ales înaintea celorlalte lumi.
17. Noi le-am dat semne limpezi asupra Poruncii, însă ei nu au fost în neînțelegere decât după ce le-a venit știința, din pricina nelegiuirii lor. Domnul tău va judeca între ei în Ziua Învierii cu privire la cele asupra cărora au fost în neînțelegere.
18. Apoi te-am așezat Noi pe calea cea adevărată a religiei. Urmează-o, așadar, și nu urma poftelor celor care nu știu!
19. Cu adevărat, ei nu-ți vor fi de niciun folos, în fața lui Allah. Cei nedrepti își sunt aliați unii altora, în vreme ce Allah este Ocrotitorul celor cu frică.
20. Acesta [Coranul] conține dovezi limpezi pentru oameni, ocârmuire și îndurare pentru un popor de oameni care cred cu tărie.
21. Ori socotesc cei care au săvârșit fapte rele că îi vom face pe ei deopotrivă cu cei care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, atât în viața lor cât și după moartea lor? Rău judecă ei!
22. Allah a creat Cerurile și Pământul în adevăr și pentru ca fiecare suflet să fie răsplătit după ceea ce a agonisit. Și ei nu vor fi nedreptățiți.
23. Îl vezi tu pe cel care și-a luat dorința [proprie] drept Dumnezeu al lui și pe care Allah îl duce în rătăcire din cauza științei⁽⁵⁾ și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte?
24. Ei spun: „Nu este decât viața noastră pământească! Noi murim și trăim și nu ne distruge nimic, decât timpul!” Însă ei nu au știință despre aceasta, ci ei doar își închipuie.
25. Iar când li se recită lor Versetele Noastre cele limpezi, atunci ei nu au alt temei decât să spună: „Faceți-i să revină pe părinții noștri, de grații voi adevăr!”
26. Spune: „Allah vă dă viață, apoi vă dă moarte, apoi vă va aduna pe voi în Ziua Învierii! Nu este îndoială întru aceasta, însă cei mai mulți oameni nu știu.
27. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului, iar în Ziua când va sosi Ceasul, în Ziua aceea vor pierde cei care o iau în deșert.

(3) În Viața de Apoi cei care vor ierta vor fi răsplățiți și cei care au făcut rău vor fi pedepsiți. Acesta a fost începutul chemării la Islam (dauah) înainte de permisiunea pentru luptă.

(4) Înțelegerea legii.

(5) Aceasta se poate referi la Știința lui Allah despre respectiva persoană și despre preferințele pentru înclinațiile sale sau la cunoașterea acelei persoanei despre adevăr deși l-a refuzat.

28. Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi [îngenunchiată]. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa [a faptelor lor].” Astăzi veți primi voi răsplată pentru ceea ce ați săvârșit!
29. Aceasta este cartea Noastră, care vă grăiește vouă adevărul. Cu adevărat, Noi am scris [în ea]⁽⁶⁾ ceea ce ați făcut”.
30. În ce-i privește pe cei care au fost cu credință și au împlinit fapte bune, pe ei Domnul lor îi va lăsa să intre sub Îndurarea Sa. Aceasta este izbânda învderată.
31. În ceea ce-i privește pe cei care nu au fost cu credință, [li se va spune lor]: „Oare nu vi s-au recitat vouă Versetele Mele? Însă voi ați fost aroganți și ați fost un popor de nelegiuți?
32. Și ori de câte ori s-a spus: „Făgăduința lui Allah este adevăr și nu este îndoială asupra Ceasului”, atunci ați spus voi: „Noi nu știm ce este Ceasul. Noi nu facem decât să presupunem, însă noi nu suntem încredințați”.
33. Și li se vor arăta lor relele ce le-au săvârșit și îi vor împresura pe ei cele pe care le-au luat în bațjocură.
34. Și li se va spune lor: „Astăzi vă uităm Noi, întocmai așa cum ați uitat voi întâlnirea cu această Zi a voastră. Sălașul vostru va fi Focul și nu veți avea voi sprijinitori.
35. Aceasta este pentru că voi ați luat Versetele lui Allah în derădere și v-a înșelat pe voi viața lumească!” În Ziua aceea, ei nu vor fi scoși din el și nici nu vor fi ei primiți cu îndurare.
36. Slavă lui Allah, Stăpânul Cerurilor și Stăpânul Pământului, Stăpânul [tuturor] lumilor!
37. A Lui este Mărirea în Ceruri și pe Pământ și El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

(6) De către Îngerii care au înregistrat faptele.

Surat (46) Al-'Ahqaf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ha', Mim⁽¹⁾.
2. Revelarea Cărții este de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
3. Noi nu am creat Cerurile și Pământul și cele care se află între ele decât într-un adevăr și [pentru] un termen hotărât. Însă cei care nu cred se întorc de la cele despre care au fost preveniți.
4. Spune [o, Mohammed]: „V-ați gândit voi la cei pe care îi chemați în locul lui Allah? Arătați-mi ce au creat ei pe Pământ! Sau au ei vreo parte [alături de Allah] la Ceruri? Aduceți-mi mie o carte [revelată] de dinainte sau vreo urmă de știință, dacă voi spuneți adevărul.”
5. Și cine este mai rățâcit decât cel care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora!
6. Iar când oamenii vor fi adunați [în Ziua Judecării], ei [cei pe care îi adorau] le vor fi dușmani și vor tăgădui adorația lor.
7. Și când li se recită lor Versetele Noastre cele limpezi, spun cei care nu cred despre Adevăr, când vine la ei: „Aceasta este vrăjitorie limpede!”
8. Sau ei spun: „El l-a plăsmuit!” Spune: „Dacă l-am plăsmuit, atunci voi nu aveți nicio putere pentru mine împotriva [pedepsei] lui Allah! Însă El Știe prea bine ceea ce vorbiți voi împotriva lui [a Coranului]. El este de ajuns ca Martor între mine și între voi. Și El este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]”
9. Spune: „Eu nu sunt nou între trimiși⁽²⁾ și nu știu ce se va face cu mine și nici cu voi. Eu nu urmez decât ceea ce îmi este revelat și nu sunt decât un prevenitor limpede!”
10. Spune: „Ce spuneți voi, dacă [se adevărește că el] este de la Allah și voi îl tăgăduiți, în vreme ce un martor dintre Fiii lui Israel face mărturie că este deopotrivă cu ea [cu Tora] și el crede, în vreme ce voi sunteți aroganți?” Cu adevărat, Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți.

(*) Dunele de nisip.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Nu sunt primul Trimis, nici nu aduc ceva diferit față de ceilalți Trimși.

11. Și cei care nu cred spun către cei care cred: „De ar fi fost el bun, nu ne-ar fi luat-o ei înainte cu aceasta!” Și cum nu se vor lăsa călăuziți de el, vor spune ei: „Aceasta este o minciună veche!”
12. Însă mai înainte de el a fost Cartea lui Moise, ca îndreptar și ca îndurare, iar aceasta este o Carte care întărește, în limba arabă, pentru a-i preveni pe cei care au fost nedrepti și ca bunăvestire pentru făcătorii de bine.
13. Cu adevărat, cei care spun „Domnul nostru este Allah!” și urmează calea cea dreaptă nu se vor teme și nici nu vor fi ei mâhniți.
14. Aceia vor fi oaspeții Paradisului, veșnic sălășluitori în el, ca răsplată pentru ceea ce au săvârșit.
15. Noi i-am poruncit omului să le arate bunătate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și [până la] întărcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, el spune: „Doamne, ajută-mă pe mine ca să-Ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni [evlavioși]! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși [musulmani].”
16. Aceștia sunt cei de la care primim [faptele lor] cele bune pe care le-au împlinit și peste ale căror fapte rele Noi trecem [cu vederea]. [Ei vor fi] dintre oaspeții Raiului: o făgăduință adevărată ce le-a fost făcută lor.
17. Dar [este și] cel care spune către părinții săi: „Uff⁽³⁾ vouă; îmi făgăduiți că voi fi scos [din mormânt la viață], după ce au trecut [atâtea] popoare înainte de mine [și ele nu au fost înviate]!” Iar ei [părinții] cer ajutor de la Allah, [spunând]: „Vai ție! Fii cu credință! Făgăduința lui Allah este adevărată!” Dar el răspunde: „Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!”
18. Aceștia sunt cei cărora li s-a convenit cuvântul [prescris] dintre popoarele de djinni și de oameni care au trecut mai înainte de ei, că ei vor fi pierduți!
19. Și pentru fiecare sunt trepte [de răsplată și pedeapsă], pentru ceea ce au făcut, pentru ca [Allah] să-i răsplătească pe ei după faptele lor; și ei nu vor fi nedreptățiți.
20. Și în Ziua când cei care nu au crezut vor fi dați Focului, [li se va spune lor]: „Voi ați primit lucrurile voastre bune în viața cea pământească și v-ați bucurat pe deplin de ele! Astăzi voi veți fi răsplătiți cu chinul umilinței, pentru că ați fost aroganți pe Pământ, fără drept, și pentru că ați fost nelegiuți!”

(3) O expresie de iritare și silă.

21. Și spune [Mohammed] de fratele lui 'Ad⁽⁴⁾, când a prevenit el pe poporul său din Al-'Ahqaf - și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el - [spunând]: „Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile mari!”⁽⁵⁾
22. Ei au spus: „Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeii noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă ești tu dintre cei care grăiesc adevăr!”
23. El le-a spus: „Știința [despre timpul ei] se află numai la Allah. Eu vă vestesc cele cu care am fost trimis, însă văd că voi sunteți un popor de oameni neștiutori”.
24. Și când au văzut un Nor, venind către văile lor, au spus: „Acesta este un Nor care ne va da ploaie!” „Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă⁽⁶⁾: un vânt în care se află pedeapsă dureroasă,
25. Care nimicește totul, la porunca Domnului său!” Și nu s-au mai văzut decât sălaşurile lor. Astfel am răsplătit Noi poporul de nelegiuți.
26. Și i-am întărit Noi pe ei cu ceea ce nu v-am întărit pe voi [o, Qurayș]. Și i-am dăruit pe ei cu urechi, cu ochi și cu inimi, dar nu le-au fost lor de niciun folos nici urechile lor, nici ochii lor, nici inimile lor, fiindcă ei au tăgăduit semnele lui Allah și i-a împresurat pe ei cea pe care au luat-o în râs.
27. Noi am nimicit cetățile din jurul vostru și am tâlcuit semnele [Versetele] în fel și chip, pentru ca ei să se întoarcă [de la necredință].
28. De ce nu i-au ajutat cei pe care i-au luat ei, în locul lui Allah, ca zei ca să se apropie [de El]⁽⁷⁾. Însă ei i-au părăsit și aceasta a fost doar o minciună a lor și ceea ce ei au plăsmuit.
29. Și [spune, o, Mohammed,] când Noi am abătut către tine o ceată de djinni ca să asculte Coranul. Și când s-au adunat, au spus: „Ascultați cu luare-aminte!”. Iar când s-a terminat, s-au întors la poporul lor ca îndemnători și prevenitori.
30. Și au spus: „O, popor al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă.
31. O, popor al nostru! Răspundeți celui [Mesagerului] care cheamă la Allah⁽⁸⁾ și credeți în el, căci Allah vă va ierta din păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o pedeapsă dureroasă.
32. Dar cel care nu-i va răspunde celui care cheamă la Allah nu va scăpa de puterea

(4) Profetul Hud.

(5) Pe Pământ. Se poate face referire și la „o Zi cumplită”, cea a Învierii.

(6) Atunci când l-ați provocat pe Profetul vostru. A se vedea v. 22 din acest Capitol.

(7) Așa cum spun ei.

(8) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

[lui Allah] pe Pământ și nu va avea ocrotitori în locul Lui. Aceia se află în rătăcire învederată.”

33. Oare nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul și nu a fost ostenit la facerea lor este în stare să-i aducă la viață pe morți? Ba da, cu adevărat, El este cu Putere peste toate.
34. Și în Ziua când vor fi aduși la Foc cei care nu au crezut, [li se va spune lor]: „Oare nu este acesta adevărul?” Ei vor spune: „Ba da, pe Domnul nostru!” Va spune: „Gustați chinul pentru ceea ce ați tăgăduit!”⁽⁹⁾
35. Deci ai răbdare [o, Mohammed], așa cum au avut cei statornici dintre Trimiși și nu cere să vină degrabă asupra lor⁽¹⁰⁾! Și în Ziua când vor vedea ce li se promite, atunci li se va părea că nu au rămas [pe Pământ] decât un ceas dintr-o zi. Iată o vestire! Și oare cine să fie nimiciți, în afară de poporul de nelegiuiți?

(9) Sau „fiindcă nu ați crezut”.

(10) Pedeapsa lui Allah pentru necredincioși.

Surat (47) Mohammed^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Celor care nu cred și opresc [pe ceilalți] de la calea lui Allah, El le va zădărnici faptele lor⁽¹⁾,
2. Iar aceluia care cred și săvârșesc fapte bune și cred în ceea ce i-a fost trimis lui Mohammed - și acesta este Adevărul de la Domnul lor! - El le va șterge faptele lor cele rele și va îndrepta starea lor.
3. Aceasta pentru că cei care nu cred urmează deșertăciunea și cei care cred urmează Adevărul [venind] de la Domnul lor. Astfel face Allah pilde pentru oameni⁽²⁾.
4. Atunci când îi întâlniți [în luptă] pe cei care nu cred, loviți-le gâturile, iar când îi slăbiți pe ei, legați-i strâns în lanțuri⁽³⁾ și apoi, [arătați] fie îndurare⁽⁴⁾, fie răscumpărare, până ce războiul se sfârșește. Astfel [v-a fost poruncit], iar de ar Voi Allah, El s-ar răzbuna pe ei, însă El vă încearcă pe unii prin alții [prin luptă]. Iar celor care sunt uciși pe calea lui Allah - El nu le va lăsa faptele lor să fie în deșert.
5. El îi va călăuzi și va îndrepta starea lor
6. Și îi va face pe ei să intre în Paradisul pe care El l-a făcut cunoscut lor.
7. O, voi cei care credeți! Dacă voi veți sprijinii cauza lui Allah, vă va sprijini și El pe voi și va întări picioarele voastre [pe calea Sa].
8. Dar cei care nu cred vor avea parte de nenorocire și Allah va lăsa faptele lor să fie în deșert.
9. Aceasta fiindcă ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah și, de aceea, El a zădărnicit faptele lor.
10. Oare nu au purces ei prin lume ca să vadă cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? Allah i-a nimicit. Și asemenea [soartă] vor avea cei care nu cred.
11. Aceasta pentru că Allah este Ocrotitorul celor care cred și pentru că cei, care nu cred, nu au niciun ocrotitor.
12. Cu adevărat, Allah îi duce pe cei care cred și săvârșesc fapte bune în Grădini pe

(*) Mohammed.

(1) Nu vor avea nicio răsplată.

(2) Pentru ca ei să știe care sunt rezultatele alegerii lor.

(3) Luați-i pe cei care au rămas drept captivi.

(4) Eliberăți-i fără a cere răscumpărare.

sub care curg râuri, în vreme ce cei care nu cred se vor bucura [în această lume] și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele [cu lăcomie] și Focul le va fi lor sălaş.

13. Și câte cetăți mai puternice decât cetatea ta [Mecca], care te-a alungat, am făcut Noi să piară, fără să aibă ei niciun ajutor!
14. Oare cel care se ține de o dovadă limpede [venită] de la Domnul său este ca acela căruia i s-a înfrumusețat fapta sa rea și a urmat poftelor lui?
15. Iată descrierea Paradisului care le-a fost făgăduit celor cu frică de Allah: în el sunt râuri cu apă care nu se schimbă⁽⁵⁾ și râuri cu lapte al cărui gust nu se modifică și râuri de vin spre plăcerea celor ce beau și râuri de miere limpede. Și vor avea în el din toate roadele precum și iertare de la Domnul lor. [Oare locuitorii săi sunt] ca cei care vor sălășlui veșnic în Foc și ca cei cărora li se va da să bea apă clocotită, ce le va mărunți intestinele?
16. Și printre ei sunt unii care ascultă la tine [o, Mohammed], însă numai ce ies de la tine și le spun ei celor cărora li s-a dăruit cunoașterea: „Ce a spus el adineaori?” Aceștia sunt cei cărora Allah le-a pecetluit inimile și care au urmat poftelor lor.
17. Iar celor care se află pe calea cea bună - El le sporește călăuzirea și le dăruiește lor evlavie⁽⁶⁾.
18. Și oare așteaptă ei altceva decât Ceasul, să vină asupra lor pe neașteptate? Semnele lui au și venit! Și cum să mai fie prevenirea lor, când va veni asupra lor?
19. Deci să știi [o, Mohammed] că nu există altă divinitate afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale⁽⁷⁾ și pentru dreptcredincioși și dreptcredincioase. Allah Cunoaște umbletul vostru [pe pământ] și odihna voastră [în casele voastre].
20. Cei care cred spun: „De ce nu ne este trimisă o Sură?”⁽⁸⁾ Dar când este revelată o Sură limpede, în care este pomenită lupta, îi vezi pe cei care au o boală în inimile lor privind spre tine cu privirea aceluia care este leșinat [de teamă] la apropierea morții. Dar ar fi fost mai bine pentru ei⁽⁹⁾ [să se supună].
21. Ascultarea și vorba cuviincioasă [ar fi fost mai bune]. Apoi, când lucrul este hotărât, ar fi mai bine dacă ei ar trudi pentru Allah.
22. Și dacă vă întoarceți voi⁽¹⁰⁾, [dacă vi s-ar da puterea] nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie?
23. Aceștia sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut surzi și le-a orbit vederile lor.

(5) La gust sau ca miros, nu este nici stagnantă și nici poluată.

(6) Taqua, însemnând pietate, frica de Allah.

(7) A se vedea 40:55.

(8) În care să le fie dată permisiunea de a lupta cu dușmanii lor.

(9) Cuvintele „aula lahum” pot fi interpretate și „vai lor!”.

(10) De la Islam sau de la Jihad (lupta pentru cauza lui Allah).

24. Oare ei nu cugetă la Coran sau peste inimile lor sunt lacăte?
25. Cu adevărat, pe cei care întorc spatele [renunțând la Islam], după ce drumul cel drept li s-a arătat cu limpezime, îi ispitește Șeitan și-i înșeală.
26. Aceasta pentru că ei le spun celor care pizmuiesc ceea ce trimite Allah⁽¹¹⁾: „Noi voim să dăm ascultare la o parte a poruncilor voastre!” Însă Allah Cunoaște ceea ce tănuiesc ei.
27. Și cum [va fi] când îi vor lua Îngerii și-i vor lovi peste fețele și peste spinările lor?
28. Aceasta pentru că ei urmează ceea ce Îl mânie pe Allah și pizmuiesc ceea ce Îi aduce Mulțumire Lui și, de aceea, El va face zadarnice faptele lor.
29. Ori își închipuie cei care au boală în inimile lor că Allah nu va scoate la iveală ura lor ascunsă?
30. Dacă am voi Noi, ți i-am arăta ție și tu i-ai recunoaște pe ei după semnele lor. Dar o să-i cunoști tu după tonul vorbei lor. Iar Allah Cunoaște faptele voastre.
31. Și vă vom încerca până ce îi vom face cunoscuți pe cei care luptă [pentru Cauza lui Allah] dintre voi și pe cei [statornici] și răbdători și [vă] vom încerca [pentru a vădi care este] situația voastră.
32. Cu adevărat, cei care nu cred, împiedică [pe ceilalți] de la calea lui Allah și se împotrivesc Trimisului, după ce li s-a arătat lor limpede calea cea dreaptă, nu-i vor pricinui lui Allah nimic rău și El va zădărnici faptele lor.
33. O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!
34. Cu adevărat, cei care nu cred și împiedică de la calea lui Allah, iar apoi mor fiind necredincioși, Allah nu-i va ierta.
35. Nu slăbiți [în înfruntarea voastră] și nu chemați la pace pe când voi sunteți superiori [în luptă], căci Allah este cu voi și El nu vă va lipsi niciodată de [răsplata pentru] faptele voastre!
36. [Această] viața pământească este numai joacă și glumă. Și de veți crede voi și de veți fi cu frică [de Allah], vă va dăruî El răsplata voastră și nu vă va cere bunurile voastre.
37. Și de vi le-ar cere El și v-ar stânjeni pe voi, ați fi voi zgârciți și El ar scoate la iveală răutățile voastre.
38. Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Allah. Și unii dintre voi sunt zgârciți, iar cel care este zgârcit este zgârcit numai spre paguba lui însuși. Allah este de ajuns pentru Sine, iar voi sunteți săraci. Iar de vă veți întoarce [de la Islam], El vă va înlocui cu un alt popor și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.

(11) Evreii din Medina.

Surat (48) Al-Fath^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție [o, Mohammed] o biruință învederată⁽¹⁾,
2. Pentru ca Allah să-ți ierte păcatele tale [greșelile], cele care au fost și cele care vor veni, să-Și împlinească binefacerea Sa asupra ta și să te călăuzească pe un drum drept.
3. Și pentru ca Allah să-ți dea un mare ajutor.
4. El este Cel care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu [noua lor] credință - și ai lui Allah sunt soldații din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept],
5. Pentru a-i face să intre pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase în Grădini pe sub care curg râuri și în care ei vor fi veșnic sălășluitoari și pentru ca să le ierte păcatele lor cele rele. Și aceasta este pentru Allah o mare izbândă.
6. Și pentru ca El să-i pedepsească pe cei ipocriți și pe cele ipocrite, pe politeiști și pe politeiste, care nutresc gând rău despre Allah. Asupra lor se va abate nenorocirea umilitoare. Allah s-a mâniat pe ei, i-a blestemat și le-a pregătit lor Iadul. Și ce soartă rea!
7. Ai lui Allah sunt soldații din Ceruri și de pe Pământ, iar Allah este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept]
8. Cu adevărat, Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și prevenitor,
9. Pentru ca voi să credeți în Allah și în Trimisul Său și pentru ca să-l sprijiniți și să-l cinstiți [pe Profet] și să-L preamăriți dimineța și la sfârșitul zilei [pe Allah]!
10. Cu adevărat, cei care fac jurământ de credință față de tine [o, Mohammed] fac jurământ de credință față de Allah; Mâna⁽²⁾ lui Allah este deasupra mâinilor lor⁽³⁾. Cel care calcă [jurământul] îl calcă numai în defavoarea lui, iar celui care-și ține legământul făcut lui Allah, El îi va Dărui răsplată mare.
11. Aceia dintre arabii beduini care au rămas în urmă îți vor spune: „Am fost ocupați cu averile noastre și cu familiile noastre, deci roagă-te de iertare pentru noi!” Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor. Spune: „Cine apoi are putere

(*) Biruința

(1) Ibn Masud a spus: „Voi [oamenilor] credeți că este vorba de Mecca, însă noi credem că este vorba despre Tratatul de la Hdaybiyah.” Al-Bukhari a consemnat o relatare similară de la al-Bara bin Azib. Deși inițial, considerat de către companioni a fi un pas în spate, tratatul de fapt a ajutat la răspândirea islamului și astfel, la cucerirea Meccăi doi ani mai târziu.

(2) A se vedea 2:19.

(3) Însemnând că Allah a acceptat jurământul lor.

[să intervină] la Allah, dacă vă Voiește El un rău sau dacă vă Voiește El un bine? Ba nu, Allah este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.

12. Voi vă închipuiți că Trimisul și dreptcredincioșii nu se vor mai întoarce nicicând la familiile lor. Și aceasta a fost împodobită în inimile voastre. Însă ați gândit voi gând rău și ați fost un popor pierdut”.
13. Iar cel care nu crede în Allah și în Trimisul Său [să știe că] Noi am pregătit pentru necredincioși Flăcările.
14. A lui Allah este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El iartă cui Voiește El și îl pedepsește pe acela care Voiește El. Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
15. Cei care rămân de obicei în urmă vor spune atunci când voi purcedeți la prăzi ca să le luați: „Lăsați-ne pe noi să vă urmăim!” Ei voiesc să schimbe Cuvântul lui Allah. Spune: „Voi nu ne veți urma! Așa a vestit Allah mai înainte!” Dar ei vor spune: „Voi ne pizmuiți!” Însă ei nu au înțeles decât numai puțin.⁽⁴⁾
16. Spune arabilor beduini care au rămas în urmă: „Voi sunteți chemați împotriva unui popor de oameni cu mare putere și vă veți lupta cu ei sau se vor supune ei⁽⁵⁾. Și dacă veți asculta, vă va da Allah răsplată bună, iar dacă vă veți întoarce așa cum v-ați mai întors și mai înainte, vă va pedepsi El cu un chin dureros!”
17. Nu este niciun păcat pentru cel orb, nici pentru cel șchiop nu este păcat și nici pentru cel bolnav nu este păcat [să rămână în urmă]. Însă pe cel care ascultă de Allah și de Trimisul Său îl va face El să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, în vreme ce pe acela care se întoarce îl pedepsește El cu un chin dureros.
18. Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine [o, Mohammed] [acolo] sub pom [să moară în lupta pentru cucerirea Meccăi]. El a Știut ce a fost în inimile lor și a făcut să pogoare asupra lor liniștea și i-a răsplătit pe ei cu biruință apropiată⁽⁶⁾,
19. Ca și cu prăzi numeroase, pe care ei le vor aduna. Allah este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
20. Allah v-a făgăduit vouă [în viitor și alte] prăzi numeroase pe care voi le veți dobândi și a grăbit aceasta pentru voi. Și a îndepărtat El mâinile oamenilor de la voi, pentru ca să fie un semn pentru dreptcredincioși și pentru ca să vă călăuzească pe voi pe un drum drept.
21. Și [v-a promis] alte [victorii] asupra cărora voi nu aveți putere [deocamdată], dar pe care Allah le-a cuprins⁽⁷⁾, căci Allah este cu Putere peste toate.

(4) Nu au înțeles decât aspectele materialele ale vieții.

(5) Lui Allah în Islam.

(6) Cea de la Khaybar, care a precedat cucerirea orașului Mecca.

(7) Pregătit sau decretat.

22. Și dacă cei care nu cred [din Mecca] ar fi luptat împotriva voastră, ar fi întors spatele și atunci nu ar mai fi aflat nici ocrotitor și nici ajutor.
23. [Aceasta este] Legea lui Allah, care a fost și mai înainte și nu vei afla schimbare pentru Legea lui Allah.
24. El este Cel care a îndepărtat mâinile lor de la voi și mâinile voastre de la ei, în Valea Meccăi, după ce v-a dat vouă izbândă asupra lor. Și Allah Vede bine ceea ce faceți voi.
25. Ei sunt cei care nu au crezut și care v-au oprit pe voi de la Moscheea Al-Haram și jertfa⁽⁸⁾ a fost împiedicată să ajungă la locul de junghiere. Dacă nu ar fi fost [în Mecca] bărbați credincioși și femei credincioase, pe care voi nu-i cunoșteți și pe care voi ați fi putut să-i omorâți [în luptă], fără să vă dați seama, ați fi avut voi parte de păcat. Allah primește în Îndurarea Sa pe cine Voiește El. Și de ar fi fost ei [necredincioșii de credincioși] despărțiți, i-am fi pedepsit Noi pe cei care nu credeau dintre ei cu chin dureros.
26. Și când cei care nu credeau purtau în inimile lor furia - furia neștiinței -, Allah a pogorât liniștea Sa asupra Trimisului Său și asupra credincioșilor și i-a făcut pe ei statornici la cuvântul evlaviei, pentru că ei au fost cei mai demni și mai vrednici de el. Allah este Atoateștiutor.
27. Cu adevărat, Allah a făcut adevărată viziunea prin care El i-a vestit Trimisului Său cu tot adevărul: Veți intra în Moscheea cea Sfântă, cu Voia lui Allah, în siguranță, cu părul ras și [cu părul] scurtat⁽⁹⁾, fără să vă temeți! Dar pentru că El Știa ceea ce voi nu știți, a făcut El, înainte de aceasta, o biruință apropiată.
28. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu îndreptare și cu religia Adevărului pentru ca să o facă să triumfe asupra întregii religii. Și Allah este de ajuns ca Martor.
29. Mohammed este Trimisul lui Allah. Iar cei care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se [în rugăciune], căutând Mila lui Allah și mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță pe tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit acelor dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.

(8) 70 de cămile intenționate pentru sacrificiu și pentru hrănirea săracilor.

(9) Îndeplinind ritualurile Pelerinajului Mic (Umrah).

Surat (49) Al-Hujurat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, voi cei care credeți! Nu luați [hotărâri] înaintea [hotărârii] lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah! Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și este] 'Alim [Atoateștiutor].
2. O, voi cei care credeți! Nu ridicăți glasurile voastre peste glasul Profetului și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi unii la alții, pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să băgați de seamă!
3. Cu adevărat, cei care coboară glasurile lor în prezența Trimisului lui Allah sunt cei ale căror inimi le-a încercat Allah pentru evlavie; ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare,
4. Cu adevărat, cei care te cheamă [o, Mohammed] din afara odăilor tale, cei mai mulți dintre ei nu au judecată.
5. Dacă ar avea ei răbdare până ce tu ieși la ei, ar fi mai bine pentru ei. Însă Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
6. O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuît cu o veste, chibzuiți cu [mare] băgare de seamă, ca să nu pricinuiți rău unui popor, din neștiință, și să vă căiți (mai apoi) pentru ceea ce ați făcut!
7. Și să știți că Trimisul lui Allah este printre voi. Dacă el v-ar da ascultare vouă în multe lucruri, ați cădea în necaz, însă Allah v-a făcut pe voi să iubiți credința și a împodobit-o în inimile voastre și v-a făcut pe voi să urâți necredința, ticăloșia și nesupunerea. Aceștia sunt cei care urmează calea cea dreaptă -
8. [Este] un Har de la Allah și o binecuvântare. Iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
9. Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, voi împăcați-le! Dacă una dintre ele este nedreaptă cu cealaltă, atunci luptați împotriva celei care este nedreaptă până ce ea se întoarce la Porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcați-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori. Cu adevărat, Allah îi Iubește pe cei drepecți.

(*) Odăile.

10. Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei doi frați ai voștri și fiți cu frică de Allah! Poate că veți afla Îndurare!
11. O, voi cei care credeți! Să nu râdă un popor de alt popor, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile [să nu râdă] de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuți.
12. O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuieli. Cu adevărat, unele bănuieli sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort? [Nu!] Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este Tauuab [Iertător] și Rahim [Îndurător].
13. O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios⁽¹⁾ dintre voi. Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Khabir [Bineștiutor].
14. Arabii beduini au spus: „Noi credem!” Spune: „Voi nu credeți! Ci spuneți: „Noi suntem supuși!”, fiindcă nu a intrat credința încă în inimile voastre! Și de veți arăta ascultare lui Allah și Trimisului Său, voi nu veți pierde nimic din faptele⁽²⁾ voastre. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].”
15. Dreptcredincioși sunt numai cei care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.
16. Spune: „Oare voiți să-I faceți cunoscută lui Allah credința voastră, când Allah Știe ce este în Ceruri și ce este pe Pământ și când Allah este Atoateștiutor?”
17. Ei își amintesc că ți-au făcut cinste acceptând Islamul. Spune: „Nu-mi faceți nicio cinste mie cu Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți adevărați!”
18. Cu adevărat, Allah știe Necunoscutul din Ceruri și de pre Pământ și Allah Vede bine ceea ce faceți voi.

(1) Literar: cel care are cea mai mare „Taqua”, adică conștiință și frică de Allah.

(2) Răspлата faptelor voastre.

Surat (50) Qaf^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Qaf⁽¹⁾. Pe Coranul cel Glorios!⁽²⁾
2. Însă ei se miră că le vine ca prevenitor unul dintre ei și cei necredincioși zic:
„Acesta este lucru ciudat!
3. Oare după ce am murit noi și ne-am făcut țărână [vom mai fi noi readuși la viață]?
Aceasta este o întoarcere depărtată.”
4. Noi Știm ce mistuie Pământul din ei. Noi avem o Carte păstrătoare.
5. Însă ei au socotit Adevărul drept minciună, când a venit la ei. Și ei sunt într-o stare încurcată.
6. Oare nu se uită ei spre Cerul de deasupra lor cum l-am înălțat Noi și l-am înfrumusețat și cum nu are el niciun fel de crăpături?
7. Iar Pământul l-am întins Noi și am așezat pe el munți neclintiți și am făcut să crească pe el din fiecare soi minunat,
8. Spre dovadă și îndemnare pentru fiecare rob care se căiește.
9. Și Noi trimitem din Cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne pentru seceriș.
10. Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduți unui peste alții,
11. Ca hrană pentru robi. Și cu ea Noi dăm viață unui ținut mort. Astfel va fi și învierea [din morminte].
12. Înainte de ei⁽³⁾, au învinuit de minciună poporul lui Noe, locuitorii din ar-Rass, Thamud,
13. Și 'Ad, Faraon, și frații lui Lot,
14. Locuitorii din Al-Ayka și poporul lui Tubba'. Toți i-au învinuit pe Trimiși de minciună și amenințarea Mea s-a adeverit.
15. Oare am ostenit Noi la creația cea dintâi? Ba nu, ei sunt în îndoială cu privire la o nouă creație [Învierea].

(*) Qaf.

(1) A se vedea 2:1.

(2) A se vedea 38:1.

(3) Înainte de necredincioșii din Mecca.

16. Noi l-am creat pe om și Noi Știm ce-i șoptește sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el⁽⁴⁾ decât vâna gâtului,
17. Când cei doi primitori [Îngerii care scriu] primesc⁽⁵⁾, stând [unul] în dreapta și [celălalt] în stânga,
18. Și el [omul] nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit [să scrie].
19. Și vine agonia morții cu adevărat: „Aceasta este cea de care tu te-ai ferit!”
20. Se va sufla în Trâmbiță: Aceasta este Ziua amenințării.
21. Și va veni fiecare suflet împreună cu un mânător și un martor.
22. [Se va spune păcătosului], „Tu ai fost nepăsător față de aceasta. Și Noi am îndepărtat vâlul tău și privirea ta este astăzi pătrunzătoare”
23. Și însoțitorul său [Îngerul] va spune: „Iată ce se află la mine pregătit [scrierile]!”
24. [Allah va spune]: „Aruncați în Iad pe tot necredinciosul îndârjit,
25. Împiedicător al binelui, nelegiuit și bănuitor,
26. Care a așezat alături de Allah un alt dumnezeu!. Aruncați-l pe el la chinul cel aspru!”
27. Însoțitorul său [diavolul] va spune: „Doamne, eu nu l-am oropsit, ci el s-a aflat în rătăcire adâncă!”
28. [Allah] le va spune: „Nu vă certați în fața Mea! Eu v-am trimis amenințarea mai înainte!
29. La Mine vorba nu se schimbă și Eu nu sunt nedrept cu robii Mei!”
30. În Ziua aceea, Îi vom spune Iadului: „Te-ai umplut?” Iar el va răspunde: „Mai sunt încă [de venit]?”
31. Și va fi Paradisul adus aproape de cei care se tem [de Allah].
32. [Li se vor spune]: „Aceasta este ceea ce s-a făgăduit fiecărui om care se căiește, păzitor al legământului,
33. Care a fost cu teamă de Ar-Rahman [Cel Milostiv], fără ca el să-L vadă, și care a venit [către El] cu inima plină de căință.
34. Intrați în el cu pace!” Aceasta este Ziua veșniciei!
35. În el vor avea tot ceea ce vor voi. Și la Noi este și mai mult.

(4) Cunoaște totul despre el.

(5) Și scriu fiecare cuvânt și faptă.

36. Și câte popoare am nimicit Noi mai înainte de ei, care erau și mai puternice decât ei. Și au purces ei prin țară, [căutând]. Oare este vreo scăpare?
37. Întru aceasta este o îndemnare pentru cel care are inimă sau ascultă și este martor.
38. Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală!
39. Deci răbdă [o, Mohammed] față de ceea ce spun ei și Preamărește-L cu Laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul Soarelui și înainte de asfințit [Rugăciunile de Fajr, Dohor, Asr];
40. Și în timpul unei părți din noapte Laudă-L pe El! Și după prosternări [după încheierea Rugăciunii obligatorii]!
41. Și ascultă în Ziua în care cel care cheamă⁽⁶⁾ va chema dintr-un loc apropiat,
42. În Ziua când vor auzi sunetul [Trâmbiței] cu adevărat! Aceasta va fi Ziua ieșirii [din morminte].
43. Cu adevărat, Noi dăm viață și dăm moarte și la Noi va fi întoarcerea,
44. În Ziua când se va crăpa Pământul [lăsându-i] pe ei [să iasă] grăbiți! Aceasta este o adunare ușoară pentru Noi.
45. Noi Știm bine ce spun ei. Tu nu ești pus tiran⁽⁷⁾ peste ei. Și îndeamnă-l prin Coran pe acela care se teme de amenințarea Mea!

(6) Un Înger care va vesti comanda lui Allah pentru Înviere.

(7) Forțându-i pe oameni să creadă sau să se supună.

Surat (51) Adh-Dhariyat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe [vânturile] cele care risipesc, împrăștiind
2. Și [Norii] care poartă povară [de apă]
3. Și cele [corăbiile] care lunecă ușor
4. Și pe acei [Îngerii] care împart după poruncă!
5. Ceea ce vi se promite este adevărat,
6. Iar răsplata este hotărâtă!
7. Pe Cerul cel bine întocmit!
8. Voi vă aflați în vorbă învrăjbită⁽¹⁾,
9. Prin care este ținut departe de el cel care a fost îndepărtat.
10. Să fie blestemați mincinoșii
11. Care stau nepăsători într-un potop [de confuzie]!
12. Ei întreabă: „Când va fi Ziua Judecății?”
13. În Ziua aceea, ei vor fi încercați prin Foc [și astfel pedepsiți]!
14. [Și li se va spune:] „Gustați încercarea voastră! Aceasta este ceea ce voi ați căutat să grăbiți!”
15. Cu adevărat, cei ce se tem [de Allah] vor fi în Grădini și [printre] izvoare,
16. Primind ceea ce le dăruiește Domnul lor; înainte de aceasta ei doară au fost de binefăcători
17. Ei nu dormeau decât puțin în timpul nopții⁽²⁾,
18. Iar înainte de ivirea zorilor ei se rugau de iertare
19. Și în averea lor se afla un drept pentru cerșetor și pentru cel nevoiaș.
20. Pe Pământ se află semne pentru cei care cred cu putere,
21. Ca și în voi înșivă. Voi nu vedeți?

(*) Cele care risipesc.

(1) Despre Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și Coran.

(2) Rugându-se o parte din noapte.

22. Și în Cer se află înzestrarea voastră și ceea ce vi se făgăduiește.
23. Pe Stăpânul Cerului și a Pământului! Aceasta este la fel de adevărat precum aceea că voi puteți vorbi!
24. A ajuns la tine istoria despre oaspeții cei cinstiți ai lui Avraam?⁽³⁾
25. Când au intrat la el și au zis „Pace!”, iar el le-a zis lor „Pace, oameni necunoscuți!”
26. Apoi s-a dus el pe furiș la familia lui și a adus un vițel gras.
27. Și l-a apropiat de ei, zicând: „Voi nu mâncați?”
28. Și l-a cuprins pe el frica⁽⁴⁾, însă ei i-au zis: „Nu te teme!” Și i-au vestit lui [nașterea] unui fecior înțelept.
29. S-a apropiat soția lui, văicărintu-se, lovindu-și obrazii și a zis: „[Eu sunt] o femeie în vârstă stearpă...”
30. Dar ei au spus: „Așa a grăit Domnul tău și El este Al-Hakim [Înțelept] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]”.
31. [Avraam] a spus: „Și ce v-a adus pe voi, o, Trimișilor?”
32. Ei au răspuns: „Noi am fost trimiși la un neam de nelegiuți⁽⁵⁾,
33. Ca să aruncăm asupra lor pietre de lut,
34. Însemnate de Domnul tău pentru nelegiuți!”
35. Și i-am scos Noi din ele [cetăți] pe cei care erau credincioși,
36. Dar nu am găsit printre ei decât o singură casă de supuși [musulmani]⁽⁶⁾,
37. Și am lăsat Noi în ea un semn pentru aceia care se tem de chinul cel dureros.
38. [Și a fost un semn] și în Moise, când l-am trimis Noi cu o dovadă limpede la Faraon.
39. Însă [acesta] s-a întors cu căpeteniile sale și a zis: „Un vrăjitor sau un nebun!”
40. Și l-am apucat Noi pe el împreună cu soldații lui și l-am aruncat în mare, căci și-a meritat-o!
41. [Și a fost un semn] și în 'Ad, când am trimis la ei vântul nerodnic,
42. Care nu a lăsat niciun lucru peste care s-a abătut, fără să nu-l fi făcut asemenea pulberii.
43. Și în Thamud când li s-a spus lor: „Bucurați-vă voi până la o vreme!”

(3) Cei care erau Îngeri și au primit poziții onorabile de la Allah.

(4) A se vedea 11:70.

(5) Cei care l-au negat pe Lot.

(6) Lot și cele două fiice ale sale, însă fără soția sa.

44. Și s-au împotrivit ei cu îndârjire poruncii Domnului lor și i-a lovit pe ei trăsnetul, pe când ei priveau.
45. Și n-au mai fost ei în stare să se ridice și nu au fost de nimeni ajutați.
46. Și în poporul lui Noe, mai înainte, căci și ei au fost un neam de nelegiuiți.
47. Iar Cerul l-am înălțat cu Puterea Noastră și Noi îl lărgim.
48. Iar Pământul l-am întins și ce frumos l-am netezit!
49. Și din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați!
50. Deci fugiți voi la Allah⁽⁷⁾. Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.
51. Și nu așezați lângă Allah un alt dumnezeu! Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.
52. Tot astfel nu a venit la cei de dinainte de ei niciun Trimis fără ca ei să nu zică: „Este un vrăjitor sau un nebun!”
53. Oare și-au lăsat ei această moștenire unii altora? Ba ei sunt mai degrabă un popor de nelegiuiți.
54. Deci întoarce-te de la ei și nu vei fi tu pedepsit!
55. Și îndeamnă, căci îndemnarea le este spre folos dreptcredincioșilor!
56. Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.
57. Eu nu Voiesc de la ei întreținere și nici nu Voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine.
58. Într-adevăr Allah este Ar-Razzaq [Întreținătorul], Stăpânul puterii, Al-Matin [Cel Statornic].
59. Și cu adevărat, cei care sunt nedrepti au o parte [de pedeapsă] asemănătoare cu partea tovarășilor lor. Și să nu-Mi ceară ei să Mă grăbesc!
60. Și vai celor care nu cred în Ziua lor, cu care sunt amenințați!

(7) Întoarceți-vă la Allah și căutați refugiu la El de necredință și păcat.

Surat (52) At-Tur^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe At-Tur!
2. Și pe Cartea scrisă⁽¹⁾
3. Pe un pergament întins!
4. Și pe Casa cea locuită⁽²⁾
5. Și pe bolta cea înaltă!
6. Și pe marea cea aprinsă!⁽³⁾
7. Cu adevărat, pedeapsa Domnului tău va veni!
8. Nimeni nu o va putea împiedica,
9. În Ziua în care Cerul se va învoluta într-un vârtej
10. Și munții se vor urni din loc⁽⁴⁾.
11. Vai în Ziua aceea pentru cei care învinuiesc de minciună
12. Și care se joacă cu vorbe ușoare!
13. În Ziua aceea vor fi ei împinși în Iad, cu neîndurare [Îngerii vor spune]:
14. „Acesta este Focul pe care voi l-ați luat drept minciună.
15. Oare aceasta este vrăjitorie sau voi nu vedeți?
16. Ardeți în el și răbdați sau nu răbdați, căci e totuna pentru voi; căci voi veți fi răsplătiți pentru ceea ce faceți!”
17. Cu adevărat, cei cuvioși vor fi în Grădini și la plăcere,
18. Bucurându-se de ceea ce le-a dat Domnul lor. Și Domnul lor îi va apăra de pedeapsa Iadului.
19. [Și li se va spune]: „Mâncați și beți în pace pentru ceea ce ați făcut,

(*) Muntele.

(1) Pe Tabla Bine Păstrată sau pe Coran.

(2) Casa de adorare pentru Îngeri în ce-l de-al șaptelea Cer, comparabilă cu Ka'bah pe Pământ.

(3) În Ziua Învierii. Sau „pe marea care s-a revărsat.

(4) Vor fi precum praful și se vor mișca precum Norii.

20. Întinși pe paturi rânduite!” Și Noi le vom da ca soațe hurii cu ochii mari.
21. Aceia care cred și pe care scoborătorii lor îi urmează în credință, pe aceia îi vom face să fie laolaltă cu scoborătorii lor și nu le vom micșora întru nimic faptele lor⁽⁵⁾. Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit.
22. Și le vom dărui lor spre întreținere fructe și carne, după cum vor pofti.
23. Și acolo își vor întinde ei o cupă unul altuia, în care nu este greșeală și nici păcat.
24. Și se vor plimba printre ei pentru a-i servi feciori ca niște mărgăritare bine păstrate.
25. Iar ei se vor întoarce unul către altul, întrebându-se.
26. Și vor spune: „Cu adevărat, înainte, noi am trăit în mijlocul poporului nostru, temători,
27. Însă Allah S-a Îndurat de noi și ne-a apărat de chinul vântului fierbinte,
28. Pentru că noi L-am chemat și mai înainte, căci El este Al-Barr [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător]”.
29. Deci îndeamnă [o, Mohammed], căci, prin Îndurarea Domnului tău, tu nu ești un ghicitor și nici un nebun!
30. Sau ei spun [despre tine]: „[Acesta este] un poet! Noi așteptăm [să-l lovească] pe el soarta amenințătoare.”⁽⁶⁾
31. Spune: „Așteptați, pentru că și eu voi fi împreună cu voi printre cei care așteaptă!”
32. Oare, le poruncesc mințile lor aceasta⁽⁷⁾? Ba ei sunt un popor de îndărătnici!
33. Sau ei spun: „El l-a născocit!” Ba nu, dar ei nu vor să creadă.
34. Să aducă ei o poveste asemenea lui dacă grăiesc adevăr!
35. Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?
36. Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!
37. Sau sunt cu ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?
38. Sau au ei o scară [către Paradis] de pe care ascultă? Să vină cei care ascultă dintre ei cu o dovadă limpede!
39. Sau are El copile, iar voi aveți fii?
40. Sau le ceri tu [o, Mohammed] o răsplată, încât ei sunt împovărați de grea datorie?
41. Sau știi ei Necunoscutul pentru ca să-l pomenească în scris?

(5) Răsplata faptelor lor.

(6) Un fel de accident sau inevitabilă moarte.

(7) În acest verset se face o aluzie subtilă la liderii celor din Quraiș care considerau că au minți strălucite.

42. Sau caută ei un vicleșug? Însă cei care nu cred sunt victime ale propriului lor vicleșug.
43. Sau au ei un alt dumnezeu decât Allah? Allah Preaslăvitul este mai Presus de ceea ce Îi asociază Lui!
44. Și dacă văd ei bucăți de Cer căzând⁽⁸⁾, atunci spun: „[Aceștia sunt] Nori îngrămădiți”.
45. Lasă-i pe ei, până ce vor întâlni Ziua lor, când ei vor fi trăsniți,
46. Ziua în care vicleșugul lor nu le va fi de niciun folos și în care nu vor fi ei ajutați!
47. Și, cu adevărat, cei care au fost nedrepti vor avea parte de un chin⁽⁹⁾, pe lângă aceasta, dar cei mai mulți dintre ei nu știu.
48. Așteaptă [o, Mohammed] cu răbdare Judecata Domnului tău, căci tu ești sub Ochii Noștri! Și Laudă Mărirea Domnului tău, când te trezești din somn,
49. Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul Stelelor!

(8) Marcând începutul Pedepsei lui Allah, așa cum au cerut ei.

(9) Dacă nu în această viață, atunci în mormânt.

Surat (53) An-Najm^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe Steaua care apune!
2. Tovarășul vostru [Mohammed] nu este răătăcit, nici nu este pe un drum greșit!
3. Nici nu rostește nimic după pofta lui.
4. El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.
5. L-a învățat pe el cel cu puteri deosebite [Îngerul Gavriil],
6. Stăpânul înțelepciunii⁽¹⁾ care i s-a arătat cu înfățișarea sa adevărată⁽²⁾,
7. Când se afla în zarea cea mai înaltă⁽³⁾.
8. Apoi s-a apropiat și a coborât mai jos,
9. Încât s-a aflat la două băți de arc sau chiar mai aproape.
10. Și i-a revelat robului Său⁽⁴⁾ ceea ce i-a fost revelat.
11. Inima⁽⁵⁾ nu a mințit în ceea ce a văzut.
12. Oare vă îndoiți de ceea ce a văzut?
13. L-a mai văzut el la o altă coborâre⁽⁶⁾,
14. La Lotusul de la Capăt⁽⁷⁾,
15. Lângă care se află Grădina Adăpostului,
16. Când îi vine lotusului ce-i vine⁽⁸⁾.
17. Privirea [Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)] nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe.
18. El a văzut unele din semnele cele mai mari ale Domnului său.

(*) Steaua.

(1) Care are putere în corp și în minte.

(2) Îngerul Gavriil i s-a arătat profetului Mohammed la începutul profeției în forma sa de Înger, în care Allah l-a creat.

(3) În Cer, deasupra de orizontul de est.

(4) Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(5) Mintea sau percepția (profetului Mohammed -pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa-).

(6) Cu altă ocazie. În timpul călătoriei la Ceruri (al-Miraj), Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut și atunci în forma sa adevărată.

(7) Sidrat al-Muntaha, un pom din al șaptelea Cer.

(8) Acolo el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) l-a văzut pe Îngerul Gavril în forma sa de Înger.

19. Ați văzut voi pe Al-Lat și pe Al-'Uzza?
20. Și pe alta, pe Manat, cea de-a treia?⁽⁹⁾
21. Oare voi aveți băiat și El are copilă?
22. Aceasta este, așadar, o împărțire nedreaptă!
23. Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nicio putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.
24. Oare are omul ceea ce pofteste?
25. Dar ale lui Allah sunt Viața de Apoi și viața cea dintâi.
26. Și câți Îngeri sunt în Ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui Voiește El și cui Îi Place!
27. Cu adevărat, cei care nu cred în Viața de Apoi îi cheamă pe Îngeri cu nume de femei.
28. Însă ei nu au știință despre aceasta. Ei nu urmează decât bănuiala, însă bănuiala nu este de niciun folos față de Adevăr.
29. Așadar, îndepărtează-te de cel care se întoarce de la îndemnarea Noastră și care nu voiește decât viața pământească!
30. Aceasta este știința la care ajung ei. Însă, cu adevărat, Domnul tău îi Știe mai bine pe cei care rătăcesc de la Calea Sa și El îi Știe mai bine pe aceia care sunt drept călăuziți.
31. Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și cele de pe Pământ, pentru ca să-i răsplătească pe cei care au săvârșit rău după ceea ce au făcut și să-i răsplătească pe cei care au împlinit bine cu cea mai bună [răsplată].
32. Cei care se feresc de păcatele mari și de faptele cele rușinoase, în afară de micile greșeli, [să știe că] Domnul tău este Darnic la Iertare. El vă Cunoaște cel mai bine, fiindcă El v-a creat pe voi din pământ, precum și atunci când ați fost plămădiți în pântecul mamelor voastre. Așadar, nu vă lăudați cu curățenia sufletelor voastre, fiindcă El îi Știe mai bine pe cei care sunt cu teamă [de El]!
33. Îl vezi pe cel care se întoarce [de la Islam]
34. Și dă cu zgârcenie, iar apoi nu mai dă deloc?
35. Oare are el știința Necunoscutului și poate el vedea?⁽¹⁰⁾
36. Sau oare nu i s-a vestit lui ce se află în Scripturile lui Moise

(9) Cele trei nume din acest Verset și cel anterior sunt ale „zeițelor” bine-cunoscute ce erau adorate de arabii păgâni înainte de Islam.

(10) Că proviziile sale se vor sfârși dacă cheltuiește pentru săraci în timp ce Allah a promis altceva.

37. Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință [făgăduința lui de a transmite]
38. Că niciun suflet nu va purta povara altuia
39. Și că omul nu va dobândi decât [rodul] celor pe care le-a agonisit
40. Și că agoniseala lui se va vedea,
41. Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?
42. Și că la Domnul tău este întoarcerea,
43. Și că El face [pe cineva] să rădă și face să plângă,
44. Și că El dă moartea și El dă viața
45. Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușca -,
46. Dintr-o picătură, când ea este vărsată?
47. Și că a Lui este și cealaltă creație [Învierea]
48. Și că El îmbogățește și îndestulează?
49. Și că El este Stăpânul Stelei aș-Și'ra⁽¹¹⁾
50. Și că El a făcut să piară 'Ad cel dintâi
51. Și Thamud și nu a lăsat să rămână nimic,
52. Ca și poporul lui Noe, mai înainte. Cu adevărat, ei erau mai nelegiuîți și mai crânceni,
53. Și cetățile [răsturnate]⁽¹²⁾ le-a nimicit
54. Și le-a acoperit cu ceea ce le-a acoperit⁽¹³⁾
55. Și de care dintre binefacerile Domnului tău te îndoiești?
56. [Profetul] acesta este un prevenitor dintre prevenitorii cei vechi.
57. Se apropie Ziua cea care este aproape,
58. Nimeni, afară de Allah, nu o poate da la iveală.
59. Oare vă mirați voi de această recitare?
60. Și râdeți și nu plângeți
61. Și stați voi nepăsători și semeți?
62. Prosternați-vă înaintea lui Allah și adorați-L!

(11) O Stea adorată de unii dintre arabii păgâni.

(12) Ale căror locuitori l-au negat pe profetul Lot.

(13) O ploaie de piatră.

Surat (54) Al-Qamar^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despicaț [în două]⁽¹⁾.
2. Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și spun: „[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreptă!”
3. Ei învinuiesc de minciună și urmează poftelor lor și tot lucrul este hotărât.
4. Le-au venit lor știri destule în care se află oprire [de la necredință].
5. [Aceasta este] o înțelepciune deplină, însă prevenitorii nu sunt de niciun folos [pentru cei care nu vor să priceapă].
6. Deci întoarce-te de la ei [o, Mohammed]! [Așteptând] Ziua când Chemătorul⁽²⁾ îi va chema [pe ei] la un lucru înspăimântător!
7. Atunci când vor ieși din gropi, cu ochii plecați, de parcă ar fi niște lăcuste risipite,
8. Alergând spre Cel care cheamă, necredincioșii vor spune: „Aceasta este o Zi grea!”
9. Poporul lui Noe au respins [Mesagerul] înainte de ei și l-au socotit mincinos pe robul Nostru și au spus: „[El este] un nebun!” Și el a fost ocărit [de necredincioși].
10. Și L-a chemat pe Stăpânul său, [spunând]: „Eu sunt învins! Deci ajută-mă!”
11. Și am deschis Noi porțile Cerului pentru o apă ce a curs potop
12. Și am făcut să țâșnească izvoare din Pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o poruncă ce a fost hotărâtă.
13. Și Noi l-am dus [pe Noe pe corabia] cea durată din scânduri și cuie,
14. Care plutea sub ochii Noștri, [drept] răsplată pentru cel ce a fost tăgăduit.
15. Și am lăsat-o Noi ca un semn [de prevenire]. Dar oare se află cine să ia aminte?
16. Și cum a fost Chinul Meu și Prevenirile Mele⁽³⁾.
17. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?

(*) Luna.

(1) Acesta a fost un semn dat de Allah profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când cei din Qurayș l-au provocat să le arate un miracol.

(2) Considerat a fi un Înger ce anunță judecata.

(3) Pentru cei de după ei, de la care se aștepta să învețe din lecțiile popoarelor anterioare.

18. A învinuit de minciună și [poporul lui]’Ad [pe profetul lor Hud]. Și cum a fost Pedeapsa Mea și Prevenirile Mele?!
19. Noi am trimis asupra lor un vânt rece cu sunet puternic, într-o zi nefericită, fără sfârșit,
20. Care i-a smuls pe oameni, de parcă ar fi fost niște trunchiuri de palmieri dezrădăcinați.
21. Și cum a fost Chinul Meu și Prevenirile Mele?!
22. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să cugete?
23. A socotit și Thamud mincinoase prevenirile.
24. Și au spus ei: „Oare să urmăim un singur om dintre noi? Atunci noi am fi în rătăcire și în sminteală!
25. Oare să-i fi fost îndemnarea trimisă lui, dintre noi [toți]? Ba el este un mincinos plin de semeție!”
26. Măine vor afla ei cine este mincinosul plin de semeție!
27. Noi le vom trimite cămila pentru încercare. Deci veghează-i și fii cu răbdare!⁽⁴⁾
28. Și vestește-le că apa va fi împărțită între ei⁽⁵⁾! Fiecare va bea când va veni rândul său.
29. Însă ei l-au chemat pe tovarășul lor⁽⁶⁾ și el a luat [sabia sa] și a ologit-o.
30. Și cum a fost Chinul Meu și Prevenirile Mele?!
31. Cu adevărat, Noi am trimis asupra lor un singur strigăt [din Cer] și ei au devenit asemenea surcelelor uscate de la țărcul de vite [al păstorului].
32. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să ia aminte?
33. A luat și poporul lui Lot drept minciună prevenirile.
34. Cu adevărat, Noi am trimis asupra lor vijelie cu pietre și nu am izbăvit decât familia lui Lot, înainte de revărsatul zorilor,
35. Ca Îndurare din partea Noastră. Astfel îl răsplătim Noi pe cel care aduce mulțumire;
36. El [Lot] i-a prevenit despre pedeapsa Noastră dar ei s-au îndoit de prevenirile lui.
37. Ei i-au adus rușine în privința oaspeților săi, însă Noi le-am luat vederea lor. „Gustați Chinul Meu și Prevenirile Mele!”
38. Și dimineața devreme i-a lovit pe ei o pedeapsă îndelungă.
39. Deci gustați Chinul Meu și Prevenirile Mele.

(4) Acest Verset și cel care urmează sunt adresate profetului Salih.

(5) Între tribul lui Thamud și cămila, o zi de băut pentru fiecare.

(6) Pe cel mai rău dintre ei.

40. Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este ceva care să ia aminte?
41. Și s-au dus prevenitorii și la clanul lui Faraon,
42. Însă ei au socotit mincinoase toate semnele Noastre și i-am apucat Noi cu pedeapsa lui ‘Aziz [Celui Tare], Muqtadir [Atotputernic].
43. Oare necredincioșii voștri [o, Qurayș,] sunt mai buni decât aceștia [poporul lui Noe, Lot etc] sau se află în Scripturi mântuire pentru voi?
44. Sau ei spun: „Noi suntem o mulțime biruitoare!”
45. Dar mulțimea lor va fi înfrântă și ei vor întoarce spatele [fugind]⁽⁷⁾.
46. Însă Ceasul este timpul promis lor [pentru pedepsire], iar Ceasul va fi mai groaznic și mai amar.
47. Cu adevărat, nelegiuții se află în rătăcire și în sminteală⁽⁸⁾!
48. În Ziua aceea vor fi târâți în Foc cu fețele lor în jos [și li se va spune]: „Gustați voi atingerea Iadului!”
49. Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite
50. Și nu este Porunca Noastră decât una singură [un Cuvânt care se va împlini] într-o singură clipă.
51. Noi am nimicit cetele [asemănătoare cu] voi, dar oare este cine să ia aminte?
52. Și tot ceea ce au făcut se află [înscriș] în cărți,
53. Orice [faptă] - mică sau mare - este înscrișă.
54. Cu adevărat, cei care cred vor fi în Grădini și [printre] pâraie,
55. Într-un loc al adevărului, lângă un Stăpânitor Atotputernic.

(7) Acest eveniment prezis a avut loc în ziua Bătăliei de la Badr.

(8) Sau „în flăcările focului”.

Surat (55) Ar-Rahman^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Cel Milostiv [Ar-Rahman]
2. L-a învățat [pe om] Coranul [prin Marea Sa Milă].
3. L-a creat pe om,
4. Și l-a învățat pe el vorbirea limpede.
5. Soarele și Luna urmează o rânduială precisă,
6. Iar ierburile [sau Stelele] și arborii se prosternază⁽¹⁾.
7. Și Cerul El l-a înălțat și El a stabilit balanța,
8. Pentru ca voi să nu fiți nedrepti la cumpănire.
9. Și dați greutatea după dreptate și nu scădeți la balanță.
10. Iar Pământul l-a făcut întins pentru vietăți,
11. Pe el sunt fructe și palmieri cu ciorchini înveliți
12. Și grâne cu paie și ierburi mirositoare.
13. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
14. El l-a creat pe om [Adam] din lut, asemenea oalelor.
15. Și l-a creat pe djinn din foc curat, fără fum.
16. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
17. Stăpânul celor două răsărituri și Stăpânul celor două apusuri⁽²⁾.
18. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
19. El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească⁽³⁾,
20. Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.
21. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?

(*) Cel Milostiv.

(1) Se supun legilor lui Allah. A se vedea 22:18.

(2) Punctele de răsărit în est și apus în vest, atât vara, cât și iarna.

(3) Cele două părți de apă: apă dulce și apă sărată.

22. Din ele ies perle și coral.
23. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
24. Ale Lui sunt corăbiile care se înalță pe mare ca munții.
25. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
26. Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri,
27. Va rămâne veșnic [numai] Fața⁽⁴⁾ Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste.
28. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
29. Îl imploră [având nevoie de El] cei care sunt în Ceruri și pe Pământ și în fiecare zi El împlinește ceva.
30. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
31. În curând Ne vom ocupa și de judecata voastră, o, voi două poveri⁽⁵⁾!
32. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
33. O, popor al djinnilor și al oamenilor! Dacă voi puteți trece dincolo de hotarele Cerurilor și ale Pământului, treceți! Dar voi nu veți putea trece decât cu ajutorul unei Puteri [din partea lui Allah].
34. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
35. Se vor trimite asupra voastră flăcări de foc și fum⁽⁶⁾ și nu veți fi voi ajutați.
36. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
37. Și când se va despica Cerul și va deveni roșu-aprins ca uleiul⁽⁷⁾!
38. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
39. Și în Ziua aceea nu vor fi întrebați despre păcatele lor nici oamenii și nici djinnii⁽⁸⁾.
40. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
41. Nelegiuirii vor fi cunoscute după semnele lor [fețele întunecate] și vor fi ei apucați de smocurile de păr și de picioare.
42. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
43. Acesta este Iadul pe care-l socoteau păcătoșii minciună;

(4) A se vedea 2:19.

(5) Oamenii și djinnii.

(6) Un alt înțeles este aramă sau cupru.

(7) Sau „ca pielea roșie”.

(8) După ce au fost condamnați la Foc.

44. Ei se vor plimba într-un du-te-vino între el și între o apă clocotită.
45. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
46. Acela care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului său va avea parte de două Grădini, -
47. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
48. Amândouă [Grădinile] cu ramuri stufoase.
49. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
50. În ele se află două izvoare care curg.
51. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
52. În ele sunt din toate roadele câte două soiuri.
53. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
54. [Ei vor sta] întinși pe așternuturi căptușite cu brocart, iar roadele celor două Grădini vor fi aproape.
55. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
56. În ele sunt [hurii] cu priviri neprihănite, pe care nu le-au atins înainte de ei nici oameni, nici djinni.
57. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
58. Ca și când ar fi rubine și coral⁽⁹⁾.
59. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
60. Oare să fie răsplata binelui alta decât tot binele?
61. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
62. Și afară de cele două mai sunt alte două grădini [în Paradis].
63. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
64. Și ele sunt [de culoare] verde-închis.
65. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
66. În ele se află două izvoare ce țâșnesc.
67. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?
68. În ele se află fructe, palmieri și rodii

(9) În puritate, culoare și frumusețe.

69. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
70. În ele se află fecioare virtuozose şi frumoase.
71. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
72. Hurii retrase în corturi.
73. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
74. Pe care înainte de ei nu le-au atins nici oameni, nici djinni.
75. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
76. [Ei] vor sta întinşi pe perne verzi şi pe covoare pline şi frumoase.
77. Aşadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiţi?
78. Binecuvântat fie Numele Domnului tău Dhu al-jalal ua-l-'ikram [Cel Plin de Slavă şi de Cinste]!

Surat (56) Al-Waqi'a^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim],

1. Când „cea care trebuie să se întâmple” se va întâmpla,
2. Nimeni nu va mai socoti venirea ei minciună.
3. Ea [îi] va coborî [pe unii] și [îi] va înălța [pe alții]⁽¹⁾.
4. Când Pământul va fi zguduit și clătinat
5. Și munții vor fi sfârâmați în fărâme
6. Și se vor preface în pulbere risipită.
7. Atunci veți fi voi de trei feluri:
8. Oamenii mâinii drepte - și ce sunt oamenii mâinii drepte?⁽²⁾ -,
9. Oamenii mâinii stângi - și ce sunt oamenii mâinii stângi?⁽³⁾ -,
10. Și cei ce s-au aflat în frunte se vor afla înainte⁽⁴⁾.
11. Aceștia sunt cei mai apropiați [de Allah],
12. În Grădinile plăcerilor;
13. O ceată dintre primii
14. Și puțini dintre ceilalți,
15. [Ei se vor afla] pe paturi împletite cu aur și pietre prețioase,
16. Întinși pe ele față în față.
17. Și se vor plimba printre ei feciori veșnic tineri,
18. Cu potire, cu ulcioare și cu un pahar de la un izvor [de vin] ,
19. Nu vor avea dureri de cap de la el și nici nu vor fi amețiți.
20. Și vor găsi fructe dintre cele pe care și le aleg
21. Și carne de pasăre pe care o poftesc

(*) Cea care trebuie să se întâmple.

(1) Conform faptelor lor și nu datorită averii sau poziției sociale, așa cum se întâmplă în această viață.

(2) Cei care vor primi cartea faptelor în mâna dreaptă vor fi destinați Paradisului .

(3) Cei care vor primi cartea faptelor în mâna stângă vor fi destinați Iadului.

(4) Poate fi înțeles drept „cei care s-au aflat în frunte [în a face fapte bune] se vor afla înainte [la intrarea în Paradis].

22. Și hurii cu ochii mari,
23. Asemenea mărgăritarelor ascunse,
24. Drept răsplată pentru ceea ce au împlinit
25. Și nu vor auzi în ele nici vorbe deșarte, nici învinuiri de păcat,
26. Ci numai cuvântul „Pace! Pace!”
27. Și oamenii mâinii drepte - ce sunt oamenii mâinii drepte?
28. [Ei se vor afla printre] jujubierii fără spini
29. Și bananierii cu ciorchini rânduți
30. Sub umbră întinsă
31. Și lângă apa care curge continuu
32. Și roade multe,
33. Fără întrerupere și fără opreliște,
34. Și paturi ridicate.
35. Cu adevărat, Noi le-am creat pe ele [femeile din Paradis] desăvârșite
36. Și le-am făcut pe ele neprihănite,
37. [Mlădioase,] iubitoare față de soții lor și toate de-o vârstă,
38. Pentru oamenii mâinii drepte [care sunt]:
39. O ceată numeroasă dintre primii
40. Și o ceată numeroasă dintre ultimii.
41. Iar oamenii mâinii stângi - ce sunt oamenii mâinii stângi?
42. [Ei se vor afla în mijlocul] vântului arzător și apei clocotite,
43. La o umbră de fum negru,
44. Nici răcoros, nici plăcut.
45. Cu adevărat, ei au fost înainte de aceasta în îndestulare.
46. Și au stăruit în păcatul cel mare⁽⁵⁾,
47. Spunând: „Oare după ce am murit și ne-am făcut țărână și oseminte, vom mai putea fi noi readuși la viață?
48. Și la fel și strămoșii noștri?”
49. Spune [o, Mohammed]: „Atât cei dintâi, cât și cei de pe urmă

(5) Șirk (asocierea altora cu Allah) sau necredință.

50. Vor fi adunați la termenul unei Zile cunoscute!"
51. Apoi, voi cei care sunteți rătăciți și tăgăduiți
52. Veți mânca dintr-un pom de zaqqum
53. Și vă veți umple burțile din el
54. Și veți bea, pe deasupra, apă clocotită;
55. Veți bea așa cum beau cămilele însetate.
56. Acesta este ospățul lor în Ziua Judecării.
57. Noi v-am creat pe voi. De ce nu voiți să credeți?
58. Ați văzut voi ce aruncați drept sămânță⁽⁶⁾?
59. Îl plăsmuiți voi sau Noi îl plăsmuim?
60. Noi am hotărât pentru voi moartea și Noi nu suntem împiedicați
61. Să vă înlocuim cu semenii voștri și să vă mai refacem [în Ziua de Apoi] într-un chip pe care voi nu-l știți⁽⁷⁾.
62. Voi ați cunoscut prima creare. De ce nu vreți voi să luați aminte?
63. Oare vedeți voi ce semănați?
64. Dar oare voi faceți să crească [ceea ce semănați] sau Noi facem să crească?
65. Dacă am Voi Noi, am face aceasta resturi, iar voi ați rămâne mirându-vă⁽⁸⁾;
66. [Spunând:] „Noi suntem plini de datorii,
67. Ba noi suntem lipsiți [de cele de trebuință]!"
68. Vedeți voi apa pe care o beți?
69. Voi ați făcut-o să coboare din Nori sau Noi o facem să coboare?
70. Dacă am Voi, am face Noi să fie ea sărată. De ce, dar, nu sunteți voi mulțumitori?
71. Vedeți voi focul pe care-l aprindeți [prin frecare]?
72. Voi ați făcut să crească pomul lui sau Noi l-am făcut să crească?
73. Noi l-am făcut, ca o amintire⁽⁹⁾ și ca un lucru folositor pentru cei care călătoresc⁽¹⁰⁾.
74. Deci Laudă Numele Domnului tău Cel Măreț!

(6) Sperma care conține materialul pentru viață.

(7) Un alt înțeles este: „...vă vom înlocui cu alții ca voi [pe Pământ] și vă vom crea [în Viața de Apoi] într-o formă pe care voi nu o cunoașteți

(8) De ceea ce s-a întâmplat. Un alt înțeles este „cu regret”.

(9) A focului măreț din Iad.

(10) Prin mijloacele de a aprinde focul. Călătorii sunt menționați din cauza avantajului special pentru ei, însă este o provizie pentru toți oamenii, în general.

75. Și nu! Eu Jur pe locurile Stelelor [de pe bolta cerească]⁽¹¹⁾! -
76. Și, cu adevărat, acesta este un jurământ mare, dacă voiți să știți!-
77. Că acesta este un Coran Nobil,
78. Într-o Carte bine păstrată⁽¹²⁾,
79. Pe care numai cei curățiți o ating [Îngerii].
80. [Acesta este] o revelație de la Stăpânul lumilor.
81. Oare acest Mesaj voi îl socotiți minciună?
82. Și faceți voi din înzestrarea voastră [un lucru] pe care-l tăgăduiți?
83. Și cum va fi când [sufletul în momentul morții] va ajunge la gât?
84. Și voi veți privi în vremea aceea,
85. Fiind Noi [Îngerii Noștri care scot sufletele] mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări.
86. Dar de ce nu, dacă voi credeți că nu aveți de dat socoteală,
87. Aduceți-l înapoi⁽¹³⁾, dacă voi sunteți într-adevăr?
88. Dacă [cel care moare] este dintre cei apropiați [de Allah],
89. Atunci el va avea odihnă, Îndurare și Grădini cu plăceri.
90. Dacă el este dintre oamenii mâinii drepte,
91. Atunci [el va fi primit cu cuvintele:] „Pace ție, [tu ești] dintre oamenii mâinii drepte!”
92. Însă dacă el va fi dintre cei care tăgăduiesc și sunt în rățacire,
93. Atunci va avea el sălaş în apa clocotită
94. Și în focul Iadului.
95. Acesta este Adevărul adevărat.
96. Deci Laudă Numele Domnului tău Cel Măreț!

(11) Allah confirmă printr-un jurământ.

(12) În Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfudh), care se află la Allah.

(13) Înapoi în corp, însemnând că așa cum nu puteți opri moartea atunci când este decretată, tot astfel nu veți putea scăpa de recompensă atunci când este decretată.

Surat (57) Al-Hadid^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Tot ceea ce se află în Ceruri și pre Pământ Îi aduce Laudă lui Allah, căci El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
2. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și dă moartea și El este cu Putere peste toate.
3. El este Al-Auual [Întâiul] și Al-Aakhir [Cel de pe urmă], Adh-Dhahir [Cel de Deasupra tuturor] și Al-Batin [Cel ascuns] și El este Atoateștiutor.
4. El este Cel care a creat Cerurile și Pământul în șase zile și pe urmă s-a înălțat deasupra Tronului⁽¹⁾. El Știe ce intră în Pământ și ce iese din el, ce coboară din Cer și ce se înalță la el; El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah Vede bine ceea ce faceți.
5. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și la Allah se întorc [toate] lucrurile.
6. El face ca noaptea să intre în zi și ca ziua să intre în noapte și El este Știutorul celor dinlăuntrul piepturilor.
7. Credeți în Allah și în Trimisul Său și faceți milostenie din cele asupra cărora El v-a făcut urmași, căci aceia dintre voi care cred și care fac milostenie vor avea parte de răsplată mare!
8. Și ce aveți voi că nu credeți în Allah, în vreme ce Trimisul vă cheamă să credeți în Domnul vostru? Iar El a făcut legământ cu voi. Dacă voi sunteți cu adevărat credincioși [credeți acum]!
9. El este Cel care pogoară asupra robului Său [profetul Mohammed] semne limpezi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină. Și Allah este Ra'uf [Iertător], Rahim [Îndurător] cu voi.
10. Și ce aveți voi că nu dăruiti pe calea lui Allah, în vreme ce a Lui este moștenirea Cerurilor și a Pământului? Nu este deopotrivă cel care a dăruit dintre voi și care a luptat înainte de cucerire, căci aceștia vor avea o treaptă mai înaltă decât aceia care au dăruit și au luptat după aceea. Dar tuturor le făgăduiește Allah cea mai bună [răsplată]; și Allah este Bine Știutor a ceea ce faceți.
11. Cine este acela care Îi va da lui Allah un împrumut frumos, pentru ca El să i-l dea înapoi înmulțit și pentru a avea parte de răsplată generoasă?

(*) Fierul.

(1) A se vedea 2:19.

12. Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase cu lumina alergând în fața lor și în dreapta lor. [Și li se va spune lor]: „Iată astăzi vestea voastră cea bună: Grădini pe sub care curg râuri și în care veți sălășlui voi veșnic! Aceasta este izbânda cea mare!”
13. Și în Ziua aceea, ipocriții și ipocritele le vor spune dreptcredincioșilor: „Așteptați ca să luăm și noi din lumina voastră!” Dar [li] se va spune: „Întoarceți-vă înapoi⁽²⁾ și căutați lumină!” Și se va ridica între ei un zid, cu o poartă. Înăuntrul ei se va afla Îndurarea, iar în afara ei, împrejur, se va afla chinul.
14. Și ei [ipocriții] vor striga către ei [credincioșii]: „Oare nu am fost împreună cu voi?” Vor spune: „Ba da! Însă voi v-ați lăsat ispițiți și ați stat la pândă și ați stat la îndoială și v-au amăgit dorințele, până ce a venit porunca lui Allah. Și amăgitorul [Satana] v-a înșelat pe voi cu privire la Allah.
15. Și astăzi nu se mai primește răscumpărare nici de la voi, nici de la aceia care au tăgăduit. Sălașul vostru va fi Focul. El va fi locul ce vi se cuvine vouă. Și ce reă soartă [este aceasta]!”
16. Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred, ca inimile lor să fie smerite la pomenirea lui Allah și înaintea Adevărului care a fost trimis și ca ei să nu fie ca cei cărora li s-a dăruit Cartea mai înainte și li s-a lăsat lor timp îndelung, însă inimile lor au rămas împietrite și mulți dintre ei sunt nelegiuți?
17. Să știți că Allah dă viață Pământului, după moartea lui! Noi v-am făcut vouă semnele limpezi, pentru ca voi să pricepeți.
18. Cu adevărat, cei care au făcut milostenie și acelea care au făcut milostenie i-au dat lui Allah un împrumut minunat, care li se va întoarce lor înmulțit, și vor avea ei parte de răsplată generoasă.
19. Cei care au crezut în Allah și în Trimișii Săi - aceia sunt cei iubitori de adevăr - și martirii vor avea la Domnul lor răsplata și lumina lor, iar aceia care nu au crezut și au socotit Versetele Noastre mincinoase, aceia vor fi oaspeții Iadului.
20. Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă, goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. [Aceasta] este asemenea unei ploi, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se veștejește și o vezi îngălbenită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru [pentru necredincioși] și iertare de la Allah și mulțumire [pentru credincioși]. Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare.
21. Grăbiți-vă, întrecându-vă, către iertarea Domnului vostru și către o Grădină într-

(2) În viața lumească.

atât de largă, precum lărgimea Cerului și a Pământului, care a fost pregătită pentru aceia care au crezut în Allah și Trimișii Săi! Aceasta este mare Mila lui Allah, pe care El o Dăruiește cui Voiește, căci Allah este Dătător de mare Îndurare.

22. Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte⁽³⁾, înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah,
23. Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă Dăruiește. Și Allah nu-l lubește pe cel trufaș și lăudăros,
24. Pe cei care sunt zgârciți și le poruncesc oamenilor să fie zgârciți. Cât despre cel care întoarce spatele, Allah este Al-Ghaniyy [Cel suficient pentru Sine] [și] El este Al-Hamid [Cel Vrednic de Laudă].
25. Noi i-am trimis pe Trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să vădească cine Îl ajută pe El și pe Trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Cu adevărat, Allah este Qaiyy [Tare] [și] 'Aziz [Puternic].
26. Și Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor profetia și Scriptura. Și printre ei au fost unii bine călăuziți, însă mulți dintre ei au fost ieșiți din drum și nelegiuți.
27. Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe Trimișii Noștri și l-am făcut să urmeze pe Iisus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus milă și îndurare. Însă monahismul l-au născocit ei singuri - nu l-am prescris Noi pentru ei - căutând mulțumirea lui Dumnezeu! Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi cuvenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuți.
28. O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și credeți în Trimisul Său [Mohammed] astfel El vă va dăruia o parte dubla din Îndurarea Sa, vă va face o lumină după care să mergeți și vă va ierta pe voi, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!
29. Aceasta pentru ca oamenii Cărții să știe că ei nu vor avea nicio putere asupra Harului lui Allah⁽⁴⁾ și că Harul se află în Mâna⁽⁵⁾ lui Allah și El îl Dăruiește cui Voiește El, căci Allah este Dătătorul Harului cel mare.

(3) În Tabla bine Păstrată (al-Lauh al-Mahfudh).

(4) Nu vor avea parte de Harul lui Allah atâta timp cât refuză să creadă în Mesajul Lui care a fost trimis prin profetul Mohammed.

(5) A se vedea 2:19.

Surat (58) Al-Mujadila^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Allah a auzit vorbele celei care discută cu tine [o, Mohammed] în privința bărbatului ei și se plânge lui Allah. Și Allah aude discuția voastră, căci Allah este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Basir [Cel care Vede Totul].
2. Aceia dintre voi care pronunță adh-dhihar⁽¹⁾ pentru a se despărți soțiile lor - ele nu sunt mamele lor! Mamele lor nu sunt decât cele care i-au adus pe lume. Ei spun vorbe urâte și mincinoase. Dar cu toate acestea Allah este 'Afuuu [Îndurător], Ghafur [Iertător].
3. Cei care se despart de soțiile lor cu aceste vorbe, iar apoi vor să revină asupra celor pe care le-au spus, [trebuie] să elibereze un rob înainte de a se mai atinge unul de altul. La aceasta sunteți voi îndemnați, iar Allah este bine Știutor a ceea ce faceți.
4. Iar cel care nu află [în posesia lui un rob] trebuie să postească două luni, una după alta⁽²⁾, înainte de a se atinge [de soția sa]. Însă cel care nu poate [să o facă], trebuie să hrănească șazeci de sărmani. Aceasta pentru ca să credeți în Allah și în Trimisul Său. Acestea sunt orânduiele impuse de Allah, iar cei care le tăgăduiesc vor avea parte de pedeapsă dureroasă.
5. Cu adevărat, cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său vor fi doborâți așa cum au fost doborâți și cei de dinainte de ei. Noi am pogorât Versete limpezi, iar necredincioșii vor avea parte de pedeapsă umilitoare,
6. În Ziua când Allah îi va readuce pe ei toți la viață și le va vesti lor ceea ce au făcut. Allah le-a ținut lor socoteală, în vreme ce ei au uitat-o, căci Allah este la toate Martor.
7. Oare tu nu vezi că Allah Știe tot ceea ce se află în Ceruri și ceea ce se află pe Pământ? Nu există discuție în taină între trei fără ca El să fie al patrulea⁽³⁾, nici între cinci fără ca El să fie al șaselea, nici mai puțini de atât și nici mai mulți fără ca El să fie împreună cu ei [prin Știința Sa], oriunde s-ar afla. Apoi le vestește ceea ce au făcut, în Ziua Învierii. Cu adevărat, Allah este Atoateștiutor.

(*) Cea care discută.

(1) Acesta are loc atunci când soțul îi spune soției: „Tu ești pentru mine precum spatele mamei mele”. Acesta era un tip de divorț practicat de arabi înainte de profeția lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(2) A se vedea 4:92.

(3) Prin Știința Lui, secretele acestora.

8. Oare tu nu-i vezi pe cei cărora le-a fost oprit să vorbească în taină cum se întorc la ceea ce le-a fost oprit și se sfătuiesc în șoaptă, cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimis? Iar dacă vin la tine, te salută [cu vorbe] cu care nu te salută Allah⁽⁴⁾ și zic în sinea lor: „De ce ne chinuie Allah pentru ceea ce spunem?” Iadul va fi de ajuns pentru ei și vor arde în el! Și ce loc rău [este acesta]!
9. O, voi cei care credeți! Dacă vorbiți în taină, nu vă sfătuiți cu păcat, dușmănie și nesupunere față de Trimis, ci sfătuiți-vă cu bunătate și cu evlavie! Și fiți cu frică de Allah, la care veți fi adunați!
10. Vorba în taină este de la Șeitan, pentru ca cei care au crezut să se întristeze, însă el nu le poate pricinui nicio pagubă fără de Voia lui Allah. Și în Allah să se încreadă dreptcredincioși!
11. O, voi cei care credeți! Când vi se spune vouă: „Faceți loc în adunări!”, atunci faceți voi loc și vă va face și Allah vouă loc [în Paradis]! Iar când se spune „Ridicați-vă!”, atunci ridicați-vă voi și Allah îi va ridica cu [câteva] trepte pe aceia care cred dintre voi și pe aceia cărora li s-a dat știința, căci Allah este bine Știutor a ceea ce faceți!
12. O, voi cei care credeți! Dacă voiți să stați de vorbă în taină cu Trimisul, înainte de vorba voastră faceți o milostenie, căci aceasta este mai bine pentru voi și mai curat! Dar dacă nu găsiți [nimic de oferit], Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
13. Oare vă temeți să dați milostenie înainte de vorba voastră? Fiindcă nu ați dat și pentru că Allah v-a iertat, împliniți voi Rugăciunea [As-Salat], plătiți Dania [Az-Zakat] și fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său, căci Allah este bine Știutor a ceea ce faceți!
14. Oare nu i-ai văzut pe aceia care și-au luat ca ajutor un neam pe care Allah este mâniat? Ei nu sunt nici dintre voi, nici dintre ai lor și ei jură cu minciună și ei știu [aceasta].
15. Allah le-a pregătit lor chin aspru. Și ce rău [lucru este] acesta pe care îl fac ei!
16. Și-au luat jurămintele lor drept pavăză și astfel ei au împiedicat de la calea lui Allah, dar vor avea ei parte de osândă umilitoare.
17. Nu le vor fi de niciun folos averile lor și copiii lor împotriva [pedepsei] lui Allah. Aceștia vor fi oaspeții Focului și în el vor sălășlui ei veșnic.
18. Într-o Zi, când Allah îi va învia pe toți, vor jura ei față de El, așa cum au jurat față de voi și vor socoti că ei se sprijină pe ceva, însă ei sunt mincinoși!

(4) Se face referire la evreei care îi salutau pe musulmani spunând: „Moartea fie asupra voastră” în loc de „Pacea fie asupra voastră”

19. Şeitan a pus stăpânire peste ei şi i-a făcut pe ei să uite de pomenirea lui Allah. Aceştia sunt ceata lui Şeitan şi ceata lui Şeitan sunt cei pierduţi!
20. Cei care se împotrivesc lui Allah şi Trimisului Său - sunt dintre cei mai umiliţi.
21. Allah a Hotărât: „Cu adevărat, Eu voi Birui negreşit; Eu şi Trimişii Mei!” Allah este cu adevărat Qaiyy [Tare] [şi] ‘Aziz [Puternic].
22. Nu vei afla niciun neam [de oameni] care cred în Allah şi în Ziua de Apoi şi care să-i ia ca prieteni pe cei ce se împotrivesc lui Allah şi Trimisului Său, chiar dacă ar fi părinţii lor, fiii lor, fraţii lor sau stirpea lor. În inimile acestora El a prescris credinţa şi i-a întărit pe ei cu Duh de la Sine. Şi El îi va ajuta să intre în Grădini pe sub care curg pâraie şi veşnic vor avea sălaş în ele. Allah este mulţumit de ei şi ei sunt mulţumiţi de El. Aceştia sunt ceata lui Allah, iar ceata lui Allah sunt aceia care vor izbândi.

Surat (59) Al-Haşr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îi aduc Laudă lui Allah⁽¹⁾, căci El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
2. El este Cel care i-a scos pe cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții⁽²⁾ din căminele lor în prima pribegie. Nu ați crezut că vor ieși, iar ei și-au închipuit că cetățile lor îi vor apăra de Allah. Însă [hotărârea lui] Allah a venit la ei de acolo de unde ei nu se așteptau și a aruncat spaimă în inimile lor. Și ei au dărâmat casele lor cu propriile mâini și cu mâinile dreptcredincioșilor. Trageți învățăminte, voi cei care aveți ochi!
3. Și dacă Allah n-ar fi scris pentru ei pribegia, El i-ar fi chinuit în [această] viață, iar în Viața de Apoi ei vor avea parte de chinul Focului.
4. Aceasta pentru că ei s-au împotrivit lui Allah și Trimisului Său. Iar cel care se împotrivește lui Allah [să știe că] Allah este aspru la pedeapsă.
5. Câți palmieri ați tăiat sau i-ați lăsat în picioare pe rădăcinile lor, [aceasta a fost] cu permisiunea lui Allah, pentru ca să-i acopere de rușine pe nelegiuîți.
6. Voi nu ați intrat în nicio luptă cu cai și nici cu cămile⁽³⁾ pentru ceea ce Allah a dăruit ca pradă Trimisului Său de la ei. Însă Allah dă putere Trimișilor Săi asupra celor cărora El Voiește și Allah este cu Putere peste toate.
7. Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăților, aceasta aparține lui Allah și Trimisului, rudelor apropiate, orfanilor, sărmanilor și călătorului de pe drum⁽⁴⁾, pentru ca să nu se schimbe doar între cei bogați dintre voi. Ceea ce vă dăruiește Trimisul primiți, iar cele de la care vă oprește, opriți-vă de la ele și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!

(*) Pribegia.

(1) A se vedea 57:1.

(2) Referindu-se la Bani Nadir, care a încălcat tratatul cu Mesagerul lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(3) Însemnând că aceștia nu au trecut prin nicio greutate (război) pentru a o obține.

(4) Această poruncă ce se referă la proprietățile abandonate de către dușmani fără război diferă de ceea din Surat al-Anfal, v.41, care se referă la prăzile de război în care patru cincimi sunt distribuite printre cei care au luptat pentru cauza lui Allah.

8. [Și din acestea se cuvine] și emigranților săraci care au fost alungați din căminele lor și de la averile lor, căutând îndurare și mulțumire de la Allah și făcând să triumfe cauza lui Allah și a Trimisului Său. Aceștia sunt cei iubitori de Adevăr.
9. Și [de asemenea] celor care s-au stabilit în case [Medina] și [au adoptat această] credință înainte de ei. Ei i-au iubit pe cei care s-au dus în pribegie la ei, nu au avut în piepturile lor nicio supărare pentru ceea ce li s-a dat lor [emigranților], ci i-au preferat pe ei înaintea lor înșiși, chiar dacă ei erau în nevoie. Iar cei care se feresc de zgârcenia propriilor suflete, aceia sunt cei care izbândesc.
10. Și [este o parte] și celor care au venit după ei și au spus: „Doamne, iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au luat-o înainte întru credință și nu ne lăsa în sufletele noastre niciun fel de pizmă față de aceia care au crezut! Doamne, Tu ești Ra’uf [Iertător], Rahim [Îndurător]!”
11. Oare nu i-ai văzut pe cei ipocriți, spunându-le fraților lor, care nu au crezut, dintre oamenii Cărtii: „Dacă veți fi alungați, vom ieși împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră, iar de se va purta luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta”? Și Allah este Martor că ei sunt mincinoși!
12. Dar dacă ei sunt alungați, nu vor ieși împreună cu ei, iar dacă se va purta luptă împotriva lor, nu le vor veni în ajutor. Și dacă le-ar veni în ajutor, ei vor întoarce spatele fugind, așa încât ei nu vor primi niciun ajutor.
13. Voi [o, dreptcredincioșilor, stârniți] în piepturile lor mai multă spaimă decât Allah. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu pricep.
14. Ei nu vor lupta împreună împotriva voastră, ci numai din cetăți întărite sau din spatele unor ziduri. Dușmănia dintre ei este mare. Îi consideri a fi uniți, dar inimile lor sunt împărțite. Aceasta pentru că ei sunt un neam [de oameni] care nu au minte.
15. [Ei sunt] asemenea celor care puțin înaintea lor au gustat urmarea rea a purtării lor și au avut parte de chin dureros.
16. [Ipocriții sunt] asemenea lui Șeitan, când îi spune omului: „Fii fără credință!”, iar după ce el rămâne necredincios, el spune: „Eu nu am nicio vină în privința ta! Cu adevărat, eu mă tem de Allah, Stăpânul lumilor!”
17. Și sfârșitul amândurora va fi în Focul în care vor rămâne veșnic, căci aceasta este răsplata nelegiuitorilor.
18. O, voi cei care credeți, fiți cu frică de Allah! Și fiecare suflet să bage de seamă ce trimite înainte pentru Ziua de mâine! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este bine Știutor a tot ceea ce faceți voi!

19. Nu fiți ca cei care L-au uitat pe Allah și pe care El i-a făcut de aceea să uite de ei înșiși! Aceștia sunt nelegiuții.
20. Oaspeții Focului nu sunt egali cu oaspeții Raiului! Oaspeții Raiului sunt cei care izbâdesc.
21. Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit și despicându-se de frica lui Allah. Și aceste exemple le dăm Noi oamenilor pentru ca ei să cugete.
22. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute⁽⁵⁾. El este Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător].
23. El este Allah, în afară de care nu este alt dumnezeu: Al-Malik [Stăpânitorul], Al-Quddus [Cel Sfânt], As-Salam [Făcătorul de pace], Al-Mu'min [Apărătorul Credinței], Al-Muhaymin [Veghetorul], Al-'Aziz [Cel Tare], Al-Jabbar [Atotputernicul], Al-Mutakabbir [Cel Preaînalt]. Mărire lui Allah! El este mai Presus de ceea ce voi Îi asociați.
24. El este Allah: Al-Khaliq [Făcătorul], Al-Bari' [Creatorul], Al-Musauir [Dătătorul de chipuri]. Ale Lui sunt Numele cele mai Frumoase. Pe El Îl Laudă cele din Ceruri și cele de pe Pământ. El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

(5) A se vedea 6:73.

Surat (60) Al-Mumtahana^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru, arătându-le lor prietenie, în vreme ce ei au tăgăduit Adevărul ce a venit la voi! Ei îl alungă pe Trimis, precum și pe voi pentru că voi credeți în Allah, Stăpânul vostru. Dacă ați ieșit pe calea Mea și căutând mulțumirea Mea, [atunci nu-i luați pe ei aliați și nu] vorbiți cu ei pe ascuns, din cauza prieteniei, în vreme ce Eu Știu atât ceea ce tănuțiți, cât și ceea ce mărturișiți pe față. Cel dintre voi care face aceasta rățăcește de la drumul cel drept.
2. Dacă ei vor pune stăpânire peste voi, vă vor fi ei dușmani și vor întinde mâinile și limbile lor într-un rău spre voi și vor voi ei să fiți tăgăduitori.
3. Nu vă vor fi de folos nici rudele voastre, nici copiii voștri. În Ziua Învierii El va judeca între voi, iar Allah Vede bine ceea ce faceți.
4. Ați avut voi un exemplu frumos în Avraam și în cei care au fost alături de el, atunci când ei au spus către neamul lor: „Cu adevărat, noi ne lepădăm de voi și de cele pe care voi le venerați în locul lui Allah. Ne lepădăm de voi. Dușmănia și vrajba s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când voi veți crede numai în Unicul Allah!” - cu excepția cuvântului lui Avraam către tatăl său: „Mă voi ruga de iertare pentru tine, cu toate că eu nu voi avea nicio putere pentru tine la Allah!” Doamne, în Tine ne încredem, și la Tine ne întoarcem cu căință și la Tine este întoarcerea [în Ziua de Apoi],
5. Doamne, nu ne face pe noi încercare pentru cei care nu cred și iartă-ne nouă, Doamne, căci Tu ești Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al Hakim [Înțelept]!”
6. Voi ați avut în ei un exemplu, pentru cel ce nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi. Dacă, însă, cineva întoarce spatele, [să se știe că] Allah este Al-Ghaniyy [Deajuns pentru Sine] [și este] Al-Hamid [Demn de Laudă].
7. Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între cei pe care voi i-ați ținut ca dușmani, căci Allah este Qadir [Atotputernic] și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].

(*) Cea întunecată.

8. Allah nu vă oprește de la cei care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre, să fiți buni cu ei și drepti, căci Allah îi Iubește pe cei drepti.
9. Allah vă oprește doar să-i luați ca aliați pe cei care au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și v-au alungat din căminele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Iar cei care și-i iau ca aliați sunt nelegiuți.
10. O, voi cei care credeți! Dacă vin la voi femei credincioase în pribegie, încercați-le pe ele! Allah Știe mai bine credința lor. Și dacă aflați că ele sunt credincioase, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși. Ele nu mai sunt îngăduite pentru ei și nici ei nu mai sunt îngăduiți pentru ele [ca soți]. Dați-le lor înapoi ceea ce au cheltuit [ca zestre]⁽¹⁾ și nu este niciun păcat pentru voi să vă căsătoriți cu ele, dacă le dați zestrea ce li se cuvine lor. Și nu le țineți [ca soții] pe cele politeiste! Cereți înapoi ceea ce ați cheltuit și să ceară și ei înapoi ceea ce au cheltuit! Aceasta este hotărârea cu care Allah judecă între voi, iar Allah este 'Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
11. Dacă vreuna dintre soțiile voastre fuge de la voi la necredincioși [renunțând la Islam] și apoi voi sunteți victorioși împotriva lor, atunci dați-le celor ale căror soții au fugit atât cât au cheltuit ei! Și fiți cu frică de Allah, în Care voi credeți!
12. O, Profetule! Dacă vin la tine femei credincioase și îți fac jurământ de credință, făgăduind că nu vor asocia pe nimeni cu Allah, nu vor fura, nu vor curvi, nu-și vor omorî copiii, nu vor săvârși nicio ticăloșie cu ceea ce se află între mâinile și picioarele lor [atribuind copiii lor nelegitimi soților lor], și nu ți se vor arăta cu nesupunere față de ceea ce se cuvine, atunci primește jurământul lor de credință și roagă-L pe Allah de iertare pentru ele. Cu adevărat, Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!
13. O, voi cei care credeți! Nu vă aliați cu un popor [de oameni] pe care Allah este mâniat și care deznădăduiesc în privința Vieții de Apoi, întocmai așa cum deznădăduiesc necredincioșii în privința celor aflați în morminte!

(1) Pentru căsătorie, pentru a le compensa pierderea.

Surat (61) As-Saff^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îl preamăresc pe Allah, și El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
2. O, voi cei care credeți! De ce spuneți voi ceea ce nu faceți?
3. Este [o pricină de] mare mânie pentru Allah să spuneți ceea ce nu faceți!
4. Cu adevărat, Allah îi lubește pe cei care luptă pe calea Sa într-o linie [de luptă], de parcă ei ar fi o zidire întărită.
5. Și [spune, o, Mohammed,] atunci când Moise a spus către poporul său: „O, popor al meu, pentru ce mă necăjiți, când știți că eu sunt Trimisul lui Allah la voi?” Și când ei s-au abatut [de la Calea lui Allah], Allah a făcut să se abată inimile lor, fiindcă Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți.
6. Și [spune] când Iisus, fiul Mariei, a spus: „O, Fii ai lui Israel! Cu adevărat, eu sunt Trimisul lui Allah la voi, întărind Tora de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după mine și al cărui nume este Ahmad⁽¹⁾”. Și când el le-a adus semnele limpezi, ei au spus: „Aceasta este vrăjitorie învederată!”
7. Și cine este mai nelegiuit decât acela care născoceste minciună despre Allah, atunci când este chemat la Islam? Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.
8. Ei voiesc să stingă Lumina lui Allah cu gurile lor, însă Allah întregește Lumina Sa, chiar dacă necredincioșii nu voiesc.
9. El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra tuturor religiilor, chiar dacă politeiștii nu voiesc.
10. O, voi cei care credeți! Să vă îndrum eu către un negoț care vă va mântui pe voi de un chin dureros?
11. Credeți voi în Allah și în Trimisul Său și luptați pe calea lui Allah, cu averile voastre și cu sufletele voastre, căci acest lucru este mai bun pentru voi, dacă [voiți să] știți!

(*) Linia de luptă.

(1) Un alt nume al Profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

12. [Și] El vă va ierta păcatele voastre și vă va lăsa să intrați în Grădini pe sub care curg râuri și în locuințe bune din grădinile Edenului. Aceasta este marea izbândă!
13. Și [vă va da vouă și] alte [lucruri] care vă sunt dragi: ajutor de la Allah și o victorie apropiată. Spune-le, așadar dreptcredincioșilor veștile cele bune!
14. O, voi cei care credeți! Fiți ajutoare pe calea lui Allah, așa cum a spus Iisus, fiul Mariei, apostolilor: „Cine sunt ajutoarele mele în chemarea la Allah?” Și i-au răspuns apostolii: „Noi suntem ajutoarele lui Allah!” Atunci o parte dintre Fiii lui Israel au crezut, în vreme ce o altă parte nu au crezut. Și Noi le-am dat ajutor acelor care au crezut, împotriva dușmanului lor, și au devenit ei biruitori.

Surat (62) Al-Jumu'a^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îl preamăresc pe Allah⁽¹⁾ - Al-Malik [Stăpânul], Al-Quddus [Cel Sfânt], Al- 'Aziz [Atotputernicul] [și] Al-Hakim [Înțeleptul].
2. El este Cel care le-a trimis celor fără știință de carte un Trimis dintre ei, care să le recite Versetele Sale, să-i purifice și să-i învețe Cartea [Coranul] și Înțelepciunea [Sunnah], după ce ei au fost mai înainte într-o rătăcire învederată,
3. Ca și altora care nu i-au prins pe ei [care vor urma]. Și El este Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].
4. Acesta este Harul lui Allah și El îl Dăruiește cui Voiește, iar Allah este Cel cu Mare Milă.
5. Pilda acelor cărora le-a fost încredințată Tora și apoi nu au purtat-o pe ea⁽²⁾ este ca exemplul măgarului ce cară cărți⁽³⁾. Rău este exemplul poporului [de oameni] care au socotit versetele lui Allah mincinoase, iar Allah nu călăuzește poporul de nelegiuți!
6. Spune: „O, voi cei care ați primit iudaismul! Dacă voi pretindeți că sunteți dragi lui Allah (și aliații Lui), afară de ceilalți oameni, atunci doriți-vă moartea, dacă voi sunteți grăitori de adevăr!”
7. Dar ei nu vor dori nicicând, pentru ceea ce au făcut mai înainte mâinile lor, însă Allah este bine Știutor al nelegiuțiilor.
8. Spune: „Cu adevărat moartea de care fugiți vă va ajunge pe voi! Apoi veți fi aduși la Cel care le Cunoaște atât pe cele nevăzute, cât și pe cele văzute și care vă va vesti vouă ceea ce ați săvârșit.
9. O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune [As-Salat], în ziua de Vineri, grăbiți-vă la Pomenirea lui Allah și lăsați negoțul! Aceasta este mai bine pentru voi, dacă [voiți să] știți.
10. Apoi, după ce Rugăciunea [As-Salat] a fost împlinită, răspândiți-vă pe Pământ și căutați Harul lui Allah și pomeniți-L mult pe Allah, pentru ca voi să izbândiți!
11. Și dacă văd ei un negoț sau o petrecere, atunci se îndreaptă ei înspre ea și te lasă pe tine [o, Mohammed] în picioare [în Khutbah]. Spune: „Ceea ce se află la Allah este mai bun decât petrecerea și decât negoțul, iar Allah este Cel mai bun Înzestrător!”

(*) Vinerea.

(1) A se vedea 57:1.

(2) Au neglijat responsabilitatea lor față de ea prin faptul că nu i-au practicat învățăturile.

(3) Dar nu beneficiază de conținutul lor.

Surat (63) At-Munafiqun^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/ Îndurător [Ar-Rahim],

1. Când vin la tine [o, Mohammed], ipocriții spun: „Mărturisim că tu ești Trimisul lui Allah”. Însă Allah Știe că tu ești Trimisul Său și Allah mărturisește că ipocriții sunt mincinoși.
2. Ei și-au luat jurămintele lor drept pavăză și astfel împiedică de la calea lui Allah. Cu adevărat, cât de rău este ceea ce fac ei!
3. Aceasta este pentru că ei au crezut, iar apoi s-au lepădat de credință și inimile lor au fost pecetluite, încât ei nu mai pricep.
4. Dacă-i vezi, îți plac chipurile lor. Dacă vorbesc, ascuți vorba lor. Dar ei sunt ca niște butuci rezemați⁽¹⁾ și ei socotesc că orice strigăt este împotriva lor. Ei sunt dușmanul! Deci ferește-te de ei! Blestemați să fie de Allah! Cum s-au abătut ei!
5. Și dacă li se spune lor: „Veniți, căci Trimisul lui Allah se va ruga de iertare pentru voi!”, ei întorc capetele și îi vezi cum se îndepărtează îngâmfați.
6. E totuna pentru ei de te rogi de iertare pentru ei sau nu te rogi de iertare pentru ei; Allah nu le va ierta lor, căci Allah nu călăuzește neamul celor ieșiți din drum.
7. Ei sunt cei care spun: „Nu cheltuiți pentru aceia care sunt lângă Trimisul lui Allah, până ce ei nu se vor risipi!” Însă ale lui Allah sunt comorile Cerurilor și ale Pământului, dar ipocriții nu pricep.
8. Ei spun: „Când ne vom întoarce la Medina, cel mai puternic de acolo îl va alunga pe cel mai umil”. Însă a lui Allah este Puterea și a Trimisului Său și a dreptcredincioșilor, dar ipocriții nu știu.
9. O, voi cei care credeți! Să nu vă abată averile voastre și copiii voștri de la Pomenirea lui Allah! Cei care fac aceasta, aceia vor fi pierduți!
10. Și dăruieți din cele cu care v-am înzestrat Noi, înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să spună el: „Doamne, mai dă-mi un răgaz până la un termen apropiat, astfel încât să fac eu milostenie și să fiu dintre cei evlavioși!”
11. Însă Allah nu va mai da răgaz niciunui suflet, dacă a venit termenul său și Allah este bine Știutor a ceea ce faceți.

(*) Ipocriții.

(1) Corpuri cu minți și inimi goale.

Surat (64) At-Taghabun^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Tot ceea ce există în Ceruri și pe Pământ Îi aduc Laudă lui Allah⁽¹⁾; a Lui este Împărăția și a Lui este Slava și El este cu Putere peste toate.
2. El este Cel care v-a creat. Și printre voi se află unii care nu cred și printre voi se află unii care cred, însă Allah Vede bine ceea ce faceți.
3. [El] a creat Cerurile și Pământul într-adevăr și v-a dat vouă chipuri. Și a făcut chipurile voastre frumoase. Și la El este întoarcerea.
4. [El] Știe ceea ce se află în Ceruri și Știe ceea ce se află pe Pământ și El Știe atât ceea ce voi țineți ascuns, cât și ceea ce voi descoperiți. Și Allah este bine Știutor al celor dinlăuntru piepturilor.
5. Oare nu v-a venit vouă veste despre cei care nu au crezut de mai înainte [de voi], care au gustat urmarea rea a faptei lor și care vor avea parte de chin dureros?
6. Aceasta, pentru că au venit la ei Trimișii lor cu semne limpezi, iar ei au spus: „Oare să ne călăuzească pe noi oamenii?” Și nu au crezut ei și au întors spatele, însă Allah s-a lipsit de ei, căci Allah este Ghaniyy [Deajuns pentru Sine] [și este] Hamid [Vrednic de Laudă].
7. Cei care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. Spune: „Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah”.
8. Așadar, fiți cu credință în Allah, în Trimisul Său și în Lumina pe care am trimis-o Noi! Iar Allah este bine Știutor a ceea ce faceți voi.
9. Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării, aceea este Ziua marii pierderi⁽²⁾. Iar pe cel care crede în Allah și împlinește fapte bune, El îl va ierta pentru faptele sale rele și-l va lăsa să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și vor fi veșnic sălășluitoari în ele. Aceasta este marea izbândă.

(*) Marea pierdere.

(1) A se vedea 57:1.

(2) At-Taghabun sugerează învingerea de către alții în achiziționarea a ceva valoros. În acea Zi, necredincioșii vor suferi pierderea Paradisului, care va fi pentru credincioși.

10. Iar cei care nu cred și socotesc Versetele Noastre mincinoase, vor fi oaspeții Focului și vor fi veșnic sălășluitoari în el. Și ce rea soartă!
11. Nicio nenorocire nu-l lovește pe om decât numai cu Îngăduința lui Allah. Iar acela care crede în Allah, El îi va călăuzi inima. Allah este Atoateștiutor.
12. Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere față de Trimis! Iar dacă voi întoarceți spatele, [să știți că] Trimisului Nostru îi revine doar transmiterea limpede.
13. Allah! Nu există altă divinitate demnă de a fi adorată afară de El! Și în Allah [trebuie] să se încreadă dreptcredincioșii!
14. O, voi cei care credeți! Cu adevărat, voi aveți printre soațele voastre și printre copiii voștri un dușman [prin faptul că ei vă pot opri de la pomenirea lui Allah și supunerea față de El]! Deci, fiți cu grijă față de ei! Însă dacă voi sunteți îngăduitori și treceți peste [greșelile lor] și îi iertați pe ei, să știți că și Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].
15. Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită și la Allah se află o mare răsplată [Paradisul].
16. Deci, fiți cu frică de Allah atât cât puteți, ascultați, fiți supuși și dăruți spre binele sufletelor voastre! Iar aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor izbândi.
17. Dacă Îi veți face lui Allah un împrumut frumos [cheltuind din averea voastră întru mulțumirea Lui], El vi-l va da înapoi înmulțit și vă va ierta pe voi, căci Allah este Șakur [Mulțumitor] [și] Halim [Blând].
18. El este Știutorul celor nevăzute și al celor văzute, Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].

Surat (65) At-Talaq^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, Profetule! Dacă [voi, musulmanii,] divorțați de femei, atunci despărțiți-vă de ele după timpul de așteptare prescris pentru ele și socotiți timpul⁽¹⁾ și fiți cu frică de Allah - Stăpânul vostru! Nu le alungați din casele lor și ele să nu plece, doar dacă au săvârșit mare păcat dovedit! Acestea sunt Poruncile lui Allah, iar cel care calcă Poruncile lui Allah este nedrept față de sine însuși. Tu nu știi, s-ar putea ca Allah să facă să se întâmple după aceea un lucru⁽²⁾
2. Apoi când ele ajung la timpul prescris, atunci sau țineți-le, după cuviință, sau despărțiți-vă de ele, după cuviință! Și luați ca martori doi oameni drepți [musulmani] dintre voi și faceți mărturie față de Allah! Cu aceasta este îndemnat cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi! Iar celui care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire [bună]⁽³⁾
3. Și-l va înzestra pe el de unde el nici nu se așteaptă. Iar celui care se încrede în Allah, El îi este de ajuns, căci Allah împlinește lucrul Său și Allah a stabilit un termen pentru fiecare lucru.
4. Și dacă aveți îndoieli în privința perioadei de așteptare pentru femeile care nu mai au menstruație, aceasta este pentru ele de trei luni și asemenea pentru cele ce nu au încă menstruație. Iar termenul pentru cele care sunt însărcinate este până ce ele nasc⁽⁴⁾. Iar celui care este cu frică de Allah, acelaia îi face El lucrul său ușor.
5. Aceasta este Porunca lui Allah, pe care El v-o trimite vouă. Iar celui care este cu frică de Allah, El îi va șterge faptele rele și îi va da lui mare răsplată.
6. Lăsați-le să locuiască⁽⁵⁾ acolo unde locuiți voi, după mijloacele voastre, și nu le faceți nicio daună⁽⁶⁾, ca să le faceți să trăiască strâmtorate! Iar dacă ele sunt însărcinate, atunci îngrijiți-le până nasc și dacă alăptează [copiii născuți] de la

(*) Divorțul.

(1) A se vedea 2:228-233. O soție nu ar trebui divorțată decât după terminarea menstruației, dar înainte de actul sexual sau în timpul unei sarcini confirmate. Pronunțarea divorțului începe perioada sa de așteptare (iddah).

(2) Precum regretul sau reînnoirea dorinței pentru soție.

(3) Ușurare de la necaz.

(4) Regula cu privire la sarcină se aplică și în cazul morții soțului.

(5) În perioada lor de așteptare (referitor la soțiile al căror divorț a fost pronunțat).

(6) Astfel încât să fie nevoite să plece.

voi, atunci dați-le lor simbria lor și sfătuiți-vă între voi [în această privință], așa după cum se cuvine! Iar dacă aflați voi greutateți, atunci îl va alăpta pentru el alta [din partea tatălui]⁽⁷⁾.

7. Cel care este înstărit să cheltuiască după averea sa, iar cel a cărui înzestrare este măsurată să cheltuiască din ceea ce i-a dat Allah. Allah nu silește pe nimeni decât după cum El i-a dat. Și Allah va face să vină după strâmtorare ușurare.
8. Și câte cetăți s-au răzvrătit împotriva Poruncii Domnului lor și împotriva Trimisilor Săi! Și Noi le-am cerut lor socoteală cu asprime și le vom pedepsi cu mare pedeapsă [în Ziua de Apoi].
9. Și au gustat ele urmarea purtării lor și urmarea purtării lor a fost pierderea.
10. Allah a pregătit pentru ei chin aspru. Deci, fiți cu frică de Allah, voi cei dăruți cu înțelegere și care credeți! Allah v-a trimis vouă o Îndemnare [Coranul]⁽⁸⁾
11. [El a trimis] un Trimis [Mohammed], care să vă recite vouă Versetele lui Allah cele deslușite, ca să-i scoată pe cei care cred și împlinesc fapte bune din întunecimi la lumină. Și pe cel care crede în Allah și împlinește fapte bune El îl va face să intre în Grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor fi ei sălășluitoari în ele. Și ce înzestrare frumoasă a hotărât Allah pentru el!
12. Allah este Cel ce a creat șapte Ceruri și tot atâtea Pământuri. Între ele coboară Porunca [Sa], pentru ca să știți că Allah este cu Putere peste toate și că Allah cuprinde toate lucrurile cu Știința [Sa].

(7) A se vedea 2:233.

(8) Unii învățați au interpretat ca fiind „dhikr” sau „amintire”, însemnând Mesagerul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deoarece acesta este menționat în următorul Verset.

Surat (66) At-Tahrim^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. O, Profetule! De ce îți oprești tu ceea ce Allah ți-a permis, căutând mulțumirea soțiilor tale? Allah este Ghafur [Iertător] [și] Rahim [Îndurător].
2. Allah a orânduit pentru voi [musulmanilor] dezlegarea jurămintelor voastre⁽¹⁾ iar Allah este Stăpânul vostru. Și El este Al-'Alim [Atoateștiutor] [și] Al-Hakim [Înțelept].
3. Când Profetul i-a încredințat un secret uneia dintre soții, iar ea l-a povestit [altei soții] și Allah i-a vestit lui aceasta, atunci el a înștiințat despre o parte și a neglijat o altă parte. Și când el i-a spus, atunci ea a zis: „Cine te-a înștiințat despre aceasta?”. El a răspuns: „M-a înștiințat Al-'Alim [Atoateștiutorul] [și] Al-Khabir [Bineștiutorul]!”
4. Și de vă veți întoarce, căindu-vă voi amândouă [Hafsa și Aîșa] la Allah, (aceasta este mai bun pentru voi), căci inimile voastre au fost înclinate (către ceea ce nu Îi este plăcut lui Allah). Însă de vă veți susține una pe alta împotriva lui, atunci Allah este Ocrotitorul lui; iar Gavriil și dreptcredincioșii evlavioși și Îngerii îi vor fi peste aceasta ajutorare.
5. Și dacă va divorța el de voi, s-ar putea ca Domnul lui să-i dea în locul vostru soții mai bune decât voi: musulmane, dreptcredincioase, ascultătoare, care se căiesc, adoratoare, care țin post, desfeciorite și fecioare.
6. O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc al cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt Îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.
7. O, voi necredincioșilor! Nu vă dezvinovațiți în Ziua aceea, căci voi veți fi răsplătiți după cele pe care le-ați săvârșit!
8. O, voi cei care credeți! Întoarceți-vă la Allah într-o căință curată! Poate că Domnul

(*) Interzicerea.

(1) Prin kaffarah (ispășire). Aceasta este necesară atunci când o persoană nu își poate îndeplini jurământul său sau a făcut un jurământ ce nu a fost pe placul lui Allah. A se vedea 5:89.

vostru vă va șterge faptele voastre cele rele și vă va face să intrați în Grădini pe sub care curg râuri, în Ziua în care Allah nu va lăsa să fie umiliți Profetul și cei care au crezut împreună cu el. Lumina lor va grăbi înaintea lor și în mâinile lor drepte. Și vor spune ei: „Doamne, întregește lumina noastră și iartă-ne pe noi, căci Tu ești cu Putere peste toate!”

9. O, Profetule! Luptă împotriva necredincioșilor și a fățarnicilor și fii neînduplecat cu ei! Sălașul lor va fi Iadul și ce rea soartă!
10. Allah le-a dat drept exemplu pentru cei care nu cred pe soția lui Noe și pe soția lui Lot, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioși dintre robii Noștri și care i-au viclenit pe ei, iar ei doi nu le-au putut fi de niciun ajutor la Allah. Și [li] s-a spus: „Intrați în Foc [laolaltă] cu ceilalți care intră!”
11. Și Allah a dat-o drept exemplu pentru cei care cred pe soția lui Faraon, care a spus: „Doamne, durează-mi mie o casă lângă Tine în Rai și mântuiește-mă pe mine de Faraon și de fapta sa și mântuiește-mă pe mine de neamul de nelegiuiți!”
12. Și [la fel și] pe Maria, fiica lui ‘Imran, care a rămas curată și am suflat în ea prin Îngerul Nostru [Gavriil]. Și ea a crezut în Cuvintele Domnului ei și în Scripturile Sale și a fost ea dintre cei supuși cu statornicie.

Surat (67) Al-Mulk^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Binecuvântat fie Cel care are în Mâna Lui Împărăția și este cu Putere peste toate,
2. Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun într-o faptă. Și El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Ghafur [Iertător].
3. Cel care a creat șapte Ceruri unul peste altul, fără să vezi nicio nepotrivire în creația lui Ar-Rahman [Celui Milostiv]. Întoarce-ți privirea! Oare vezi tu vreo crăpătură?
4. Întoarce-ți iarăși privirea de două ori! Privirea se va întoarce la tine umilită și slabă!
5. Noi am împodobit Cerul cel mai de jos cu candelă și le-am făcut pe ele pietre pentru lovirea diavolilor⁽¹⁾ și am pregătit pentru ei chinul Văpăii.
6. Cei care nu au crezut în Domnul lor vor avea parte de chinul Iadului. Și ce rea întoarcere!
7. Când vor fi aruncați în el, îi vor auzi vuietul, în vreme ce el clocotește.
8. Aproape că plesnește de mânie. De fiecare dată când este aruncată o ceată nouă, păzitorii săi îi întreabă: „Oare nu a venit la voi un prevenitor?”
9. Iar ei vor spune: „Ba da! A venit la noi un prevenitor, însă noi l-am învinuit de minciună și am spus: Allah nu a trimis nimic, iar voi nu sunteți decât în mare rătăcire!”
10. Și ei vor spune: „Dacă noi am fi ascultat și am fi priceput, nu am fi printre oaspeții Văpăii!”
11. Și astfel ei vor mărturisi păcatele lor. Așadar, striviți să fie oaspeții Văpăii!
12. Cei care se tem de Domnul lor, fără să-L vadă pe El, vor avea parte de iertare și de mare răsplată.
13. Spuneți în șoaptă vorba voastră ori roștiți-o cu glas tare! El le Știe pe cele dinlăuntru piepturilor.
14. Oare nu le știe pe cele pe care le-a creat, cu toate că El este Al-Latif [Binevoitor] [și] Al-Khabir [Atoateștiutor]?
15. El este Cel care v-a făcut Pământul supus. Deci străbateți întinderile sale. Și mâncați din înzestrarea Lui. Și la El este Învierea.

(*) Împărăția.

(1) Îndepărtându-i astfel de Ceruri și împiedicându-i să asculte. A se vedea 72:8-9.

16. Sunteți voi siguri că Cel din Cer nu va lăsa să vă înghită Pământul, când iată că el se cutremură^{(2)?!}
17. Sau sunteți siguri că Cel din Cer nu va trimite asupra voastră o vijelie cu pietre? Atunci veți ști cum va fi mustrarea Mea!
18. Și cei de dinaintea lor i-au învinuit de minciună [pe Trimișii lor] și cum a fost răzbunarea Mea?!
19. Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nu le poate ține pe ele decât Ar-Rahman [Cel Milostiv]! El este Cel care le Vede pe toate.
20. Cine este cel care să fie pentru voi oștire ce vă ajută împotriva lui Ar-Rahman [Cel Milostiv]? Necredincioșii nu sunt decât într-o amăgire.
21. Cine este cel care vă îngrijește pe voi, dacă El oprește Darurile Sale? Însă ei stăruie în semeția lor și în fuga lor [de Adevăr].
22. Oare cel care merge cu fața plecată este mai bine călăuzit sau cel care merge cu capul sus, pe un drum drept?
23. Spune: „El este Cel care v-a creat și v-a dat vouă auzul și vederea și inimile! Dar voi sunteți puțin mulțumitori”.
24. Spune: „El este Cel care v-a răspândit pe Pământ și la El veți fi adunați!”
25. Ei spun: „Când va fi această făgăduință, dacă voi sunteți întru adevăr?”
26. Spune: „Știința despre aceasta este numai la Allah, iar eu sunt numai un prevenitor limpede.”
27. Și când o vor vedea aproape⁽³⁾, se vor întrista chipurile celor care nu au crezut. Și [li] se va spune: „Aceasta este ceea ce voi ați cerut!”⁽⁴⁾
28. Spune [o, Mohammed]: „Ce ați zice, dacă Allah ne va face să pierim pe mine și pe cei care sunt cu mine sau dacă ar fi Îndurător cu noi, cine îi va apăra pe cei necredincioși de un chin dureros?”
29. Spune: „El este Ar-Rahman [Cel Milostiv]! Noi credem în El și în El ne încredem și veți afla voi cine este în răătăcire învederată!”
30. Spune: „Ce credeți? De se va strecura apa voastră în adânc, cine vă va aduce apă de izvor?”

(2) Într-o mișcare circulară, precum într-un cutremur.

(3) Pedepsa despre care ați fost avertizați.

(4) Atunci când i-au provocat pe Profeții lor spunând: „Aduceți pedeapsa dacă voi spuneți adevărul”.

Surat (68) Al-Qalam^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Nun⁽¹⁾. Pe calem și pe ceea ce ei [Îngerii] scriu [faptele oamenilor]!
2. Tu nu ești [o, Mohammed], prin Mila Domnului tău, smintit!
3. Și, cu adevărat, tu vei avea parte de o răsplată neîntreruptă!
4. Și, cu adevărat, tu ai o fire minunată!
5. Vei vedea tu și vor vedea și ei
6. Cine dintre voi este smintit [afectat de diavol].
7. Cu adevărat, Domnul tău Știe mai bine cine a răătăcit de la drumul Său și El îi Cunoaște mai bine pe cei care sunt bine călăuziți.
8. Deci, nu da ascultare celor ce socot minciună [semnele Noastre]!
9. Ei ar dori ca tu să fii binevoitor [să-ți compromiți religia] și să fie și ei binevoitori.
10. Nu da ascultare celui care jură încontinuu și este vrednic de dispreț,
11. Defăimător, care umblă cu cleветiri,
12. Care împiedică binele, este nelegiuît, păcătos,
13. Crud, și, după toate acestea, și bastard⁽²⁾,
14. Pentru că el are avere și copii!
15. Când i se recită lui Versetele Noastre, el spune: „Basmе ale celor de demult!”
16. Noi îi vom face lui un semn pe nas!⁽³⁾
17. Noi i-am încercat pe ei, așa cum i-am încercat pe stăpânii grădinii, când au jurat să adune roadele din ea dimineața,
18. Dar fără să lase nimic necules⁽⁴⁾,
19. Și s-a abătut peste ea o nenorocire de la Domnul tău, în vreme ce ei dormeau,

(*) Calemul.

(1) A se vedea 2:1.

(2) Susținând în mod fals o descendență particulară. Descrierea dată în aceste Versete este a lui al-Ualid bin al-Mughirah (a se vedea 74: 11-25) sau posibil, așa cum este susținut de Ibn Kathir a lui al-Akhnas bin Șurayq.

(3) Literar „trompă”, însemnând nasul unui elefant sau porc.

(4) Sau fără a spune „...dacă Allah Dorește” („în șaa’ Allah”). A se vedea 18:23-24.

20. Iar dimineța era asemenea unui ogor cules.
21. Și dimineța s-au strigat ei unii pe alții.
22. [Spunând:] „Purcedeți devreme la ogoarele voastre, ca să culegeți [roadele]!”
23. Și au purces ei, zicându-și unul altuia mai mult în șoaptă:
24. „Să nu intre astăzi peste voi, în ea, niciun sărman!”
25. Și au purces devreme, hotărâți să-i oprească, închipuindu-și că vor fi în stare de aceasta⁽⁵⁾,
26. Dar când au văzut-o, au spus ei: „Noi suntem cu adevărat rătăciți,
27. Sau, mai degrabă, noi suntem lipsiți [de roadele noastre]!”
28. A spus cel mai drept dintre ei: „Oare nu v-am spus eu să aduceți Mărire [lui Allah]?”⁽⁶⁾
29. Au spus ei: „Mărire Domnului nostru! Noi am fost nedrepti!”
30. Și s-au îndreptat unul către altul, aducându-și muștrări.
31. Și au spus ei: „Vai de noi! Noi am fost nelegiuți!
32. Poate că Domnul nostru ne va da în schimb [ceva] mai bun decât ea! Noi dorim să ne apropiem de Domnul nostru!”
33. Așa este chinul! Iar chinul din Lumea de Apoi va fi și mai mare! Dacă ei ar ști!
34. Însă cei evlavioși au la Domnul lor Grădinile plăcerii.
35. Oare Noi îi tratăm pe cei supuși [lui Allah] la fel ca pe cei păcătoși?!
36. Ce-i cu voi? Cum judecați?
37. Sau aveți voi o Carte din care învățați
38. Că veți avea tot ceea ce poftiți?
39. Sau ați luat de la Noi jurăminte până în Ziua Învierii, prin care Ne legăm să vă dăm ceea ce hotărâți?
40. Întreabă-i care dintre ei este pentru aceasta chezaș?
41. Sau au ei asociați? Să-i aducă pe asociații lor, dacă ei sunt într-adevăr!
42. Într-o Zi li se va descoperi lor Piciorul⁽⁷⁾ și ei vor fi chemați la prosternare, însă nu vor putea.

(5) De a-și pune în aplicare planul.

(6) Spunând „dacă Allah Voește.” Un alt înțeles este „Laudă” sau „Mulțumire” pentru Binecuvântările Sale.

(7) Când cu toții se vor afla într-o mare dificultate. Conform unui hadis autentic „Piciorul” se poate referi la Cel al lui Allah, în fața Căruia fiecare credincios se va prosterna în Ziua Judecății. A se vedea 2:19.

43. Plecați vor fi ochii lor și îi va acoperi umilința, pentru că ei au fost chemați la prosternare, când erau în pace!⁽⁸⁾
44. Deci lasă-Mă pe Mine și pe cei ce socotesc mincinoasă această vestire! Noi îi vom trage pe ei treptat, de unde ei nici nu știu.
45. Eu le dau lor un răgaz, însă Planul Meu este temeinic!
46. Sau le ceri lor o răsplată și ei sunt împovărați de datorii?
47. Sau le știu ei pe cele nevăzute și [din ele] scriu ei?
48. Deci îndură cu răbdare hotărârea Domnului tău și nu fi ca tovarășul peștelui cel mare [Iona], care L-a chemat [pe Allah], când el era plin de mâhnire!
49. Dacă nu l-ar fi ajuns pe el Îndurarea de la Domnul lui, ar fi fost el aruncat pe țărnul gol și ar fi fost acoperit de rușine.
50. Însă l-a ales pe el Domnul său și l-a așezat pe el printre cei evlavioși.
51. Cei care nu cred aproape că te doboară cu privirile lor, când aud Îndemnarea și ei spun: „El este smintit!”
52. Însă el nu este decât o Îndemnare pentru toate lumile!

(8) În viața lumească.

Surat (69) Al-Haqqa^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. „Cea adevărată [Ziua Învierii]!”
2. Ce este „cea adevărată”?
3. Și de unde să știi tu ce este „cea adevărată”?
4. Thamud și 'Ad au socotit Ziua Judecății o minciună!
5. În ceea ce-i privește, [pe cei din neamul] Thamud au fost nimiciți de vijelie.
6. Și în ceea ce-i privește, [pe cei din neamul] 'Ad au fost nimiciți de un vânt suierător⁽¹⁾, turbat,
7. Pe care [Allah] l-a dezlănțuit împotriva lor [vreme de] șapte nopți și opt zile, una după alta! Și ai fi putut să vezi neamul [de oameni] doborâți, de parcă ar fi fost niște trunchiuri goale de palmieri.
8. Oare mai vezi să fi rămas vreo urmă din ei?
9. Au urmat Faraon și cei de dinaintea lui și cetățile⁽²⁾ nimicite, care au venit cu mare păcat.
10. Și astfel, ei s-au răzvrătit împotriva Trimisului Domnului lor și El i-a lovit cu pedeapsă mare.
11. Cu adevărat, când apele s-au revărsat, V-am dus pe voi pe corabie⁽³⁾,
12. Pentru ca Noi să facem din aceasta pentru voi o pomenire și pentru ca urechea care o aude să o țină minte.
13. Și când se va sufla în Trâmbiță cu o singură suflare
14. Și vor fi ridicați Pământul și munții și apoi vor fi făcuți pulbere, dintr-o singură lovitură,
15. În Ziua aceea se va produce „cea care trebuie să se întâmple,”

(*) Cea adevărată.

(1) Sau „rece”.

(2) Cele la care a fost trimis Lot (a se vedea 11:82-83) sau în general toate cetățile ce au fost distruse din cauza negării unui Mesager de la Allah.

(3) Construită de Noe.

16. Iar Cerul se va despica, căci el în Ziua aceea va fi slab,
17. Iar Îngerii vor fi la marginile sale și opt [dintre ei] vor purta Tronul Domnului tău de deasupra lor, în Ziua aceea.
18. În Ziua aceea vă veți înfățișa și nimic de la voi nu va fi ascuns⁽⁴⁾.
19. În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui, el va spune: „Țineți, citiți cartea mea!
20. Cu adevărat, eu am crezut că [într-un final] voi primi răsplata mea!”
21. Și el va avea parte de o viață plăcută,
22. Într-o Grădină înălțată,
23. Cu roadele ei atârând în jos.
24. [Li se va spune] „Mâncați și beți cu plăcere pentru ceea ce ați făcut mai înainte⁽⁵⁾, în zilele trecute!”
25. În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea sa în stânga lui, acela va spune: „Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea
26. Și de n-aș fi știut care este răsplata mea!
27. Mai bine dacă ar fi fost [moartea mea] nestrămutată!”⁽⁶⁾
28. Averea mea nu mi-a fost de niciun folos!
29. Puterea mea a fost spulberată!”
30. [Allah va spune] „Luați-l și puneți-l în lanțuri,
31. Apoi lăsați-l să ardă în Iad!
32. Apoi legați-l pe el cu un lanț de șaptezeci de coți măsură!
33. El nu a crezut în Allah Cel Preamăreț
34. Și nu a îndemnat la hrănirea celui sărman!
35. [De aceea], el nu are în această Zi niciun prieten aici
36. Și nici mâncare, afară de puroi,
37. Pe care nu-l mănâncă decât păcătoșii!”
38. Dar nu!... Jur pe ceea ce vedeți
39. Și pe ceea ce nu vedeți

(4) Orice persoană sau secret pe care încercați să îl ascundeți.

(5) Anticipând răsplata din Viața de Apoi.

(6) Sfârșindu-i viața în loc să fie poarta către viața eternă.

40. Că el [Coranul] este Cuvântul unui Trimis nobil
41. Și nu este cuvântul unui poet! Însă voi nu credeți decât prea puțin!
42. Și nu este cuvântul unui ghicitor! Însă voi nu vă lăsați îndemnați decât prea puțin!
43. Este o revelație de la Stăpânul lumilor!
44. Și dacă ar fi născocit el [Mohammed] unele vorbe [false] împotriva Noastră,
45. L-am fi apucat Noi de [mâna] dreaptă⁽⁷⁾
46. Și i-am fi tăiat Noi vâna inimii⁽⁸⁾
47. Și nimeni dintre voi nu Ne-ar fi putut opri!
48. Și, cu adevărat, el [Coranul] este pentru cei cu frică o îndemnare
49. Și, cu adevărat, Noi Știm că unii dintre voi îl socotesc minciună.
50. Și, cu adevărat, el [Coranul] este un suspin pentru cei care nu cred
51. Și, cu adevărat, el [Coranul] este Adevărul deplin!
52. Deci Slăvește Numele Domnului tău Al-'Adhim [Preamărețul]!

(7) Allah s-ar fi răzbunat cu Putere și Măreție.

(8) Omorându-l.

Surat (70) Al-Ma'arij^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cineva care se roagă a cerut să cadă o pedeapsă neîndoielnică⁽¹⁾
2. Peste cei necredincioși, pe care nimeni nu o poate opri
3. [Și care să vină] de la Allah, Stăpânul căilor înălțării.
4. Îngerii și Duhul se vor înălța la El într-o Zi a cărei durată este cât cincizeci de mii de ani.
5. Deci rabdă cu bună răbdare!
6. Ei o văd departe,
7. Însă Noi o vedem aproape.
8. În Ziua aceea va fi Cerul precum arama topită,
9. Iar munții vor fi asemenea lânii scărmanate
10. Și nu-l va mai întreba prietenul pe prieten,
11. Măcar că se vor vedea. Păcătosul va voi în Ziua aceea să se răscumpere de pedeapsă cu copiii săi,
12. Cu soția sa și cu fratele său
13. Și cu neamul său care-i dăruiește lui adăpost,
14. Cu toți cei care se află pe Pământ, care l-ar putea salva.
15. Dar nu! Va fi o Flacăra [a Iadului]
16. Ce-i va smulge pielea de pe cap⁽²⁾
17. Și-l va chema pe cel care a întors spatele și s-a depărtat
18. Și a adunat [avere] și a grămadit în vase [ascunzând-o].
19. Omul a fost făcut nestatornic și fricos;
20. Când are parte de rău, el este abătut și nerăbdător
21. Iar când are parte de bine, el este zgârcit,
22. În afară de cei care fac Rugăciunea,

(*) Căile înălțării.

(1) Necredincioșii l-au provocat pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) invocându-l pe Allah să aducă pedeapsa Lui. A se vedea 8:32.

(2) Pielea de pe cap sau de pe corp care va fi arsă.

23. Care sunt stăruitori în Rugăciunea lor,
24. Din a căror avere este un drept hotărât⁽³⁾,
25. Pentru cerșetor și pentru cel în nevoie;
26. Și cei care socotesc adevărată Ziua Judecării
27. Și cei care se tem de osânda Domnului lor -
28. Cu adevărat, nu există nicio apărare împotriva chinului Domnului lor! -
29. Și cei care își păstrează castitatea,
30. Mai puțin de soțiile lor sau de cele pe care le stăpânesc dreptele lor⁽⁴⁾, căci pentru aceasta ei nu vor fi muștrați,
31. Iar cei care aleargă după mai mult decât aceasta sunt păcătoși,
32. Și cei care păzesc ceea ce li se încredințează, precum și legământul lor,
33. Și cei care sunt dreți în mărturiile lor
34. Și cei care împlinesc Rugăciunea lor,
35. Aceia vor fi cinstiți în Grădini⁽⁵⁾.
36. Dar ce este cu cei care nu au crezut, ei își grăbesc ochii spre tine [o, Mohammed] [pentru a te batjocori],
37. [Venind de] la dreapta și [de] la stânga, în cete?⁽⁶⁾
38. Oare nădăjduiește fiecare om dintre ei să fie lăsat să intre în Grădina plăcerii?
39. Ba nu! Noi i-am creat din ceea ce știu!
40. Nu! Jur pe Stăpânul răsăriturilor și al apusurilor, că Noi cu adevărat suntem în stare
41. Să-i schimbăm cu alții mai buni decât ei și de nimeni nu putem fi opriți!
42. Deci, lasă-i să se afunde și să se joace, până ce vor întâlni Ziua lor, cu care au fost amenințați,
43. Ziua în care vor ieși din morminte în grabă, ca și cum ar alerga⁽⁷⁾ către niște pietre ridicate,
44. Cu ochii plecați, acoperiți de umilință! Aceasta este Ziua cu care au fost amenințați!

(3) Însemnând zakatul obligatoriu.

(4) Sclavele lor.

(5) În Paradis.

(6) Aceștia au stat departe pentru a se opune Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a-l batjocori susținând că ei vor intra în Paradis înainte de credincioși.

(7) Așa cum alergau atunci când se numea un idol nou pentru a fi printre primii adoratori ai săi.

Surat (71) Nuh^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cu adevărat, Noi l-am trimis pe Noe la poporul său, [spunându-i]: „Îndeamnă poporul tău, înainte de a se abate asupra lui o osândă dureroasă!”
2. El a spus: „O, popor al meu! Eu sunt pentru voi un prevenitor limpede,
3. Adorați-L pe Allah, fiți cu frică de El și dați-mi ascultare!
4. El vă va ierta o parte din păcatele voastre și vă va da vouă răgaz până la un termen hotărât. Însă când va veni termenul hotărât de Allah, el nu va mai putea fi amânat, dacă voiți să știți!
5. El a spus: „Doamne, eu am chemat neamul meu, noaptea și ziua [în secret],
6. Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească fuga.
7. Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor, ei și-au vârât degetele în urechi⁽¹⁾, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit și s-au arătat cu mare trufie;
8. Apoi i-am chemat cu glas tare [în mod deschis, public] ;
9. Apoi le-am vorbit lor deschis și le-am vorbit lor în taină
10. Și le-am spus lor: „Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci El este Ghaffar [Iertător],
11. Pentru ca El să trimită asupra voastră Cerul cu ploaie din belșug
12. Și pentru ca să vă dăruiască vouă averi și copii și să vă dea vouă Grădini și să vă dea vouă pâraie!
13. Ce este cu voi că nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine,
14. După ce El v-a creat pe voi în [mai multe] faze?⁽²⁾
15. Oare nu ați văzut voi cum a creat Allah șapte Ceruri, unul peste altul⁽³⁾
16. Și a făcut Luna să le fie lor lumină și a făcut Soarele ca o candelă?
17. Allah v-a făcut pe voi să răsăriți asemenea ierburilor, din pământ,

(*) Noe.

(1) Refuzând să privească sau să asculte.

(2) În faze diferite și progresive. A se vedea 22:5 și 23:12-14.

(3) A se vedea 67:3.

18. Apoi vă va aduce pe voi înapoi în el și vă va face să ieșiți cu adevărat [în Ziua Judecății].
19. Și Allah v-a făcut vouă Pământul ca și un covor,
20. Pentru ca voi să umblați pe el, pe cărări largi!”
21. Noe a spus: „Doamne, ei s-au arătat cu nesupunere față de mine și îl urmează pe acela ale cărui averi și ai cărui copii nu fac decât să-i sporească pierderea!
22. Și ei au născocit un vicleșug prea mare
23. Și au spus: „Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri! Nu-i părăsiți niciodată pe Uadd și pe Suua’ și pe Yaguth și pe Ya’uq și pe Nasr!”⁽⁴⁾
24. Ei i-au adus pe mulți în rătăcire. [Doamne] nu le spori nelegiuirilor decât rătăcirea!”
25. Din pricina păcatelor lor ei au fost înecați și vor fi duși să intre în Foc și nu au aflat pentru ei ajutoare afară de Allah!”
26. Și Noe a spus: „Doamne, nu lăsa pe Pământ niciun sălășluitoare într-o casă, dintre necredincioși,
27. Cu adevărat, dacă-i vei lăsa [în viață], ei îi vor duce în rătăcire pe robii Tăi și nu vor zămisli decât păcătoși necredincioși!
28. Doamne! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea cu credință, ca și pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, și nu le spori nelegiuirilor decât pierderea!”

(4) Acestea erau numele unor idoli ce erau numiți după oameni credincioși din generațiile anterioare.

Surat (72) Al-Djinn^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Spune [o, Mohammed]: „Mi-a fost revelat mie că un grup de djinni au ascultat și apoi au spus: „Noi am auzit un Coran minunat,
2. Care călăuzește către drumul cel drept! Noi credem în el și nu-i vom face Domnului nostru niciun asociat!
3. Pentru că El - Preamăritul, nu Și-a luat soție și nici copil!
4. Și netrebnicul nostru [Iblis] a spus despre Allah minciuni.
5. Noi am crezut că nici oamenii, nici djinnii nu vor spune împotriva lui Allah minciuni,
6. Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar [aceștia] le-au sporit lor suferința [prin comiterea de păcate],
7. Și că ei au crezut, așa cum ați crezut și voi, că Allah nu va trimite pe nimeni [ca Mesager]
8. Noi am căutat [să atingem] Cerul și l-am aflat plin de păzitori aspri și de meteoriți.
9. Noi obișnuiam să stăm în el pe niște locuri pentru a auzi⁽¹⁾. Însă cine se pune la ascultat acum găsește un bolid stând la pândă pentru el.
10. Noi nu știm dacă se voiește rău celor de pe Pământ sau Voiește Domnul lor [să-i călăuzească] pe calea cea dreaptă.
11. Printre noi se află unii drepți și [alții] mai puțin drepți; astfel și noi am fost împărțiți în felurite cete⁽²⁾.
12. Noi credem că nu vom putea scăpa de [pedeapsa lui] Allah pe Pământ și nu vom putea scăpa de El, fugind.
13. Și când am auzit noi călăuzirea [Coranul], am crezut în ea și acela care crede în Domnul său să nu se teamă nici de împuținare, nici de împovărare!⁽³⁾

(*) Djinni.

(1) Înainte de profetia lui Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) djinnii obișnuiau să adune informații ascultându-i pe furiș pe Îngeri și apoi transmiteau mai departe vrăjitorilor și ghicitorilor.

(2) În opinie, credință și practică religioasă.

(3) Cu privire la judecata sa în Viața de Apoi. Nimic din faptele bune nu va fi pierdut și nimic din faptele rele ale altora nu îi va fi pus în responsabilitatea lui.

14. Unii dintre noi sunt musulmani și unii dintre noi sunt nelegiuți. Aceia dintre noi care au îmbrățișat Islamul sunt aceia care au căutat calea cea dreaptă.
15. Cât despre cei nelegiuți, ei sunt vreascuri de foc pentru Iad.”
16. Dar de vor merge ei pe calea cea dreaptă, le vom da Noi apă din belșug,
17. Pentru ca să-i încercăm. Și cel ce se întoarce de la pomenirea Domnului său⁽⁴⁾, pe acela îl va îndrepta El către un chin aspru.
18. Moscheile⁽⁵⁾ sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!
19. Și când s-a ridicat robul lui Allah [Profetul], chemându-L pe El, aproape că ei s-au îmbulzit [Al-Djinn] către el⁽⁶⁾.
20. Spune [o, Mohammed]: „Eu Îl chem numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui niciun asociat!”
21. Spune: „Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!”
22. Spune: „Nimeni nu mă va apăra de Allah și eu nu voi găsi adăpost [la altcineva] afară de El!
23. Eu nu pot să aduc decât propovăduire de la Allah și Mesajele Lui. Iar cei care nu vor da ascultare lui Allah și Trimisului Său vor avea parte de focul Iadului și în el vor fi veșnic sălășluitoari,
24. Iar atunci când le vor vedea pe cele cu care sunt amenințați, atunci vor ști ei ale cui ajutoare sunt mai slabe și mai puține la număr.”
25. Spune: „Eu nu știu dacă sunt aproape cele cu care sunteți amenințați ori de le va hotărî Domnul meu un termen;
26. [Numai El este] Știutorul necunoscutului și El nu descoperă taina Sa nimănui,
27. În afară de cel pe care El îl alege ca Trimis și face să meargă înaintea lui și în urma lui păzitori⁽⁷⁾,
28. Pentru ca el [Mohammed] să știe⁽⁸⁾ că ei au transmis Mesajele Domnului lor. El [Allah] doară cuprinde [cu Știința Sa] ceea ce se află la ei și socotește numărul tuturor lucrurilor!”

(4) Care va refuza să Îl asculte.

(5) Termenul „moschei” de aici include fiecare loc de adorare de pe pământ.

(6) Îmbulzindu-se unul peste celălalt la fel ca lăcustele pentru a-l auzi pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), „Ei” pot fi djinni sau necredincioșii dintre arabi.

(7) Îngeri păzitori pentru a-l proteja pe Mesager (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și Mesajul.

(8) Un alt înțeles este „Pentru ca El [Allah] să facă evident”.

Surat (73) Al-Muzammil^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, tu, cel învăluit [în straiete tale]!⁽¹⁾
2. Trezește-te noaptea [pentru Rugăciune], afară de puțin [timp] -
3. Jumătate din ea sau mai scade din ea puțin,
4. Sau mai adaugă la ea! - și recită Coranul cu glas tărăgănat și limpede!
5. Cu adevărat, Noi îți vom trimite Cuvinte grele⁽²⁾.
6. Cu adevărat, trezirea [pentru Rugăciune] în timpul nopții este mai folositoare⁽³⁾ și mai potrivită pentru recitare;
7. Cu adevărat, în timpul zilei tu ai de lucru îndelung!
8. Și pomeneste Numele Domnului tău și dăruiește-te Lui, cu totul!
9. [El este] Domnul Răsăritului și al Apusului! Nu există altă divinitate afară de El; deci socotește-L numai pe El Ocrotitor!
10. Îndură ceea ce zic ei și depărtează-te de ei, plecând cuviincios!
11. Și lasă-Mă pe Mine cu cei care învinuiesc de minciună, dintre cei care trăiesc în îndeștulare și dă-le lor un scurt răgaz!
12. Cu adevărat, Noi avem [pentru ei] fiare grele și Iadul
13. Și mâncare înecăcioasă și chin dureros,
14. În Ziua când se vor cutremura Pământul și munții și se vor face munții ca o dună de nisip risipit.
15. Noi v-am trimis un Mesager ca să fie martor pentru voi, așa cum am trimis și la Faraon un Trimis,
16. Însă Faraon nu i-a dat ascultare Trimisului și Noi l-am lovit cu pedeapsă aspră.

(*) Cel învăluit.

(1) Allah i se adresează Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care dormea, învăluit în hainele sale.

(2) Revelația, care atunci când cobora asupra Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl copleșea cu greutatea ei. Un alt înțeles este „Ordine importante”.

(3) O altă interpretare acceptată este „Cu adevărat, trezirea [pentru Rugăciune] în timpul nopții este mai grea...” însemnând că poate fi făcută doar de credincioșii adevărați.

17. Și cum voiți voi - dacă rămâneți necredincioși - să vă apărați de o Zi care îi va face pe copiii cărunți,⁽⁴⁾
18. În care Cerul se va despica⁽⁵⁾ și făgăduința Lui se va împlini negreșit!
19. Aceasta este o îndemnare și cine voiește va urma drumul către Domnul său.
20. Cu adevărat, Domnul tău, [o, Mohammed] Știe că tu stai în picioare [pentru Rugăciune] aproape două treimi din noapte, sau jumătate din ea, sau o treime din ea, ca și o parte dintre cei care sunt cu tine. Allah hotărăște noaptea și ziua. El a Știut că voi nu veți putea petrece toată noaptea în Rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu îngăduință. Deci recitați atât cât vă este cu putință din Coran! El a Știut că unii dintre voi vor fi bolnavi, că alții călătoresc prin lume, în căutarea Harului lui Allah, și că alții se luptă pe calea lui Allah! Deci recitați atât cât vă este cu putință din el, împliniți Rugăciunea [As-Salat], dați Dania [Az-Zakat] și faceți-I lui Allah un împrumut frumos⁽⁶⁾, căci binele pe care îl trimiteți înainte pentru sufletele voastre îl veți afla la Allah mai bun, ca răsplată, și mai mare. Și rugați-L pe Allah de iertare, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător]!

(4) Un alt înțeles este „cum puteți evita [pedeapsa]” în acea Zi?

(5) De teroarea acelei Zile.

(6) Sub forma milosteniilor date de dragul Lui.

Surat (74) Al-Muddathir^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim],

1. O, tu cel acoperit!⁽¹⁾
2. Ridică-te și îndeamnă!
3. Pe Domnul tău preamărește-L,
4. Veșmintele tale curățește-le
5. Și de nelegiuire⁽²⁾ stai departe
6. Și nu dăruie, căutând să dobândești mai mult,
7. Și pentru Domnul tău îndură!
8. Când se va sufla în Trâmbiță,
9. Aceea va fi atunci o Zi grea,
10. Deloc ușoară pentru necredincioși!
11. Lasă-Mă cu cel pe care L-am creat singur⁽³⁾
12. Și căruia i-am dăruit avere îndestulătoare
13. Și copii care-l însoțesc tot timpul
14. Și căruia i le-am netezit pe toate
15. Și care dorește ca Eu să-i dau și mai mult.
16. Dar nu! Căci el a tăgăduit Versetele Noastre cu încăpățănare,
17. Iar Eu îl voi sili să urce [As-Sa`ud, un munte în Iad].
18. El a cugetat și a hotărât!⁽⁴⁾
19. Și distrus să fie! După cum a hotărât!

(*) Cel acoperit.

(1) Referindu-se la Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

(2) În mod specific idoli sau în general un comportament rău.

(3) Fără avere sau copii. Referința este pentru al-Ualid bin al-Mugheerah, care, după ce a înclinat către Coran, el l-a negat public pentru a câștiga aprobarea celor din Qurayș.

(4) Despre ce ar spune cu privire la Coran și cum l-ar putea discredita pe Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

20. Distrus să fie! După cum a hotărât!
21. Apoi el a mai cugetat,
22. Apoi s-a posomorât și s-a încruntat,
23. Apoi s-a întors și s-a arătat trufaș
24. Și a spus: „Aceasta nu este decât vrăjitorie care se învață.
25. Aceasta nu este decât vorba unui om!”
26. Îl voi face să ardă în Saqar⁽⁵⁾.
27. Și de unde să știi tu ce este Saqar?
28. El nu lasă și nu cruță,
29. Arzând și înnegrind pielea
30. Și peste el veghează nouăsprezece [Îngeri]!
31. Și nu am pus Noi ca păzitori peste Foc decât Îngeri și nu am stabilit numărul lor decât ca încercare pentru cei care nu cred și pentru cei cărora le-a fost trimisă Cartea, să fie încredințați, și pentru ca să sporească în credință aceia care cred și pentru ca aceia cărora le-a fost dăruită Cartea și dreptcredincioșii, să nu se îndoiască, și pentru ca cei care au în inimile lor boală și necredincioșii să spună: „Ce a Voit Allah cu această pildă?” Astfel îl duce Allah în rătăcire pe cel care Voiește El și îl călăuzește pe cel care Voiește El. Și nu-i cunoaște pe soldații Domnului tău decât numai El. Și aceasta nu este decât îndemnare pentru oameni.
32. Nu! Jur pe Lună
33. Și pe noaptea care se duce
34. Și pe zorile care se ivesc!
35. Cu adevărat, el [Focul] este una din cele mai mari [nenorociri]
36. O prevenire pentru oameni,
37. Pentru acela dintre voi care voiește să meargă înainte⁽⁶⁾ sau să rămână în urmă!
38. Fiecare suflet este zălog pentru ceea ce și-a agonisit,
39. Afară de aleșii dreptei,
40. Care vor întreba în Grădini
41. Despre cei nelegiuți:

(5) Unul dintre numele proprii ale Iadului.

(6) Către calea cea dreaptă prin acceptarea avertizărilor.

42. „Ce v-a adus pe voi în focul Iadului?”
43. Iar ei vor răspunde: „Noi nu am fost dintre aceia care au împlinit Rugăciunea
44. Și noi nu l-am hrănit pe cel sărman
45. Și noi am ponegrit laolaltă cu bârfitorii
46. Și noi am socotit drept minciună Ziua de Apoi,
47. Până ce ne-a venit nouă ceea ce este sigur!”
48. Și nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea mijlocitorilor.
49. Oare de ce se întorc ei de la Îndemnare,
50. De parcă ar fi niște măgari sălbatici speriați
51. Ce fug de leu?
52. Fiecare om dintre ei ar voi să i se dea niște foi întinse.
53. Dar nu! Ei mai degrabă nu se tem de Viața de Apoi [de pedeapsa lui Allah]!
54. Dar nu! El [Coranul] este cu adevărat o Îndemnare!
55. Și cine voiește îl pomenește [recitându-l].
56. Însă nu primesc îndemnare decât dacă Allah Voiește. El este Cel de temut și El este Cel care Stăpânește Iertarea!

Surat (75) Al-Qiyama^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Nu! Jur pe Ziua Învierii!
2. Și nu! Jur pe sufletul care singur se învinuiește⁽¹⁾!
3. Oare socotește omul [necredincios] că Noi nu vom aduna din nou oasele sale?
4. Ba da! Noi suntem în stare să potrivim la loc și vârfurile degetelor sale [amprente]!
5. Însă omul voiește mai degrabă să păcătuiască înainte⁽²⁾.
6. El întreabă: „Când va fi Ziua Învierii?”
7. Atunci când vederea va fi orbită
8. Și Luna se va întuneca
9. Și Soarele și Luna se vor uni și vor fi deopotrivă.
10. În Ziua aceea, omul va spune: „Unde este scăparea?”
11. Nici vorbă! Nu va fi loc de scăpare!
12. Numai la Domnul tău va fi în Ziua aceea întoarcerea!
13. În Ziua aceea, i se va vesti omului ceea ce a dat mai înainte⁽³⁾ și ceea ce a lăsat pentru mai târziu⁽⁴⁾.
14. Ba omul va fi o mărturie limpede împotriva lui însuși⁽⁵⁾,
15. Chiar dacă el va aduce dezvinovățirile sale.
16. [O, Mohammed] nu mișca limba ta pentru ca să-l grăbești [recitarea Coranului]!
17. Noi suntem datori cu strângerea lui și cu recitarea lui,
18. Iar când Noi îl vom recita [prin Gavriil], urmează recitarea sa.
19. Apoi, Noi suntem datori cu tâlcuirea lui.
20. Dar nu! Voi iubiți [viața] cea trecătoare

(*) Învierea.

(1) Al unui credincios care se acuză atunci când păcătuiește sau greșește.

(2) Se referă la necredincios, care neagă Ziua Judecării.

(3) Faptele sale care îl vor aștepta în Viața de Apoi.

(4) Ceea ce nu a făcut sau a amânat.

(5) Așa cum este descris în 36:65 și 41:20-23.

21. Și sunteți nepăsători față de Viața de Apoi!
22. În Ziua aceea, vor fi unele chipuri luminoase,
23. Care vor privi spre Domnul lor⁽⁶⁾,
24. Iar alte chipuri vor fi în Ziua aceea întunecate,
25. Așteptând să li se întâmple o nenorocire.
26. Dar nu! Când [sufletul] va ajunge la clavicule⁽⁷⁾
27. Și se va spune: „Cine este tămăduitor?”
28. Și el va crede că aceasta este despărțirea [de viață],
29. Și piciorul se va încolăci cu piciorul [gambele]⁽⁸⁾,
30. În Ziua aceea la Domnul tău vei fi condus!
31. Însă el [necredinciosul] nici nu a crezut, nici nu a făcut Rugăciunea.
32. Ci, dimpotrivă, el a învinuit de minciună și a întors spatele,
33. Apoi s-a dus spre familia sa, pășind cu îngâmfare.
34. Vai ție, vai!
35. Și încă o dată: Vai ție, vai!
36. Oare omul își închipuie că el va fi lăsat în voie⁽⁹⁾?
37. Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?
38. Apoi a fost un cheag de sânge, apoi [Allah] l-a plămădit și i-a dat chip armonios
39. Și a făcut din el doi soți - bărbat și femeie?
40. Și oare Acesta [Allah] nu are Putere să-i învie pe cei morți?

(6) Oamenii Paradisului își vor vedea Creatorul lor în Viața de Apoi.

(7) Atunci când un om este pe punctul de a muri, iar sufletul este pregătit pentru a părăsi corpul.

(8) Din cauza dificultăților pe care o persoană le întâmpină la moarte sau datorită conștientizării subite a realităților acestei vieți și a Vieții de Apoi. Se poate referi și la învăluirea sa după moarte.

(9) Fără a avea vreo responsabilitate sau fără să se întoarcă la Creator fără a fi judecat.

Surat (76) Al-'Insan^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Oare nu a avut omul parte de o bucată de timp când el nu era ceva vrednic de a fi pomenit?
2. Cu adevărat, Noi l-am creat pe om dintr-o picătură de amestecuri⁽¹⁾, ca să-l încercăm, și l-am făcut pe el cu auz și cu văz.
3. Cu adevărat, Noi l-am călăuzit pe drum, fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor.
4. Cu adevărat, Noi am pregătit pentru necredincioși lanțuri, fiare și un Foc cu vâlvățăi.
5. Cu adevărat, cei evlavioși vor bea dintr-un pahar, al cărui amestec va fi cu camfor⁽²⁾,
6. Dintr-un izvor din care beau robii [credincioși] lui Allah, făcându-l să țâșnească mereu.
7. Ei își țin legămintele și se tem de o Zi, al cărei rău se întinde peste tot.
8. Și-l hrănesc cu mâncare, în ciuda dragostei pentru ea⁽³⁾, pe cel sărman și pe orfan și pe prizonier,
9. [Zicând]: „Noi vă hrănim pentru a dobândi Fața lui Allah și nu voim de la voi nici răsplătă, nici mulțumire!
10. Cu adevărat, Noi ne temem de o Zi posomorâtă și tristă de la Domnul nostru!”
11. Allah îi va apăra pe ei de răul acelei Zile și-i va face pe ei să aibă parte de lumină și bucurie;
12. Și îi va răsplăti pe ei pentru că au răbdat, cu o Grădină și cu [veșminte] de mătase,
13. Rezemându-se pe divanuri, fără să vadă în ea nici Soare arzător, nici ger.
14. Și asupra lor se vor lăsa în jos umbrele ei, iar fructele ei vor atârna, [fiind la îndemâna lor].
15. Și se va trece printre ei cu vase de argint și cu pocaluri cristaline,

(*) Omul.

(1) O combinație între spermă și ovul, în uter.

(2) Un izvor frumos mirositor din Paradis.

(3) Se poate înțelege și „din dragostea pentru El” (Allah).

16. Cristaluri de argint făcute cu măsură precisă,
17. Și li se va da să bea [acolo] dintr-un pocal al cărui amestec va fi cu ghimbir,
18. [Scos] acolo dintr-un izvor ce se cheamă Salsabil.
19. Vor trece printre ei băieți veșnic tineri, care, când îi vezi, crezi că sunt mărgăritare înșirate.
20. Și când te vei uita acolo [în Paradis], vei afla plăcere și mare Împărăție.
21. Vor purta veșminte din mătase verde și brocart și vor fi împodobiți cu brățări de argint. Și Domnul lor le va da să bea dintr-o băutură curată.
22. [Li se va spune] „Cu adevărat, aceasta va fi pentru voi răsplata și râvna voastră va primi mulțumire.”
23. Cu adevărat, Noi ți-am trimis ție [o, Mohammed] Coranul treptat,
24. Așadar, fii răbdător și așteaptă judecata Domnului tău și nu da ascultare vreunui păcătos sau necredincios dintre ei!
25. Și pomenește Numele Domnului tău dimineața și seara
26. Și prosternează-te dinaintea Lui și o parte din noapte și laudă-L pe El și în timpul nopții îndelung!
27. Cu adevărat, aceștia [necredincioșii] iubesc viața trecătoare și lasă în urma lor⁽⁴⁾ o Zi grea.
28. Noi i-am creat pe ei și am întărit făptura lor, însă dacă Voim, Noi îi putem înlocui pe ei numaidecât cu alții asemenea lor.
29. Cu adevărat, aceasta este o Îndemnare și cine voiește apucă drumul către Domnul său.
30. Însă voi nu puteți voi decât dacă Binevoiește Allah, căci Allah este Alim [Atoateștiutor] [și] Hakim [Înțelept].
31. El lasă să intre pe cine Voiește sub Îndurarea Sa, iar nelegiuitorii le-a pregătit chin dureros.

(4) Neglijează. Înțelesul poate fi și „trimite înaintea lor”.

Surat (77) Al-Mursalat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe [vânturile] cele trimise în rafale
2. Și care suflă în vijelie,
3. Pe cele care risipesc, trimițând [Nori],
4. Și pe [Îngerii care coboară cu Versetele Coranului] care separă limpede [ceea ce este bun de ceea ce este rău]
5. Și [Îngerii] care aduc un îndemn,
6. În chip de dezvinovățire sau de prevenire!
7. Ceea ce vi se făgăduiește se va întâmpla negreșit!
8. Când Stelele se vor stinge
9. Și când Cerul se va despica
10. Și când munții se vor fărâmița
11. Și când Trimișilor li se va hotărî un timp!...(1)
12. Pentru care Zi au fost amânate?(2)
13. Pentru Ziua Judecății!
14. Și ce ți-ar putea spune ce e Ziua Judecății?
15. Vai(3), în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
16. Oare, nu am distrus Noi popoarele anterioare?
17. Și nu am făcut să le urmeze lor altele?
18. Astfel îi tratăm Noi pe păcătoși!
19. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
20. Oare nu v-am creat Noi dintr-o apă umilă [sperma]?
21. Pe care am așezat-o într-un loc statornic și sigur [uterul mamei]

(*) Cele trimise.

(1) Când sunt adunați pentru a depune mărturie pentru popoarele lor. Sfârșitul propoziției se înțelege a fi,... judecata promisă va avea loc."

(2) Se poate face referire fie la întâmplările menționate anterior sau la mărturia mesagerilor.

(3) Moarte și distrugere.

22. Până la un termen știut?
23. Noi am Hotărât astfel și cât de bine Hotărâm Noi!
24. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
25. Oare nu am făcut Noi Pământul un loc care-i adună
26. Pe cei vii și pe cei morți?
27. Și nu am făcut pe el munți trainici, semeți și nu v-am dat vouă să beți apă dulce?
28. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
29. [Li se va spune] „Purcedeți către ceea ce voi ați tăgăduit!
30. Purcedeți către o umbră [de fum] cu trei ramuri,
31. Care nu este nici umbroasă și care nici nu apără de flacăra.”
32. Cu adevărat, ea aruncă scânteii cât turnurile,
33. Ca și când ar fi niște cămile galbene înnegrite.
34. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
35. Aceasta este Ziua în care ei nu vorbesc
36. Și nu li se va îngădui lor să se dezvinovățească!
37. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!
38. Aceasta este Ziua Judecății, în care Noi vă vom aduna laolaltă cu cei de dinainte;
39. Și dacă aveți un vicleșug, atunci uneltiți împotriva Mea!
40. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
41. Cu adevărat, cei evlavioși se vor afla la umbră și printre izvoare,
42. Ca și printre fructe după cum poftesc,
43. [Și li se va spune] „Mâncați și beți cu plăcere, pentru ceea ce ați făcut!”
44. Astfel îi răsplătim Noi pe binefăcători!
45. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
46. [O, necredincioșilor!] „Mâncați și bucurați-vă puțin! Cu adevărat, voi sunteți nelegiuți!”
47. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
48. Și când li se spune lor „Prosternați-vă!” ei nu se prosternează.
49. Vai, în Ziua aceea, pentru cei care tăgăduiesc!
50. Și în care Cuvânt vor crede ei după el [Coranul]?

Surat (78) An-Naba'^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Despre ce întreabă întreolaltă?
2. Despre Vestea cea mare⁽¹⁾,
3. În privința căreia sunt în neînțelegere!
4. Ei, bine, nu! Ei o să afle cât de curând!
5. Și încă o dată: Nu! Ei o să afle!
6. Oare nu am făcut Noi Pământul un pat?
7. Și munții ca țărugi?⁽²⁾
8. Și v-am creat pe voi perechi
9. Și v-am lăsat vouă somnul [un mijloc] pentru odihnă
10. Și am făcut din noapte un veșmânt⁽³⁾
11. Și am făcut ziua pentru agonisirea hranei
12. Și am durat deasupra voastră șapte [Ceruri] întărite
13. Și am făcut o lampă aprinsă [Soarele]
14. Și am pogorât din Nori apă din belșug,
15. Pentru ca să facem să se ivească grâne și ierburi, cu ajutorul ei,
16. Și grădini dese.
17. Cu adevărat, Ziua Judecății va fi un termen [pentru adunare]!
18. O Zi în care se va suna în Trâmbiță și veți veni în cete,
19. Și se va deschide Cerul cu niște porți
20. Și munții vor fi clintiți din loc și vor fi ca un miraj,
21. Cu adevărat, Gheena va fi loc de chinuri
22. Și va fi adăpost pentru nelegiuți,

(*) Vestea.

(1) Învierea.

(2) Pentru a face Pământul stabil și echilibrat.

(3) Acoperindu-vă și ascunzându-vă în întunecimea sa.

23. Pentru a petrece în ea veacuri la rând;
24. Nu vor gusta în ea răcoare și nici băutură,
25. Ci numai apă clocotită și puroi,
26. Ca răsplată dreaptă!⁽⁴⁾
27. Cu adevărat, ei nu se așteptau să dea socoteală
28. Și țin de minciună Versetele Noastre, fără întrerupere,
29. În vreme ce toate lucrurile sunt adunate într-o carte.
30. „Gustați, așadar [pedeapsa voastră]! Și nu vă vom spori vouă decât chinul!”⁽⁵⁾
31. Însă pentru cei evlavioși va fi o izbândă⁽⁶⁾:
32. Grădini și struguri,
33. Și [fete frumoase] cu sâni rotunjiți - toate la fel de tinere -
34. Și pocale pline⁽⁷⁾.
35. Nu vor auzi în ele vorbe deșarte și nici minciuni.
36. [Aceasta este] răsplată de la Domnul tău și un Dar îmbelșugat⁽⁸⁾,
37. [De la] Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, Ar-Rahman [Cel Milostiv]. Și ei nu vor cuteza să-I spună Lui o vorbă.⁽⁹⁾
38. O Zi în care Duhul [Gavriil] și Îngerii se vor așeza în rând și nimeni nu va vorbi, în afară de cel căruia Ar-Rahman [Cel Milostiv] îi va da îngăduință și care va spune adevărul.
39. Această Zi este adevărată. Deci, acela care voiește, trebuie să caute adăpost la Domnul său.
40. Cu adevărat, Noi v-am prevenit despre o pedeapsă apropiată, în Ziua când omul va vedea ce au făcut mâinile sale mai înainte⁽¹⁰⁾, iar necredinciosul va zice: „Vai mie! Ce bine dacă aș fi fost țărană!”

(4) În comparație cu păcatele lor.

(5) Li se va spune celor din Iad.

(6) Siguranță, succes și răsplată, inclusiv scăpare de Iad.

(7) De vin ce nu îmbată.

(8) Drept rezultat al faptelor lor bune și al Generozității nelimitate a lui Allah.

(9) Niciuna dintre creațiile lui Allah nu vor putea să se roage de El în Ziua Judecării, decât cu permisiunea Sa.

(10) Faptele pe care le-a făcut în această viață, care îl așteaptă pe om în Viața de Apoi.

Surat (79) An-Nazi'at^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe cei care smulg cu putere⁽¹⁾
2. Și pe cei care iau cu blândețe⁽²⁾
3. Și pe cei care plutesc iute, în libertate⁽³⁾,
4. Și pe cei care se grăbesc, întrecându-se⁽⁴⁾,
5. Și pe cei care orânduiesc lucrurile!⁽⁵⁾
6. În Ziua aceea, se va cutremura Pământul, [la prima suflare în Trâmbiță],
7. Pe care îl va urma numaidecât următorul.
8. În Ziua aceea, vor fi inimi⁽⁶⁾ cuprinse de spaimă,
9. Dar privirile lor⁽⁷⁾ vor fi plecate.
10. Ei [sunt cei care în viața pământească] spuneau: „Oare noi vom fi întorși la viața de dinainte,
11. Când noi vom fi niște oase putrede?”⁽⁸⁾
12. Ei ziceau: „Aceasta va fi, așadar, o întoarcere pierdută!”
13. Atunci va fi numai un sunet înfiorător
14. Și iată-i pe ei întorși la viață, din nou pe fața pământului!
15. Oare a ajuns până la tine povestea lui Moise?
16. Când l-a Chemat Domnul său în valea cea sfântă, Tova,
17. [Spunându-i]: „Du-te la Faraon, căci el se întrece [în comiterea de păcate]!”
18. Și spune-i: „Vrei să te curățești
19. Și să te călăuzesc către Domnul tău, pentru ca tu să fii cu frică [de El]?”

(*) Cei care smulg.

(1) Îngerii care scot afară cu forță sufletele celor destinați pentru Iad.

(2) Îngerii care scot afară cu ușurință sufletele celor destinați pentru Paradis.

(3) Întrecându-se să execute Poruncile lui Allah.

(4) Întrecându-se să ducă sufletele necredincioșilor în Paradis.

(5) Conform destinului prescris de Allah.

(6) Ale necredincioșilor care au negat Învierea.

(7) Ale necredincioșilor.

(8) Necredincioșii au spus aceasta batjocorind avertizarea.

20. Și el i-a arătat lui minunea cea mai mare⁽⁹⁾,
21. Însă el [Faronul] a socotit-o minciună și nu s-a supus,
22. Apoi a întors spatele și a plecat degrabă,
23. A adunat [oamenii] și a strigat.
24. Și a zis: „Eu sunt Domnul vostru cel mai înalt!”
25. Atunci l-a lovit pe el Allah cu pedeapsa Lumii de Apoi și a acestei lumi.
26. Întru aceasta este o pildă pentru cel ce se teme [de Allah].
27. Sunteți voi mai greu de făcut sau Cerul pe care l-a înălțat El?
28. El a ridicat bolta lui și l-a orânduit pe deplin,
29. El a făcut întunecată noaptea lui și a scos la iveală ziua lui
30. Și Pământul, după aceea, l-a întins
31. Și a făcut să iasă din el apa lui și pășunea lui.
32. Și a întărit munții lui,
33. Drept înzestrare pentru voi și pentru animalele voastre.
34. Iar când va veni nenorocirea cea mai mare⁽¹⁰⁾,
35. Ziua în care omul își va aduce aminte de cele pentru care a trudit
36. Și se va arăta Iadul pentru cel care vede...
37. În ce-l privește pe cel care s-a întrecut
38. Și a pus mai presus viața din această lume,
39. Iadul va fi sălașul lui!...
40. Iar în ce-l privește pe cel care se teme de Ziua când se va înfățișa Domnului⁽¹¹⁾
său și și-a oprit sufletul de la pofte,
41. Raiul îi va fi sălaș!...
42. Te întreabă ei despre Ceas, când va fi termenul lui?
43. Ce poți tu pomeni despre el?⁽¹²⁾
44. La Domnul tău este termenul lui.
45. Tu ești numai un prevenitor pentru cel care se teme de el,
46. Iar în Ziua când îl⁽¹³⁾ vor vedea, li se va părea lor că ei nu au petrecut decât numai
o seară sau o dimineață.

(9) Miracolul toiagului său care s-a transformat într-un șarpe.

(10) Ziua Învierii.

(11) A se vedea 55:46.

(12) Mohammed nu are știință despre el, cum ar putea să îi informeze?

(13) Ceasul, Învierea.

Surat (80) 'Abasa^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. El [profetul Mohammed] s-a încruntat și s-a întors,
2. Când orbul a venit la el⁽¹⁾ [întrerupându-l ca să-l întrebe].
3. Și de unde să știi [o, Mohammed]? Poate că el a voit să se curățească⁽²⁾
4. Sau a venit să fie îndemnat și i-ar fi fost spre folos îndemnarea!
5. Însă în ce-l privește pe cel care crede că nu are nevoie⁽³⁾,
6. Tu către el te îndrepti,
7. Fără să ai nicio vină dacă el nu se curățește⁽⁴⁾,
8. Iar în ce-l privește pe cel care vine la tine cu râvnă [pentru cunoaștere]
9. Și este cu frică [de Allah],
10. Pe acela îl neglijezi.
11. Dar nu! El [Coranul] este o Îndemnare
12. Și cine voiește se lasă îndemnat.
13. Înscriș pe foi cinstite,
14. Înălțate și curate,
15. Purtate de mâinile unor scribi (Îngeri mesageri),
16. Nobili și pioși.
17. Blestemat este omul! Cât de necredincios este el!
18. Din ce l-a creat pe el?
19. Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].

(*) El s-a încruntat.

(1) Abdullah, fiul lui Umm Maktum.

(2) Ca urmare a ceea ce a învățat de la tine.

(3) Fără nevoie de credință sau fără nevoie de Allah. Aici se face referire la un anumit membru influent din Qurayș pe care Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spera să îl aducă la Islam.

(4) Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era responsabil doar pentru transmiterea Mesajului, nu pentru călăuzirea supremă.

20. Apoi i-a făcut lui drumul ușor⁽⁵⁾,
21. Apoi l-a lăsat pe el să moară și a orânduit să fie pus în mormânt⁽⁶⁾,
22. Apoi, atunci când va Voi, îl va învia pe el.
23. Dar nu! [Omul] nu împlinește ceea ce El îi poruncește...
24. Atunci să cugete omul la hrana sa [ca să vadă cum a ajuns la el]!...
25. Noi am vărsat apa din belșug,
26. Apoi am crăpat Pământul, despicându-l [cu răsaduri],
27. Și am făcut să crească pe el grâne,
28. Viță de vie și iarbă,
29. Măsline și palmieri,
30. Grădini cu pomi (înalți) și deși,
31. Fructe și ierburi,
32. Spre folosul vostru și al dobitoacelor voastre.
33. Și când va veni Zgomotul cel Asurzitor⁽⁷⁾,
34. În Ziua aceea va fugi omul de fratele lui,
35. De mama lui, de tatăl lui,
36. De soața lui și de copiii lui!
37. În Ziua aceea, fiecare om va avea lucrul său care îi va fi de ajuns.
38. În Ziua aceea, vor fi chipuri luminoase,
39. Surâzătoare și vesele,
40. Și în Ziua aceea, vor fi chipuri cu colb pe ele,
41. Pe care le va acoperi întunericul, -
42. Aceștia sunt necredincioșii nelegiuți.

(5) În această viață (nașterea). Se poate referi și la viața în sine, care a fost făcută ușoară prin călăuzirea lui Allah.

(6) Pentru a-i ascunde corpul putrezitor.

(7) Zgomotul asurzitor al Trămbiței care anunță Învierea. Aș-Şakhkah este, de asemenea, un nume pentru Ziua Învierii.

Surat (81) At-Takwir^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Când Soarele se va strânge și se va întunece
2. Și când Stelele vor cădea și se vor risipi
3. Și când munții vor fi spulberați
4. Și cămilele⁽¹⁾ îngreunate de zece luni vor fi neîngrijite,
5. Când sălbăticiunile vor fi adunate laolaltă
6. Și când mările se vor aprinde,
7. Când sufletele se vor împerechea [cu cei asemenea lor]
8. Și când fetița îngropată de vie va fi întrebată
9. Pentru ce păcat a fost omorâtă,
10. Când foile⁽²⁾ vor fi desfăcute și împărțite
11. Și când Cerul va fi dezgolit și îndepărtat,
12. Și când Iadul se va aprinde
13. Și când Raiul va fi adus aproape,
14. Atunci va ști [fiecare] suflet ce a adus⁽³⁾.
15. Dar nu! Jur pe Stelele ce se retrag [dispărând ziua și apărând noaptea],
16. Ce grăbesc să se ascundă,
17. Și pe noaptea slab întunecată [furișată]
18. Și pe dimineața care vine!
19. Acesta [Coranul] este Cuvântul [transmis de] un Mesager nobil [Gavriil],
20. Înzestrat cu mare putere, cu vază la Stăpânul Tronului,
21. Căruia i se arată supunere acolo, cinstit.

(*) Întunecarea.

(1) Acest verset face referire la distragerea oamenilor de la cele mai de preț bunuri.

(2) Pe care sunt înregistrate faptele tuturor oamenilor.

(3) Toate faptele omului din această viață, ce au condus sufletul în Viața de Apoi.

22. Tovarășul vostru [Mohammed] nu este nebun!
23. El l-a văzut în zarea limpede⁽⁴⁾ [pe Gavriil].
24. Și el [Mohammed] nu este cu necunoscutul [ce i-a fost revelat] zgârcit [ascunzându-l]⁽⁵⁾.
25. Acesta nu este nici cuvântul unui șeitan alungat cu pietre!
26. Deci unde [voiți să] vă duceți?⁽⁶⁾
27. El nu este decât o îndemnare pentru lumi,
28. Pentru acela dintre voi care voiește să meargă pe drumul cel drept.
29. Dar voi nu puteți voi decât dacă Voiește Allah, Stăpânul lumilor.

(4) În Est, unde răsare soarele. A se vedea 53:6.

(5) Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a ascuns știința despre necunoscut pe care Allah i-a revelat-o în Coran.

(6) Negând Coranul și acuzându-l pe Profetul Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat (82) Al-Infitar^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Când Cerul se va despica
2. Și Stelele vor cădea
3. Când mările vor izbucni [în flăcări]
4. Și când mormintele vor fi răsturnate,
5. Atunci va ști [fiecare] suflet ce a împlinit [ce a fost] și ce a lăsat [și ce a ajuns].
6. O, omule! Ce te-a făcut pe tine să fi neglijent în privința Domnului tău Al-Karim [Cel Generos],
7. Care te-a creat, te-a întregit și ți-a dat statură dreaptă
8. Și te-a plăsmuit pe tine în chipul în care a Voit?
9. Dar nu! Voi nu credeți în Ziua Judecății!
10. Însă peste voi sunt veghetori⁽¹⁾
11. Cinstiți, care scriu.
12. Ei știu ce faceți voi.
13. Cei evlavioși vor intra în Rai,
14. Iar nelegiuții vor intra în Iad,
15. Vor arde în el în Ziua Judecății,
16. Fără puțința de a scăpa de el.
17. Dar de unde să știi tu ce este Ziua Judecății?
18. Și încă o dată: de unde să știi tu ce este Ziua Judecății?
19. Este Ziua în care niciun suflet nu va putea [face nimic] pentru alt suflet și în Ziua aceea Porunca va fi a lui Allah.

(*) Despicarea.

(1) Îngeri care înregistrează faptele oamenilor în cărți.

Surat (83) Al-Mutaffifin ^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim],

1. Vai acelor care înșeală la măsură⁽¹⁾,
2. Aceia care, dacă li se măsoară de către [alți] oameni, voiesc măsură întreagă,
3. Însă atunci când ei măsoară și cântăresc, dau mai puțin!
4. Oare nu cred aceia că ei vor fi înviați
5. Într-o Zi mare,
6. O Zi în care oamenii vor sta înaintea Stăpânului lumilor?
7. Dar nu! Celor nelegiuți le este scris că se vor afla în Sijjin! -
8. Dar de unde să știi tu ce este Sijjin? -
9. [Este destinația⁽²⁾ înscrisă] într-o carte scrisă limpede!
10. Vai în Ziua aceea pentru cei care tăgăduiesc,
11. Pentru cei care tăgăduiesc Ziua Judecății!
12. Însă nu o tăgăduiește pe ea decât cel nelegiuit și păcătos,
13. Care, atunci când i se recită lui Versetele Noastre, zice: „Povești ale celor de demult!”
14. Dar nu! S-au acoperit de rugină inimile lor cu cele pe care le-au agonisit!⁽³⁾
15. Nu! În Ziua aceea ei vor fi împiedicați de la vederea Domnului lor!
16. Apoi ei vor fi cei care ajung și ard în Iad
17. Și atunci li se va zice [lor]: „Aceasta este ceea ce ați tăgăduit!”
18. Dar nu! Celor dreți le este scris că ei se vor afla în Illiyyun.
19. Dar de unde să știi tu ce este Illiyyun?
20. [Este destinația⁽⁴⁾ înscrisă] într-o carte scrisă limpede!
21. Vor face mărturie pentru ea cei apropiați [de Allah].

(*) Cei care înșală la măsură.

(1) Cei care înșeală oamenii la cântărire prin faptul că le dau mai puțin decât ceea ce au plătit.

(2) Cel mai jos nivel al Iadului.

(3) Păcatele lor.

(4) Cel mai înalt nivel al Paradisului.

22. Cei drepti se vor afla în [Grădinile] plăcerii.
23. Îi vor privi de pe divanuri.
24. Pe fețele lor vei recunoaște strălucirea binecuvântărilor (Raiului).
25. Li se va da să bea dintr-un nectar pecetluit⁽⁵⁾,
26. A cărui pecete⁽⁶⁾ este moscul. Și întru aceasta [se cuvine] să se întreacă cei care se întrec.
27. Iar amestecul lui este din Tasnim⁽⁷⁾.
28. Un izvor din care beau cei apropiați [de Allah].
29. Cei ce sunt nelegiuți au râs de cei care cred,
30. Iar când au trecut pe lângă ei, și-au făcut semne,
31. Iar când s-au întors la familiile lor, s-au întors ei batjocorind,
32. Iar când i-au văzut pe ei, au zis: „Aceștia sunt în rătăcire!”
33. Ori ei nu au fost trimiși ca păzitori asupra lor!
34. În Ziua aceasta⁽⁸⁾ cei care cred vor râde de necredincioși,
35. Privind de pe divanuri.
36. [Nu-i așa că] sunt răsplătiți necredincioșii pentru ceea ce au săvârșit?

(5) Delicios și care nu îmbată.

(6) Mireasma.

(7) Cel mai înalt izvor din Paradis și cea mai plăcută băutură de către locuitorii săi.

(8) În Ziua Judecății.

Surat (84) Al-Inșiqaq^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Când Cerul se va crăpa
2. Și-I va da ascultare Stăpânului său, după cuviință⁽¹⁾,
3. Când Pământul va fi întins
4. Și va arunca afară ceea ce se află în el⁽²⁾ și se va deșerta
5. Și-I va da ascultare Stăpânului său, după cuviință...
6. O, omule! Tu te silești către Domnul tău din răputeri⁽³⁾ și tu Îl vei întâlni!
7. În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea în dreapta sa,
8. Cu acela se va face socoteală ușoară
9. Și el se va întoarce la familia sa bucuros.
10. Însă în ce-l privește pe cel căruia cartea sa i se va da prin spatele său,
11. Acela se va ruga pentru pieire,
12. Și va arde în flăcări.
13. Cu adevărat, el a fost bucuros în mijlocul familiei sale
14. Și și-a închipuit că nu se va întoarce niciodată.
15. Dar nu! Domnul lui l-a văzut pe el prea bine.
16. Nu! Jur pe amurg
17. Și pe noapte și pe ceea ce adună ea [în întunericul ei]
18. Și pe Luna care se întregește!
19. Voi veți trece de la o stare la alta!⁽⁴⁾
20. Dar ce au ei că nu cred,

(*) Crăparea.

(1) Va auzi porunca lui Allah și se va grăbi să o îndeplinească.

(2) Cei morți.

(3) Luptându-se de-a lungul vieții să îl întâlnească pe Domnul lor, grăbindu-se către moarte.

(4) În diferite stări, atât în această viață cât și în Viața de Apoi.

21. Iar când li se citeşte Coranul nu se prosternează?
22. Însă aceia care nu cred îl socotesc mai degrabă minciună,
23. Iar Allah ştie mai bine ce ascund ei.
24. Vesteste-le lor, aşadar, un chin dureros,
25. Afară de aceia care cred şi plinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de o răsplată neîntreruptă.

Surat (85) Al-Buruj^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe Cerul cu constelații
2. Și pe Ziua făgăduită!
3. Pe martor [Ziua de Vineri] și pe ceea ce este mărturisit [Ziua Arafah]!
4. Blestemați să fie cei [care] au săpat șanțul adânc⁽¹⁾,
5. Cel cu focul aprins de vreascuri [din abundență],
6. În vreme ce stăteau așezați lângă el
7. Și ei erau martori la ceea ce le-au făcut credincioșilor⁽²⁾,
8. Pe care nu s-au răzbunat decât pentru că ei au crezut în Allah Al-Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hamid [Cel Vrednic de Laudă],
9. A Căruia este Împărăția Cerurilor și a Pământului. Iar Allah este Martor peste toate.
10. Cu adevărat, cei care i-au prigonit pe cei credincioși și pe cele credincioase, iar apoi nu s-au căit, vor avea parte de chinurile Gheenei și vor avea parte de chinurile Focului.
11. Însă aceia care cred și împlinesc fapte bune, vor avea parte de Grădini pe sub care curg râuri și aceasta este izbânda cea mare.
12. Răzbunarea Domnului tău este aspră.
13. El este Cel care face prima oară [creația] și El este Cel care o face din nou.
14. El este Al-Ghafur [Cel Iertător] [și] Al-Uadud [Cel Plin de Dragoste],
15. Stăpânul Tronului, Al-Majid [Cel Glorios],
16. Cel care face ceea ce Voiește.

(*) Constelațiile.

(1) Cei care au săpat șanțul adânc au fost oamenii unui rege tiranic care a refuzat să își lase oamenii să creadă în Allah. Fapta rea pe care au făcut-o în ascultarea regelui lor le-a adus blestemul lui Allah.

(2) După ce i-au aruncat pe credincioși în șanțul plin cu foc, ei au stat pe margine și s-au uitat la ei cum au ars de vii. Acest eveniment a avut loc înainte de timpul profetului Mohammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

17. Oare a ajuns până la tine vestea despre oștenii
18. Lui Faraon și ai neamului Thamud?
19. Aceia care nu cred stăruie în tăgăduire,
20. Însă Allah, care se află în urma lor [cunoscându-le faptele], îi cuprinde pe ei⁽³⁾.
21. Dar acesta este un Coran glorios,
22. Scris pe o Tablă bine Păstrată [de Allah].

(3) A se vedea 2:19.

Surat (86) At-Tariq^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe Cer și pe cel care vine noaptea!
2. Dar de unde să știi tu ce este cel care vine noaptea?!
3. [Acesta este] luceafărul cel strălucitor!
4. Nu este suflet care să nu aibă asupra sa un păzitor,
5. Deci să cugete omul din ce este el creat!
6. El este creat dintr-o apă fășnită,
7. Ce iese dintre coaste și șira spinării!
8. Cu adevărat, El are puterea să-l facă din nou,
9. În Ziua în care se vor dezvălui tainele⁽¹⁾,
10. Și atunci nu va avea nici putere, nici ajutor.
11. Pe Cerul cel cu revenirea [ploii]
12. Și pe Pământul cu crăpături⁽²⁾!
13. Cu adevărat, el [Coranul] este un Cuvânt hotărâtor,
14. El nu este o glumă!
15. Ei plănuiesc un vicleșug,
16. Dar și Eu am un Plan!
17. Deci, dă-le un răgaz necredincioșilor! Dă-le lor un scurt răgaz!⁽³⁾

(*) Cel care vine noaptea.

(1) Expuse și examinate.

(1) Din care cresc plante.

(1) Nu te grăbi să te răzbuni, fiindcă vei vedea cum vor ajunge ei.

Surat (87) Al-'A'la^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Slăvește Numele Domnului tău Al-'A'la [Cel Preaînalt]
2. Care a creat și a plămădit
3. Și care a orânduit și a călăuzit,
4. Care a făcut să se ivească pășunea,
5. Iar apoi a făcut-o fân întunecat!
6. Noi te vom învăța [o, Mohammed] să reciți [Coranul], astfel încât tu să nu uiți,
7. Decât numai ce Voiește Allah; El Cunoaște deopotrivă ceea ce se rostește și ceea ce este ascuns.
8. Noi îți vom ușura către ceea ce este [mai] ușor⁽¹⁾
9. Deci îndeamnă, dacă îndemnarea este spre folos⁽²⁾.
10. Cel ce se teme [de Allah] se lasă îndemnat,
11. Dar se ferește cel nelegiuit,
12. Care va arde în focul cel mai mare,
13. În care nici nu va muri, nici nu va trăi [o viață ușoară].
14. Va izbândi cel ce se curățește [acceptând monoteismul]
15. Și Numele Domnului său Îl pomenește și face Rugăciunea.
16. Dar voi alegeți viața din această lume,
17. Însă Viața de Apoi este mai bună și este dăinuitoare.
18. Aceasta se află și în foile cele vechi,
19. În foile lui Avraam și ale lui Moise.

(*) Cel Preaînalt.

(1) Calea și Religia lui Allah, care este ușoară și firească sau către Paradis, prin oportunități de a face fapte bune.

(2) Oriunde este auzită sau înțeleasă.

Surat (88) Al-Ghaṣiyya ^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Oare a ajuns la tine vestea despre cea care copleșește [Ziua Învierii]?
2. În Ziua aceea, vor fi chipuri umilite,
3. Muncindu-se, istovite⁽¹⁾,
4. Arzând într-un foc fierbinte.
5. Și li se va da să bea dintr-un izvor clocotitor
6. Și nu vor avea ca mâncare decât dari⁽²⁾,
7. Ce nici nu îngrașă [trupul celui care mănâncă, hrânindu-l] și nici nu [îi] astâmpără foamea.
8. Și în Ziua aceea vor fi chipuri vesele,
9. Mulțumite de strădania lor [de pe pământ],
10. Într-o Grădină înălțată,
11. În care nu vor auzi vorbe deșarte⁽³⁾.
12. În ea va fi un izvor ce curge,
13. În ea vor fi divanuri ridicate
14. Și pocale așezate
15. Și perne rânduite
16. Și covoare așternute.
17. Oare nu se uită ei la cămile cum au fost ele create?
18. Și la Cer, cum cum a fost el înălțat?
19. Și la munți, cum au fost ei ridicați [și cum sunt ei fermi]?
20. Și la Pământ, cum a fost el întins?

(*) Cea care acoperă.

(1) Au făcut fapte în această viață ce nu le-au adus niciun folos deoarece aceștia nu aveau credință sau acestea nu erau făcute pentru mulțumirea lui Allah.

(2) O plantă otrăvitoare, cu spini.

(3) Nicio insultă, falsitate, imoralitate sau bârfă.

21. Deci îndeamnă [o, Mohammed]! Tu eşti numai un îndemnător,
22. Tu nu ai putere asupra lor [ca să-i sileşti la credinţă],
23. Însă pe cel care întoarce spatele şi nu crede,
24. Pe acela îl va chinui Allah cu chinul cel mai mare.
25. La Noi este întoarcerea lor
26. Şi, cu adevărat, Nouă Ne revine să le cerem lor socoteală!

Surat (89) Al-Fajr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe zori
2. Și pe cele zece nopți!⁽¹⁾
3. Pe cel care are pereche și pe cel fără pereche
4. Și pe noaptea ce se scurge!
5. Oare este acesta un jurământ pentru cel cu pricepere?⁽²⁾
6. Oare nu ai văzut ce a făcut Domnul tău cu 'Ad,
7. Cu Iram⁽³⁾, [cetatea] cu corturi ridicate,
8. Care nu a mai fost alta creată asemenea ei printre cetăți
9. Și cu cei din neamul Thamud, care au tăiat stâncile din vale [pentru a-și construi locuințe],
10. Și cu Faraon, stăpânul soldaților⁽⁴⁾
11. Care au fost nelegiuîți în cetățile [lor]
12. Și au înmulțit stricăciunea în ele?
13. Așadar, Domnul tău a vărsat asupra lor chinuri felurite!
14. Cu adevărat, Domnul tău vă Observă!
15. Cât despre om, când Domnul său îl încearcă și îl cinstește și este Îndurător cu el, atunci el zice: „Domnul meu m-a cinstit!”⁽⁵⁾
16. Însă când Domnul său îl încearcă și-i micșorează lui înzestrarea, atunci el zice: „Domnul meu m-a umilit!”
17. Dar nu⁽⁶⁾! Voi nu-l cinstiți pe orfan

(*) Zorile.

(1) Interpretate de obicei ca primele 10 nopți din luna Dhul-Hijjah.

(2) Bazat pe următorul verset, ceea ce jură Allah este că El îi va pedepsi cu siguranță pe necredincioși.

(3) Un alt nume pentru primii oameni ai lui 'Aad, la care a fost trimis profetul Hud.

(4) Prin care i-a torturat pe oameni.

(5) El este mai degrabă mândru decât recunoscător.

(6) Nu este ceea ce îți imaginezi. Dimpotrivă Allah îi încearcă pe oameni prin prosperitate și greutate și răsplătește cu onoarea în Viața de Apoi atât recunoștința, cât și răbdarea.

18. Și nu vă îndemnați la hrănirea sărmanului
19. Și mâncați moștenirea cu lăcomie⁽⁷⁾
20. Și iubiți averea cu o dragoste fără de margini!
21. Nu! Când Pământul va fi prefăcut în pulbere
22. Și va veni Domnul tău⁽⁸⁾, când Îngerii vor sta în rânduri
23. Și va fi adus în Ziua aceea Iadul, în Ziua aceea omul își amintește. Dar cum să-i mai fie lui de folos amintirea?
24. Și va zice el: „Ce bine ar fi fost, dacă aș fi făcut mai înainte [fapte bune] pentru viața mea!”⁽⁹⁾
25. Dar în Ziua aceea nimeni nu va osândi așa cum osândește El
26. Și nimeni nu va lega așa de strâns cum leagă El...
27. [Celor dreptcredincioși li se vor spune] „O, tu suflet liniștit!
28. Întoarce-te la Domnul tău mulțumit și împăcat
29. Și intră între robii Mei
30. Și intră în Raiul Meu!”

(7) Fără a vă păsa dacă este permisă sau nepermisă.

(8) Să facă judecata. A se vedea 2:19.

(9) Pentru Viața de Apoi.

Surat (90) Al-Balad^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Nu! Jur pe această cetate [Mecca] -
2. Și tu [o, Mohammed] ești eliberat [de păcatele] din această cetate! -
3. Și pe părinte⁽¹⁾ și pe ceea ce el zămislește!
4. Noi l-am creat pe om spre încercare [pentru a trudi].
5. Crede el că nu va avea putere nimeni asupra lui?
6. El zice: „Am irosit avere multă!”
7. Oare crede el că nu-l vede nimeni?
8. Oare nu i-am dat lui doi ochi
9. Și o limbă și două buze
10. Și nu i-am dat lui două drumuri?⁽²⁾
11. Dar el nu a străbătut drumul cel greu!⁽³⁾
12. Dar de unde să știi tu ce este drumul cel greu?
13. Dezlegarea unui sclav
14. Sau hrănirea, într-o zi de foamete,
15. A unui orfan dintre rude
16. Sau a unui sărman, aflat în sărăcie lucie!
17. Apoi, a fost dintre cei care cred și se îndeamnă la răbdare și se îndeamnă la îndurare!..
18. Aceștia sunt adepți ai dreptei⁽⁴⁾
19. Însă, cei care tăgăduiesc semnele Noastre sunt adepți ai stângii⁽⁵⁾
20. Și asupra lor va fi un Foc închis⁽⁶⁾.

(*) Cetatea.

(1) Considerat a fi Adam.

(2) Al binelui și al răului.

(3) Abrupt înclinat sau obstacol. Cu alte cuvinte, el nu a cheltuit pe calea lui Allah, ci doar pentru a se lăuda în fața altora.

(4) Cei care își vor primi faptele în mâna dreaptă și vor intra în Paradis.

(5) Cei care își vor primi faptele în mâna stângă și vor intra în Iad.

(6) Acoperișul Iadului va fi sigilat și închis, cuprinzând focul și locuitorii săi.

Surat (91) Aş-Şams^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe Soare şi pe strălucirea lui
2. Şi pe Luna care îi urmează [Soarelui]!
3. Pe ziua care îl face să strălucească⁽¹⁾
4. Şi pe noaptea care îl acoperă!
5. Pe Cer şi pe Cel care l-a înălţat
6. Şi pe Pământ şi pe Cel care l-a făcut întins!
7. Şi pe suflet şi pe Cel care l-a plăsmuit⁽²⁾
8. Şi i-a insuflat lui ceea ce este rău şi ceea ce este bun!
9. Izbândeşte cel care îl curăţeşte
10. Şi pierdut este cel care îl strică [îngropându-l în nesupunere]!
11. A învinuit de minciună [neamul] Thamud prin trecerea măsurii,
12. Când s-a ridicat cel mai ticălos dintre ei [pentru a înjunghia cămila].
13. Trimisul lui Allah le-a zis lor: „Este cămila lui Allah, adăpaţi-o!”
14. Însă ei l-au socotit mincinos şi au junghiat-o⁽³⁾. Şi Domnul lor s-a mâniat pe ei pentru păcatul lor şi a trimis asupra lor [pedeapsă], cuprinzându-i pe toţi,
15. Fără ca El să Se teamă de urmare!⁽⁴⁾

(*) Soarele.

(1) Pământul. Poate fi interpretat şi ca Soarele. La fel se aplică şi următorului Verset.

(2) Proporţionat şi echilibrat.

(3) Au înjunghiat cămila trimisă de către Allah ca semn pentru ei.

(4) Allah nu este întrebat despre ceea ce face, ci robii Săi vor fi întrebaţi. A se vedea 21:23.

Surat (92) Al-Layl^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Pe noapte, când acoperă
2. Și pe zi, când se luminează
3. Și pe Cel ce a creat bărbatul și femeia!
4. Cu adevărat, eforturile voastre sunt diferite [scopurile voastre sunt diferite]!
5. Cât despre cel care dăruiește și are frică [de Allah]
6. Și crede în răsplata cea frumoasă,
7. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către bucurie.
8. Cât despre cel care este zgârcit și caută să se îmbogățească (considerând că el nu este în nicio nevoie de Allah)
9. Și tăgăduiește răsplata cea frumoasă,
10. Aceluia îi vom ușura Noi [calea] către ceea ce este cel mai greu
11. Și nu-i va fi de niciun folos averea, când el va fi aruncat⁽¹⁾.
12. Cu adevărat, Nouă Ne revine călăuzirea
13. Și ale Noastre sunt, atât Lumea de Apoi, cât și lumea aceasta.
14. V-am prevenit pe voi despre un Foc ce arde cu flacăra,
15. Unde nu va arde decât cel mișel,
16. Care tăgăduiește și întoarce spatele,
17. În vreme ce va fi ferit de el cel evlavios,
18. Care dă averea lui [ca milostenie] și se curățește
19. Și care nimănui nu-i face un bine pentru a fi răsplătit⁽²⁾,
20. Ci numai căutând Fața Domnului său Cel Preaînalt.
21. Și el va fi mulțumit!

(*) Noaptea.

(1) Când moare sau când este distrus. Poate însemna și când cade în Focul Iadului.

(1) Fără a aștepta beneficii pentru el.

Surat (93) Ad-Duha^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe ziua luminoasă [de după răsărit]
2. Și pe noapte, când se întunecă!
3. Domnul tău nu te-a părăsit [o, Mohammed] și nici nu te urăște!
4. Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima!
5. Și Domnul tău îți va dăruia și vei fi tu mulțumit!
6. Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost?
7. Nu te-a găsit pe tine pierdut și te-a călăuzit?
8. Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat?
9. Cât despre orfan, nu-l oprima!
10. Cât despre cel care cere, nu-l alunga!
11. Iar cât despre Binecuvântarea Domnului tău, despre ea vorbește!

(*) Ziua luminoasă.

Surat (94) Aş-Şarh^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Oare nu ți-am deschis ție pieptul [o, Mohammed]⁽¹⁾
2. Și am îndepărtat de la tine povara ta⁽²⁾,
3. Care-ți apăsa pe spinare?
4. Și am înălțat pomenirea ta?
5. Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul.
6. Cu adevărat, alături de greu vine și ușorul!
7. Iar atunci când vei termina [treburile tale], trudește [în adorare],
8. Punându-ți [toată] speranța în Domnul tău!

(*) Deschiderea.

(1) Ți-am umplut inima cu călăuzire.

(2) Prin iertarea oricăror greșeli pe care le-ai făcut înainte. „Povara” se poate referi și la anxietatea resimțită de Profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la începutul misiunii sale.

Surat (95) At-Tin^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman]/, Îndurător [Ar-Rahim]/,

1. Pe smochini și pe măslini⁽¹⁾
2. Și pe Muntele Sinin
3. Și pe această cetate sigură [Mecca]!
4. Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare⁽²⁾,
5. Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos⁽³⁾,
6. Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de răsplătă neîntreruptă.
7. După aceasta, ce te mai face să tăgăduiești Judecata?
8. Oare nu este Allah Cel mai Înțelept dintre judecători?

(*) Smochinii.

(1) Făcându-se referire la locurile lor de creștere, Damasc și Ierusalim. Se poate referi și la smochini și la măslini sau la fructele în sine.

(2) Într-o formă simetrică și echilibrată.

(3) Se poate face referire la iad sau vârstă înaintată sau imoralitate.

Surat (96) Al-'Alaq^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Citește! În Numele Domnului tău care a creat [tot ceea ce există],
2. Care l-a creat pe om din sânge încheșat!
3. Citește! Domnul tău este Cel mai Nobil,
4. Este Cel care l-a învățat cu calemul,
5. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!
6. Dar nu! Omul întrece măsura,
7. Când se vede el bogat!
8. Însă, cu adevărat, la Domnul tău se află întoarcerea!
9. Îl vezi tu pe cel care oprește [Abu Jahl]
10. Un rob [ohammed], când împlinește Rugăciunea?
11. Dar dacă ar fi el [Mohammed] pe calea cea dreaptă [a lui Allah]
12. Sau poruncind el evlavia?
13. Și-l vezi tu când el [Abu Jahl] tăgăduiește sau întoarce spatele?
14. Oare nu știe el că Allah Vede [ceea ce face]?
15. Dar nu! Dacă [Abu Jahl] nu va înceta, Noi îl vom apuca de smocul [de păr]⁽¹⁾,
16. De smocul mincinos și păcătos!
17. Să-i cheme el pe cei din preajma lui [ajutoarele sale]!
18. Iar Noi îi vom chema pe Îngerii Iadului.⁽²⁾
19. Nu! Nu-i da lui ascultare, ci prosternează-te și apropie-te [de Allah]!

(*) Sângele încheșat.

(1) Poate să însemne „îl vom plesni” sau „îl vom face fața neagră”.

(1) Care îi împing pe nelegiuții în Foc.

Surat (97) Al-Qadr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cu adevărat, Noi am pogorât [Coranul] în noaptea al-Qadr⁽¹⁾.
2. Dar de unde să ştii ce este noaptea al-Qadr?!
3. Noaptea al-Qadr este mai bună decât o mie de luni!
4. În timpul ei se coboară Îngerii şi Duhul [Gavriil], după Voia Domnului lor, pentru orice poruncă!⁽²⁾
5. Ea este Pace⁽³⁾, până la ivirea zorilor!

(*) Hotărârea divină.

(1) Noaptea „Hotărârii divine”.

(2) Ei aduc destinul pentru ceea ce este destinat să se întâmple în următorul an.

(3) Pentru credincioşi.

Surat (98) Al-Bayyina^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cei care nu au crezut dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, nu au încetat să nu creadă⁽¹⁾ până nu le-a venit lor Dovada cea limpede:
2. Un Trimis din partea lui Allah, care să le citească foi curățite⁽²⁾,
3. În care sunt scripturi cu judecată dreaptă.
4. Și nu s-au despărțit cei cărora le-a fost dată Cartea, decât după ce le-a venit lor dovada cea limpede.
5. Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui, să împlinească Rugăciunea [As-Salat] și să achite Dania [Az-Zakat]. Și aceasta este credința [comunității] celei drepte.
6. Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în focul Iadului. Aceștia sunt cei mai răi dintre toate făpturile.
7. Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, sunt cei mai buni dintre toate făpturile.
8. Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta va fi pentru cel care se teme de Domnul său.

(*) Dovada cea limpede.

(1) În credințele lor greșite și superstiții.

(2) Ce nu conțin falsitate.

Surat (99) Az-Zalzala^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv /Ar-Rahman/, Îndurător /Ar-Rahim/,

1. Când Pământul va fi zgâlțâit de cutremur [cel final]
2. Și Pământul va scoate poverile lui⁽¹⁾
3. Și omul va zice:⁽²⁾ „Ce se întâmplă cu el?”
4. În ziua aceea, va spune el veștile ce le are,
5. Pentru că Domnul tău îi va inspira lui.
6. În Ziua aceea, oamenii vor ieși în cete, pentru ca să li se arate faptele lor.
7. Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea,
8. După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.

(*) Cutremurul.

(1) A se vedea 84:4.

(2) De teroare.

Surat (100) Al-'Adiyat^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pe alergătorii gâfâind⁽¹⁾,
2. Ce scot scânteii⁽²⁾,
3. Și pornesc la atac dimineața⁽³⁾,
4. Stârnind colbul,
5. Și pătrund cu el în mijlocul⁽⁴⁾ mulțimii!
6. Omul [necredincios] este nemulțumitor față de Domnul său!
7. Și el este martor pentru aceasta⁽⁵⁾.
8. Și iubirea lui pentru bogăție este puternică!
9. Oare el nu știe că atunci când se va risipi ceea ce este în morminte [la momentul Învierii]
10. Și se va dezvălui ceea ce este în piepturi⁽⁶⁾,
11. Cu adevărat, atunci Domnul lor, în Ziua aceea, va fi Khabir [Bineștiutor] al lor?!

(*) Alergătorii.

(1) Caii celor care se luptă pentru cauza lui Allah întrecându-se să atace dușmanul.

(2) Din potcoavele lor în timp ce galopează pe pământul pietros.

(3) În timp ce dușmanul nu știe.

(4) Spărgând rândurile dușmanului printr-un atac subit.

(5) Prin cuvintele și acțiunile sale.

(6) Atunci când toate secretele sunt făcute cunoscute.

Surat (101) Al-Qari'a^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. „Ziua aceea care lovește” [Ora, Învierea]!
2. Ce este „Ziua aceea care lovește”?
3. Și de unde să știi tu ce este „Ziua aceea care lovește”?
4. În Ziua aceea, oamenii vor fi ca fluturii risipiți⁽¹⁾,
5. Iar munții vor fi ca lâna scărmanată!⁽²⁾
6. Cât despre cel ale cărui balanțe vor fi grele [cu fapte bune],
7. El va avea parte de o viață plăcută,
8. Iar cât despre cel ale cărui balanțe vor fi ușoare,
9. Locul lui de veci va fi un abis.
10. Și de unde să știi tu ce este el?
11. El este un Foc fierbinte!

(*) Cea care lovește.

(1) Astfel vor fi oamenii după ce vor fi aruncați din morminte.

(2) Ce începe să se dezintegreze.

Surat (102) At-Takathur^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv /Ar-Rahman/, Îndurător /Ar-Rahim/,

1. Vă abate goana după înmulțire⁽¹⁾,
2. Până când veți vizita mormintele⁽²⁾.
3. Nu! Voi veți ști curând!
4. Și încă o dată: Nu! Voi veți ști curând!
5. Nu! Dacă ați ști cu siguranță!⁽³⁾
6. Voi veți vedea Iadul!
7. Încă o dată: Îl veți vedea, cu siguranță!⁽⁴⁾
8. Apoi veți fi întrebați, în Ziua aceea, despre plăceri!⁽⁵⁾

(*) Înmulțirea.

(1) A bunurilor lumești.

(2) Veți rămâne în ele o perioadă temporară, până în Ziua Judecății.

(3) Concluzia acestui verset este „...voi nu ați fi fost distrași de la pregătirea pentru Viața de Apoi”.

(4) Cu proprii ochi.

(5) Despre confortul în viața lumească și dacă I-ați fost recunoscători lui Allah pentru binecuvântările Sale.

Surat (103) Al-'Asr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Jur pe timp!⁽¹⁾
2. Că omul va fi în pierdere,
3. În afară de cei care cred și împlinesc fapte bune și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.

(*) Timpul.

(1) Un jurământ făcut de Allah pe timpul de-a lungul secolelor.

Surat (104) Al-Humaza^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Vai pentru tot clevetitorul și defăimătorul
2. Care strânge avere și o socotește⁽¹⁾,
3. Crezând că averea sa îl va face nemuritor!
4. Dar nu! El va fi aruncat în Al-Hutama⁽²⁾!
5. Și de unde să știi tu ce este Al-Hutama?
6. Focul aprins al lui Allah,
7. Care se înalță peste inimi.
8. El se va închide deasupra lor,
9. În coloane întinse⁽³⁾!

(*) Clevetitorul.

(1) Și nu o cheltuiește pe calea lui Allah.

(2) Focul Iadului, care distruge totul.

(3) Interpretate a fi, fie coloane de foc, fie coloane de fier de care sunt legați oamenii în Iad.

Surat (105) Al-Fil^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Oare n-ai văzut tu [o, Mohammed] ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?⁽¹⁾
2. Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?⁽²⁾
3. Și a trimis peste ei păsări în stoluri,
4. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars!
5. Și i-a făcut pe ei asemenea paielor mestecate⁽³⁾.

(*) Elefantul.

(1) Armata sub comanda lui Abrahah al-Așram ce era însoțită de un elefant uriaș și care a venit cu intenția să distrugă Ka'bah la Mecca.

(2) I-a distrus.

(3) Ca și cum ar fi fost mâncate de animale. Acest eveniment a avut loc în anul în care s-a născut Profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Surat (106) Qurayş^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Pentru obiceiul [poporului] Qurayş⁽¹⁾,
2. Obiceiul lor pentru călătoria de iarnă și cea de vară⁽²⁾,
3. Să-L adore ei pe Stăpânul acestei Case⁽³⁾,
4. Care i-a hrănit pe ei, păzindu-i de foame, și i-a ferit pe ei de spaimă!

(*) Qurayş.

(1) Allah i-a onorat făcându-i păzitorii Sfintei Ka'be, ceea ce le-a permis să călătorească fără a se teme că ar fi vătămați.

(2) Caravana comercială ce călătorea pe timpul iernii în sud și pe timpul verii în nord.

(3) Ka'bah.

Surat (107) Al-Ma'un^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Îl vezi tu pe cel care tăgăduiește Judecata?
2. El este cel care-l alungă pe orfan [cu duritate]
3. Și nu încurajează hrănirea sărmanului.
4. Și vai celor care fac Rugăciunea [fiind fără de grijă față de ea]
5. Cei care întârzie Rugăciunea lor [până la timpul în care aceasta iese]
6. Care sunt numai ipocriți⁽¹⁾
7. Și opresc de la ajutor.

(*) Ajutorul.

(1) Făcând Rugăciunea doar pentru a fi văzuți.

Surat (108) Al-Kawthar^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Cu adevărat, Noi ți-am dat ție [o, Mohammed] prisosință [al-Kawthar].
2. Deci împlinește Rugăciunea pentru Domnul tău și jertfește [-I doar Lui]!
3. Cu adevărat, cel ce te urăște va fi fără copii⁽¹⁾!

(*) Prisosință.

(1) O altă interpretare este: „fără lucrurile bune în această viață și în Viața de Apoi”.

Surat (109) Al-Kafirun^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Spune: „O, voi, necredincioșilor!
2. Eu nu ador ceea ce voi adorați
3. Și nici voi nu adorați ceea ce ador eu.
4. Și eu nu voi adora ceea ce voi adorați
5. Și nici voi nu veți adora ceea ce ador eu
6. Voi aveți religia voastră, iar eu am religia mea!”

(*) Necredincioșii.

Surat (110) An-Nasr^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Când vine biruința lui Allah și cucerirea⁽¹⁾
2. Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete,
3. Atunci Slăvește-L cu Laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Tauuab [Iertător] [cu cel care se căiește]!

(*) Biruința.

(1) Orașului Mecca.

Surat (111) Al-Masad^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Să piară mâinile lui Abu Lahab și să piară și el!
2. Averea lui nu-i va fi de niciun folos și nici ce a agonisit!
3. Va arde în Focul cu flăcări,
4. Împreună cu muierea lui, aducătoarea de vreascuri⁽¹⁾,
5. Care va avea la gâtul ei o funie de fire [de palmier].

(*) Firele.

(1) Ea punea spini în calea Profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și îl batjocora. Cuvintele „vreascuri” erau folosite de către arabi pentru a face referire la batjocură și bârfă.

Surat (112) Al-Ikhlâs^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Spune: „El este Allah, Cel Unic⁽¹⁾!
2. Allah-us-Samad⁽²⁾!
3. El nu zămisleşte şi nu este născut
4. Şi El nu are pe nimeni egal!”

(*) Devoţiunea.

(1) Unul, Unic şi Indivizibil.

(2) „Allah, Refugiul Etern” - care este căutat în timpuri dificile şi la nevoie, de care depinde întreaga creaţie.

Surat (113) Al-Falaq^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv [Ar-Rahman], Îndurător [Ar-Rahim],

1. Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor
2. Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat
3. Și împotriva răului întunericului care se așterne
4. Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri⁽¹⁾
5. Și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește.”

(*) Revărsatul zorilor.

(1) Care fac magie.

Surat (114) An-Nas^(*)

În Numele lui Allah Cel Milostiv /Ar-Rahman/, Îndurător /Ar-Rahim/,

1. Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,
2. Stăpânul oamenilor,
3. Dumnezeuul oamenilor
4. Împotriva răului ademenitorului fugar⁽¹⁾
5. Care șoptește în piepturile oamenilor,
6. Dintre djinni și oameni⁽²⁾.”

(*) Oamenii.

(1) Un diavol care îi face sugestii rele omului, dar care dispare atunci când acesta îl pomenește pe Allah.

(2) Cei care fac sugestii rele pot fi și dintre oameni și dintre djinni.

CAPITOLELE CORANULUI

Nr. Capitolelor	Denumirea Capitolelor	Nr. Pagină
1	Al-Fatiha	1
2	Al-Baqarah	2
3	Al 'Imran	32
4	An-Nisa'	50
5	Al-Ma'ida	69
6	Al-An'am	83
7	Al-'Araf	99
8	Al-'Anfal	116
9	At-Tawbah	123
10	Yunus	136
11	Hud	145
12	Yusuf	155
13	Ar-Ra'd	164
14	Ibrahim	168
15	Al-Hijr	173
16	An-Nahl	178
17	Al-'Isra'	188
18	Al-Kahf	197
19	Maryam	206
20	Ta-Ha	212
21	Al-'Anbiya'	220
22	Al-Hajj	227
23	Al-Mu'minin	234
24	An-Nur	241
25	Al-Furqan	248
26	Aş-Şu'ara	254
27	An-Naml	264
28	Al-Qasas	271
29	Al-'Ankabut	278
30	Ar-Rum	284
31	Luqman	289
32	As-Sajda	292
33	Al-'Ahzab	295
34	Saba'	302
35	Fatir	307
36	Ya-Sin	311
37	As-Saffat	316
38	Sad	323

Nr. Capitolelor	Denumirea Capitolelor	Nr. Pagină
39	Az-Zumar	328
40	Ghafir	334
41	Fussilat	341
42	Aş-Şura	346
43	Az-Zukhruf	351
44	Ad-Dukhan	357
45	Al-Jathiya	360
46	Al-'Ahqaf	363
47	Mohammed	367
48	Al-Fath	370
49	Al-Hujurat	373
50	Qaf	375
51	Adh-Dhariyat	378
52	At-Tur	381
53	An-Najm	384
54	Al-Qamar	387
55	Ar-Rahman	390
56	Al-Waqi'a	394
57	Al-Hadid	398
58	Al-Mujadila	401
59	Al-Haşr	404
60	Al-Mumtahanah	407
61	As-Saff	409
62	Al-Jumu'a	411
63	At-Munafiqun	412
64	At-Taghabun	413
65	At-Talaq	415
66	At-Tahrim	417
67	Al-Mulk	419
68	Al-Qalam	421
69	Al-Haqqah	424
70	Al-Ma'arij	427
71	Nuh	429
72	Al-Djinn	431
73	Al-Muzammil	433
74	Al-Muddathir	435
75	Al-Qiyama	438
76	Al-'Insan	440

Nr. Capitolelor	Denumirea Capitolelor	Nr. Pagină
77	Al-Mursalat	442
78	An-Naba'	444
79	An-Nazi'at	446
80	'Abasa	448
81	At-Takwir	450
82	Al-Infitar	452
83	Al-Mutaffifin	453
84	Al-Inşiqaq	455
85	Al-Buruj	457
86	At-Tariq	459
87	Al-'A'la	460
88	Al-Ghaşiya	461
89	Al-Fajr	463
90	Al-Balad	465
91	Aş-Şams	466
92	Al-Layl	467
93	Ad-Duha	468
94	Aş-Şarh	469
95	At-Tin	470
96	Al-'Alaq	471
97	Al-Qadr	472
98	Al-Bayyina	473
99	Az-Zalzala	474
100	Al-'Adiyat	475
101	Al-Qari'a	476
102	At-Takathur	477
103	Al-'Asr	478
104	Al-Humaza	479
105	Al-Fil	480
106	Qurayş	481
107	Al-Ma'un	482
108	Al-Kawthar	483
109	Al-Kafirun	484
110	An-Nasr	485
111	Al-Masad	486
112	Al-Ikhlâs	487
113	Al-Falaq	488
114	An-Nas	489

Ro25 - p